

حواہر سیرت النبی اکرامہ

بہ کوردی

منتدی اِقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

نامادہ کردنی

سیرون کاکہ احمد

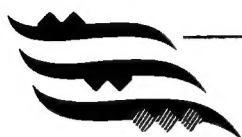
وہرگیرانی

ستافی پیت

جولہ سنین ایہاورد

برکوردی

پروژه ی پیت

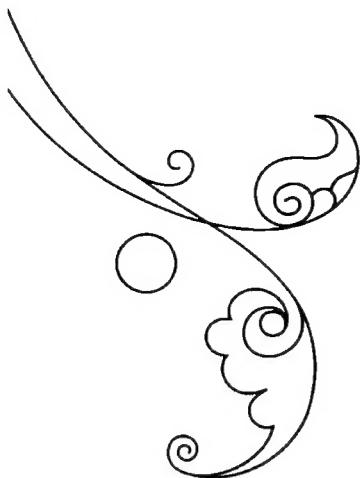
بو وه رگپرائی سه رجه م کتبه کانی فهرمووده

پیکراوی پیت

بو بهروهرده و توئیزینه وه ی زانستی

جواهر سنین ایی دراو

برگردی

ناماده کردنی: سیروان کاکه أحمد

وه رگپرائی: ستافی پیت

هه له چن و پینووس: بریار هیرویی

دیزاینی ناوه وه: بریار هیرویی

دیزاینی به رگ: إخلاص دیزاین

چاپی به که م: ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

۵۲۳ لاپه ره

۱۷ × ۲۴ سم

بابه ت: ئایینی

له به رپوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۹۶) ی سالی (۲۰۲۴) ی پت دراوه

پیکراوی پیت

جواهر کتب السنیة بکردی ①

جواهر سنین الی داوری

بکردی

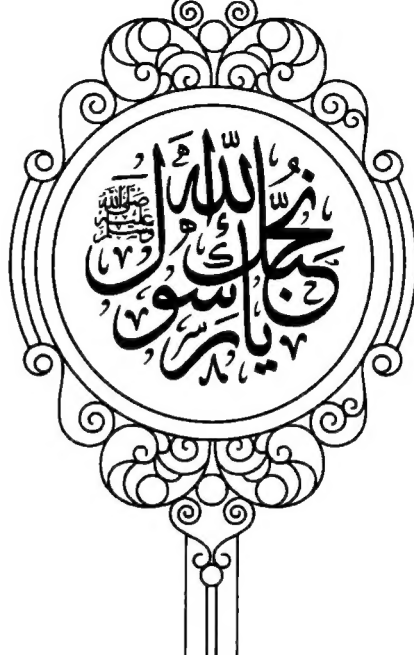

ئاماده کردنی

سیروان کاکه أحمد

وه رگیپانی

ستافی بیت

سیفہ تہکانی و شکو و گہورہیی ﷺ

تہ گہر ہر یہ کتیک لہ ٹیمہ بہ ہوی سیفہ تیک یاخود دوو سیفہ ت و رہوشتی جوان ریز و پینگہ یہ ک لہ دلی خہ لک پیدای بکات، تہو یہ ک دوو سیفہ تہ ریزداری بکات، نایا بوجوونت چون دہیت بہ رانہ ریز و پینگہ و گہورہیی پیغہ مہری خوا ﷺ، کہ ہرچی سیفہ تی شکو و مہزنی و گہورہیی ہہیہ، لہ زاتی تہودا کو بوتہوہ، وہ ک:

پلہ و پایہ ی پہ یام و پہ یام بہری، خوللت و مہحہ بیہ ت، پالفتہیی، شہوروی، مہقامی قورب، شہفاعت، وہ سیلہ و فہزیلہ، مہقامی مہحمود، بوراق، بہرزبونہوہ بو ناسان، رہوانہ کرانی بو تہواوی مرقایہ تی، بہرنویژیکردنی بو پیغہ مہران، شایہ تی بو درانی لہ لایہن پیغہ مہران و نوممہ تانیان، گہورہی ہہموو وہچہ ی ئادہم، ہہلگری ئالای حمہد، رہوانہ کرانی بہرہ حمہت بو ہہموو جیہانیان، رازیکرانی لہ قیامت لہ لایہن خواوہ، حہوزی کہوسہر، نیعمہت و بہخشش بو تہواوکرانی^(۱)، چاوپوشی لیکران و لیخوشبوونی لہوہی پیشتر کردوویہ تی و تہوہیشی لہ داہاتوودا دہیکات^(۲)، سینہ فراوانکرانی^(۳)، ناو بہرزکرانہوہ و شورہت پیداکرانی، پشتیوانی لیکرانی بہ فریشتہ کان، حکمہت و شہریعت و فاتیحہ و قورٹان پیدرانی، صہلاوات لہسہر درانی لہ لایہن خوا و فریشتہ کان، سویندخواردن بہ تہمہنی موبارہ کی،

(۱) نامازہیہ بو نایہ تی: {وَيُمِثُّ يَفْعَتُهُ عَلَيْكَ} یوسف: ۶.

(۲) نامازہیہ بو نایہ تی: {لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ} الفتح: ۲.

(۳) نامازہیہ بو سوورہتی (إنشراح).

وه لأمدرانه وهی داواکانی، قسه کردنی له گه ل بنگیان و گیانداران، هه لقولینی ناو له
نیوان که لینی په نجه کانی، مانگ بو شه ق کرانی، سه رخرانی به ترس خرا نه نیو دلی
دوژمنانی، سیبه ر بو کرانی له لایه ن هه وره کانه وه، ته سبیحات کردنی چه و و ورده به رد
له نیو له پی دهسته موباره که کانی، پاراستنی له زیانیگه یاندنی له لایه ن خه لکه وه ...
شکو و مه زنی و گه وره بیه که ی له ناستیکه هیچ که سیک ناتوانیت وه ک نه وه ی
شایسته یه ئامازه یان پی بکا و یه ک له دوا ی یه ک باسیان بکات. به ده ر له و خوا یه
تا کو و ته نه ایه ی پی به خشیوه و فه زلی له گه ل کردو وه، هیچ مرو فیک ناتوانیت
په ی به خه سلته مه زنه کانی بیات و به ئاسانی درکیان بکات.

چەند رېئىمايىيەكى پېئويىست بۇ خوينەرى خۇشەويىست

خوينەرى بەرئىز:

۱. كاتىك فەرموودەكانى نىو ئەم پەرتووكە دەخوئىتەو بەخىرايى بەسەرىدا گوزەر مەكە و بچىە سەر خوئىندەوئى فەرموودەيەكى دىكە، وە بىر لە ماناى فەرموودەكان بکەو و لە کاتى تىنەگەيشتن يان ناروونىيەك بگەرئو بە سەرچاوەكانى پوونکر دنەوئى فەرموودە، چونکە فەرموودە ھەيە ماناى ناروونە لە شوئىنى دىكە پوون کراوئەتەو، فەرموودە ھەيە بەکورت و پوختى ھاتووە لە شوئىنىكى دىكە تەفصىلى پى دراو، کە ئەم کىتەبەت خوئىندەو بەجوانى لەو قسانە تىدەگەيت.

۲. پاشان بزانه فەرموودەكان بەزۆرى وەك شىفا و چارەسەر وان بۇ نەخۆش يان بۇ ھەر كەسك پېئويىستى بەو دەرمان و چارەسەرمانە ھەيە، بىنگومان چارەسەرىش دەبىت كەسكى پىسپۆر لەو بوارەدا بۇ كەسى پېئويىست ديارى بکات، ئەگەرنا بەكارھىنانى فەرموودەكان بەبى ئاگاداربوون لە زانستە شەرعىيەكان، يان بەبى پرس و پاوبۇچوونى كەسانى شارەزا، لەوانەيە خواوئەكەى تووشى ھەلە بکات و سەرەنجام تووشى پەشىمانى بېتەو لە ھەندىك کردار و گوشتار كە ئەنجامى داوون بەھوى ھەلە تىگەيشتن لە فەرموودەكان.

۳. تەكايە بە ھىچ جورىك فەتوا و بۇچوونى خۆت لەسەر پوئالەتى فەرموودەكان دەرەپرە، چونکە دلىات دەكەينەو، بەبى ھەبوونى بنچىنەكى تۆكمە لە زانستى شەرعى و گەرانەو بە زانايانى فەرموودە تووشى ھەلەى گەرە دەبىت.

لەگەل رىزدا

ستافى پىت

پیشہ کی

بیگومان سوننت وہك سەرچاوهی دووه می شهریه تی ئیسلام زۆر جیگای بایه خ و گرینگپییدانی موسولمانه، گه یشتن به سەرچاوه کانی سوننتیش که له سەرچاوه سهره کییه کانی کتیه کانی فهرمووده بهرجهسته یه، کاریکی ئاسان نییه، له سۆنگه ی ههستکردن به بهرپرسیاریه تی و گرتنبه ری پێگایه کی ئاسان بۆئه وه ی موسولمانان له ههر شوینتیکی دنیا بتوانن به سانای ده ستیان بگات به فهرمووه کانی خۆشه ویستان ﷺ و سوودی لێ وهریگرن و له ژيانی پۆژانه یان کاری پێ بکه ن، هه لسام به خویندنه وه و کورتکردنه وه ی ههر شه ش کتیبی شه ش زانا ناوداره کانی فهرمووده، به ریزان و پیشه وایانمان:

پیشه وای بوخاری و پیشه وای موسلیم و پیشه وای ئه بو داود و پیشه وای تیرمیزی و پیشه وای نه سائی و پیشه وای ئیبن ماجه (په حمه تی خوای میهره بانیان له سه ر بیّت). له سه رخۆم کرده مه رج جگه له فهرمووده ی (صحیح) نه هیتم و ته نانه ت خۆم پاراست له فهرمووده ی (حسن) یش، که بیگومان له لای زانایان کاری پێ ده کریت (مقبوله)، به لام خۆپاراستنم بۆ ئه وه ده گه رپته وه نه کهومه نئو کیشه و راجیایی زانایان له سه ر حوکمی زانایانی فهرمووده ناس بۆ پله ی فهرمووده که.

پاشان ناوم لێ نا (جواهر)، واته: گه وه ره کان، بۆ ئه وه ی بواری په خنه که متر ببیته وه له به نده و له کاره که ی، ئیمه بانگه شه ی ئه وه ناکه ین خویندنه وه ی ههر یه کیک له و کتیبانه جیگره وه ی کتیه بنه ره تیبه که بیّت، به لام ده توانین بلین زۆرترین فهرمووده ی (صحیح) سی ناو ئه و کتیبانه ده ره ئنراون به شیوه یه ک ئاسان بیّت بۆ خویندنه وه و له بهرکردن و ئاسانکردنی ده ستاوده ست پیکردنی کتیه کان له نئو خه لکدا.

ئەوھى تۈنراۋە ھەول دراۋە و كراۋە، ئەوھى نەكراۋە داۋاكارم بە پشتىۋانى خوا
لە چاپەكانى داھاتوو بە پىشنىارى دىسۆزانەى موسولمانان بتوانىن پرۆژە كە باشتر و
جوانتر بگەين و بەرەو پىشتىرى بىھىن، كارىك بگەين شايستە بىت بە بىژە و پىت و
وشە و رىستانىك كە تىكھەلگىشى ھەناسەكانى ئەم زاتە پاكە موبارەكەن ﷺ.
لە كۆتايىدا دەمەۋىت لە ناخى دىلمەۋە سوپاس و پىزانىنى خۆم ئاراستەى ستافى
پرۆژەى (پىت) بگەم بۆ ئەو ھەول و كۆششە بەردەوامەيان لە خزمەتكردن و
سەرخستنى ئەم پرۆژە موبارەكە و لە ناخەۋە سوپاسى ئەو (محسن) و چاكەكار
و سەربازە ونانەش دەكەم ھاۋكارمان بوون بۆ بەچاپگەياندىنى ئەم كىتتە ناۋازانە
و خوا بەباشترىن شىۋە پاداشتى ھەموومان بداتەۋە و ھەر خۆى ۋەرگىرى كردهۋە
چاكەكانە و پاداشتىش دەداتەۋە، چونكە دىنيان كردهۋەى باشى چاكەكاران زايە
ناكات.

بەرنامەى کارکردنمان لەم پرۆژەى:

١. بۆ دەرھێنانى دەقى فەرموودەکان و ناوێشانەکان پێشمان بەستوو بە باشترین ئەو چاپ و نوسخەى لەبەر دەست بوون.
٢. لە ھەر شەش کتێب دەستکاری (کتاب) نەکراوە نە بە دەستکاریکردن و نە بە لابردن (حذف)، ھەر پێشەوايەك لە نووسراوەکەى چەند (کتاب)ى وەك عینوان ھێناوە دامانناوەتەووە وەك خۆى.
٣. سەرچەم فەرموودە (ضعیف) و (حسن)ەکانمان لابردوون، سەربارى لابردنى کۆى فەرموودە دووبارەکانى نێو کتێبەکان.
٤. ھەر فەرموودەيەك (سبب ورود)ى لەگەڵ بووبیت ھێناومانە، ئەمەش لە پێناو باشتر تێگەشتن لە فەرموودەکە و زووتر گەشتن بە مەبەستى گوترانەکەى یان ئەنجامدرانەکەى، جا فەرموودەکە (مرسل) بووبیت، یان (موقوف) بووبیت، یان (مرفوع).
٥. بۆ وەرگێرانى کوردییەکە سوودمان بینیوە لە کۆى کتێبەکانى پرۆژەى پیت، بەلام بەھۆى دەستکاریکردنى زۆرى وەرگێرانەکەووە نەمانتوانى ناوى ھیچ وەرگێرێك بنووسین، بۆیە لێرەووە زۆر سوپاس و پێزانینان ئاراستە دەکەین و ئەوانیش خواھەنێ ئەم پاداشتە نەپراوەن (إن شاء الله).
٦. لە دەقى عەرەبیدا ھەر فەرماشتیکى پێغەمبەر ﷺ بە پەنگى سوور نووسراوە و خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەى بچووکەووە - « » -، بەھەمان شێوہ لە واتا کوردییەکەشیدا خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەووە و ھەر بە پەنگى پەش نووسراوە.
٧. لە نێو وەرگێرانە کوردییەکەدا لە ھەر شوێنێك پێویست بە ڤوونکردنەوہى کورتى وەرگێر بووبیت، لە نێو دوو کەوانەى - () - پەشدا ڤوونکردنەووە و شەرح نووسراوە.

۸. له هه نديك شوين پوونكر دنه وهی زیاتر پتو یست بووه نووسراوه (تیبینی:) و
له خواره وه پوونكر دنه وه كهی نووسراوه.

پوخته ی ژبانی ئیمام ئەبو داود

ناسنامه:

ئەو پێشەوايە ی که شیخی سوننەتە، سەرپرەوی ھەموو حوفازەکانە، ئەویش ئەبو داودە، سولەیبانی کۆری ئەشعەسی کۆری ئیسحاقی کۆری بەشیری کۆری شەددادی، ئەزدی سیجیستانیە.

ئەزد: نەیسبەتە بۆ ئەزدی کۆری غەوسی کۆری نەبتی کۆری مالیکی کۆری کەھلانی کۆری سەبەئی کۆری یەشجوبی کۆری یەعربەبی کۆری قەحتان، کە ئەزد ھۆزیک بوو لە یەمەن.

سیجیستانیش: نەیسبەتە بۆ سیجیستان، ھەرئیمیکە ئیستا دەکوێتە باشووری پۆژئاوای ئەفغانستان.

ئیمام ئەبو داود ھەک خۆی باسی دەکات لە (۲۰۲ھ) لەدایک بوو لە سیجیستان.

ھەک باسەن کرد ئەو عەرەبە و لە ھۆزی ئەزدی یەمەنییە، یەکیک لە باپیرانی چوووتە ئەوئ لە کاتی فتوحاتی ئیسلامی، ئەوان جیھادیان کردوو لە پینا و خوا، پێشیان وا بوو دەبێت بکریت بۆ بلاو بوونەوێ ئاینی ئیسلام و ببیتە جیھانگیر و ھەموو جیھان داگریت، بۆیە ئەو موسولمانە تیکۆشەرانی کە شارێکیان فەتح دەکرد لەو شارە نیشتەجێ دەبوون کە فەتھیان دەکرد.

هه‌وڵ و گه‌ران و گه‌شته زانستییه‌کانی:

ئێمام ئەبو داود رحمته‌الله‌علیه له‌ جه‌وێک و سه‌رده‌مێکی پراوپر له‌ زانست گه‌شه‌ی کردووه‌، به‌تایبه‌ت زانستی فهرمووده‌ و ڕیوايه‌ت که‌ له‌ قه‌رڤنی سییه‌می هه‌جری له‌ هه‌موو کاتێک زیاتر گرینگیی پێ دراوه‌، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆمه‌له‌ نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌شی زۆر له‌ خوف‌فازی گه‌وره‌ و مه‌زن هه‌بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌ باو بووه‌ که‌ فێرخوازان بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی زانست ده‌گه‌ران، که‌م فێرخواز هه‌بوو ئیلا نیه‌تیان و شوینی له‌ دایکبوونی خۆی جێ ده‌هێشت، ئێمام ئەبو داود رحمته‌الله‌علیه له‌و زانایانه‌یه‌ که‌ گه‌شتی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانست هه‌لبژاردووه‌ به‌سه‌ر مانه‌وه‌ له‌ ولات و لانکه‌ی خۆی، له‌پاش ئه‌وه‌ی بنچینه‌کانی زانستی له‌ ته‌مه‌نی لاویدا به‌ده‌ست هێنا، فهرمووده‌ی هه‌ر له‌ شاره‌که‌ی خۆی سیجیستان و ناوچه‌کانی ده‌وروپشتی کۆ کرده‌وه‌ و نووسیه‌یه‌وه‌، بۆیه‌ چاوی خسته‌ سه‌ر پایته‌ختی ده‌وله‌تی ئیسلامیی ئه‌و کاته‌ که‌ شاری به‌غداد بوو، لانکه‌ی زانست و زانیاری بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ زۆر دوور و به‌ ماندوو‌بوون بوو، بارگه‌ی پێچایه‌وه‌ چوو بۆ به‌غداد له‌ هه‌رته‌ی لاویه‌تی که‌ ئه‌و کاته‌ ته‌مه‌نی نه‌بیوه‌ هه‌ژده‌ سال، خۆی باسی ده‌کات که‌ ئه‌و کاته‌ی گه‌یشت به‌غداد سالی (٢٢٠هـ) بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌ دیارترین ئێمام ئه‌و چهند ئێمامانه‌ بوون:

١. ئێمام ئه‌حمه‌دی کورێ حه‌نبه‌ل (ت: ٢٤١هـ).

٢. ئێمام یه‌حیای کورێ مه‌عین (ت: ٢٣٣هـ).

٣. ئێمام ئه‌بڤ شه‌یبه‌ (ت: ٢٣٥هـ).

٤. ئێمام ئه‌بڤ ڕاهه‌وه‌یه‌ی (ت: ٢٣٨هـ).

٥. ئێمام ئه‌بو حاتم (ت: ٢٥٠هـ).

٦. ئێمام ئه‌بو زوره‌ (ت: ٢٦٤هـ).

٧. ئێمام بوخاری (ت: ٢٥٦هـ).

٨. ئێمام زوه‌ه‌یلی (ت: ٢٥٨هـ).

۹. نيام موسليم (ت: ۲۶۱هـ).

په حمه تي خواي گه وره له هه موويان، جگه له وانه ش که نيشتنگه ي دلي فترخواز و
پازونيازى ته وان بوون.

نيام ته بو عه بدوللا نيام حاکيم ده لیت: ته بو داود نيام و پيشه وای ته هلی
حه دیس بو له سهرده می خوی هاوشانی نه بوو: گوینگرتن و ناماده یی هه بووه
له میسر و حيجاز و شام و زانایانی عیراق و خوراسان، فهرمووده ی له
خوراسان نووسییه وه پيش ته وه ی بچيته عیراق له ناوچه ی خوی و له ههراتی
(ته فغانستان)، له به غلانی (ته فغانستان) له قوته ییه وه ریوايه تی کردووه که
به ثین سه عید به ناوبانگ بوو، له شاری په ی له ئیپراهیمی کوړی مووسای
وه رگرتووه، له نه یسابووریش وه ریگرتووه.

مامؤستاکانی:

۱۶

له گرینگترین تهو مامؤستایانه ی که پینان گه یشتووه و زانستی لئ وه رگرتوون
به گشتی و زانستی فهرمووده ی لئ وه رگرتوون به تاییه تی تهو دووانه ن: نيام
ته حمه دی کوړی حه نبل و نيام په حیای کوړی مه عین، جگه له وانه ش له چه ندین
مامؤستای دیکه زانستی وه رگرتووه، گرینگترینان ته وانه ن:

۱. ته حمه دی کوړی حه نبل.
 ۲. په حیای کوړی مه عین.
 ۳. ئیسحاقی کوړی راهه وه ی.
 ۴. عوسانی کوړی موحه ممه دی کوړی ته بو شه ییه.
 ۵. موسلیمی کوړی ئیپراهیمی ته زدادی.
 ۶. زوهه یری کوړی حه ربی کوړی شه دداد.
 ۷. موسلیمی کوړی ئیپراهیمی کوړی ته زه دی ته لفه راهیدی.
- په حمه تي خواي گه وره له هه موويان.

ئىمام ئەبو داود رحمەتہ اللہ علیہ ۋەك زانايانى سەر دەمى خۆى ھەموو لايەكى زانست و زانيارى گرتوۋە لە لوغە و فيقھ و فەرموودە و تەفسىر و جگە لەو زانستانە، بۆئەوھى بېيتە جئ و مەبەستى فێرخوازانى زانستى شەرعى، تا پەيتا پەيتا لە ھەموو شوئىتيك و ناوچەيەك و كون و كە لە بەر يەكەوھ بېنە خزمەتى تا زانستى لئ ۋەرگرن، بەتايبەت زانستى فەرموودە كە دەست يەككى بالائى ھەبوو تپیدا، ھەبوو لە قوتابىيەكانى ھەموو پەرتوو كى (السنن) ى ۋەردە گرت بە رېوايەت، ھەشبوو ھەندىك لەو فەرموودانەى ۋەردە گرت كە ئەو رېوايەتى كردوۋە، ئەوانە ھەندىكەن لە ديارترين قوتابىيەكانى:

۱. ئىمام ئەبو عىسە تورموزى.
 ۲. ئىمام ئەبو عبدو پرەحمەنى نەسائى.
 ۳. ئەبو بەكرى نەججەد.
 ۴. ئەبو سەئىدى كورەي ئەئرابى كە راءوى سونەنە كە يەتتى.
 ۵. ئەبو بەكر ئەحمەدى كورەي موحەممەدى خەللەل.
 ۶. ئىسماعىلى كورەي موحەممەدى صەفەر.
 ۷. ئەحمەدى كورەي موحەممەدى كورەي ياسىنى ھەرەوى.
- پرەحمەتتى خواء گەرەيان لىت بىت، وه زورىكى دىكە له قوتابىيە كانى كە جىهانىان پر له زانست كرد.

وتهی زانایان دهربارهی ئیمام ئەبو داود رحمۃ اللہ علیہ:

زۆر ئاسايىيە ھەر كەسنىڭ قوتايى ئەو پياۋە گەۋرە يەيىت لە ئەھلى عىلم بىگاتە مەرتەبە يەكى بەرز و گەۋرە و مەزن، كە بىيىتە مايەى ئەۋەى بە پەنجە ئاماژەى بۇ بىكرىت ۋە لە ھەموو شۇئىيىك ستايىش و باسى بىكرىت و ئاماژەى بۇ بىكرىت، بۇ كەسنىڭ كە تىيدايە و شاينەنى تەى بەو زىرەكى و بىر تىزى و زاكىرە بەھىزە و زىھنە كارايە، لە گەل ئەو دىلسۆزىيەى كە ھەيەتى بۇ خۋاى گەۋرە، چونكە مەرۇف ھەر چەندە لە روۋى زانستەۋە بىگاتە ئەو پەلەيە ناكىرىت و مەھالە خۇداى گەۋرە

ئاوا بهر هكەت بخاته كارەكەى و سەر كەوتوى بكات، وه كارەكانى ئاوا قبول
 وەر بگرن و زانايان ستاييشى بگەن، ئىللا ئەو بە دلسۆزى دەكرىت كە ئەو كەسە
 تەنھا بۆ خۆى گەورە كارەكانى ئەنجام بدات، ئەوانەش ھەموويان لە ئىيام
 داوددا ﷺ پەنگى دابوويەو، ھەموو زانايانى سەر دەمى خۆى دانيان پيدا نابوو،
 ئەو پيشەوا بوو لە ھەموو زانستەكان بەتايەت زانستى فەرموودە، بەو ھى قۆلى
 خۆى تەواو لى ھەلاليبوو، بۆيە تەواو شارەزا ببوو لى.

ئىيام ئەبو بەكرى خەللال دەلّيت: ئەبو داود ئىيام و پيشەواى سەر دەمى خۆى بوو،
 پياويك كە كەس پيشى نەكەوتۆتەو لە تەخرىج كردن لە زانستى ھەدىس، وە
 كەس وەك ئەو لە سەر دەمى خۆى ئاوا كون و كەلەبەرەكانى زانستى فەرموودەى
 نەدەزانى، پياويكى خواناس و جيا بوو لە گەل خەلكى و سەر مەشقى خواناسان
 بوو، ئە ھەمەدى كۆرى ھەنبەل فەرموودە بەكى لەو ھەو گۆى لى بوو كە ئەبو داود
 خۆى باسى دەكات، وە ئىبراھىمى ئەصفەھانى و ئەبو بەكرى كۆرى ھەدەقە زۆر
 بە گەورەيان دادەنا و وا باسيان دەكرد كە كەس لەو سەر دەمەى ئەو وا بە گەورە
 باسى نەكراو.

ئىيام ئە ھەمەدى كۆرى موحەممەدى كۆرى ياسىنى ھەر ھوى دەلّيت: ئەبو داود يەككىك
 بوو لە خوف فازە گەورەكانى ئىسلام بەو ھى حافىزى فەرموودەكانى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ بوو و زانستىشى پى ھەبوو و عىللەتى فەرموودە و سەنەدىشى ھەمووى لەبەر
 بوو، ئەو پياو لە بەرزترىن پلە بوو لە زوھد و تەقوا و پاكى و ئەھلى چاكە و
 خواناسى، كە يەككىك بوو لە سوارچاكانى فەرموودە.

ئىيام و حافىز مووساى كۆرى ھاروون دەلّيت: خوداى گەورە ئەبو داودى لە دونيا
 دروست كردوو بۆ فەرموودە، وە لە دواپۆزىش بۆ بەھەشت. دەشلىت: كەسم
 نەبىنۆ گەورەتر بىت لە ئەبو داود.

عەللانى كۆرى عەبدولصەمەد دەلّيت: گويم لە دەر سەكانى ئەبو داود بوو ئەو
 يەككىك بوو لە سوارچاكانى ئەو كارە.

ته بو حاتيم ثنين حبيبان ده لیت: ته بو داود په کيک بووه له پيشه واکاني دوتيا هم له پرووی فيقهه وه هميش له پرووی هم موو زانسته کانه وه، له پرووی حيفز و له پرووی زوهد و ته قواوه، له پرووی خواناسی و خواپه رستيه وه، فهرمووده ی کو کردوته وه و په رتووکي له سهر داناوه، بهرگري له سونه نه که ی خوی کردووه و پاراستوويه تی، په ددی ته و که سه ی ده دايه وه که موخاله فه ی سونه نه که ی ده کرد و په نئی خوی ده رده پری و بهرانبه ری ده وه ستايه وه.

ثيام ته بو عه بدوللای کوری مهنده ده لیت: ته وانه ی که فهرمووده ی صه حیحیان ته خریج کردووه، وه فهرمووده جیگیر و راسته کانیان جیا کردوته وه له فهرمووده مه علو له کان که کیشه یان هه یه و راستیان له هه له جودا کردوته وه له فهرمووده، ته وانه ن: موحه مده ی کوری ئیسماعیلی بوخاری، ته بو حوسه ین، موسلیمی کوری حه ججاجی قوشه یری، له دوا ی ته و ستيانه ته بو داود سوله یانی کوری ته شعه سی کوری ئیسحاقی سیجیستانیه، وه ته بو عه بدورپه حمانی کوری ته حمده ی کوری شوعه یی نه سائی ﷺ.

ثيام حاکیم ته بو عه بدوللا ده لیت: ته بو داود ثيامی ته هلی حه دیسه، ته و هاوشانی نه بوو.

ثيام نه وه وی ده لیت: زانایان کوډه ننگن له سهر پازیبوون و پيا هه لدان به سهر ته بو داود، وه وه صفیان کردووه به حيفز کی ته و او، وه به زانستی زور، وه به کار جوانی له کاره که ی و به خواپه رستی و دینداری و فهم و تیگه یشتنی کی قوول له فهرمووده و هه موو زانسته کانی دیکه.

شیخی ئیسلام ثيام ثنين ته یمیه ده لیت: ته بو داود و بوخاری هه ردو وکیان ثيام و پيشه وان له فقه و ته هلی ئیجتیهادن.

ثيام ثنين عه بدولهادی ده لیت: ته بو داود ثيام و بیرمهند و ژیره، گه وره ی حافیزه کانی فهرمووده یه.

نبيام حافيزی زههه بی ده لیت: نه بو داود پیشهوا و شیخی سوننه ته، وه پیشهوا ی هه موو حافیزه کانه. ده شلیت: نه بو داود له گه ل نه وه ی نبيام و پیشهوا بووه له فهرمووده و زانسته کانی فهرمووده، له گه ل نه وه دا له گه وره ترینی شهر عزانان بووه، په رتو و که که ی به لگه یه له سهر نه وه.

وه فاتی نبيام نه بو داود ﷺ:

نبيام نه بو داود ﷺ پاش نه وه ی جیهانی نیسلامی زیاتر پازانده وه به زانست و زانیاری و به فهرمووده کانی خوشه ویست بونخوشی کرد، له به صره له پوژی هه ینی، له شازده ی شه و والی، سالی (۲۷۵هـ) له ته مه نی هفتا و سی سالی وه فاتی کرد، له ته نیش گۆری سوفیانی سه وری نیژرا (پهزا و په حمه تی خوی گه وره له هه ردو و کیان بیت).

خوی گه وره به باشرین شیوه پاداشتی بداته وه بو نه و خزمه ته ی که پیشکه شی نیسلام و موسولمانانی کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُحِبِّهِ

كِتَابُ الطَّهَارَةِ

په رتو وکی پاکو خاویڼی

بَابُ التَّحْلِیِّ عِنْدَ قَضَاءِ الْحَاجَةِ

۲۲

باسی دوور که وتنه وه و خو په نادان له کاتی سهرناو کردندا

۱. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله كَانَ إِذَا ذَهَبَ الْمَذْهَبُ أَبْعَدَ.

موغیره ی کوری شوعبه رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مېهر صلی الله علیه و آله کاتیک ده چووه سهرناو،
دوور ده که وتنه وه (بوته وهی دیار نه بیت).

تیبینی:

نهمه پیش نه و کاته بوو که شوینی سهرناو کردن دروست بکړیت، به لام دوا ی نه وهی
شوینی تاییه ت به سهرناو کردن دروست کړا، کاره که له شوینی خو ی نه نجام ده درا.

۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله كَانَ إِذَا أَرَادَ الْبَرَّازَ انْطَلَقَ، حَتَّى لَا يَرَاهُ أَحَدٌ.

جاییرى كۆرى عەبدوللا ﷺ دەگىرىتەو: كاتىك پىغەمبەر ﷺ ويستباى سەرئاو بكات، دەرۆىشت (هەتا لەپىش چاوى خەلك دوور دەكەوتەو)، بۆئەوئى هېچ كەس نەيىيىت.

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ

باسى ئەو (دوعايەى) مروّف دەليّت لە كاتى چوونە سەرئاو

۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ر.ﷺ دەليّت: پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتىك دەچوونە سەرئاو دەرەرموو: «پەنا دەگرم بە خوا (لە خراپە و زيانى) شەيتانە ئىرىنە و مەيىنەكان».

تەيىنى:

وہك زانايان فەرموويانە: چونكە شوئى سەرئاو كەردن، جىگای كۆبوونەو و مانەوئى جن و شەيتانەكان و دەرخستنى عەرەتى مروّفە.

(الْخُبْثُ): كۆيە، واتە: شەيتانە ئىرىنەكان.

(الْخَبَائِثُ): كۆيە، واتە: شەيتانە مەيىنەكان.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى عَلَى غَيْرِ طَهْرٍ

باسىك دەربارەى كەسىك كە بەيىدەستنوئىزى يادى خوا بكات

۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ ﷻ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ.

عائشه رضی اللہ عنہا دہ لیت: پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ ہموو حالت و کاتہ کانی یادی خوا ی دہ کرد رضی اللہ عنہا. (کہ واتہ دہ ستویژت ہہ بیت یا خود نہ تبیت زیکر کردن ناساییہ و دروستہ، بہ لام باشر وایہ دہ ستویژت ہہ بیت).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ

باسی ٹہو (زیکرہی) مروؤف دہ لیت لہ کاتی دہرچوون لہ سہرٹاو

۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْغَائِطِ قَالَ: «غُفْرَانُكَ».

عائشہ رضی اللہ عنہا دہ گپرتہوہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک دہ ہاتہ دہر لہ سہرٹاو دہ یفہرموو: «خوایہ داوای لیخوشبوونت لی دہ کہم».

بَابُ السَّوَاكِ

باسی سیواک

۶. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي، لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ».

زہیدی کوری خالیدی جوہنی رضی اللہ عنہ دہ لیت: گویم لہ پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دہ یفہرموو: «نہ گہر قورس نہ بووایہ لہ سہر ٹومہ تہ کہم، فہرمانم پی دہ کردن بہ سیواک کردن لہ کاتی ہموو نویرٹک».

لِيَتَوَضَّأَ مِنْهَا أَوْ يَغْتَسِلَ، فَقَالَتْ: لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ جُنُبًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْمَاءَ لَا يُجْنِبُ».

ئيبن عه بياس ﷺ ده لیت: یه کتیک له خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ به ناوی جامیکی گه وره خوی شوشت، جا پیغه مبه ریش ﷺ هات و ویستی ده ستویر به ناوی نهو جامه بشوات، یان خوی پی بشوات، (هاوسه ره که ی) گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا من له شگران بووم، (ثایا نه وه پیس نه بووه)؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «بیگومان ناوه که پیس ناییت».

تیبینی:

هاوسه ره که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که مه مومونه پووری ئیبن عه بياسه ﷺ نه چوته نیو جام، یان ته شته که خوی بشوات، به لکوو به دهستی ناوی له نیو ته شته که دهره تیاوه بو خو شوشتن.

بَابُ الْوُضُوءِ بِسُورِ الْكَلْبِ

باسی ده ستویر شوشتن به ناوی پاشماوه ی سه گ

۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «طَهَّورُ إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ، أَنْ يُغْسَلَ سَبْعَ مَرَّاتٍ، أَوْ لَاهَنَ بِتَرَابٍ».

نه بو هورده ربه ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپرته وه که فهرموویه تی: «پاکبونه وه ی قاپه کانتان نه گهر سه گ ده می تی وهر داییت، به وه ده بیت حهوت جار بشورد ری و جاری یه که میشیان به قور بیت».

۱۱. عَنِ ابْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا لَهُمْ

وَلَهَا»، فَرَخَّصَ فِي كَلْبِ الصَّيْدِ، وَفِي كَلْبِ النِّعَمِ وَقَالَ: «إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَاغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَارٍ، وَالثَّامِنَةَ عَقَرُوهُ بِالتُّرَابِ».

ئيبين موغه ففهل ﷺ ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ سهره تا فهرمانى كرد به كوشتنى سه گه كان، پاشان فهرمووى: «ئيوه چ كارتان پنيان ههيه»، پاشان ريگه ي دا به راگرتنى سه گي راو و سه گي لاي مهر (له ريوايه تيكي ديكه ش ريگه ي به سه گي باخدارى داوه)، فهرمووى: «نه گهر سه گ ده مي خسته ده فريكه وه، كهوت جار بيشون و جارى هه شته ميش ده فره كه به قوراو بشون».

بَابُ سُورِ الْهَرَّةِ

باسى پاشماوه ي پشيله

۱۲. عَنْ كَبْشَةَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - وَكَانَتْ تَحْتَ ابْنِ أَبِي قَتَادَةَ -: أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ دَخَلَ فَسَكَبَتْ لَهُ وَضُوءًا، فَجَاءَتْ هَرَّةٌ فَشَرِبَتْ مِنْهُ، فَأَصْغَى لَهَا الْإِنَاءَ حَتَّى شَرِبَتْ، قَالَتْ كَبْشَةُ: فَرَأَيْتِ أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَتَعْجَبِينَ يَا ابْنَةَ أَخِي؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّهَا لَيَسْتُ بِنَجِّسٍ، إِنَّهَا مِنْ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطَّوَافَاتِ».

كه بشه ي كجي كه عبي كورى ماليك - كه هاوسهري كورپكي نه بو قه تادهيه - ده گيرته وه: نه بو قه تاده هاته زووره وه، منيش ناوم بوى ده پرزانده ده فريكه وه بو ده ستونيز، پاشان پشيله يه كه هات و له ناوى ده فره كه ي خوارده وه، نه و يش ده فره كه ي بو لار كرده وه تا (پشيله كه) ناوى خوارده وه، كه بشه گوتى: پاشان بينبى سه يرم ده كرد، گوتى: نه ي برازاي خوم پيت سه يره؟ منيش گوتم: به لى، گوتى: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «پشيله پيس نيه، به لكوو پشيله له و گياندارانه يه له نيو ماله كانتان دين و ده پرون و ده سوورپته وه».

(الطَّوَّافِينَ): واته وه کوو مروّقه کان و خزمه تکاره کانتان وان که به دهوری یه کدیدا ده سوورپینه وه و له نیو یه کدیدا ده ژین.

(الطَّوَّافَات): واته نهو ئازهلانه ی له گهل مروّقه ده ژین و تیکهلان بوونه وه کوو مهر و مانگا و بزن و وستر، پشيلهش وه کوو مروّقه کان و ئازهل کان وایه، چوّن ئیوه خوّتان بهرده وام به دهوری یه کدیدا ده سوورپینه وه و دین و ده پوّن و تیکهل ده بن له گهل یه کدی، به هه مان شتیه پشيلهش ئاوايه.

۱۳. عَنْ دَاوُدَ بْنِ صَالِحٍ بْنِ دِينَارٍ التَّمَّارِ، عَنْ أُمِّهِ: أَنَّ مَوْلَاتَهَا أُرْسَلَتْهَا بِهَرِيسَةَ إِلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَوَجَدَتْهَا تُصَلِّي، فَأَشَارَتْ إِلَيْيَ أَنْ ضَعِيهَا، فَجَاءَتْ هَرَّةٌ، فَأَكَلَتْ مِنْهَا، فَلَمَّا انْصَرَفَتْ أَكَلْتُ مِنْ حَيْثُ أَكَلَتِ الْهَرَّةُ، فَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ»، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَتَوَضَّأُ بِقُضْبِلِهَا.

داودی کوپی صالحی کوپی دیناری تهمار له دایکیه وه ده گیریتیه وه: گه وره که ی (خواردنی) ههریسه ی پیدا ناردوه بو دایکمان عایشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، بینیی وا نوێژ (ی سوننهت) ده کات، پاشان ئاماژه ی بو کردم دایبینیم، پاشان پشيله یه ک هات و لئی خوارد، کاتیک پشيله که رویشت تهویش له هه مان شوینی پشيله که وه لئی خوارد و فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پشيله پیس نییه، وه کوو مروّقه کان به ده ورتان ده سوورپینه وه و دین و ده چن له گهل تان»، بینومه پیغه مبهری خوا ﷺ له پاشاوه ی ئاوی پشيله ده ستوێژی گرتوه.

بَابُ الْوُضُوءِ بِمَاءِ الْبَحْرِ

باسی دهستنوئژ شوشتن به ئاوی ده‌ریا

۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَرْكَبُ الْبَحْرَ، وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا، أَفَتَتَوَضَّأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مِيتَتُهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیاویک پرسیری کرد له پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، ئیمە (سواری کەشتی دەبین) دەچینە ئیو دەریا، کەمیک ئاو لە گەڵ خۆماندا ھەڵدەگرین، ئەگەر دەستنوئژی پێ بشۆین تینوومان دەبیت، ئایا بە ئاوی دەریا دەستنوئژ بشۆین؟ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «ئاوی دەریا پاکە، مردارەو ھەبوی ئیویشی ھەڵالە».

بَابُ أَيُّصَلِّي الرَّجُلُ وَهُوَ حَاقِنٌ؟

باسیک دەربارەو ئەوێ ئایا پیاو دەتوانیت لە تەنگاویدا نوئژ بکات؟

۱۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ خَرَجَ حَاجًّا، أَوْ مُعْتَمِرًا وَمَعَهُ النَّاسُ، وَهُوَ يُؤْمُهُمْ، فَلَمَّا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَقَامَ الصَّلَاةَ، صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ قَالَ: لِيَتَقَدَّمَ أَحَدُكُمْ وَذَهَبَ إِلَى الْخَلَاءِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَذْهَبَ الْخَلَاءَ وَقَامَتِ الصَّلَاةُ، فَلْيَبْدَأْ بِالْخَلَاءِ».

عەبدوللای کورێ ئەرقەم رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کە دەرچوو ھەبۆ ھەج یان عومرە و ھەلکەشی لە گەڵ بوو، پێشەوا یان بوو، جا پۆژنکیان لە کاتی کدا کە قامەت کرا بوو نوئژی بە یانی، پاشان گوتی: با کەسیکتان بێتە پێشەو ھەبۆ پێشنوئژی بکات، خۆی

چوو بۆ سهرئاو، فهرمووی: من گویم له پێغه مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گه‌ر
یه‌کیکتان ویستی به‌جێته‌ سهرئاو و قامه‌تی نوێژ کرا، با به‌جێته‌ سهرئاو».

تییینی:

هۆکاره‌ که‌ی ئه‌وه‌یه: ده‌ستنوێژه‌ که‌ی نوێ ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ نوێژ خوین له‌و حاله‌ته‌دا
دلی لای نوێژه‌ که‌ ناییت.

بَابُ الْإِسْرَافِ فِي الْمَاءِ

باسی زیاده‌ڕۆییکردن له‌ (به‌کارهێنانی) ئاودا

١٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رضي الله عنه: سَمِعَ ابْنَهُ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ،
عَنْ يَمِينِ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلْتُهَا، فَقَالَ: أَيُّ بُنْيٍّ، سَلِ اللَّهَ الْجَنَّةَ، وَتَعَوَّذْ بِهِ مِنَ النَّارِ،
فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي
الظُّهُورِ وَالْدُّعَاءِ».

عه‌بدوللای کۆری موغه‌ففه‌ل رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه‌: گوئی له‌ کۆره‌ که‌ی بووه‌ (له‌ کاتی
دوعا) ده‌یگوت: خوایه‌ داوا‌ی کۆشکه‌ سپیه‌ که‌ی لای راستی به‌هه‌شت لێ ده‌که‌م
ئه‌گه‌ر چوومه‌ نیو به‌هه‌شت، ئه‌ویش پێی گوت: کۆرم داوا‌ی چوونه‌ به‌هه‌شت له‌ خوا
بکه‌ و په‌نای پێ بگره‌ له‌ چوونه‌ دۆزه‌خ، چونکه‌ گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو: «له‌ داها‌توودا له‌ نیو ئوممه‌ته‌ که‌م که‌سانێک زیده‌ڕۆیی ده‌که‌ن له‌ ده‌ستنوێژ
شوشتن و پارانه‌وه‌دا».

بَابُ فِي إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ

باسيک دهربارهی جوان دهستنوئژ شوشتن

۱۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم رَأَى قَوْمًا وَأَعْقَابُهُمْ تَلُوحُ، فَقَالَ: «وَيْلٌ لِّلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ».

عبداللای کوری عمر رضی اللہ عنہ ده گپرتیه وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم که سانیکی بینی له کاتی دهستنوئژ پاژنه ی پیمان بریقه ی ده هات و وشک دیار بوو، نه ویش فهرمووی: «سزای سهخت بو نه و پاژنه پیانه، دهستنوئژ به جوانی بشون».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهَا

باسيک دهربارهی نه وهی که سيک پیش
دهستشوشتن دهست بخاته نیو ده فری ئاوه که

۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ، فَلَا يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ، أَوْ أَيْنَ كَانَتْ تَطُوفُ يَدُهُ».

نه بو هوریه ره رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، ده یفه رموو: «نه که ره شهودا یه کیکتان له خه وهستا با دهستی نه خاته نیو ده فریکه وه هه تا سی جار دهستی ده شوات، چونکه نازانیت دهستی له کوئی بووه و بهر چ شتیک که وتووه».

بَابُ صِفَةِ وُضُوءِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی چۆنییه تی دهستنوژی پیغه مبه ر ﷺ

۱۹. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: رَأَيْتُ عَلِيًّا ﷺ تَوَضَّأَ فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَاحِدَةً، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

عهبدو پرهمانی کوری ئه بو له یلا ده لیت: بینیم علی ﷺ دهستنوژی شوشت، جا سی جار پوخساری شوشت، ههردوو باسکی سی جار شوشت (به ئانیشکیه وه)، یهك جار مهسحی سهری کرد، پاشان گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ بهم شیویه دهستنوژی ده شوشت.

بَابُ تَخْلِيلِ اللَّحْيَةِ

باسی دهست خسته نیو ریش (له کاتی دهستنوژی)

۲۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا تَوَضَّأَ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ مَاءٍ فَأَدْخَلَهُ تَحْتَ حَنَكِهِ فَخَلَّلَ بِهِ لِحْيَتَهُ، وَقَالَ: «هَكَذَا أَمَرَنِي رَبِّي ﷺ».

ئهنه سی کوری مالیک ﷺ ده گیرته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیک دهستنوژی ده شوشت، مشتیک ئاوی هه لده گرت ده خسته ژیر چه ناگه یه وه، دهستی ده خسته نیو ریشی بۆنه وهی ته پر بیت، وه ده یفه رموو: «بهم شیوازه پهروه ردگارم ﷺ» فه رمانی بی کردووم.

بَابُ الْمَسْحِ عَلَى الْخَفَيْنِ

باسی مه سحرکردن له سه ر خوفه کان

۲۱. عَنِ الْمُغِيرَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رُكْبَةٍ وَمَعِيَ إِدَاوَةٌ فَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ فَتَلَقَّيْتُهُ بِالْإِدَاوَةِ فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ فَعَسَلَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعَيْهِ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ مِنْ جَبَابِ الرُّومِ، صَبَقْتُ الْكُمَيْنِ، فَصَاقَتْ فَادَّرَعَهُمَا ادَّرَاعًا، ثُمَّ أَهْوَيْتُ إِلَى الْخَفَيْنِ لِأَنْزَعَهُمَا، فَقَالَ لِي: «دَعْ الْخَفَيْنِ، فَإِنِّي أَدْخَلْتُ الْقَدَمَيْنِ الْخَفَيْنِ وَهُمَا طَاهِرَتَانِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا».

موغیره ی کوپی شوعبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: له خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ بووین (له گه شتیکدا)، قاپیکم پی بوو تاوی تیدا بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ چوو بوو سه رتاو، دواپی هاته وه، منیش به ناوه وه چووم به ره و رووی، تاوم به ده ستیدا کرد، دهستی و رو خساری شوست، پاشان ویستی قوله کانی بییته دهر، جوبیه کی صوفی له بهر بوو به جوبیه ی رومه کان ده چوو، قوله کانی ته سک بوو دهستی بوو دهر نه ده هیئرا، له ژیر جوبیه که وه دهستی دهر هیئا باسکی شوست، پاشان داهاته وه بوئه وه ی خوفه کانی له پی دابکه نم، پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی فهرموو: «واز بهینه له خوفه کان، که له پیم کردوون، (پییه کانم) پاک بوون (واته: ده ستوژرم هه بوو)، بویه ته نها مه سحی کردن».

بَابُ التَّوْقِيتِ فِي الْمَسْحِ

باسی کاتداناان بوو مه سحرکردن

۲۲. عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمَسْحُ عَلَى الْخَفَيْنِ لِلْمَسَافِرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَلِلْمُقِيمِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ».

خوزهیمه‌ی کوری سابیت ﷺ له پیغه مبهروه ده ﷺ ده گپړتیه وه که فهرموویه تی: «(ماوه‌ی) مه سحر کردن به سهر خوفه کانه وه بۆ گه‌شتیار سی پوژه، هه‌روه‌ها بۆ که‌سی نیسته جی پوژ و شه‌ونکه».

بَابُ كَيْفِ الْمَسْحِ

باسی چۆنیه‌تی مه‌سحر کردن

۲۳. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَمَسْحُ عَلَى الْخَفَّيْنِ.

موغیره‌ی کوری شوعبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړتیه وه: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ مه‌سحی له‌سه‌ر خوفه‌کانی ده‌کرد.

۲۴. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الْخَفِّ أَوَّلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمَسْحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ.

عه‌لی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: ئەگەر ئایین به‌ بیروبو‌چوون و ئەقل بو‌وایه، ده‌بو‌وایه ژیر خوفه‌کان مه‌سح بکرایه ئەک‌سه‌ری (له‌به‌ر ئەوه‌ی ژیر خوف پیس ده‌بێت)، به‌لام بینومه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ مه‌سحی له‌سه‌ر خوفه‌که‌ کردوه.

تێبینی:

فهرمووده‌ی پیشه‌وا عه‌لی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ئەوه‌ی لی ناخو‌ند‌ریت‌ه‌وه که ئەقل هیچ ده‌وری نییه، به‌ل‌کوو به‌ پیچه‌وانه‌وه، به‌بی ئەقل له‌ ئایین تیناگه‌ین، به‌لام ئەو مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که ئەقل به‌بی پێمایێ نه‌قل (شه‌ریعت) ناتوانیت سهر له‌ ئەحکامه‌کان ده‌رب‌کات، به‌تایبه‌ت له‌ عیاده‌ته‌کاندا، ئەگه‌رنا له‌ کاروباری دونیادا ده‌ستان کراوه‌یه بۆ به‌کارهێنانی ئەقل، ئەک‌هه‌ر ئەوه، به‌ل‌کوو له‌ زۆر شو‌ینی قورئان و فهرمووده‌دا

فهرمانمان پې کراوه که نهقل به کار بینین و لهسهرمان پیویسته.

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا تَوَضَّأَ

باسی نهو زیکره ی که مروف له دوا ی دهستنویر دهلیت (له زیکره کان)

۲۵. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی الله عنه قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله خُدَّامَ أَنْفُسِنَا، نَتَنَاقَبُ الرَّعَايَةَ - رِعَايَةَ إِبِلِنَا - فَكَانَتْ عَلَيَّ رِعَايَةُ الْإِبِلِ، فَوَحَّشْتُهَا بِالْعِشِيِّ، فَأَذْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ يُحْطَبُ النَّاسُ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَرْكُعُ رَكَعَتَيْنِ، يُقْبِلُ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ، إِلَّا قَدْ أُوجِبَ»، فَقُلْتُ: بَخ، مَا أَجُودَ هَذِهِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ الَّتِي قَبْلَهَا: يَا عُقْبَةُ، أَجُودُ مِنْهَا، فَتَنَظَّرْتُ فَإِذَا هُوَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقُلْتُ: مَا هِيَ يَا أَبَا حَفْصٍ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَالَ آفَقًا قَبْلَ أَنْ تَجِيءَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ وُضُوءِهِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا».

عوقبه ی کورې عامیر رضی الله عنه دهلیت: نیمه له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله بووین خزمهتی خو مان ده کرد، به نوره له لای حوشره کان ده بووین و چاودیریمان ده کردن، که نوره ی من بوو له لای حوشره کان بم (چاودیریان بکه م، بیانله وه پریم) به شهو حوشره کانم هینایه وه بو مولگه که یان، به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله گه یشتم و فریای که وتم، وتاری بو خه لک ددها گویم لی بوو ده یفه رموو: «هیچ یه کیک له تیوه نییه به جوانترین شیوه دهستنویر بشوات، پاشان هه لسیت دوو رکات نویر بکات، به دل و به روو حی ناگای له نویر ه که ی بیت، مسوگر به هه شتی بو پیویست ده بیت، گوتم: به خ به خ، نه مه چهند شتیکی چاک و باشه، پیاویک له پیشم بوو، گوتی: نه ی عوقبه نه وه ی پیش نه مه که پیغه مبهر صلی الله علیه و آله باسی

کرد له ئەمه چاکتریش بوو، کاتیک سەیر دەکەم عومەری کۆری خەتابە ﷺ، گوتم: ئەی باوکی حەفص (ئەم شتە) چییە؟ گوتی: پێش ئەوەی تۆ بییت بۆ ئێرە، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: «هیچ یەکیک نییە لە ئێوە کە بەجوانترین دەستنۆژ بشوات، پاشان دواى ئەوەی لە دەستنۆژە کە تەواو بوو بلیت: شایەتی دەدەم کە هیچ پەرستراویکی بەهەق نییە شایەنی پەرستن بێ جگە لە خوا، خوا تاك و تەنهایە و بێهاوتایە، شایەتیش دەدەم کە موحەممەد بەندە و پێغەمبەری خوا، مەسۆگەر هەر هەشت دەرگای بەهەشتی بۆ دەکرێتەو، لە هەر کامیانەووە ویستی لی بییت لەوێوە دەچیتە ژوورەو».

بَابُ الرَّجُلِ يُصَلِّ الصَّلَاةَ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ

باسی کە سێک هەر پێنج نۆژە کە بە یەك دەستنۆژەو بەکات

٢٦. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفَتْحِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: إِنِّي رَأَيْتُكَ صَنَعْتَ الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ، قَالَ: «عَمْدًا صَنَعْتُهُ».

سولەبیانی کۆری بۆرەیدە لە باوکیەووە ﷺ دەگیرێتەو، گوێوەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ لە فەتحی مەككەدا پێنج نۆژی فەپزی بە یەك دەستنۆژ کرد، مەسحی لەسەر خوفەکانیشی کرد، عومەر ﷺ پێی گوێ: ئەی پێغەمبەر ﷺ ئەمڕۆ شتێکم بینی ئەنجامت دا پێشتر وات نەدەکرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «(ئەی عومەر) بەئەنقەست وام کرد (تاکوو بییتە یاسا و شەرع)».

بَابُ إِذَا شَكَّ فِي الْحَدِيثِ

باسيک دهر بارهى نه وه نه گهر که سيک گومانى هه بوو له ده ستونويزشکانى

۲۷. عَنْ عَبَادِ بْنِ نَعِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ عليه السلام قَالَ: شُكِّيَ إِلَى النَّبِيِّ عليه السلام الرَّجُلُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ حَتَّى يُخَيَّلَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «لَا يَنْقُتِلُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا».

عه ببادى كورى ته ميم، له ماميه وه عليه السلام ده گيريتته وه، گوتوويه تى: سكالآ كرا له لاي پيغه مبه ر عليه السلام نه گهر پياويك له نيو نويزدا هه ست به شتيك بكات (جا دهنگ، يان بون)، هه تا وای لن ديت گومان ده بات ده ستونويزى شكاوه، پيغه مبه رى خوا عليه السلام فهرمووى: «با واز له نويزه كهى نه هيئت، هه تا گونى له دهنگيك ده بيت، يان بونيك ده كات».

۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ عليه السلام قَالَ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَوَجَدَ حَرَكَةً فِي دُبُرِهِ، أَحَدَثَ أَوْ لَمْ يُحَدِّثْ، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ فَلَا يَنْصَرِفْ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا».

نه بو هوړه پره عليه السلام ده گيريتته وه: پيغه مبه رى خوا عليه السلام فهرموويه تى: «نه گهر به كيك له نيوه له نيو نويزدا هه ستى به جووله يه ك كرد له دواوهى، (هاته دلى) تايا ده ستونويزى شكاوه يان نه شكاوه، كيشه ي بو دروست بوو، با نويزه كهى به جي نه هيئت هه تا به دلنبايى گونى له دهنگيك ده بيت، يان بونيك ده كات».

بَابُ فِي الْوُضُوءِ مِنَ النَّوْمِ

باسيک دهر بارهى ده ستونويز شوشتنه وه به هوى خه وتن

۲۹. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ عليه السلام يَنْتَظِرُونَ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ حَتَّى

تَحْفِيقَ رُءُوسِهِمْ، ثُمَّ يَصْلُونَ وَلَا يَتَوَضَّؤْنَ.

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلێت: ھاوہ لانی پیغەمبەری خوا ﷺ جاوہ پئی نوێزی عیشای کۆتایان دەکرد، (لەبەر ئەوەی بە نوێزی مەغریبیش ھەر دەگوترا: عیشا)، تاخەو دەبیردەوہ و سەریان بەملاولادا دەھات، پاشانیش نوێزیان دەکرد و دەستنوێزیان نەدەشوشتەوہ.

تیبینی:

کەواتە: ئەگەر کەسیک دەستنوێزی ھەبوو و بەدانیشتنەوہ خەو بردیەوہ، ئەوہ لەبەر ئەوەی بەچەسپاوی و جیگیری دانیشتوہ، دەستنوێزی ناشکینیت.

بَابُ فِي الْمَذْيِ

باسیك دەربارەى مەزى

۲۸

۳۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِ الْأَنْصَارِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَمَّا يُوجِبُ الْغُسْلَ، وَعَنِ الْمَاءِ يَكُونُ بَعْدَ الْمَاءِ، فَقَالَ: «ذَاكَ الْمَذْيُ، وَكُلُّ فَحْلٍ يَمْذِي، فَتَغْسِلُ مِنْ ذَلِكَ فَرْجَكَ وَأُنْثْيَيْكَ، وَتَوَضَّأُ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ».

عەبدوللای کوری سەعدی ئەنصارى رضی اللہ عنہ دەلێت: پرسیارم لە پیغەمبەری خوا ﷺ کرد لەو شتانەى خۆشوشتن پێویست دەکەن، ھەروەھا لە ئاو لەدواى ئاو (مەزى لەدواى مەزى، کە دیت خۆشوشتن پێویست دەکات)؟ فەرمووی: «ئەو ئاوەى کە تۆ باسی دەکەى مەزى، ھەموو نێرێک مەزى ھەبە، دامینت بەتەواوی بشۆ، دەستنوێز بشۆوہ وەکوو چۆن دەستنوێز بۆ نوێز دەشۆیت (واتە: دەستنوێز دەشکینیت، بەلام خۆشوشتن پێویست ناکات)».

بَابُ الْوُضُوءِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ

باسى دهستنويز شوشتنه وه بو كه سيك كه ديه ويټ دووباره سهرجيى بكات

۳۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ أَنْ يُعَاوِدَ، فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وُضُوءًا».

ټه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه له پښغه مبه ره وه ﷺ ده گيرېته وه كه فهرموويه تی: «ټه گهر يه كيک له ټيوه چووه لای خيزانی (سهرجيى له گه لدا کرد)، پاشان ههستی کرد ديه ويټ دووباره سهرجيى له گه ل بکاته وه، با له و نيوانه دا دهستنويزيک بشوات».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يَنَامُ

باسيک دهر باره ی خه وټنی که سی له شگران

۳۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: ذَكَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّهُ تُصِيبُهُ الْجَنَابَةُ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَوَضَّأْ وَاغْسِلْ ذَكَرَكَ، ثُمَّ نَمْ».

عه بدوللای کوری عومهر رضي الله عنه ده لیت: عومهری کوری خه تتاب پرسپاری (بو عه بدوللای کوری) کردووه که له شهودا تووشی له شگرانی ده بیت، پښغه مبهری خوا ﷺ پیی فهرموو: «(پیی بلې) دامینت بشو و دهستنويزيش بگره، ټینجا بخه وه».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يُصَافِحُ

باسيک دهرباره‌ی ته‌وقه‌کردنی که‌سی له‌شگران

۳۳. عَنْ حُذِيفَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم لَقِيَهُ فَأَهْوَى إِلَيْهِ، فَقَالَ: إِنِّي جُنُبٌ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ».

حوزه‌یفه رضی اللہ عنہ ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری صلی اللہ علیہ وسلم پتی گه‌یشت، (پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم) ده‌ستی بو‌دریژ کرد بو‌ئه‌وه‌ی ته‌وقه‌ بکات، گوتی: من له‌شگرانم، فه‌رمووی: «بیگومان مروفی موسولمان پیس نابیت».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يُصَلِّ بِالْقَوْمِ وَهُوَ نَاسٍ

باسيک دهرباره‌ی ئیمام که له‌شگران بی‌ت و پیشنوژی‌یی بو‌خه‌لک بکات و له‌بیری نه‌بی‌ت

۳۴. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم دَخَلَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، فَأَوْمَأَ بِيَدِهِ أَنَّ مَكَائَكُمْ، ثُمَّ جَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَصَلَّى بِهِمْ.

ئه‌بو به‌کپه رضی اللہ عنہ ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چووه تپو نوژی‌ی به‌یانیه‌وه، به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد له‌ شوینی خوتان بمینه‌وه، (پرویشت) پاشان هاته‌وه ئاو به‌سهریدا ده‌چۆرايه‌وه (چووه مال خوی شوست و هاته‌وه)، ئینجا پیشنوژی‌یی بو‌کردن.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَّةَ فِي مَنْامِهِ

باسيک دهر باره ی نه و که سه ی له خه ودا ته پری بیښیت

۳۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَّلَ وَلَا يَذْكُرُ احْتِلَامًا، قَالَ: «يَغْتَسِلُ»، وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنَّهُ قَدْ احْتَلَمَ وَلَا يَجِدُ الْبَلَّلَ، قَالَ: «لَا غُسْلَ عَلَيْهِ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پرسیار کړا له پیغمبره ی خوا ﷺ پیاوړیک له خه ویدا خه بهری ده بیته وه ته پریه ک ده بیښیت، هیچ له بیریشی نییه که خه وی بیښیت، فهرمووی: «خوی ده شوات (واته: ده بیت خوی بشوات)»، دهر باره ی پیاوړیکیش خه بهری ده بیته وه ده زانیت خه وی بینوه (له گهل ئافره ت جوت بووه)، به لام خه بهری ده بیته وه ته پری (مه نی) نابینیت، فهرمووی: «خوشوشتنی له سهر نییه».

بَابُ فِي الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ

باسيک دهر باره ی خو شوشتن به هو ی له شگرانی

۳۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ مِنْ نَحْوِ الْحِلَابِ، فَأَخَذَ يَكْفِيهِ قَبْدًا بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ الْأَيْسَرِ، ثُمَّ أَخَذَ يَكْفِيهِ، فَقَالَ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ.

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغمبره ی خوا ﷺ نه گهر به هو ی له شگرانییه وه خوی شوشتا داوای هه ندیک (ناو)ی ده کرد به نه ندازه ی حیلایک، ئینجا به هه ردوو لویچی ده ستی ناوی هه لده گرت و سهرتا به به شی لای راستی سهری ده ستی یی ده کرد، پاشان لای چه پ، پاشان به هه ردوو لویچی ناوی هه لده گرت و به سهر سهریدا ده کرد.

(الْحَلَّابُ): جَوْرُهُ دَهْرِيكَ بُوُوهُ شِيرِيَانِ تِي كَرْدُوُوهُ.

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ هَلْ تَنْقُضُ شَعْرَهَا عِنْدَ الْغُسْلِ

باسيک دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی که ئافره‌ت قژی به‌ستبوو، بۆ خوشوشتن ده‌یکاته‌وه

۳۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ إِحْدَانَا إِذَا أَصَابَتْهَا جَنَابَةٌ أَخَذَتْ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ - هَكَذَا تَعْنِي بِكَفِّئِهَا جَمِيعًا - فَتَضُبُّ عَلَى رَأْسِهَا، وَأَخَذَتْ بِيَدٍ وَاحِدَةٍ فَصَبَّتُهَا عَلَى هَذَا الشَّقِّ، وَالْأُخْرَى عَلَى الشَّقِّ الْآخَرِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: به‌کێک له‌ ئیمه (خێزانانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ئه‌گهر تووشی له‌شگرانی بووایه، سێ مشت ئاوی هه‌لده‌گرت -به‌م شتوازه به‌ هه‌ردوو ده‌ستی- ئاوی ده‌کرد به‌ سه‌ریدا، ئینجا مشتیک ئاوی به‌ لای راستیدا ده‌کرد، مشتیک دیکه‌شی به‌ لای چه‌پیدا ده‌کرد.

بَابُ فِي مُوََاكَلَةِ الْحَائِضِ وَمَجَامَعَتِهَا

باسيک دهرباره‌ی خواردن و تێکه‌لاوی له‌گه‌ل ئافره‌تی چه‌یزدار

۳۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضَعُ رَأْسَهُ فِي حِجْرِي فَيَقْرَأُ وَأَنَا حَائِضٌ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌ری ده‌کرده‌ کۆشم و قورئانی ده‌خویند، له‌ کاتیکه‌دا من چه‌یزدار بووم.

روونہ کہ قورٹانہ کی لہ بہر خویندووه، نه گهر مروث موصحه فی پی بیت، جوان نیبه بهراکشانه وه له سهر موصحه فه که بخوینت، به لام نه گهر قورٹانہ کی لہ بہر بوو دیاره کیشہ ی نیبه.

بَابُ فِي اثْنَانِ الْحَائِضُ

باسیك دهرباره ی چوونه لای ئافره تی چه یزدار (بو سهرجییی)

۳۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: فِي الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، قَالَ: «يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ».

۴۲. ثبین عه عباس رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپرتیه وه: (پرسیاری لی کرا) دهرباره ی پیاوئک که بچیته لای خیزانی له چه یزدا و سهرجییی له گهلدا بکات، فهرمووی: «دیناریک یان نیو دینار که فاره تی ده که ویته سهر (ده بیت بیدات)».

۴۰. عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا أَرَادَ مِنَ الْحَائِضِ شَيْئًا أَلْقَى عَلَى فَرْجِهَا ثَوْبًا.

عیکریمه ده گپرتیه وه له هندیك له هاوسهره کانی پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم (گوتوویانه): پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم نه گهر شتیکی له هاوسهره کانی بویتایه که له چه یزدا بوون (وهک نزیکبوونه وه)، پارچه یهک قوماشی به سهر دامینیدا دها (بوئوه ی که لاشه یان به پروتی بهریهک نه که ویت).

بَابُ مَنْ رَوَى أَنَّ: الْحَيْضَةَ إِذَا أَذْبَرَتْ لَا تَدْعُ الصَّلَاةَ

باسی ئەوانەهی ڕیوایەتی ئەوەیان کردووە:
ئەگەر حەیز تەواو بوو ئافرەت واز لە نوێژ ناهێنێت

٤١. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ رضي الله عنها، جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَفَادْعُ الصَّلَاةِ؟ قَالَ: «إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَاغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ، ثُمَّ صَلِّيْ».

عائشه رضي الله عنها دەگێڕێتەو: فاتیمە ی کچی ئەبو حوبەیش رضي الله عنها هات بۆ خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ گوتی: من ئافرەتێکم تووشی خۆی نچرکە دەبم، (پاک نابمەو بەردەوام خۆنم هەیه) تایا واز لە نوێژ بهێنم؟ فەرمووی: «ئەمە دەمارە و حەیز نییه، کاتێک حەیزە کەت هات واز لە نوێژ بهێنە، کە حەیزت تەواو بوو، ئەو خۆت بشۆ، خۆت لە خۆنە کە پاک بکەو و نوێژ بکە (ئەو بۆ ئەو ئافرەتانەیه کە کات و ماوهی عاده بوونیان دەزانن)».

بَابُ التَّيَمُّمِ

باسی تەیهەمموومکردن

٤٢. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ عُمَرَ رضي الله عنه، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّا نَكُونُ بِالْمَكَانِ الشَّهْرِ وَالشَّهْرَيْنِ فَقَالَ عُمَرُ: أَمَّا أَنَا فَلَمْ أَكُنْ أَصْلِي حَتَّى أَجِدَ الْمَاءَ. قَالَ: فَقَالَ عَمَّارٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمَا تَذَكَّرُ إِذْ كُنْتُ أَنَا وَأَنْتَ فِي الْإِلِيلِ، فَأَصَابَتْنَا جَنَابَةٌ، فَأَمَّا أَنَا، فَتَمَعَكْتُ، فَأَتَيْتُنَا النَّبِيُّ ﷺ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ هَكَذَا، وَضَرَبَ يَدَيْهِ إِلَى الْأَرْضِ، ثُمَّ نَفَخَهُمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ

وَيَدِّهِ إِلَى نَضْفِ الذَّرَاعِ». فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَمَّارُ اتَّقِ اللَّهَ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،
إِنْ شِئْتَ وَاللَّهِ لَمْ أَذْكُرْهُ أَبَدًا، فَقَالَ عُمَرُ: كَلَّا وَاللَّهِ لَتَوَلَّيْتُكَ مِنْ ذَلِكَ مَا تَوَلَّيْتُ.

عہد و پرہیزگاری کو پری نہ بڑا دہلیت: لہ لای عومہر ﷺ ہووم، لہو کاتہدا پیاوٹک
ہات و گوتی: جاری وایہ ٹیمہ لہ شوئینک مانگیک، یان دوو مانگ دہمینہوہ
(ناویشان دہست ناکہوئیت بو نوئڑ)، عومہر گوتی: بہ لام من نوئڑ ناکہم ہہ تا کو
تاو پہیدا دہ کم، ئیدی عہمار گوتی: ئہی پیشہوای پرواداران لہ بیرت نیہ ئہو
جارہی کہ من و تو لای و شترہ کان بووین و تووشی لہ شگرانی ہاتین، جا من
خوم لہ خولئی و ہردا (و نوئڑہ کہم کرد)، ئینجا ہاتینہوہ خزمہت پیغہ مہر ﷺ ئہو
باسم بو گپرا یہوہ، ئہویش فہرمووی: «لہ راستیدا ہر ئہوہ نندہ بہس بوو بیکہیت،
ہہردو دہستی لہ (پرووی) زہوی دا و پاشان فووی لی کردن (تا کو پوخسار زور
بہ توز نہ بیت)، پاشان بہ دہستہ کانی پوخساری مہسح کرد و دہستہ کانی ہہ تا نیوہی
باسکی مہسح کرد»، ئینجا عومہر گوتی: ئہی عہمار لہ خوا بترسہ (من ئہوہم
لہ بیر نیہ لہ خوہ شت نہ لئیت)، ئہویش گوتی: ئہی فہرمانرہوای پرواداران سوئند
بہ خوا ئہ گہر پیتخوشہ ہہر گیز (ئہو بابہ تہ) باس ناکہ مہوہ، عومہریش گوتی: نا،
نہ خیر، بہ خوا بابہ تہ کہ بہ تہمای تو لی دہ گہرین وہ کوو تو دہ لئیت.

بَابُ فِي الْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسیک دہ بارہی خوشوشتن لہ پوژی ہہینیدا

۴۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ».

ئہو سہ عیدی خودری ﷺ دہ گپرتہوہ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «خوشوشتنی

پۆژی ههینی پێویسته له سههر هه موو كه سیکی بالغ (پیاو)».

٤٤. عَنْ أُوسِ بْنِ أُوسِ الثَّقَفِيِّ رضي الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْتَسَلَ، ثُمَّ بَكَرَ وَابْتَكَرَ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلُ سَنَةِ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا».

ئهوسی کۆری ئهوسی سهقه فی رضي الله عنه (دهلێت): گویم لێ بوو پێغه مبهری خوا ﷺ دهیفرموو: «هه ر كه سیك پۆژی ههینی خۆی بشوات و زوو بیت و فریای وتاری ههینی بکهوێت، به پیاده پروات سوار (ی ههچ سواریهك) نه بیت (ئه گهر مالی نزیك بیت)، له وتارخوین نزیك بپێتهوه، قسه نه کات (خۆی سهرقال نه کات)، به هه ر ههنگاوێك پاداشتی یهك سالی دهست دهکهوێت كه به پۆژ به پۆژوو بیت، به شهو شهو نوێژ بکات».

بَابُ بَوْلِ الصَّبِيِّ يُصِيبُ التَّوْبَ

باسی ئه وهی كه میزی مندال بهر پۆشاك بکهوێت

٤٥. عَنْ لُبَابَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَتْ: كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ رضي الله عنه فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَالَ عَلَيْهِ فَقُلْتُ: الْبَسْ تَوْبًا وَأَعْطِنِي إِزَارَكَ حَتَّى أَغْسِلَهُ. قَالَ: «إِنَّمَا يُغَسَّلُ مِنْ بَوْلِ الْأُنْثَى وَيُنْضَخُ مِنْ بَوْلِ الذَّكَرِ».

لوبابهی کچی حاریس دهلێت: حوسهینی کۆری عهلی رضي الله عنه له باوهشی پێغه مبهری خوا ﷺ بوو میزی کرد، پیم گوت: پۆشاکێکی دیکه له بهر بکه، پۆشاکه که تم بدهری ههتا بۆت بشۆم، پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئه گهر کچ بیت میز به پۆشاکدا بکات دهشۆردریت، ئه گهر کۆر بیت تهنها ئاوی پێدا دهپرژێنریت (ئه گهر منداله کۆره که تهنها شیرێ دایکی بخوات و شتی دیکه نه خوات)».

بَابُ الْأَرْضِ يُصِيبُهَا الْبَوْلُ

باسی زہویہ کہ میزی لہ سہر دہ کریت

۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ أَغْرَابِيًّا دَخَلَ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ فَصَلَّى قَالَ ابْنُ عَبْدَةَ: رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا، وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَقَدْ تَحَجَّرَتْ وَاسِعًا». ثُمَّ لَمْ يَلْبَثْ أَنْ بَالَ فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ فَأَسْرَعَ النَّاسُ إِلَيْهِ، فَتَهَاكُمُ النَّبِيُّ ﷺ وَقَالَ: «إِنَّمَا بُعِثْتُ مُبَسِّرِينَ، وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ، صُبُّوا عَلَيْهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ». أَوْ قَالَ: «ذَنُوبًا مِنْ مَاءٍ».

تہو ہورہ پرہ ﷺ دہ گپرتہ وہ: پیاویکی دہ شتہ کی ہاتہ مزگہوت، پیغہ مہری خوا ﷺ دانیشتبوو، کابرا نویژی کرد، ثبین عہدہ دہ لیت: دوو رکات نویژی کرد، پاشان گوتی: خواہی بہ زہوی بنوینہ بہ من و بہ موحمہ مد، بہ زہوی مہ نوینہ لہ گہل ثیمہ بہ ہیچ کہ سیک، پیغہ مہر ﷺ فہرمووی: «بہ راستی شتیکی زور و فراوانت بہر تہ سک کردہ وہ»، پاشان زوری پی نہ چوو، لہ لایہ کی مزگہوتہ کہ میزی کرد، خہ لکی بہ پہ لہ بہرہ و پرووی چوون (بوئہ وہی میز نہ کات لہ نئیو مزگہوت)، پیغہ مہر ﷺ ریگری لی کردن، وہ فہرمووی: «بیگومان تیوہ نیردراون ناسانکار بن، نہ نیردراون قورسکار بن، دۆلکہ یہ کی پر لہ ناوی بہ سہردا بکەن (بہوہ پاک دہ بیٹہ وہ)».

تیبینی:

(سَجَلًا): دۆلکہ یہ کی پر ناو، تہ گہر دۆلکہ کہ پر نہ بیت پی نالین: السجل.

(ذَنُوبًا): تہویش واتہ دۆلکہ ی پر.

بَابُ فِي طُهُورِ الْأَرْضِ إِذَا يَبَسَتْ

باسيک دهر باره ی پاکبوونه وهی زهوی کاتيک وشک ده بیته وه

٤٧. قَالَ ابْنُ عُمَرَ رضي الله عنه: كُنْتُ أَيْتُ فِي الْمَسْجِدِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكُنْتُ فَتًى شَابًّا عَزَبًا، وَكَانَتْ الْكِلَابُ تَبُولُ وَتَقْبِلُ وَتُدِيرُ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَمْ يَكُونُوا يَرُشُّونَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ.

ئيبين عومهر رضي الله عنه ده لیت: له سه رده می پیغه مبهری خوادا ﷺ گنج بووم سه لت بووم، شهو له مزگهوت دهمامه وه، جا سه گهل له نیو مزگهوت ده هاتن و ده چوون و میزیشیان ده کرد، ئیدی هیچ شوین و شتیکیان له بهر نه و کاره نه ده شوشته وه (ئاویان به شوینه کهیدا نه ده کرد).

بَابُ فِي الْأَذَى يُصِيبُ النَّعْلَ

باسی پیسییه که بهر نه عمل بکهویت (نه عمل و پیللاو)

٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ بِنَعْلِهِ الْأَذَى، فَإِنَّ التُّرَابَ لَهُ طُهُورٌ».

ئه بو هورده پره رضي الله عنه ده گپرته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر پیسی بهر نه عمل (پیللاو) ی به کیک له ئیوه کهوت، نهوا خۆله که بوی پاککه ره وه به. (واته: ئه گهر بهر شوینیکی پیس بکهویت و دواتر نه عمل و پیللاوه که بهر شوینیکی پاک ی زهوی بکهویت، نهوا پیللاو و نهعله که پاک ده بیته وه)».

کتابُ الصَّلَاةِ

په رتووکى نويژ

بابُ فَرَضِ الصَّلَاةِ

باسى فه رزبوونى نويژ

۵۰

۴۹. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ رضي الله عنه يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ: حَتَّى دَنَا، فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ»، قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُنَّ؟ قَالَ: «لَا، إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ»، قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: «لَا إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الصَّدَقَةَ، قَالَ: فَهَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: «لَا إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، فَأَذْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ».

ته لحهى كورى عوبهيدوللا ﷺ ده لیت: پیاوینک خه لکی نه جد بوو هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ قزی ئالوز بوو (شانهی نه کردبوو، قزئالوز بوو)، گیزه گیزیکی وه کوو گیزه ی میشهنگی لی ده بیسترا، به لام له قسه که ی تینه ده گه یشتی تا نزیک

بووه وه، جا زانپان هم كهسه پرسيار ده كات دهر باره ي ئيسلامه وه، پيغه مبهري خوا ﷺ
 فهرمووى: «له شهو و پوژيكد ا پينج نوږ بكهيت»، پياوه كه گوتى: جگه له م پينج فهرزه
 هيچ نوږي ديكه له سهر فهرزه؟ فهرمووى: «نه خير، مه گهر بوخوت نوږي سوننه ت
 بكهيت»، ده لئيت: پيغه مبهري خوا ﷺ باسى پوژووى مانگي په مهرانى بو كرد، پياوه كه
 گوتى: جگه له مانگي په مهران هيچ پوژوويه كي ديكه له سهر فهرزه؟ فهرمووى:
 «نه خير مه گهر خوت پوژووى سوننه ت بگريت»، ده لئيت: پيغه مبهري خوا ﷺ باسى
 به خشيني بو كرد (واته: زه كاته فهرزه كه)، پياوه كه گوتى: جگه له زه كاتى فهرزه هيچ
 شتيكي ديكه له سهر فهرزه؟ فهرمووى: «نه خير مه گهر خوت خير بكهيت»، پياوه كه
 پشتي ه لكرد و پويشت ده يگوت: سويند به خوا نه له مانه زياترى ده كه م، نه كه ميشى
 ده كه موه، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «يگومان سهر فراهه نه گهر راستگو بيت».

بَابُ فِي الْمَوَاقِيتِ

باسيک دهر باره ي كاته كانى نوږ

٥٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «وَقْتُ الظُّهْرِ مَا لَمْ تَخْضِرِ
 الْعَصْرُ، وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفَرَّ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَسْقُطْ فَوْزُ
 الشَّفَقِ، وَوَقْتُ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ».

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه له پيغه مبهري وه ﷺ ده گيرته وه كه فهرموويه تى: «كاتى
 نوږي نيوه پو ده ميئت مادام نوږي عه سر نه بوو بيت، هه روه ها هه تاكوو پوژ زهر د
 هه لده گه پيت (تا نزيكى ناوايون ده بيت و گروتيني ناميئت) كات كاتى نوږي
 عه سره، نوږي شيوان ده ميئت هه تاكوو سوورايه بهربلاوه كى لای پوژ ناوا
 کوتايى پي ديت، كاتى نوږي خه وتنايش هه تاكوو نيوه ي شه وه، هه روه ها كاتى
 نوږي به يانى ده ميئت مادام خوړ هه لنه ها تيئت».

بَابُ فِي وَقْتِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَكَيْفَ كَانَ يُصَلِّيَهَا

باسيک دهرباره‌ی کاتی نو‌یژی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و چو‌نیه‌تی نو‌یژکردنی ٲی‌ی‌اندا

۵۱. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو وَهُوَ ابْنُ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: سَأَلْنَا جَابِرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ وَقْتِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «كَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ، وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ حَيَّةً، وَالْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَالْعِشَاءَ إِذَا كَثُرَ النَّاسُ عَجَلًا، وَإِذَا قَلُّوا آخِرًا، وَالصُّبْحَ يَغْلِسُ».

موحه‌ممه‌دی کو‌ری عه‌مر که کو‌ری حه‌سه‌نی کو‌ری عه‌لی کو‌ری ته‌بو تالیبه ﷺ ده‌ل‌یت: پرس‌یارمان له‌ جاب‌یر کرد دهرباره‌ی کاتی نو‌یژه‌کان‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، گو‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نو‌یژی نبوه‌پ‌و‌ی ده‌کرد به‌ هاج‌یره (سه‌ره‌تای کات و قرچه‌ی گه‌رما)، نو‌یژی عه‌س‌ری ده‌کرد کاتیک خ‌ور هی‌شتا به‌ گو‌ر و تین بووه (خ‌ور زیندووه، واته: هی‌شتا په‌نگ‌ی زه‌رد نه‌بووه و گه‌رمیه‌که‌شی ماوه)، نو‌یژی مه‌غ‌ریبی کردووه کاتیک که خ‌ور ناوا بووه، ته‌گه‌ر خه‌لک ز‌ور کو‌ بوونایه‌ته‌وه نو‌یژی عیشای زوو ده‌کرد، ته‌گه‌ر خه‌لک‌یش که‌م بووایه نو‌یژی عیشای دوا ده‌خست بو‌ ته‌وه‌ی خه‌لک کو‌ بب‌یته‌وه، نو‌یژی به‌یانی له‌ کاتی تاریک و پروونیدا ده‌کرد.

بَابُ فِي وَقْتِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ

باسيک دهرباره‌ی کاتی نو‌یژی عیشا

۵۲. عَنْ عَاصِمِ بْنِ حُمَيْدٍ السَّكُونِيِّ: أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: أَبْقَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ فِي صَلَاةِ الْعَتَمَةِ فَأَخَّرَ حَتَّى ظَنَّ الظَّانُّ أَنَّهُ لَيْسَ بِخَارِجٍ وَالْقَائِلُ مِنَّا يَقُولُ: صَلَّى، فَإِنَّا لَكَذَلِكَ حَتَّى خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالُوا لَهُ كَمَا قَالُوا، فَقَالَ لَهُمْ: «أَعْتَمُوا بِهِذِهِ

الصَّلَاةَ، فَإِنَّكُمْ قَدْ فُضِّلْتُمْ بِهَا عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ، وَلَمْ تُصَلِّهَا أُمَّةٌ قَبْلَكُمْ».

عاصیمی کوری حومه یدی سه کوونی ده گپړته وه: گوئی له موعازی کوری جه بهل بووه ﷺ ده یگوت: چاوه پئی پیغه مبهړ ﷺ بووین له نویژی عیشادا دوا کهوت یان خوی دوا خست، نه وه نده دوا کهوت تا که سی وا هه بوو گومانی وا بوو ههر نه یهت، هه شبوو ده یگوت: له وانه یه پیغه مبهړ ﷺ له ماله وه نویژی کرد بیت (به هوی عوزره وه)، تیمه حالمان وا بوو بهم شیوازه بووین هه تا پیغه مبهړ ﷺ هاته دهره وه، چیان گوتبوو نه وه یان به پیغه مبهړ ﷺ گوت، نه ویش پئی فهرموون: «نهم نویزه له تاریکی شهودا بکه، نیوه فه زلتان دراوه به سهر تیکرای نوممه ته کاندایا بهم نویزه، هیچ نوممه تیکیش له پیش نیوه نهم نویزه نه کردوه».

۵۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الْعَتَمَةِ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى مَضَى نَحْوُ مِنْ شَطْرِ اللَّيْلِ فَقَالَ: «خُذُوا مَقَاعِدَكُمْ». فَأَخَذْنَا مَقَاعِدَنَا فَقَالَ: «إِنَّ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا وَأَخَذُوا مَضَاجِعَهُمْ، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا أَنْتَظَرْتُمْ الصَّلَاةَ، وَلَوْلَا ضَعْفُ الضَّعِيفِ، وَسَقَمُ السَّقِيمِ لَأَخَرْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ».

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: نویژی عیشامان کرد له گهل پیغه مبهړی خوا ﷺ، نه هاته نیومان بو مزگهوت تا نیوهی شه و پویی، پیغه مبهړ ﷺ که هات فهرمووی: «له شوینی خوتان بن»، تیمه ش له جیی خومان ماینه وه بلاوه مان لی نه کرد، فهرمووی: «خه لکی له شوینه کانی دیکه هه مووی نویژی کردوه، چوونه ته جیی خه وتنی خویان (و پال که وتوون)، به لام نیوه له و کاته ی چاوه پئی نهم نویزه نه وه وایه له نیو نویژدا بن و خه ریکی نویژ کردن بن، نه گهر لاوازی که سه لاوازه کان نه بووایه، نه خوشیی نه خوشه کان نه بووایه، نه وه نهم نویژه دوا ده خست بو نیوهی شهو».

بَابُ فِي وَقْتِ الصُّبْحِ

باسيک دهربارهی کاتی نویژی به یانی

۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيُصَلِّي الصُّبْحَ فَيَنْصَرِفُ النِّسَاءُ مُتَلَفِّعَاتٍ بِمُرُوطِهِنَّ مَا يُعْرِفْنَ مِنَ الْغَلَسِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی به یانی ده کرد، ئا فره تانیش نه وانیه که ده هاتن بو نویژی به یانی له دوا ی پیغه مبهر ﷺ نویژیان ده کرد خو یان پیجا بووه وه به پو شاکه که یان یان به عه با که یان، یان به پارچه قوماشیک، له تاریکیدا که س نهیده ناسینه وه.

بَابُ فِي الْمُحَافَظَةِ عَلَى وَقْتِ الصَّلَاةِ

باسيک دهربارهی پاریزگار یکردن له کاتی نویژه کان

۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّنَائِجِيِّ قَالَ: رَزَعَمَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَنَّ الْوُثْرَ وَاجِبٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّامِتِ: كَذَبَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَحْسَنَ وَضُوءُهُنَّ وَصَلَاهُنَّ لَوْ قِيَهُنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعُهُنَّ وَخُشُوعُهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفَرَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ».

عبدوللای کوری صونابیحی ده لیت: نه بو موحه ممه د گوتوویه تی: ویترو واجبه، (یه کیکه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ) عوبیاده ی کوری صامیت گوتی: نه بو موحه ممه ده له ی کردووه من شایه تم گویم لی بووه پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «پینج نویژه هیه خوی به رز فره زی کردووه، هر که سیک به جوانی ده ستویره که یان

بشوات، له کاتې خوياندا بيانکات، ړکووچه کيان به ته و اوې بيات، خشو وچه کې به ته و اوې بکات، نه و په بياننې کې له لای خوا هه يه که لې خوش بيت، وه نه گهر که سېک نه م پېنچ نوښه هه ر نه کات، يان به جوانې نه يکات، نه و هېچ په بياننې کې له لای خوا نيه، ويستی لې بيت به چاکه و به خشنده يې خوی لې ده بوريت، ويستی لې بيت به داد گهری خوی سزای ده دات».

تېينی:

(کذب): به مانای درو کردن نايهت، لير به مانای هه له کردن ديت، له بهر نه و هې درو کردن نه و هېه که سېک هه والیک به درو بگيرته و ه، لير نه بو موحه ممه د هه والیکې به درو نه گپراوه ته و ه، به لکوو فته وایه کی داوه و بوچوونیکې هه بووه له فته و ا و بوچوونه که یدا هه له ی کردووه، بويه له نيو عه ر ه ب دا بابته ي درو کردن بو هه له به کار ديت له قسه ياندا، بو نمونه: ده لېن: (کذب سمعي)، خو مه به ست نه و ه نيه گويم دروی کرد، به لکوو واته: گويم هه له ی کرد، يان ده لېن: (کذب بصري)، چاوم هه له ی کرد، نه ک دروی کرد، چاو و گوی درو ناکهن، به لام هه له ده کهن له بيستن يان له بينينی شتيکدا.

باب إِذَا أَخَّرَ الْإِمَامُ الصَّلَاةَ عَنِ الْوَقْتِ

باسېک دهر باره ی نه و ه که ئيمام نوښه که ی دوا بخات و له کاتې خوی نه يکات

۵۶. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَبَا ذَرٍّ كَيْفَ أَنْتَ إِذَا كَانَتْ عَلَيْكَ أُمْرَاءُ يُمِيتُونَ الصَّلَاةَ؟ - أَوْ قَالَ: يُؤَخِّرُونَ الصَّلَاةَ؟ -، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنِي، قَالَ: «صَلِّ الصَّلَاةَ لَوْ قَتَلَهَا فَإِنْ أَدْرَكَتَهَا مَعَهُمْ فَصَلِّهَا فَإِنَّهَا لَكَ نَافِلَةٌ».

نه بو زهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی فهرموو: «ته ی نه بو زهر حالی تو چون

ده بیت کاتیک که هه ندیک بهر پرس بن به سه رته وه نویره کان بمرین، -یاخود گوتی: نویره که دوا بخه له سه ره تای کاتدا نه یکن به بی پاساو؟- گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا فهرمانم به چ بی ده که یت؟ فهرمووی: تو نویره که له کاتی خویدا بکه، ئه گهر فریاش که ویت له گهل ئه واندا بیکه ره وه، ئه وه به سوننهت بوت هه ژمار ده کریت».

٥٧. عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ الْأُودِيِّ قَالَ: قَدِمَ عَلَيْنَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ الْيَمَنِيُّ رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَيْنَا، قَالَ: فَسَمِعْتُ تَكْبِيرَهُ مَعَ الْفَجْرِ رَجُلٌ أَجَشُّ الصَّوْتِ، قَالَ: فَأَلْقَيْتُ عَلَيْهِ مِحْبَتِي فَمَا فَارَقْتُهُ حَتَّى دَفَنْتُهُ بِالسَّامِ مَيِّتًا، ثُمَّ نَظَرْتُ إِلَى أَفْقِهِ النَّاسِ بَعْدَهُ فَأَتَيْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَلَزِمْتُهُ حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَتَتْ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ يُصَلُّونَ الصَّلَاةَ لِغَيْرِ مِيقَاتِهَا»، قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «صَلِّ الصَّلَاةَ لِمِيقَاتِهَا وَاجْعَلْ صَلَاتَكَ مَعَهُمْ سُبْحَةً».

عهمری کوپی مهیموونی ئه و دی ده لیت: موعازی کوپی جه بهل ﷺ هات بو یه مهن بو لامان، نیر دراوی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو بو لای ئیمه، ده لیت: گویم لی بوو (الله اکبری) کرد بو نویری به یانی، پیاویک بوو دهنگی زور گه وره و پیاوانه بوو، ده لیت: خوشه ویستی چوه دلم، منیش لی جیا نه بوو مه وه بوئه وه ی زانست و زانیاری لیه فیر بیم، تا کوچی دوا بی کرد له شام به خاکم سپارد، ئینجا لی جیا بوو مه وه، پاشان ته ماشام کرد بزانه له دوا ی ئه و کی له هه موو کهس شاره زاتره له ئایندا، هاتم بو لای عه بدوللای کوپی مه سعود ﷺ (که له هه موو کهس زیره کتر بوو)، له خزمهت ئه ویشدا بووم هه تا کوچی دوا بی کرد، گوتی: (عه بدوللا ﷺ گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ بی می فهرموو: «حالی ئیه چی ده بیت و چی ده کهن ئه گهر کومه لیک فهرمان په و بوون به ده سه لاتدار به سه رتانه وه نویره که یان له کاتی خو ی دوا خست؟»، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانم به چی بی ده که یت ئه گهر بگه مه ئه و بهر پرسانه؟ فهرمووی: «تو نویره که له کاتی خویدا بکه، نویره که ی دیکه ش که له گهل ئه وان به کومه ل ده یکه یت ئه و یان بکه به سوننهت».

(سُبْحَة): واته نوښتى سوننهت (نافله).

۵۸. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا سَتَكُونُ عَلَيْكُمْ بَعْدِي أَمْرًا تَشْغَلُهُمْ أَشْيَاءٌ عَنِ الصَّلَاةِ لَوْ فُتِّهَا حَتَّى يَذْهَبَ وَفُتُّهَا فَصَلُّوا الصَّلَاةَ لَوْ فُتِّهَا»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَلِّيَ مَعَهُمْ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنْ شِئْتَ».

عوبادهى كورى صاميت رضي الله عنه دهليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «له دواى من كومه ليك فهرمان پړهوا ده بنه بهر پرس به سهرتانه وه، هه نديكيان كاروبارى دونيا سهرقاليان ده كات له نوښه كهيان له كاتى خوى، تا كاته كهي ده پوات، ئيوه نوښت بكن له كاتى خويدا»، پياوړي كوتى: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ تايا نوښريان له گه لدا بكم؟ فهرمووى: «به لي، نه گهر ويست ليه له گه ليان نوښت بكه».

۵۹. عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ وَقَّاصٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَكُونُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا مِنْ بَعْدِي يُؤَخِّرُونَ الصَّلَاةَ فِيهِ لَكُمْ وَهِيَ عَلَيْهِمْ، فَصَلُّوا مَعَهُمْ مَا صَلُّوا الْقِبْلَةَ».

قوبه يصهي كورى وه ققاص رضي الله عنه دهليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «له دواى من كومه ليك فهرمان پړهوا ده بنه بهر پرس به سهرتانه وه نوښه كان دوا ده خن، ئيوه پاداشتي خوتان ته واو وهرده گرن، به لام نه وان گونا هبار دهن كه دواى ده خن، تا پرووه و قبيله نوښت بكن ئيوه ش له گه لياندا نوښت بكن».

بَابُ فِي مَنْ نَامَ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ نَسِيَهَا

باسيک دهر باره ي نهو كه سه ي ده خه وپت له كاتى نوښت يا خود له بيرى ده چپت

۶۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حِينَ قَفَلَ مِنْ غَزْوَةِ خَيْبَرَ فَسَارَ لَيْلَةً

حَتَّى إِذَا أَذْرَكْنَا الْكَرَى عَرَسَ، وَقَالَ لِبِلَالٍ: «اَكْلًا لَنَا اللَّيْلَ»، قَالَ: فَقَعَلْتُ بِلَالًا عَيْنَاهُ، وَهُوَ مُسْتَنِدٌّ إِلَى رَاحِلَتِهِ فَلَمْ يَسْتَقِظْ النَّبِيُّ ﷺ وَلَا بِلَالٌ وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ حَتَّى إِذَا ضَرَبَتْهُمْ الشَّمْسُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَوَّلَهُمْ اسْتَيْقَظًا، فَقَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «يَا بِلَالُ»، فَقَالَ: أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ إِيَّيْ أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَاقْتَادُوا رَوَاحِلَهُمْ شَيْئًا ثُمَّ تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَمَرَ بِلَالًا فَأَقَامَ لَهُمُ الصَّلَاةَ وَصَلَّى بِهِمُ الصُّبْحَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ، قَالَ: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِ} طه: ١٤».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کاتێک پێغەمبەری خوا ﷺ گەڕایەووە بۆ مەدینە لە غەزای خەبیەردا، بە شەو بەرێ کەوت هەتا خەو زۆری بۆ ھێناین، پێغەمبەری خوا ﷺ دا بەزی و لایدا بۆ خەوتن و پشوودان، بە بیلالی فەرموو: «ئەمشەو پاسەوانیان بەکە»، دەلێت: بیلالیش چاوەکانی خەو بەسەریدا زāl بوو خەوی لێکەوت، پالێ دا بوو بارگەوبنەکە، ئیدی کەسیان لەخەو ھەلنەستان، نە پێغەمبەر ﷺ نە بیلال نە ھیچ کام لە ھاوەلان، هەتا گەرمی خۆر لێی دان، یەکەم کەس پێغەمبەری خوا ﷺ خەبەری بوووە، پێغەمبەری خوا ﷺ کە خەبەری بوووە پراچلەکی (کە خۆر کەوتوو و نوێژیان نەکردوو)، فەرمووی: «ئەی بیلال؟!»، بیلالیش گوتی: ئەو زاتە ی جەنابتی خەواند، ھەر ئەویش منی خەواند، دایک و باوکم بە قوربانت بن، کەمێک و شترەکانیان لە شوینی خۆیان جوولاند، پاشان پێغەمبەر ﷺ دەستنوێژی شوشت و فەرمانی بە بیلال کرد، قامەت بکات بۆ نوێژ، ئینجا نوێژەکە ی بە یانی بۆ کردن، کاتێک پێغەمبەر ﷺ نوێژەکە ی تەواو کرد، فەرمووی: «ھەر کەسێک نوێژیکی لەبیر چوو، ھەر کاتێک کەوتەووە بیری با بیکات، چونکە خوا ی گەورە فەرموویەتی: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِ}، واتە: نوێژ بکەن بۆ زیکر و یاد ی من.

بَابُ اتِّخَاذِ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ

باسى دروستکردنى مزگهوت له نيو مالاندا

٦١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ وَأَنْ تُنْظَفَ وَتُطَيَّبَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دهليټ: پيغهمبهري خوا ﷺ فرمانى كردووه مزگهوته كان له نيو تاوه دانپه كاندا دروست بكرين، ههروهه (فرمانى كردووه) پاكوخاوين رابگيرين و بونيان خوش بكرت.

تبيينى:

(الدور): به ماناى هوز و تائيفه لىك دراوتهوه، ههروهه به ماناى گهړه كيش، به لام تاوه دانى گشتگيرتره.

بَابُ فِيمَا يَقُولُهُ الرَّجُلُ عِنْدَ دُخُولِهِ الْمَسْجِدِ

باسيک دهربارهى ته و زيكرهى مروف دهليټ: له کاتى چوونى بۇ نيو مزگهوت

٦٢. عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، فَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

ته بو نوسه يدى ته نصارى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهليټ: پيغهمبهري خوا ﷺ فرموويه تى: «ته گهر يه كيک له تيوه هاته مزگهوتهوه با صه لاوات بدات له سهر پيغهمبهري، (سهره تا دهليټ: (بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله))، پاشان با بليټ: خوايه دهرگاكانى

په حمه تی خۆتم لڼ بکه وه، که ده ریشچوو به هه مان شیوه بلیت: (بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله)، پاشان با بلیت: خواجه من داوای فەزل و چاکه ی خۆت لڼ ده که م».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوێژ له کاتی چوونه نیو مزگهوت

٦٣. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيُصَلِّ سَجْدَتَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَجْلِسَ».

ئهو قه تاده رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «ئه گه ریه کیکتان هاته مزگهوته وه، با دوو رکات نوێژ بکات پێش ئه وهی دابنیشیت».

بَابُ فِي فَضْلِ الْقُعُودِ فِي الْمَسْجِدِ

باسیک ده رباره ی پێگه و پاداشتی دانیشتن له مزگهوتدا

٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةٍ الَّتِي صَلَّى فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ، أَوْ يَقُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ».

ئهو هوریه ره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «به رده وام فریشته کان دوعا بو هه ریه کیکتان ده که نه هه تا کوو لهو شوینه بیت که نوێژی تیدا کردوو، مادام ده ستوێژی نه شکیت و هه لئه ستاییت، (فریشته کان ده لڼن): خواجه لڼی خۆش به، خواجه به زه یی له گه ل بنوینه».

بَابُ مَتَى يُؤْمَرُ الْغُلَامُ بِالصَّلَاةِ؟

باسی که ی فه رمان ده کریت به مندال نویژ بکات؟

٦٥. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَصَاحِجِ».

عه مری کوپی شوعیب له باوکیه وه له باپریه وه عليه السلام ده گپریته وه، گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: «ئیوه فه رمان به منداله کانتان بکه نه نویژ کردن له کاتیکدا ته مه نیان ههوت سالانه، لیان بدن نه گهر نویژیان نه کرد کاتیک ته مه نیان ده گاته ده سالان، ههروه ها له ده سالی جیگای خه وتنیان له یه کدی جیا بکه نه وه».

بَابُ كَيْفِ الْأَذَانِ

باسی چونیه تی بانگدان

٦٦. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ عليه السلام قَالَ: لَمَّا أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاقُوسِ يُعْمَلُ لِيُضْرَبَ بِهِ لِلنَّاسِ لِجَمْعِ الصَّلَاةِ طَافَ بِي وَأَنَا نَائِمٌ رَجُلٌ يَحْمِلُ نَاقُوسًا فِي يَدِهِ، فَقُلْتُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَتَبِيعُ النَّاقُوسَ؟ قَالَ: وَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ فَقُلْتُ: نَدْعُو بِهِ إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: أَفَلَا أَدُلُّكَ عَلَى مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ لَهُ: بَلَى، قَالَ: فَقَالَ: تَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: ثُمَّ اسْتَأْخَرَ عَنِّي غَيْرَ بَعِيدٍ،

ثُمَّ قَالَ: وَتَقُولُ: إِذَا أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَلَمَّا أَصْبَحْتُ، أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرْتُهُ، بِمَا رَأَيْتُ فَقَالَ: «إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٌّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَالْقِ عَلَيْهِ مَا رَأَيْتَ، فَلْيُؤَذِّنْ بِهِ، فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ»، فَقُمْتُ مَعَ بِلَالٍ، فَجَعَلْتُ أَلْقِيهِ عَلَيْهِ، وَيُؤَذِّنُ بِهِ، قَالَ: فَسَمِعَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ يَجْرُ رِدَاءَهُ، وَيَقُولُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ مَا رَأَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَلِلَّهِ الْحَمْدُ».

موحه ممه دی کوپی عه بدوللای کوپی زهیدی کوپی عه بد پهبیه ده لیت: باو کم عه بدوللای کوپی زهید بوی گپرامه وه ﷺ (ئه وهی خه وه که ی بینى) ده لیت: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ ویستی فه رمان بکات که زهنگ دروست بکریت، بۆ ئه وهی له زهنگه که بدریت و خه لکی بۆ نوێز پێ کو بکریته وه، من خه وم بینى یه کیک له خه ومدا هات بۆ لام، پیاویک زهنگیکی به دهسته وه بوو، منیش گوتم: ئه ی بهنده ی خوا نایا ئه وه زهنگه ده فروشیت؟ گوتی: چى له وه زهنگه ده کهیت، گوتم: خه لکی پێ بانگ ده کهین بۆ نوێز، گوتی: نایا شتیک له وه باشترت فیر نه کهم؟ گوتم: به لئى، (کابرا له خه ودا پێى گوتم) بلئى: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ده لیت: پاشان چوه وه دواوه به لام زور دوور نه کهوته وه، پاشان گوتی: نه گهر قامهتت کرد بۆ نوێز (فیری قامه تیشی ده کات) ده لئى: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، کاتیک به یانى هه لسام، هاتم بۆ خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ خه وه کهم بۆ

گيږايه وه، فهرمووى: «به ويستی خوا نه مه خه ويکي راسته، تو هه لسه له گه ل بيلالدا برؤ، نه وهى که به خه و بينيوته پي بلې با نه و بانگه که بدات، له بهر نه وهى نه و دهنگي له تو خوشتر و بهرتره»، له گه ل بيلالدا هه لسام، من بانگه که م بوى ده گوت، نه ویش به دهنگي بهر ز بانگي ددها، ده لیت: ئيامي عومه ر گويي له بانگه که بوو، که له ماله وه بوو، هاته دهره وه پوښاکه که ي له دواي خوښه وه راده کيشا و ده يفرموو: نه ي پيغه مبهري خوا، سويند به و خوايه ي که توي به هه ق ناردووه هه مان نه و خه وهى که (عه بدوللای کورې زه يد) بينويه تي منيش بينومه، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «سه نا و ستايش ته نها بو خوا (که هه قى بو پروون کردينه وه)».

٦٧. عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَلْقَى عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ التَّائِذِينَ هُوَ بِنَفْسِهِ، فَقَالَ: «قُل: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - مَرَّتَيْنِ - قَالَ: ثُمَّ ارْجِعْ، فَمَدَّ مِنْ صَوْتِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

نه بو مه حزوړه ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ خوي بانگداني پيم فهرموو، فهرمووى: بلې: «اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - مَرَّتَيْنِ - قَالَ: ثُمَّ ارْجِعْ، فَمَدَّ مِنْ صَوْتِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

بَابُ فِي الْإِقَامَةِ

باسيک دهر باره ی قامهت

٦٨. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ.

نه نه س رضي الله عنه ده لیت: بیلال فهرمانی پی کرا (واته: له لایه ن پیغه مبهری خواوه رضي الله عنه) که (رسته ی) بانگه کانی جووت بیت، به لام قامه ته که ی تاک بیت.

بَابُ رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْأَذَانِ

باسی دهنگبه رزکردنه وه له بانگداندا

٦٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الْمُؤَذِّنُ يُغْفَرُ لَهُ مَدَى صَوْتِهِ وَيَشْهَدُ لَهُ كُلُّ رَطْبٍ وَيَأْبِسُ وَشَاهِدُ الصَّلَاةِ يُكْتَبُ لَهُ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ صَلَاةً وَيُكَفَّرُ عَنْهُ مَا بَيْنَهُمَا».

نه بو هو ره ی ره رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «بانگده ر چه ندیک دهنگی به رز بکاته وه و دهنگی چند پروات به نه ندازه ی نه وه له گونا هه کانی ده بووردیت، هه موو ته ر و وشکیک شایه تی بو ده دات (ته نانه ت دار و به ردیش)، هه ر که سیکیش ناماده ی نوژی به کومه ل بیت، نه وه به بیست و پینج نوژی بوی دهنووسریت، له نیوان نه و دوو نوژی هه ش چ گونا هیک ی کردیت لی دهنووسریت».

بَابُ مَا يَجِبُ عَلَى الْمُؤَذِّنِ مِنْ تَعَاهُدِ الْوَقْتِ

باسی نه وه ی که پیویسته له سه ر بانگیژ ناگای له کاتی بانگدان بیت

٧٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «الْإِمَامُ ضَامِنٌ وَالْمُؤَذِّنُ مُؤْتَمَنٌ،

اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْإِمَّةَ وَاعْفِرْ لِلْمُؤَدِّينَ».

ئه بو هور په ږه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئیام زه مانه تی نویژه کی له ته ستویه (که به ته وای بویان بکات، پاریزگاری لی بکات و بزانتیت چهنډ پکاتی کردوه، یاخود زه مانه تی دوعا و پارانه وه ده کات که دوعا که ته نها بو خوی ناکات، به لکوو بو هه موو نویژ خوینانشی ده کات، گوتراوه: قورن انخویندنې نه م قورن انخوینه بو ته وانیشه)، وه بانگبیزیش ته مینداره (خه لک به هو ی بانگی نه وه وه نویژ ده که ن)، خواجه ږینمایي ئیامه کان بکه، له بانگبیزان خوش به».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی پارانه وه له نیوان بانگ و قامه تدا

۷۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَرُدُّ الدُّعَاءَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ».

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «پارانه وه له نیوان بانگ و قامه تدا ږه ت نا کریتته وه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَذِّنَ

باسی نه وهی که ده گوتړیت له کاتی گوئیستبوونی بانگبیز

۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمُ النِّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ».

ئەبو سەئیدى خودرى رضي الله عنه دەگىرىتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «ئەگەر گويىستى بانگ بوون، بانگبىز چى گوت ئىوئەش وە کوو ئەو بىلىنەو».

۷۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ ﷻ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ».

عەبدوللاى كورى عەمرى كورى عاص رضي الله عنه دەگىرىتەو: گويى لى بوو پىغەمبەر ﷺ دەفەرمو: «ئەگەر گويىستى بانگبىز بوون، چى گوت ئىوئەش وە کوو ئەو بلىن، پاشان كە بانگە كە تەواو بوو، سەلاواتم لەسەر بدەن، لەبەر ئەوئەى ھەر كەسنىك يەك سەلاواتم لەسەر بدات، خوا دە جار سەلاواتى لەسەر دەدات، پاشان داواى وەسىلەم بۆ بكەن، كە پلەوپايەيەكى بەرزە لە بەھەشتدا، بۆ كەس نايىت جگە لە يەكنىك لە بەندەكانى خواى بەرز، ئومىدم وایە ئەو كەسە من بم، ھەر كەسنىك داواى ئەو وەسىلە و پلەوپايەم بۆ بكات لە خوا، شەفاعەتى منى بۆ پويست دەيىت».

۷۴. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ».

سەئىدى كورى ئەبو وەققاص رضي الله عنه لە پىغەمبەرى خواو ﷺ دەگىرىتەو كە فەرمووويەتى: «ھەر كەسنىك گويىستى بانگبىز بوو و گوتى: (وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا)، واتە: منىش شاىەتى دەدەم كە ھىچ پەرستراوىكى بەھەق نىيە جگە لە خوا، تاك و تەنھايە و ھىچ ھاوئەلى نىيە، ھەروەھا شاىەتى دەدەم كە

موحه ممه د بهنده و نیرد راوی خوایه، رازیم بهوهی خوا پهروه دگارم بیت، ههروه ها به پیغه مبه رایه تی موحه ممه د، ههروه ها به ئیسلام که ئایین و بهرنامه م بیت، (هه ره که سیک نه وه بلیت) له گونا هه کانی ده بووردیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الْأَذَانِ

باسی نه وهی هاتوو هه رباره ی دوعا و پارانه وه له کاتی بانگدا

۷۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ: حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، إِلَّا حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

جابیری کوړی عه بدو للاً رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ره که سیک گوئی له بانگ بوو بلیت: (اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ)، مسوگه ر شه فاعه تی منی بهرده که ویت له پوژی قیامت».

بَابُ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْأَذَانِ

باسی ده رچوون له مزگه وت له دواى بانگدان

۷۶. عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ قَالَ: كُنَّا مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْمَسْجِدِ فَخَرَجَ رَجُلٌ حِينَ أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ لِلْعَصْرِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَمَا هَذَا فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

نه بو شه عساء ده لیت: ئیمه له مزگه وت بووین له گه ل نه بو هوړه یړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، له کاتیک که بانگ بیژ بانگی دا بو نوژی عه سر پیاوئیک له مزگه وت ده رچوو، نه بو هوړه یړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

گوئی: (ئەم پیاوێی کە ئیستا لە مزگەوت دەرچوو لە کاتی بانگدا) ئەمە سەرپیچی ئەبولقاسیمی رضی اللہ عنہ کردوو.

بَابُ فِي الصَّلَاةِ تَقَامُ وَلَمْ يَأْتِ الْإِمَامُ يَنْتَظِرُونَهُ قُعُودًا

باسنیک دەربارەیی ئەوێ قامەت کراوە و ئیمام نەهاتوو و خەڵک بە دانیشتنەوێ چاوەڕێی دەکەن

٧٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي».

عەبدوللای کوڕی ئەبو قەتادە لە باوکیەو رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕێتەو کە فەرمووێت: «ئەگەر قامەتی نوێژ کرا هەلمەستن هەتاکوو من دەبین».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي تَرْكِ الْجَمَاعَةِ

باسنیک دەربارەیی هەپەشەیی وازەینەرانی نوێژی بەکۆمەڵ

٧٨. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّمُّ الْقَاصِيَةَ».

ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ دەئیت: گویم لێ بوو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: «هیچ سێ کەسێک نین لە دییه کدا، یاخود لە دەشتیکدا نیشتەجێ بن و نوێژی بەکۆمەڵیان تیدا نەکریت، مسۆگەر شەیتان بەسەریاندا زāl دەبێت، بۆیە تۆ پەیوەست و پابەند بە بە (نوێژی) بەکۆمەڵەو، لەبەر ئەوێ گورگ مەری تەنها دەخوات».

بَابُ فِي فَضْلِ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ

باسیك دهر بارهی پیگه و گه ورهیی نویژی به کۆمهل

۷۹. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ نِصْفِ لَيْلَةٍ، وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ».

عوسمانی کوری عه ففان رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هر که سیك نویژی خه و تنان به کۆمهل بکات وهك ته وه وایه نیوهی شه و شه و نویژی کردیت، هر که سیك نویژی خه و تنان و به یانی ههردو وکی به کۆمهل بکات وهك ته وه وایه که به دریزی شه و شه و نویژی کردیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمَشْيِ إِلَى الصَّلَاةِ

باسی ته وهی هاتوو هه بارهی گه ورهیی و پاداشتی پیکردن بۆ نویژ

۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْأَبْعَدُ فَأَلْبَعْدُ مِنَ الْمَسْجِدِ أَعْظَمُ أَجْرًا».

ته بو هوره پره رضی اللہ عنہ ده گپرت ته وه: پیغه مبهر ﷺ فرموویه تی: «دوورتر و دوورترین (به پیتی دووری) له مزگهوت پاداشته که یان زیاتر و گه وره تره».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشْيِ إِلَى الصَّلَاةِ فِي الظَّلَامِ

باسی ته وهی هاتوو هه بارهی چوون بۆ نویژ به تاریکی

۸۱. عَنْ بُرَيْدَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ

التَّامُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

بوړه يده ﷺ له پڼغه مېره وه ﷺ ده گېړته وه که فېرموويه تې: «ئو که سانه ی به زوړی له تاریکیدا ده چن بو مزگه وت، موژده یان پې بدېن به پووناکیه کی ته واو له پوژي دوايیدا».

۸۲. عَنْ أَبِي ثُمَامَةَ الْخَتَّاطِ: أَنَّ كَعْبَ بْنَ عُجْرَةَ، أَدْرَكَهُ وَهُوَ يُرِيدُ الْمَسْجِدَ أَدْرَكَ أَحَدَهُمَا صَاحِبَهُ، قَالَ: فَوَجَدَنِي وَأَنَا مُشَبَّكٌ بِيَدَيَّ، فَتَهَانِي عَنْ ذَلِكَ وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ، ثُمَّ خَرَجَ عَامِدًا إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يُشَبَّكَنَّ يَدَيْهِ فَإِنَّهُ فِي صَلَاةٍ».

ئېبو سومامه ی حەنات ده گېړته وه: به که عبی کوړی عوچره گېشتووه، ئه ویش ویستوویه تې بچیت بو مزگه وت، یان یه کیکیان به وه ی دیکه گېشتووه، ده لیت: (که عبی کوړی عوچره) منی بینی په نجه کانی هەردوو دەستم تیکه ل کردبوو، ئه ویش قه ده غه ی ئه و شته ی لئ کردم، گوته: پڼغه مېره ی خوا ﷺ فېرموويه تې: «ئو گهر یه کیک له ئیوه ده ستوئیزیکی باش و ته واو بشوات، پاشان به نیازی مزگه وت بچیته دەر، با په نجه کانی ده ستی تیکه ل نه کات به ئیو یه کدا، چونکه له ئیو نوئز دایه (مادام چاوه پئی نوئز ده کات)».

تېبینی:

(تَشْبِيكُ): ئه وه یه که په نجه ی هەردوو دەست تیکه ل بکه یت به یه کدا، که سیك بچیت بو مزگه وت یان چاوه پئی نوئز بیت قه ده غه کراوه په نجه کانی تیکه ل بکات.

بَابُ فِيمَنْ خَرَجَ يُرِيدُ الصَّلَاةَ فَسَبَقَ بِهَا

باسیک دەر باره ی ئه و که سه ی ده چیت بو مزگه وت و نوئز ته واو بووه

۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ،

ثُمَّ رَاحَ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا أَعْطَاهُ اللَّهُ ﷺ مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّاهَا وَحَضَرَهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهُمْ شَيْئًا».

ئه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هہر کہ سیک ده ستونیز بشوات، به لام ده ستونیزکی ته واو، پاشان پرواته مزگهوت ببینیت خه لکی نوژیان کردووه، خوا ﷺ پاداشتی نهو که سانه ی بو ده نووسیت که ناماده ی نوژی به کومه ل بوونه، له پاداشتی نهو انیش هیچ کم ناکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ إِلَى الْمَسْجِدِ

باسی نهو هی هاتوو ده ربارهی چوونی ژنان بو مزگهوت

۷۱

۸۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَمْنَعُوا نِسَاءَكُمْ الْمَسَاجِدَ، وَيُؤْتِيَنَّ حَيْثُ لَهْنٌ».

ئین عومهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «پږگری له ئافره تان مه کهن له چوونیان بو مزگهوت (ته گهر داویان کرد پږگیان پی بدن)، به لام (با ئافره تان بزنان) نوژ کردیان له ماله کانی خویاندا باشره بویان».

۸۵. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اِذْنُوا لِلنِّسَاءِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِاللَّيْلِ»، فَقَالَ ابْنُ لَهُ: وَاللَّهِ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ فَيَتَّخِذْنَهُ دَعْلًا، وَاللَّهِ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ، قَالَ: فَسَبَّهْ وَعْظِبْ، وَقَالَ: أَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اِذْنُوا لَهُنَّ، وَتَقُولُ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ؟!».

عبداللای کوری عومهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «به شهویش مؤله تی ئافره ته کاتان بدن بو مزگهوت»، ئینجا کوریکي خوی گوتی: سویند به خوا مؤله تیان نادهین و به هلی وهرده گرن بو فیلکردن، سویند به خوا مؤله تیان نادهین،

گوتی: ئەویش قسە ی پێ گوت و توو پرە بوو، گوتی: من دەلیم: پیغەمبەری خوا ﷺ
فەرموویەتی: «رێگەیان بدەن»، تۆش دەلیم: مۆلەتیان نادەین؟!

۸۶. عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: لَوْ أَدْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا أَحْدَثَ النِّسَاءُ لَمَنْعَهُنَّ الْمَسْجِدَ كَمَا مَنَعَهُ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

عەمەری کچی عەبدو پرەحمان دەگێڕتەو: عایشە ی خێزانی پیغەمبەر ﷺ
گوتوویەتی: ئەگەر پیغەمبەری خوا ﷺ ببینیایە ئاfrەتان چیان داھێناوە (لە
خۆرازان دەو و بۆن لەخۆدان و خۆجوانکردن و پۆشینی پۆشاکی سەرنجراکیش)،
ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ ئاfrەتانی قەدەغە دەکرد لە چوونە مزگەوت، هەر وەکوو
چۆن ئاfrەتانی بەنویسرائیل قەدەغە کران لێی.

تبینی:

ئەمە عایشە لە سەردەمی خۆیدا وا دەلیم، ئە ی لە سەردەمی ئیمە ئاfrەتان ئەو
هەموو بەرگ و پۆشاکی سەرنجراکیشە دەپۆشن و دەچنە دەرەو، بۆ مزگەوتیش
نیه بەلکوو بۆ بازار و دنیا، دەبیت چی بفرمووایه!

۸۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْأَةِ فِي بَيْتِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي حُجْرَتِهَا، وَصَلَاتُهَا فِي مَخْدَعِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي بَيْتِهَا».

عەبدوللا ﷺ لە پیغەمبەرەو ﷺ دەگێڕتەو: «ئاfrەت لەتو مالی
خۆی نوێژ بکات باشترە لەو ی که لە حوجرەکە ی نوێژ بکات، (حوجرەکە ی:
مەبەستی بەر دەرگایە یان نزیک لە دەرگا)، وە نوێژکردنی لە ژووری بچووی
تایبەتی خۆی باشترە لەو ی که ماله کە ی خۆیدا نوێژ بکات».

بَابُ فِي جَمَاعِ الْإِمَامَةِ وَفَضْلِهَا

باسيک دهربارهی کؤباسی پیشنوژی و گه وره ییه که ی

۸۸. عَنْ أَبِي عَلِيٍّ الْهَمْدَانِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَنْ أَمَّ النَّاسَ فَأَصَابَ الْوَقْتَ فَلَهُ وَلَهُمْ، وَمَنْ انْتَقَصَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعَلَيْهِ وَلَا عَلَيْهِمْ».

ئه بو علی ههمه دانی ده لیت: گویم له عوقبه ی کوری عامیر رضی اللہ عنہ بوو ده یگوت: گویم لی بو پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده یفه رموو: «ههر که سیک پیشنوژی بو خه لکی بکات و له کاتی خویدا و به بی که موکوری، ئه وه پاداشته که ی بو ئه و و بو خه لکه که شه، ههر که سیکیش به که موکوری و که مته رخه می بیکات، ئه وه گونا هه که ی بو پیشنوژه و خه لکه که هیچیان له سهر نیه».

بَابُ إِمَامَةِ الزَّائِرِ

باسی پیشنوژی کردنی میوان

۸۹. عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ حُوَيْرِثٍ، يَأْتِينَا إِلَى مُصَلَّاتِنَا هَذَا، فَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَقُلْنَا لَهُ: تَقَدَّمْ فَصَلِّ، فَقَالَ لَنَا: قَدَّمُوا رَجُلًا مِنْكُمْ يُصَلِّي بِكُمْ، وَسَأَحَدْتُكُمْ لِمَ لَا أَصَلِّي بِكُمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يُؤْمِنُهُمْ، وَلِيُؤْمَهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ».

ئه بو عه تیه ده لیت: مالیکی کوری حوه یریس (هاوه لی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم) ده هات بو ئه م مزگه وته مان، قامهت کرا بو نویژ، پیمان گوت: برؤ پیشه وه پیشنوژی مان بو بکه، فهرمووی: یه کیک له خوتان بخه نه پیشه وه تا پیشنوژی تان بو بکات، وه ئیستا پیتان

ده لیم بوجی من پیشنوئزیتان بو ناکهم (هر چه نده نم هاوه لی پیغمبر ﷺ بووه و زانا بووه، له پیشتر بووه بو پیشنوئزی، به لام که بویان ناکات)، ده لیت: گویم لی بوو پیغمبره خوا ﷺ ده بفرموو: «هر که سیک سهردانی خه لکانیکی کرد با پیشنوئزیان بو نه کات، با که سیک له خوین پیشنوئزیان بو بکات».

بَابُ الْإِمَامِ يُصَلِّي مِنْ قُعُودٍ

باسی پیشنوئزیکردن به دانیشتنه وه

۹۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَكِبَ فَرَسًا فَضَرَعَ عَنْهُ فَجَحَشَ بِشِقَّةِ الْأَيْمَنِ فَصَلَّى صَلَاةً مِنَ الصَّلَوَاتِ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ قُعُودًا فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ: «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا رَفَعَ فَارْقَعُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا أَجْمَعُونَ».

ئه نه سی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغمبره خوا ﷺ سواری ئه سیک بوو، له سهر ئه سپه که بهر بووه وه، لای راستی رووشا، یه کیک له نوئزه فهرزه کانی به دانیشتنه وه کرد، ئیمهش به دانیشتنه وه له دوایه وه نوئزمان کرد، که نوئزه که ی ته واو کرد فهرمووی: «ئیام تهنها بو ئه وه دانراوه که ئیوه شوینی بکهون، که ئیام به پیوه نوئزی کرد ئیوهش به پیوه نوئز بکهن، که ئیام چووه رکوع ئیوهش بچه رکوع، که له رکوع سهری بهرز کرده وه ئیوهش سهرتان بهرز بکه نه وه، که گوتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، ئیوه بلین: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، ئه گهر به دانیشتنه وه نوئزی کرد، ئیوه ههر هه مووتان به دانیشتنه وه نوئز بکهن».

بَابُ الْإِمَامِ يَنْحَرِفُ بَعْدَ التَّسْلِيمِ

باسى ئيمام كه دواى سه لامدانه وه پووى بولاى خه لك ده سوورپيښت

۹۱. عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَحَبُّنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ، فَيُقْبِلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ ﷺ.

به پرائى كورى عازيب رضي الله عنه ده لئيت: ئيمه نه گهر له پشت پيښمبهري خوا ﷺ نويژمان بكردايه، پيماخوش بوو له لاي راستيه وه نويژ بكهين، چونكه پيښمبهري خوا ﷺ به لاي راستدا پووى ده كرده ئيمه (له دواى سه لامدانه وه).

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ الْمَأْمُومُ مِنْ اتِّبَاعِ الْإِمَامِ

باسى نه وهى كه فه رمان كراوه به نويژخويڼ له په يره وكردنى ئيمام

۹۲. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُبَادِرُونِي بِرُكُوعٍ، وَلَا بِسُجُودٍ، فَإِنَّهُمَا أَسْبَقُكُم بِهِ إِذَا رَكَعْتُ تَذَرُ كُونِي بِهِ إِذَا رَفَعْتُ، إِنِّي قَدْ بَدَنْتُ».

موعاويه كورى نه بو سوفيان رضي الله عنه ده لئيت: پيښمبهري خوا ﷺ فرموويه تى: «پيشپرکيى من مه کهن و پيشم مه کهون له رکوع و سوجه بردندا، زياتان پي ناگه نيت که من سهر له رکوع بهرز ده که مه وه ئيوه هيشتا له رکوعدا شتيکتان مايت بيخوين، مادام من به پيوهم هيشتا نه چوومه ته کرنوش (بو په له مه کهن)، له بهر نه وهى من گوشتم گرتووه و قه له و بوومه (بو به من راده گهن)».

بَابُ تَسْوِيَةِ الصُّفُوفِ

باسی پښت و پاستکردنی ریزه‌کانی نویژ

۹۳. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا تَصُفُّونَ كَمَا تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﷻ»، قُلْنَا وَكَيْفَ تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ؟ قَالَ: «يُتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْمُقَدَّمَةَ وَيَتَرَاصُّونَ فِي الصَّفِّ».

جابری کوری سه‌موره رضي الله عنه ده‌لټ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئایا له ریزه‌کانتان پښت و پاست پاناوه‌ستن هه‌ر وه‌کوو چوڼ فریشته‌کان لای په‌روه‌ردگاریان ﷻ به‌پښکی پراوه‌ستان»، گوتمان: فریشته چوڼ ریز ده‌به‌ستن له‌لای په‌روه‌ردگاریان؟ فه‌رمووی: «ریزه یه‌که‌مه‌کان ته‌واو ده‌که‌ن، (ئینجا ده‌چن ریزی دووهم دروست ده‌که‌ن، ریزی دووهم ته‌واو ده‌که‌ن ئینجا ده‌چن ریزی سیهم دروست ده‌که‌ن به‌م شیوازه، واته: ناچن ریزی دووهم دروست بکه‌ن له‌کاتیکیش له‌ریزی یه‌که‌م شوین چوڼ بیت)، ریزه‌کانیشیان پاست و پښت ده‌که‌ن (واته: هیچ که‌لینیک له‌نیواناندا نابیت)».

۹۴. عَنْ سِمَاكِ قَالَ: سَمِعْتُ الثُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا إِذَا قُمْنَا لِلصَّلَاةِ فَإِذَا اسْتَوَيْنَا كَبَّرَ.

سیماک ده‌لټ: گویم له‌نوعمانی کوری به‌شیر رضي الله عنه بوو، گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزه‌کانی پښت ده‌خستین که‌بو نویژ پراوه‌ستاینایه، که‌ریزه‌کانمان پښت بووايه، ئینجا (الله اکبر)ی ده‌کرد (نویژی داده‌به‌ست).

بَابُ مَنْ يُسْتَحَبُّ أَنْ يَلِيَ الْإِمَامَ فِي الصَّفِّ وَكَرَاهِيَةُ التَّأَخُّرِ

باسی ئه وه سوننه ته کي له دواي ئيمام بيت له ريزدا، کي ناپه سنده دوا بکه وږيت

۹۵. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِيَلِيَنَّ مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ».

ئهو بو مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «با ئه وان هی تیگه یشتوو و پیگه یشتوو ئاقل و زانا و دانان له دواي منه وه (له ريزی یه کهم) بن، پاشان ئه وان هی پله یه که له دواي ئه وان، پاشان ئه وان هی له دواي ئه وان دین (له و سیغه تانه دا)».

تیبینی:

(أَوْلُو الْأَحْلَامِ): خاوه ن ئه قل و پیگه یشتوو ه کان، یان که سانی هیمن و تیگه یشتوو.

(النُّهَى): دانا، تیگه یشتوو.

بَابُ الرَّجُلِ يُصَلِّي وَحْدَهُ خَلْفَ الصَّفِّ

باسی ئه وه که سه ی به ته نیا نوڙ ده کات له دواي ريزی نوڙ خوښان

۹۶. عَنْ وَابِصَةَ رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ، قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: الصَّلَاةُ.

وابيصه رضي الله عنها ده گيرته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ پياوئکی بینی به ته نیا و له دواي (ريزی نوڙ خوښان) نوڙی ده کرد، بویه فهرمانی پي کرد دووباره ی بکاته وه. سوله یانی کورپی حه رب گوتی: واته: نوڙه که (دووباره بکاته وه).

بَابُ الرَّجُلِ يَرْكَعُ دُونَ الصَّفِّ

باسی که سبک که پیش چوونه پیزی نو یژخوینان ده چیتته پکووعه وه

۹۷. عَنِ الْحَسَنِ: أَنَّ أَبَا بَكْرَةَ رضی الله عنه جَاءَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَاكِعٌ، فَارْكَعَ دُونَ الصَّفِّ ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ صَلَاتَهُ، قَالَ: «أَيُّكُمْ الَّذِي رَكَعَ دُونَ الصَّفِّ ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ؟». فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ».

حه سهن ده گپرتته وه: نه بو به کره ﷺ هاته مزگه وت، پیغه مبه ری خوا ﷺ له پکووعدا بو، نهویش پیش نه وهی بجیتته نیو ریزه که پکووعی برد (بو نه وهی فریای نه و رکاته بکه ویت)، پاشان چووه نیو ریزه که وه، دوا ی نه وهی پیغه مبه ر ﷺ نو یژه که ی ته و او کرد، فهرمووی: «نه وه کامتان بوون له پشت ریزه کانه وه پکووعتان برد»، پاشان هاته ناو ریزه که وه؟ نه بو به کره گوتی: من، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «خوا سووربوونت زیاتر بکات، به لام نه و کاره دووباره مه که ره وه».

بَابُ مَا يَسْتُرُ الْمُصَلِّيَّ

باسی نه و شته ی که نو یژخوین ده یکات به به ره به ست

۹۸. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا جَعَلْتَ بَيْنَ يَدَيْكَ مِثْلَ مُوْخَرَةِ الرَّحْلِ فَلَا يَضُرُّكَ مَنْ مَرَّ بَيْنَ يَدَيْكَ».

ته لحه ی کو ری عوبه یدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر ههر یه کی که له نیوه توانی پنگری بکات له نیوان خو ی و قبیله (که نه هیلیت که س به به رده میدا تیبه ریت)، با و ا بکات».

بَابُ مَا يُؤْمَرُ الْمُصَلِّيُّ أَنْ يَدْرَأَ عَنِ الْمَمَرِّ بَيْنَ يَدَيْهِ

باسی فهرانکردن به نویژخوین به پالنان به و
که سهی که دهیه ویت له پییشیه وه تیپه پیت

۹۹. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ لَا يَحُولَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قِبْلَتِهِ أَحَدًا فَلْيَفْعَلْ».

نه بو سه عیدی خودری رضی الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرانموویه تی: «نه گهر
یه کیک له تیوه نویژی کرد، با نه یه لیت که س له بهر ده ستیه وه تیپه پیت، با ریگری لی
بکات و چه ندیک توانی بیگهریتیتته وه».

بَابُ سُتْرَةِ الْإِمَامِ سُتْرَةٌ مِنْ خَلْفِهِ

باسیک ده ربارهی نه وهی که سوترهی ئیمام سوترهی نویژخوینانیشه

۱۰۰. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رضی الله عنه: قَالَ: هَبَطْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ ثَنِيَّةٍ آذَاخِرَ «فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ - يَغْنِي فَصَلَّى إِلَى جِدَارٍ - فَاتَّخَذَهُ قِبْلَةً وَنَحْنُ خَلْفُهُ، فَجَاءَتْ بِهِمَّةٌ تَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ فَمَا زَالَ يُدَارِئُهَا حَتَّى لَصِقَ بَطْنُهُ بِالْجِدَارِ، وَمَرَّتْ مِنْ وَرَائِهِ».

عهری کوری شوعیب له باوکیه وه له باپیره وه رضی الله عنه ده گیریتته وه، گوتووویه تی: له گهل
پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر زایی نه زاخیره وه ده هاتینه خواره وه، ئیدی کاتی نویژ
هات، بهر وه دیواره که نویژی کرد، دیواره که ی خسته لای قیبله و ئیمهش له دوا
نه وه نویژمان کرد، له و کاته دا بهر خو له یه ک هاته بهر ده ست و پی، ئیدی بهر ده وام
پالان به یه که وه ده نا هتا وای لی هات (پیغه مبهر ﷺ) سکی به دیواره که وه لکا

(نه‌یهشت به‌رخ‌له که به به‌رده‌میدا رت بیئت) و به‌رخ‌له که به پشته‌ویدا تیپه‌ری.

تیبینی:

(یَدَارْتَهَا): مانای به‌رخه که پالی دنا و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پالی دنا به به‌رخه که‌وه.

۱۰۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: كَانَ يُصَلِّي فَذَهَبَ جَدِّي يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ فَجَعَلَ يَتَّقِيهِ.

ئبن عبباس رضی الله عنه ده‌گیرته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوژی ده‌کرد، له و کاته‌دا کاریله‌یه‌ک به به‌رده‌میدا روشت وستی رت بیئت، بویه (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) دووری ده‌خسته‌وه (نه‌یهشت به به‌رده‌میدا رت بیئت).

بَابُ مَنْ قَالَ الْمَرْأَةُ لَا تَقْطَعُ الصَّلَاةَ

باسی نه‌وهی که گوتوویه‌تی: ئافره‌ت نوژی نابریئت

۱۰۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّي صَلَاتَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَهِيَ مُعْتَرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ رَاقِدَةٌ عَلَى الْفَرَّاشِ الَّذِي يَرْقُدُ عَلَيْهِ، حَتَّى إِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْطَعَهَا فَأَوْتَرَتْ.

عائشه رضی الله عنها ده‌گیرته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌ونوژی ده‌کرد (نه‌ویش) له نیوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و قیبله‌دا له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌وی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پالده‌که‌وت (را‌ده‌کشا)، هه‌تا نه‌و کاته‌ی که بیوستبایه نوژی ویتربکات، نه‌وکات عائشه‌ی هه‌لده‌ستاند و نه‌ویش نوژی ویتری ده‌کرد.

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ

باسی بهرزکردنه وهی دهسته کان له نویژدا

۱۰۳. عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ حِينَ افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حِيَالِ أذُنَيْهِ، قَالَ: ثُمَّ أَتَيْتُهُمْ فَرَأَيْتُهُمْ يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ إِلَى صُدُورِهِمْ فِي افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ وَعَلَيْهِمْ بَرَانِسٌ وَأُكْسِيَّةٌ.

وائیلی کوږی حوجر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهرم ﷺ بینی کاتیک دهستی ده کرد به نویژ، دهسته کانی بهرز ده کرده وه هه تا ئاستی گوئییه کانی، ده لیت: پاشان چووم بو لایان، بینیم دهسته کانیان له کاتی نویژدا به ستندا هه تا کوو سنگیان بهرز ده که نه وه و پوشاکی سه ره به کلاویشیان له بهردا بوو.

تییینی:

(حیال): واته: بهرانبهر، ئاست.

(برانس): به ههر پوشاکیک ده لێن که کلاوه که ی به خووه بیت، چ قه لغان بیت چ پوشاکی دیکه بیت، وه کوو عه با.

بَابُ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

باسی دهستیکی نویژ

۱۰۴. عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي الشَّاءِ فَرَأَيْتُ أَصْحَابَهُ يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ فِي ثِيَابِهِمْ فِي الصَّلَاةِ.

وائیلی کوری حوَجَر ﷺ ده لیت: له زستاندا هاتمه خزمهت پیغمبر ﷺ بینیم
هاوه لانی دهسته کانیان بهرز ده کرده وه له نیو پو شا که کانیاندا له نوژدا.

بَابُ مَنْ ذَكَرَ أَنَّهُ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِذَا قَامَ مِنَ الثَّنَتَيْنِ

باسی نه و که سانه ی ده لاین: نه گهر له دووهم
رکاتدا هه ستایه وه دهست بهرز ده کاته وه

۱۰۵. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ الرَّكَعَتَيْنِ كَبَّرَ وَرَفَعَ
يَدَيْهِ.

ئیین عومهر ﷺ ده لیت: پیغمبر ی خوا ﷺ له دوو رکاتی یه که م نه گهر هه ستایه وه،
(الله اکبر) ی ده کرد، و دهسته کانی بهرز ده کرده وه.

بَابُ مَا يُسْتَفْتَحُ بِهِ الصَّلَاةُ مِنَ الدُّعَاءِ

باسی نه و دو عایانه ی نوژی پی دهست پی ده کریت

۱۰۶. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ
كَبَّرَ، ثُمَّ قَالَ: «وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ
لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ».

عه لی کوری نه بو تالیب ﷺ ده لیت: پیغمبر ی خوا ﷺ که نوژی دابه ستایه (الله
اکبر) ی ده کرد، پاشان ده یه رموو: «به دلسوزی پروم له خوا کرد، نه و خوا به ی
که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه، له هه موو ئاینیکی پووچه ل لاماوه بو

ثاينى پراست و ته واو، له موسولمانانم و له هاوېه شدانه ران نيم، به دلنيايي نوښتر كړدم و په رستشم و سهرېرېنم و ژيان و مردنم هه مووى بو په روه ردگارى جيهانيان، كه هيچ هاوېه شيكى نيه، به وېش من فرمانم پې كراوه كه له يه كه مينى موسولمانان بم.

۱۰۷. عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ الزُّرَقِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، قَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»، قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنِ الْمُتَكَلِّمُ بِهَا آفَاءً»، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقَدْ رَأَيْتُ بِضْعَةَ وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلَ».

ريفاعه ي كورې پافيعي زوپه قې رضي الله عنه ده لیت: پوژنك له پشت پیغه مبهري خوا ﷺ نوښمان ده كړد، كه پیغه مبهري خوا ﷺ له پكوع سهرې بهرز كړدوه فهرمووى: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»، واته: خوا ستايشي نه وانه ييست كه ستايشي ده كېن، پياوونك له دواي پیغه مبهري خوا ﷺ گوتې: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)، واته: په روه دگارمان سوپاس و ستايش ته نها بو تويه، سوپاس و ستايشي زور و پاك و بهر كه تدار، كاتيك پیغه مبهري خوا ﷺ نوښه كه ي ته واو كړد فهرمووى: «نه وه كې بوو ئيستا نه و زيكړه ي خوښند؟»، پياوه كه گوتې: من نه ي پیغه مبهري خوا، پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «يېگومان سې و نه وه نده (سې و سې تا سې و نو) فريشته م بيني ده ستيشخهري و په له يان ده كړد كاميان (پادا شتي) نه و زيكړه بنووسيت».

بَابُ مَنْ رَأَى الْإِسْتِفْتَاحَ بِسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

باسي نه وانه ي به زيكړي (سبحانك اللهم وبحمدك) ده ست به نوښتر ده كېن

۱۰۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ

وَالْقِرَاءَةِ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، أَرَأَيْتَ سَكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ أَخْبَرَنِي مَا تَقُولُ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ أَنْقِني مِنْ خَطَايَايَ كَالثَّوْبِ الْأَبْيَضِ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْني بِالْثَّلَجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک (الله اکبر) ی بکردایە و نوێزی دایەستایە لە نوێژدا، لە نێوان (الله اکبر) و خوێندنی سوپەتی فاتیحەدا بیدەنگ دەبوو، پێم وت: بە دایکم و باوکمەووە فیدات بە ئەی پیغەمبەری خوا، ھەوالم پێ بدە ئەم بیدەنگبوونە لە نێوان (الله اکبر) و خوێندنی سوپەتی فاتیحە پێم بلی چی دەلییت؟ فەرمووی دەلییم: «خوایە چۆن نێوان خۆرھەلات و خۆرئاوات لێک دوور خستۆتەووە ئاواش من و گوناھەکانم لێک دوور بخەرەووە (لە تاوان بمپاریزیت)، خوایە لە گوناھان پاکم بکەیتەووە، وەکوو چۆن پۆشاکێکی سێی بێسییەکی پێوہ بیت پاک دەبیتەووە، خوایە بە بەفر و ئاو و تەرزە بمشۆرە و پاکم بکەرەووە».

بَابُ تَخْفِيفِ الصَّلَاةِ لِلْأَمْرِ يَخْذُ

باسی کورتکردنەوہی نوێژ بەھۆی ڕوودانی ڕووداویک

۱۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنِّي لَأَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَطَوَّلَ فِيهَا، فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ».

عەبدوللای کوری ئەبو قەتادە لە باوکیەووە رضی اللہ عنہ دەگێڕیتەووە، گوتوویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «من دەچمە نێو نوێژەووە، دەمەوێت نوێژەکم درێژ بکەمەووە، بەلام کە گویم لە گریانێ مندال دەبیت، نوێژەکم کورت دەکەمەووە ئەو کەو ناپەرھەتی بۆ دایکی دروست بکات».

بَابُ فِي تَخْفِيفِ الصَّلَاةِ

باسيک دهرباره ی کورتکردنه وهی نویژ

۱۱۰. عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِرَجُلٍ: «كَيْفَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ»، قَالَ: أَتَشْهَدُ وَأَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ أَمَّا إِنِّي لَا أَحْسِنُ دُنْدَنَتَكَ وَلَا دُنْدَنَةَ مُعَاذٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «حَوْلَهَا تُدْنِدُنُ».

ئه بو صالح له هه نديک له هاوه لانی پیغه مبه ره وه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ره ﷺ به پیاوینکی فهرموو: «ایا تو له نيو نویژدا چی ده لیت (چ دوعایه ک ده کیت)؟» گوتی: ته حیات ده خوینم، ده لیم: خواجه داوای به هه شت لی ده که م، په نات یی ده گرم له ناگری دوزه خ، به لام من ئهو ورته ورته ی تو و ورته ورته که ی موعاز نازانم، پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: «ئیمه ش ههر به دهوری ئه وه دا ده سوور پیینه وه (واته: ئیمه ش ههر داوا له خوا ده که ین بمانخاته به هه شته وه و له دوزه خ بمانپار یزت، واته: دوعایه که کورت و پوخته و مه به ستداره)».

تبینی:

(دُنْدَنَة): ورته ورت، قسه کردنی که به رانه ر تیی ناگات.

۱۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالسَّقِيمَ وَالْكَبِيرَ، وَإِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ فَلْيُطَوِّلْ مَا شَاءَ».

ئه بو هورهیره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: پیغه مبه ره ﷺ فهرموویته ی: «ئه گهر به کی که له ئیوه پیشنوژی بۆ خه لکی کرد با نویژه که ی کورت بیت، له بهر ئه وه ی که سانیکی لاواز و نه خوش و پیر و به ته مهن له دواتانه وه نویژ ده که ن، ئه گهر بۆ خوت به ته نه نا نویژت کرد چه ندی ویست درژی بکه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي الظُّهْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربهری قورئانخویندن له نوێژی نیوه پۆدا

۱۱۲. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِنَا فَيَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يُطَوِّلُ الرَّكَعَةَ الْأُولَى مِنَ الظُّهْرِ وَيُقَصِّرُ الثَّانِيَةَ وَكَذَلِكَ فِي الصُّبْحِ.

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبهری خوا ﷺ پێشنوێژی بو ده کردین، له نیوه پۆ و عەسردا له پکاتی یه کهم و دووه مدا سوپه تی فاتیحه و دوو سوپه تی دیکه ی ده خویند (له ههر پکاتیکدا سوپه تیکه ی دیکه ی ده خویند له دوا ی فاتیحه)، هه ندیک جار (ناوبه ناو ده نگه ی بهرز ده کرده وه) گوێمان له ئایه ته که ده بوو، (وه ده مانزانی چ سوپه تیک ده خوینیت)، پکاتی یه کهمی نوێژی نیوه پۆی درێژ ده کرده وه و دووه میشی کورت ده کرده وه، له نوێژی به یانیشدا به هه مان شیوه (سوننه ت وایه ئیام پکاتی یه کهمی درێژتر بیت له پکاتی دووه م).

تبینی:

ده گوتریت: له بهر ئه وه ی پکاتی یه کهم خه لک زیاتر چالا کتر و گورجو گۆلتره، ئه گه ر درێژتریش بیت گونجاو و ئاساییه، ده سگوتریت: بۆیه پکاتی یه کهم درێژتره تا خه لکی زیاتر فریای نوێژی به کۆمه ل بکه ون.

۱۱۳. عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ قَالَ: قُلْنَا لِحَبَابٍ رضی اللہ عنہ هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْنَا يَمْ كُنْتُمْ تَعْرِفُونَ ذَلِكَ؟ قَالَ: بِإِضْطِرَابٍ لِحَيَّتِهِ.

ئەبو مەعمەر دەلیت: به خه بیابمان رضی اللہ عنہ گوت: ئایا پیغمبهری خوا ﷺ له نوێژی نیوه پۆ و عەسردا قورئانی ده خویند؟ گوتی: به لێ، وتمان: به چی ده تانزانی که

قورټان ده خوښتیت (خو ده نگی بهرز نه ده کرده وه له نیوه پړو و عه سردا)، گوتی: له بهر نه وهی ریشی ده جوولا.

بَابُ مَنْ كَرِهَ الْقِرَاءَةَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ إِذَا جَهَرَ الْإِمَامُ

باسی نه وهی خوښندنې فاتحه ی پې ناپه سنده
کاتیک ئیمام به ده نگی بهرز قورټانی خوښد

۱۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةٍ جَهَرَ فِيهَا بِالْقِرَاءَةِ فَقَالَ: «هَلْ قَرَأَ مَعِيَ أَحَدٌ مِنْكُمْ آفَاقًا؟»، فَقَالَ رَجُلٌ: نَعَمْ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنِّي أَقُولُ مَا لِي أَتَارَعُ الْقُرْآنَ؟»، قَالَ: فَأَنْتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا جَهَرَ فِيهِ النَّبِيُّ ﷺ بِالْقِرَاءَةِ مِنَ الصَّلَوَاتِ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

نه بو هوږه ږه رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له یه کیک له نوږه کان که به ده نگی بهرز ده خوښند، کاتیک که ته واو بوو فهرمووی: «ثایا که میک پېش ئیستا که س له گهل مندا قورټانی ده خوښند؟»، پیاوټک گوتی: به لې، نه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: «له بهر نه وهی ده لیم نه وه بو قورټان خوښندنه که م لی تیک ده دریت؟». ده لیت: ئیدی خه لکی وازیان هیئا له قورټان خوښندن له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ له نوږانه ی که پیغه مبهر ﷺ ده نگی تبادا بهرز ده کاته وه به قورټان خوښندن، کاتیک گوښان له نه مه بوو له پیغه مبهری خوا ﷺ.

بَابُ مَا يُجْزَى الْأُمِّيُّ وَالْأَعْمَى مِنَ الْقِرَاءَةِ

باسی نه وهی که نه خوښنده وار و غه ږه عه رهب
خوښندنې چ نه ندازه یه که له قورټانیان به سه

۱۱۵. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه: قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا وَنَحْنُ

نَقَرْتُ، فَقَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ كِتَابُ اللَّهِ وَاحِدٌ، وَفِيكُمْ الْأَحْمَرُ وَفِيكُمْ الْأَبْيَضُ وَفِيكُمْ
لِلْأَسْوَدِ، أَفَرَأَوْهُ قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَهُ أَقْوَامٌ يُقِيمُونَهُ كَمَا يَقُومُ السَّهْمُ يُتَعَجَّلُ أَجْرُهُ وَلَا
يُتَأَجَّلُهُ».

سه هلی کوری سه عدی ساعیدی ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ رۆژنیک هاته
نیومان، ئیمه قورئانمان ده خوینده وه، فهرمووی: «سوپاس و ستایش بو خوا، کتبی
خوا ههر یه کتیبه، ئیوه هه تانه سووره، هه تانه سپیه، هه تانه ره شه (واته: عهره ب
و جگه له عهره بتان تیدایه)، ئیوه قورئان بخوینن پیش ئه وهی که سانیک بین ته کلیم
له خوینان ده کهن و زیده رۆیی ده کهن له ده برینی پسته کان و سیفاتی پسته کاندای و
رێکی ده خه ن ههر وه کوو چۆن تیر رێک ده خریت (تیر که داره کهی جوان ده کریت
و رێک ده خریت، ئاوا ئه وانیش به جوانی ده ریده برن)، ئه وان مه به ستیان پاداشتی
دونیا به (ده یانه ویت به و قورئان خویندنه پاداشتی دونیا یان ده ست بکه ویت، پاره ی
پێ پهیدا ده کهن و پێی ده خۆن)، به لام چاوه رپێ پاداشتی رۆژی دوا یی ناکه ن له وهی
خوا پاداشتیان بداته وه».

بَابُ الْإِقْعَاءِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی دانیشتن له نیوان ههردوو سوچه کهدا

۱۱۶. عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ طَاوُسًا يَقُولُ: قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: فِي الْإِقْعَاءِ عَلَى
الْقَدَمَيْنِ فِي السُّجُودِ، فَقَالَ: هِيَ السُّنَّةُ، قَالَ: قُلْنَا: إِنَّا لَنَرَاهُ جُفَاءً بِالرَّجُلِ، فَقَالَ
ابْنُ عَبَّاسٍ: هِيَ سُنَّةُ نَبِيِّكَ ﷺ.

ئه بو زوبهیر ده گێڕیته وه: گوئی له تاوس بووه ده یگوت: ده باره ی دانیشتن له سه ر
پاژنه پیه کان له نیوان سوچه کاندای پرسیارمان له ئیبن عه عباس ﷺ کرد، ئه ویش

گوئی: ئەو سوننەتە، دەلیت: گۆتمان: ئیمە پێیان وایە بۆ پیاو قورس و زەحمەت بیّت و ماندووی بکات، ئیدی ئێین عەبیاس ع گوئی: ئەو سوننەتی پێغەمبەرە کە تە ﷺ.

تێبینی:

(الإِقْعَاء): جۆره دانیشتیکیه که پهنجهی پێیه کان پروویان له قیبلهیه و کهسه که له سه ر پاژنه پێیه کانی داده نیشت.

(الرَّجُل): ئە گەر وشه که (الرَّجُل) بیّت، واته: کهسه که ماندوو ده بیّت و تووشی زهحمەت ده بیّت، به لام ئە گەر به (الرَّجُل) بخویندریتهوه، واته: هۆی ئازار و زهحمەت و نارهحه تیه بۆ پێیه کان، چونکه به ههردوو بار هاتوو له سه رچاوه کاندا.

بَابُ الدُّعَاءِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی دوعاکردنی نیوانی سوجدهکاندا

۱۱۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ع: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

ئێین عەبیاس ع ده گێڕیتهوه: پێغه مبه ر ﷺ له تیوان ههردوو سوجدهکاندا ده یفه رموو: «خوایه لێم خو ش به و په حمم یی بکه، له شساغ و سه لامه تم بکه، پێنا ییم بکه، پۆزی شم ده».

بَابُ صَلَاةٍ مَنْ لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسی نوێژی که سییک که پشتی رێک ناکاتهوه له پکوع و سوجده

۱۱۸. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ ع قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُجْزَى صَلَاةٌ

الرَّجُلِ حَتَّى يُقِيمَ ظَهْرَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ».

نه بو مه سعوودی به درى ﷺ ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «نویژی هیج که سیک ته و او نییه تا پشتی ریک نه کاته وه له رکوع و له کړنووشدا».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ

باسی نه وهی مروّف ده لیت له رکوع و سوجه کانیډا

۱۱۹. عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، وَفِي سُجُودِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، وَمَا مَرَّ بِأَيَّةٍ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَتْ عِنْدَهَا فَسَأَلَ، وَلَا بِأَيَّةٍ عَذَابٍ إِلَّا وَقَفَتْ عِنْدَهَا فَتَعَوَّذَ.

حوزه یفه ﷺ ده گپړته وه: نه و له گهل پیغمبره ری خوا ﷺ نویژی کردووه، پیغمبره ری ﷺ له رکوعدا فه رموویه تی: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، واته: پاک و بیگهردی ته نها شایسته ی خوا ی گه وره یه»، له سوجه شدا فه رموویه تی: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، واته: پاک و بیگهردی ته نها شایسته ی په روه ردگاری به رزمه»، به هر نایه تیکدا تیپه ریبت باسی په حمه تی خوا بیت، پاوه ستاوه داوای په حمه تی خوا ی گه وره ی کردووه، به لای هیج نایه تیکش تینه په ریوه که نایه تی سزا بیت حه تمه ن پاوه ستاوه و په نای گرتووه به خوا ی گه وره له سزای خوا.

۱۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

عائشه رضي الله عنها ده گپړته وه: پیغمبره ری ﷺ له رکوع و سوجه دا ده یفه رمو: «پاک و بیگهردی و پیروزی بو په روه ردگاری فرشته کان و پروحه (که جبریه له)».

بَابُ فِي الدُّعَاءِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسيک دهریاره دوعا له رکوع و سوجهدا

۱۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ».

نه بو هورده يره ﷺ ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «نه و کاته ی که بهنده زور نزيکه له پهروه ردگاري کاتيکه که له سوجه دايه، بويه زور بپارينه وه له کر نووشدا».

تبييني:

۹۱

له بهر نه وه ی له کاتي سوجه مروث نيوچاواني که بهر زترين شوينه ده يخاته سر زهوی و بنده سه لاتی و زه لیلی و به نديا به تي خوی بو خوی گه وره دهرده بریت، نو ميدي نه وه هه يه که خوی گه وره وه لام بداته وه.

۱۲۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَشَفَ السَّتَّارَةَ وَالنَّاسَ صُفُوفَ خَلْفِ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ التُّبَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تَرَى لَهُ، وَإِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ رَاكِعًا، أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَزِّمُوا الرَّبَّ فِيهِ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقِمْتُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ».

ئين عه عباس رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري ﷺ (له کاته سه خته کانی نه خوشييه که ی) په رده که ی لابر د (په رده ی نيوان ماليان له گهل مزگه وته که دا)، خه لکی له دواي نه بو به کره وه راوه ستابوون بو نوږ، فهرمووی: «نه ی خه لکينه، له نيشانه کانی پيغه مبهرايه تي هيچ شتيک نه ماوه، جگه له خه وييني چاک و راست، که موسولمان خه و بينيت (به شيکه له پيغه مبهرايه تي)، يان که سيک خه وی پيوه بينيت، من

پيگريم لى كراوه له چه مينه وه و سوجهدا قورئان بخوينم، له پكوعدا خواى گه وره به گه وره رابگرن، له سوجهدا كوشش بكن له پارانه وهدا، شاينه نى نه وه يه كه وه لامتان بدرېته وه».

۱۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»، يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ له پكوع و سوجهدا زور نهم دوعایه ی ده کرد: «ياك و بېگه ردی بو تو نه ی په روه ردگار، سوپاس و ستایش بو تو، خواجه لیم خوش به». نه وه ی له قورئان فه رمانی پیکراوه نه وه ی جیبه جی ده کرد، (مه به سستی نایه تی سوره تی نه صره: {فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا} النصر: ۲).

۱۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي سُجُودِهِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً، وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ»، زَادَ ابْنُ السَّرْحِ: عَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

نه بو هوره پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرېته وه: پیغمبه ر ﷺ له پكوعدا ده يفه رموو: «خوايه له گونا هه كانم خوش به، له هه ر هه مووی، له بچووك و له ورد و درشتی، (بو يه بچووكه كه ی پيش خستوو، چونكه له بچووكه وه مړوځ زياتر ده ست پي ده كات، گونا هه گه وره ش له بچووكه وه سه ر ده كيشيت، يان جاري وايه مړوځ گو ی به تاواني بچووك نادات)، له سه ر هه تا و كو تايي گونا هه كانم خوش به»، وه ثيبين سه رح نه مه ی زياد كړدوو: له نه يني و ناشكراي له هه مووی خوش به (سه باره ت به خه لك، نه گه ر نا لای خوا ی گه وره نه يني و ناشكرا هه مووی هه ر ناشكرايه).

۱۲۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فَقَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَلَمَسْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ سَاجِدٌ وَقَدَمَاهُ مَنُصُوبَتَانِ، وَهُوَ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا

أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

عائشه رضي الله عنها دهليټ: شهويكيان گه ږام به دواى پيغه مبهري خوا عليه السلام نه مدوزيه وه، ده ستم دريژ كرد بو شويى نوږ كړنه كهي، بينيم له سوجه دايه و پييه كاني چه قاندووه و ده فهرمويت: «خوايه په نا ده گرم به ږه زامه نديى تو له تووږه بوونت (ليم تووږه نه بيت)، وه په نا ده گرم به ليخو شبووني تو له سزاي تو (ليم خوښ بيت و سزام نه دهيت)، وه په نا ده گرم به خوټ له خوټ، ناتوانم حمه د و سه نا و ستايشي تو بكمه م نه وه ندهي شايه نيت، هر به و جوړه ي كه ستايشي خوټ كړدووه».

بَابُ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ

باسى پارانه وه له نوږدا

۹۲

۱۲۶. عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يُصَلِّي فَوْقَ بَيْتِهِ، وَكَانَ إِذَا قَرَأَ: {أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخَيِّجَ الْمَوْتَى} الْقِيَامَةَ: ٤٠، قَالَ: سُبْحَانَكَ، فَبَكَى، فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ عليه السلام، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ أَحْمَدُ: يُعْجِنِي فِي الْفَرِيضَةِ أَنْ يَدْعُو بِمَا فِي الْقُرْآنِ.

موساى كورى نه بو عائشه دهليټ: پياويك له سهرباني خوږيان نوږي ده كرد، كه بگه يشتايه ته هم نايه ته: {أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخَيِّجَ الْمَوْتَى}، واته: نايه خوا تواناي نيه مردوو زيندوو بكاته وه؟ ده بگوت: پاك و بيگه ردي بو تو نه ي خوايه، به لي نه ي پروه ردگار تو توانات ههيه و ده ستي كړده گريان (كه گه يشتايه ته هم نايه ته سونه ته بلييت: (سُبْحَانَكَ فَبَلَى))، پرسياريان لي كړد بو وا ده لييت؟ گوتي: گويم له پيغه مبهري خوا بووه عليه السلام وای فهرمووه، نه بو داود دهليټ: نه حمه د گوتي: پيمخوشه له نوږي فهرزيشدا نه و پارانه وانه بكهيت كه له قورئاندا هاتووه.

بَابُ السُّجُودِ عَلَى الْأَنْفِ وَالْجَبْهَةِ

باسی سوجده بردن له سه رلووت و دهم و چاو

١٢٧. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رُئِيَ عَلَى جَبْهَتِهِ، وَعَلَى أَرْنَبَتِهِ أَثَرُ طِينٍ مِنْ صَلَاةٍ صَلَّاهَا بِالنَّاسِ.

ته بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده گپرتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ بینراوه که شویته واری قور به نیوچاوان و لووتیه وه بووه له نویتزیک که پیشنویتی بۆ خه لک کردوه.

بَابُ الْبُكَاءِ فِي الصَّلَاةِ

باسی گریان له نویتزدا

١٢٨. عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَزِيرٌ كَأَزِيرِ الرَّحَى مِنَ الْبُكَاءِ ﷺ.

موته رریف له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپرتته وه، گوتویه تی: بینیم پیغه مبهری خوا ﷺ نویتزی ده کرد، دهنگیک له سینگی دهرده چوو وه کوو دهنگی ده ستار (که ده بهاریت دهنگیکی چونی لی دهرده چیت)، یاخود وه کوو دهنگی مه نه لئ مس (کاتیک له سه ر ناگر بیت شتیکی تیدا بیت چۆن دهنگی دیت)، بهم شیوازه گویم له دهنگی گریان پیغه مبهری خوا ﷺ بوو.

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْوُسُوسَةِ وَحَدِيثِ النَّفْسِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ناپه سندی وه سوده سه و دالغه له نویژدا

۱۲۹. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، وَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، يُقْبِلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

عوقبه ی کوری عامیری جوهه نی رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هیچ یه کیک نییه ده ستوویژکی جوان بشوات، دوو رکات نویژ بکات، وه دل و روویشی لای نویژه که ی بیت، نیلا به هه شت بو نه و که سه پیویست ده بیت».

تبیینی:

روو روو که شه که یه، دلش ناوه پړوکه که یه، پیشه و نه وه وی ده لیت: بویه هم دوو شته ی کو کر دوته وه له بهر نه وه ی ترس و خشوع له دلدا یه و ملکه چی له نه ندانه کانی له شدا یه.

بَابُ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ناوردانه وه له نیو نویژدا

۱۳۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْتِفَاتِ الرَّجُلِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «إِنَّمَا هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ ده رباره ی که سیک له نویژدا ناوړ بداته وه؟ فرمووی: «دزینیکه شه یتان له نویژی به نده ده یدزیت (پادا شتی کهم ده کاته وه)».

بَابُ الْعَمَلِ فِي الصَّلَاةِ

باسی جووله کردن له نیو نویژدا

۱۳۱. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْنَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا.

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی بۆ دەکردن، ئومامە ی کچی زەینەبی کچی پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم (کچەزای بوو) هەلیگرتوو، کە بجووا یەتە سووژە دایدەنا، کە هەستایەو هەلیدەگرت و لەباوہشی دەگرت.

۱۳۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اقْتُلُوا الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ: الْحَيَّةَ، وَالْعَقْرَبَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئەو دوو شتە ڕەشە بکوژن لە نوێژدا: مار و دوویشک».

۱۳۳. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم - قَالَ أَحْمَدُ - يُصَلِّي وَالْبَابُ عَلَيْهِ مُغْلَقٌ، فَجِئْتُ فَاسْتَفْتَحْتُ - قَالَ أَحْمَدُ: - فَمَشَى فَفَتَحَ لِي، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مُصَلَّاهُ، وَذَكَرَ أَنَّ الْبَابَ كَانَ فِي الْقِبْلَةِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - ئەحمەد دەلێت: - نوێژی دەکرد و دەرگاکە ی لەسەر داخرا بوو، منیش هاتم لە دەرگام دا، - ئەحمەد (لە گێڕانەو کەیدا) دەلێت: - پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هاتە پیشەو دەرگاکە ی بۆ کردمەو، پاشان گەڕایەو بۆ شوینی نوێژە کە ی، وە باسی کرد دەرگاکەش لای ڕووگە بوو.

بَابُ رَدِّ السَّلَامِ فِي الصَّلَاةِ

باسی وه لامدانه وهی سه لام له نیو نویژدا

۱۳۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ، فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدِّ عَلَيْنَا، وَقَالَ: «إِنَّ فِي الصَّلَاةِ لَشُغْلًا».

عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ ده لیت: سهره تا نیمه له نیو نویژدا سه لامان له پیغه مبهری خوا ﷺ ده کرد (به ده نگ)، نه ویش وه لامی ده داینه وه، کاتیک که له لای نه جاشی گه پراینه وه، سه لامان لئی کرد وه لامی نه دایه وه، فهرمووی: «له بهر نه وهی نویژ سهرقالت ده کات به قورئان خویندن و زیکر و پارانه وه (نویژ سهرقالی خوی هه یه)».

بَابُ التَّأْمِينِ وَرَاءَ الْإِمَامِ

باسی گوتنی ئامین له دواى ئیمامه وه

۱۳۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينُ الْمَلَائِكَةِ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «آمِينَ».

نه بو هوپه پره ﷺ ده گپ یته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته: «نه گهر ئیمام ئامینی گوت ئیوهش ئامین بکه، له بهر نه وهی ههر که سیك ئامینه که یه کی گرت وه له گهل ئامینی فریشته کان، نه وه له گونا هه کانی پیشووی ده بووردیت»، ئیبن شیهاب ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئامین».

زۆر كهس ههيه ئهه لهيه دهكاته، كه ئيام گوتی: (وَلَا الضَّالِّينَ)، یه كسه ده لیت: ئامین، چاوه ری ناكاته ئيام بلیت: ئامین.

بَابُ التَّصْفِيقِ فِي الصَّلَاةِ

باسی چه پهلەلیدان له نوێژدا

۱۳۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «التَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ».

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دە لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویە تی: «(سبحان الله) کردن بۆ پیاوانه و چه پهلەلیدان بۆ ئافره تانه (بۆ ئاگادار کردنه وه له نێو نوێژدا)».

بَابُ الْإِشَارَةِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئاماژه کردن له نێو نوێژدا

۱۳۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُشِيرُ فِي الصَّلَاةِ.

ئەنەسی کوری مالیک رضی اللہ عنہ دە گێڕێته وه: پیغه مبهری ﷺ له نێو نوێژدا ئاماژه ی ده کرد.

۱۳۸. عَنْ مُعْنَقِبٍ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَمْسَحْ وَأَنْتَ تُصَلِّي، فَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعْلًا، فَوَاحِدَةً تَسْوِيَةً الْحَصَى».

موعه یقیب رضی اللہ عنہ دە گێڕێته وه: پیغه مبهری ﷺ فەر مووی: «دهستکاری بهردوو چکه مه که کاتیک نوێژ ده کهیت، ئەگەر هەر ناچاریش بووی ئەوه یه که جار ریگه پیدراوه بۆ

ريکخستنى بهردووچکه کان (بوئوهوى کړنووشى لهسهر بهريت و سهرت بخه يته سهرى)».

بَابُ الرَّجُلِ يَعْتَمِدُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى عَصَا

باسى پياويک له نيو نويزدا خوۍ به گوچانه کهى دابدات

۱۳۹. عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ قَالَ: قَدِمْتُ الرَّقَّةَ، فَقَالَ لِي بَعْضُ أَصْحَابِي: هَلْ لَكَ فِي رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ؟ قَالَ: قُلْتُ: غَنِيمَةُ، فَدَفَعْنَا إِلَى وَابِصَةَ، قُلْتُ لِصَاحِبِي: تَبْدَأُ فَنَنْظُرُ إِلَى ذَلِكَ، فَإِذَا عَلَيْهِ قَلَنْسُوَةٌ لَاطِئَةٌ ذَاتُ أُذُنَيْنِ، وَبُرْنُسٌ خَزْرَ أَغْبَرٍ، وَإِذَا هُوَ مُعْتَمِدٌ عَلَى عَصَا فِي صَلَاتِهِ، فَقُلْنَا بَعْدَ أَنْ سَلَمْنَا، فَقَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ قَيْسٍ بِنْتُ مُحْصَنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا أَسَنَّ وَحَمَلَ اللَّحْمَ، اتَّخَذَ عُمُودًا فِي مُصَلَّاهُ يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ.

هیلالی کورۍ یه ساف ده لیت: هاتمه ره ققه (شاریکه له سوریا)، هه نديک له هاوه لانم پيان گوتم: پيتخوشه بتهين بو لای يه کيک له هاوه لانی پيغهمبر ﷺ؟ ده لیت: گوتم: نه وه ده سته و تيکی گه وره يه، پويشتين بو لای واييسه، به هاوريکه م گوت: با ته ماشای ويقار و نارامی و شيوازی جوانی بکهين، سهر ده کهين کلاويکی له سهر دايه دوو گويی هه يه، وه پوشاکیکی له بهردابوو که کلاوی له گهل بوو هه مووی پيکه وه نوو سابوو، پوشاکیک که چنرابوو له سوف و په نگه که ی په نگیکی خو له میشی بوو، خوۍ دابوويه سهر گوچانیک له نويزه کهيدا، کاتیک سه لامان ليی کرد پيان گوت، گوتی: نوم قه یسی کچی میحسهن بوی گپرامه وه: پيغهمبري خوا ﷺ کاتیک ته مهنی گه وره بوو، يان گوشتی گرت و قه له و بوو، کوله گه يه کی له شوينی نويزه که ی دانا خوۍ ده دايه سهری.

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ریگریکردن له قسه کردن له نیو نویردا

۱۴۰. عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ أَحَدُنَا يُكَلِّمُ الرَّجُلَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ، فَنَزَلَتْ: {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} البقرة: ۲۳۸، فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ، وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ.

زهیدی کوری نه پرقه رضي الله عنه ده لیت: پیشتريه کیک له نیمه له گهل هاوریکهیدا له ناو نویردا قسه ی ده کرد (سهره تا دروست بووه)، کاتیک هم نایه ته دابه زی: {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ}، واته: نیوه نویر بو خوا بکه ن به بیده نگي (له نیو نویردا قسه مه که ن)، فرمانمان پی کرا به بیده نگي و ریگریمان لی کرا له قسه کردن.

۱۴۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: حَدَّثْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ قَاعِدًا نِصْفُ الصَّلَاةِ»، فَأَتَيْتُهُ فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي جَالِسًا، فَوَضَعْتُ يَدَيَّ عَلَى رَأْسِي، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو؟»، قُلْتُ: حَدَّثْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ قُلْتَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ قَاعِدًا نِصْفُ الصَّلَاةِ»، وَأَنْتَ تُصَلِّي قَاعِدًا، قَالَ: «أَجَلْ، وَلَكِنِّي لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنْكُمْ».

عبداللای کوری عهر رضي الله عنه ده لیت: خه لکانیک له هاوه لان بویان گیرامه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «که سیک به دانیشته وه نویر بکات، نیوه ی پاداشتی نهو که سه ی هه یه که به پیوه نویر ده کات»، هاتم بو خزمه ت پیغه مبهر ﷺ ده بینم به دانیشته وه نویر ده کات، ده ستم خسته سهر سهرم (وهک سهر سوورمان)، فهرمووی: «نه ی عبداللای کوری عهر چیه، بو وا سهرت سوور ماوه؟»، گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا، هه ندیک له هاوه لان بویان گیرامه وه که تو فهرمووته: «که سیک به دانیشته وه نویر بکات، نیوه ی پاداشتی نهو که سه ی هه یه که به پیوه نویر بکات»، تو به دانیشته وه نویر ده که یت، فهرمووی: «به لی وایه، به لام من وه کوو هیچ کام له

نېوه نیم (واته: نه مه تاییه تمه ندییه تی پیغه مبهری خوايه ﷺ ته گهر به دانیشتنیشه وه نوښتر بکات پاداشتی ته واوی هه یه، نه گهر چی بشتوانیت به پېوه نوښتر بکات)».

تبیینی:

لیره دا مه به ست پئی نوښتری سوننه ته، که سیک که بتوانیت نوښتری سوننه ته به پېوه بکات، به لام نه وه به دانیشتنه وه بیکات، به لام نه گهر که سیک نه بتوانیت نوښتری سوننه ته به پېوه بکات دابنیشیت، نه وه پاداشتی کم ناکات، وه کوو پیشه وا نه وه وی وا ده لیت.

بَابُ الشَّهَادَةِ

باسی ته حیات

۱۰۱

۱۴۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الشَّهَادَةِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، -قَالَ: قَالَ ابْنُ عُمَرَ: زِدْتُ فِيهَا: «وَبَرَكَاتُهُ»، -«السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، - قَالَ ابْنُ عُمَرَ: زِدْتُ فِيهَا: «وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ»، -«وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

ئیین عومەر رضی الله عنه له پیغه مبهری خوا ﷺ ده گپړیته وه که دهر باره ی ته حیات فهرموویه تی: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، -ده لیت: ئیین عومەر ده لیت: نه وه لم زیاد کردووه: «وَبَرَكَاتُهُ»، - (وه فهرمووی: «السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، -ئیین عومەر گوتی: نه وه شم لم زیاد کردووه: «وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ»، - (وه فهرمووی: «وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بَعْدَ التَّشْهِيدِ

باسی سه لاواتدان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ له دواى ته حیات

۱۴۳. عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَرْتَنَا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ، وَأَنْ نُسَلِّمَ عَلَيْكَ، فَأَمَّا السَّلَامُ، فَقَدْ عَرَفْنَاهُ، فَكَيْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْكَ، قَالَ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَالِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَالِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ».

که عبی کو ری عوجره ﷺ ده لیت: گوتمان: نهی پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانت
بی کردو وین سه لاوات له سه ر بده یں، وه سه لامت لی بکه یں، ده سزانین چۆن
سه لامت لی بکه یں، نهی چۆن سه لاوات له سه ر بده یں؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ
فه رمووی: «بلین: خواجه سه لاوات بده له سه ر موحه ممه د و له سه ر خانه واده ی
موحه ممه د، هر وه کوو چۆن سه لاوات داوه له سه ر ئیبراهیم، وه به ره که ت پرژینه
به سه ر موحه ممه د و خانه واده ی موحه ممه د، هر وه کوو چۆن به ره که ت پزانندوه
به سه ر خانه واده ی ئیبراهیم (به ره که ت به مانای خیریکی جیگیر)، تو سوپاسکراو و
وه سفکراوی به وپه ری پز و سیفاته سوپاسکراوه کان».

بَابُ مَا يَقُولُ بَعْدَ التَّشْهِيدِ

باسی نه وه ی ده گو تریت له دواى ته حیات

۱۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشْهِيدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «کەسێک لە ئیوە لە تەحیاتی کۆتایی تەواو بوو، با پەنا بگرێت بە خوا لە چوار شت: لە سزای دۆزەخ، لە سزای گۆر، لە فیتنە ی زیان و مردن، لە خراپە ی مەسیحی دەججال».

۱۴۵. عَنْ حَنْظَلَةَ بْنِ عَلِيٍّ: أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ الْأَدْرِعِ رضی اللہ عنہ حَدَّثَهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَدْ قَضَى صَلَاتَهُ، وَهُوَ يَتَشَهُدُ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الْأَحَدَ الصَّمَدَ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، قَالَ: فَقَالَ: «قَدْ غُفِرَ لَهُ، قَدْ غُفِرَ لَهُ». ثَلَاثًا.

حەنەزە لە ی کۆری عەلی دەگێڕیتەو: مەحجەنی کۆری ئەدەرە رضی اللہ عنہ بۆی گێراوە تەو، دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ چوووە ئێو مزگەوت، پیاویک نوێزە کە ی تەواو کردبوو تەحیاتی دەخویند، تەحیاتی کە ی تەواو کردبوو دەیفەرموو: «خوایە مە داوات لێ دەکەم کە خۆی تاک و تەنهای، هەموو کەس پێویستی بە تۆی، تۆ پێویستت بە کەس نییە، لە کەس نەبووی، کەست لێ نەبوو، کەس هاوشتیوەت نییە، خوایە لێم خۆش بە، هەر تۆ لێخۆشبوو و بەرەحم و بەزەیی»، گوتی: پیغمبەری خوا ﷺ سێ جار فەرمووی: «ئەوە خوا لەم کەسە خۆش بوو، ئەوە خوا لەم کەسە خۆش بوو (مادام ئەو دوعایە ی کرد)».

۱۴۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: «مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُحْفَى التَّشَهُدُ».

عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەلیت: لە سوننەتی پیغمبەری خوا ﷺ کە تەحیاتی بشاردێتەو و بەنهینی بخویندریت.

بَابُ فِي السَّلَامِ

باسیەک دەربارە ی سەلامدانەو (لە نوێژدا)

۱۴۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ شِمَالِهِ، حَتَّى يُرَى

بَيَاضُ خَدَّهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

عبداللہ ﷺ ده گيريتته وه: پیغمبر ﷺ به لای راست و به لای چپدا سهلامی ده دایه وه تا سیاهی پروومه تی ده بینرا، بهم شیوازه: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

۱۴۸. عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وائِلٍ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَكَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، وَعَنْ شِمَالِهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

علقه مہی کوری وائیل له باوکیه وه ﷺ ده گيريتته وه، گوتوویه تی: له گهل پیغمبر ﷺ نویژم کرد، به لای راستدا سهلامی ده دایه وه: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، به لای چپیشدا: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

بَابُ التَّكْبِيرِ بَعْدَ الصَّلَاةِ

باسی (الله اکبر) کردن له دواى نویژ

۱۴۹. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ لِلذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ، كَانَ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ وَأَسْمَعُهُ.

ئیبین عه عباس ﷺ ده گيريتته وه: دهنگ بهرزکردنه وه به زیکرکردن کاتیک خه لکی له نویژه فہرزه که تهواو ده بیت، ئه مه له سهرده می پیغمبر ﷺ خوادا ﷺ وا بووه، ئیبین عه عباس گوتی: من بهو زیکرکردنه ده مزانی نویژ تهواو بووه، گویشم لی ده بوو.

بَابُ: إِذَا صَلَّى خَمْسًا

باسیڤک: ئەگەر کەسیڤک پێنج ڕکات نوێژی کرد

۱۵۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟». قَالَ: صَلَّيْتُ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ.

عەبدوللا ﷺ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ لە نوێژی نیوەڕۆ پێنج ڕکاتی کرد، پێی گوترا: ئایا نوێژ زیاد کراوە؟ فەرمووی: «بۆ چی بووە؟»، (کەسە کە) گوتی: جەنابت پێنج ڕکات نوێژت کرد، لەدوای ئەوەی سەلامی دا یەوێ دوو سوجدە ی سەهووی برد.

بَابُ صَلَاةِ الرَّجُلِ التَّطَوُّعِ فِي بَيْتِهِ

باسی نوێژی سوننەتی پیاو لە مالهە کە ی خویدا

۱۵۱. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ، وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا».

ئەبن عومەر ﷺ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئێوە هەندیک لە نوێژە (سوننەت) هەکان بەرنەوێ ماله و ماله کانتان مەکەن بە گۆرستان».

۱۵۲. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا، إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ».

زەیدی کوڕی سابیت ﷺ دەگێڕێتەوێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نوێژی پیاو لە ماله خۆی بیکات (واتە: نوێژی سوننەت) باشترە لە نوێژە کە ی لەو مزگەوتە ی مندا بیکات، جگە لە فەرزه کان».

تَفْرِيعُ أَبْوَابِ الْجُمُعَةِ

باسه کانی نووژی ههینی

بَابُ فَضْلِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةِ الْجُمُعَةِ

باسی پیگه و گه ورهیی پوژ و شهوی ههینی

۱۵۳. عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبِضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ»، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تُعَرِّضُ صَلَاتِنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرَمْتَ - يَقُولُونَ: بَلَيْتَ - ؟ فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ ﷻ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ».

ئەوسى كورى ئەوس رضی اللہ عنہ دەلێت: پیڤه مبهرى خوا ﷺ فەرموویەتی: «لە باشترین پوژەکانى ئیوه پوژى ههینییه، لەو پوژەدا ئادەم دروست کرا، لەو پوژەدا گیانی کیشرا، لەو پوژەدا قیامەت هەڵدەستیت و فوو دەکریت بە کەرەنادا، فووکردنى دووهمیش لەو پوژەدا دەبیت، وه لە پوژى ههینیدا ئیوه زۆر سه‌لاوات له‌سه‌ر من بدهن، چونکه سه‌لاواتى ئیوه‌م پى ده‌گات»، دەلێت: گوتیان: ئەى پیڤه مبهرى خوا ﷺ چۆن سه‌لاوات ئیمه به تو ده‌گات له کاتی‌کدا تو ئیسقانه‌کانت زه‌وى خواردوویه‌تى و نه‌ماوه؟ فەرمووی: «خوا ﷻ قه‌ده‌غەى کردووه له‌سه‌ر زه‌وى لاشەى پیڤه مبه‌ران بخوات».

بَابُ فَضْلِ الْجُمُعَةِ

باسی پیځه وگوره یی پوږی ههینی

۱۰۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ التَّوَضُّوءَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَةِ، إِلَى الْجُمُعَةِ، وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَعَا».

نه بو هور په پره رضی الله عنه ده لیت: پیځه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هر که سیک ده ستوږ بشوات، پاشان بیت بو نوږی ههینی و گوی بگریت و بیده نگ بیت، خوا له گونا هه کانی نهو ههینی هی خوش ده بیت تا ههینی کی دیکه، زیاده ی سی پوږیش (واته: ده پوږ، له بهر نه وهی چاکه یه که به ده یه)، هر که سیکیش له کاتی وتاردا به ورده بهرد خوی سهر قال بکات و یاری پی بکات، نه وه له غووی کردوه».

بَابُ الْجُمُعَةِ فِي الْيَوْمِ الْمَطِيرِ

باسی نه نجامدانی نوږی ههینی له پوږی کی باراناویدا

۱۰۵. عَنْ أَبِي الْمَلِیح، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه: أَنَّ يَوْمَ حُنَيْنٍ كَانَ يَوْمَ مَطَرٍ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ، مُنَادِيَهُ: أَنَّ الصَّلَاةَ فِي الرَّحَالِ.

نه بو مه لیح، له باوکیه وه رضی الله عنه ده گپ رته وه: پوږی غه زای حونه نین پوږی کی باراناوی بو، پیځه مبهرد ﷺ فرمانی کرد به بانگ دهره که هر که سه و له مالی خویدا نوږ بکات.

بَابُ الْجُمُعَةِ لِلْمَمْلُوكِ وَالْمَرْأَةِ

باسی نوژی ههینی بو کویله و ئافرهت (ئایا له سه ره ئه وان پیویسته؟)

۱۵۶. عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ».

تاریقی کوری شهاب رضی اللہ عنہ له پیغمه به ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «نوژی ههینی ههقه و پیویسته له سه ره هه موو موسولمانیک به کومه ل له مزگه وتدا بیكات، جگه له چوار چین: که سیک کویله بوو (پیویسته ئیزنی گه وره که ی وه ربگریت)، یان ئافرهت، یان مندال (که بالغ نه بووه)، یان که سی نه خوش».

بَابُ: إِذَا وَافَقَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عِيدٍ

باسیک: ئه گه رپوژی ههینی و رپوژی جه ئن که وتنه یه ک رپوژه وه

۱۵۷. عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي رَمْلَةَ الشَّامِيِّ قَالَ: شَهِدْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، وَهُوَ يُسْأَلُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَشَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عِيدَيْنِ اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ صَنَعَ؟ قَالَ: صَلَّى الْعِيدَ، ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: «مَنْ شَاءَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَلْيُصَلِّ».

ئاسی کوری ئه بو رهمله ی شامی ده لیت: من له وئ ناماده بووم کاتیک موعاویه ی کوری ئه بو سوفیان پرساری له زهیدی کوری ئه رقه م صلی اللہ علیہ وسلم ده کرد، گوتی: ئایا ناماده بوویت له گه ل پیغمه به ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوو جه ئن له رپوژیکدا کۆ بیته وه؟ گوتی: به لئ، گوتی: پیغمه به ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چی کرد؟ گوتی: نوژی جه ئنی کرد، پاشان موله تی دا بو نوژی ههینی، فهرمووی: «هه ره که سیک ویستی نوژی بکات، با نوژی بکات».

بَابُ مَا يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسی له پوڅی هه ینی له نوښتی به یانی چی بخوینریت؟

۱۵۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ.

ئین عه عباس رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله له نوښتی به یانی پوڅی هه ینی (له مزگه وتدا پیشنوښتی ده کرد)، سووړه تی سه جده و سووړه تی ئینسانی ده خوینده وه (له نیو نوښدا).

بَابُ فِي اخْتِذَاذِ الْمُنْبَرِ

باسیک ده رباره ی دانانی مینبر

۱۵۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله لَمَّا بَدَأَ قَالَ لَهُ تَعِيمُ الدَّارِي: أَلَا أَخَذُ لَكَ مِنْبَرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَجْمَعُ - أَوْ يَحْمِلُ - عِظَامَكَ؟ قَالَ: «بَلَى»، فَاتَّخَذَ لَهُ مِنْبَرًا مِزْقَاتَيْنِ.

ئین عومر رضی الله عنه ده گپړته وه: کاتیک پیغه مبهر صلی الله علیه و آله چووہ نیو ته مهنه وه، ته میمی داری پی گوت: نه ی پیغه مبهری خوا مینبریکت بو دروست نه کم، که بجیته سه ری (بو وتاردان)؟ فهرمووی: «به لی»، مینبریکی بو دروست کرد له دوو پله (پلیکانه).

بَابُ الْجُلُوسِ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرُ

باسی دانیشنن کاتیك وتارخوین دهچیته سهر مینبه‌ر

۱۶۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يَخْطُبُ خُطْبَتَيْنِ، كَانَ يَجْلِسُ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ حَتَّى يَفْرَغَ - أَرَاهُ قَالَ: الْمُؤَدَّنُ - ثُمَّ يَقُومُ، فَيَخْطُبُ، ثُمَّ يَجْلِسُ فَلَا يَتَكَلَّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ.

ئیبین عومهر رضی اللہ عنہ ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم له وتاری هه‌نیندا دوو وتاری داوه، که بچووایه‌ته سهر مینبه‌ره که داده‌نیشته (ریوایه‌تی دیکه‌مان هه‌یه سه‌لامی ده‌کرد، دوا‌ی نه‌وه داده‌نیشته)، تا بانگیژه‌ره که له بانگ ته‌واو بوو، پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم له‌سهر مینبه‌ره که دانیشتبوو، پاشان هه‌لده‌ستا وتاری ده‌دا، پاشان له نتوان هه‌ردوو وتاره‌که‌دا داده‌نیشته و قسه‌ی نه‌ده‌کرد، پاشان هه‌لده‌ستایه‌وه وتاری دووه‌می ده‌فه‌رموو.

بَابُ إِقْصَارِ الْخُطْبِ

باسی کورت‌کردنه‌وه‌ی وتار

۱۶۱. عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِإِقْصَارِ الْخُطْبِ.

عه‌مباری کوری یاسیر رضی اللہ عنہ ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمانی بئ کردووین به وتاری کورت (یان کورت‌کردنه‌وه‌ی وتار).

۱۶۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ السَّوَائِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم لَا يُطِيلُ الْمُوعِظَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِنَّمَا هُنَّ كَلِمَاتٌ يَسِيرَاتٌ.

جابیری کوری سه‌موپه‌ی سوائی رضی اللہ عنہ ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناموژ‌گاری‌کردنی

دریژ نه ده کرده وه له پوژزی ههینیدا، به لکوو چهند وشه یه کی کهم و ئاسان بوو.

بَابُ الْكَلَامِ وَالْإِمَامِ يَخْطُبُ

باسی قسه کردن له کاتی کدا وتارییژ وتار ده دات

۱۶۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قُلْتَ: أَتَيْتُ وَالْإِمَامَ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَوْتُ».

ئه بو هورده پره رضی الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر (که سیک له ته نیشته وه قسه بکات) توش یی بلیت: بیده نگ به کاتیک که وتارییژ وتار ده دات، ئه وه تو قسه یه کی بیکه لکت کردوه».

بَابُ اسْتِئْذَانِ الْمُحَدِّثِ الْإِمَامَ

باسی مؤله توه رگرتنی که سی ده ستوویژ شکاو له ئیمام

۱۶۴. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا أَخَذْتَ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَأْخُذْ بِأَنْفِهِ، ثُمَّ لِيَنْصَرِفْ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبهری ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر یه کیک له ئیه ده ستوویژ شکا له تیه نوښردا، با ده ست بخاته سهر لووتی، پاشان بجیته دهره وه، (وه که ئه وه یه که نیشانی بدات خوینی لووتی بهر بووه)».

بَابُ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْإِمَامُ يُخْطَبُ

باسيک: کاتیک که سیک ده چیتته مزگهوت و وتارییز وتار ده دات

۱۶۵. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا جَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يُخْطَبُ، فَقَالَ: «أَصَلَّيْتَ يَا فُلَانٌ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «قُمْ فَارْكَعْ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گیرته وه: پیاوئک له رۆژی هه نیندا هاته نیو مزگهوت، پیغه مبه ریش صلی اللہ علیہ وسلم وتاری ده دا، پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «ئایا نوئزت کرد (تحية المسجد) نهی فلان؟»، گوتی: نهخیر، فهرمووی: «دهی ههسته و نوئز بکه».

تیبینی:

لهم فهرموده به دا رکووع واته: نوئز، له زانستی به لاغدها پیتی ده لئین: (تسمية الكل باسم الجزء).

۱۶۶. عَنْ أَبِي سُوْفِيَانَ عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ، وَعَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ سُلَيْكُ الْعَطْفَانِي وَرَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يُخْطَبُ، فَقَالَ لَهُ: «أَصَلَّيْتَ شَيْئًا؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «صَلِّ رَكَعَتَيْنِ نَجُوزَ فِيهِمَا».

ئهبو سو فیان له جابیره وه رضی اللہ عنہ، ئهبو صالیحیش له ئهبو هوره پره وه رضی اللہ عنہ ده گیرته وه، گوتوویانه: سوله یکی غه ته فانی هاته ژووره وه، پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له و کاته دا وتاری ده دا، (پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم وتاره که ی بری)، پیتی فهرموو: «ئایا هیچ نوئزت کرد (دوو رکات نوئزی سلاوی مزگهوت)؟»، گوتی: نهخیر، فهرمووی: «دوو رکات نوئزی سووک و کورت بکه».

بَابُ تَخْطِي رِقَابِ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسی ههنگاونان به سهر شان و ملی خه لکیدا له پوژی هه ینیدا

١٦٧. عَنْ أَبِي الزَّاهِرِيَّةِ قَالَ: كُنَّا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ رضي الله عنه صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسَيْرٍ: جَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ».

ئه بو زاهیرییه ده لیت: له گهل عه بدوللای کوری بوسردا بووین رضي الله عنه هاو له پیغه مبه ر ﷺ له پوژی هه ینیدا، پیاوئیک هات به سهر ملی خه لکیدا تیده په پری، عه بدوللای کوری بوسر گوتی: پیغه مبه ر ﷺ وتاری هه ینی ده دا، پیاوئیک به سهر ملی خه لکیدا تیده په پری (ده یو یست بچیته ریزه کانی پشه وه)، پیغه مبه ر ﷺ پنی فهرموو: «دانیسه (له شوینی خوټ)، به راستی نازاری خه لکت دا».

بَابُ مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً

باسی ئه و که سهی به پکاتیکی نوڙی هه ینی پاده گات

١٦٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

ئه بو هو په پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموو یه تی: «ههر که سیک فریای پکاتیکی نوڙ بکه ویت، ئه وه فریای نوڙه که که وتوو».

بَابُ مَا يُقْرَأُ بِهِ فِي الْجُمُعَةِ

باسی ئه وه (که سوننه ته) له نوێژی ههینیدا چ سووره تیک ده خوێنری

١٦٩. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَيَوْمِ الْجُمُعَةِ: بِسَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ، قَالَ: وَرَبَّمَا اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ، فَقَرَأَ بِهِمَا.

نوعمانی کوری به شیر رضي الله عنه ده گێڕێته وه: پێغه مبهری خوا ﷺ له ههردوو جهژنه کهدا (په مهزان و قوربان) و له پۆزی ههینیشدا سووره تی ئه علا (سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و سووره تی غاشیهی (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ) ده خوێند، گوتی: هه ندیک جار جهژن و ههینی بهیه که وه له یهک پۆژدا ده بوو، له ههردوو کیاندا ئه و دوو سووره تهی ده خوێند.

بَابُ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

باسی نوێژی ههردوو جهژنه که (په مهزان و قوربان)

١٧٠. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا، فَقَالَ: «مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟»، قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى، وَيَوْمَ الْفِطْرِ».

ئهنه س رضي الله عنه ده لیت: پێغه مبهری خوا ﷺ هاته مه دینه، خه لکی مه دینه دوو پۆزیان هه بوو یاریان تیدا ده کرد، فهرمووی: «ئهم دوو پۆزه چییه؟»، گوتیان: له سهرده می نه زانی (پیش ئیسلام) ئاههنگان ده گێرا و یاریان ده کرد تییاندا، پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «خوا ی گه وه به باشر له و دوو پۆژانه ی بۆ گوێپن، (دوو پۆزه کهش) پۆزی جهژنی قوربان و جهژنی په مهزان».

بَابُ الْحُطْبَةِ يَوْمَ الْعِيدِ

باسی (کاتی) وتاری پوژي جه ټن

۱۷۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: أَخْرَجَ مَرْوَانُ الْمِنْبَرَ فِي يَوْمِ عِيدٍ، فَبَدَأَ بِالْحُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا مَرْوَانُ، خَالَفْتَ السُّنَّةَ، أَخْرَجْتَ الْمِنْبَرَ فِي يَوْمِ عِيدٍ، وَلَمْ يَكُنْ يُخْرَجُ فِيهِ، وَبَدَأْتَ بِالْحُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، فَقَالَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَلْيُلسِنِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَيَقْلِبْهُ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ».

ټه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: مه پروان له پوژي جه ټن مینه ری وتاری له شوټنی خوی هټیا به ده ری (بو ټه وهی وتاری جه ټن بدات)، به که مجار وتاری بو خوټندنه وه، پاشان نوټره که ی کرد^(۱)، پیاوټیک هه لسا گوتی: ټه ی مه پروان پیچه وانه ی سوننه ت کرد، مینه ریش ت ده رهټنا له پوژي جه ټن که پیشت مینه ر ده رنه ده کرا بو نوټرگه، ههروه ها وتاریشت پیش نوټره که خست، ټه بو سه عیدی خودری گوتی: ټه م پیاوه کټیه؟ گوتیان: فلانی کوپی فلانه، گوتی: ټه مه ټه رک ی سهر شانی خوی جټیه جی کرد (خراپه به کی بینی نکوولی لی کرد)، گوټم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ههر که سیک له ټیوه خراپه به کی بینی توانی به ده ست بیگوړیت، با بیگوړیت، ټه گهر نه ی توانی با به زمانی بیگوړیت، ټه گهریش نه ی توانی به دلی، که ټه میش لاوازترین پله ی ټیانه».

(۱) که ټه مه پیچه وانه ی سوننه ته، له پیاوټه تی بوخاریدا ها تووه: ده لیت: له بهر ټه وهی خه لکی دانه ده نیش گوی له وتار بگرت، که نوټریان بکرایه بو وتاره که خه لکی دانه ده نیش و ده روټستن، بویه ټه م وتاره که ی خسته پیتموه بو ټه وهی خه لکی هه مووی دابنیشیت، نیجته اذیک ی کرد، به لام هه له بوو.

بَابُ التَّكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ

باسی (الله اکبر) گوئن له جه ژنه کاندای

۱۷۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله كَانَ يَكْبُرُ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، فِي الْأُولَى سَبْعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسًا.

عائشه رضی الله عنها ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه و آله له نویزی جه ژنی په مه زان و جه ژنی قورباندا (الله اکبر)ی ده فرموو، له یه کم ړکاتدا هوت (الله اکبر)، له ړکاتی دووهدا پینج (الله اکبر)ی ده کرد.

بَابُ مَا يُقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ

باسی نه وهی که له جه ژنی قوربان و په مه زاندا ده خویندریت

۱۷۳. عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضی الله عنه سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِي رضی الله عنه، مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا ق وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ، وَاقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ.

عوبه یدوللای کوری عه بدوللای کوری عوبته ی کوری مه سعوود ده گپړته وه: عومه ری کوری خه تباب رضی الله عنه پرسیار ده کات له نه بو واقیدی له یسی رضی الله عنه: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه و آله له جه ژنی قوربان و په مه زاندا چی ده خویند؟ گوتی: سووړه تی قاف و سووړه تی قه مبهري ده خویند.

جَمَاعُ أَبْوَابِ صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ وَتَفْرِيعِهَا

کووباسی بابه ته کانی نویتزی داواکردنی باران و لقوپوږپه کانی

۱۷۴. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، خَرَجَ بِالنَّاسِ لِيَسْتَسْقِيَ فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ، جَهَرَ بِالْقِرَاءَةِ فِيهِمَا، وَحَوَّلَ رِدَاءَهُ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَدَعَا وَاسْتَسْقَى وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ.

عہبیادی کوری ته میم، له مامیه وه ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ خه لکی برده دهره وه بو ته وهی نویتزی داواکردنی باران بکات، جا (پیغه مبهر ﷺ) دوو رکات نویتزی پی کردن، قورئانیسی به دهنگی بهرز خویند له ههردوو رکاته که دا، ههروه ها پوشا که کی وهرگیرا، نینجا دهسته کانی بهرز کرده وه و پارایه وه و داوای بارانبارینی کرد و پرووشی له قبیلہ کرد.

۱۷۵. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ رضي الله عنه قَالَ: اسْتَسْقَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ لَهُ سَوْدَاءٌ، فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَأْخُذَ بِأَسْفَلِهَا فَيَجْعَلَهُ أَغْلَاهَا، فَلَمَّا ثَقُلَتْ قَلْبَهَا عَلَى عَاتِقِهِ.

عہبیادی کوری ته میم ده گیریتته وه: عهبدوللای کوری زهید رضي الله عنه گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ نویتزی بارانی کرد، پوشاکیکی رهشی خه تداری پوشیوو، پیغه مبهری خوا ﷺ ویستی لای خواری بکاته لای سهره وهی، به لام له بهر ته وهی قورس بوو ههر وهرگیرا و به سهر شانی موباره کی دادایه وه.

بَابُ فِي أَيِّ وَقْتٍ يُحَوَّلُ رِدَاءُهُ إِذَا اسْتَسْقَى

باسيک دهر باره ی نه و که سه ی نویژه بارانه
ده کات که ی پو شاکه که ی هه لده گپړېته وه

۱۷۶. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ رضي الله عنه أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى يَسْتَسْقِي، وَأَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، ثُمَّ حَوَّلَ رِدَاءَهُ.

عه ببادی کوری ته میم ده گپړېته وه: عه بدوللای کوری زهید رضي الله عنه هه والی پی داوه
پیغه مبهری خوا ﷺ دهر چوو بو نویژ که نویژی باران بکات، کاتیک که ویستی نزا
بکات پرووی کرده پرووگه و پاشان پو شاکه که ی هه لگپړایه وه.

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ فِي الْإِسْتِسْقَاءِ

باسی ده ست بهر زکړنه وه له کاتی دوعا کړدن له نویژه بارانه دا

۱۷۷. عَنْ عُمَيْرِ مَوْلَى بَنِي آيِي اللَّحْمِ رضي الله عنه: أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ يَسْتَسْقِي عِنْدَ أَحْجَارِ الزَّيْتِ، قَرِيبًا مِنَ الزُّورَاءِ قَائِمًا، يَدْعُو يَسْتَسْقِي رَافِعًا يَدَيْهِ قَبْلَ وَجْهِهِ، لَا يُجَاوِزُ بِهِمَا رَأْسَهُ.

عومه یری مه ولای به نو ثابی له حم رضي الله عنه ده گپړېته وه: پیغه مبهری خوی ﷺ بینی
دوعای بارانی ده کړد، له لای نه حجار زهیت (شوینیکه له مه دینه پی گوتراوه:
بهردی زهیت)، نزیک بووه له زهوپا (شوینیک بووه له تپو بازاری مه دینه)، پیغه مبهری
خوا ﷺ به پیوه پراوه ستابوو دوعای بارانبارینی ده کړد، دهستی بهر زکړد بووه وه تا
ثاستی پوخساری، دهستی له ثاستی سهری بهر زتر نه ده کړده وه (یانی: هر نه وه نده
دهستی بهر زکړد بووه وه).

(آبِي اللَّحْم): ناوی عهبدوللای کوری عهبدوله لیک بووه، له غهزای حونه یه ندا شه هید بووه، تنهها تهه فهرمووده یه له پیغه مبهری خوا ﷺ گیراوه ته وه.

۱۷۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَتِ النَّبِيَّ ﷺ، بَوَاكِي، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْثًا مُغِيثًا، مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»، قَالَ: فَأُطْبِقْتُ عَلَيْهِمُ السَّمَاءَ.

جابیری کوری عهبدوللا ﷺ ده لیت: هه ندیک ئافرهت به گریان وه هاتنه خزمهت پیغه مبهر ﷺ (له بهر بیبارانی)، پیغه مبهر ﷺ (دوعای کرد) فهرمووی: «خوایه بارانیکه به سوودمان بو بیارینه، یارمه تیده و پشتیوانمان بیت (بو ژیانمان)، بارانیکه سهره نجام باش بیت و زهره و زیانی نه بیت، پر بیت و بهر هکت بیت، سوود به خش بیت و زیانبه خش نه بیت، ئیستا بیت و دوا نه که ویت»، گوتی: ئاسمان به په له هه ورنگ سهری دا پوشین.

بَابُ صَلَاةِ الْكُسُوفِ

باسی نوژی خورگیران

۱۷۹. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي يَوْمٍ شَدِيدٍ الْحَرِّ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَصْحَابِهِ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ حَتَّى جَعَلُوا يَخْرُونَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَصَنَعَ نَحْوًا مِنْ ذَلِكَ، فَكَانَ أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ، وَأَرْبَعُ سَجَدَاتٍ.

جابر ﷺ ده لیت: له سهرده می پیغه مبهری خوا ﷺ خور گیرا، له پوژیکه زور گهرمای سه خندا، پیغه مبهری خوا ﷺ پیشنوژی بو هاوه لانی کرد، قور ئان خویندنه که ی زور

دریژ کردهوه تا خه لکی ده کهوت (له بهر دریژی نه وهنده دریژ بوو)، پاشان چووه
پکوع پکوعه کهشی زور دریژ کردهوه، پاشان سه ری بهرز کردهوه دووباره دهستی
کردهوه به قورئانخویندنیکی دریژ، پاشان چووه پکوع پکوعه کهشی زور دریژ
کردهوه، پاشان سه ری بهرز کردهوه دهستی کردهوه به قورئانخویندنیکی دریژ (بو
سییه م جار)، پاشان دوو کړنووشی برد، پاشان پکاتی دووه میشی کرد هاوشیوهی
نمه، چوار پکوع و چوار سوچه دی بردووه.

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ

باسی قورئانخویندن له نویژی خورگیراندا

۱۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً، فَجَهَرَ بِهَا - يَعْنِي فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ -.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گېرته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ قورئانخویندنیکی زوری خویند و
دهنگی تیدا بهرز کردهوه، -واته: له نویژی خورگیران-.

بَابُ يُنَادَى فِيهَا بِالصَّلَاةِ

باسی جاردان بو نویژی خورگیران

۱۸۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا فَنَادَى:
أَنَّ الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: خور گیرا، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانی به پیاوړک کرد بانگی
ده کرد له تپو خه لکید: کو بینه وه بو نویژی خورگیران.

بَابُ الصَّدَقَةِ فِيهَا

باسی خێرکردن له کاتی خۆرگیراندا

١٨٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يُخْسَفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا، وَتَصَدَّقُوا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گێڕێتهوه: پێغه مبه ﷺ فرموویهتی: «خۆر و مانگ بۆ مردنی هیچ کەسێک و له دایکبوونی هیچ کەسێک ناگیرن، ئە گەر شتیکی واتان بینی (خۆرگیران) ئەوه نزا بکەن و له خوا بپارینهوه، خوا به گهوره پابگرن و بلین: (الله اکبر)، خیر و سه ده ده بکەن».

تَفْرِيعُ صَلَاةِ السَّفَرِ

ئه و شتانهی په یوه ندیان ههیه به نوێژی سه فه ره وه

بَابُ صَلَاةِ الْمُسَافِرِ

باسی نوێژی گه شتیار

١٨٣. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: فُرِضَتِ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ، وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده ئیت: نوێژ که سه ره تا فه رز کرا، دوو رکات دوو رکات فه رز کرا له شوینی نیسته جیبوون و له سه فه ریشدا، پاشان له سه فه ردا وه کوو خۆی مایه وه، به لام له شوین و شاری خۆندا زیاد کرا دوو رکاتییه کان بوون به چوار رکات.

بَابُ مَتَى يَقْصُرُ الْمُسَافِرُ؟

باسی نهوه که چ کاتیك (گه شتیار) نویژه که ی کورت ده کاته وه

۱۸۴. عَنْ يَحْيَى بْنِ يَزِيدَ الْهَمَاقِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنْ قِصْرِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَنَسٌ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ، أَوْ ثَلَاثَةِ فَرَاسِخَ - شَكَّ شُعْبَةً - يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ.

یه حیای کوری یه زیدی هونائی ده لیت: پرسیارم کرد له نهه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده باره ی نویژ کور تکر دنه وه، نهه س گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر سی میل، یان سی فهر سه خ ده رچووبایه له شاری خو ی له مه دینه، -پراوییه که که شوعبه یه گومانی هه یه ثایا سی فهر سه خ ی گوتووه یان سی میلی گوتووه-، دوو رکاتی ده کرد.

۱۸۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَالْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكَعَتَيْنِ.

نهه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ چوار رکات نویژی نیوه پووم له نیو مه دینه کرد، به لام که ده رچووین گه یشتینه زولحو له یفه نویژی عه سری به دوو رکات کرد.

بَابُ الْأَذَانِ فِي السَّفَرِ

باسی بانگدان له گه شتدا

۱۸۶. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «يَعْجَبُ رَبُّكُمْ مِنْ رَأْيِ غَمٍّ فِي رَأْسِ شَيْطَانٍ بِجَبَلٍ، يُؤَذِّنُ بِالصَّلَاةِ، وَيُصَلِّي، فَيَقُولُ اللَّهُ ﷻ: انْظُرُوا إِلَى

عَبْدِي هَذَا يُؤَدِّنُ، وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ، يَخَافُ مِنِّي، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ».

عوقبه ی کورې عامیر ﷺ ده لیت: گویم لى بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «په روه ردگارتان ته عه جوبی دیت به شوانی مهړنک که له سهر ته پولا که ی شاخیک بانگ بدات و نوږ بکات، خوا ﷺ به فریشته کان ده فهرمویت: ته ماشای به نده که ی من بکه، بانگ ده دات و قامهت ده کات بو نوږ، له من ده ترسیټ، نه وه منیش له و به نده یه ی خوم خوش بووم و خسته به هه شته وه».

تبینی:

(سَطِيَّة): واته: پارچه یه که له شاخه که، یان تاویریکیان هاتبیته دهره وه وه کوو لووتی شاخه که بچیته سهر نه وه.

بَابُ الْجُمُعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ

باسی کوکردنه وه ی دوو نوږه کان

۱۸۷. عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ: أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ ﷺ أَخْبَرَهُمْ، أَنَّهُمْ خَرَجُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، فَأَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ دَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا.

نه بو توفیل عامیری کورې واسیله ده لیت: موغازی کورې جه به ل ﷺ پی پراگه یاندوون، له غه زای ته بووکدا له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ بووه، پیغه مبهری خوا ﷺ نوږی نیوهړو و عه سری کو کرده وه، مه غریب و عیشای پیکه وه کو کرده وه، پوژنک نوږه که ی دوا خست، پاشان هاته دهره وه نوږی نیوهړو و عه سری کرد

به یه که وه، پاشان چو وه ژووره وه (خیمه یه کی بو هه لدرابوو)، پاشان هاته دهره وه له شوینه، نوژی مه غریب و عیشای پیکه وه کرد.

۱۸۸. عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رضی اللہ عنہما اسْتَضَرَحَ عَلَى صَفِيَّةَ وَهُوَ بِمَكَّةَ، فَسَارَ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَبَدَتِ النُّجُومُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم، كَانَ إِذَا عَجَلَ بِهِ أَمْرٌ فِي سَفَرٍ، جَمَعَ بَيْنَ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ، فَسَارَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ، فَتَزَلَّ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا.

نافیع ده گپ یته وه: ئبن عومر رضی اللہ عنہما داوا فریا که وتی لیکرا و هاواریکی بو کرا له بهر ته وهی صه فیه کۆچی دواپی کردبوو، (ئبن عومر له مه کهکه بوو هه والیان هینا بو مه کهکه)، ته میش هات که وته پئی تا خۆر ئاوا بوو ته ستیره دهر که وت، گوتی: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ته گهر به له ی بووا یه له سه فهدا ته م دوو نوژی ه ی کۆ ده کرده وه، تیبه پی تا سووراییه که دیار نه ما و ئاوا بوو، دابه زی (نوژی شیوان و خه وتنانی) پیکه وه کۆ کردنه وه.

۱۸۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہما قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ، وَلَا مَطَرٍ، فَقِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ.

ئبن عه عباس رضی اللہ عنہما ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له مه دینه دا پۆژیک نوژی نیوه پۆ و عه سر، وه نوژی مه غریب و عیشاشی کۆ کردنه وه بی ته وهی ترسیان له سه ر بیت، وه بی ته وهی باران بیت، به ئبن عه عباس گوترا: بو پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مه به ستی له و کاره چی بوو؟ گوتی: مه به ستی ته وه بووه که ئومه ته که ی تووشی بارقورسی نه بن.

بَابُ قَصْرِ قِرَاءَةِ الصَّلَاةِ فِي السَّفَرِ

باسی قورئانخویندنی کورت له نویژی گهشتدا

۱۹۰. عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَصَلَّى بِنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، فَقَرَأَ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ، بِالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ.

بهراء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو سه‌فه‌ریك ده‌رچووین، نویژی عیشای بو کردین (که عاده‌ته‌ن نویژی عیشای درێژ ده‌کرده‌وه) له یه‌کیك له رکاته‌کان سووپه‌تی (والتین والزیتون)ی خویند (واته: درێژی نه‌کرده‌وه).

بَابُ التَّطَوُّعِ عَلَى الرَّاحِلَةِ وَالْوَتْرِ

باسی ئه‌نجامدانی نویژی سوننه‌ت و نویژی ویتربه‌سواری و لاخ

۱۹۱. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَبِّحُ عَلَى الرَّاحِلَةِ أَيْ وَجْهَ تَوَجُّهٍ، وَيُوتِرُ عَلَيْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ عَلَيْهَا.

ئێبن عومه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نویژی سوننه‌تی به‌سواری و لاخه‌که یه‌وه ده‌کرد پووێ له‌هه‌ر لایه‌ك بووایه، ویتیشی له‌سه‌ر ده‌کرد، به‌لام نویژی فه‌رزی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد.

بَابُ الْفَرِيضَةِ عَلَى الرَّاحِلَةِ مِنْ عُدْرِ

باسی نویژکردن بکات به‌سواری به‌هۆی پاساوه‌وه

۱۹۲. عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، هَلْ رُخِّصَ لِلنِّسَاءِ أَنْ يُصَلِّيْنَ

عَلَى الدَّوَابِّ؟ قَالَتْ: لَمْ يُرَخَّصْ لَهُنَّ فِي ذَلِكَ، فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: هَذَا فِي الْمَكْتُوبَةِ.

عەتائى كورى ئەبو رەباح، پرسىارى كرد لە عائىشە رضي الله عنها، ئايا مۆلەت دراوھ ئافرەتان بەسوارى نوێژ بکەن؟ گوتى: مۆلەتيان پێ نەدراوھ بەم شتە نە لە کاتى سەغله تى و نە لە کاتى خوڤشيدا، (واتە: بەبێ زەپورەت). موحمەد دەلێت: ئەمەى كە مۆلەت نىيە مەبەست پێى نوێژى فەرزە.

بَابُ مَتَى يَتِمُّ الْمُسَافِرُ؟

باسى ئەووە كە لە چ كاتێك گەشتیار نوێژ بە تەواوى دەكات

١٩٣. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ بِمَكَّةَ يَفْضُرُ الصَّلَاةَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَمَنْ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ قَصَرَ، وَمَنْ أَقَامَ أَكْثَرَ أَتَمَّ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ عَبَادُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَقَامَ تِسْعَ عَشْرَةَ.

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پێغەمبەرى خوا ﷺ حەقدە پۆژ لە مەككە ماىووە نوێژى كورت دەكردهو، هەر ئىبن عەبباس دەلێت: هەر كەسێك حەقدە پۆژ لە شۆنێك ماىووە نوێژ كورت دەكاتەو، ئەگەر زیاتر بوو نوێژەكەى تەواو دەكات. ئەبو داود دەلێت: عەبادى كورى مەنسور لە عىكرىمەو گێراوىەتەو، ئەویش لە ئىبن عەبباسەو دەلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ نۆزده پۆژ ماووەتەو، (ئەم نۆزده پۆژە لە هەموو رىواىەتەكان پەسندترە).

١٩٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: قَالَ: فَرَضَ اللَّهُ تَعَالَى الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ ﷺ فِي الْحَضَرِ أَرْبَعًا، وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ، وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً.

ئێبن عەبباس رضی اللہ عنہ دەلێت: خۆی گەورە نوێژی فەرز کردوووە لەسەر زمانی پێغەمبەرە کە تانەووە ﷺ لە شاری خۆتدا چوار (پکات)، لە گەشت دوو پکات، لە ترسیشدا یەک پکات.

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ التَّطَوُّعِ وَرَكَعَاتِ السُّنَّةِ

باسی ئەوێ پەيوەستە بە نوێژی سوننەت و ئەو پکاتانە ی کە سوننەتن

۱۹۵. عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ».

ئومم حەبیبە رضی اللہ عنہا دەلێت: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک لە پۆژیکدا دوانزە پکات نوێژی سوننەت بکات، ئەو بەهۆی ئەوانەووە کۆشکێکی بۆ لە بەهەشت دروست دەکەیت».

بَابُ رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ

باسی دوو پکات (سوننەتی پێش نوێژی) بەیانی

۱۹۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ مُعَاهَدَةً مِنْهُ عَلَى الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ.

عائشە رضی اللہ عنہا دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ لە هیچ نوێژێکی سوننەتدا بە ئەندازەی دوو پکاتی پێش نوێژی بەیانی پابەند و سوور نەبووە لەسەریان.

بَابُ فِي تَخْفِيفِهِمَا

باسی پوخت و ئاسانکردنی دوو رکات سوننه تی پیش نوژی به یانی

۱۹۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ: هَلْ قَرَأَ فِيهِمَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ؟!

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پێغه‌مبهری خوا ﷺ به جوړیک دوو رکاته‌کی پیش نوژی به یانی کورت و پوخت ده‌کرد، ده‌مگوت: ده‌بیت (سووره‌تی) فاتحه‌ی تیدا خویندبن؟!

۱۹۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالنَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الصُّبْحَ، فَصَلَّى الرُّكْعَتَيْنِ، ثُمَّ دَخَلَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي الصَّلَاةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ: «يَا فُلَانُ، أَيُّتُهُمَا صَلَاتُكَ؟ الَّتِي صَلَّيْتُ وَحَدَّكَ، أَوِ الَّتِي صَلَّيْتُ مَعَنَا؟».

عبداللای کوری سه‌رجیس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پیاوێک هات پێغه‌مبهر ﷺ نوژی به یانی ده‌کرد (فه‌رزه‌کی دابه‌ستوو) نه‌و دوو رکات سوننه‌تی کرد، پاشان فریاکه‌وت هاته‌ نيو نوژه‌که له‌گه‌ل پێغه‌مبهر دا ﷺ، پێغه‌مبهر ﷺ که نوژه‌که‌ی ته‌واو کرد فه‌رمووی: «ته‌ی فلانه‌ که‌س کامه‌یان نوژه‌ فه‌رزه‌که‌ت بوو، نه‌و دوو رکاته‌ی به‌جیا کردت، یان نه‌و دوو رکاته‌ی له‌گه‌ل تيمه‌دا کردت».

تبینی:

پێغه‌مبهر ﷺ وه‌کوو ته‌مبیکردن نه‌وه‌ی یی فه‌رمووه‌، واته‌: جارێکی دیکه‌ واه‌که‌، قامه‌ت کرا سوننه‌ت مه‌که‌، نه‌گه‌ر بشزانیت فریای جه‌ماعه‌ته‌که‌ ده‌که‌ویت هه‌ر نه‌نجامی مه‌ده‌.

۱۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کات قامەت کرا (بۆ نوێژی فەرز)، ئەو ھەج نوێژێک ناکرێت جگە لە نوێژە فەرزەکە».

بَابُ مَنْ قَاتَتْهُ مَتَى يَفْضِيهَا

باسی ئەو کەسە نوێژی چوووە کە دەیگێڕێتەو

۲۰۰. أَنَّ قَيْسَ بْنَ عَمْرِو ر.ھ قَالَ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا يُصَلِّي بَعْدَ رَكْعَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةُ الصُّبْحِ رَكْعَتَانِ»، فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنِّي لَمْ أَكُنْ صَلَّيْتُ الرَّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، فَصَلَّيْتُهُمَا الْآنَ، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

قەیسە کوڕی عەمر ر.ھ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ پیاویکی بینی لەدوای نوێژی بەیانی (نوێژە فەرزەکە) دوو رکاتی کرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «نوێژی بەیانی ھەر دوو رکاتە!»، پیاو کە گوتی: من ئەو دوو رکاتە سوننەتە ی پێش نوێژی بەیانی نە کردبوو، ئیستا کردمەو، پێغەمبەری خوا ﷺ بێدەنگ بوو.

تێبینی:

پێغەمبەری خوا ﷺ بە کردارە کە ی رازی بوو، بۆیە دەنگی نە کردوو، ئەو لە زانستی ئوسولی فقیھدا پێی دەلێن: سوننەتی تەقریری.

بَابُ الْأَرْبَعِ قَبْلَ الظُّهْرِ وَبَعْدَهَا

باسی چوار رکات پێش نوێژی نیوەڕۆ و چوار رکات دوای نوێژی نیوەڕۆ

۲۰۱. قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ ر.ھ زَوْجُ النَّبِيِّ ﷺ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَافَظَ عَلَى

أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا، حُرْمٌ عَلَى النَّارِ».

ئوم حەبیبەى ﷺ خیزانى پێغەمبەرى ﷺ دەلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: هەر کەسێک پارێزگارى لە چوار رەكات نوێژى سوننەت بکات لە پێش نوێژى نیوەرۆ، چوار رەكاتیش لە پاش نوێژى نیوەرۆ، ئەو (سوتاندنى) لەسەر ئاگرى دۆزەخ حەرام دەبێت.

۲۰۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: شَهِدَ عِنْدِي رَجُلًا مَرْضِيًّا فِيهِمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ - وَأَرْضَاهُمْ عِنْدِي عُمَرُ - أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ».

ئەبن عەبباس ﷺ دەلێت: کۆمەڵێک پیاو لەلام بوون کە جێگەى پەزامەندى (ى خوا و خەڵک) بوون، عومەریشیان لە ئێودا بوو، -لە هەمووشیان زیاتر لە لای من عومەر جێگەى پەزامەندى بوو-، گوتیان: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «لەدواى نوێژى بەیانى هەتا کوو خۆر هەلدێت هیچ نوێژێكى دیکە بوونی نییه، هەروەها لەدواى نوێژى عەسریش هەتا کوو خۆر تەواو ئاوا دەبێت هیچ نوێژێكى دیکە بوونی نییه».

بَابُ الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ

باسى نوێژى (سوننەتى) پێش نوێژى شیوان

۲۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ»، ثُمَّ قَالَ: «صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ لِمَنْ شَاءَ»، حَشِيَّةٌ أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً.

عەبدوللای موزەنى ﷺ دەلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «پێش نوێژى شیوان

دوو رکات بکن»، پاشان فہرمووی: «دوو رکات نوږ بکن پیش نوږی شیوان کی ویستی لی بو»، له وه ترساوه نه وه کوو خه لکی بیکه نه سوننه ټیکی به رده وام.

۲۰۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ».

عہدوللای کوری موغه ففهل رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «له نیوان هه موو بانگ و قامه ټیکدا نوږ هه یه، له نیوان هه موو بانگ و قامه ټیکدا نوږ هه یه بو که سیک که بیه ویت. (زانایان نه م فہرمووده یه ده که نه به لگه بو سوننه تی پیش نوږی جومعه)».

باب صَلَاةِ الصُّحَى

باسی نوږی چیشته نگاو

۲۰۵. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ ابْنِ آدَمَ صَدَقَةٌ، تَسْلِيْمُهُ عَلَى مَنْ لَقِيَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيُهُ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُهُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ، وَبُضْعَةُ أَهْلِهِ صَدَقَةٌ، وَجُزْئُ مَنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رَكْعَتَانِ مِنَ الصُّحَى».

نه بو زهړ رضی اللہ عنہ له پیغه مبهروه ﷺ ده گیرته وه که فہرموویہ تی: «هه موو ئاده میزادیك به یانی که پوږ ده کاته وه پیویسته له سهری خیر بکات له جیاتی هه موو جومگه یه که له جومگه کانی، سلاوکردنی له که سیک نه وه خیره، فرمانکردنی به چاکه خیره، پیگریکردنی له خراپه خیره، لبردنی ئازاریك له سهر پئی خه لکی خیره، سهر جیییکردنی له گه ل خیرانیدا خیره، نه وه ی جی هه موویت بو پر ده کاته وه دوو رکات نوږی چیشته نگاو».

۲۰۶. عَنْ نَعِيمِ بْنِ هَمَارٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «يَقُولُ اللَّهُ ﷻ: يَا ابْنَ آدَمَ، لَا تُعْجِزْنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ نَهَارِكَ، أَكْفِكَ آخِرَهُ».

نوعه یمی کوری ههمار رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده فهرموو: خوا ﷻ ده فهرمویت: «ئهی وه چهی ئادهم، دهسته پاچه مبه له وهی له سهره تای پوژدا چوار رکات نویژ بو من بکهی، منیش دهسته بهری کو تای پوژده کهت بو ده کهم».

بَابُ فِي صَلَاةِ النَّهَارِ

باسيک دهر باره ی نویژی پوژ

۲۰۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى».

ئیین عومهر رضي الله عنه له پیغه مبهروه ﷺ ده گیریته وه که فهرموو یه تی: «نویژی (سوننه تی) شهو و پوژ دوو رکات دوو رکاته (به شهو یان به پوژ که سیک نویژی سوننه ت بکات، نه وه با دوو رکات دوو رکات نه نجامیان بدات)».

بَابُ قِيَامِ اللَّيْلِ

باسی هه ستانه وه بو شه ونویژ

۲۰۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ، إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ، فَارْقُدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا، طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «کاتیک یەکیکتان خەوتوو شەیتان سێ گری لە پشتهسەری دەدات، لەگەڵ ھەر گریەکە کە دەیدات لە سەرت، دەلێت: شەویکی درێژ، جا پالکەو (خەویکی قوول)، جا ھەر کاتیک (ئەو کەسە) ھەستا و یادی خوای کرد ئەو گریەک دەکرێتەو، ئەگەر دەستوێژی شی شۆشت ئەو گریەک دەبێتەو، خۆ ئەگەر نوێژی کرد ئەو گریەک دەبێتەو (ھەرسێ گریەکە دەکرێتەو)، بۆیە (ئەو کەسە) بەچوست و چالاکێ بەیانی دەکاتەو و دەروونی ئارامە، خۆ ئەگەر وانەبوو ئەو بەتەمبەلی و دەروون پیسی و شلەژاوی بەیانی دەکاتەو».

۲۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ رضی اللہ عنہا: لَا تَدْعُ قِيَامَ اللَّيْلِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ لَا يَدْعُهُ، وَكَانَ إِذَا مَرَضَ، أَوْ كَسِلَ، صَلَّى قَاعِدًا.

عەبدوللای کۆری ئەبو قەیس دەلێت: عائشە رضی اللہ عنہا گوتی: واز لە شەونوێژ نەھینی لەبەر ئەوەی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وازی لێ نەدەھینا، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەگەر نەخۆش بووایە، یان ماندوو بووایە نەیتوانیایە، ئەو بەدانیشتنەو شەونوێژەکانی دەکرد.

۲۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَعَجَمَ الْقُرْآنَ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، فَلْيُضْطَجِعْ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «ئەگەر یەکیک لە ئێوە شەو ھەستا شەونوێژ بکات، قورئانە کە نەھاتە سەر زمانی و قورس بوو لەسەری (لەبەر ئەوەی خەوی دەھات، وە نەزانی چی دەلێت)، ئەو بە بخەوێت و پالکەوێتەو».

بَابُ مَنْ نَوَى الْقِيَامَ فَنَامَ

باسی کەسیک نەتی ھیناوە شەونوێژ بکات کەچی دەخەوێت

۲۱۱. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا زَوْجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ

لَهُ صَلَاةٌ لَيْلٍ، يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ، إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرُ صَلَاتِهِ، وَكَانَ ثَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً».

عائشه (رضي الله عنها) خیزانی پیغمبر (ﷺ) ده گپریته وه: پیغمبره ری خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: «ہہر کہ سیک شہونویژی ہہ بن (عاده تی ہہ می شہ یی بیت کہ شہونویژ بکات)، خہویشی بہ سہردا زال بو، ئہوہ بیگومان پاداشتی نویژہ کانی بو دہنوسریت و نووستہ کہ شہو ی دہ بیت بہ خیر و چاکہ».

بَابُ صَلَاةِ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى

باسی شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ

۲۱۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ، صَلَّى رُكْعَةً وَاحِدَةً، تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى».

عہدوللای کوری عومہر (رضي الله عنه) ده گپریته وه: پیاوئیک پرسباری شہونویژی کرد له پیغمبره ری خوا (ﷺ)، پیغمبره ری خواش (ﷺ) فہرمووی: «شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ، ئہ گہر یہ کیک له ئیوہ ترسا (بانگی) بہ یانی بہ سہردا بیت، یہ رکات بکات، شہونویژہ کانی بہ ویتہ کوتایان دیت».

بَابُ فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسیک دہربارہی دہنگ بہر زکردنہ وه له قورئانخویندن شہونویژدا

۲۱۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: «كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ (ﷺ) عَلَى قَدْرِ مَا يَسْمَعُهُ مَنْ فِي الْحُجْرَةِ، وَهُوَ فِي الْبَيْتِ».

ئىبن عه بياس ﷺ ده لټت: پټغه مبهري خوا ﷺ (له شهودا) كاتيك قورټانى ده خوټند به
ته ندازه يه كه دهنگى بهرز ده كرده وه، كه نه گهر كه سيك له ماله كهيدا بووايه له نيو
ژووره كهى گوى لى ده بوو.

۲۱۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ﷺ قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَمِعَهُمْ
يَجْهَرُونَ بِالْقِرَاءَةِ، فَكَشَفَ السَّتْرَ، وَقَالَ: «أَلَا إِنَّ كُلَّكُمْ مُنَاجٍ رَبَّهُ، فَلَا يُؤْذِينَ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَلَا يَرْفَعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاءَةِ»، أَوْ قَالَ: «فِي الصَّلَاةِ».

ته بو سه عيد ﷺ ده لټت: پټغه مبهري خوا ﷺ ئيعتيكافى كرد له مزگه وتدا، گوى لى
بوو هاوه لان دهنگ بهرز ده كه نه وه له قورټان خوټندندا، په رده كهى لا برد و فهرمووى:
«ئاگادار بن ټيوه هه مووتان موناجات له گهل په روه ردگاردا ده كهن، هه نديكتان
نازار به هه نديكى ديكه تان مه گه يه نن، له قورټان خوټندنيشدا هه نديكتان دهنگ بهرز
مه كه نه وه به سهر هه نديكتاندا»، يان فهرمووى: «له نوټر دا». (پراوييه كه گوماني هه يه).

۲۱۵. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ،
كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ، كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ».

عوقبهى كورى عاميرى جوهنى ﷺ ده لټت: پټغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «ته وهى
به دهنگى بهرز قورټان ده خوټنيت، وه كه ته وه وايه به ئاشكرا خيرى كرديت، ته وه يشى
به دهنگى نرم و به نهټنى قورټان ده خوټنيت، وه كه ته وه وايه خيرى به نهټنى كرديت».

تټيټنى:

ليرهدا مه بهست ته وه يه كه نه وه كه سه به شيوه يه كه دهنگ بهرز بكاته وه كه پټويست
نه بيت، ته گهرنا دهنگ بهرز كرده وه به پټى پټويست و دهنگ خوشى له قورټاندا
سوننهت و فهرمان پيكر اوه، دهى دهنگى خوش به بى دهنگ بهرز كرده وه دهرنا كه ويټ
و جټيه جى نايټ.

بَابُ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسيک دهر باره‌ی شه و نويز

۲۱۶. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ رَكَعَاتٍ، وَيُوتِرُ بِسَجْدَةٍ، وَيَسْجُدُ سَجْدَتِي الْفَجْرِ، فَذَلِكَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً.

عائشه رضي الله عنها ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له شه‌ودا ده رکات شه‌ونویزی ده‌کرد، به یه‌ک رکات ویتری کرد، وه دوو رکاتیش سوننه‌تی پیش به‌یانی ده‌کرد، که نه‌مه ده‌کاته سیزده رکات.

۲۱۷. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي إِذَا سَمِعَ النَّدَاءَ بِالصُّبْحِ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ».

عائشه رضي الله عنها ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به شه‌و سیزده رکاتی ده‌کرد، پاشان نه‌گهر گوئی له بانگ بووایه دوو رکاتی کورت و پوختی ده‌کرد.

۲۱۸. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ رَقَدَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَرَأَهُ اسْتَيْقِظَ، فَتَسَوَّكَ وَتَوَضَّأَ، وَهُوَ يَقُولُ: «إِنِّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ»، حَتَّى خَتَمَ السُّورَةَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ أَطَالَ فِيهِمَا الْقِيَامَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَتَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بِسِتِّ رَكَعَاتٍ، كُلُّ ذَلِكَ يَسْتَاكُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَيَقْرَأُ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ، ثُمَّ أُوتِرَ - قَالَ عُثْمَانُ: بِثَلَاثِ رَكَعَاتٍ فَأَتَاهُ الْمُؤَدِّنُ، فَخَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ، وَقَالَ ابْنُ عِيسَى: ثُمَّ أُوتِرَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ، فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ فَصَلَّى رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ، ثُمَّ اتَّفَقَا - وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا اللَّهُمَّ، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا».

ئین عه بیاس ﷺ ده گپړته وه: له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ ماوه ته وه و خه وتوه، جا بینویه تی که واهه ستاوه ته وه و سیوا کی کردوه و ده ستنوږزی شوستوه و فهرموویه تی: «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ» هه تا کوتایی سوورده ته کی خویندوته وه، پاشان هه ستا و دوو رکات نوږزی کرد که قورټان خویندن و پرکوع و سوجهی تیدا دريژ کرده وه، پاشان وازی هیئا و خهوت به جورنیک پر خه ی هات، پاشان سی جار ئه وهی دوو باره کردوته وه به شهش رکات، هه موو جارنیک سیوا کی ده کرد، پاشان ده ستنوږزی ده گرتوه و ئه و نایه تانه ی ده خوینده وه، پاشان نوږزی ویتری کرد، - عوسمان گوتویه تی: به سی رکات (ویتری) کردوه، ئه و جار بانگبیزه که هاته خزمه تی و چوو بو نوږت، ئین عیسا گوتی: پاشان ویتری کرد، ئینجا بیلال هات ئاگاداری کرد بو نوږزی به یانی، کاتیک که به ره به یان ده رکعت، ئینجا دوو رکاتی (پیش) نوږزی به یانی کرد، پاشان چوو بو نوږت، پاشان راویه کان یه کده ننگن که واهه - پیغه مبهردا ﷺ ده فهرموو: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا اللَّهُمَّ، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، واته: خوایه نوور بخه یته دلمه وه، نوور بخه یته زمانم، هه روه ها نوور بخه یته گویمه وه و نوور بخه یته چاومه وه و دواوه و پیشه وه و سهر و خوارووم پرووناك بکه ی، خوایه نووری گه وره و شیاوم بی بده یت».

۲۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً بِرُكْعَتِي الْفَجْرِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړته وه: پیغه مبهردا ﷺ سیزده رکات نوږزی ده کرد به دوو رکاته کی پیش نوږزی به یانیه وه.

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْقَصْدِ فِي الصَّلَاةِ

باسی فهرانکردن به هاوسهنگی له نوێژدا (نه کورت نه درێژ)

۲۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اَكْفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ، حَتَّى تَمَلُّوا، وَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ، وَإِنْ قَلَّ»، وَكَانَ إِذَا عَمِلَ عَمَلًا أَثَبَّتَهُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپریتهوه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویهتی: «به نه ندازهی تواناتان له کار و کردهوه خۆتان ماندوو بکهن، چونکه له راستیدا خوا پرووتان لی وهرناگیریت هه تا کوو ئیوه بیزار و بیتاقهت ده بن (له عیبادت)، ههروهها خۆشهویستترین کردهوه له لای خوا ئه و کردهوهیهیه که بهردهوام بیت، هه رچه ند کهمیش بیت»، پیغه مبهر ﷺ هه ر کاتیک کار و کردهوهیهکی ده کرد جیگیر و بهردهوامی ده کرد.

۲۲۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ، فَجَاءَهُ، فَقَالَ: «يَا عُثْمَانُ، أَرِغِبْتَ عَنْ سُنَّتِي»، قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَكِنْ سُنَّتَكَ أَطْلُبُ، قَالَ: «فَإِنِّي أَنَا مُ وَأَصْلِي، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَنْكِحُ النِّسَاءَ، فَاتَّقِ اللَّهَ يَا عُثْمَانُ، فَإِنَّ لِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لَصَيفِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَصُمْ وَأُفْطِرْ، وَصَلِّ وَتَمَّ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپریتهوه: پیغه مبهر ﷺ ناردی بهدوای عوسمانی کوری مهز عوندا (که برای شیرینی پیغه مبهری خوا ﷺ بو)، هات بۆلای، فرمووی: ئه ی عوسمان، ئایا تو پشتت له سونهتی من کردووه»، گوتی: نه خیر سویند به خوا ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، به لکوو من شوین سونهتی تو ده کهوم، فرمووی: «من به شیک له شهو ده خهوم و به شیکی نوێژ ده کهم، پۆژ ههیه به پۆژووم پۆژیش ههیه به پۆژوو نیم،

ژنیشم هیناوه، توش له خوا بترسه ئه‌ی عوسمان هاوسهرت مافی به‌سهرته‌وه هه‌یه، میوانت مافی به‌سهرته‌وه هه‌یه، وه نه‌فس و لاشه‌ی خۆت مافی به‌سهرته‌وه هه‌یه، بویه هه‌ندیک پۆژ به‌پۆژوو به، هه‌ندیک پۆژوویش به‌پۆژوو مه‌به، هه‌ندیک له شه‌و بخه‌وه، هه‌ندیکیشی نوټر بکه‌».

بَابُ فِي قِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ

باسیک ده‌رباره‌ی شه‌و زیندووکردنه‌وه له مانگی په‌مه‌زاند

۲۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، عُفِّرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، عُفِّرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه‌رمووده که ده‌گه‌یه‌نیت به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ (په‌فعی ده‌کات، که فه‌رموویه‌تی): «هه‌ر که‌سیک مانگی په‌مه‌زان به‌پۆژوو بیت، پڕوای وا بیت که فه‌پزه له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، چاوه‌پڕی پاداشت بیت له‌ خوا و نه‌تی بو‌ خوا بیت، له‌ گونا‌هه‌کانی پیشووی ده‌بو‌وردیت، هه‌ر که‌سیکیش له‌ شه‌وی قه‌در شه‌و نوټر بکات پڕوای وا بیت که سوننه‌ته و چاوه‌پڕی پاداشت بکات له‌ خوا، له‌ گونا‌هه‌کانی پیشووی ده‌بو‌وردیت».

۲۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ، ثُمَّ صَلَّى مِنَ الْقَابِلَةِ، فَكَثُرَ النَّاسُ، ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلِ الثَّالِثَةِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، قَالَ: «قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ فَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ، إِلَّا أَنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفَرِّضَ عَلَيْكُمْ». وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ.

عائشه‌ی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گه‌په‌ته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (له‌ شه‌وی

پەمەزاندە (لە مزگەوتدا نوێژی کرد، کەسانیکیش لە دوایەوه نوێژیان کرد بە کۆمەڵ (واتە تەراویح)، بۆ شەوی دواتر دیسان نوێژی کرد، خەڵکی زیاتر (بیستیان) هاتن (بۆ مزگەوت تەراویحیان کرد لە گەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ بە کۆمەڵ)، شەوی سییەم خەڵکی کۆ بوو، پەمەزاندە، پیغەمبەری خوا ﷺ نەهاتە نیویان، جا کە بۆ نوێژی بەیانی هاتە نیویان، فەرمووی: «بینیم و ئاگادار بووم ئەوێ کە ئێوە کردتان، هیچ شتێک پێگرتی لە من نەکرد کە بێمە نیوتان و پێشنوێزیتان بۆ بکەم تەنھا ئەو نەبێت کە ترسام نەك خوا فەرزێ بکات لەسەرتان (وێکۆو پەحمەتێک بە ئوممەتە کە ی)، ئەمەش لە پەمەزاندە بوو.

بَابُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

باسێک دەربارەی شەوی قەدر

١٤٠

٢٢٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْتِمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي خَامِسَةٍ تَبْقَى».

ئێبن عەباس رضي الله عنه لە پیغەمبەرەوه ﷺ دەگێڕێتەوه کە فەرمووی: «ئێوە بەدوای شەوی قەدردا بگەرێن لە دە شەوی کوتایی مانگی پەمەزان، نۆ پۆژی بمیشت و حەوتی بمیشت و پێنجی بمیشت».

أَبْوَابُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ وَتَحْزِينِهِ وَتَرْتِيلِهِ

باسه کانی به شبه شکردنی قورښان و به تهرتیل خویندنه وهی قورښان

بَابٌ فِي كَيْفِ يَقْرَأُ الْقُرْآنُ

باسيک دهر باره ی ئه وهی که له چه ند پوژدا قورښان بخویندریت

۲۲۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُ: «اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي عَشْرِينَ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي خَمْسَ عَشْرَةَ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي عَشْرِ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي سَبْعٍ، وَلَا تَزِيدَنَّ عَلَى ذَلِكَ».

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه ده گڼرته وه: پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم پتی فهرمووه: «به رده وام مانگی جاريک قورښان خه تم بکه»، گوتی: من توانام له وه زیاتره (ده توانم زیاتر بخوینم)، فهرمووی: «له بیست پوژدا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له پازده پوژدا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له ده پوژدا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له هوت پوژدا بیخوینه (و خه تم بکه)، له وه زیاتر نا».

۲۲۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَاقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ»، فَتَأَقَّصَنِي وَتَأَقَّصْتُهُ، فَقَالَ «صُمْ يَوْمًا، وَأَفْطِرْ يَوْمًا»، قَالَ عَطَاءٌ: وَاخْتَلَفْنَا عَنْ أَبِي، فَقَالَ بَعْضُنَا: سَبْعَةَ أَيَّامٍ، وَقَالَ بَعْضُنَا: خَمْسًا

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پتی فهرمووم: «له هه موو مانگیکدا سی پوژ به پوژوو به، قورښانیش (به ته وای) بخوینه له مانگیکدا»،

ئیدی من هەر داوام کرد و پیم کهم بوو، ئەویش (کاتەکهی) بۆ کهم کردمەوه و
فەرمووی: «پۆژیک بەپۆژوو بە و پۆژیک بەپۆژوو مەبە»، عەتاء دەلێت: لەگەڵ بابم
جیاواز بووین یەکیکمان دەیگوت: (بۆ قورئانخویندەنە که بۆی کرد بە) حەوت پۆژ،
یەکیکیشان دەیگوت: پێنج پۆژ.

۲۲۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْني ابْنِ عَمْرٍو ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ
الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ».

عەبدوللای کوری عەمر ؓ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک
قورئان خەتم بکات لە کەمتر لە سێ پۆژ، ئەوا لێی تیناگات».

۲۲۸. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا مَسْعُودٍ ؓ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ،
فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ
كَفَّتَاهُ».

عەبدوڕپەحمانی کوری یەزید دەلێت: پرسیارم کرد لە ئەبو مەسعوود ؓ تەوافی
بەدەوری کەعبەدا دەکرد، گوتی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «هەر کەسێک
دوو ئایەتی کۆتایی سوورەتی بەقەرە لە شەودا بخوینێت (پیش خەوتن) ئەوه
بەسیەتی».

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ السُّجُودِ، وَكَمْ سَجْدَةً فِي الْقُرْآنِ

باسی ټه و بابۀ تانهی په یوه ندی به سوجه وه هه یه و
چهند سوجهی قورټانخویندن هه یه له قورټاندا

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَجَدَ

باسی ټه وهی ده گو تریت له سوجه دا

۲۲۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، يَقُولُ فِي السَّجْدَةِ مِرَارًا: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له کړنووشی قورټانخویندن دا به شه و چهند جار ټک ده یفه رموو: «(سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ)، واته: پرووم کړنووشی برد بو ټه و خوا یه ی که دروستی کردوه و هه سته وهری بیستن و بینینی پی به خشویه به هیز و توانای خوی».

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ الْوُثْرِ

باسی ټه و بابۀ تانهی په یوه ندی به ویتره وه هه یه

بَابُ اسْتِخْبَابِ الْوُثْرِ

باسی به لگهی ټه وه که ویتر سونه ته

۲۳۰. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ، أَوْثِرُوا، فَإِنَّ اللَّهَ وَثِرٌ، يُحِبُّ الْوُثْرَ».

عەلى ﷺ دەلێت: پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرموویه‌تى: «ئەى ئەهلى قورئان وىتر بکه‌ن، له‌ به‌ر ئەوه‌ى خوا تا که و تاکی خوش ده‌وێت».

بَابُ الْقُنُوتِ فِي الْوُثْرِ

باسى قونووت خوێندن له‌ وىتردا

۲۳۱. عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُثْرِ، - قَالَ ابْنُ جَوَّائِسَ: فِي قُنُوتِ الْوُثْرِ: - «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

حه‌سه‌نى كورێ عەلى ﷺ (دەلێت): پێغه مبه‌رى خوا ﷺ چەند وشەیه‌كى فیر كردم له‌ وىتردا بیانخوینم، -ئێین جه‌وواس دەلێت: له‌ قونووتی وىتردا- (فیری كردووم بڵیم): «خوایه هیدایه‌تم به‌دى له‌نیو ئەو كه‌سانه‌ى كه‌ هیدایه‌تت داو، وه‌ بمپاریزیت له‌ هه‌موو هه‌وا و ئاره‌زوو و په‌وشت و به‌لایه‌ك له‌ كۆى ئەو كه‌سانه‌ى كه‌ پاراستوونت، خوایه خۆت سه‌رپه‌رشتیاری كاروبارم بکه‌ى له‌نیو ئەو كه‌سانه‌ى كه‌ خۆت سه‌رپه‌رشتیاری كاروباریان ده‌كه‌یت و نایده‌یه‌ ده‌ست خوێان، له‌ هه‌ر شتێك كه‌ پێت به‌خشیوم به‌ره‌كه‌تى تێ بکه‌یت، خوایه بمپاریزه‌ له‌ خراپه‌ى هه‌ر شتێك كه‌ تو پریارت داوه‌، هه‌ر تو پریار ده‌ده‌ى كه‌س نییه‌ پریار به‌سه‌ر تودا بدات، هه‌ر كه‌سێك تو سه‌رپه‌رشتی بکه‌یت و خوشت بویت كه‌س ناتوانیت زه‌لیلێ بكات، هه‌ر كه‌سێك تو دزایه‌تى بکه‌یت كه‌س ناتوانیت به‌هیز و بالا ده‌ستى بكات، خیر و به‌ره‌كه‌تى تو له‌ دنیا و قیامه‌ت گه‌لێك زۆره‌ و به‌رز و بڵندی له‌ ناو و سیفه‌ت و كرده‌وه‌كانتدا».

بَابُ فِي وَقْتِ الْوِثْرِ

باسيک دهر باره ی کاتی ویتړ

۲۳۲. عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رضي الله عنها: مَتَى كَانَ يُوتِرُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ? قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ فَعَلَ، أَوْتِرَ أَوَّلَ اللَّيْلِ، وَوَسَطَهُ، وَآخِرَهُ، وَلَكِنْ انْتَهَى وِثْرُهُ حِينَ مَاتَ إِلَى السَّحَرِ.

مهسړوق ده لیت: به عائشه رضي الله عنها گوت: پیغمبهري خوا ﷺ که ی ویتړه که ی ده کرد؟ گوتی: به هه موو شیوازیک و له هه موو کاتی کدا کردوویه تی، جاری و بووه له سهره تای شهودا کردوویه تی، وه جاری و هه بووه له نیوه پراستی شهودا، وه جاری و هه بووه له کوتایی شهودا، به لام له کوتایی ته مه نیدا زیاتر ویتړه که ی ده گه یشته کاتی به ره به یان (له کوتایی شهودا ده یکرد).

۲۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَثْرًا».

ئین عومر رضي الله عنه له پیغمبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «با دوا نویتړتان له شهودا ویتړ بیت».

۲۳۴. عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْنُثُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ، زَادَ ابْنُ مُعَاذٍ: وَصَلَاةَ الْمَغْرِبِ.

به پراء رضي الله عنه ده گیریته وه: پیغمبه ره ﷺ له نویتړی به یانیدا قونووتی ده خویند، ئین موغاز ته مه ی زیاد کردووه: وه له نویتړی مه غریبشدا.

بَابُ الْحَثِّ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ

باسی هاندان بوشه ونویژ

۲۳۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنهما قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيَّظَ امْرَأَتَهُ، فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ جَمِيعًا، كُتِبَا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا، وَالذَّاكِرَاتِ».

ئەبو سەعیدی خودری و ئەبو ھورەیرە رضي الله عنهما دەلێن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک بە شەو ھەلسێت و خێزانە کەشی ھەلسێت دوو رکات نوێژ بە یە کەو بەکەن، ئەو ھەلسێت دەکرێن لەو ژن و پیاوانە ی کە زۆر زیکری خوا دەکەن».

بَابُ فِي ثَوَابِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ

باسیك دەر بارە ی پاداشتی قورئان خویندن

۲۳۶. عَنْ عُمَانَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

عوسمان رضي الله عنه لە پێغەمبەر ھو ﷺ دە گێڕێتەو ھە کە فەرموویەتی: «باشترینتان ئەو کەسە یە کە خۆی فێری قورئان ببێت و خەلکیش فێری قورئان بکات».

۲۳۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه لە پێغەمبەر ھو ﷺ دە گێڕێتەو ھە کە فەرموویەتی: «ھیچ کۆمە لە کەسانیک نین لە مالێک لە مالەکانی خۆی بەرزدا دانیشن، کتیبە کە ی خوا

بخوښنه وه و دپراسه ي بکهن و شی بکه نه وه و ليکي بده نه وه، مسوگر هښمنی و نارامی و په حمه ت داده به زږته سهریان، وه په حمه تی خوا دایانده پوښیت، فریشته کان (فریشته ی په حمه ت) ده وریان ده گرن، وه خوا له لای فریشته به پریزه کان باسیان ده کات (واته: سه نا و ستاییشان ده کات)».

بابُ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسی سووړه تی فاتحه

۲۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أُمُّ الْقُرْآنِ، وَأُمُّ الْكِتَابِ، وَالسَّبْعُ الْمَثَانِي».

نه بو هوړه پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، بنچینه ی هه موو ثایه ته کانی قورثانه، گوره ی هه موو پهرتووکه که یه و ژماره ی ثایه ته کانی حه وته».

بابُ مَا جَاءَ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ

باسی نه وه ی هاتووه ده رباره ی ثایه تی کورسی

۲۳۹. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبَا الْمُنْذِرِ، أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟»، قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَبَا الْمُنْذِرِ، أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟»، قَالَ: قُلْتُ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} البقرة: ۲۵۵. قَالَ: فَضْرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «لِيَهْنِ لَكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ الْعِلْمُ».

نوبه ی کوری که عب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «نه ی باوکی

مونزير، چ نايه تيكت له بهره يان له لايه له کتبي خوا که گه وره ترين نايه ت بيت (واته: خویندنی پاداشتی زیاتر بیت)؟»، ده لیت: گوتم: خوا و پیغه مبه ره که ی زانترن، فهرمووی: «ئهی باوکی مونزیر، چ نايه تيكت له لايه گه وره ترين نايه ت بيت له کتبي خوا ی گه وره؟»، ده لیت: گوتم: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ}، دهستی دا به سینگمدا و فهرمووی: «زانست و زانیاری دهست تو بکه ویت به ناسانی و به بی ماندوو بوون ئهی باوکی مونزیر».

بَابُ فِي سُورَةِ الصَّمَدِ

باسيک ده باره ی پیگه ی سووره تی ئیخلاص

٢٤٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يُرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ لَهُ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالُّهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ».

ئەبو سەعیدی خودری رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: پیاویک گوئی له پیاویکی دیکه بوو سووره تی ئیخلاصی ده خویند و دووباره ی ده کردهوه، به یانی کردهوه پیاوه که هات بۆلای پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆی باس کرد، گوتی: پیاویک ههر سووره تی ئیخلاصی ده خویند و دووباره ی ده کردهوه، وه کوو ئه وه ی ئه و به که می بزانیته، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «سویند به و خوا به ی گیانی منی به دهسته، سووره تی ئیخلاص (پاداشته که ی) به رانه ره به سییه کی قورئان».

٢٤١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَةٍ يَقْرَأُ بِسُورَةِ الْفَتْحِ، وَهُوَ يُرَجِّعُ.

عه بدوللای کوری موغه ففهل رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوام ﷺ بینی له پۆزی

فه تحى مه ککه دا، له سهر حوشره کهى بوو، سووړه تى فه تحى ده خویند و تهر جيعى ده کرد (واته: به دهنګى خوش و تهر تيله وه ده يخویند).

۲۴۲. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَبُّنَا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ».

به پرائى کورى عازيب رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموويه تى: «قورئان جواتر بکهن به دهنګتان (به دهنګى خوشتان و به ته جویده کهى)».

۲۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ، مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنِ الصَّوْتِ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ، يَجْهَرُ بِهِ».

نه بو هور پهړه رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموويه تى: «خواى په روه ردگار گوښىستى بو هيچ شتيك نه كړدوه وهك گوښىستى بو پیغه مبهرىكى دهنګ خوش له كاتيكدا كه قورئان ده خوینت و دهنګى پنى بهرز ده كاته وه».

بَابُ الدُّعَاءِ

باسى دوعا و پاپانه وه

۲۴۴. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ، {قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر: ۶۰».

نوعمانى كورى به شير رضي الله عنه له پیغه مبهره وه ﷺ ده گپړته وه كه فرموويه تى: «پاپانه وه بریتیه له عبادت، خوا فرموويه تى: {قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ}، داوام لى بکهن و لیم بپارینه وه منیش وه لامتان ددهمه وه».

۲۴۵. أَنَّ فَضَالَهَ بْنَ عُبَيْدٍ رضي الله عنه صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ لَمْ يُمَجِّدِ اللَّهَ تَعَالَى، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَجَلْ هَذَا»، ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ - أَوْ لغيرِهِ -: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ بِمَا شَاءَ».

فهذا لهی کوری عوبهید ﷺ هاوه لی پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا ﷺ گوئی لی بوو پیاوینک له کوتایی (یان له دواى) نویژه کهیدا دوعای ده کرد، به لام حمد و سنا و ستایشی خواى به رزی نه کرد و صه لاواتی له سهر پیغه مبهر ﷺ نه دا، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئه مه په له ی کرد»، پاشان بانگی کرد پتی فهرموو، -یان به جگه له ئه وی فهرموو-: «ئه گهر یه کیکتان نویژی کرد، با حمد و سنا و ستایشی خوا بکات، پاشان صه لاوات بدات له سهر پیغه مبهر ﷺ، پاشان چ دوعایه ک وستی لی بوو با بیکات و بیارپته وه (ئاوا زیاتر نزا که گیرا ده بیت)».

۲۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، فَيَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي».

ئه بو هوریه پره ﷺ ده گیرپته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «دوعای ههر یه کیک له ئیوه وه لام ده درپته وه مادام په له نه کات، (په له کردنیش ئه وه یه که یه کیک) ده لیت: دوعام کرد و وه لام نه درامه وه».

۲۴۷. عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ رَبَّكُمْ ﷻ حَيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي مَنْ عَبَدَهُ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ، أَنْ يَرْذَهُمَا صِفْرًا».

سهلمانی فارسی ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «بیگومان په روه ردگارتان ﷻ به شهرمه (وه ک چۆن که سیک شهرم بکات و نه توانیت نه به خشیت کاتیک داواى لی ده کهن)، به پزیزشه (پز له بنده ی خوی ده گریت و پتی ده به خشیت)، پینا خوشه ئه گهر بنده یه کی ده سته کانی بو لای به رز بکاته وه و

لې بیا پرته وه په ټی بکاته وه به به تالی».

۲۴۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ: «لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ بِالْإِسْمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أُجَابَ».

عبداللای کوری پوره ده، له باوکیه وه عليه السلام ده گپړته وه: پیغمبره ری خوا ﷺ گوئی له پیاوړیک بوو ده یگوت: خواجه من داوا له تو ده که م، من شایه تی ددهم که تو تاك و ته نه ای، بیهاوتای، به ته نه شایه نی پرستنی، هیچ پرستراوړکی به هق نیه شایه نی پرستن بی جگه له تو، تاك و ته نه ای و هه موو که س پیوستی به تویه، تو پیوست به که س نیه، که ست لی نه بووه، له که س نه بویت و هیچ که سیک هاوشیوه ی تو نیه، (پیغمبر ﷺ) فهرمووی: «به دنیای داوات له خوا کرد بهو ناوه ی که نه گهر داوای پی بکریت ده بیه خشیت، دوعای پی بکریت وه لای دده اته وه».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَلَّمَ

باسی نه وه ی که ده گوتړت دواي سه لامدانه وه

۲۴۹. عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ عليه السلام عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الصَّلَاةِ، يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، أَهْلُ النِّعَمَةِ وَالْفَضْلِ وَالْثَنَاءِ الْحَسَنِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ».

نه بو زوبهیر ده لیت: گویم له عبداللای کوری زوبهیر عليه السلام بوو له سهر مینبر ده یگوت:

پیغمبر ﷺ له نوڙ ته واو بو وایه ده یفرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، أَهْلُ النِّعْمَةِ وَالْفَضْلِ وَالنِّسَاءِ الْحَسَنِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»، واته: هیچ په رستراویکی به هق نیه جگه له خوا، تاك و ته نهایه و هیچ هاو به شیکي نیه، هه موو مولك و ستایشیک هه ر بؤ نه وه، هیچ په رستراویکی به هق نیه جگه له خوا، به دلسوزیه وه په رستش و عبادت و دینداری بؤ ده کهین، با بیروایانیش پیا نناخوش بیت، هه ر خوا خاوه نی هه موو نیعمه ته کانه، نه و ده به خشیت، نه و نه هلی فزل و چاکه و مدهح و سنا و ستایشی چاکه، به دلسوزیه وه په رستش و عبادت و دینداری بؤ ده کهین، با بیروایانیش پیا نناخوش بیت».

۲۵۰. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا سَلَّمَ مِنَ الصَّلَاةِ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

على كورى نه بو تاليب عليه السلام ده لیت: پیغمبر ﷺ نه گه ر سه لامی بداياته وه له نوڙ ده یفرموو: «خوايه لیم خوش به، له هه موو نه و گونا هانه ی که پیشتر کردوومه، له وانه ش که دوام خستووه یان که مته ر خه میه کم هه بووه، له وه ی که به نه ینی کردوومه و نه وه ی که به ناشکرا کردوومه، نه وه ش که زیده رویم کردووه، نه وه ی که تو خوت زانتر و شاره زتری پی له من، خوايه تو هه ر که سیک پیش بخه یت به ویستی خوت پیشی ده خه یت و هه ر که سیکش دوا بخه ی به ویستی خوت دوا ی ده خه یت، هیچ په رستراویکی به هق نیه شایه نی په رستن بی جگه له تو».

۲۵۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَدْعُو: «رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُغْنِ عَنِّي، وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَنِّي، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَنِّي، وَاهْدِنِي وَسِّرْ هُدَايَ إِلَيَّ، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا، لَكَ ذَاكِرًا، لَكَ رَاهِبًا، لَكَ

مُطَوَاعًا إِلَيْكَ، مُحِبَّتًا، أَوْ مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لئيت: پيغه مبهري ﷺ دوعاي ده كرد: «خوايه يارمه تيم بده و سهر كه وتووم بكه، يارمه تي كه س مه ده به سهر مندا (زال بيت)، به سهر بي پروا يان زالم بكه، نه وان به سهر مندا زال مه كه، نه خشه و پلان بو من بكه دژي وان، بو نه وان دژي من مه يكه، پيئموويم بكه و پيئمووېشم بو ئاسان بكه، خوايه ههر كه سيك سته مي لي كردووم به سهريدا سهرم بخه، خوايه وام لي بكه هه موو كات سوپاسگوزارت بم، هه موو كات زيكرى تو بكه م، له تو بترسيم له نهيني و ئاشكرادا، زور گوپرايه لي تو بم، خشوع و ته وازوعم بو تو هه بيت، بولاي تو بگه پيمه وه، خوايه ته و به م لي وهر بگره، خوايه گونا هم بشوره وه، وه لامم بده ره وه، به لگه م جيگير بكه، هيدا يه تي دلم بده، زمانم پريك و راست بكه (به گو تنى هه ق)، نه وه نه خوشيانه ي له دلمدا هه يه خوايه هه مووى ده ربكه».

بَابُ فِي الْإِسْتِغْفَارِ

باسيک ده رباره ي داواي ليخوشبوون کردن

٢٥٢. عَنِ الْأَعْرَ الثُّمَرِيِّ - وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ».

نه غه ررى موزه ني ﷺ - كه له هاوه لان بووه - ده لئيت: پيغه مبهري ﷺ خوا ﷺ فهرموويه تي: «جاري وايه منيش حاله تيكم بو دروست ده بيت كه تيبكه وم نه وه ي كه به سهر مروفا ديت دلم بي ناگا بيت، هه موو پورتيك من سه د جار داواي ليخوشبوون له خوا ده كه م».

۲۵۳. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنْ كُنَّا لَتَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةً مَرَّةً: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ».

ئيبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: ئیمە لە یەک کۆر و مەجلیسدا سەد جار دەمانژمارد بێغەمبەری خوا ﷺ ئەم زیکرە ی دەکرد: «(رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)، واتە: خوايە لێم خۆش بە و تەوبەم لێ وەر بگرە، بەراستی تو زۆر تەوبە وەر گر و زۆر بەبەزەیت».

۲۵۴. عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةَ، أَنَسًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْثَرَ، قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

عەبدولعەزیزی کۆری صوھەیب دەلێت: قەتادە پرسباری کرد لە ئەنەس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بێغەمبەر ﷺ چ دوعایەکی زۆر دەکرد؟ گوتی: زۆرترین دوعای ئەوەبوو: «(اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)، واتە: خوايە لە دنیادا چاکەمان پێ ببەخشە، (لە هەموو ناز و نەعمەت و هەموو شتێک کە چاک بێت)، لە قیامەتیشدا چاکەمان پێ ببەخشە (لەدوای مردن)، لە سزای ناگری دۆزەخیش بمانپاریزە».

۲۵۵. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّكَ، وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّكَ»، فَقَالَ: «أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

موعازی کۆری جەبەل رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو: بێغەمبەری خوا ﷺ دەستی گرت (وہ کوو خۆشویستنیک) و فەرمووی: «ئەو موعاز! سوێند بە خوا خۆشم دەوێت، سوێند بە خوا خۆشم دەوێت»، پاشان فەرمووی: «ئەو موعاز وەسییەتت بۆ دەکەم واز نەهێنیت لەم پارانەوہیە، لەدوای هەموو نوێژتیک، بلی: خوايە یارمەتیم بدە لەسەر یادکردن و سوپاسگوزاریکردن و باش پەرستنت».

۲۵۶. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَقْرَأَ بِالْمُعَوَّذَاتِ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ.

عوقبه ی کوری عامیر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی یی کردم له دواى هه موو نوښه (فه پزه) کان سووړه تی (الناس) و سووړه تی (الفلق) بخوینم.

۲۵۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

نه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی یی: «هه ر که سیک بلیت: رازیم به په روه ردگار یی ته (الله)، به نایینی ئیسلام، به پیغه مبهرایه تی موحه ممه د، نه وه به هه شتی بو یتویست ده یت».

۲۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی یی: «هه ر که سیک یه ک صه لاوات له سهر من بدات، خواى گه وړه ده جار صه لاوات له سهر نه وه که سه ده دات».

تبینی:

صه لاوات له لایهن خواوه، واته: په حمه ت و سوز و به زه یی و به خشنده یی.

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَنْ يَدْعُوا الْإِنْسَانَ عَلَى أَهْلِهِ وَمَالِهِ

باسی ناپه سندی دوعا کردنی خراپ له منډال و مال و سامانی خوټ

۲۵۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ».

وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُؤَافِقُوا مِنَ اللَّهِ ﷻ سَاعَةً نِيلَ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ».

جابر بن کبریٰ عہدوللہ ﷺ دہلیت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمویہ تی: «دعا له خوتان مه كهن، دعا له منداله كانتان مه كهن، دعا له خزمه تكارتان مه كهن، دعا له مال و سهروته و سامانتان مه كهن (به له ناوچوون)، نه وه كو و نه و كاته ی كه تو دعا ده كه یت بكه و یتته نه و كاته ی كه خوا ﷺ دعا ی تیدا و رده گریت».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى غَيْرِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی صه لاواتدان له سه ر غه یری پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم (ثایا دروسته یان نا؟)

۲۶۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ: صَلِّ عَلَيَّ وَعَلَى زَوْجِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى زَوْجِكَ».

جابر بن کبریٰ عہدوللہ ﷺ دہ گپریته وه: ئافره تیک گوتی: نه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم صه لاوات له سه ر خوُم و له سه ر میرده كه م بده (صه لاوات: واته: دعا ی خیر)، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: «خوا صه لاوات له سه ر خوَت و له سه ر میرده كه شت بدات».

بَابُ الدُّعَاءِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ

باسی دعا کردن به نهینی بو موسولمان

۲۶۱. عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، قَالَتْ: حَدَّثَنِي سَيِّدِي أَبُو الدَّرْدَاءِ ﷺ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلٍ».

نوم دپرداء ده لیت: گهورم نه بو دپرداء (ی هاوسهرم) ﷺ بوی گیرامه وه: گوئی لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «کاتیک که که سیک دوعا بو برایه کی موسولانی بکات به نه پنی، نه وه فریسته کان ده لین: ثامین، نهو دوعایه ی بو نهوت کردووه هاوشپوهی نه وه بو خوشت».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَافَ قَوْمًا

باسی که سیک که له که سانیك بترسیټ چی ده لیت؟

۲۶۲. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا خَافَ قَوْمًا، قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

نه بو بوردهی کوری عه بدوللا ﷺ ده گنړیته وه: باوکی بوی گیراوه ته وه: پیغه مبهری ﷺ نه گهر له که سانیك بترسایه ده یفه رموو: «خوایه نیمه ده تکه ین به گزیاندا (له بهر نه وه ی نه وان به گهرده نیان پروو به پرووی مرؤف ده بنه وه)، په نا به تو ده گرین له شهر و خراپه یان (له شهر و خراپه یان بمانپاریزه، تو خوت وه لامیان بده یته وه و له ناویان به ریت)».

بَابُ فِي الْإِسْتِعَاذَةِ

باسیک دهرباره ی په ناگرتن

۲۶۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوایه په نا به

تو ده گرم له بیده سه لاتی و ته مبه لی و تر سنوکی و ږه زیلی و نه و په ږی ته مهن پیری
(که مروّف عه قلی له ده ست بدات وه کوو مندالی لی بیت)، خواجه په نا به تو ده گرم
له سزای نیو گوړ، په نا به تو ده گرم له فیتنه ی زیان و مردن».

۲۶۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا يُعَلِّمُهُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

عه بدوللای کوری عه عباس رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فیری ئم دو عایانه ی
ده کردن، هر وه کوو چوّن فیری سووړه ټیکی قورثانی ده کردن، ده یفه رموو: «خوا به
په نا به تو ده گرم له سزای دوزخ، په نا به تو ده گرم له سزای نیو گوړ، په نا به تو
ده گرم له فیتنه ی مه سیحی ده ججال (نه گهر پیی بگم)، په نا به تو ده گرم له فیتنه ی
زیان و مردن».

۲۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَرْبَعِ، مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ».

نه بو هوړه ږه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوا به تو ده گرم
له چوار شت، له زانستیک که سوودی نه بیت، له دلک که ترسی توی ټیدا نه بیت، له
نه فسیک که تیر نه بیت، له دوعایه ک که نه بیسترت (وه لای نه ده ده یته وه)».

۲۶۶. قَالَ أَبُو الْمُعْتَمِرِ: أَرَى أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه حَدَّثَنَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ».

نه بو مو عته میر ده لیت: پیم وایه نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه بوو بوی گپړاینه وه:

پيغهمبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «خوايه پهنا ده گرم به تو له ههر نوښت ك كه سوودی (عباده تي) نه ښت».

۲۶۷. عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُو بِهِ، قَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ».

فهرپوهی کوری نه و فلهی نه شجه عی ده لیت: پرسیارم کرد له عائشه ی دایکی پرواداران ﷺ که پيغهمبهري خوا ﷺ چ دو عايه کی ده کرد، گوتی: پيغهمبهري خوا ﷺ هم دو عايه ی ده کرد: «خوايه پهنا به تو ده گرم له خراپه ی ههر کرده و هیه ك كه کرد ښتم (لیم خوش بیت)، له خراپه ی ههر کرده و هیه ك كه نه مکر ښت بمپار ښت (له داهاتو)».

۲۶۸. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ».

نه نه س ﷺ ده گپړ ښته وه: پيغهمبهري ﷺ ده فهرموو: «خوايه پهنا به تو ده گرم له به له کی و شیتي و گه پرو گولی، پهنا به تو ده گرم له هه موو نه خوشییه کی خراپ».

کتاب الزَّكَاةِ

په رتو وکی زه کات

بَابُ مَا تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ

باسی نه و شتانه ی زه کاتیان تیدا واجبه

۱۶۰

۲۶۹. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ ذَوْدٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ».

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «نه گہر له پینج حوشر که متر بوو زه کاتی تیدا نییہ (نه گہر پینج بوو زه کاته که ی یه ک مہرہ)، نه گہر که سیک له پینج ئوقیہ که متر زیوی هه بوو زه کاتی تیدا نییہ (پینج ئوقیہ ده کاته چل درهه م، چل جار ان پینج ده کاته دوو سہد درهه م، نه گہر که سیک دوو سہد مسقال زیوی هه بیٹ، پیویسته زه کاتی بدات)، نه گہر که سیک له دانه ویله دا پینج وه سہق که متری هه بوو زه کاتی تیدا نییہ».

بَابُ الْكَزْرِ مَا هُوَ؟ وَزَكَاةُ الْحَيِّ

باسی ئه وهی که که نز چیه؟ ههروهه باسی زهکاتی خشل

۲۷۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادِ بْنِ الْهَادِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا، زَوْجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فَرَأَى فِي يَدَيَّ فَتَحَاتٍ مِنْ وَرَقٍ، فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ؟»، فَقُلْتُ: صَنَعْتُهِنَّ أَتَزَيَّنُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَتَوَدِّينَ زَكَاتَهُنَّ؟»، قُلْتُ: لَا، أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ، قَالَ: «هُوَ حَسْبُكَ مِنَ النَّارِ».

عبداللای کوری شه ددادی کوری هاد ده لیت: چوینه لای عایشه رضی اللہ عنہا خیزانی پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم گوتی: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هاته ژوورهه بۆلام له ده ستمدا هه ندیک بازنی بینی له زیو، فهرمووی: «ئه ی عایشه ئه مه چیه؟»، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دروستم کردووه خۆمی یی ده پازینمه وه بۆ تو، فهرمووی: «ئایا زهکاتی ئه مه ده دهیت؟»، گوتم: نه خیر، یان ئه گهر خوا ویستی لی بیت، فهرمووی: «ئه وه ندهت به سه بۆ ئاگر».

۲۷۱. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «قَدْ عَفَوْتُ عَنِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، فَهَاتُوا صَدَقَةَ الرِّقَّةِ، مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمًا، وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةٍ شَيْءٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ مِائَتَيْنِ، فَفِيهَا خَمْسَةُ دَرَاهِمٍ».

عهلی رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «(له زهکاتی) ئه سپ و کویله چاویوشیم کردووه، بۆیه له ههر چل دهره می زیو دهره میک زهکات بدن، (بزانی) ئه گهر سه د و نه وه (دهره میش) بیت، زهکاتی تیدا نییه، جا ههر کاتیک گه یشته دوو سه د (دهره م)، ئه وه پینج دهره می زهکاته».

۲۷۲. عَنْ مُعَاذٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم لَمَّا وَجَّهَهُ إِلَى الْيَمَنِ أَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الْبَقْرِ مِنْ

كُلُّ ثَلَاثِينَ تَبِيعًا، أَوْ تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ خَالِمٍ - يَغْنِي مُحْتَلِمًا -
دِينَارًا، أَوْ عَدْلُهُ مِنَ الْمَعَافِرِ - ثِيَابٌ تَكُونُ بِالْيَمَنِ -.

موعاز ﷺ ده گيرېته وه: كاتيك پښه مېر ﷺ ناردی بویه مېن فەرمانی پېی کرد كه له مانگادا، له سې مانگا گویلکېك وهر بگړت سالتېكې ته واو کردیت، تیر بیت یان می بیت، له چلدا گویلکېك كه دوو سالی ته واو کردیت، له کویله یان ته وانه ی كه جزیه ددهن (مه به ست له وانه ی كه جزیه ددهن ته هلی کتابن) سالانه دیناریکیان لی وهرده گړت، (یان ته گهر پاره ش نه بوو بای ته دیناره سالی یه ك مسقال نالتوون ددهن و لیان وهرده گړت)، ته گهر ته وه ش نه بوو ته وه پو شاکیکې یه مه نیه بای دیناریک لیان ده س نیت و پو شاکیان لی وهرده گړت.

تبیینی:

(المعافِر): هوزیکې یه مه نین، جوړه قوماشنك هه بووه به ناوی ته وانه وه ناو نراوه.

بَابُ الرَّجُلِ يَبْتَاعُ صَدَقَتَهُ

باسی ته و پیاوهی شتیکی کردو ته خیر و دواپی ده یکرېته وه

۲۷۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضي الله عنه حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَوَجَدَهُ يَبَاعُ، فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاغَهُ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: «لَا تَبْتَاعُهُ، وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ».

عبداللای کورې عومر رضي الله عنه ده گيرېته وه: عومری کورې خه تباب رضي الله عنه له پیناوی خوادا پې بهرامبر نه سپیکې به خشیوو، بینی دفروشرېته وه (خاوه نه که ی ده یه ویت بیفروشېته وه و نیام عومریش دیتوویه تی)، بویه عومر ویستی (بوخوی)

بيکړيته وه، ئيدى له و باره وه پرسیارى له پیغه مبهري خوا ﷺ کرد، ته ویش فهرمووى: «مه یکه و له چاکه کړدنه که ت په شیان مبه وه (وه کوو بلتی کړینه وه ی ته و شته ی ده یه خشیت جوړیکه له په شیانو نه وه)».

بَابُ صَدَقَةِ الرَّقِيقِ

باسى زهکاتى کویله

۲۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ فِي الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ زَكَاةٌ، إِلَّا زَكَاةُ الْفِطْرِ فِي الرَّقِيقِ».

ته بو هوړه پره رضي الله عنه له پیغه مبهري وه ﷺ ده گپړيته وه که فهرموويه تی: «ته سپی سواری و کویله زهکاتیان تیدا نییه، تنها ته وه نه بیت کویله زهکاتى سهر فیره ی له سهره (خاوه نه که ی سهر فیره ی په مه زانی بو ده دات)».

۲۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ، وَلَا فِي فَرَسِهِ صَدَقَةٌ».

ته بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړيته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «موسولمان زهکاتى نه سپ و کویله ی له سهر نییه».

بَابُ صَدَقَةِ الزَّرْعِ

باسى زهکاتى کشتو کال

۲۷۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْأَنْهَارُ

وَالْعُيُونُ، أَوْ كَانَ بَعْلًا الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقِيَ بِالسَّوَانِي، أَوْ التَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ».

عبداللہ کوری عومر ؓ دہلیت: پیغمبرہری خوا ؓ فرمودیہ تی: «نہو دانہ وئلہ ی کہ بہ ناوی باران و پروبار و کانیه کان ناو بدریت (واتہ: خہرجی تیدا نہ کریت)، یاخود باران ناوی بدات، یاخود نہو دارانہی لہ ژیرہوہ لہ رگہ کانہوہ ناو لہ زہویہوہ ہلدمژن بہی نہوہی کہ ناویان بدہیت، نہمانہ ہمووی زہ کاتہ کیان لہ دہ یہ کہ (یہک لہسہر دہیہ، دہیہ کہ)، نہوہی کہ بہ ناژہل و حوشر ناو دہدریت، نہوہ زہ کاتہ کہ نیوہی دہیہ کہ، (واتہ: بیستیہ کہ)».

۲۷۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ؐ قَالَ: «فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْعُيُونُ الْعُشْرُ، وَمَا سَقِيَ بِالسَّوَانِي فَفِيهِ نِصْفُ الْعُشْرِ».

جابری کوری عبداللہ ؓ دہگیرتہوہ: پیغمبرہری خوا ؓ فرمودیہ تی: «نہو دانہ وئلہ و زہرعاتانہی کہ بہ ناوی پروبار و کانی ناو دہدرین نہوہ زہ کاتہ کہی لہ دہدا یہ کہ (یہک لہسہر دہیہ، دہیہ کہ)، نہوہی کہ بہ ناژہل و بہ حوشر ناو دہدریت (یان لہم سہر دہمہدا بہ ماتور و بہ ناو راکیشان و بہم جورہ شتانہ) نہگہر مہسرفی تیدا بکریت نہوہ لہ بیستدا یہ کہ (یہک لہسہر بیست)».

بَابُ زَكَاةِ الْفِطْرِ

باسی زہ کاتی سہرفیترہ

۲۷۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ؐ فَرَضَ قَالَ فِيهِ - فِيمَا قَرَأَهُ عَلَى مَالِكٍ -: زَكَاةُ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ، أَوْ عَبْدٍ ذَكَرٍ، أَوْ أَنْتَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

ئىبن عومەر رضي الله عنه ده گېرېته وه: پېغمبهرى خوا ﷺ زه کاتى سهرفېتره ی فهړز کرد، رايويه که ده لیت: (پېشه وَا) مالیک بوی خویندمه وه بهم شیوازه بووه: پېغمبهرى خوا ﷺ زه کاتى سهرفېتره ی فهړز کردووه له په مەزاندَا صاعیک له خورما (صاعیک دوو کیلو و چل گرام، دوو کیلو و نیو بدریت باستره)، یاخود صاعیک له جو (له رېوايه تی دیکه خورما و میوژ و کەشک هاتون، ههر شتیک که قوتی موسولمانان بیت و خواردنی نهو سهرده مه بیت، خواردنی سهرده می پېغمبهرى خوا ﷺ زیاتر نه مانه بووه)، له سهر هه موو که سیک نازاد بیت یان کویله ش بیت (نه گهر خوی پاره ی نه بوو، ده بیت گه وره که ی بوی دهر بکات)، تیر بیت، یان می بیت له موسولمانان (له سهر هه موویان فهړزه).

۲۷۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ قَرَضَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ تَمْرٍ، عَلَى الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ.

عەبدوللا رضي الله عنه له پېغمبهره وه ﷺ ده گېرېته وه: زه کاتى سهرفېتره ی فهړز کردووه صاعیک له جو، یان له خورما، له سهر بچووک و گه وره، له سهر نازاد و کویله.

۲۸۰. عَنْ نَافِعٍ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ رضي الله عنه: فَعَدَلَ النَّاسُ بَعْدُ نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ، قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُعْطِي التَّمْرَ فَأَعُوَزَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ التَّمْرَ عَامًا فَأَعْطَى الشَّعِيرَ.

نافیع ده لیت: عەبدوللا رضي الله عنه گوتی: خەلکی له دواى نه وه کردیانه نیو صاع له گەنم، (چونکه گەنم باستر بووه له جو، نه وه ش موعاویه و نه وان کردیان)، گوتی: عەبدوللاى کورى عومهریش خورمای دەدا، خەلکی مەدینە سالتیک پتووستیان به خورما بوو، نهو جو ی داوه.

بَابُ مَنْ يَجُوزُ لَهُ اخْتِذُ الصَّدَقَةِ وَهُوَ غَنِيٌّ

باسی که سیک دهوله مهند بیت و بوی دروست بیت زهکات وهر بگریت

۲۸۱. عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيِّ إِلَّا لِخُمْسَةٍ: لِعَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ لِعَامِلٍ عَلَيْهَا، أَوْ لِعَارِمٍ، أَوْ لِرَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ، أَوْ لِرَجُلٍ كَانَ لَهُ جَارٌ مِسْكِينٌ فَتُصَدَّقَ عَلَى الْمِسْكِينِ، فَأَهْدَاهَا الْمِسْكِينُ لِلْغَنِيِّ».

عەتائی کوپی یەسار رضی الله عنه دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «زه‌کات حەلال نییه‌ بۆ ده‌وله‌ مهند جگه‌ له‌ پینج که‌س: بۆ که‌سیک غەزا بکات له‌ پیناوی خوا، بۆ فهرمانبه‌ری کۆکه‌ره‌وه‌ی زه‌کات، یان که‌سیک قه‌رزداره‌ (به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ چاکسازی ده‌کات له‌ نتوان دوو کۆمه‌ لکدا، بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه‌یه‌ک بکوژینیته‌وه‌، ئه‌میش پنی ده‌ده‌یت بۆ کوزاندنه‌وه‌ی فیتنه‌ و ئه‌و شه‌ره‌)، یان که‌سیک صه‌ده‌قه‌یه‌ک هه‌یه‌ به‌ پاره‌ی خۆی له‌ هه‌زاره‌ که‌ ده‌یکریت، یان پیاویک هاوسییه‌کی هه‌زاری هه‌یه‌ خیر به‌ هه‌زاره‌ که‌ ده‌کریت، هه‌زاره‌ که‌ش به‌ دیاری ده‌یداته‌ هاوسی ده‌وله‌ مهنده‌ که‌ی».

بَابُ كَمْ يُعْطَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنَ الزَّكَاةِ

باسی ئه‌ندازه‌ی ئه‌و زه‌کاته‌ی ده‌دریت به‌ یه‌ک که‌س

۲۸۲. عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ رضی الله عنه: زَعَمَ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ: سَهْلُ بْنُ أَبِي حَتْمَةَ، أَخْبَرَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَدَاهُ بِمِائَةٍ مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ - يَعْنِي - دِيَةَ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي قُتِلَ بِحَيْبَرَ.

به‌شیری کوپی یەسار دەگێڕێتەو: کابرایه‌کی ئه‌نصارپی که‌ ناوی سه‌هلی کوپی

نه بو حه سمه یه پنی راگه یاندوو: پیغه مبه ر علیه السلام سه د حوشتی پی داوه (له حوشتی زهکات) وه کوو خوینی نه و نه نصارییهی که له خه یبه ردا کوژراوه.

بَابُ كَزَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ

باسی ناپه سندی داواکردن

۲۸۳. عَنْ ثَوْبَانَ رضي الله عنه - قَالَ: وَكَانَ ثَوْبَانُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يَكْفُلُ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا، وَاتَّكَفَلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ؟»، فَقَالَ ثَوْبَانُ: أَنَا، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا.

سهوبان رضي الله عنه - (راوی) ده لیت: سهوبان که خزمه تکاری پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه--، گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «کئی زه مانه تی نه و هم بو ده کات که داوای هیچ شتیک له خه لکی نه کات، من زه ماننی به هه شتی بو ده کم؟»، سهوبان رضي الله عنه گوتی: من نه ی پیغه مبه ر ﷺ (تا ده مرم داوای هیچ شتیک له خه لکی ناکم)، بویه (تا مرد) داوای هیچ شتیکی له خه لکی نه ده کرد.

بَابُ عَطِيَّةٍ مَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ

باسی پیدان (ی یارمه تی) له بهر خاتری ناوی خوا

۲۸۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِئُونَهُ، فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَفَّائْتُمُوهُ».

عبداللّای کوری عومر ﷺ ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فرمویه تی: «هر که سیك په نای پی گرتن به خوا، په نای بدهن، هر که سیكیش گوتی: له بهر خوا نه و شتم پی بیه خشه، پی بیه خشه، هر که سیك داوه تی کردن، وه لای بده نه وه، هر که سیك چاکه ی له گه لدا کردن، پاداشتی بده نه وه به چاکه، نه گهر نه تانبوو پاداشتی بده نه وه وه کوو خوی، دوعای یو بکن، تا وا ده بین پاداشتان داوه ته وه».

بَابُ أَجْرِ الْخَازِنِ

باسی پاداشتی نه و که سهی له سهر خه زینه و به یتولمالی موسولمانانه

۲۸۵. عَنْ أَبِي مُوسَى ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْخَازِنَ الْأَمِينَ الَّذِي يُعْطِي مَا أُمِرَ بِهِ كَامِلًا مُوقَرًّا، طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، حَتَّى يَدْفَعَهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ».

نه بو موسا ﷺ ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فرمویه تی: «نه وه ی له سهر به یتولماله (و فرمانبهری ده ولته)، به لام موسولمانه و نه مینه و چونی فرمان پی کراوه، بهم شیوازه هه مووی دبه خشیت، هیچی لن کهم ناکاته وه و له دلی درده چیت و پره زیلی ناکات، بوله بول ناکات به سهریدا تا دهیداته نه و که سهی که فرمان کراوه بیداته دهستی، نه میش یه کیکه له و که سانه ی که وهك نه وه وایه خیری کردیت».

بَابُ فِي صَلَةِ الرَّحِمِ

باسیک دهر باره ی په یوه ندیی خزمایه تی

۲۸۶. عَنْ الْحَسَنِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنْ هُوَ

الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَّهَا».

حه‌سهن ﷺ ده‌لټت: پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «گه‌ياندنې په‌يوه‌ندى خزمایه‌تى به‌ به‌رانبه‌ر نييه (نه‌و هات توش بچيت بو لای)، به‌لام نه‌وه‌يه نه‌گه‌ر كه‌سيك سهردانى نه‌كرا، نه‌و سهردانى بكات».

بَابُ فِي الشَّحِّ

باسيک دهرباره‌ى چرووکى

٢٨٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالشَّحَّ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالشَّحِّ، أَمَرَهُمْ بِالْبُخْلِ فَبَخِلُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَعُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْفُجُورِ فَفَجَرُوا».

عه‌بدوللاى كورى عه‌مر ﷺ ده‌لټت: پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ وتارى دا و فه‌رموى: «(نه‌ى خه‌لكينه) ناگادارتان ده‌كه‌مه‌وه له‌ چرووكى، نوممه‌تانى پيش تيوه به‌هوى په‌زىلى له‌ناو چوون، هم په‌زىليه فه‌رمانى پي كړدن به‌ په‌زىلى و چرووكى نه‌مانيش په‌زىل بوون، فه‌رمانى پي كړدن به‌ پچراندى په‌يوه‌ندى خزمایه‌تى پچراندیان، فه‌رمانى پي كړدن به‌ خرابى و خراپه‌يان كړد (يان گوتراوه: به‌ درو، واته: درويان كړد)».

٢٨٨. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ ﷺ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لِي شَيْءٌ إِلَّا مَا أَدْخَلَ عَلَيَّ الرَّبِيرُ بَيْتَهُ، أَفَأَعْطِي مِنْهُ؟ قَالَ: «أَعْطِي، وَلَا تُؤْكِي، فَيُؤْكِي عَلَيْكَ».

نه‌سمائى كچى نه‌بو به‌كر ﷺ ده‌لټت: گوتم: نه‌ى پټغه‌مبه‌رى خوا، من هيچ شتيكى خوم نييه بو به‌خشين جگه له‌و شته نه‌بيت كه‌ زوبه‌ير بوم دينته‌وه ماله‌وه، تاي له‌و

ماله بيه خشم؟ فهرمووی: «لئی بیه خشه و له کیسه و تووره که ی مه که و سه ره که ی بیه ستیت، چونکه خواش له توی ده گریته وه».

تیبینی:

(الإیکاء): واته: ده ستگریته وه و ده ستوقاندن و نه به خشین.

کتاب اللُّقْطَةِ

په رتووکى شتى دوزراوه

۲۸۹. عَنْ سُوَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ قَالَ: عَزَوْتُ مَعَ زَيْدِ بْنِ صُوحَانَ، وَسَلْمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَوَجَدْتُ سَوْطًا، فَقَالَ: لِيِ اطْرَحْهُ، فَقُلْتُ: لَا، وَلَكِنْ إِنِ وَجَدْتُ صَاحِبَهُ وَإِلَّا اسْتَمْتَعْتُ بِهِ، فَحَجَجْتُ، فَمَرَرْتُ عَلَى الْمَدِينَةِ فَسَأَلْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةً فِيهَا مِائَةُ دِينَارٍ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ، فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: لَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا فَقَالَ: «احْفَظْ عَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا وَوِعَاءَهَا، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا»، وَقَالَ: وَلَا أَذْرِي أَثْلًا ثَلَاثًا قَالَ: «عَرَّفْهَا»، أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً.

سوهیدی کوری غهفهله ده لیت: غه زام کرد له گهل زهیدی کوری صوحان و سهلمانی کوری په بیعه قامچییه کم دوزیه وه، پنیان گوتم: فری بده، گوتم: نه خیر، به لام نه گهر خاوه نه کهیم دوزیه وه دهیده مه وه، نه گهرنا بو خوم سوودی لی ده بینم، ده لیت: حه جم کرد به مه دینه دا تیپه یریم، پرسیارم له ثوبه ی کوری که عب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کرد، گوتی: تووره که یه کم دوزیه وه که سه د دیناری تیدا بوو، هاتم بو خزمهت پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: سالیك بیناسینه و به دواي خاوه نیدا بگه ری، ده لیت: منیش سالیك

به‌دوای خاوه‌نیدا گه‌پام، پاشان هاتمه‌وه (پړیوایه‌تی دیکه هاتوه: ده‌لیت: خاوه‌نیم نه‌دۆزیه‌وه)، فهرمووی: سالیکی دیکه‌ش به‌دوای خاوه‌نیدا بگه‌پړی، سالیکی دیکه‌ش به‌دوای خاوه‌نیدا گه‌پام، پاشان هاتمه‌وه، فهرمووی: سالیکی دیکه‌ش به‌دوای خاوه‌نیدا بگه‌پړی، پاشان هاتم گوتم: که‌سم نه‌دۆزیه‌وه خاوه‌نی بیت، فهرمووی: ژماره‌که‌ی چهنده لای خۆت بیپاریزه، نه‌و شته‌ی که‌تیدایه‌تی (نه‌و تووره‌که‌یه)، وه نه‌و په‌ته‌ی که‌پنی به‌ستراوه، نه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک خاوه‌نی هاته‌وه بیده‌ره‌وه، نه‌گه‌رنا بۆ خۆت سوودی لی بیینه، به‌لام نازانم فهرمووی: سی سال به‌دوای خاوه‌نیدا بگه‌پړی، یاخود یه‌ک سال.

۲۹۰. عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ التَّقَطَّ دِينَارًا فَأَشْتَرَى بِهِ دَقِيقًا، فَعَرَفَهُ صَاحِبُ الدَّقِيقِ فَرَدَّ عَلَيْهِ الدِّينَارَ فَأَخَذَهُ عَلِيٌّ وَقَطَعَ مِنْهُ قِيرَاطَيْنِ فَأَشْتَرَى بِهِ لَحْمًا.

عەلی عليه السلام ده‌گپړته‌وه: که‌دینارنکی دۆزیه‌وه چوو ئاردی پښ کړی، خاوه‌ن ئارده‌که (پیشه‌وا عه‌لی) ناسی، دیناره‌که‌ی بۆ گه‌پانده‌وه، عه‌لیش وه‌ریگرت و کردیه دوو به‌شه‌وه، به‌به‌شیکیان گۆشتی کړی (واته: پاره‌که‌ی ورد کرده‌وه).

کتاب المَنَاسِكِ

په رتووکى رپوره سمي حه ج

بَابُ فَرَضِ الْحَجِّ

باسى فه رپوونى حه ج

۱۷۴

۲۹۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ، سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْحُجُّ فِي كُلِّ سَنَةٍ أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً قَالَ: «بَلْ مَرَّةً وَاحِدَةً، فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ».

ټيبن عه عباس رضي الله عنه ده گپړته وه: نه قړه عى كورى حابيس رضي الله عنه پرسيارى كرد له پيغه مبه ر ﷺ، گوتى: نهى پيغه مبه رى خوا، ثايا هه موو سالتيك فه رزه له سه رمان حه ج بكه ين، ياخود له ته مه ندا جار يكه؟ فه رمووى: «به لكوو له هه موو ته مه ندا يه ك جاره، هه ر كه سيك زياتر بكات نه وه سوننه ته و خيږى زياده ي كردووه».

۲۹۲. عَنْ ابْنِ لُإِيٍّ وَقَيْدِ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لِأَزْوَاجِهِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: «هَذِهِ تُمْ طُهْرَ الْحُضْرِ».

كورپكى نه بو واقيدى له يسي، له باوكيه وه رضي الله عنه ده گپړته وه، گوتوويه تى: گويم لى

بوو پېغەمبەرى خوا ﷺ لە ھەجى مالتاوايى بە خېزانە كانى دەفەر موو: «ئەمە ھەجە
فەرزە ھە بوو ھە کردتان، پاشان (پاش ئەو ھەجە ھە کردتان) ئىدى لە مالتاوا
بمىننەو».

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَحْتَ بَغْيٍ مَحْرَمٍ

باسىك دەربارەى ئافرەت بەبى مەحرەم ھەج بکات

۲۹۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ مُسْلِمَةٍ تُسَافِرُ
مَسِيرَةَ لَيْلَةٍ، إِلَّا وَمَعَهَا رَجُلٌ ذُو حُرْمَةٍ مِنْهَا».

ئەبو ھورەیرە رەزى اللہ عنہ دەلێت: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەر موو یەتێ: «ھەلāl نییە بۆ ئافرەتێ
موسولمان سەفەر بکات ماوەى یەك شەو (رېگا و دووریە ھەى شەوێك بێت)، مەگەر
پیاویکی مەحرەمى لە گەلدا بێت».

۲۹۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا، إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوْهَا أَوْ أَخُوْهَا
أَوْ زَوْجُهَا أَوْ ابْنُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ مِنْهَا».

ئەبو سەعید رەزى اللہ عنہ دەلێت: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەر موو یەتێ: «ھەلāl نییە بۆ ئافرەتێك
پر وای بە خوا و بەرپۆزى دواى ھەبێت، سەفەریك بکات لە سەر ووی سێ پۆژەو
(نەك سێ پۆژ بمىننەو، بەلكوو بە سێ پۆژ بگاتە ئەو شوێنە) یان زیاتر بێت، مەگەر
باوکی، یان برای، یان میردی، یان کۆری، یان مەحرەمىکی لە گەلدا بێت».

بَابُ التَّجَارَةِ فِي الْحَجِّ

باسی بازرگانیکردن له کاتی چه ج

۲۹۵. عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ} البقرة: ۱۹۸، قَالَ: كَانُوا لَا يَتَّجِرُونَ بَيْنِي، فَأَمَرُوا بِالتَّجَارَةِ إِذَا أَقَاضُوا مِنْ عَرَفَاتٍ.

موجاهید له عهبدوللای کوری عه بیاسه وه رضی الله عنه ده گپریته وه، ده لیت: ثم نایه ته ی خوینده وه: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ}، واته: هیچ گونا بهار نابن نه گهر له کاتی چه جدا له فه زلی پهروه ردگارتان خوتان بههره وهر بکهن (وهک بازرگانی وشت کړین). گوتی: هاوه لان بازرگانیان نه ده کرد له مینا (له کاتی چه ج)، پاشان مؤله تیان پی درا به بازرگانیکردن دواى نه وهی له کپوی عه پره فات هاتنه خواره وه.

تبینی:

پیش نه وهی ثم نایه ته دابه زیت موسولمانان وایان ده زانی له کاتی چه جکردندا بازرگانیکردن و کړین و فروشتن ړیگه پیدراو نییه، به لام کاتیک ثم نایه ته پیروزه دابه زی، موسولمانان دلنیا بوونه وه که دواى ته واکردنی فهریزه ی عه پره فات، موسولمان چه که ی ته واکردووه و بهری ده که ویت، بویه له دواى عه پره فات بازرگانیکردن و کړین و فروشتن ناسایه و ړیگه پیدراوه.

بَابُ فِي الصَّبِيِّ يَحُجُّ

باسیک دهریاره ی چه جکردنی مندال

۲۹۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالرُّوحَاءِ فَلَقِيَ رَكْبًا فَسَلَّمَ

عَلَيْهِمْ، قَالَ: «مَنْ الْقَوْمُ؟»، فَقَالُوا: الْمُسْلِمُونَ، فَقَالُوا: فَمَنْ أَنْتُمْ؟، قَالُوا: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَرَعَتِ امْرَأَةٌ فَأَخَذَتْ بَعْضِدِ صَبِيٍّ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ مِحْفَتِهَا، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ لِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكِ أَجْرٌ».

نبین عه بیاس ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له په وحاء بوو، له وې به کاروانیک گه یشته و سه لامی لی کردن، فهرمووی: «ئیوه کین؟»، گوتیان: موسولمانین، نینجا گوتیان: نهی ئیوه کین؟ (هاوۀ لان) گوتیان: پیغه مبهري خوا به ﷺ، له و کاته دا نافرۀ تیک راجله کی و قولی مندالیکي گرت و له که ژاوه که ی خوی دهریختنا و گوتی: نهی پیغه مبهري خوا، ثایا نه و (مندال) ه حه جی بهر ده که ویت؟ فهرمووی: «به لی، توش پاداشت دهریته وه».

بَابُ فِي الْمَوَاقِيتِ

باسيک دهر باره ی میقاته کان (شوینه کانی ئیحرام به ستن)

٢٩٧. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ وَلِأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ وَلِأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنَ وَبَلْعَنِي أَنَّهُ وَقَّتَ لِأَهْلِ الْيَمَنِ يَلْمَلَمَ.

نبین عومهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ میقاتی خه لکی مه دینه ی دیاری کرد که زولحوله یفه یه^(۱)، وه بو خه لکی شامیش جوحفه ی دیاری کرد^(۲)، بو خه لکی نه جدیش قهرنی دیاری کرد^(۳)، وه پیم گه یشته وه بو خه لکی یه مه نیش یه له مله می دیاری کردووه^(۴).

.....
(۱) شونښکه (۱۹۸) سه د و نهو د و هشت ميل له مه ککه وه دووره، (۶) شش ميل له مه دینه وه دووره، نزيکه ی (۱۱) يانزه کيلومه تر ده کات.

(۲) شونښکه نزيکه ی (۸۲) هشتا و دوو ميل له مه ککه وه دووره.

(۳) شاختيکه له پژمه لاتوه نزيکه ی (۳۰) سی ميل له مه ککه وه دووره.

(۴) له ويوه ئيحرام ده به ستن، که نه ويش (۳۰) سی ميل له مه ککه وه دووره.

بَابُ الطَّيِّبِ عِنْدَ الْإِحْرَامِ

باسيک دهر باره‌ی له خودان له کاتی ئیحرامدا

۲۹۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِإِحْرَامِهِ، قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَلِإِحْلَالِهِ قَبْلَ أَنْ يُطَوَّفَ بِالْبَيْتِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: من بوخۆم پێش ئەوەی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئیحرام دابه‌ستێت بو ئیحرامه‌که‌ی، بۆنی خۆشم لێ ده‌دا (له پێغه‌مبەر ﷺ)، هه‌روه‌ها کاتی‌کێش که ئیحرامی ده‌شکاند، پێش ئەوەی ته‌وافی مالی خوا بکات.

بَابُ فِي هَذِي الْبَقَرِ

باسيک دهر باره‌ی مانگای قوربانى (ره‌شه‌ولاخ: مانگا، گا، گامپش)

۲۹۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَحَرَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بَقْرَةً وَاحِدَةً.

عائشه‌ی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خیزانی پێغه‌مبەر ﷺ ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌حه‌جی مالتاوا‌یى له‌جیاتى بنه‌ماله‌ و خانه‌واده‌که‌ی خۆی یه‌ك مانگای سه‌ر بری.

بَابُ فِي الْإِقْرَانِ

باسيک دهر باره‌ی ئەنجامدانی‌هه‌ج و عومره‌ به‌یه‌که‌وه

۳۰۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُلَبِّي بِالْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ

جَمِيعًا، يَقُولُ: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا».

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: گویم لئ بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ته لیبیه ی ده کرد،
نیحرامی ده به ست به حه ج و عومره، ده یفه رموو: «(لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً
وَحَجًّا)، (به م شتوازه ته لیبیه ی ده کرد)».

بَابُ الرَّجُلِ يَحُجُّ عَنْ غَيْرِهِ

باسی که سیځ حه ج له بری که سیځی دیکه بکات

۳۰۱. عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَامِرٍ ﷺ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ لَا يَسْتَطِيعُ
الْحُجَّ وَلَا الْعُمْرَةَ وَلَا الظَّلْعَنَ، قَالَ: «احْجُجْ عَنْ أَبِيكَ وَاعْتِمِرْ».

پیاوړیک له به نو عامیر ﷺ گوته: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، باو کم پیاوړیکی به ته مه نه
ناتوانیت حه ج بکات، ناتوانیت عومره بکات، ناتوانیت سواری و لاخ بیت و پروات
(له بهر گه وره یی و چوونه نپو سالی)، فهرمووی: «برو له جیاتی باوکت حه ج و
عومره ش بکه».

بَابُ فِي تَقْبِيلِ الْحَجَرِ

باسی ماچکردنی به رده په شه که

۳۰۲. عَنْ عُمَرَ ﷺ: أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجَرِ فَقَبَّلَهُ، فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَنْفَعُ
وَلَا تَضُرُّ وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ.

عومره ﷺ هات به رده په شه که ی ماچ کرد، گوته: من ده زانم تو به ردی نه

سوودبه خشی و نه زیانبه خش، نه گهر پیغه مبهری خوام ﷺ نه بینیا به ماچت ده کات،
منیش ماچم نه ده کردی.

بَابُ الدُّعَاءِ فِي الطَّوَافِ

باسی پارانه وه له ته وافدا

۳۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَا بَيْنَ
الرُّكْنَيْنِ: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

عه بدوللای کوری سائب رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو له نیتوان
هه ردوو روکنه که دا (به رده په شه که و روکنی یه مانی) ده یفه رموو: «خوا به له دونیا
چاکه مان پی به خشه، له پوژی دوا ییشدا هه ر چاکه مان پی به خشه، له سزای
ناگری دوزه خ به مانپاریزه».

بَابُ الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ

باسی راوه ستان له عه ره فیه

۳۰۴. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَتْ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ وَكَانُوا
يُسَمُّونَ الْحُمْسَ وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ قَالَتْ: فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَمَرَ اللَّهُ
تَعَالَى نَبِيَّهُ ﷺ أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِضَ مِنْهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {ثُمَّ
أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ} البقرة: ۱۹۹.

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: قوره یش و نه وانه ی له سه ر ثایینی قوره یش بوون (پیش هاتنی
ئیسلام) له موزده لیفه راده وه ستان (له جیاتی عه ره فات)، هه روه ها ناو ده بران به

(الْحُمْس)، ته وایي عه ربه کاني دیکه ش له عه ربه راده وهستان، گوتی: جا کاتیک ئیسلام هات، خوا فەرمانی به پیغه مبه رکه ی ﷺ کرد که بیته عه ربه و له وی بوه ستیت، پاشان له ویوه بیته وه خواری (بو موزده لیه)، ثا ئوه مانای فەرما یشتی خوایه که ده فەر مونت: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ}.

بَابُ يَبِيتُ بِمَكَّةَ لَيْلِي مَنَى

باسی که سیك شه وانی مینا له مه کهکه بمینیتته وه (ثایا دروسته؟)

۳۰۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لَيْلِي مَنَى مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأُذِنَ لَهُ.

ئین عومهر رښه لیت: عه عباس رښه داوای مؤله تی له پیغه مبه ری خوا رښه کرد، که شه وانی مینا بجیت له مه کهکه بمینیتته وه بو ئوه ی ئاو به خه لکی بدات، ئویش مؤله تی پی دا.

بَابُ فِي رَمِي الْجِمَارِ

باسیك ده ربارهی په جمکردنی شه یتان

۳۰۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يَأْتِي الْجِمَارَ فِي الْأَيَّامِ الثَّلَاثَةِ بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ مَاشِيًا ذَاهِبًا وَرَاجِعًا، وَيُخْبِرُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

ئین عومهر رښه ده هات بو رهمی جه مه رات له سی روزه که ی دوا ی پوژی جه ژندا (ایام التشریق) به پی ده هات و به پی ده گه راپه وه، ده یگوت: پیغه مبه ر رښه وای کردووه.

۳۰۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه يَقُولُ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَزِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ يَقُولُ: «لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ».

جابری کوری عہدوللا رضي الله عنه دہلئت: پیغمبرہری خوا ﷺ بینی لہ پوڑی جہ ژندا رہمی جہ مہ پراتی دہ کرد لہ سہر حوشرہ کہی، دہ یفرموو: «بۆئہوی کہ دروشمہ کانی حہ جکر دنتان لہ من و ہر بگرن، چونکہ نازانم لہ وانہیہ لہ دوا ی ئەم حہ جہ و ہ حہ جی دیکہ نہ کہم (ئەمە وە کوو ئامازہیہ کہ، ہر بۆیہ پی گوتراوہ: حہ جی مالئاوایی، پیغمبرہری خوا ﷺ مالئاوایی لہ خە لکی کرد)».

بَابُ الْخُلُقِ وَالْتَّقْصِيرِ

باسی سہرتاشین و کورتکردنہوی

۳۰۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْحِمِ الْمُحَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْحِمِ الْمُحَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ».

عہدوللا ی کوری عومہر رضي الله عنه دہ گیریتہوہ: پیغمبرہری خوا ﷺ فرموویہ تی: «خوایہ رەحم بەو کەسانە بکە کە قژیان دہ تاشن»، گوتیان: ئە ی پیغمبرہری خوا، ئە دی ئەوانە ی کە قژیان کورت دہ کەنہوہ؟ فرمووی: «خوایہ رەحم بەو کەسانە بکەیت کە قژیان دہ تاشن»، گوتیان: ئە ی پیغمبرہری خوا، ئە دی ئەوانە ی کە قژیان کورت دہ کەنہوہ؟ فرمووی: «ئەوانەشی کە کورتی دہ کەنہوہ».

بَابُ الْإِفَاضَةِ فِي الْحَجِّ

باسی ته وافی ئیفازه له کاتی حه جدا

۳۰۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

ئین عومهر رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ له حه جی مالئاوایدا قزی خوی تاشیوه.

۳۱۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَفَاضَ يَوْمَ التَّحْرِ ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ بِمَنَى يَعْنِي رَاجِعًا.

ئین عومهر رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري ﷺ ته وافی ئیفازه ی کرد له پوژی جه ژندا، پاشان که گه پرایه وه نو پوژی نیوه پوژی له مینا کرد.

بَابُ الْوَدَاعِ

باسی ته وافی مالئاوایی

۳۱۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ وَجْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده ئیت: خه لك له هه موو لایه كه وه ده پویشن (مه كهه یان به جی ده هیشت، حه جیان ته و او کرد)، پیغه مبهري ﷺ فرمووی: «كهس نه پروات و بلاوه ی لی مه كهن با دواشت كه ده كهن ته وافی مالئاوایی بیت».

بَابُ فِي إِثْنَانِ الْمَدِينَةِ

باسيک دهر باره‌ی سهر دانکردنی مه‌دینه

۳۱۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

ئه‌بو هوره‌یره رضی الله عنه له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله ده‌گیریتته‌وه که فهرموویه‌تی: «بارگه‌وبنه ناپیچریتته‌وه (به‌نیازی عبادت بو هیچ شوئیتیک)، جگه له سێ مزگه‌وت: مزگه‌وتی حه‌رام (له مه‌ککه)، مزگه‌وتی من (له مه‌دینه)، مزگه‌وتی ئه‌قصا».

بَابُ فِي تَحْرِيمِ الْمَدِينَةِ

باسيک دهر باره‌ی ئه‌وه‌ی له مه‌دینه حه‌رامه

۳۱۳. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله كَانَ يَأْتِي قُبَاءَ مَاشِيًا وَرَاكِبًا. زَادَ ابْنُ نُمَيْرٍ وَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ.

ئيبن عومه‌ر رضی الله عنه ده‌گیریتته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله ده‌هاته مزگه‌وتی قوباء به‌پیاده و به‌سواری، ئيبن نومه‌یر ئه‌وه‌ی بو زیاد کردوه، ده‌لێت: دوو پکات نوێزی ده‌کرد (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوو پکات نوێژ له مزگه‌وتی قوباءدا خیری عومره‌یه‌کی هه‌یه).

بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ

باسی سهر دانکردنی گۆرستان

۳۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ

عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده گپړته وه: پټغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تى: «هيچ كه سيك نيه
سه لامم لى بكات (وه صه لا واتم له سهر بدات) مه گهر خوا پرووحم ده خاته وه بهر تا
وه لامى سه لامه كه ي ده ده مه وه».

۳۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا
تَجْعَلُوا قَبْرِ عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لټت: پټغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تى: «ماله كانتان مه كهن
به گورستان، گورې منيش مه كهن به شوينى په رستش و پارانه وه، صه لا واتم له سهر
بدن، چونكه بېگومان له هر شوينيك بوون صه لا واته كانتانم يى ده گات».

کتاب النکاح

په رتو وکی هاوسه رگیری

باب التَّخْرِیضِ عَلَى النِّكَاحِ

باسی هاندان بو هاوسه رگیری کردن

۱۸۶

۳۱۶. عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: إِنِّي لَأَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه يَمْنَى إِذْ لَقِيَهِ عُثْمَانُ فَاسْتَخْلَاهُ فَلَمَّا رَأَى عَبْدُ اللَّهِ، أَنْ لَيْسَتْ لَهُ حَاجَةٌ قَالَ لِي: تَعَالَ يَا عَلْقَمَةُ فَجِئْتُ فَقَالَ لَهُ: عُثْمَانُ أَلَا نَزَّوْجُكَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ بِجَارِيَةٍ بِكَرٍ لَعَلَّهُ يَرْجِعُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ مَا كُنْتَ تَعْهَدُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَيْنَ قُلْتَ ذَلِكَ لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ».

عەلقەمە دەلێت: لە مینادا لە گەڵ عەبدوللای کۆری مەسعوددا رضي الله عنه دەپۆیشتە، عوسمان رضي الله عنه پێی گەشت جیای کردەو، کاتیک عەبدوللا بێنیی کە هیچ پێویستی و کاریکی گرنگ نییە، بانگی کردم گوتی: عەلقەمە وەرە (لەوانەیه دواى ئەوێ کە پێشەوا عوسمان قسە کەى لە گەڵ کردیبت بانگی کردیبت)، هاتم، عوسمان پێی گوت:

ئەى باو كى عەبدورپە حەن، ئايا كچىكت بۇ نەھىنن كە لەوانەيە ئەوئى لە پىشتىدا
 ھەتتووە لە گورجوگوللى و گەنجى بۆت بگەپىننئەو و لاشەت بىننئەو (گەنجىت
 بۇ بگەپىننئەو)، عەبدوللا گوتى: كە تۆ ھەر ئەم قسەيەت كىر مەنئىش فەرموودەيە كى
 بۇ دەگىرمەو (وہ كوو پالېشتى بۇ قسەكەي پىشەوا عوسمان ﷺ) گويم لى بوو
 پىغەمبەرى خوا ﷺ دىفەرموو: «ھەر كەسك لە ئىو تەواناى ھەيە با ھاوسەرگيرى
 بىكات، لەبەر ئەوئى ھاوسەرگيرى چاودەپوشىت و داوین دەپارىزىت (لە كەوتنە
 ئىو حەرامەو)، ھەر كەسك تەواناى ئەوئى نەبوو، با بەرپۆزوو بىت، لەبەر ئەوئى
 پۆزوو بۇ مەرفۇد پارىزەر».

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنْ تَزْوِيجِ ذَاتِ الدِّينِ

باسى فەرمانكردن بە ھاوسەرگيرىكردن لە گەل كەسى پابەند بە ئىسلام

۳۱۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تُنْكَحُ النِّسَاءُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا،
 وَلِجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ يَدَاكَ».

ئەبو ھورەيرە رەزى اللہ عنہ لە پىغەمبەرەو ﷺ دەگىرئەو كە فەرموويەتى: « ئافرەت
 لەبەر چوار شت مەرە دەكرىت: لەبەر مال و دارايى، لەبەر بنەمالە و پەچەلەكى،
 لەبەر جوانيى، لەبەر ئايىنى، جا دەست بگرە بە خاوەن ئايىنەو، (ئەگەر وا
 نەكەيت) دەست كورت دەبىت و ھەزار دەكەويت (لە گشت خىر و بىرىكى
 ئافرەتى چاك)».

بَابُ يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ

باسی ئه وهی هه رچی به ره چه له كه حه رام ده بیټ،
به هوئی شیر پیدانی شه وه حه رام ده بیټ

۳۱۸. عَنْ عَائِشَةَ ۞ زَوْجِ النَّبِيِّ ۞: أَنَّ النَّبِيَّ ۞ قَالَ: «يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ الْوِلَادَةِ».

عائیشه ۞ خیزانی پیغه مبهەر ۞ ده گپریته وه: پیغه مبهەر ۞ فهرموویه تی: «ئه وهی به هوئی ره چه له كه وه حه رام ده بیټ، به هوئی شیر خواردنی شه وه حه رام ده بیټ، (ده بن به خوشك و برا و برا و برازا و خال و خوارزا و ... له شیری)».

بَابُ هَلْ يُحْرَمُ مَا دُونَ خَمْسِ رَضَعَاتٍ

باسی ئه وهی كه ئایا كه متر له پینج جار شیر خواردن ده یكاته مه حهره م

۳۱۹. عَنْ عَائِشَةَ ۞ قَالَتْ: كَانَ فِيمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۞ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ يُحْرَمْنَ، ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ يُحْرَمْنَ، فَتُؤْفَى النَّبِيُّ ۞ وَهُنَّ مِمَّا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ.

عائیشه ۞ ده لیت: سه ره تا ئایه تیک بو وه له قورئاندا كه خوا ۞ دایبه زاندو وه ده بیټ ئافره تیک ده جار شیر بداته مندالیک، ئینجا ئه و ئافره ته ده بیته دایکی ئه و منداله و له و منداله حه رام ده بیټ، دوا ی ئه وه نه سخ بو وه وه به پینج جار (پینج جار شیر بخوات ئیدی ده بیټ به دایکی)، کاتیک پیغه مبهەر ۞ وه فاتی کرد ئه مه هه ر له قورئاندا ده خویندرا یه وه.

۳۲۰. عَنْ عَائِشَةَ ۞ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: «لَا تُحْرَمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویہ تی: «نه گهر مندالیک مژیک یان دوو مژ (جاریک یان دوو جار) شیري ئافره تیکی خوارد لیی هه رام ناییت (ناییت به دایکی)».

بابُ مَا يُكْرَهُ أَنْ يُجْمَعَ بَيْنَهُنَّ مِنَ النِّسَاءِ

باسی نهو ئافره تانه ی که ناییت پیاو به یه که وه
له ژیر نیکا حی خویدا کو یان بکاته وه

۳۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا، وَلَا أَلَمَّةً عَلَى بِنْتِ أَخِيهَا، وَلَا الْمَرْأَةُ عَلَى خَالَتِهَا، وَلَا الْخَالَاةُ عَلَى بِنْتِ أُخْتِهَا، وَلَا تُنْكَحُ الْكُبْرَى عَلَى الصُّغْرَى، وَلَا الصُّغْرَى عَلَى الْكُبْرَى».

نه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویہ تی: «ناییت ئافره تیکی ماره بکهیت به سهر پووریدا (خوشکی باوک، واته: ئافره تیکی هیناوه پاشان برازا که ی بینیت به سهریدا)، ناییت تو ئافره تیکی به بینیت به سهر پووریدا (خوشکی باوک، واته: له یه ک کاتدا ناییت دوو خیزانت هه بییت یه کیکیان برازا بییت و یه کیکیان خوشکی باوک بییت)، ناییت ئافره ت بینیت به سهر پووریدا (خوشکی دایک)، یاخود ئافره ته که بینیت به سهر خوشکه زادا (له یه ک کاتدا ناییت دوو خیزانت هه بییت یه کیکیان خوشکه زای نه وه ی دیکه بییت، یان برازا ی نه وه ی دیکه بییت، نه وه ی دیکه پووری بییت)، ناییت گه وړه به سهر بچووکدا ماره بکهیت (گه وړه مه بهستی پی پووره کانه، خوشکی دایک و خوشکی باوک، وه بچووک مه بهستی پی برازا و خوشکه زایه)، ناییت بچووک به سهر گه وړه دا ماره بکهیت».

بَابُ فِي الشَّعَارِ

باسيک دهر باره ی ژن به ژن

۳۲۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الشَّعَارِ. زَادَ مُسَدَّدٌ فِي حَدِيثِهِ: قُلْتُ لِنَافِعٍ: مَا الشَّعَارُ قَالَ: يَنْكِحُ ابْنَةُ الرَّجُلِ، وَيُنْكِحُهَا ابْنَتُهُ بِغَيْرِ صَدَاقٍ، وَيُنْكِحُ أُخْتَ الرَّجُلِ، وَيُنْكِحُهَا أُخْتُهُ بِغَيْرِ صَدَاقٍ.

ئيبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گيریته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ پيگری کردوه له ژن به ژن، موسه ددهد له فهرمووده کهيدا نه وه ی زیاد کرد: به نافعیم گوت: ئه ری شیغار چیه؟ گوتی: ئه م ماره ی کچی ئه م پیاوه ده کات، ئه ویش ماره ی کچه که ی ئه م ده کات (ژن به ژن ده کهن) به بی دانانی ماره یی، خوشکه که ی ماره ده کات ئه میش خوشکه که ی خوی بی ددهات به بی دانانی ماره یی.

بَابُ فِي التَّحْلِيلِ

باسيک دهر باره ی حه لال کردن

۳۲۳. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَعَنَ اللَّهُ الْمُحَلَّلَ، وَالْمُحَلَّلَ لَهُ».

عه لی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «خوا نه فره تی کردوه له و پیاوه ی ئافره ت بو که سیکي دیکه حه لال ده کاته وه و ئه وه یشی بوی حه لال ده کریته وه».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ

باسيک دهر باره‌ی ناپه‌سندی داخوای پیاویک به‌سهر داخوای براکه‌یه‌وه

۳۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ».

ئه‌بو هوره‌یره رضی الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «دروست نییه‌ پیاو بجئیته داخوای ئافره‌تیک که برا (موسولمانه‌که‌ی) له‌سهر داخواییه‌که‌ی بیت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى الْمَرْأَةِ وَهُوَ يُرِيدُ تَزْوِجَهَا

باسيک دهر باره‌ی که‌سیک ده‌یه‌وئیت ئافره‌تیک
بخوازی، دروسته‌ بروات سه‌یری بکات

۳۲۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ، فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَفْعَلْ»، قَالَ: فَخَطَبْتُ جَارِيَةً فَكُنْتُ أَتَخَبَّأُ لَهَا حَتَّى رَأَيْتُ مِنْهَا مَا دَعَانِي إِلَى نِكَاحِهَا وَتَزَوَّجْتُهَا.

جاییری کوری عه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئیوه‌ چووه‌ داخوای ئافره‌تیک ویستی ماره‌ی بکات، ئه‌گه‌ر توانی ته‌ماشای بکات با ته‌ماشای بکات، ئه‌گه‌ر ئه‌و ته‌ماشاکردنه‌ وات لی ده‌کات که بیخوای، ئه‌گه‌ر توانیت برۆ سه‌یری بکه‌، (جاییر خو‌ی) ده‌لئیت: چوومه‌ داخوای ئافره‌تیک خو‌م ده‌شارده‌وه‌ تا بینیم ئه‌وه‌ی که‌ وام لی ده‌کات که بیخوایم، هاوسه‌رگیریم له‌گه‌لیدا کرد».

بَابُ فِي الْوَلِيِّ

باسيک دهر باره ی سه رپه شتیار

۳۲۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتُ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهَا، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، «فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَالْمَهْرُ لَهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا، فَإِنْ تَشَاجَرُوا فَالسُّلْطَانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَ لَهُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر ئافره تیک: شوو بکات به بی مؤله تی سه رپه رشتیاری، نهو ماره برینه پووجه له»، سی جار (فهرمووی: به تاله)، «ته گهر نهو که سه گواستیه وه نهو وه نهو ئافره ته مارهی خوی وهرده گریت له بهر نهو هی نهو که سه گواستویه تیه وه چوته لای، نه گهر هاتوو سه رپه رشتیاره کان کیشه یان که وته نتوانه وه، نهوا حاکم وه لی ههر که سیکه که وه لی نه بیت».

۳۲۷. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ».

نه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گیرته وه: پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: «هیچ ماره برینیک به بی (مؤله تی) سه رپه رشتیار دانامه زیت».

بَابُ فِي الْإِسْتِئْذَانِ

باسيک دهر باره ی وهرگرتنی بوچوونی ئافره ت (کاتی ماره برین)

۳۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُنْكَحُ الثَّيْبُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا الْبُكَرُ إِلَّا بِإِذْنِهَا»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا إِذْنُهَا؟ قَالَ: «أَنْ تُسَكَّتَ».

نه بو هوریه ره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهره وه ﷺ ده گیرته وه که فهرموویه تی: «بیوه ژن ماره

ناپردیّت تا قسه و فه‌رمانی لی وهرنه‌گیریّت، کچیش ماره ناپردیّت تا مؤله‌تی لی وهرنه‌گیریّت»، گوتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا مؤله‌توهرگرتنی کچ چۆنه؟ فه‌رمووی: «بیده‌نگبوونیه‌تی».

۳۲۹. عَنْ حُسَّاءِ بِنْتِ خِذَامِ الْأَنْصَارِيَّةِ رضی اللہ عنہا: أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ تَيْبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَجَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ، فَرَدَّ نِكَاحَهَا.

خه‌نسائی کچی خیزامی نه‌نصاری رضی اللہ عنہا ده‌گیریته‌وه: بیوهرن بووه و باوکی به‌شووی داوه، نه‌و هاوسه‌رگیرییه‌ی پیناخۆش بووه، دیّت بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بۆی باس ده‌کات (باوکم به‌شووی داوم و منیش رازی نیم)، پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ماره‌پرینه‌که‌ی هه‌لوه‌شاندوه.

بَابُ الصَّدَاقِ

باسی ماره‌یی

۳۳۰. عَنْ أَبِي الْعَجْفَاءِ السَّلَمِيِّ قَالَ: خَطَبَنَا عُمَرُ رضی اللہ عنہ، فَقَالَ: أَلَا لَا تُغَالُوا بِصُدُقِ النِّسَاءِ، فَإِنَّهَا لَوْ كَانَتْ مَكْرَمَةً فِي الدُّنْيَا، أَوْ تَقْوَى عِنْدَ اللَّهِ لَكَانَ أَوْلَاكُمْ بِهَا النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم، مَا أَصْدَقَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ، وَلَا أَصْدَقَتْ امْرَأَةً مِنْ بَنَاتِهِ أَكْثَرَ مِنْ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ أُوقِيَةً.

نه‌بو عه‌جفائی سوله‌میی ده‌لیت: عومه‌ر رضی اللہ عنہ وتاری بو داین، گوتی: ناگادار بن زیده‌پویی نه‌که‌ن له‌ دانانی ماره‌یی ئافره‌تدا، نه‌گه‌ر دانانی ماره‌یی زۆر نیشانه‌ی ریزلینان بووایه بو ئافره‌ت له‌ دنیا، یان ته‌قوای خوا بووایه، نه‌وه پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم له‌ هه‌مووتان له‌ پیشتەر بوو که نه‌و کاره‌ی بکردایه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ماره‌یی بو هیچ ئافره‌تیک له‌ خیزانه‌کانی دانه‌ناوه، ماره‌یش بو هیچ یه‌کیک له‌ کچه‌کانی پیغه‌مبه‌ر

ﷺ دانه نراوه، زیاتر بیت له دوازده توقيه.

بَابُ مَا يُقَالُ لِلْمُتَزَوِّجِ

باسی ئه وهی ده گو تریت وهک پیروزیایی بو که سی تازه زه واجر دوو

۳۳۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا رَفَأَ الْإِنْسَانَ إِذَا تَزَوَّجَ، قَالَ: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ».

ئه بو هوریه ره رضی الله عنه ده گپریته وه: پیغمبر ﷺ که پیروزیایی له که سی بکریه که زنی بهینایه و بیگواستایه ته وه، ده فهرموو: «خوابوت بکاته مایه ی فهر و خیر، ههروه ها پیت و فهرت به سهردا پرزینیت، له سهر چاکه و خیر کو تان بکاته وه (زیانتان و مندالتان به ره که تدار بیت)».

بَابُ فِي الْقَسَمِ بَيْنَ النِّسَاءِ

باسی بک ده براره ی دابه شکردنی شه وه کان له نیوان هاوسه راندا

۳۳۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَى أَحَدَاهُمَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ مَائِلٌ».

ئه بو هوریه ره رضی الله عنه له پیغمبر ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «ههر پیاوینک دوو خیزانی هه بیت به لای یه کیکیاندا لاری بکاته وه (ناداد گهر بیت)، له پوژی قیامه تدا دیت و لایه کی لاره (شانی خواره)».

۳۳۳. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا

أَفْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ، وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ يَوْمَهَا، وَلَيْلَتَهَا غَيْرَ أَنَّ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ.

عائشه ی (ع) خیزانی پیغمبر ﷺ ده لیت: پیغمبر ﷺ کاتیک ده یویست سه فهریک بکات، یان غزایه بکات تیروپشکی له نیوان خیزانه کانیدا ده کرد، ههر کامیکیان دهرچووايه تهوهی له گهل خویدا دهربرد، بو ههر خیزانیکیش شهو و پروژیکى داناوو، به لام سهودهی کچی زهمعه شهوه کهی خوئ به خشی به (دایکمان) عائشه.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِطُ لَهَا دَارَهَا

باسی پیاویک ژنه کهی مهرجی بو دابنیت که له شوینی خوئ بمینیتتهوه

۱۹۵

۳۳۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (ع) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ».

عوقبهی کوری عامیر (ع) له پیغمبر ﷺ خواوه ده گنیرتهوه که فهرموویه تی: «شایسته ترین مهرج که شایه نی جیه جییکردن بیت، نهو مهرجه به که به هویهوه ئافره تان بو حه لال بووه».

بَابُ فِي حَقِّ الْمَرْأَةِ عَلَى زَوْجِهَا

باسیک دهربارهی مافی ئافرهت له سه رپیاوه کهی

۳۳۵. عَنْ مُعَاوِيَةَ الْقَشِيرِيِّ (ع) قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَقُلْتُ: مَا تَقُولُ: فِي نِسَائِنَا؟ قَالَ: «أَطْعِمُوهُنَّ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَاكْسُوهُنَّ مِمَّا تَكْسُونَ، وَلَا تَضْرِبُوهُنَّ، وَلَا تَقَبَّحُوهُنَّ».

موعاویہ ی قوشہیری ﷺ دہلّیت: ہاتھ خزمہت پیغمبرہری خوا ﷺ، یم گوت: چی دہلّیت دہربارہی خیزانہ کانمان؟ فہرمووی: «جا خوتان چی دہخون ئہوہیان بدہنئ بیخون، چی دہپوشن لہو پوشاکہش بیاندهنئ بیپوشن، لیان مہدہن و مہلّین ئہم شوینہت ناشیرینہ (نہلّیت خوا ناشیرین و ریسوات بکات)».

بَابُ فِي ضَرْبِ النِّسَاءِ

باسیك دہربارہی لیڈانی ئافرہتان

۳۳۶. عَنْ إِيَّاسِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ذُبَابٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ».

ئیاسی کوری عہدوللای کوری ئہبو زوباب ﷺ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہتی: «لہ ئافرہتانی بہندہی خوا مہدہن».

تبینی:

پیاو (عبدُ اللہ) یہ، ئافرہتیش (أَمَةٌ للہ) یہ، ہہردووی واتہ: بہندہی خوا.

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنْ غَضِّ الْبَصَرِ

باسی ئہوہی فہرمان کراوہ بہ چاوداخستن لہ حہرام

۳۳۷. عَنْ جَرِيرٍ ﷺ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ نَظَرَةِ الْفَجَاءَةِ؟ فَقَالَ: «أَصْرِفْ بَصَرَكَ».

جہریر ﷺ دہلّیت: پرسیارم کرد لہ پیغمبرہری خوا ﷺ دہربارہی سہیر کردنی لہ پر

و له ناکاو؟ فهرمووى: «چاوت وهرگيره و تهماشای مه که».

۳۳۸. عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَلِيٍّ: «يَا عَلِيُّ لَا تُتْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ».

ئيبين بوره يده، له باو كيه وه عليه السلام ده گيرته وه، گو تويه تى: پيغه مبهري خوا عليه السلام به عهلى فهرموو: «تهى عهلى يهك له دواى يهك تهماشای ئافرهت مه که، به لكوويه كه مجار كه بهر چاوت كهوت ئهوا ئاساييه (له بهر ئه وهى به بئ مه بهست بووه گونا بهار نابيت)، به لام ئه مهى دووه مجار (كه به ويستى خوت تهماشا ده كهيت) ئه وه گونا بهار ده بيت».

۳۳۹. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُبَايِسُ الْمَرْأَةُ الْمَرْأَةَ، لَتَنَعَتَهَا لِرَوْحِهَا كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا».

ئيبين مه سعوود رضي الله عنه ده لئيت: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «نابيت زن زور تيكه لى ژنيكى ديكه بيت و سه رنجى بدات و به جورىك بو ميرده كهى باس بكات كه وه كوو (پياوه كه خوى) بينييتى ئاوا بيت».

۳۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لِكُلِّ ابْنِ آدَمَ حَظُّهُ مِنَ الزَّانَا». بِهَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ: «وَالْيَدَانِ زَرْبَانِ فَرْزَاهُمَا الْبَطْشُ، وَالرَّجْلَانِ زَرْبَانِ فَرْزَاهُمَا الْمَشْيُ، وَالْقَمُ يَزْنِي فَرْزَاهُ الْقُبْلُ».

ئه بو هوره يره رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «هه موو ئاده ميزا ديك به شى خوى تووشى زينا ده بيت»، هه مان شت باس ده كات، ده فهرمويت: «ههردوو ده ستيش زينا ده كه ن زينا كرده نيان ده ستبه ركه وتنه (ده ستيان بهر ئافره تى نامه حهرم بكه وييت)، ههردوو پي زينا ده كه ن زيناى پي پويشتنه (ههنگا و نانه بو ئه شوينه خراپانه)، ده ميش زينا ده كات زيناى دهم ماچكر دهنه».

۳۴۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ: «وَالأُذُنُ زَنَاها الْإِسْتِمَاعُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه ھەمان بەسەرھات لە پێغەمبەرەوہ ﷺ دەگێڕێتەوہ، کە تێیدا فەرموویەتی: «گۆیش زینا دەکات، زینای گۆی بریتیە لە بیستن (گۆیگرتن بۆ باسکردنی شتی فاحیشە، دەبێت مەروەفەل و دەست و دەم و گۆی و چاوی پاریزێت)».

بَابُ فِي جَامِعِ النِّكَاحِ

باسیك دەربارەوی كۆباسی ھاوسەرگیری

۳۴۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ أَنْ يَكُونَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا».

ئەبن عەبباس رضي الله عنه دەلێت: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر یەکیك لە ئێوە وێستی بچێتە لای خێزانی (بۆ سەرچایی)، بڵێت: بە ناوی خوا، خوا یە شەیتانمان لێ دوور بخەرەوہ و شەیتانیشت دوور خەیتەوہ لەو مندالە ی کە پێیان دەبەخشیت، پاشان ئەگەر لەو پڕۆسەدا خوا تەقیری بکات و مندالیان بێت ئەوہ ھەرگیز شەیتان زەرەر بەو مندالە ناگەيەتێت».

بَابُ فِي كَفَّارَةِ مَنْ أَتَى حَائِضًا

باسیك دەربارەوی كەفارەتی پیاویك بچێتە لای خێزانی لە ھەیزدا

۳۴۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِي الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ؟ قَالَ: «يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ، أَوْ بِنِصْفِ دِينَارٍ».

ئيبين عه بباس ﷺ له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گيرته وه: پرسيارى لى كراوه ده باره
كه سيك بجيته لاي خيزانى له چه زدا؟ فرمووى: «(كه فاره تى نه وه يه) دينار يك،
يا خود نيو دينار بكاته خير و صه ده قه».

کتاب الطَّلَاقِ

په رتووکى ته لاق (جيا بوونه وه)

أَبْوَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ الطَّلَاقِ

کۆباسه کانی بابه تی جيا بوونه وه (طلاق)

بَابُ فِيمَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى رَوْحِهَا

باسيک دهر باره ی ئه و پيا وه ی ژنيک
له ميره ده که ی هه لده گيرينه وه (خوی ماره ی ده کات)

۳۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى رَوْحِهَا، أَوْ عَبْدًا عَلَى سَيِّدِهِ».

ئه بو هوره يره رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «له ئيمه نيه كه سيك
ئافره ت له ميره ده که ی هه لگه پرينيته وه و کيشه بخاته نيوانيانه وه و بيخه له تينيت،
ياخود کويله يه كه له گه و ره که ی بکات».

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَسْأَلُ زَوْجَهَا طَلَاقَ امْرَأَةٍ لَهُ

باسيک دهر باره ی ټافره ټیک داوا له پیاووه کې
ده کات که هاوسه ره کې ته لاق بدات

۳۴۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِيَسْتَفْرِغَ صَحْفَتَهَا وَلِتَنْكِحَ، فَإِنَّمَا لَهَا مَا قَدَّرَ لَهَا».

ټبو هوړه پره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «با ټافره ټیک داوا ی ته لاقی خوشکه کې نه کات^(۱) بو ټه وهی قاپه کې ټم به تال بیت و هه مووی بو ټه بیت، با شوو بکات، ټه وهی که خوا بو ټه وهی ته قدیر کردووه دهستی ده که ویت».

بَابُ فِي طَلَاكِ السُّنَّةِ

باسيک دهر باره ی ته لاقی سوننی (شه رعی)

۳۴۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، وَهِيَ حَائِضٌ، فَذَكَرَ ذَلِكَ عُمَرُ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُطَلِّقْهَا إِذَا طَهُرَتْ، أَوْ وَهِيَ حَامِلٌ».

له ټیبن عومه ره وه رضی الله عنه ده گیر نه وه: خیزانه کې له سووړی مانگانه دا ته لاق دا، عومه ریش رضی الله عنه ټم باب ته ی بو پیغه مبهري ﷺ باس کرد، جا پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «پی بلی (فهرمانی پی بکه) با بیگی پته وه ژیر نیکاحی خوی، پاشان هه کات پاک بووه (نه چیته لای) یان هه کات ده رکوت دوو گیانه، ټه وکات ته لاقی بدات».

(۱) خوشکه ټاینبیه کې، بو ټه ده فهرمویت: خوشکی، بو ټه وهی که زیاتر په حم و سوزی بو ټه هیت، له بهر ټه وهی ټافره تی وا هیه کاتیک پیاو ده چیته داخوایی، ده لیت: شووت پی ناکم تا خیزانه کت ته لاق نه دیت، بو ټه داوا ی ته لاق دانی خوشکه دینیه کت مه که.

بَابُ فِيمَا عُنِيَ بِهِ الطَّلَاقُ وَالنِّيَّاتُ

باسيک دهر باره ی په یوه نډی نیه ت به ته لاقه وه

۳۴۷. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

عومه ری کوری خه کتاب ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموو یه تی: «بیگومان (قبول بوونی) کرده وه کان به پتی نیازه کانه، هموو که سیک به پتی نیازه که ی پاداشت دهر یته وه، جا هر که سیک کوچکردنی بو لای خوا و پیغه مبه ری خوا بیت، نه وه کوچکردنه که ی بو لای خوا و پیغه مبه ری خوا یه، هر که سیک کوچکردنی بو به ده سته یانی (ده سته و تیکی) دنیایی بیت، یان بو ماره کردنی نافر هتیک بیت، نه وه کوچکردنه که ی بو نه وه یه که کوچی بو کردوه».

بَابُ فِي الْوُسْوَسَةِ بِالطَّلَاقِ

باسيک دهر باره ی په یوه نډی خوتخوته به ته لاقه وه

۳۴۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا لَمْ تَتَكَلَّمْ بِهِ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ، وَبِمَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا».

نه بو هوړه پره ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپ یته وه که فرموو یه تی: «بیگومان خوا چاوپوښی کردوه له نوممه ته که له شتیک که به قسه نه یلیت، یان کرده وه یه که نه جامی نه دات، هروها له وشته ش که له دلی خویدا ده یلیت».

واته نه گهر شتيك به دلى مروځدا بيت و قسه يه كى خراپ بيت، نه وه نه گهر قسه كه نه كات له سهرى حساب نيه، نه گهر كرده وه ش بيت، مادام كرده وه كه نه نجام نه دات ديسان له سهرى حساب ناكريت.

باب في الخلع

باسيک دهر باره ى خولع (خوداړينى ښ له ميړده كى)

۳۴۹. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتُ زَوْجَهَا طَلَاقًا فِي غَيْرِ مَا بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأِحَةُ الْجَنَّةِ».

سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «هر نافر هتيك داواى ته لاق بكات له ميړده كى، به بى هيچ هو كاريكى شهرى نه وه بونى به هشت حرامه له نافرته (بونى به هشت ناكات)».

باب إِلَى مَتَى تُرَدُّ عَلَيْهِ امْرَأَتُهُ إِذَا أَسْلَمَ بَعْدَهَا؟

باسيک: ښاى نه گهر ميړد بووه موسولمان ښه كى بو ده گهر پيندر يته وه؟

۳۵۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بِالْكَأَحِ الْأَوَّلِ. لَمْ يُحْدِثْ شَيْئًا، قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، فِي حَدِيثِهِ: بَعْدَ سِتِّ سِنِينَ، وَقَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ: بَعْدَ سَنَتَيْنِ.

ښين عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ زهينه بى كچى دايه وه به نه بولعاص هر به ماره كړنى پيشو، هيچ شتيكى نوى پروى نه دا. موحه ممه دى كورى عمر

له گپړانه وه که ی خویدا ده لیت: له دواى شش سال پي دايه وه. حه سهنی کوری
عه لی ده لیت: له دواى دوو سال.

تبینی:

مه به ست نه وه یه ژن و پیاوړیک ناموسولمان، ژنه که سهره تا موسولمان ده بیت و جیا
ده بیته وه له پیاوه که، نایا دواى نه وه ی ماوه یه کی به سهردا دپروات پیاوه که ده بیته
موسولمان ژنه که ی خوی پی ده دریته وه؟ به پیی هم فهرمووده به لی پی ده دریته وه.

بَابُ الْوَلَدِ لِلْفَرَّاشِ

باسی نه وه ی که مندا ل له سهر جیگه ی کی له دایک بییت هیی نه وه

۲۰۴

۳۵۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي ابْنِ أُمِّ زَمْعَةَ، فَقَالَ سَعْدٌ: أَوْصَانِي أَخِي عُتْبَةَ إِذَا قَدِمْتُ مَكَّةَ أَنْ أَنْظُرَ إِلَى ابْنِ أُمِّ زَمْعَةَ فَأَقْبِضَهُ فَإِنَّهُ ابْنُهُ، وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: أَخِي ابْنُ أُمِّ أَبِي، وَلِدَ عَلَى فَرَّاشٍ أَبِي، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَبَهَا بَيْنًا بَعْتَبَةَ، فَقَالَ: «الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاحْتَجِي عَنْهُ يَا سَوْدَةُ»، زَادَ مُسَدَّدٌ فِي حَدِيثِهِ، وَقَالَ: «هُوَ أَخُوكَ يَا عَبْدُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړته وه: سه عدی کوری نه بو وه ققاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له گهل عه بدی کوری
زهمعه له سهر کورپکی که نیزه کی زهمعه لیان بوو به کیشه، (کیشه که یان برد) بو
خزمت پیغمبر ی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، سه عد گوتی: عوتبه ی برام رایسپاردم که هر کات
هاتمه وه مه که به دواى کوری که نیزه کی زهمعه دا بگه پیم و وهریگر مه وه، چونکه
کورپه تی، عه بدی کوری زهمعه ش گوتی: کوری که نیزه کی باو کمه بویه برامه، له نیو
نونی باو کمدا له دایک بووه، نیدی پیغمبر ی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بینی که به ناشکرا دیاره
که به عوتبه ده چیت، بویه فهرمووی: «مندا ل هیی سهر جیگا و نوینه (هیی خاوه

جيگهيه) و داوینپيسيش تهنها دهستخهړوږي و خهسارهتمهندی بو ده مینیتتهوه، نهی سهوده (که کچی زهمعه بوو) خوتی لی په نابده (و به مه حره می مه زانه)، موسه دده له گیرانه وه که یدا نه وه شی زیاد کردوه، ههروه ها فهرمووی: «نهوه برای تویه نهی عه بد».

بَابُ فِي الْمُرَاجَعَةِ

باسيک دهرباره ی گیرانه وهی ئافرهت (دواي ته لاقدان)

۳۵۲. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَلَّقَ حَفْصَةَ، ثُمَّ رَاجَعَهَا.

عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گیریتتهوه: پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حه فسه ی (کچی پی شهوا عومه ری) ته لاق دا (که خیزانی بوو)، پاشان گه رانديه وه.

بَابُ فِي عِدَّةِ أُمِّ الْوَلَدِ

باسيک دهرباره ی که نیزه کیک که میړده که ی بمریت (ثایا عیدده ی نه م چه نده؟)

۳۵۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «لَا تُلَبَّسُوا عَلَيْنَا سُنَّةً»، قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: «سُنَّةَ نَبِيِّنَا ﷺ عِدَّةُ الْمَتَوَفَّى عَنْهَا أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ يَعْنِي أُمُّ الْوَلَدِ».

عه مری کوری عاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: سونه ته که مان لی تیک مه دهن، ثین موسه ننا ده لیت: سونه تی پیغه مبهرمانه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (لیان تیکه ل مه کن)، که نیزه کیش که میړده که ی بمریت عیدده که ی هه ر چوار مانگ و ده روزه، وه کوو ئافره تی ئازاد وایه.

بَابُ الْمَبْتُوتَةِ لَا يَرْجِعُ إِلَيْهَا زَوْجُهَا حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

باسی ئافره تی سن جار ته لاقدراو ناتوانیت شوو بکاته وه
به میرده کهی، تا شوو به پیاویکی دیکه نه کات

۳۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ - يَعْنِي ثَلَاثًا - فَتَزَوَّجَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ، فَدَخَلَ بِهَا، ثُمَّ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يُوَاقِعَهَا أَتَحِلُّ لَزَوْجِهَا الْأَوَّلِ؟ قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَحِلُّ لِلأَوَّلِ حَتَّى تَذُوقَ عُسِيلَةَ الْآخِرِ، وَيَذُوقَ عُسِيلَتَهَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دهلیت: پرسیار کرا له پیغمبه ری خوا ﷺ دهر باره ی پیاویک خیزانه که ی ته لاق داوه، - واته: ته لاقی سییه م-، شووی کرد به پیاویکی دیکه و نه و پیاوه گواستیه وه، به لام نه و پیاوه ته لاقی ده دات پیش نه وه ی سهرجییی له که لدا بکات، ثایا بو میردی یه که می چه لال ده بیت؟ دهلیت: پیغمبه ر ﷺ فهرمووی: «بو میردی به که می چه لال نییه تا سهرجییی له که لدا نه کات و چیژ له م پیاوه ده بیت و پیاوه که ش چیژ له و ده بیت».

بَابُ فِي تَعْظِيمِ الزَّانَا

باسیك دهر باره ی به گه وره زانینی زینا

۳۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ»، قَالَ: فَقُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَأْكُلَ مَعَكَ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ»، قَالَ: وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى تَصْدِيقَ قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} الفرقان: ۶۸، الآية.

عبدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهلیت: گوتم: نه ی پیغمبه ری خوا، چ گونا هتیک له هه موو گونا هان

گەورە ترە؟ فەرمووی: «تۆ ھاوبەش بۆ خوا بېرىار بدەیت، کە سىڭ بکەیتە ھاوشیوہی خوا لە کاتیکدا خوا تۆی دروست کردووە»، دەلێت: گوتم: ئەى لەدواى ئەو؟ فەرمووی: «مەندالە کەت بکوژیت لە ترسی ئەوہی ئەک لەگەڵدا نان بخوات»، دەلێت: گوتم: ئەى لەدواى ئەو؟ فەرمووی: «زینا بکەیت لەگەڵ خێزانى ھاوسىکەتدا»، دەلێت: ئەم ئایەتە دابەزى وەکوو پشتراستکردنەوہی فەرموودە کەى پیغەمبەر ﷺ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ}، واتە: ئەوانەى کە لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراویکی دیکە ناکەنە ھاوبەش بۆ خوا، ئەو نەفسەى خوا حەرامى کردووە نایکوژن تەنھا بەھەق نەبێت، زیناش ناکەن.

۳۵۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: جَاءَتْ مَسْكِينَةٌ لِبَعْضِ الْأَنْصَارِ، فَقَالَتْ: إِنَّ سَيِّدِي يُكْرِهُنِي عَلَى الْبِغَاءِ فَنَزَلَ فِي ذَلِكَ: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ} النور: ۳۳.

جابیری کوڤى عەبدوللا ﷺ دەلێت: مەسکینە ھات بۆلای یەکیک لە ئەنصارىیەکان، گوتم: گەورە کەم تۆبزیم لى دەکات بۆ زیناکردن، ئیدى ئەو ئایەتە لەسەر ئەو دابەزى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}، واتە: تۆبزی لە کەنیزە کە کانتان مەکەن بۆ داوینپىسى.

تەیینى:

ئەو ئایەتە مەفھومی موخالەفەى لى وەرناگیریت، واتە کە دەفەرمویت: زۆریان لى مەکەن مادام خوێان داوینپاکن، مانای ئەوہ نىیە ئەگەر خوێان پیاخۆش بێت ڕیگەیان پى بدەیت.

کِتَابُ الصَّوْمِ

په رتووکى رۆژوو

بَابُ الشَّهْرِ يَكُونُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ

باسى مانگى كۆچى (جار وایه سییه) جارى وایه بیست و نۆیه

۲۰۸

۳۵۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ، وَلَا نَحْسِبُ، الشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا»، وَخَنَسَ سُلَيْمَانُ أَصْبَعَهُ فِي الثَّالِثَةِ، يَغْنِي تِسْعًا وَعِشْرِينَ وَثَلَاثِينَ.

ئيبين عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغمبه رى خوا ﷺ فرموویه تی: «ئیمه ی عهره ب نه ته وهیه کی نه خوینده وارین^(۱)، نووسین و حساب نازانین، مانگ ئاوا و ئاوا و ئاوایه، (سى جار دهسته کانی نوقاند، واتا: ده و ده و ده ده کاته سى)، (له پاوی که سوله یانه) له سییه م جاردا جاریکی دیکه یان په نجه گه وره که ی خه واند، واته: مانگ هه یه بیست و نۆیه.

(۱) له بهر نه وه ی بیشتر کتیبی ناسانیان بو دانه بزویه به شیوازیکی گشتی خه لکی نه خوینده وار بووه، هه ر چه نده که میکیان تیا دا بووه خوینده وار بوونه.

۳۵۸. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ، فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ ثَلَاثِينَ».

ټيبن عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «مانگ بیست و نویه، به پړوړو مه بن تا مانگ نه بینن (مانگی یه کشه وهی په مه زان)، وه مه یکن به جه ژن تا مانگ (ی یه کشه وهی شه وال) نه بینن، نه گهر هور بوو (مانگ دیار نه بوو)، نه وه (شه عبان) سی بگرن یان په مه زان سی بگرن».

۳۵۹. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا صُمْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ تِسْعًا وَعِشْرِينَ أَكْثَرَ مِمَّا صُمْنَا مَعَهُ ثَلَاثِينَ.

ټيبن مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: زوربه ی نه و مانگانه ی له گهل پیغه مبهري ﷺ به پړوړو ده بووین زیاتر بیست و نو بووه نه ک سی (مانگی کوچی زوربه ی بیست و نویه).

۳۶۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «شَهْرًا عِيدٌ لَا يَنْقُصَانِ رَمَضَانُ، وَذُو الْحِجَّةِ».

عه بدو پرهمانی کوری نه بو به کړه، له باوکیه وه ﷺ له پیغه مبهري وه ﷺ ده گپړیته وه که فهرموويه تی: «هر دوو مانگه که ی جه ژن که م ناکه ن، مانگی جه ژن مانگی په مه زانه که دوا ی نه وه مانگی شه وال دیت و جه ژنی په مه زانه، مانگی زیلحیججه یه (که جه ژنی قوربانۍ تیا دایه)».

تیپینی:

به مانگی په مه زان گوتراوه: مانگی جه ژن، له بهر نزیکی له جه ژنه وه، کو تا پوړی په مه زان بو شه وه که ی مانگی یه کشه وهی شه وال ده بینریت و جه ژنه، بویه پی دوتریت نه م دوو مانگه ی جه ژن که م ناکه ن، واته: له پاداشدا که م ناکه ن، یاخود

گو تراوه: ئە گەر یەکیکیان بیست و نۆ بیټ، ئەوی دیکە سی دەبیټ، بەلکوو مەبەستی کردەوهیه، واتە: کردەوهی چاک لە مانگی ڕەمەزان و لە مانگی زیلحیحجەدا پاداشتیان یە کجار زۆرە و کەم ناکات، ئەم دوو مانگە دوو مانگی زۆر پێروژن کە مانگی ڕەمەزان و زیلحیحجەیه.

بَابُ: إِذَا أُغْمِيَ الشَّهْرُ

باسیك: ئە گەر مانگی یەكشەوهی شەعبان بەهۆی هەور دیار نەبوو

۳۶۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَحَفَّظُ مِنْ شَعْبَانَ مَا لَا يَتَحَفَّظُ مِنْ غَيْرِهِ، ثُمَّ يَصُومُ لِرُؤْيَا رَمَضَانَ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْهِ عَدَّ ثَلَاثِينَ يَوْمًا ثُمَّ صَامَ.

عائیشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوەندە ی پاریزگاری دەکرد لە ژماردنی پۆژەکانی شەعباندا ئەوەندە پاریزگاری نەدەکرد لە مانگەکانی دیکەدا، پاشان مانگی (یەكشەوهی ڕەمەزانی) ببینیایە بەپۆژوو دەبوو، ئەگەر هەور بووایە شەعبانی دەکرد بە سی پۆژ و دوای ئەوە بەپۆژوو دەبوو.

۳۶۲. عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُقَدِّمُوا الشَّهْرَ حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، أَوْ تُكْمِلُوا الْعِدَّةَ، ثُمَّ صُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، أَوْ تُكْمِلُوا الْعِدَّةَ».

حوزەیفە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «ئێوە پێش مانگ بەپۆژوو مەبن پەلە مەکن تا مانگ دەبینن، (یان مانگی یەكشەوه دەبینن) یان سی پر دەگرن (ئەو لە شەعباندا کە مانگت بینی ئینجا بەپۆژوو دەبیټ، مانگت نەبینی شەعبان سی پر دەکەیت)، پاشان بەپۆژوو بن تا مانگ دەبینن، یاخود ژمارە کە تەواو دەکەن (بۆ ڕەمەزانیش هەر وایە)».

بَابُ مَنْ قَالَ: فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ

باسی نه وهی ده لیت: نه گهر هور بوو ئیوه سی (پوښ) به پوژوو بن

۳۶۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُقَدِّمُوا الشَّهْرَ بِصِيَامِ يَوْمٍ، وَلَا يَوْمَيْنِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ، وَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، ثُمَّ صُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ حَالَ دُونَهُ عَمَامَةٌ، فَأَتِمُّوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ، ثُمَّ أَفْطِرُوا وَالشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ».

نابن عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پیش په مه زان به پوژیک یان دوو پوژ به پوژوو مهن، جگه له په کیک که پوژووی نه زری له سهره، به پوژوو مهن تا مانگی په کشه وه (ی په مه زان) ده بین، پاشان به پوژوو بن (تا له و سهره وه) مانگی په کشه وه (ی شه وال) ده بین، نه گهر هور به ری مانگی گرتبوو، په مه زان بکه نه به سی، پاشان بیکه نه به جه زن، جاری واش هه په مانگ بیست و تویه».

بَابُ فِيمَنْ يَصِلُ شَعْبَانَ بِرَمَضَانَ

باسیک ده ربارهی که سیک هه موو شه عبان
به پوژوو ده بیت و ده یکه په نیت به په مه زان

۳۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُقَدِّمُوا صَوْمَ رَمَضَانَ يَوْمٍ، وَلَا يَوْمَيْنِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ صَوْمٌ يَصُومُهُ رَجُلٌ، فَلْيَصُمْ ذَلِكَ الصَّوْمَ».

نه بو هو په ربه رضی الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپ رته وه که فهرموویه تی: «پوژیک یان دوو پوژ پیش په مه زان به پوژوو مهن، مه گهر هاتوو که سیک عاده تی وایه به پوژوو ده بیت (یان نه زریکی له سهره)، نه وه ناسایه نه گهر به پوژوو بیت».

بَابُ فِي شَهَادَةِ الْوَاحِدِ عَلَى رُؤْيَةِ هِلَالِ رَمَضَانَ

باسيک دهر باره‌ی شایه تیدانی یه ک که س له سهر
بینینی مانگی نوي (ی یه ک شه وه‌ی) په مه‌زان

۳۶۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: تَرَأَيْ النَّاسَ الْهِلَالَ، فَأُخْبِرْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَنِّي رَأَيْتُهُ فَصَامَهُ، وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ.

ئيبن عومر رضي الله عنه ده‌لټت: خه‌لکي بۆ مانگی یه ک شه وه‌یان دهر وانی (بۆی ده‌گه‌ران و چاودیریان ده‌کرد)، منیش هه‌والم به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا که من بینومه، شه‌ویش خوی به‌پوژوو بوو، هه‌روه‌ها فه‌رمانیشی به‌ خه‌لک کرد که به‌پوژوو بن.

بَابُ فِي تَوْكِيدِ السُّحُورِ

باسيک دهر باره‌ی جه‌ختکردنه‌وه له‌سهر پارشیوکردن

۳۶۶. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ فَضْلَ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكْلَةُ السَّحْرِ».

عه‌مری کوپی عاص رضي الله عنه ده‌لټت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «جیاوازی نیوان پوژووی ئیمه و پوژووی خاوه‌ن کتیبه‌کان خواردنی پارشیوه».

۳۶۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نِعَمَ سَحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّمَرُ».

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریته‌وه که فه‌رموویه‌تی: «باشترین خواردنیک که پروادار له‌ پارشیودا بیخوات خورمايه».

بَابُ وَقْتِ السُّحُورِ

باسى کاتى پارشيوکړدن

۳۶۸. عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُوا وَاشْرَبُوا، وَلَا يَهْدِنَكُمْ السَّاطِعُ الْمُضْعِدُ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَغْتَرِضَ لَكُمْ الْأَحْمَرُ».

قهیسی کوړی تعلق، له باوکیه وه عليه السلام ده گپړته وه، گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بخون و بخونه وه، با نه و پووناکیه ی که بهرز ده بیته وه، پښگریتان نه کات له خواردن و خواردنه وه، بخون و بخونه وه تا سووراییه که به باری پانیدا ده رده که ویت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسْمَعُ النِّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ

باسیک دهر باره ی نه و که سه ی گوئی له بانگ ده بیت و قاپی به ده سته وه یه

۳۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمْ النِّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ، فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر به کیکتان گوئی له بانگی به یانی بوو (بانگی دووهم)، قاپه که به ده سته وه بوو، با داینه نیت تا پتو یستی خوی جتیه جی ده کات».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ تَعْجِيلِ الْفِطْرِ

باسی ئەوەی کە سوننەتە بەپەلە و لە کاتی خۆیدا پۆژوو بشکێنرێت

۳۷۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُفْطِرُ عَلَى رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ، فَعَلَى تَمْرَاتٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ.

ئەنەسێ کۆری مالیک رضي الله عنه دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژووی دەشکاند بە چەند دەنکە خورمایەکی تەر، پێش ئەوەی نوێژی شیوان بکات، ئەگەر خورما تەرەکە نەبووایە بە ھەر جۆرە خورمایەکی دیکە بووایە پۆژووی دەشکاند، ئەگەر نەبووایە سێ قوم ئاوی دەخواردەو.

بَابُ الْفِطْرِ قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ

باسی پۆژوو شکاندن پێش خۆرئاوا بوون

۳۷۱. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنها قَالَتْ: أَفْطَرْنَا يَوْمًا فِي رَمَضَانَ فِي غَيْمٍ، فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ طَلَعَتِ الشَّمْسُ، قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: قُلْتُ لِهَاشِمٍ: أَمَرُوا بِالْقَضَاءِ، قَالَ: وَبُدُّ مِنْ ذَلِكَ.

ئەسمائی کچی ئەبو بەکر رضي الله عنها دەلێت: پۆژنکیان لە مانگی رەمەزان ھەور بوو لەسەر دەمی پێغەمبەری خوا ﷺ، پۆژوو مان شکاند وامان زانی خۆر ئاوا بوو، پاشان کە ھەورەکە لاچوو خۆر دەرکەوت، ئەبو ئوسامە دەلێت: بە ھیشام گوت: ئایا فەرمانیان پێ کرا بە قەزا کردنەوێ ئەو پۆژە؟ گوتی: ھەر دەبیّت ئەو شتە بکەن.

بَابُ فِي الْوَصَالِ

باسيک دەر باره ی به رۆژوو بوون به بی پچراندن (رۆژ و شهو)

۳۷۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْوَصَالِ، قَالُوا: فَإِنَّكَ تُوَصِّلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أُطْعَمُ وَأُسْقَى».

ئین عومەر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ پئگری کردوه له هاوه لان رۆژوو بگهیهنن بهیه کدی و نهیشکینن، گوتیان: ئەی پیغه مبهری خوا ﷺ ئەوه تا خۆت ویصال ده کهیت؟ فەرمووی: «من وه کوو ئیوه نیم، من خواردن و خواردنه وهم بی ده دریت».

بَابُ الْغَيْبَةِ لِلصَّائِمِ

باسی غه یبه تکردن بۆ که سی رۆژوو وه وان

۳۷۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ، وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

ئەبو هوریره رضی اللہ عنہ ده ئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «هەر که سیک واز له درۆ و کرداری خراب نه هینیت، ئەوه خوا پیوستی به وه نیه ئەو واز له خواردن و خواردنه وهی خۆی بینیت».

۳۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الصَّيَامُ جُنَّةٌ إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَزِفُّهُ، وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ امْرَأُ قَاتَلَهُ، أَوْ شَاتَمَهُ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ».

ئەبو هوریره رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «رۆژوو قه لغانه، ئەگەر

يَهْكِيكَ لَهُ ثِيَوَهُ بِهَرِوَرُوو بُوو بَا قَسَهْ يَ بِيَانَا وَ پُووچ نَهْكَات، بَا نَهْزَانِي وَ نَهْفَامِيش
نَهْكَات، نَهْگَهْر كَهْ سِيَكِيش شَهْري لَهْگَهْلْدَا كَرْد، يَان جَوِيْنِي پِي دَا، بَا بَلِيْت: مَن
بِهَرِوَرُوو، مَن بَهَرِوَرُوو».

بَابُ الصَّائِمِ يَسْتَقِيءُ عَامِدًا

باسی که سی پۆژووگر به نه نقه ست خوی برشیینته وه

۳۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ ذَرَعَهُ فِيَّ، وَهُوَ صَائِمٌ،
فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَإِنْ اسْتَقَاءَ فَلْيَقْضِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسیک بە پۆژوو
بیت و ڕشانەو زۆری بۆ ھینا و ڕشایەو، قەزا کردنەو ھە لە سەر نییە، بەلام کەسیک
خۆی خۆی برشیینتەو، پێویستە پۆژوو کە بگێریتەو».

بَابُ الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ

باسی ماچکردن بۆ پۆژوو و وان

۳۷۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: يُقْبِلُ وَهُوَ صَائِمٌ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ
صَائِمٌ، وَلَكِنَّهُ كَانَ أَمْلَكَ لِزَيْهِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ماچی خیزانەکانی دەکرد لە کاتی کدا ئەو
بە پۆژوو بوو، لیان نزیک دەبوو و بە پۆژوو بوو، بەلام پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە
ھەموو کەس زیاتر خۆی دەگرت.

بابُ مَنْ أَكَلَ نَاسِيًا

باسى كه سيك (پوژووگر) له بيري چوو شتى خوارد

۳۷۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَكَلْتُ وَشَرِبْتُ نَاسِيًا، وَأَنَا صَائِمٌ؟ فَقَالَ: «اللَّهُ أَطْعَمَكَ وَسَقَاكَ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده ليت: پياوړك هاته خزمهت پيغه مېر ﷺ، گوتى: نهى پيغه مېرى خوا من خواردنم خوارد و خواردنه و هم خواردنه وه له بېرم كړدووه و به پوژووش بوومه (تيا پوژووه كه م شكاوه)؟ فهرمووى: «خوا خواردن و خواردنه وى به تو به خشيوه».

بابُ تَأْخِيرِ قِضَاءِ رَمَضَانَ

باسى دواخستنې گېرانه وى مانگى په مه زان

۳۷۸. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها تَقُولُ: إِنْ كَانَ لَيَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ حَتَّى يَأْتِيَ شَعْبَانُ.

عائشه رضي الله عنها ده ليت: پوژووى مانگى په مه زانم له سهر بوو (قهرزدار ده بووم به وى حه يزه وه)، نه مده توانى بيگېر مه وه هه تا ده گه يستمه وه مانگى شه عبان.

بابُ فِيمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ

باسيك دهر باره وى نه و كه سهى مردووه و پوژوو قهرزدار بووه

۳۷۹. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيَّهُ».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «هَذَا فِي التَّذْرِ وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ».

عائشه رضي الله عنها ده گيرته وه: پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده تی: «هر که سیک بمریت و پوژووی له سهر بیت (قه زردار بیت)، که سوکاری پوژووه که ی له جیاتی ده گرنه وه»، نه بو داود ده لیت: نه مه پوژووی نه زره، نه مه وته ی نه حمه دی کوری حه نه لیشه.

بَابُ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

باسی به پوژووبوون له سه فهردا

۳۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ حَمْرَةَ الْأَسْلَمِيِّ، سَأَلَ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ أُسْرِدُ الصَّوْمَ أَقْصُومٌ فِي السَّفَرِ؟ قَالَ: «صُمْ إِنْ شِئْتَ، وَأَفْطِرْ إِنْ شِئْتَ».

عائشه رضي الله عنها ده گيرته وه: حه مزه ی نه سه می صلی الله علیه و آله پرساری کرد له پیغمبر صلی الله علیه و آله گوتی: نه ی پیغمبر ی خوا، من پیاویکم به رده وام به پوژوو ده بم، پوژووه کانم یه ک له دوا ی یه که، نایا له گه شتدا هر به پوژوو بم؟ فرمودی: «ویستت به پوژوو به، نه ویستت به پوژوو مه به».

بَابُ اخْتِيَارِ الْفِطْرِ

باسی هه لېژاردنی به پوژوونه بوون له گه شتدا

۳۸۱. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، رَأَى رَجُلًا يُظَلِّلُ عَلَيْهِ، وَالرَّحَامُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّيَامُ فِي السَّفَرِ».

جابیری کوری عه بدوللا رضي الله عنه ده گيرته وه: پیغمبر ی خوا صلی الله علیه و آله له گه شتدا پیاویکی

بىنى سىبەرى بۇ كراوه و قەرەبالەغى لەسەرە، فەرمووی: «لە گەشتدا بەرۆزووبوون لە چاکەکاریى نییه».

بَابُ فِي صَوْمِ الْعِيدَيْنِ

باسىك دەربارەى بەرۆزووبوون لە جەژنەکان

۳۸۲. عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ رضي الله عنه فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْيَوْمَيْنِ، أَمَّا يَوْمُ الْأَضْحَى فَمَنْ أَكَلَهُ مِنْ لَحْمِ نُسُكِكُمْ، وَأَمَّا يَوْمُ الْفِطْرِ فَمَنْ أَكَلَهُ مِنْ صِيَامِكُمْ.

ئەبو عوبەید دەلێت: لە گەڵ عومەر رضي الله عنه ئامادەى نوێژى جەژن بووم، یەكەمجار نوێژەكەى كرد، پاشان وتارى دا (وهك یتەمبەرى خوا ﷺ)، پاشان گوتى: یتەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى بەرۆزووبوونى ئەم دوو پۆژەى كردوو، پۆژى جەژنى قوربان، ئیوه قوربانى دەكەن و لە قوربانییەكەى خۆتان دەخۆن، جەژنى پەمەزانیش بۆیە جەژنە، لەبەر ئەوەى ئیوه پۆژووی پەمەزانتان شكاندوو (ناییت تیياندای بەرۆزوو بن).

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُخَصَّ يَوْمُ الْجُمُعَةِ بِصَوْمٍ

باسى ناپەسندى تايبەتکردنى پۆژى هەینی بە پۆژووگرتن

۳۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ يَوْمٍ أَوْ بَعْدَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: یتەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «هیچ یەكێكتان (بەتەنها) لە پۆژى هەینیدا بەرۆزوو نەبیت، مەگەر پۆژێك پێشى یاخود پۆژێك

پاشی به پۆزوو بیت».

بَابُ فِي صَوْمِ الْمُحَرَّمِ

باسيک دهرباره‌ی به پۆزوو بوون له مانگی موحه پرهمدا

٣٨٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَإِنْ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْمَفْرُوضَةِ صَلَاةٌ مِنَ اللَّيْلِ، لَمْ يَقُلْ قُتَيْبَةُ: «شَهْرٌ»، قَالَ: «رَمَضَانٌ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «باشترین پۆزوو لەدوای مانگی رەمەزان مانگی خواوە کە مانگی موحه پرهمه^(١)، باشترین نوێژیش لەدوای نوێژه فەرزەکان شەونوێژه». قوتەبیە نە یگوتوو: «مانگ»، تەنھا گوتوو یەتی: «لەدوای رەمەزان (ئەک) لەدوای مانگی رەمەزان، واتە: وشە ی مانگی نەهیناوه».

٣٨٥. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَكِيمٍ قَالَ: سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ عَنْ صِيَامِ رَجَبٍ، فَقَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ لَا يُفْطِرُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ لَا يَصُومُ.

عوسمانی کۆری حکیم دەلیت: پرسیارم لە سەعیدی کۆری جوبەیر کرد دهرباره‌ی به پۆزوو بوون له مانگی ره‌جه‌ب، گوتی: ئیبن عەباس رضي الله عنه هه‌وآلی یی داوم پیغمبەری خوا ﷺ به پۆزوو بووه، تا ده‌مانگوت ئیدی پۆزوو ناشکینیت، پۆزووی ده‌شکاند، تا ده‌مانگوت ئیدی به پۆزوو نابیت.

(١) لەبەر ئەوەی ده‌گوتریت: ناوی مانگەکانی دیکه هه‌مووی له‌یتیش نیسلاندا ناو نراوه، تەنھا مانگی موحه پرهم له نیسلاندا ناو نراوه به موحه پرهم، کە پێیان ده‌گوت: سه‌فه‌ری دووه‌م، پیغمبەری خوا ﷺ گۆری بۆ موحه پرهم، بۆیه پێی ده‌گوتریت: مانگی خوا، ئەگەر نا مانگەکانی دیکه هه‌مووی مانگی خوا، به‌لام ئەمه له نیسلاندا ناو نراوه.

بَابُ فِي صَوْمِ شَعْبَانَ

باسيک دەربارەي بەرۆژوو بوون لە مانگی شەعباندا

٣٨٦. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ: كَانَ أَحَبَّ الشُّهُورِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَصُومَهُ: شَعْبَانُ، ثُمَّ يَصِلُهُ بِرَمَضَانَ.

عائشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: خۆشەوێستترین مانگ لای پیغمبەری خوا ﷺ کە تێیدا بەرۆژوو بیت مانگی شەعبان بوو، پاشان دەیگەیاندا بە ڕەمەزان.

بَابُ فِي صَوْمِ سِتَّةِ أَيَّامٍ مِنْ شَوَّالٍ

باسيک دەربارەي بەرۆژووگرتنی شەش ڕۆژ لە شەوال

٣٨٧. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ بِسِتٍّ مِنْ شَوَّالٍ، فَكَأَنَّمَا صَامَ الدَّهْرَ».

ئەبو ئەییوب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاوێلی پیغمبەر ﷺ لە پیغمبەرەوه ﷺ دەگێڕێتەوه کە فەرموویەتی: «هەر کەسێک مانگی ڕەمەزان بەرۆژوو بیت، پاشان شەش ڕۆژ لە شەوال بەدوایدا بەرۆژوو بیت، وەک ئەوه وایە سالی دوازدەهی مانگ بەرۆژوو بووبیت».

بَابُ فِي صَوْمِ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ

باسيک دەربارەي بەرۆژووگرتنی دووشەممە و پێنجشەممە

٣٨٨. عَنْ مَوْلَى أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ انْطَلَقَ مَعَ أُسَامَةَ إِلَى وَادِي الْقَرْيِ فِي

طَلَبَ مَالٍ لَهُ، فَكَانَ يَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَقَالَ لَهُ مَوْلَاهُ: لِمَ تَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، وَأَنْتَ شَيْخٌ كَبِيرٌ؟، فَقَالَ: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، وَسُئِلَ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: «إِنَّ أَعْمَالَ الْعِبَادِ تُعْرَضُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ».

خزمه تكارى ئوسامه كورى زهيد ﷺ ده گيرته وه: له گهل ئوسامه كورى زهيدا هاتووه بو واديلقورا (شويتكه له نتيوان مهدينه و شامدا)، به دواى مالىكى خويدا گهراوه، (ئوسامه كورى زهيد) دووشه مان و پينجشه مان به پوژوو ده بو، خزمه تكاره كه پى گوت: تو پياويكى به سالاجووى، بو دووشه مان و پينجشه مان به پوژوو ده بيت؟ گوتى: پيغمبه رى خوا ﷺ دووشه مان و پينجشه مان به پوژوو ده بو، پرسى ريان لى كرد له و باره وه، فهرمووى: «كرده وهى مرؤف دووشه مان و پينجشه مان به رز ده بيت وه».

بَابُ فِي صَوْمِ الْعَشْرِ

باسيک ده رباره ي پوژوو گرتنى ده پوژى سه ره تاي مانگى زيلحيججه

۳۸۹. عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ تِسْعَ ذِي الْحِجَّةِ، وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، أَوَّلَ اثْنَيْنِ مِنَ الشَّهْرِ وَالْخَمِيسِ.

له يه كيک له خيزانه كانى پيغمبه ره وه ﷺ ده گيرد رته وه، گوتويه تى: پيغمبه رى خوا ﷺ تو يه پوژى مانگى زيلحيججه به پوژوو ده بو، پوژى عاشو وراش به پوژوو ده بو، سى پوژيش له هه موو مانگيدا به پوژوو ده بو، يه كه م دووشه ممه له مانگدا له گهل پينجشه ممه.

۳۹۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا

أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ». يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

ئىبن عەباس ر.ه دەئیت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «هیچ رۆژانىک نیه کردەوهی چاک تیاياندا خوشەویستەر بیت لای خوا لەم رۆژانەدا»، واتە: دە رۆژی سەرەتای مانگی زیلحیججە، گوتیان: ئەو پىغەمبەرى خوا ﷺ تەنانت جیهادکردنیش لەپێناو خوا؟ فەرمووی: «نەخێر تەنانت جیهادکردنیش لەپێناو خوا، مەگەر پیاویک بە خۆی و بە مالهەکی دەرچوو بە جیهادکردن، نە خۆی دەگەریتەوه نە مالى دەگەریتەوه».

بَابُ فِي صَوْمِ الثَّلَاثِ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ

باسیك دەربارەى رۆژووگرتنى سى رۆژ لە هەموو مانگیكدا

٣٩١. عَنْ ابْنِ مِلْحَانَ الْقَيْسِيِّ عَنْ أَبِيهِ ر.ه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نَصُومَ الْبَيْضَ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ، قَالَ: وَقَالَ: «هُنَّ كَهَيْئَةِ الدَّهْرِ».

ئىبن مىلحانى قەيسى لە باوكییهوه ر.ه دەگەریتەوه، گوتوویەتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى پێ دەکردین سى رۆژی پۆرە سپییه کان بەرۆژوو بین: سێزدە و چوارده و یازده، فەرمووی: «رۆژووگرتنى ئەو سى رۆژە وەك ئەوه وایە سأل دوازدەى مانگ بەرۆژوو بووبیت».

بَابُ فِي الصَّائِمِ يُدْعَى إِلَى وَلِيمَةٍ

باسيک دهریاره ی نه وهی که پوژووگر بانگ ده کریت بو خواردنی هاوسه رگیری

۳۹۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ»، قَالَ هِشَامٌ: وَالصَّلَاةُ: الدُّعَاءُ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەر ی خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر کەسیک لە ئێوە بانگھێشت کرا بو وەلیمە، با وەلام بداتەو، ئەگەر بەپوژوو نەبوو با خواردنە کە بخوات، ئەگەر بەپوژووش بوو با دوایان بو بکات». هیشام دەلیت: (الصلاة)، واتە: دوعا و پارانەو.

بَابُ الْإِعْتِكَافِ

باسی ئیعتیکاف (لە مزگەوتدا)

۳۹۳. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَرْوَاحَهُ مِنْ بَعْدِهِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەگێڕێتەو: پیغەمبەر ﷺ دە شەوی کۆتایی (شەو و پوژە کە ی) لە مانگی رەمەزان ئیعتیکافی دەکرد و لە مزگەوتدا دەمایەو، تا خوا بردیەو بو لای خۆی، لەدوای خۆی خێزانەکانی ئیعتیکافیان کرد.

تییینی:

(الاعتكاف): لە زماندا: مانەو و پابەندبوونە بە شوێنیکەو.

له شهر عدا: مانه وه په له مزگوت، له که سیکى ديارىکراو به شپوازىکى ديارىکراو،
به مه به ستي په رستنى خوا.

زانايانى موسولمان کډه ننگن له سهر نه وهى که ئيعتيکاف و مانه وه له مزگوتدا بو
عبادهت سوننه ته و واجب نيه، زياتر له ده شهوى کوتايى مانگى په مه زان جه ختى
لى کراوه ته وه.

بَابُ الْمُعْتَكِفِ يَدْخُلُ الْبَيْتَ لِحَاجَتِهِ

باسى نه و که سهى له ئيعتيکافه و دروسته
بچيته وه ماله وه بو پيويستى خوى

۳۹۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اعْتَكَفَ يُدْنِي إِلَيَّ رَأْسَهُ
فَأَرْجِلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده ليت: پيغه مبهرى خوا ﷺ نه گهر ئيعتيکافى بکړدايه سهرى ده هينايه
ژووره وه ^(۱) پرچيم بو شانه ده کرد، پيغه مبهر ﷺ نه ده هاته ژووره وه ته نها بو پيويستى
مروف نه بيت (وه کوو ده ستونيزگرته وه).

.....
(۱) دهرگای ژووره کهى عائشه ههر له نيو مزگوته کهدا بووه، سهرى ده کرده ژووره وه و سهرى ليم نزيک
ده کرده وه.

کتاب الجهاد

پەرتووکی تیکۆشان لە پیناوی خوادا

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَجْرَةِ وَسُكْنَى الْبَدْوِ

باسی کۆچکردن و شوینی نیشته جیپوونی دەشتەکیان

۲۲۶

۳۹۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْهَجْرَةِ؟ فَقَالَ: «وَيْحَكَ إِنَّ شَأْنَ الْهَجْرَةِ شَدِيدٌ، فَهَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَهَلْ تُؤَدِّي صَدَقَتَهَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَاعْمَلْ مِنْ وَرَاءِ الْبَحَارِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَنْ يَتْرَكَ مِنْ عَمَلِكَ شَيْئًا».

ئەبو سەعیدی خودری رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پیاویکی دەشتنشین هات پرسباری کرد لە پیغەمبەر ﷺ، دەربارەوی کۆچکردن، پیغەمبەر ﷺ فرمووی: «هاوار بۆ خۆت کاروباری کۆچکردن و هەڵسان بە مافی کۆچکردن زۆر قورسە، نایا و شترت هەیە؟»، گوتی: بەلێ، فرمووی: «نایا زەکاتەکی دەدەیت؟»، گوتی: بەلێ، فرمووی: «لەپشتی شار و دێی خۆتەوێ کار و عیبادەتی خۆت بکە، ئەوێ خوا هیچ لە کار و کردەوێ کەم ناکات (پاداشتی تەواوت بۆ دەنووسێت)».

بَابُ فِي الْهِجْرَةِ هَلِ انْقَطَعَتْ؟

باسيک دهرباره ئه وهى ئايا کۆچکردن کۆتايى هاتوو؟

٣٩٦. عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَنْقَطِعُ الْهِجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا».

موعاوييه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گویم لى بوو پیغه مبهرى خوا ﷺ ده یفه رموو: «ههتا تهوبه کۆتايى نهیهت و نه پچریت کۆچکردنیش کۆتايى نایهت و ناپچریت، تهوبهش کۆتايى نایهت و ناپچریت ههتا خۆر له خۆرئاواوه هه ل دیت».

٣٩٧. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفَتْحِ فَتَحَ مَكَّةَ: «لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتَنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا».

ئيبن عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: له رۆژى فهتخى مه ککه دا پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموى: «ئیدی کۆچکردن (له مه ککه وه بۆ مه دینه) نهما، به لام جيهاد و نيهتى باش ههر ده مینیت، جا ههر کاتیک داواتان لى کرا دهر بچن (بۆ جهنگ)، دهر بچن».

٣٩٨. عَنْ عَامِرٍ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعِنْدَهُ الْقَوْمُ حَتَّى جَلَسَ عِنْدَهُ، فَقَالَ: أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ».

عامير ده لیت: پیاویک هاته لای عه بدوللای کورى عهمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه میش کومه لیک پیاوی له لا بوو، نهویش هات تا له گه لیدا له لایان دانیشت، گوتی: شتیکم پى بلئ که له پیغه مبهرى خوات ﷺ بیستی، گوتی: گویم لى بوو پیغه مبهرى خوا ﷺ ده یفه رموو: «موسولمان نهو که سهیه موسولمانان پاریزراو بن له زمان و له دهستی،

کوچک‌ریش نهو که سه‌یه که واز بینیت له‌هر شتیک که خوا‌قه ده‌غهی کردوه».

بَابُ فِي دَوَامِ الْجِهَادِ

باسيک ده‌رباره‌ی به‌رده‌وامبوونی جيهاد

۳۹۹. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَاهُمْ، حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ».

عیم‌رانی کوری حوصه‌ین رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «به‌رده‌وام کۆمه‌لێک له‌ ئومه‌ته‌که‌ی من جيهاد ده‌که‌ن و له‌سه‌ر هه‌قن، زالن به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که دژایه‌تیان ده‌که‌ن، تا دوا که‌سیان جيهادی مه‌سیحی ده‌ججال ده‌کات».

بَابُ فِي ثَوَابِ الْجِهَادِ

باسيک ده‌رباره‌ی پاداشتی جيهادکردن

۴۰۰. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلُ إِيمَانًا؟ قَالَ: «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، وَرَجُلٌ يَعْبُدُ اللَّهَ فِي شَعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ قَدْ كَفِيَ النَّاسَ شَرَّهُ».

ئه‌بو سه‌عید رضي الله عنه له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه پرسیا‌ری لێ ک‌را: کام پ‌روادار پ‌رواکه‌ی ته‌واوتره‌؟ فرمووی: «پ‌یاوێک جيهاد ده‌کات له‌ پ‌یناو خوا به‌ نه‌فس و مالی خوی، هه‌روه‌ها که‌سیک له‌ چ‌یا و چۆله‌کان خواپه‌رستی ده‌کات، که بێگومان خه‌لکی له‌ خراپه‌ی نه‌و که‌سه پارێزراون».

بَابٌ فِي فَضْلِ الْقُفْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى

باسىك دەر بارەى گە وەرەى گە پانە وە لە جیهاد کردن لە پىنناو خوادا بەرز

٤٠١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «قَفْلَةُ كَغَزْوَةٍ».

عەبدوللای کوری عەمر رضي الله عنه لە پىغەمبەرەو ﷺ دە گێریتە وە کە فەرموو یە تى: «گە پانە وە لە جیهاد وە ک پۆشتە بۆ جەنگ و جیهاد».

تەبیى:

لە بەر ئەو ی کە دە گە پیتە وە ماندوو دە بیت، پشوو دە دات، خۆی بە هیز دە کاتە وە بۆ دوژمن، هەروەها دە گە پیتە وە تىو کە سوکاری دە یان بیت، پارێز گاریان لى دە کات و چاودیریان دە کات، وە کوو چۆن کە سىک دە چیت بۆ مزگەوت هەموو هەنگاوە کانی بۆ هەژمار دە کریت و گوناھى لى دە سپردیتە وە بە هەر هەنگاویک، بە هەر هەنگاویکی دیکەى خیرى بۆ دە نووسریت، لە گە پانە وە شدا بە هەمان شت، بۆ جیهاد کردنە کەش هەمان شتە.

بَابٌ فِي فَضْلِ مَنْ قَتَلَ كَافِرًا

باسىك دەر بارەى ئەو کە سەى بى پروایە کى کوشتوو

٤٠٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْتَمِعُ فِي النَّارِ كَافِرٌ وَقَاتِلُهُ أَبَدًا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دە لیت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموو یە تى: «هەر گیز لە ناگرى دۆزە خدا بى پروایە ک و بکوژە کەى کۆ نابنە وە».

بَابُ فِي السَّرِيَّةِ خَفِئُ

باسيک دهرباره‌ی نه‌و سريه‌ی (ده‌چیت بو غه‌زا) غه‌نیمه‌تی ده‌ست ناکه‌ویت

٤٠٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ غَازِيَةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُصِيبُونَ غَنِيمَةً إِلَّا تَعَجَّلُوا ثَلَاثِي أَجْرِهِمْ مِنَ الْآخِرَةِ، وَيَبْقَى لَهُمُ الثَّلَاثُ، فَإِنْ لَمْ يُصِيبُوا غَنِيمَةً تَمَّ لَهُمْ أَجْرُهُمْ».

عەبدوللای کوری عەمر رضي الله عنه دە‌ئیت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هیچ کۆمە‌له‌ خە‌لکیک نییه‌ که غه‌زا بکه‌ن له‌پێناو خوا و ده‌ستکه‌وتیان به‌ربکه‌ویت، بێگومان دوو له‌سه‌ر سێ پاداشتی قیامه‌تیان بو‌ پێش خراوه‌ بو‌ دنیا، یه‌ك له‌سه‌ر سێ پاداشته‌که‌یان بو‌ قیامه‌ت ده‌مینیت، ئە‌گەر غه‌زا بکه‌ن و غه‌نیمه‌تیان ده‌ست نه‌که‌ویت، پاداشته‌که‌یان له‌ قیامه‌تدا ته‌واو ده‌ست ده‌که‌ویت».

بَابُ فِي فَضْلِ الرِّبَاطِ

باسيک دهرباره‌ی ئێشک‌گری به‌رانبه‌ر دوزمن

٤٠٤. عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ الْمَيِّتِ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَاطِبَ، فَإِنَّهُ يَنْمُو لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيُؤَمِّنُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ».

فە‌زاله‌ی کوری عوبەید رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هه‌موو مردوو‌یه‌ك كرده‌وه‌كانی كۆتایی دیت (هیچ كرده‌وه‌یه‌كی بو‌ نانووسریت) ته‌نها كه‌سیك كه‌ له‌ به‌رانبه‌ر دوزمن‌دا راوه‌ستاوه‌ (كه‌ مردوو‌ه‌ یان كوژراوه‌)، نه‌و كرده‌وه‌كانی گه‌شه‌ ده‌كه‌ن هه‌تا پوژی قیامه‌ت و پارێزراویشه‌ له‌ سزای گۆر».

بَابُ كَرَاهِيَةِ تَرْكِ الْغَزْوِ

باسى ناپه سندی وازهینان له غهزا

٤٠٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِالْغَزْوِ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ».

نه بو هوړه يړه رضي الله عنه له پيغهمبره وه ﷺ ده گپړيته وه كه فهرموويه تى: «ههر كه سيك بمریت و غهزا نه كات، يا خود له گهل نه فسى خويدا قسه نه كات كه خوى ناماده بكات، نه وه له سهر لقيك له لقه كانى دووړووى مردووه».

٤٠٦. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَاللَّسْتُمْكُمْ».

نه نه س رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغهمبر ﷺ فهرموويه تى: «به مال و گيان و زمانتان جيهادى هاوبه شدانه ران بكن».

بَابُ فِي الرُّخْصَةِ فِي الْقُعُودِ مِنَ الْعُدْرِ

باسيك ده ربارهى مؤله تدان بو كه سى خاوهن پاساو نه چيت بو جيهاد

٤٠٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ، إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا، وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: «حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ».

نه نه سى كورى مالك رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغهمبرى خوا ﷺ فهرموويه تى: «ئيو له نيو مه دينه كه سانيكتان به جى هيشتووه هيچ شوينيكتان نه بريوه و هيچ خيريكيشان

نه کردوه، هیچ دولیکیشان نه بریوه، بیگومان نه وان له گهلتنن (له پاداشته که تاندا)، «
گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا، چون نه وان (له پاداشدا) له گهل ټیمن که چی له
مه دینه؟ فهرمووی: «نه وان پاساوه کانیاں ریگریان بوون له گهل ټیوه دا نه یهن».

بَابُ مَا يُجْزَى مِنَ الْغَزْوِ

باسی نه ندازهی پیویست بو ټیکو شان له پیناو خوا

٤٠٨. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا».

زهیدی کوری خالیدی جوهه نی رضی الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته تی:
«که سیک موجهیدیک ناماده بکات له پیناو خوا، (نه وهی که له سه فهره که ی
پیویستی پییه تی)، نه مه وه که نه وه وایه خوی غزای کردیت، نه وهی که له مال وه
سهرپه رشتی مال و مندالی که سیک موجهید بکات و خزمه تیان بکات، نه ویش
به هه مان شیوه وه که نه وه وایه که خوی غزای کردیت (به شداره له و پاداشته)».

بَابُ فِي الْجُزْأَةِ وَالْجُنِّ

باسیک دهربارهی بویری و ترسنوکی

٤٠٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ شَحٌّ هَالِعٌ وَجُبْنٌ خَالِعٌ».

نه بو هوره پره رضی الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموو: «خراپترین
ره وشت له پیاودا چرووکیه که که ترسینه ره، ههروه ها ترسنوکیه که که دلی

دهربكات له ترساندا».

بَابُ فِي الرَّمِيِّ

باسيک دهربارهى تيرهاويشتن

٤١٠. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُثَيِّ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ {الأنفال: ٦٠}، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ».

عوقبه ی کوری عامیری جوهه نی رضي الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر مینه ر ده یفه رموو: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ {، واته: بو کافرانی ناماده بکن چه ندیک له توانا تاندا هه یه له هیز. ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکندن و تیرهاويشتنه، ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکندن و تیرهاويشتنه، ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکندن و تیرهاويشتنه (سی جار وای فهرموو)».

بَابُ مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا

باسی ئه و که سه ی ده جه نگی ت بو ئه وه ی وشه ی خوا به رز بی ت

٤١١. عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه: أَنَّ أَعْرَابِيًّا جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ يُقَاتِلُ لِلذِّكْرِ، وَيُقَاتِلُ لِيُحْدَ، وَيُقَاتِلُ لِيَعْمَ، وَيُقَاتِلُ لِيُرِيَ مَكَانَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَاتَلَ حَتَّى تُكُنْ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ أَعْلَى، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷺ».

ئه بو مووسا رضي الله عنه ده گیریته وه: پیاوکی ده شته کی هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ

گوتی: پیاوی واههیه جهنگ دهکات بۆ ئهوهی که باس بکریت، جهنگ دهکات بۆ ئهوهی که سوپاس و ستایش بکریت، جهنگ دهکات بۆ ئهوهی غنیمهتی دهست بکهویت، جهنگ دهکات بۆ ئهوهی که شوین و پیگهی دیار بیت، پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: «هەر که سیک بجهنگیت بۆ ئهوهی وشهی خوا بهرترین بیت، ئهوه له پیناو خواجه ﷺ (ئهوهی دیکه بۆ دونیایه)».

بَابُ فِي فَضْلِ الشَّهَادَةِ

باسیک دهبارهی پیگه و پاداشتی شههیدی

٤١٢. عَنْ حَسَنَاءِ بِنْتِ مُعَاوِيَةَ الصَّرِيمِيَّةِ قَالَتْ: حَدَّثَنَا عَمِّي ﷺ قَالَ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ: مَنْ فِي الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «النَّبِيُّ ﷺ فِي الْجَنَّةِ، وَالشَّهِيدُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْمَوْلُودُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْوَلِيدُ فِي الْجَنَّةِ».

حه سنائی کچی موعاویه صهریمیه دهلیت: مامم ﷺ پنی گوتم، به پیغه مبهری خوام ﷺ گوت: کئ له بههشتدایه؟ فرموی: «پیغه مبهر ﷺ له بههشتدایه، ئهوهی له پیناو خوا بکوژریت و شهید بیت له بههشتدایه، مندا له بههشتدایه، ئه و مندا لانهشی که زنده به چال کراون ئهوانیش له بههشتدان».

بَابُ فِي الشَّهِيدِ يُشَفَّعُ

باسیک دهبارهی شه فاعه تکر دنی شههید

٤١٣. عَنْ نِمْزَانَ بْنِ عُثْبَةَ الدَّمَارِيِّ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أُمِّ الدَّرْدَاءِ وَنَحْنُ أَيَّتَامٌ، فَقَالَتْ: أَبْشِرُوا، فَإِنِّي سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُشَفَّعُ الشَّهِيدُ

فِي سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ».

نيمپړاني کورې عوتبه ی زيارى ده لیت: چو وینه لای نوم د پرداء، نیمه مندالی بیباوک بووین، (باوکمان کوژراو بوو له یه کینک له غه زاکاندا)، گوتی: موژده بیت لیتان، من گویم له نه بو د پرداء ﷺ بوو (هاوسه رم) ده یگوت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «شه هید شه فاعه ت ده کات و لیشی وهرده گیریت بو حه فتا کهس له که سوکاری خو ی».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَغْزُو، وَأَبَوَاهُ كَارِهَانِ

باسيک دهرباره ی نهو پياوه ی جيهاد ده کات و دايک و باوکي پييانناخوشه

۲۳۵

۴۱۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: جِئْتُ أَبَايُعَكَ عَلَى الْهَجْرَةِ، وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ، فَقَالَ: «ارْجِعْ عَلَيْهِمَا فَأَضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا».

عه بدوللای کورې عمر ﷺ ده لیت: پياويک هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: هاتووم به یعه ت پی بده م له سه ر کوچکردن، دايک و باوکم به جی هیشت به دوامدا ده گریان، فهرمووی: «بگه پرره وه بیانخه ره وه پیکه نین هر وه کوو چو ن گریان دووتن (چو ن دل ت ناخو ش کردوون ناوا دلیان خو ش بکه وه)».

۴۱۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا هَاجَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْيَمَنِ فَقَالَ: «هَلْ لَكَ أَحَدٌ بِالْيَمَنِ؟»، قَالَ: أَبَوَايَ، قَالَ: «أَذِنَا لَكَ؟». قَالَ: «لَا»، قَالَ: «ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَاسْتَأْذِنْهُمَا، فَإِنْ أَذِنَا لَكَ فَجَاهِدْ، وَإِلَّا فَبِرَّهُمَا».

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده گیرته وه: پياويک له یه مه نه وه کوچی کرد و هات بو

خزمت پیغمبره‌ری خوا ﷺ، پیغمبر ﷺ فرمودی: «کهست له یهمهن به جی هیشتووه؟»، گوتی: به لی دایک و باو کم، فرمودی: «ایا مؤله تیان داویت؟»، گوتی: نه خیر، فرمودی: «بگه‌ریره وه بولایان مؤله تیان لی وهر بگره، نه گهر مؤله تیان دایت جیهاد بکه، نه گهر مؤله تیان نه دایت نه وه له گهل نه وان چاکه کار به».

بَابُ فِي النِّسَاءِ يَغْزُونَ

باسیك دهر باره‌ی غه‌زا کردنی نافرته

۴۱۶. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْزُو بِأَمِّ سُلَيْمٍ، وَنِسْوَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ لِيَسْقِيَنَّ الْمَاءَ، وَيُدَاوِيَنَّ الْجُرْحَى.

نه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لِیت: پیغمبره‌ری خوا ﷺ نوم سوله‌یم و نافرته تانیکی دیکه‌ی له نه نصار له گهل خویدا دهر د بؤ غه‌زا بؤئه وه‌ی تاو بدن به موجهیده کان، برینداره کان تیمار بکه‌ن.

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ اللَّقَاءِ

باسی دوعا کردن له کاتی پی‌یکگه‌یشتن
(ی سوپای موسولمانان و سوپای کافران)

۴۱۷. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثُنْتَانِ لَا تُرَدَّانِ، أَوْ قَلَمًا تُرَدَّانِ الدُّعَاءُ عِنْدَ التَّدَايِ، وَعِنْدَ الْبَأْسِ حِينَ يُلْحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا».

سه‌هلی کوری سه‌عد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لِیت: پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: «دوو دوعا رته ناکرینه‌وه، یان زور به‌که‌می رته ده‌کرینه‌وه، دوعا له کاتی بانگ و له کاتی

جه نګدا، له کاتي ټیکوږان له گهل کافران که هه نديکيان هه نديکيان ده کوژن».

بَابُ فِيمَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ

باسيک دهر باره ی که سيک داوای شه هیدی له خوا ی که وره
بکات (خوا ی که وره پله ی به رزی شه هاده تی پی ببه خشیت)

٤١٨. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُوقَ نَاقَةٍ فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْقَتْلَ مِنْ نَفْسِهِ صَادِقًا، ثُمَّ مَاتَ أَوْ قُتِلَ، فَإِنَّ لَهُ أَجْرَ شَهِيدٍ».

مو عازی کوړی جه بهل ﷺ ده گپړته وه: گوئی له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو:
«هر که سيک له پیناو خوا جه نګ بکات له نتيوان دوو جار دوشینی و شتردا (نه و
ماو هیه چه نديکه نه وه نده)، نه وه به هه شتی بو پتويست ده بیت، هر که سيکیش له دل ی
خو یه وه به راستگو یی داوا له خوا بکات له پیناو نه م ناینه دا شه هیدی پی ببه خشیت،
پاشان بمریت، یان بکوژریت، پاداشتی شه هیدی بو هه یه».

بَابُ فِي لُبْسِ الدَّرُوعِ

باسيک دهر باره ی له بهر کردنی قه لغانه کان (ی جه نګ)

٤١٩. عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ رضي الله عنه عَنْ رَجُلٍ قَدْ سَمَّاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ظَاهَرَ يَوْمَ أُحُدٍ بَيْنَ دِرْعَيْنِ، أَوْ لِبْسِ دِرْعَيْنِ.

سائيبي کوړی به زيد له پياوړي که ناوی هیناو ه او ه له (نادياريش بیت زيانی نييه)،
ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ دوو قه لغانی له سه ر يه که له بهر کردووه له جه نګی

تو خوددا (بۆ خوڤاراستن).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَافَرَ

باسی ئەو زیکرەى كە سێك دەیلێ لە كاتى چوونە گەشتدا

٤٢٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَافَرَ قَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ، اللَّهُمَّ اطْوِ لَنَا الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەرێ خوا ﷺ ئەگەر سەفەری بکردایە دەیفەرموو: «خوایە تۆ هاوەرێمانی لە سەفەر، خوایە کەسوکارمان لە مالهو بە تۆ دەسپێرین، خوایە پەنا بە تۆ دەگرم لە ناپەرەتیی ئەم سەفەرە، گۆرانکاری ئەفس لە غەم و خەفەت و ئەو شتانە بمانپاریزە، یان کاتێک کە دەگەرێمەو بە مالهو بە غەم و خەفەتەو نەگەرێمەو ئێش و پیوستییە کەم لە سەفەرە کە جیبە جی نە کراییت، وە خراپی شیوە لە مال و کەسوکاردا، خوایە زەویان بۆ لول بکە (واتە: پوشتنی تیدا ئاسان بکە)، خوایە سەفەرە کەمان لەسەر ئاسان بکە».

بَابُ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الْوَدَاعِ

باسیك دەربارەى دوعاكردن لە كاتى مالتاوايیکردندا

٤٢١. عَنْ قَزَعَةَ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ رضي الله عنه هَلُمَّ أودِّعَكَ كَمَا ودَّعَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، «أَسْتُوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ».

قەزەعە دەلیت: ئێبەن عومەر رضي الله عنه پێی گوتم: وەرە با مالتاوايیت لێ بکەم، ھەر وە کوو

چۆن پێغه مبه‌ری خوا ﷺ مالتاوايی له من کرد: «ئایینه‌ که‌ت و ئەمانه‌ ته‌ که‌ت وه‌ کۆتا کرده‌ وه‌ت هه‌مووی به‌ خوا ده‌ سپێرم».

٤٢٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْخُطَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَسْتَوْدِعَ الْجَيْشَ قَالَ: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ».

عه‌ بدو لای خه‌ تمی ﷺ ده‌ لیت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ئە گهر بیویستایه‌ مالتاوايی له سوپایه‌ ک بکات، ده‌ یه‌ رموو: «ئایین و ئەمانه‌ت و کۆتایی کرده‌ وه‌تان به‌ خوا ده‌ سپێرم».

بَابُ فِي الْإِبْتِكَارِ فِي السَّفَرِ

باسیك ده‌رباره‌ی به‌ یانی زوو ده‌رچوون بۆ سه‌ فه‌ر

٤٢٣. عَنْ صَخْرِ الْعَامِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لِمُتِي فِي بُكُورِهَا». وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً أَوْ جَيْشًا بَعَثَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ «وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، وَكَانَ يَبْعَثُ تِجَارَتَهُ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ فَأَثَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ».

صه‌ خری غامیدی ﷺ له پێغه مبه‌ره‌ وه‌ ﷺ ده‌ گێڕێته‌ وه‌ که‌ فه‌رموویه‌ تی: «خوایه‌ به‌ ره‌ که‌ت بخه‌ ره‌ کرده‌ وه‌ی ئوممه‌ ته‌ که‌م له به‌ یانیانی زوودا»، کاتیك پێغه مبه‌ری خوا ﷺ سهریه‌ ک، یان سوپایه‌ کی بناردایه‌، له سه‌ ره‌ تای پوژدا به‌ یانی زوو ده‌ ینارد، (پراویه‌ که‌ش) صه‌ خر پیاویکی بازرگان بووه‌، ئەمیش بازرگانییه‌ که‌ی له به‌ یانی زوودا ده‌ نارد، ده‌ وله‌ مه‌ ند بوو و مال و سامانی زۆر بوو.

بَابُ فِي الْقَوْمِ يُسَافِرُونَ يُؤْمَرُونَ أَحَدَهُمْ

باسيک دهر باره ی نه وانه ی گهشت ده کهن و یه کیک ده کهنه گه وره یان

۴۲۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدُهُمْ».

نه بو سه عیدی خودری رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه گهر سی کهس بو سه فهر در چوون با یه کیکیان بیټ به برا گه وره».

بَابُ فِي الطَّاعَةِ

باسيک دهر باره ی گوپړایه لی (ی) فهرمانډه وایان

۴۲۵. عَنْ عَلِيٍّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ جَيْشًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُسْمِعُوا لَهُ وَيَطِيعُوا، فَأَجَجَ نَارًا وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُفْتَحُوا فِيهَا، فَأَبَى قَوْمٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا وَقَالُوا: إِنَّمَا فَرَرْنَا مِنَ النَّارِ، وَأَرَادَ قَوْمٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «لَوْ دَخَلُوهَا أَوْ دَخَلُوا فِيهَا لَمْ يَزَالُوا فِيهَا»، وَقَالَ: «لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ».

علی رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ سوپایه کی نارد و پیاوړکی کرده نه میریان، فرمانی پی کردن گوپړایه ل و فرمانډه رداری بن، نه میره کیان ناگریک داده گیر سیټیت و ده لیت: هه مووتان بچنه نیویه وه، که سانیک گوتیان: تیمه ناچینه نیو ناگره وه، تیمه وازمان له تاینی باوک و باپیرانمان هیناوه بو نه وه ی نه چینه ناگره وه، که سانیک گوتبوویان: ده چینه نیو ناگره که وه، نه م هه واله به پیغه مبه ﷺ گه یشت، فرمووی: «نه گهر بچونایه نیوی به رده وام تیایدا ده بوون»، فرمووی: «گوپړایه لی

بۆ هیچ کەسێک نیه له سه‌رپێچی خوادا، به‌لکوو گوێرایه‌لی ته‌نها له چاکه‌دا ده‌بێت».

٤٢٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ».

عه‌بدوللا ﷺ له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که فه‌رموویه‌تی: «گوێگرتن و گوێرایه‌لی بۆ فه‌رمانه‌وه‌ی موسوڵمان پێویسته له‌سه‌ر مروّفی موسوڵمان له‌هه‌ر شتێک که پێیخۆش بوو و پێشناخۆش بوو، ماده‌م فه‌رمانت پێ نه‌کریت به‌ سه‌رپێچی، نه‌گه‌ر فه‌رمان کرا به‌ سه‌رپێچی، نه‌وه نه‌ گوێگرتن هه‌یه و نه‌ گوێرایه‌لی هه‌یه».

بَابُ مَا يُدْعَى عِنْدَ اللَّقَاءِ

باسی له کاتی پوویه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمندا چ دوعایه‌ک بکه‌یت؟

٤٢٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا غَزَا قَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ».

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک ﷺ ده‌لێت: کاتێک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ غه‌زای بکه‌ردایه ده‌یفه‌رموو: «خواه تۆ پشتیوانمی و سه‌رخه‌رمی، به‌هۆی تۆوه نه‌خشه و پیلان لاده‌به‌م، به‌هۆی تۆوه به‌سه‌ر دوژمندا زāl ده‌به‌م، به‌ پشتیوانی تۆ جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌که‌م».

بَابُ الْمَكْرِ فِي الْحَرْبِ

باسی فێلکردن له‌ جه‌نگدا

٤٢٨. عَنْ جَابِرٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْحَرْبُ خُدَاعَةٌ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغمبه ری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویہ تی: «جہنگ فیلہ (واتہ: پلان و نہ خشہ یه)».

بَابُ عَلَى مَا يُقَاتِلُ الْمُشْرِكُونَ

باسیک دہربارہ ی له سہرچی هاوبہ شدانہر جہنگی له گہل دہ کریت

۴۲۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا مَنَعُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى».

ئہ بو ہورہ پرہ رضی اللہ عنہ دہ لیت: پیغمبه ری خوا رضی اللہ عنہ فہرموویہ تی: «فہرمانم بی کراوہ کہوا بجہ نگم له گہل خہ لکدا ہہ تا کوو دہ لین: (لا إله إلا الله)، جا ہر کات ئہ وہ یان گوت، ئیدی خوین و مالیان له من حہرام دہ بیت مہ گہر بہ ہہق نہ بیت، حیساب و لپرسینہ و ہشیان بو خوا ی بہر زہ».

تیبینی:

ئم فہرموودہ یہ مانای ئہ وہ نییہ کہ له خووہ بہ بی ہو ہہ لکبو تریتہ سہر خہ لک، نا، ہہر گیز، مہ بہ ست ئہ وہ یہ کار و گرینگی کاری موسولمانان شہر کردنہ له گہل فکری بیاوہری و ستہم و زورداری، جگہ له و ہش بریاری جہنگ و شہر بہ شیکہ له سیاسہ تی شہرعی و ہیچ کہس ناتوانیت له خو یہ وہ بریاری له سہر بدات، بہ لکوو ئہ وہ پہ یوہ ستہ بہ دہ سہ لات و دہ ولت و بہر زہ و ہندی گشتی.

۴۳۰. عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رضی اللہ عنہ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ، فَقَاتَلَنِي فَضَرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ، ثُمَّ لَازِمَنِي بِشَجَرَةٍ، فَقَالَ: أَسْلَمْتُ

لِلَّهِ أَفَأَقْتُلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقْتُلُهُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ قَطَعَ يَدَيَّ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقْتُلُهُ، فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ، وَأَنْتَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي قَالَ».

له میقدادی کۆری ئەسودەوێ دەگیرنەوێ، گوتووێتی: ئەو پێغەمبەری خوا، هەوالم پێ بدە، ئەگەر گەیشتم بە پیاویک لە کافران، بە شمشیر شەری لە گەڵ کردم و دەستیکی پریم، پاشان پەنای برد بۆ دارێک (خۆی پاراست لە من بە دارە کە)، گوتی: ئەو لەبەر خوا موسولمان بوومە، ئەو پێغەمبەری خواتایا من بیکۆژم لەدوای ئەوێ کە گوتی: موسولمان بوومە؟ پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «مەیکۆژە»، گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو دەستی پریم، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «مەیکۆژە، لەبەر ئەوێ ئەگەر تۆ ئەو بکوژیت، ئەو دێتە ئەو شوێنێ تۆ پێش ئەوێ کە بیکۆژیت و تۆش دەچیتە شوێنی ئەو پێش ئەوێ کە قسە کەی بکات».

بَابُ فِي أَيِّ وَقْتٍ يُسْتَحَبُّ اللَّقَاءُ

باسیك دهرباره‌ی ئەوێ چ کاتێک گونجاوێ بۆ پووبه‌پوونه‌وێ دوژمن

٤٣١. عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ: أَنَّ الثُّعْمَانَ يَعْنِي ابْنَ مُقَرَّرٍ ﷺ قَالَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ آخَرَ الْقِتَالِ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَتَهْبِ الرِّيحُ، وَيَنْزِلَ النَّصْرُ.

مەعقیلی کۆری یەسار دەگیرێتەوێ: نوعمان واتە ئیبن موقەررین ﷺ دەئێت: ئامادەبووم لە گەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر لە سەرەتای پوژدا بەیانی زووێ کە شەری نەکردایە، ئەوێ جەنگە کە دوا دەخست تا کاتێک خۆر لار دەبووێ (دەبووێ کاتی نیوێ، لەبەر ئەوێ کاتی قبوڵبوونی دوعا و نزایە)، بۆئەوێ کاتێک بێت

با هه لَبَكات، له بهر ئه وهی با هه لَکَر دَنیش هه ر مانای دابه زینی سه ر که وتنی تَیدایه.

بَابُ فِي الصُّفُوفِ

باسيک ده ر باره ی پَيزه کانی جه نَگ (له مه یدانی جه نَگ)

٤٣٢. عَنْ حَزْرَةَ بْنِ أَبِي أَسِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ اضْطَقَفْنَا يَوْمَ بَدْرٍ: «إِذَا أَكْتُبُوا كُمْ - يَعْنِي: إِذَا عَشُّوْكُمْ - فَارْمُوهُمْ بِالنَّبْلِ وَاسْتَبْقُوا نَبْلَكُمْ».

حه مزه ی کوری ئه بو ئوسه ید له باوکیه وه ﷺ ده گَپرته وه، گوتویه تی: له غه زای به در که پَيز بووین پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: «ئه گه ر (دوژمن) لیتان نزیک بوونه وه به جۆرێک که تیره کانتان پَیان بگات، ئه وه تیربارانیان بکه ن، هه ندیک له تیره کانتان به یلنه وه (هه موویان تیمه گرن)».

٢٤٤

بَابُ فِي قَتْلِ النِّسَاءِ

باسی ده ر باره ی کوشتنی ئافره ت (ی بیپروایان له جه نَگدا)

٤٣٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ امْرَأَةً وَجِدَتْ فِي بَعْضِ مَعَارِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ.

عه بدو لَلا رضي الله عنه ده گَپرته وه: له به کیك له غه زا کانی پیغه مبهری خوا ﷺ ئافره تی (بیپروایان) بینران که کوژرابوون، پیغه مبهری خوا ﷺ پَیناخۆش بوو که ئافره تان و مندالان بکوژرین.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ حَرْقِ الْعَدُوِّ بِالنَّارِ

باسيک دهرباره ی ناپه سندی سوتاندنی دوژمن به ناگر

٤٣٤. عَنْ حَمْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُ عَلَى سَرِيَّةٍ قَالَ: فَخَرَجْتُ فِيهَا، وَقَالَ: «إِنْ وَجَدْتُمْ فَلَانًا فَأَحْرِقُوهُ بِالنَّارِ». فَوَلَّيْتُ فَنَادَانِي فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ: «إِنْ وَجَدْتُمْ فَلَانًا فَاقْتُلُوهُ وَلَا تُحْرِقُوهُ، فَإِنَّهُ لَا يُعَذَّبُ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ».

حه مزه ی نه سله می ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ کردیه نه میری سریه یه ک، ده لیت: له گهل سریه که دا دهرچوین، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: «نه گهر فلانه کهستان ده ست کهوت نه وه به ناگر بیسووتین»، کاتیک ویستم پرؤم، پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی کردم گهرامه وه بو لای، فرمووی: «نه گهر فلانه کهستان ده ست کهوت بیکوژن، به لام مه یسووتین، چونکه دروست نیه و هیچ که سیک سزا ندریت به ناگر، جگه له پهروردگاری ناگر (واته: ته نیا خوا بو ی هیه خه لک سزا بدات به ناگر)».

٤٣٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَأَنْطَلَقَ لِحَاجَتِهِ فَرَأَيْنَا حُمْرَةً مَعَهَا فَرْحَانٍ فَأَخَذْنَا فَرْحِيهَا، فَجَاءَتِ الْحُمْرَةُ فَجَعَلَتْ تَفْرِشُ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَنْ فَجَعَ هَذِهِ بَوْلِهَا؟ رُدُّوا وَلَدَهَا إِلَيْهَا»، وَرَأَى قَرْيَةً تَمَلُّ قَدْ حَرَّقْنَاهَا فَقَالَ: «مَنْ حَرَّقَ هَذِهِ؟»، قُلْنَا: نَحْنُ، قَالَ: «إِنَّهُ لَا يَنْتَبِغِي أَنْ يُعَذَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ».

عبدوللا رضي الله عنه ده لیت: له سه فهریکدا له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ بووین، بو پیو یستییه کی خوی پویش، چوله که یه کی بچوو کمان بینی و دوو بیچووی پی بوو، ههر دوو بیچووه که یان برد، نهو چوله که یه ده هات و باله کانی به یه کدیدا دها و له زهوی نزیک ده بووه وه، له بهر دوو بیچووه که ی، پیغه مبهری ﷺ یه کسهر ههستی

کرد، هات فہرمووی: «کئی نازاری ئەم چۆلە کە یە داوہ و بیچووە کانی بردووە؟ بیچووە کانی بۆ بگەرێننەو»، شارە میروولە یە کێ بینی سووتاندبوومان، فہرمووی: «کئی ئەم شارە میروولە یە سووتاندووە؟»، گوتمان: ئیمە، فہرمووی: «بیگومان دروست نییە هیچ کە سێک سزا بدریت بە ئاگر، جگە لە پەرورەدگاری ئاگر (واتە: تەنیا خوا بۆی ھە یە خەلک سزا بدات بە ئاگر)».

بَابُ قَتْلِ الْأَسِيرِ وَلَا يُعْرَضُ عَلَيْهِ الْإِسْلَامُ

باسی کوشتنی بەندە یە کە پێشنیازی موسولمانبوونی بۆ نە کریت

٤٣٦. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمِغْفَرُ، فَلَمَّا نَزَعَهُ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: ابْنُ حَظَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ فَقَالَ: «اقْتُلُوهُ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: ابْنُ حَظَلٍ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ، وَكَانَ أَبُو بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيُّ قَتَلَهُ.

ئەنەسی کوپی مالیک رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ لە سالی فەتەحی مەككە چوووە نیو مەككە کلاویکی قەلغان کە چنرابوو لەسەری بوو، کاتیک کە لە سەری دایکەند، پیاویک ھاتە خزمەتی، گوتی: ئێبەن خەتەل خۆی ھەلواسیوہ بە پەردە ی کەعبەوہ، (پێغەمبەری خوا ﷺ) فہرمووی: «بیکوژن». ئەبو داود دەلیت: ئێبەن خەتەل ناوی عەبدوللا بوو، ئەبو بەرزە ی ئەسلەمی کوشتوویەتی.

بَابُ فِي الْمَنْ عَلَى الْأَسِيرِ بَغَيْرِ فِدَاءٍ

باسی کە دەربارە ی چاکە کردن بە سەر بەندەوہ بە بێ بەرانبەر (نازاد بکریت)

٤٣٧. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ ثَمَانِينَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ هَبَطُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَأَصْحَابِهِ

مِنْ جِبَالِ التَّنْعِيمِ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ لِيَقْتُلُوهُمْ، فَأَخَذَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سِلْمًا، فَأَعْتَقَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ} الفتح: ٢٤، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ.

واته: ئه نهس ﷻ ده گێڕێتهوه: ههشتا پیاو له خه لکی مه ککه له سالی صولحی حوده بیه هاتن دابه زین بۆ پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی له شاخی ته نعیم له نوێری به یانی بۆ ئه وه ی بیانکوژن، پیغه مبه ری خوا ﷺ داوای لی کردن خۆیان به دهسته وه بدن، ئه وانیش خۆیان به دهسته وه دا و پیغه مبه ری خوا ﷺ ئازادی کردن، خوا ﷻ ئه م ئایه ته ی دابه زاند: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ}، واته: خوا ئه و زاته یه که دهستی ئه وانی له ئیوه پاراست و دهستی ئیوه شی له ئه وان پاراست له و دۆله ی مه ککه دا (واته: ئیوه ی پاراست له شه پر کردن). تا کۆتایی ئایه ته که.

٤٣٨. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِأَسَارَى بَدْرٍ: «لَوْ كَانَ مُطْعِمٌ بَنٌ عَدِيٍّ حَيًّا، ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتَنِ لَأَطْلَقْتُهُمْ لَهُ».

جوبه یری کوپی موتعیم ﷻ ده گێڕێتهوه: پیغه مبه ر ﷺ به دیله کانی به دری فه رموو: «ئه گه ر موتعیمی کوپی عه دی زیندوو بووایه و قسه ی له گه لمدا بکردایه، داوای لیم بکردایه ئه م بۆگه ن و پیسانه به ربده م، ئه وه له به ر خاتری ئه و ئه وانم به رده دا (هه رچه نده کافر بووه، به لام له به ر ئه وه ی چاکه ی به سه ر پیغه مبه ری خواوه ﷻ هه بووه، پیغه مبه ری خوا ﷻ کاتیک له تائیف گه رایه وه ئه م پاراستی له کافران، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷻ به وه فا بووه، فه رموو به تی: ئه گه ر ئیستا زیندوو بووایه، داوای بکردایه وه لامی چاکه که یم ده دایه وه و به قسه یم ده کرد).»

بَابُ فِي فِدَاءِ الْأَسِيرِ بِالْمَالِ

باسيک دهرباره‌ی بهردانی به‌ند به پاره

۴۳۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله جَعَلَ فِدَاءَ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ يَوْمَ بَدْرٍ أَرْبَعَ مِائَةٍ.

نبین عه‌باس رضی الله عنه ده‌گیریت‌ه‌و: پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه و آله کافره نه‌فامه‌کانی به‌ردا له غه‌زای به‌دردا هه‌ر یه‌کئک به‌ چوار سه‌د ده‌ره‌م (چوار سه‌د ده‌ره‌می لی وه‌رگرتوون).

بَابُ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ

باسی وه‌فاکردن به‌ په‌یمان

۴۴۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَالَ: «إِنَّ الْعَادِرَ يُنْصَبُ لَهُ لِيَوَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ: هَذِهِ غَدْرَةُ فَلَانٍ بِنِ فَلَانٍ».

نبین عومه‌ر رضی الله عنه ده‌گیریت‌ه‌و: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: «ئهو که‌سه‌ی که‌ په‌یانی هه‌لوه‌شاندوته‌وه و غه‌در و خیانه‌تی کردوه، له‌ پوژی قیامه‌تدا ئالایه‌کی بو هه‌لده‌دریت و ده‌گوتریت: ئه‌مه‌ غه‌دره‌که‌ی فلانی کوری فلانه».

بَابُ فِي الْإِمَامِ يُسْتَجَنُّ بِهِ فِي الْعُهُودِ

باسيک دهرباره‌ی پی‌شه‌وا که‌ خو‌ی سه‌روکاری په‌یمان‌ه‌که‌ ده‌کات

۴۴۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ بِهِ».

ئهو هوره‌یره رضی الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: «بیگومان پی‌شه‌وا قه‌لغانه»

و جهنگ له په نایه وه ده کړیت.

تییښی:

له جهنگ و په یمانه ستن و پاراستنی په یمان و بریار دانی شهردا، نه وه پېشه وایه ناهیلیت هیچ لایه نیک زهره له لایه نه که دیکه بدات، مادام په یمان له تیواندا هیه.

بَابُ فِي الْوَفَاءِ لِلْمُعَاهِدِ وَحُرْمَةِ ذِمَّتِهِ

باسيک دهرباره ی وه فابوون بو خاوهن په یمان و
حهرامی هه لوه شانده وه ی په یمانه که ی

٤٤٢. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا فِي غَيْرِ كُنْهِهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ».

نه بو به کړه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیک خاوهن په یمانیک بکوژیت له غهیری کاتی خویدا (چونکه په یمانی سهلامه تی پی دراوه)، نه وه نه و که سه خوا به هه شتی له سه حهرام کردووه».

بَابُ فِي الرُّسُلِ

باسيک دهرباره ی نوینه رو نیردراو (ی کافران)

٤٤٣. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، قَالَ: كَانَ مُسَيْلِمَةُ كَتَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ نُعَيْمٍ بْنِ مَسْعُودٍ الْأَشْجَعِيِّ، عَنْ أَبِيهِ نُعَيْمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لَهُمَا حِينَ قَرَأَ كِتَابَ مُسَيْلِمَةَ: «مَا تَقُولَانِ أَنْتُمَا؟»، قَالَا: نَقُولُ كَمَا قَالَ، قَالَ: «أَمَّا وَاللَّهِ لَوْلَا أَنَّ الرُّسُلَ لَا تَقْتُلُ لَضَرَبْتُ أَعْنَاقَكُمَا».

موحه ممه دی کوری ئیسحاق ده لیت: موسه یله مه (ی درۆزن) نامه ی بو پیغه مبه ری خوا ﷺ نووسی، سه له مه ی کوری نوعه یمی کوری مه سه وودی ئه شجه عی، ده گپ رته وه، له باو کی نوعه یم که گوتوویه تی: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به و دوو که سه ی موسه یله مه نامه که ی پیاندا نارد بوو، کاتیک نامه که یان بو پیغه مبه ری خوا ﷺ خوینده وه، بیانی فهرموو: «ئه ی ئیوه چی ده لین؟»، گوتیان: موسه یله مه چی ده لیت ئیمه ش وا ده لین (به پیغه مبه ری ده زانین)، فهرمووی: «سویند به خوا ئه گهر له بهر ئه وه نه بیت که نیردراو نابیت بکوژریت، ئیستا له گهر دنم ده دان».

بَابُ فِي أَمَانِ الْمَرْأَةِ

باسیک ده یاره ی په یمان دانی ئافره تی که به کافر یک (که پاریزراو بیت)

٤٤٤. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنْ كَانَتِ الْمَرْأَةُ تُجِيرُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ فَيَجُورُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: ئافره ت په نای کافرانی ده دا و دروستیش بووه.

٤٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْإِيمَانُ قَيْدُ الْفَتَكِ لَا يَفْتِكُ مُؤْمِنٌ».

ئهو هوره پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپ رته وه که فهرموویه تی: «پروادار بیرو باوه ره که ی ریگره که که سیک بکوژیت په بیانی سه لامه تی هه بیت، پروادار په بیان هه لئاوه شینیتته وه و غه در ناکات».

بَابُ فِي التَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ فِي الْمَسِيرِ

باسيک دهر باره ی (الله اکبر) گوټن له کاتي پوښتن به شوینی به رزدا

٤٤٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ وَيَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

عبداللای کوری عومر رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ که گه پرابایه وه له غزا بووایه، له حج بووایه، له عومره بووایه، له سهر هموو شوینیکی به رز سی جار (الله اکبر) ی ده کرد و ده یفه رموو: «هیچ په رستراویکی به هق نیه شایه نی په رستن بی جگه له خوا، تاك و ته نه یه، هاو به شی نیه، مولك همووی هیی خوایه، سه نا و ستایش هر شایه نی خوایه، خوا توانا و ده سه لاتی به سهر هموو شتی کدا هیه، گه پراینه وه، به ته و به کار په رستشی خوا نه نجام دده ی، کړنووش بو خوا دبه ی، سوپاس و ستایشی خوا ده که ی، خوا راستگو بوو به لینه کانی برده سهر، به نده ی خو ی سهر خست (که پیغه مبهری خوایه ﷺ)، به ته نه ها هموو گرو به کانی ټیک شکاند^(١)».

بَابُ فِي سُجُودِ الشُّكْرِ

باسيک دهر باره ی سوجه دی شوکر

٤٤٧. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كَانَ إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ سُرُورٍ أَوْ بُشْرٍ بِهِ خَرَّ

(١) که له غزای خنده قدا کو بیوونه وه بو له ناو بر دنی پیغه مبهری خوا ﷺ، خوا ی گوره به یی شهر بایه کی هه لکرد و ټیکی شکاندن و به نا چاری گه پانه وه.

سَاجِدًا شَاكِرًا لِلَّهِ.

ئەبو بەكره رضي الله عنه لە پىغەمبەرەو ﷺ دەگىرێتەو: كاتىك هەواىكى خوشى بۆ بهاتايە، يان موژدەيه كى بى بدرايە، يەكسەر دەچوو سەر زەوييه كه و سوجدەى شوكرى بۆ خوا دەبرد.

بَابُ فِي الْإِقَامَةِ بِأَرْضِ الشَّرْكِ

باسىك دەربارەى مانەو لە زەويى هاوبەشدانەران

٤٤٨. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رضي الله عنه: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ».

سەموڤەى كۆڤى جوندوب رضي الله عنه دەگىرێتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «هەر كه سىك هاونشین و تىكه لى هاوبەشدانەر (مشرک) بىت، ئەو ئەویش وەكوو ئەو وایە».

کتاب الضحایا

په رتووکی قوربانیکردن

بَابُ فِي الْبَقَرِ وَالْجَزُورِ عَنْ كَمْ تُجْزَى؟

باسيک دهر باره‌ی مانگا و وشتربؤ چه‌ند که‌س ده‌بی‌ت؟

۴۴۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «الْبَقَرَةُ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْجَزُورُ عَنْ سَبْعَةٍ».

جابیری کو‌ری عه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌گپ‌یت‌ه‌و: پی‌غه‌م‌به‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: «مانگا به‌بری حه‌وت که‌س ده‌که‌و‌یت (بؤ قوربان‌ی)، هه‌روه‌ها وشت‌ریش به‌بری حه‌وت که‌س ده‌که‌و‌یت».

بَابُ فِي الشَّاةِ يُصَحَّى بِهَا عَنْ جَمَاعَةٍ

باسيک دهر باره‌ی مه‌پ‌یک که‌له‌بری کو‌مه‌ل‌یک ده‌کر‌یت‌ه‌ قوربان‌ی

۴۵۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله الْأَضْحَى بِالْمُصَلَّى،

فَلَمَّا قَضَىٰ خُطْبَتَهُ نَزَلَ مِنْ مُنْبَرِهِ وَأُتِيَ بِكَبْشٍ فَذَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، هَذَا عَنِّي، وَعَمَّنْ لَمْ يُصَحَّ مِنْ أُمَّتِي».

جابیری کوپی عه بدوللا ﷺ ده لیت: ناماده ی جه ژنی قوربان بووم له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ له نوژ گه دا، که وتاره که ی ته و او کرد، له مینه بهره که دابه زی و بهرانیکیان بوی هینا، پیغه مبهری خوا ﷺ به دهستی خوی سهری پری و فهرمووی: «به ناوی خوا، (الله اکبر) ی کرد، خواجه خیری نهم بهرانه له جیاتی خوم و له جیاتی ههر که سیکیش له نوممه تی من لیره به دوا که قوربانی نه کردووه و توانای نییه و هه ژاره، خیر بو هه مووی بجیت».

بَابُ فِي النَّهْيِ أَنْ تُصْبَرَ الْبَهَائِمُ، وَالرَّقِيقُ بِالذَّبِيحَةِ

باسیک دهرابه ی پیگریکردن له به نیشانه گرتنی ئازه ل،
ههروه ها به زهیی هاتنه وه به ئازه لی قوربانی

٤٥١. عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَصَلَتَانِ سَمِعْتُهُمَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ».

شه ددادی کوپی نهوس ﷺ ده لیت: دوو شتم له پیغه مبهری خوا ﷺ بیستووه، که فهرموویه تی: «خوا چاکه ی له سهر هه موو شتیک نووسیوه، نه گهر ههر شتیکتان کوشت به جوانترین شیواز بیکوژن، ئازه لیکیش (که چه قوی له سهره و) سهری ده برن به جوانترین شیواز سهری بپرن، با یه کیک له ئیوه چه قوکه ی تیر بکات، با پشوو بدات به ئازه له که ی که سهری ده بریت».

٤٥٢. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ أَحَدُنَا أَصَابَ

صَيْدًا وَلَيْسَ مَعَهُ سَكِّينٌ أَيْذُبُحْ بِالْمَرْوَةِ وَشِقَّةِ الْعَصَا؟ فَقَالَ: «أَمْرِ الدَّمِ بِمَا شِئْتُ، وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ ﷻ».

عهدي كورې حاتيم ﷺ ده لیت: گوتم: نهی پیغه مبهري خوا، یتیم بلې نه گهر به کتیک له نیمه شتیکی راو کړد و چه قوی یې نه بوو، نایا بهو بهرده سپیبه تیزانه و به لایه کی گوپاله که ی تیزه، نایا بهو به سهری بپریت؟ فهرمووی: «به ملیدا بهینه و خوینی لی برزیت، ناوی خواي ﷻ لی یتنه».

تبینی:

(شِقَّةِ الْعَصَا): کاتیک ده بیته دوو له تیز ده بیت و پرې ده بیت.

(الْمَرْوَة): جوړه بهردیکه په نگی سپیبه و کاتی خوی تیزان کړدووه وه کوو تیغیک (چه قو).

بَابُ فِي الْعَقِيقَةِ

باسيک دهربارمی هوژه بانه

٤٥٣. عَنْ أُمِّ كُرَيْزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «أَقْرُوا الطَّيْرَ عَلَى مَكَانَتِهَا». قَالَتْ: وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ لَا يَضُرُّكُمْ أَذْكَرَانَا كُنَّ أُمَّ إِنَانَا».

نوم کورې ﷺ ده لیت: گوتم له پیغه مبهري ﷺ بوو ده فهرموو: «واز له بالنده بینن له جینی خوی بمینیته وه و هه لیمه فرینن»، گوتم: گویشم لی بوو ده فهرموو: «نه گهر منداله که کور بوو، دوو نازه لی بو سهر ده بریت، نه گهر کچ بوو نازه لیکي بو سهر ده بریت، ئیدی نه گهر نازه له که نیر بیت، یان می بیت ناسایه».

تییینی:

لەبەر ئەوەی لە نەفامەتیدا کەسێک بپوشتایە کاریک بکات دەپۆی بالەندە
 ھەلەستاند لە ھیلانە کە، ئەگەر بە لای راستدا پڕوشتایە، دەیگوت: کارە کەم خێر
 و باش دەبێت، دەپۆی ئیشە کە دەکرد، ئەگەر بالەندە کە بە لای چەپدا پڕوشتایە،
 دەگەراییەو دەیگوت: کارە کەم شەر و خراب دەبێت، پیغەمبەری خوا ﷺ پڕیگری
 کرد لەم کارە، بالەندە مەفرین لە ھیلانە کە لەبەر ئەوەی سوود و زیان بە دەستی
 ئەو نییە و بە دەستی خوای گەورە.

(مَكْنَاتُهَا): واتە: لەسەر ھێلکە و ھیلانە کە ھەلیمەستین.

٤٥٤. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَقَّ عَنِ الْحَسَنِ، وَالْحُسَيْنِ كَبْشًا
 كَبْشًا.

ئێبن عەبباس رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا ﷺ بۆ ھەریەک لە حەسەن و حوسەین
 بەرانیکی بۆ کردن بە ھۆزەبانە.

کتاب الصيد

په رتووکى ږاوکردن

بَابُ فِي اخْتِاخِ الْكَلْبِ لِلصَّيْدِ وَغَيْرِهِ

باسيک دهر باره ږاگرتنى سه گ بږ ږاوکردن يان ههر رشتيکى دیکه

۲۵۸

۴۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ اخْتَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ أَوْ صَيْدٍ أَوْ زَرْعٍ انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ».

نه بو هوږه ږپه ﷺ له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گيريته وه كه فهرموويه تى: «ههر كه سيك سه گ ږا بگريت، هه موو ږوژيك كيونك پاداشتي له ده ست ده چيت، مه گهر سه گى مه ږ بيت يان بږ ږاو بيت يان بږ نيو كشتوكال بيت (نه وكات زيانى نيه و ږيگه پيدراوه)».

۴۵۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا، فَاقْتُلُوا مِنْهَا الْأَسْوَدَ الْبَهِيمَ».

عه بدوللاى كورى موغه ففهل ﷺ ده ليت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فهرموويه تى: «نه گهر سه گه كانيش نوممه تيك نه بوونايه له نوممه ته كان (نه وانيش دروستكراوى خواى

گه ورنه، نه واهرمانم ده کړد به کوشتيان، به لام ئیستا تنها نه و جوړه سه گانه
بکوژن که پهنګیان په شی قه ترانی بییه له یه (نه وانه له فهرمووده ی دیکه دا هاتووه
شهیتانن، سه گی په ش شهیتانه بیکوژن، به لام جگه له وه ناکوژریت)».

تییښی:

(البهیم): په شیک که په نگی دیکه ی تیکه ل نه بوو بیت.

بَابُ فِي صَيْدٍ قُطِعَ مِنْهُ قِطْعَةٌ

باسیک دهر باره ی نیچیریک که یه کیک له پارچه کانی لی بوو بیت هوه

٤٥٧. عَنْ أَبِي وَاقِدٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ
مَيْتَةٌ».

نه بو واقید رضي الله عنه ده لیت: پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: «هر پارچه گوشتیک له نازهل
بیت هوه و نازله که ش زیندوو بیت، نه و پارچه یه مرداره وه بوویه (خواردنی
حه رامه)».

کتاب الوصایا

په رتووکى وه سیه تکریدن

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْوَصِيَّةِ

باسی نه و شتهی فهرمانی پښ کراوه له وه سیه تکریدنا

۲۶۰

۴۵۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْنِي ابْنَ عُمَرَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

عه بدوللا واته: تبين عومهر رضي الله عنه له پښغه مبهري خواوه ﷺ ده گپړي ته وه که فهرموويه تی: «شیاو نییه بو موسولمان دوو شهوی به سهردا تیپه ریټ و شتیکی هه بیټ که شایه نی وه سییه تی بو کردن بیټ و وه سییه تی بو نه کرد بیټ، نه گهر ماو هیه کی که میس بیټ، به لکوو ده بیټ وه سییه ته که ی نووسی بیټ و له لای خو ی بیټ».

۴۵۹. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَلَا بَعِيرًا وَلَا شَاةً وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ.

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پښغه مبهري خوا ﷺ نه دیناری به جی هیشت، نه دهرهم، نه

و شتر، نه مهر و بز، نه وهسییه تی کرد به شتیک (له بهر نه وهی هیج شتیکی له دوای خوی به جی نه هیشتوو ه تا وهسییه ت بکات، بهر مویت نه م شته ناوا لی بکه ن).

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْإِضْرَارِ فِي الْوَصِيَّةِ

باسی نه وهی هاتوو ه ده رباره ی خرابی زیانگه یانندن له کاتی وهسییه تکردن

٤٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ تَأْمُلُ الْبَقَاءَ وَتَخْشَى الْفَقْرَ، وَلَا تُمَهِّلَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ».

٢٦١
نه بو هورده پره رضي الله عنه ده لیت: پیاو نك به پیغه مبهری ﷺ گوت: نه ی پیغه مبهری خوا، چ خیر نك با شترینه؟ فهرمووی: «خیر و چاکه بکهیت له کاتیکدا که له شساغیت و سووریت له سه ر زیان، به ئومیدی مانه وه بیت له زیان، له هه ژاری بترسیت، وا مبه خیر نه کهیت تا پووح بگاته گهرووت، ئینجا بلیت نه مه بده نه فلانه کهس، نه وه بده نه فلانه کهس، له کاتیکدا تازه گهشت بهو کهسه ی که میراتگره و له ده ست ده رجوو».

٤٦١. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحَبُّ لِنَفْسِي فَلَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ وَلَا تَوَلِّ مَالَ يَتِيمٍ».

نه بو زهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی فهرموو: «نه ی نه بو زهر، من وا ده بینم تو لاوازی (له پووی ئیدارییه وه)، من نه وهی بو خوم پیمخوشه بو توش پیمخوشه، بویه مبه بهرمانره وا به سه ر دوو کهسه وه (فه رمانره وایی لپرسینه وهی له سه ره) و سه ره رشتی مالی مندالی بیباوک مه که».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَصِيَّةِ لِلْوَارِثِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی وەسییەتکردن بۆ میراتگر

٤٦٢. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِوَارِثِ».

ئەبو ئومامە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (دەلێت): گوێم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «بێگومان خوا مافی هەموو خاوەن مافەکانی داوە، بۆیە میراتگر وەسییەتی بۆ دروست نییە».

بَابُ مَا جَاءَ مَتَى يَنْقَطِعُ الْيَتَمُ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی کاتی کۆتاییهاتنی ماوەی هەتیوی

٤٦٣. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَفِظْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَمُّ بَعْدَ احْتِلَامٍ، وَلَا صُمَاتٍ يَوْمَ إِلَى اللَّيْلِ».

عەلی کۆری ئەبو تالیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (دەلێت): لەبەرم کردوووە لە پیغەمبەری خواوە ﷺ (فەرمووی): «هەتیوی نامێنێت لەپاشا بەلغبوون و پۆژیک هەتا شەو بێدەنگ بێت شتی وای نییە».

تێبینی:

لە سەر دەمی نەزانی و نەفامیدا کە ئیعتیکافیان بکەداوە ئەو پۆژە تا شەو قسەیان نەدەکرد، شتی وای نییە، چونکە ئیعتیکاف بۆ عیبادەتە ئەکبەرە بۆ قسەنەکردن بێت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي أَكْلِ مَالِ الْيَتِيمِ

باسی ئه وهی هاتوو هه باره ی سه باره ت به خواردن مالی هه تیوو

٤٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغه مبهری خوا ﷺ فرموویهتی: «خۆتان به دووور بگرن له حهوت کردوه له ناو به ره کان»، گوترا: ئه ی پێغه مبهری خوا، ئه م حهوت کرداره چین؟ فرمووی: «هاوه لدانان بو خوا، جادوو کردن، کوشتنی ئه و نه فسه ی که خوا حه رامی کردوه ته نها به هه ق نه بیت (به نا هه ق خه لک بکوژیت)، خواردن سوو، خواردن مالی مندالی بیاوک، پشته لکردن له کاتی پوو به پروو بوونه وه ی کافر اندا، تومه تبار کردن ئا فره تانی داوینپاکی بینا گای پروا دار به زینا کردن (ئهمه هه مووی تاوانی گه ورن و مرو ف له ناو ده بن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الْكَفْنَ مِنْ جَمِيعِ الْمَالِ

باسی ئه وهی هاتوو هه باره ی ئه و به لگه یه ی که وا کفنی مردوو له سه رکوی ماله که یه

٤٦٥. عَنْ حَبَابٍ قَالَ: مُضْعَبُ بْنُ عَمِيرٍ رضی اللہ عنہ قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ إِلَّا نَمِرَةٌ كُنَّا إِذَا غَطَيْنَا بِهَا رَأْسَهُ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا غَطَيْنَا رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «غَطُّوا بِهَا رَأْسَهُ، وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ مِنَ الْإِذْخِرِ».

خه بیاب ده لیت: موضعه بی کوری عومه یر ﷺ له غه زای ئو خوددا شهید بوو، هیچی پی نه بوو ته نها عه بایه كه نه بیت، بماندایه به سهریدا بو كفه كه ی قچه کانی دهرده كه وت، بماندایا به قچیدا سهری دهرده كه وت، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «بیدهن به سهریدا و گیای نیزخیر (جوره گیایه كه) بدن به قچیدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّدَقَةِ عَنِ الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی خیرکردن بو مردوو

۴۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ أَشْيَاءَ: مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ».

ئه بو هوره یره ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر مرؤف بمیرت کرده وه کانی ده پچریت جگه له سی ریگه وه: له خیریکی نه پراوه، یان زانیارییه کی بلاو کرد بیتته وه (خه لك له دوا ی خو ی سوودی لی ببینیت)، یان مندالیک ی چاکه کاری له دوا ی خو ی به جی هیشتبیت دوعای خیری بو بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ مَاتَ عَنْ غَيْرِ وَصِيَّةٍ يُتَصَدَّقُ عَنْهُ؟

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی که سی مردوو
که وه سییه تی نه کرد بیت خیری بو بکریت؟

۴۶۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمِّي افْتُلِثَتْ نَفْسُهَا، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَتَصَدَّقْتُ وَأَعْطْتُ، أَفِيُجْزَى أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «نَعَمْ فَتَصَدَّقِي عَنْهَا».

عائیشە ر.ع. دەگێڕێتەو: ئافەرەتێک گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا، دایکم لەناکاودا (کتوێر) مردوو، ئەگەر لەناکاو نەبووایە و فریا بکەوتایە، وەسییەتی دەکرد خێر بکات و شتی دەبەخشی، ئایا خێرەکەی بۆ دەچیت ئەگەر من لەجیاتنی ئەو خێری بۆ بکەم؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: «بەڵێ، خێری بۆ بکە».

پہرتووکی میرات

باسيڻك دهر بارهه كه لاله

٤٦٨. عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا رضي الله عنه يَقُولُ: مَرِضْتُ فَأَتَانِي النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُنِي، هُوَ وَأَبُو بَكْرٍ مَاشِيَيْنِ، وَقَدْ أُغْمِيَ عَلَيَّ، فَلَمْ أَكَلِمَهُ، فَتَوَضَّأَ وَصَبَّهُ عَلَيَّ فَأَقَفْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي وَلِي أَخَوَاتُ؟ قَالَ: فَزَلْتُ آيَةَ الْمَوَارِيثِ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ} النساء: ١٧٦.

ئىبن مونكه دير ده گيرپته وه: گونى له جابير بوو ﷺ ده يگوت: نه خوښ بووم پيغه مبهري ﷺ له گه ل نه بو به كر به پي هاتن سهر دانيان كردم، له هوش خوم چوو بووم بوور ابوومه وه، نه متواني قسه له گه ل پيغه مبهري خوا ﷺ بكهم، ده ستويژى شويست ئاوى ده ستويژه كه ي پيدا كردم و هاتمه وه هوش خوم، گوتم: ئه ي پيغه مبهري خوا، نه خوښم (له وانه يه بمرم)، چي له م ماله بكهم كه به جئ ديلم و خوشكيشم هه ن؟ ده لئيت: ئينجا ئايه تي ميراث دابه زي: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي

الْكَلَالَةِ}، واته: ئەى موحه مەمەد ﷺ، داواى فەتوات لى دەكەن دەر بارەى كەلالە، بلى: خوا فەتواتان بۆ دەدات دەر بارەى كەلالە.

تەبىنى:

ئەم ئايەتە لە كۆتايى تەمەنى پىغەمبەرى خوا ﷺ دابەزى، واتە: كاتيك دابەزى جابىر باوكى وەفاتی كردبوو لە ئوحددا، وە مندالیشى نىيە تەنھا حەوت خوشكى ھەيە، گوتى: مالهەم چى لى بكەم؟ خواى گەورە ئايەتى دابەزاند: ئەى موحه مەمەد ﷺ، پرسیارت لى دەكەن دەر بارەى ئەم بابەتە، بلى: خواى گەورە فەتواتان بۆ دەدات سەبارەت بە كەلالە، كەسك كە بمریت كورپان باوك لەدواى خوى بەجى نەھىلىت، تا كۆتايى ئايەتەكە: {إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَصَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}، واتە: كەسك بمریت و مندال بەجى نەھىلىت، يان خوشك بەجى بىلىت، ئەو نىوھى مىراتىيەكە بۆ خوشكەكەى دەبىت و براكەش مىراتى لە خوشكەكەى دەبات ھەموو مىراتەكەى دەبات كە ئەگەر كورپى نەبىت، ئەگەر دوو خوشك بوون ئەوھ دوو لەسەر سىتى دەبن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الصُّلْبِ

باسى ئەوھى ھاتووھ دەر بارەى مىراتى كورپو كچ و ئەوھ

٤٦٩. عَنْ هُرَيْلِ بْنِ شَرْحَبِيلٍ الْأُودِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَاسْلَمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَسَأَلَهُمَا، عَنْ ابْنَةٍ، وَابْنَةِ ابْنٍ، وَأُخْتٍ لِأَبٍّ وَأُمٍّ، فَقَالَا: لِابْنَةِ النِّصْفُ وَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِّ، وَالْأُمُّ النِّصْفُ، وَلَمْ يُورَثَا ابْنَةُ الْإِبْنِ شَيْئًا، وَأَتِ ابْنِ

مَسْعُودٌ، فَإِنَّهُ سَيَتَابِعُنَا، فَأَتَاهُ الرَّجُلُ فَسَأَلَهُ وَأَخْبَرَهُ بِقَوْلِهِمَا، فَقَالَ: لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ، وَلَكِنِّي سَأَفْضِي فِيهَا بِقَضَاءِ النَّبِيِّ ﷺ «لَا بَنَتِ النَّصَفُ، وَلَا بَنَتِ الْإِبْنِ سَهْمٌ تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ».

هوزه یلی کوری شورده حبیلی نهودی ده لیت: پیاوئیک هات بو لای نه بو مووسای نه شعهری ﷺ و سهلمانی کوری ره بیعه پرسیاری لی کردن دهر باره ی که سینک له دوای خوی کچیکی و کچی کورپکی، خوشکیکی دایک و باوکی به جی هیشتووه، چون میراتییه که ی دابهش ده کریت؟ گوتیان: کچه که ی نیوه ی دهبات، خوشکی دایک و بابیشی نیوه ی دیکه دهبات، به لام هیچ میراتیان بو کچی کوره که ی دانه نا، گوتیان: برو بو لای ثبین مه سعوودیش پرسیاری لی بکه نه ویش له گهل تیمه یه کده نگ ده بیت له و فه توایه ی تیمه داومانه، پیاوه که هاته لای عه بدوللای کوری مه سعوود پرسیاری لی کرد، (گوتی: پیاوئیک مردووه کچیکی و کچی کورپکی و خوشکیکیکی له دایک و باوکه وه به جی هیشتووه، چون میراتییه که ی دابهش ده کریت؟)، گوتیشی: چومه ته لای نه بو مووسای نه شعهری و سهلمانی کوری ره بیعه بهم شیوازه دابهشیان کردووه، نه میش گوتی: نه گهر منیش شوین نه وان بکه وم و وه کوو نه وان فه تواکه بدهم و هاودهنگی نه وان بم، نه وه گومرا بوومه و له شاره زیان نیم، گوتی: به لام پیغه مبه ر ﷺ له م بابه ته دا چون بریاری داوه ئیستا منیش بهو شیوازه بریار ددهم: «کچه که ی نیوه دهبات، کچی کوره که ی پشکیکی هیه ته و اوکه ری دوو له سهر سییه که، نه وهیشی که ده مینیتته وه بو خوشکه که یه له دایک و له باوک (واته: بهم شیوازه دابهشی کرد)».

بَابُ فِي مِيرَاثِ الْعَصْبَةِ

باسیک دهر باره ی میراتی خزمانی پشتی

٤٧٠. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اقْسِمُ الْمَالَ بَيْنَ أَهْلِ الْفَرَايِضِ،

عَلَى كِتَابِ اللَّهِ فَمَا تَرَكَتِ الْفَرَائِضُ فَلِأُولَى ذِكْرِ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویه تی: «له نیوان خاوه ن پشکه دیاریکراوه کاندایه که و میراتییه که دابهش بکه، به گویره ی کتیبی خوا، نه وه یشی که له خاوه ن پشکه کان مایه وه نه وه بو نزیکترین که سی نیره».

بَابُ فِي مِيرَاثِ ذَوِي الْأَرْحَامِ

باسیک دهر باره ی میراتی خزمانی لای ئن (خزم له ژنانه وه)

٤٧١. عَنْ الْمُقْدَامِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَرَكَ كَلًّا فَإِلَيَّ»، وَرُبَّمَا قَالَ: «إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَأَنَا وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ، أَعْقِلُ لَهُ وَارِثَهُ، وَالْحَالُ وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ، يَعْقِلُ عَنْهُ وَرِثَتُهُ».

مقدم ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویه تی: «هر که سیک باریکی قورسی به جی هیشت نه وه له سهر منه»، له وانه یه فەر موویتی: «بو خوا و بو پیغه مبهره که ی، به لام که سیک مالی به جی هیشت بو میراتگره کانیه تی، که سیک میراتگری نه بوو من ده بم به میراتگری، خوینبای له بری ده دم و میراتیشی لی ده گرم، خالوش میراتگری هر که سیکه که میراتگری نه بیت، خوینبای له بری ده دات و میراتیشی لی ده گریت».

بَابُ هَلْ يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ؟

باسی نه وه ی ئایا موسولمان میرات له کافر ده گریت؟

٤٧٢. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

ئوسامەى كورى زەيد رضي الله عنه لە پىغەمبەرەو ﷺ دە گىرێتەو ە كه فەر موو یە تی: «هیچ موسولمانێك میرات لە هیچ كافریك ناگریت، هیچ كافریكیش میرات لە هیچ موسولمانێك ناگریت».

٤٧٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ شَتَّى».

عەبدوللای كورى عەمر رضي الله عنه دەلێت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەر موو یە تی: «ئە هلى دوو ئایىنى لێك جیاواز میرات لە یە کدى نابەن».

بَابُ فِيمَنْ أَسْلَمَ عَلَى مِيرَاثٍ

باسى كه سىك پيش دابه شكر دنى میراتییه كه موسولمان بییت

٤٧٤. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «كُلُّ قَسِمٍ، قُسِمَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَهُوَ عَلَى مَا قُسِمَ لَهُ، وَكُلُّ قَسِمٍ أَدْرَكَهُ الْإِسْلَامُ فَهُوَ عَلَى قَسِمِ الْإِسْلَامِ».

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەلێت: پىغەمبەر ﷺ فەر موو یە تی: «هەر دابه شكارىیهك لە سەر دەمى نە فامیدا دابه ش کراییت، ئەو بە گۆرەى ئەو دابه شکردنە یە، هەر دابه شکردنیکیش لە سەر دەمى ئىسلامدا بییت، ئەو بە گۆرەى ئىسلام دابه ش دە کریت».

بَابُ فِي الْحَلْفِ

باسيک دهر باره‌ی هاوپه‌یما نیستی

٤٧٥. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَيْمًا حِلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً».

جوبه‌یری کوری موتعیم رضی اللہ عنہ ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هیچ هاوپه‌یما نیستییه‌ک له ئیسلامدا نییه، ههر هاوپه‌یما نیستییه‌کیش له نه‌فامیه‌تیدا هه‌بوو بی‌ت ئه‌وه‌ی که باش بوو بی‌ت (وه‌کوو بو‌گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و سه‌رخستنی سته‌ملیکراو و چاکه و هاوکاریکردن)، ئیسلام هیچ شتیکی بو‌ئو و هاوپه‌یمانانه زیاده‌ی نه‌کردوو و جگه له زیاتر توکمه‌کردن و جه‌ختلیکردنه‌وه و پاراستنی».

٤٧٦. عَنْ سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: الدِّيَةُ لِلْعَاقِلَةِ، وَلَا تَرِثُ الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا شَيْئًا، حَتَّى قَالَ لَهُ الصَّحَّاءُ بَنُ سُفْيَانَ: كَتَبَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْ أُورِثَ امْرَأَةً أَشِيمَ الصَّبَابِيِّ، مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا.

سه‌عید ده‌لئت: عومه‌ری کوری خه‌تتاب رضی اللہ عنہ ده‌یگوت: خوینبایی بو‌که‌سوکاری کوژراوه، هه‌روه‌ها ژن هیچ به‌شه‌میراتیکی له خوینبایی می‌رده‌که‌ی نابات، هه‌تا زه‌ححاک‌ی کوری سوفیان پئی گوت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نووسراوی بو‌من نووسی که‌وا: میراتی ژنه‌که‌ی ئه‌شیه‌می زه‌بابی بده‌م له خوینبایی می‌رده‌که‌ی.

تییینی:

پیشه‌وا عومه‌ر به‌ئيجتیهادی خو‌ی قیاسی کرد گوتی: ئه‌م که‌سه‌کاتیک که کوژراوه، هیچی له‌دوای خو‌ی به‌جی نه‌هیشتوو، ئه‌م خوینباییه له‌دوای مردنه‌که‌ی ده‌ستی ده‌که‌ویت، ئه‌وه‌یشی که له‌دوای مردنی کوژراوه که ده‌ستی بکه‌ویت ناییت به‌میراتی،

به لام کاتیک که سوننهت و فەرموودهی پیغمهبری خوای ﷺ پئ گه یشت، وازی له بۆچوونی خۆی هینا و گه پرایه وه بۆ سوننه ته که و کاری به فەرمووده که کرد که له زه ححاککی کۆری سوفیانه وه بیستی، پیغمهبری خوا ﷺ زه ححاککی کۆری سوفیانی کردبوو به والی به سهر ئه عرابیه کانه وه، فەرمانه وه بووه به سهریانه وه، پیاویکی یه کجار ئازا بووه، تا ده گو تریت: ئازایه تییه که ی له بهرامبه ر سه د سوار چاکدا بووه، هه میشه به دیار سه ری پیغمهبری خوا ﷺ به شمشیره که یه وه راوه ستاوه پاریزگاری له پیغمهبری خوا ﷺ کردووه، خوای گه وره لئی رازی بیت.

کِتَابُ الْخَرَاجِ وَالْإِمَارَةِ وَالْفَيْءِ

پهرتووکى باج و فەرمانرەوايى و دەستکەوت

بَابُ مَا يُلْزَمُ الْإِمَامَ مِنْ حَقِّ الرَّعِيَّةِ

باسى چى پێیویستە لەسەر ئیمام لە مافی خەلکی
(مافی خەلکی بەسەر فەرمانرەوا و کاربەدەستەوه چییه؟)

۲۷۴

۴۷۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا كُتُّكُمْ رَاعٍ، وَكُتُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ عَلَيْهِمْ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، فَكُتُّكُمْ رَاعٍ، وَكُتُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

عەبدوللای کۆری عومەر رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ناگادار بن ھەمووتان چاودێرن و ھەمووتان (بەشی خۆتان) بەرپرسیارن لەوانەى کە لەژێر سەرپەرشتیی ئەودایە، ئەو کاربەدەستەى کە بەسەر خەلکییەو چاودێرە و لییان بەرپرسیارە، ھەرۆھا پیاویش چاودێرە بەسەر خێزانی مალەکەیدا و ھەر ئەویش بەرپرسیاریانە، وە ژنیش چاودێرە بەسەر مالی میژدەکەیدا و مندالەکانیدا

و لیشیان بهرپرسیاره، بهنده بهسهر مالی گهوره کهیدا چاودیر و بهرپرسیاره، بویه
هه مووتان چاودیرن و هه مووشتان بهرپرسیارن بهسهر تهوانه ی له بهر دهستانندان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَبِ الْإِمَارَةِ

باسی تهوهی هاتوو هه بارهت به داواکردنی بهرپرسیارییه تی

٤٧٨. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ، لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِذَا أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِّلْتَ فِيهَا إِلَى نَفْسِكَ، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا».

عهبدوپرپه حمانی کوری سه موپه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ﷺ پیمی فهرموو: «تهی
عهبدوپرپه حمانی کوری سه موپه، داوای فهرمانرپه وایه تی مه که، له بهر تهوهی ته گهر
خۆت داوای بکهیت و پیت بدریت، تهوه ده سپی دریت بهو کاره و خوای گهوره
پشتیوانیت ناکات و خۆت و هیز و توانای خۆت، ته گهر پیت بهه خشریت به بی
تهوهی خۆت داوای بکهیت، یارمه تی ده دریت».

بَابُ فِي اخْتِاخِ الْوَزِيرِ

باسیک ده رباره ی دانانی وه زیر

٤٧٩. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صَدَقٍ، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سُوءٍ، إِنْ نَسِيَ لَمْ يَذْكُرْهُ، وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعْنَهُ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ته گهر خوا خیری بو

فهرمانره وایهك بویت نهوه وهزیریکی راستگویی بو داده نیت (چاکه کار بیت)، نه گهر فهرمانره واکه شتیکی له بیر کرد نهو بیر ده هیئتیه وه، نه گهر له بیر بوو نهو پشتیوانی ده کات، نه گهر خوا جگه له مهی بو فهرمانره وایه، نهوه وهزیریکی خراپی بو داده نیت، نه گهر له بیر بکات نهو وهزیره بیر ناخاته وه، نه گهر له بیریشی بوو نهو یارمه تی نادات».

بَابُ فِي السَّعَايَةِ عَلَى الصَّدَقَةِ

باسیك ده رباره ی كه سیك سه رپه رشتی كاری زه كات بکات

٤٨٠. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْعَامِلُ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ كَالْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ، حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ».

رافعی کوری خدیج رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «نهو که سهی به کاروباری کو کردنه وهی زه کات هه لده ستیت و به ته وای مافی خوی پی ده دات، وه کوو نهو که سه وایه که له پیناو خوادا چوووه بو غهزا، هه تا نهو کاتهی ده گهریته وه بو ماله کهی خوی».

٤٨١. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ عُمَرُ: إِنِّي إِنْ لَا أَسْتَخْلِفُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْتَخْلَفْ، وَإِنْ أَسْتَخْلِفُ فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ، قَدْ اسْتَخْلَفَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ ذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَبَا بَكْرٍ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَا يَغْدِلُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحَدًا، وَأَنَّهُ غَيْرُ مُسْتَخْلِفٍ.

(کاتیک که پیشه وایه عومهر بریندار کرا گوتیان: ئایا که سیك له جیی خوت ناکهیت به خه لیفه؟) ئیبن عومهر رضي الله عنه ده لیت: عومهر گوتی: من کهس ناکه به خه لیفه، پیغه مبهری خوا ﷺ کوچی دواپی کرد، کهسی له شوینی خوی دانهنا، نه گهر

که سيکيش له جتي خوم دابنيم نه وه نه بو به کريش که سيکي له جتي خوي داناوه،
(ئين عومهر) گوتي: سويند به خوا که باوکم باسي پيغه مبهري خوا ﷺ و نه بو
به کري کرد، زانيم له پيغه مبهري خوا ﷺ لاناډا به هيچ جورنک و کهس ناکات به
خليفه له شويني خوي.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَيْعَةِ

باسي نه وهی هاتووه دهرباره ی به یعه تدان

۴۸۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا نُبَايِعُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَيُلْقِنُنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتَ».

ئين عومهر رضی اللہ عنہ ده ليت: ئيمه به يعه تمان به پيغه مبهري صلی اللہ علیہ وسلم ددها له سهر گوينگرتن و
گوپرايه لي بووين، به گويدا ده داين و ده يفرموو: «نه ونده ی له تواناډا بيت».

بَابُ فِي أَرْزَاقِ الْعَمَالِ

باسيک دهرباره ی پوزی خواردنی فرمانره واکان

۴۸۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ اسْتَعْمَلَنَاهُ عَلَى عَمَلٍ فَرَزَقْنَاهُ رِزْقًا، فَمَا أَخَذَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ غُلُولٌ».

عبدوللاي کوري بوره يده، له باوکي رضی اللہ عنہ له پيغه مبهري وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپريته وه که
فرموويه تي: «هر که سيک کاريمان پي سپارد و کردمان به فرمانره واکان، پشان
(موچه يه ک) پوزيه کمان پتي دا، ده بيت هر نه ونده به ريت، جگه له وه هر شتيکي
ديکه به ريت نه وه دزيه».

بَابُ فِي هَدَايَا الْعُمَّالِ

باسيڭ دهر ياره ي دياريدان به فهرمان به ران

٤٨٤. عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنَ الْأَزْدِ يُقَالُ لَهُ ابْنُ اللَّثْبَةِ - قَالَ ابْنُ السَّرْحِ: ابْنُ الْأَثْبَةِ - عَلَى الصَّدَقَةِ فَجَاءَ، فَقَالَ: هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِي لِي، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الْمِنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: «مَا بَالُ الْعَامِلِ تَبَعْتُهُ فَيَجِيءُ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِي لِي، أَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أُمِّهِ أَوْ أَبِيهِ فَيَنْظُرُ أَيُّهُدَى لَهُ أَمْ لَا؟ لَا يَأْتِي أَحَدٌ مِنْكُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا فَلَهُ رُغَاءٌ، أَوْ بَقَرَةً فَلَهَا خَوَارٌ، أَوْ شَاةً تَبْعُرُ»، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَيْنَا غُفْرَةً ابْطِنَتْ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ، اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ».

ئەبو حومەيدى ساعىدى رضي الله عنه دەگىزىتەن: پىغەمبەر ﷺ پياۋىكى كىردى بە
فەرمانبەر لى ھۆزى ئۆزد، پىي دەگوترا: كۆرى لوتبىيە ^(۱)، ئىبن سەرح دەلىت:
گوتوويانە ئىبن ئوتبىيە، پىغەمبەر ﷺ كىردىيە فەرمانبەر بۇ كۆكردنەۋەي
زەكات، پاشان كە ھاتەۋە گوتى: ئەمە زەكاتە كەي ئىۋەيە، ئەۋەش بە دىارى
ھىنراۋە بۇم، پىغەمبەر ﷺ چۈۋە سەر مەنبەر، سوپاس و سەنا و ستايشى خۋاى
كىرد، فەرموۋى: «چىيە فەرمانبەرىك دەينىرىن بۇ كۆكردنەۋەي زەكات پاشان
زەكاتە كە دىننەۋە، دەلىت: ئەمە زەكاتە كەي ئىۋەيە، ئەمەش بە دىارى دراۋە بە
خۇم، ئەي با لى مالى باۋكى يان دايكى دابىشيت بزانە كەس دىارى بۇ دەبات
يان نا ^(۲)، ھەر كەسك فەرمانبەرى دەۋلەت بىت دىارى لى خەلك ۋەرىگىرت، لى رۆزى

(۱) وە کوو نىسبەتە بۇ قەبىلە كەي، بەنو لوتب قەبىلە يەككى ناسراو بوونە، حافىز ئىبن حەجەر دەلىت: ئىبن لوتبىيە ناۋايە بىدوللا بوو، لوتبىيەش داىكى بوو، يان نىسبەت بوو بۇ ھۆزە كەي.

(۲) تەم ديارىمىنى يېڭى داراۋە لەبەر ئەۋەى فەرمانبەرى دەۋلەتە، بۇيە حەرامە نايىت فەرمانبەرى دەۋلەت ديارى لە خەلڭ ۋەرىگىرت، لەبەر ئەۋەى چاۋى شۆر دەيت بەرامبەرى، لەۋانە ئىشكى بۇ بىكات كە مافى نەۋە، بۇيە نايىت ديارى ۋەرىگىرت بۇ ئەۋەى سەرىزىت، لەبەر ئەۋەى فەرمانبەرى دەۋلەت نەۋەۋايە كەس ديارى بۇ نەۋەرىد، بۇ يىشتىر بۇيان نەۋەرىد بۇ ئىستا بۇ دەيەن؟ لەبەر كار ۋە دەسەلاتە كەيە.

قیامت دهیهنیت (حرامه پی)، نه گهر و شتر بیت بۆرهی دیت، یان مانگا بیت بۆرهی دیت، یان مهر و بز بیت دهبارینیت»، پاشان پیغه مبهري ﷺ دهستی بهرز کرده و تا سپیایی ژیر بالیان بینی، پاشان فهرمووی: «خوایه ئایا گه یاندم، خوایه ئایا گه یاندم».

بَابُ فِي غُلُولِ الصَّدَقَةِ

باسيک ده باره ی دزيکردن له زهکات و دهسکهوت

٤٨٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَوْتِيَكُمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا أَمْنَعُكُمْوهُ، إِنْ أَنَا إِلَّا خَازِنٌ أَضْعُ حَيْثُ أُمِرْتُ».

ئه بو هوږه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویته ی: «من هیچ شتیکنان پی نادم، یان هیچ شتیك قه دهغه ناکه م، من ته نه گه نجینه به دهستم، نه وهی خوا چۆن فهرمانی پی کردووم ئاوا مال له نتوانتندا دابهش ده که م».

بَابُ فِي أَرْزَاقِ الدَّرَجَةِ

باسيک ده باره ی پۆزی و مووچه ی مندال

٤٨٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِأَهْلِيهِ، وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ صَيَاعًا فَإِلَيَّ وَعَلَيَّ».

جاییری کوږی عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ ده فهرموو: «من له پيشترو شایه نترم به پرواداران له خودی خوشیان (سهریان ده خه م و کاروباریان به پتوه ده به م)، ههر که سيک سهروهت و سامانی به جی هیشت نه وه بۆ میراتگره کانیه تی، به لام که سيک قهرزی به جی هیشت (بمریت و قهرزدار بیت)، نه وه نده ی پاره به جی نه هیشتیت له

مالی خوئی قهرزه کهی بۆ بده نه وه، نه وه من قهرزه کهی بۆ بده ده مه وه و له سه ر منه».

٤٨٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَمَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلِإِنَّا».

ئه بو هور په ره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ر که سیک مالئکی (سه روه ت و سامانئکی) به جئ هیشت بۆ میرا تگره کانیه تی، نه وه شی بارئکی قورسی به جئ هیشت (وه کوو مندال) نه وه له سه ر ئیمه یه، (ئیمه سه ره په رشتی ده که ی ن و به ریو ه یان ده به ی ن)».

بَابُ فِي صَفَايَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْأَمْوَالِ

باسیک ده رباره ی تاییه تمه ندیی ه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له مال و ساماندا

٤٨٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقْسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكَتْ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي، وَمُؤْنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ»، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مُؤْنَةُ عَامِلِي: يَعْنِي أَكْرَةَ الْأَرْضِ.

ئه بو هور په ره رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپ رته وه که فه رموویه تی: «میرا تگرانم میراتی من دابه ش نا که ن نه وه ی به جیم هیشتو وه له دوا ی نه فه قه ی خیزانه کانم و کرئی کرئکارانم نه وه ده بیت به سه ده قه»، نه بو داود ده لیت: واته: نه وانه ی کرئکاری زه وی بوونه.

٤٨٩. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: إِنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَرْدُنَ أَنْ يَبْعَثَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصَّدِّيقِ، فَيَسْأَلَنَّهُ ثَمَنَهُنَّ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ لَهَنَّ عَائِشَةُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا نُورِثُ مَا تَرَكَنَا فَهُوَ صَدَقَةٌ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: که پیغه مبه ری خوا ﷺ کوچی دوا یی کرد، خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ ویستیان عوسمانی کوری عه ففان بنیرن بۆلای نه بو به کری صدیق، داوا ی

ههشت یه که که یان کرد (پیاو که بمریت و مندالی هه بیت خیزانه کانی ههشت یه که ده بهن)، عایشه پئی گوتن: ئەو پیغه مبهری خوا ﷺ نه بفرمووه: «ئیمه که س نابیت به میراتگرمان ئەوهی به جیمان هیشتوو ده بیته سه ده قه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُكْمِ أَرْضِ خَيْبَرَ

باسی ئەوهی هاتوو ده باره ی بریاری زهوی خه یبه ر

٤٩٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ غَامِلَ يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَنَّا نُخْرِجُهُمْ إِذَا شِئْنَا، فَمَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ فَلْيُلْحَقْ بِهِ، فَإِنِّي مُخْرِجٌ يَهُودَ، فَأَخْرَجَهُمْ.

عەبدوللای کوری عومەر رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: عومەر رضی اللہ عنہ گوتی: ئەو خە لکینه، پیغه مبهری خوا ﷺ په یاننامه ی له گه ل جووله که کانی خه یبه ر هه بووه که هه ر کاتیک و یستمان لی بوو ده ریان بکه ین، هه ر که سیک مالی لای ئەوانه با ماله که ی وه ر بگێڕێتەو، له به ر ئەوه ی من ده ریان ده که م له خه یبه ردا، جووله که کانی ده ر کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي خَبَرِ الطَّائِفِ

باسی ئەوهی هاتوو ده باره ی تائیف

٤٩١. عَنْ وَهْبٍ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرًا رضی اللہ عنہ عَنْ شَأْنِ ثَقِيفٍ إِذْ بَايَعَتْ؟ قَالَ: اشْتَرَطْتُ عَلَى الْبَيْتِ ﷺ، أَنْ لَا صَدَقَةٌ عَلَيْهَا، وَلَا جِهَادَ، وَأَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يَقُولُ: «سَيَتَصَدَّقُونَ، وَيُجَاهِدُونَ إِذَا أَسْلَمُوا».

وهب ده لیت: پرسیارم له جابیر رضی اللہ عنہ کرد ده باره ی هۆزی سه قیف کاتیک که

به یعه تیان دا؟ گوتی: مهر جیان دانا بو پیغه مبه ر ﷺ، گوتیان: نه زه کات دده دین، نه جهاد ده کهین، گویی له پیغه مبه ر ﷺ بوو له دوای ئه مه فهرمووی: «ئه وانه ئه گهر موسولمان بن زه کاتیش دده دن و جهادیش ده کهن».

تییینی:

ده گوتریت: یه که مجار رازی بووه له بهر ئه وه ی ئه وکات جهادیان له سهر پئویست نه بووه، یان سال به سهر مالیاندا تینه په پویه تا زه کات بدن، بویه فهرموویه تی: تا سالی داهاتوو ئیهانه که یان دامه زراو ده بیت، زه کاتیش دده دن و جهادیش ده کهن.

بَابُ فِي إِخْرَاجِ الْيَهُودِ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ

باسیك ده ركردنی جووله که له دوورگهی عه ره ب

۲۸۲

۴۹۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَوْصَى بِثَلَاثَةٍ، فَقَالَ: «أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِزُوا الْوَفْدَ بِخَوٍّ مِمَّا كُنْتُ أُجِزُهُمْ»، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَسَكَتَ عَنِ الثَّالِثَةِ، أَوْ قَالَ: فَأَنْسَيْتُهَا، وَقَالَ الْحُمَيْدِيُّ: عَنْ سُفْيَانَ، قَالَ سُلَيْمَانُ: لَا أَذْرِي أَذْكَرَ سَعِيدُ الثَّالِثَةِ فَانْسَيْتُهَا أَوْ سَكَتَ عَنْهَا.

ئیین عه بیاس رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ سی وه سییه تی کرد (پیش مردن)، فهرمووی: «هاوبه شدن هاران له دوورگهی عه ره ب وه دهرتین، ههر وه فدیکیش هات چه ندیک و یستیان بمینه وه چون من پینگایان دده دم ئاوا پینگایان بدن و خزمه تیان بکهن»، ئیین عه بیاس ده لیت: له سیهم بیده نگ بوو، یان ده لیت: له بیرم کردووه، حومه یدی له سوفیانه وه ده گپریته وه که ده لیت: نازانم سه عید سییه می باس کرد یان من له بیرم کرد، یان لئی بیده نگ بوو.

بَابُ فِي إِيقَافِ أَرْضِ السَّوَادِ وَأَرْضِ الْعَنْوَةِ

باسيک دەر باره‌ی وه‌قفکردنی زه‌وی په‌ش و زه‌وی عه‌نوه

(زه‌وی په‌ش): ئەو شوینانه‌یه که دار و دارخورمای تبادا هه‌یه، له‌ سه‌رده‌می جینشینایه‌تی پیشه‌وا عومەر عليه السلام فه‌تح کرا، بوو به‌ وه‌قف، نه‌درا به‌و که‌سانه‌ی که فه‌تحي ئەو شوینانه‌یان کرد.

(زه‌وی عه‌نوه): ئەو زه‌وییه‌یه که به‌ شه‌ر و به‌ زالبون ده‌که‌ویته ژێر ده‌ستی موسولمانان، نه‌ک به‌ سولح و پیککه‌وتن، ئینجا ئەو زه‌ویانه که ئاوا پرگار ده‌کرین ئایا دابه‌ش ده‌کریت یان ده‌هیلدریته‌وه؟ هه‌یه ده‌لێت: نابنه غه‌نیمه‌ت، پیشه‌وا‌ی موسولمانان سه‌ریشکه له‌وه‌ی به‌گوێره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان دابه‌شی بکات، پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام جاری وا بووه دابه‌شی کردووه، جاری واش هه‌بووه دابه‌شی نه‌کردووه له‌ نیوان جه‌نگاوه‌راندا، وه‌ پیشه‌وا عومەر دابه‌شی نه‌کردووه.

٤٩٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْعَتِ الْعِرَاقُ قَفِيرَهَا وَدِرْهَمَهَا، وَمَنْعَتِ الشَّامُ مُدِّيَهَا وَدِينَارَهَا، وَمَنْعَتِ مِصْرُ إِدْبَهَا وَدِينَارَهَا، ثُمَّ عَذُّتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ»، قَالَهَا زُهَيْرٌ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، شَهِدَ عَلَى ذَلِكَ لَحْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَمُهُ.

ئەبو هوریره‌په رضي الله عنه ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هاکه عیراق باج و خه‌له و خه‌رمانی نه‌دا، هه‌روه‌ها شامیش هاکه باج و خه‌له و خه‌رمانی نه‌دا، وه‌ هاکه میسریش باج و خه‌له و خه‌رمانی نه‌دا، پاشان ده‌که‌په‌یته‌وه هه‌ر وه‌کوو چۆن ده‌ستان پێ کردووه». زوه‌یر سی جار ئەوه‌ی گوتووه، گوشت و خوینی ئەبو هوریره‌ شایه‌تی له‌سه‌ر ئەو فه‌رمووده‌یه ده‌دات.

تییینی:

مانای ئەو مه‌نع و قه‌ده‌غه‌کردنه‌ دوو شته‌:

یه کهم: له بهر ئه وهی خه لکه که موسولمان ده بیټ و سه رانه یان له سه ر نامینیت.
دووهم: عه جه م و پروم ده ست به سه ر خیر و بیرى ئه و شوینانه دا ده گرن و ناهیلن
بو موسولمانان بیټ.

پای دووهم به هیتره له لای زۆربه ی زانایانی نیسلام.
(قَفِيز): پێوانه و کیشانه یه کی ناسراوی خه لکی عیراق بوو.
(مُدَى): پێوانه ی ناسراوی خه لکی شام بووه.
(إِرْدَبْ): پێوانه ی ناسراوی خه لکی میسر بووه.

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي جَبَايَةِ الْجَزِيَّةِ

باسنک ده رباره ی شیوانی توندوتیژی له وه رگرتنی سه رانه دا

٤٩٤. عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ رضي الله عنه: أَنَّ هِشَامَ بْنَ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ، وَجَدَ رَجُلًا وَهُوَ عَلَى حِمَصٍ يُشَمِّسُ نَاسًا مِنَ الْقُبُطِ فِي أَدَاءِ الْجَزِيَّةِ، فَقَالَ: مَا هَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا».

عوپروه ی کوپی زوبه ر رضي الله عنه ده گیرته وه: هیشامی کوپی چه کیمی کوپی حیزام،
پیاویکی بینی که والی بوو به سه ر حیمصه وه (حیمص شاریکه له سوریا)، له بهر
خۆر پرایده گرتن و سزای دهدان له قیبتیه کان (گاوری میسرن)، گوتوو یه تی:
ئهمه سه رانه نادات، ئه ویش گوتوو یه تی: ئهم سزادانه بوچی؟ من گویم لی بووه
پنغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئهو که سانه ی له دنیا سزای خه لک ده دهن خوا
سزایان ده دات».

بَابُ فِي إِحْيَاءِ الْمَوَاتِ

باسيک دهر باره ی زیندوو کردنه وهی زهوییه مردووه کان

٤٩٥. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ، وَلَيْسَ لِعِزْقٍ ظَالِمٍ حَقٌّ».

سه عیدی کوری زهید رضي الله عنه له پیغه مبهروه وه ﷺ ده گیرته وه که فهرموویه تی: «هر که سیک زهوییه کی مردوو زیندوو بکاته وه نه وه مولکی نه وه، به لام که سیک که داریکی له شویتیکدا چاندووه و په گی بلاو بوته وه له زهوی که سیک دیکه، نه م که سه سته مکاره حقی نییه که له زهوی خه لکدا داپ پروینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَازِ وَمَا فِيهِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی خه زینه و نه و مافه ی که تپیدایه

٤٩٦. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ: سَمِعَا أَبَا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «فِي الرَّكَازِ الْخُمُسُ».

سه عیدی کوری موسه ییب و نه بو سه له مه ده گیرته وه: گوئیان له نه بو هورپه پره رضي الله عنه بووه، له پیغه مبهروه وه ﷺ ده یگیرایه وه که فهرموویه تی: «خه زینه پینجیه کی (یه ک له سه ر پینجی) زه کاته».

کِتَابُ الْجَنَائِزِ

په رتووکى جه نازه

بَابُ عِيَادَةِ النِّسَاءِ

باسى سهردانکردنى ئافره تی نه خوښ

۲۸۶

۴۹۷. عَنْ أُمِّ الْعَلَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: عَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا مَرِيضَةٌ، فَقَالَ: «أَبْشِرِي يَا أُمَّ الْعَلَاءِ، فَإِنَّ مَرَضَ الْمُسْلِمِ يُذْهِبُ اللَّهُ بِهِ خَطَايَاهُ، كَمَا تَذْهَبُ النَّارُ خَبَثَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ».

نوم عهلاء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ سهردانی کردم من نه خوښ بووم، فهرمووی: «موژده بیت نهی دایکی عهلاء، مروقی موسولان کاتیک نه خوښ ده بیت به هوئی نه خوشییه که خوا گوناوه کانی لی هه لده وه رینیت، ههروه کو چوون ناگر پیسی ئالتوون و زیو ناهیلیت».

بَابُ فِي عِيَادَةِ الذِّمِّيِّ

باسيک دهر باره ی سهر دانکردنی خاوه ن په یمان ه کان

٤٩٨. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ غُلَامًا مِنَ الْيَهُودِ كَانَ مَرِضَ فَأَنَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُهُ فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ: أَسْلِمَ فَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ، وَهُوَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ أَبُوهُ: أَطِيعَ أَبَا الْقَاسِمِ فَأَسْلَمَ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، وَهُوَ يَقُولُ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ بِي مِنَ النَّارِ».

نه نه س ﷺ ده گير يته وه: گه نجيك له جووله كه كان نه خوش بوو، پيغه مبه ر ﷺ هات سهر دانی كرد، له لای سهری دانېشت، پتي فهرموو: موسولمان به، ته وېش ته ماشای باوکی كرد، باوکی له لای سهریه وه بوو، باوکی پتي گوت: به قسه ی ته بول قاسیم (پيغه مبه ر ی خوا) بکه، ته وېش موسولمان بوو (شایه تمنای هینا)، پيغه مبه ر ﷺ هه لسا ده فهرموو: «سوپاس بو ته و خوايه ی كه به هو ی منه وه له ناگری دوزه خ پزگاری كرد».

بَابُ فِي الْعِيَادَةِ مَرَّأً

باسيک دهر باره ی چه ندين جار سهر دانکردنی نه خوش

٤٩٩. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: لَمَّا أُصِيبَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ فِي الْأَكْحَلِ فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ.

عائشه رضي الله عنها ده لیت: سهدی کوړی موعاز رضي الله عنه له غهزای خه نده قدا (غهزای ته حزابيشی پی ده گوتريت) بريندار بوو، پياوړيک له هاوبه شدان ه ران تيريکی تيگرت دای له دهماريک له نيوه راستی باليدا، پيغه مبه ر ی خوا ﷺ خيمه يه کی بو هه لدا له نيو مزگه و ته که دا بو ته وه ی له نزیکه وه سهر دانی بکات.

بَابُ الْخُرُوجِ مِنَ الطَّاعُونَ

باسی ده‌رچوون (له شوین و ولات) به‌هوی تاعوونه‌وه

۵۰۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رضی اللہ عنہ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ، فَلَا تُقَدِّمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ». يَعْنِي الطَّاعُونَ.

عه‌بدو‌ر‌پ‌ره‌حماني کوری عه‌وف رضی اللہ عنہ (ده‌ل‌یت): گویم لی بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گه‌ر بیستان (تاعوون) له زه‌ویه‌کدا (له شاریکدا) بلا‌بو‌ته‌وه، مه‌چنه‌وه و شاره‌وه، ئه‌گه‌ر له شوینیکیش بوون تییدا بلا‌و بووه‌وه لیی ده‌رمه‌چن». (ئه‌بو داود ده‌ل‌یت: فه‌رموده‌که) مه‌به‌ست پئی تاعوونه‌وه.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَرِيضِ بِالشِّفَاءِ عِنْدَ الْعِيَادَةِ

باسی دوعاکردن بۆ نه‌خۆش که خوا شیفای بدات له کاتی سه‌رداندا

۵۰۱. عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدٍ: أَنَّ أَبَاهَا رضی اللہ عنہ قَالَ: اشْتَكَيْتُ بِمَكَّةَ فَجَاءَنِي النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُنِي، وَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِي، ثُمَّ مَسَحَ صَدْرِي وَبَطْنِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا وَأَنْتُمْ لَهُ هِجْرَتُهُ».

عائشه‌ی کچی سه‌عد ده‌گیر‌یته‌وه: باوکی رضی اللہ عنہ (واته: سه‌عد) گوتویه‌تی: له مه‌که‌که نه‌خۆش که‌وتم، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات سه‌ردانی کردم، ده‌ستی خسته‌نیو‌چاوانم، پاشان ده‌ستی هیئا به‌سنگ و سکمدا، پاشان فه‌رمووی: «خوایه شیفای سه‌عد بده و کۆچه‌که‌ی بۆ ته‌واو بکه».

له بهر ئه وهی ئه وانهی که له مه ککه کۆچیان کرد بۆ مه دینه، پاشان له فه تحی مه ککه هاتنه وه پێیانخۆش نه بوو له مه ککه دا وه فات بکه ن، له بهر ئه وهی له مه ککه کۆچیان کرد بوو له بهر خوا ی گه و ره، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ دو عای بۆ کرد کۆچکر د نه که ی ته وا و بکات، دو عاکه ی قبو ل بوو، دواتر سه عد ﷺ گه راپه وه بۆ مه دینه و له و ی کۆچی دوایی کرد.

۵۰۲. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَطْعِمُوا الْجَائِعَ، وَعُودُوا الْمَرِيضَ، وَفُكُوا الْعَانِي». قَالَ سُفْيَانُ: وَالْعَانِي الْأَسِيرُ.

ئه بو موسای ئه شعه ری ﷺ ده لیت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «خواردن به برسی بده ن و سه ردانی نه خۆش بکه ن و به نده پرگار بکه ن»، سو فیان ده لیت: عانی، واته: به ند، دیل، ده سته سه ر کرا و.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَرِيضِ عِنْدَ الْعِيَادَةِ

باسی دو عاکردن بۆ نه خۆش له کاتی سه ردانکردندا

۵۰۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا، لَمْ يَخْضُرْ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَارٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ».

ئین عه بیاس ﷺ ده گێڕیته وه: پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «که سیك سه ردانی نه خۆش یك بکات ئه و نه خۆشه ئه جه لی نه هاتبی ت، جه وت جار ئه م دو عایه ی به سه ردا بخو ی نیت: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ)، واته: دا واکارم له خوا ی گه و ره، په روه ردگاری عه رشی گه و ره شیفات بدات، بێگومان خوا له و

نه خوشبیه شیفای ده دات (مادام نه جه لی نه هاتیبت).»

۵۰۴. عَنْ ابْنِ عَمْرِو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ يَعُوذُ مَرِيضًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ يَنْكَأُ لَكَ عَدُوًّا، أَوْ يُمْشِي لَكَ إِلَى جَنَازَةٍ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ ابْنُ السَّرْحِ: إِلَى صَلَاةٍ.

ئیین عمر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «نه گهر که سیك سہردانی نه خوشبیک کی کرد با نه نزاریہی بو بکات: خواہی شیفای نه مہ بندہیہت بدہی، له پیناوی تودا دوزمن بریندار ده کات و له گہ لی ده جه نگیت، یان له پیناوی تودا دوا ی جه نازہیہک ده که ویت»، نه بو داود ده لیت: ئیین سہرح گوتی: یان ده چیت بو نویر.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ تَمَنِّي الْمَوْتِ

باسیك دہربارہی ناپہ سندی و خراپی خوژگہ خوازی بو مردن

۵۰۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَدْعُونَ أَحَدَكُمْ بِالْمَوْتِ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي».

نه نہسی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «که سیك تووشی زیانیک بوو با تاوات نه خوازیت بو مردن (نه لیت: خواہی له ناوم بهریت)، به لکوو با بلیت: خواہی تا زیان خیری بو من تیدایه بمزینیت، نه گهر مردنیش خیری بو من تیدایه خواہی بممرینیت».

۵۰۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ». فَذَكَرَ مِثْلَهُ.

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: «با یه کیک له ئیوه
ثاوات نه خوازیت به مردن (نه گهر هر ناچار بووی هم نرایه بکه که له فهرمووده ی
پیشوو هاتوه)». پاشان هاوشیوه ی فهرمووده که ی پیشووی باس کرد.

بَابُ مَوْتِ الْفَجَاءَةِ

باسی مردنی کتوپر و له ناکاو

۵۰۷. عَنْ عُبَيْدِ بْنِ خَالِدٍ السَّلَمِيِّ، رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ مَرَّةً: عَنِ النَّبِيِّ
ﷺ، ثُمَّ قَالَ مَرَّةً: عَنْ عُبَيْدٍ، قَالَ: «مَوْتُ الْفَجَاءَةِ أَخَذَةُ أَسْفٍ».

عوبهیدی کوری خالیدی سوله می، پیاویک بووه له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ جاریک
ده لیت: له پیغه مبه ره وه ﷺ، پاشان جاریک ده لیت: له عوبهیده وه، فهرموویه تی:
«مردنی له ناکاو و کتوپر جینگه ی تووره بوونی خواجه (بو که سی بیپروا)».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ حُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ عِنْدَ الْمَوْتِ

باسی ئه وهی که له کاتی مردندا گومانی چاک به خوا بردن سوننه ته

۵۰۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ قَبْلَ مَوْتِهِ
بِثَلَاثٍ: قَالَ: «لَا يَمُوتُ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ».

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ سی رور
پیش مردنه که ی فهرمووی: «هیچ که سی که له ئیوه نه مریت مه گهر با حالی وا بیت که
گومانی باش به خوا بیات».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ تَطْهِيرِ ثِيَابِ الْمَيِّتِ عِنْدَ الْمَوْتِ

باسی ئه وهی که پاکراگرتنی پۆشاکێ که سییک که نزیکی مردنه سوننه ته

٥٠٩. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّهُ لَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ، دَعَا بِثِيَابٍ جَدِيدٍ فَلَبِسَهَا، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمَيِّتَ يُبْعَثُ فِي ثِيَابِهِ الَّتِي يَمُوتُ فِيهَا».

له ئه بو سه عیدی خودریبه وه ﷺ ده گێرنه وه: کاتی که له سه ره مه رگدا بوو، داوای پۆشاکێ نوێی کرد و پۆشی، پاشان گوتی: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «مردوو لهو پۆشاکه دا زیندوو ده کرێته وه که تیییدا ده مریت».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ أَنْ يُقَالَ عِنْدَ الْمَيِّتِ مِنَ الْكَلَامِ

باسی ئه وهی سوننه ته بگوتریت له لای مردوو

٥١٠. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَضَرْتُ الْمَيِّتَ فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ»، فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «قُولِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَعْقِبْنَا عُقْبَى صَالِحَةٍ»، قَالَتْ: فَأَعْقَبَنِي اللَّهُ تَعَالَى بِهِ مُحَمَّدًا ﷺ.

ئوم سه له مه رضي الله عنها ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «ئه گهر ئاماده بوون لای که سییک که نزیکه ده مریت، ئیوه قسه ی باش بکه ن (واته: دو عای بۆ بکه ن به لیخو شبوون)، چونکه فریشته کان ئامین ده که ن له سه ر ئه و قسانه ی ئیوه که ده یکه ن»، جا کاتی که ئه بو سه له مه (ی هاو سه رم) کوچی دوا یی کرد، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا، چی بلیتم؟ فه رموو ی: «بلی خوا یه له ئه بو سه له مه خو ش به و به که سییک باش تر

له ئه بو سه له مه بۆم قهره بوو بکهره وه و جی بگریته وه»، ده لیت: ئه م دوعایه م کرد، خوا به موحه ممه د پیغه مبه ری خوا ﷺ جی ئه بو سه له مه ی بۆ گرتمه وه.

بَابُ فِي التَّلَقِينِ

باسیک ده رباره ی چرپاندن به گویدا

۵۱۱. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

موعازی کوپی جه به ل ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ر که سیک (پیش مردن) دوا وشه ی (لا إله إلا الله) بیت، ئه وه ده چیت به هه شته وه».

۵۱۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ئه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ته لقینی ئه و که سانه بکه ن له سه ره مه رگدان به وشه ی (لا إله إلا الله)».

۵۱۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ، وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَعْمَضَهُ، فَصَبَّحَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ»، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَائِبِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَتَغْمِضُ الْمَيِّتَ بَعْدَ خُرُوجِ الرُّوحِ، سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ مُحَمَّدٍ بْنِ التُّعْمَانِ الْمُقْرِيَّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا مَيْسَرَةَ رَجُلًا غَائِبًا يَقُولُ: غَمَضْتُ جَعْفَرًا الْمُعَلَّمُ وَكَانَ رَجُلًا غَائِبًا فِي حَالَةِ الْمَوْتِ، فَرَأَيْتُهُ فِي

مَمَائِي لَيْلَةَ مَاتَ، يَقُولُ: أَعْظَمُ مَا كَانَ عَلَيَّ تَغْمِيزُكَ لِي قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ.

نوم سه له مه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ هات بۆلای ئەبو سه له مه دوای مردن چاوی کرابوو یه وه، چاوی (مردوو ه که ی) داخست، خزم و که سی هاواریان کرد، (پیغه مبهر ﷺ) فهرمووی: «ته نها دو عای چاکه بۆ خۆتان بکه ن، چونکه فریشته کان ئامین ده که ن له کاتی ئەو دو عایانه ی ئیوه دا»، پاشان فهرمووی: «خوا یه له ئەبو سه له مه خوش بیت، پله ی بهرز بکه ره وه له نیو ئەو که سانه ی که هیدایه تت داو ن بۆ ئیسلام (ئه وانه ی سه ره تا کان)، وه جیگای بۆ پر بکه ره وه خوا یه له ئیمه و له ویش خوش به، خوا یه گۆره که ی بۆ فراوان و پروناک بکه ره وه». ئەبو داود ده لیت: نوقاندنی چاوی مردوو له دوای ده رچوونی پرووح، (ده لیت: گویم له موحه ممه دی کوپی موحه ممه دی کوپی نوعمانی موقری بوو، گوئی: گویم له ئەبو مه یسه ره بوو پیاوکی خوا په رست بوو ده یگوت: له کاتی مردندا چاوه کانی جه عفهری موعه للیمم داخست که پیاوکی خوا په رست بوو، ئیدی له خه ودا بینیم ئەو شه وه ی که مرد گوئی: گه و ره ترین شت به سه رمه وه ئەوه یه که پیش ئەوه ی بمرم چاومت نوقاند.

بَابُ فِي الْإِسْتِرجَاعِ

باسیك ده رباره ی گوئی: (إنا لله وإنا إليه راجعون) له کاتی ناخوشیدا

۵۱۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَقُلْ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَحْتَسِبُ مُصِيبَتِي، فَاجِرْني فِيهَا، وَأَبْدِلْ لي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا».

نوم سه له مه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی ته ی: «ئه گه ره یه کیك له ئیوه

تووشی به لایهك بوو، با بلیت: بیگومان ئیمه هه موومان مولکی خواین و بیگومان ههر بۆلای ئه ویش ده گه پینهوه، خواجه من لهو به لایه چاوه پئی پاداشت له تو ده کهم، پاداشتم بدهوه و به له وهش باستر بۆم قهره بوو بکه وه».

بَابُ الصَّبْرِ عِنْدَ الصَّدْمَةِ

باسی ئه وهی که ئارامگری له سه ره تای ناخوشیه که دایه

۵۱۵. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: «اتَّقِي اللَّهَ، وَاصْبِرِي»، فَقَالَتْ: وَمَا تُبَالِي أَنْتَ بِمُصِيبَتِي، فَقِيلَ لَهَا: هَذَا النَّبِيُّ ﷺ، فَأَثْنَتْهُ، فَلَمْ تَحُدْ عَلَى بَابِهِ بَوَائِبَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَمْ أَعْرِفْكَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى -أَوْ: عِنْدَ أَوَّلِ صَدْمَةٍ-».

۲۹۵

ئه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له سه ر گۆرستان ئافره تیک ده بینیت مند الیکى مردبوو، پئی فه رموو: پارێز له خوا بکه و ئارام بگره، گوتی: تو گرینگی نادهیت به به لای من (پیغه مبهری خواى ﷺ نه ناسی)، گوتیان: ئه وه پیغه مبهره ﷺ، (پیغه مبهر ﷺ که گه رایه وه بۆ مال) ئافره ته کهش هات بۆ مال، لای ده رگا ده رگاوانی نه بینى، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، تۆم نه ناسی، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: «ئه و ئارامیه ی که پاداشته گه و ره که ی له سه ره له کاتی یه کهم ساتی لیقه وماندایه».

بَابُ فِي الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسیک ده رباره ی گریان له سه ر مردوو

۵۱۶. عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وُلِدَ لِي اللَّيْلَةُ غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ

بِاسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ - فَذَكَرَ الْحَدِيثَ - قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ رَأَيْتُهُ يَكِيدُ بِنَفْسِهِ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَدَمَعَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «تَدْمَعُ الْعَيْنُ وَيَحْزَنُ الْقَلْبُ، وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يُرْضِي رَبَّنَا، إِنَّا بِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ئەمشەو مەندالیکان بوو بە ناوی ئیبراھیمی باوکمەوہ ناوم لى نا ئیبراھیم، فەرموودەكە باس دەکات، ئەنەس ﷺ دەلىت: بىنیم ئیبراھیمی كۆرى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە سەرەمەرگدا بوو، لەبەر دەستی پىغەمبەرى خوا ﷺ، فرمیسك بە چاوەکانى پىغەمبەرى خوادا ﷺ دەهاتە خوارەوہ، فەرمووی: «چاۋ فرمیسك دەپژیت، دل خەفەتبار دەبیت، بەلام هیچ قسەيەك ناکەین تەنھا ئەوہ نەبیت خوا لیان پازى بیت، ئیمە (بە جیاپوونەوہى تو) ئەى ئیبراھیم خەفەتبارین».

بَابُ فِي النَّوْحِ

باسىك دەربارەى شىن و پۆرۆکردن

۵۱۷. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ ؓ قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَانَا عَنِ النَّيَاحَةِ.

ئوم عەتییە ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ پىگىرى لى كرىن لە شىوہن و بەرزکردنەوہى دەنگ و باسکردنى مردووەكە.

بَابُ فِي الشَّهِيدِ يُعَسَّلُ

باسىك دەربارەى شۆشتنى شەھید

۵۱۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ

قَتْلَى أَحَدٍ وَيَقُولُ: «أَيُّهُمَا أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ؟»، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا، قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ، وَقَالَ: «أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ بِدِمَائِهِمْ، وَلَمْ يُغَسِّلُوا.

جابیری کۆری عەبدوللا ﷺ دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ دوو پیاوی له کۆژراوانی ئوحد له یه‌ك گۆردا ده‌ناشت، ده‌یفه‌رموو: کامیان قورئانی زیاتر له‌به‌ره ئه‌ویان له‌پیشدا بنێژن، که ئاماژه‌یان ب‌دایه‌ فلان که‌س له‌وی دیکه‌یان زیاتری له‌به‌ره، له‌تیو گۆره‌ که‌دا پیشی ده‌خست، فه‌رمووی: «من شایه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ ده‌ده‌م له‌ پۆژی قیامه‌ت»، ئینجا فه‌رمانی کرد به‌ خۆینه‌ کانیانه‌وه‌ بنێژرێن و نه‌شۆردران.

بَابُ فِي الْكَفَنِ

باسیك ده‌رباره‌ی (چۆنیه‌تی) کفن

٥١٩. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أُدْرِجَ النَّبِيُّ ﷺ فِي ثَوْبٍ حَبْرَةٍ ثُمَّ أُخْرِعَ عَنْهُ.

عائیشه ﷺ ده‌لێت: (کاتیک پێغه‌مبه‌ریان ﷺ شوست) عه‌بايه‌کی یه‌مه‌نی تیوه‌ پێچرا، پاشان لایانبرد و لێیان کرده‌وه‌ (به‌ قوماشی دیکه‌ کفن کرا).

٥٢٠. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُفِّنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ يَمَانِيَةٍ بَيْضَ، لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ.

عائیشه ﷺ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کفن کرا له‌ سێ پارچه‌ پۆشاکی یه‌مه‌نی سپیدا، نه‌ قه‌میزی بۆ دانرا، نه‌ میزه‌ر.

بَابُ فِي تَقْبِيلِ الْمَيِّتِ

باسيک دهر باره‌ی ماچکردنی مردوو

۵۲۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ عُثْمَانَ بْنَ مَطْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ، حَتَّى رَأَيْتُ الدَّمْعَ تَسِيلُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لَیت: پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بینی عوسمانی کوری مه‌زعونی ماچ کرد که مردبوو (برای شیری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو)، ته‌نانه‌ت بینیم پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمیسه‌که‌کانی به‌چاویدا ده‌هاتنه‌خواره‌وه.

بَابُ فِي الْمَيِّتِ يُحْمَلُ مِنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ وَكَرَاهَةِ ذَلِكَ

باسيک دهر باره‌ی ناپه‌سندی گواسته‌نوه‌ی مردوو له‌شاریک بو‌شاریکی دیکه

۵۲۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا حَمَلْنَا الْقَتْلَى يَوْمَ أُحُدٍ لِنُدْفِنَهُمْ، فَجَاءَ مُنَادِي النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَدْفِنُوا الْقَتْلَى فِي مَصَاجِعِهِمْ، فَرَدَدْنَاهُمْ.

جابیری کوری عه‌بدو‌للا ﷺ ده‌لَیت: ئیمه‌شه‌هیدانی ئو‌خودمان هه‌لگرت بو‌ئه‌وه‌ی بیانگوازینه‌وه و بیاننیزین، بانگ‌که‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانتان یخ ده‌کات کوژراوان له‌کوی شه‌هید بو‌ونه له‌شوینی خو‌ی‌اندا بیاننیزین، ئیمه‌ش ئه‌وانمان گه‌رانده‌وه.

بَابُ اتِّبَاعِ النِّسَاءِ الْجَنَائِرِ

باسیك ده رباره ی پویشتنی ئافره تان به شوین جه نازه دا

۵۲۳. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: نُهَيْتُنَا أَنْ نَتَّبِعَ الْجَنَائِرَ، وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيْنَا.

ئوم عه تییه رضی اللہ عنہا ده لیت: ئیمه لیان قه ده غه کرابوو که شوین جه نازه بکهوین، به لام تو بزیان لی نه ده کرا.

بَابُ فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَائِرِ وَتَشْيِيعِهَا

باسی فه زلی نو یژکردن له سه ر جه نازه و شاردنه وهی

۵۲۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيَقُومُ عَلَى جَنَائِرِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شُقُّوا فِيهِ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ده یفه رموو: «هیچ موسولمانیک نییه بمریت و چل که س له سه ری نو یژ بکهن که هاو به شیان بو خوا دانه ناییت، بیگومان خوا تکا و دو عایان بو ی وهرده گریت».

بَابُ الْقِيَامِ لِلْجَنَائِرِ

باسی هه لسان له به ر جه نازه

۵۲۵. عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ رضی اللہ عنہ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَائِرَ فَقُومُوا لَهَا، حَتَّى تَخْلُقَكُمْ أَوْ تُوَضَّعَ».

عامیری کوری په بیعه ﷺ فەرمووده که بهرز ده کاته وه بو پیغه مبهړ ﷺ فەرموویه تی: «نه گهر جه نازه په کتان بینی هه لسن له بهری تا جه نازه که تیده په ریت و ئیوه به جی دلیت، یان نه گهر له گه لیدا بوون تا داده نریت له زه وییه که (واته: به پیوه بن و دامه نیشن)».

بَابُ الرُّكُوبِ فِي الْجَنَازَةِ

باسی شوینکه وتنی جه نازه به سواری

۵۲۶. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَتَى بِدَائِيَّةٍ وَهُوَ مَعَ الْجَنَازَةِ فَأَبَى أَنْ يَرْكَبَهَا، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى بِدَائِيَّةٍ فَرَكِبَ، فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ كَانَتْ تَمْشِي، فَلَمْ أَكُنْ لِأَرْكَبْ وَهُمْ يَمْشُونَ، فَلَمَّا ذَهَبُوا رَكِبْتُ».

سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: (ولاخیکیان بو پیغه مبهړی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هینا)، پیغه مبهړی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دواى جه نازه په که وتبوو په تی کرده وه سوار ولاخه که بیت، پاشان له گه پرانه وده ولاخیکیان بوى هینا سوار بوو، پیی گوترا (بو سهره تا سهر نه که وتیت، ئیستا له گه پرانه وده سهر ده که ویت؟)، فەرمووی: «له بهر نه وهی فریشته کان به پیی دواى جه نازه که که وتبوون، نه ده بوايه من سوار (نه سپیک یان مایینیک) بم نه وانیش به پیی پرؤن، پاشان له گه پرانه وده که نه وان پرؤشتن ئینجا منیش سوار بووم».

بَابُ الْمَشْيِ أَمَامَ الْجَنَازَةِ

باسی پرؤشتن له پیش جه نازه وه به پیی

۵۲۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ.

ئیین عومەر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ئه بو به کر و عومهریشم رضی اللہ عنہ بینوه له پیش جه نازه وه رویشتونوه.

بَابُ الْإِسْرَاعِ بِالْجَنَازَةِ

باسی په له کردن له بردنی جه نازه دا

۵۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تَقَدَّمُونَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ تَكَ سَوَى ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ».

ئه بو هورده پره رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «خیرا جه نازه هه لبرگن و بیبهن بو گورستان، ئه گهر ئه م جه نازه به که سیکی چاک بیت، ئه وه باشرین شته که پیشکەشی ده کهن و ده یگه یه نن به شوینی خوی، ئه گهر واش نه بیت که سیکی خراب بیت، ئه وه خراپه یه که له کول خوتانی ده که نه وه».

بَابُ الدَّفْنِ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَعِنْدَ غُرُوبِهَا

باسی ناشتنی مردوو له سه ره تای خو ره لانتن و کاتی خو رئا و ابوون

۵۲۹. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، أَوْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهْرِ حَتَّى تَمِيلَ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ أَوْ كَمَا، قَالَ.

عوقبه ی کوپی عامیر رضی اللہ عنہ ده لیت: سنی کات هه بوو پیغمبره ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم قه ده غه ی ده کردین نوژی تیدا بکهین، یان مردوو ه کانمانی تیدا بنیژین: سه ره تای خو ر

دەرکهوتن چاوه‌پړی بکړیت تا ته‌واو به‌رز ده‌بیته‌وه، کاتیک خور له نیوه‌پراستی
 ئاسماندا له نیوه‌پړو پاده‌وه‌ستیت، کاتیک که خور لار ده‌بیته‌وه بو ئاوابوون، یان به‌م
 شیوازه‌ی که فه‌رموو‌یه‌تی.

بَابُ إِذَا حَضَرَ جَنَائِزُ رِجَالٍ وَنِسَاءٍ مَن يُقَدِّمُ؟

باسیك: ئەگەر جەنازەى كۆمەڵێك ڕن و پیاو دانرا
 بۆ نوێژ لەسەر كردن، كامیان پێش دەخړیت؟

٥٣٠. عَنْ يَحْيَى بْنِ صَبِيحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمَّارٌ، مَوْلَى الْحَارِثِ بْنِ نُفَلٍ، أَنَّهُ شَهِدَ
 جَنَازَةَ أُمِّ كَلْثُومٍ، وَابْنِهَا، فَجُعِلَ الْغُلَامُ مِمَّا يَلِي الْإِمَامَ، فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ، وَفِي الْقَوْمِ
 ابْنُ عَبَّاسٍ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ، وَأَبُو قَتَادَةَ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ، فَقَالُوا: «هَذِهِ السُّنَّةُ».

یه‌حیاى کورى صوبه‌یح ده‌لیت: عه‌ما‌رى خزمه‌تکارى حاریسى کورى نه‌وفه‌ل، بۆى
 گێپرامه‌وه (و گوتى): ئاماده‌ى نوێژى ئوم کولسوم بوو له‌گه‌ل کوربه‌که‌یدا^(١)، کوربه‌که
 له‌لای ئیامه‌وه‌ داده‌نریت، ئافره‌ته‌که‌ له‌لای قیبه‌له‌وه‌ داده‌نریت، ده‌لیت: نکوولئ نه‌و
 شته‌م کرد، له‌تیو قه‌ومه‌که‌دا ئیبن عه‌بباس و ئه‌بو سه‌عیدی خودری و ئه‌بو قه‌تاده‌ و
 ئه‌بو هوره‌یره‌ی تیادا بوو، گوتیان: ئه‌مه‌ سونه‌ته‌.

تێبینی:

به‌م شیوازه‌ که ئەگەر ڕن و پیاویك بوو، یان منداڵیكی کور له‌گه‌ل ئافره‌تیکدا
 بوو، منداڵه‌که‌ له‌لای ئیامه‌وه‌ داده‌نریت و ئافره‌ته‌که‌ له‌لای قیبه‌له‌وه‌ داده‌نریت، وه
 ڕیوایه‌تى دیکه‌ هاتوو له‌ ئیبن عومه‌ره‌وه‌ نوێژى له‌سه‌ر چه‌وت جەنازه‌ کردوو.

.....
 (١) که ناوی زه‌یدی نه‌که‌بر بوو کورى پێشه‌وا عومه‌ر بوو، ئه‌م ئوم کولسومه‌ کچی پێشه‌وا عه‌لییه‌، خێزانی
 پێشه‌وا عومه‌ره‌، پێشه‌وا عومه‌ر زاواى پێشه‌وا عه‌لى بووه‌، له‌گه‌ل کوربه‌که‌یدا هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه‌ له‌ یه‌ک
 کاتدا مردن، هه‌تا نه‌یانزانی کامیان پێش کامیان مردوونه‌، بۆیه‌ که‌سیان میراتیان له‌ که‌سیان نه‌برد.

که ژن و پياو بوونه، پياوه کانی له لای ئيامه وه داناوه، وه ژنه کانی له لای قبيله وه داناوه، وه به يه ک ريز پيکي خستون، وه نويزی له سهر کردوون، که واته دروسته همووی به يه که وه يه ک نويزی له سهر بکهيت، وه ده گوتريت: دروستيشه يه ک يه ک نويزيان له سهر بکهيت، پيغه مبهري خوا ﷺ له سهر کوژراواني ثوحد يه ک يه ک نويزی له سهر کردوون، يان گوتراوه: ده ده ديناون و نويزی له سهر کردوون، وه پيشه وا عوسمان و عه بدوللای کوری عومهر و ثبو هوړه پرهش له مه دينه دا ژن و پياو بمر دنایه به يه که وه نويزيان له سهر ده کردن، پياوه کانيان له لای ئيامه وه داده نا، نافرته ته کان له لای قبيله وه.

بَابُ أَيْنَ يَقُومُ الْإِمَامُ مِنَ الْمَيِّتِ إِذَا صَلَّى عَلَيْهِ؟

باسی ئيام که نويزی له سهر مردوو کرد له کوپوه پاده وه ستيت؟

۵۳۱. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نَفْسِهَا، فَقَامَ عَلَيْهَا لِلصَّلَاةِ وَسَطُهَا.

سه موړه ی کوری جوندوب ﷺ ده لیت: نافرته ټیک به سهر مندا لیکه وه کوچی دواپی کرد له زه یستایدا، نويزم له سهری کرد له گهل پيغه مبهردا ﷺ، پيغه مبهري ﷺ له نيوه راستی نافرته ته که پراوه ستا.

بَابُ مَا يَقْرَأُ عَلَى الْجَنَازَةِ

باسی چ شتيک له سهر جه نازه ده خویندریت؟

۵۳۲. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَى جَنَازَةٍ،

فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَقَالَ: إِنَّهَا مِنَ السُّنَّةِ.

ته لحه ی کوری عه بدوللای کوری عه وف ده لیت: له گهل تبین عه بیاس ﷺ له سهر جه نازیه ک نوژمان کرد، فاتحه ی خویند، گوتی: نه مه سونه ته.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَيِّتِ

باسی دوعا کردن بۆ مردوو

۵۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَمَيِّتِنَا، وَصَغِيرِنَا، وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

ئه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر جه نازیه ک نوژنی کرد، فهرمووی: «خوایه له زیندوو و مردوومان خوش بیت و له بچووک و گهوره مان خوش بیت و له نیر و میان خوش به، له وهی ناماده یه و له وهی لیړه نییه، خوایه ته وهی ژباندت له ټیمه له سهر نیان بیژینیت و ته وهیشی که مراندت له ټیمه له سهر نیسلام بیمړینیت، خوایه له پاداشتی نوژکردن له سهر ته و جه نازیه بییه شان نه که یت، له دوا ی ته ویش گومرمان نه که یت».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى الْقَبْرِ

باسی نوژکردن له سهر گۆر

۵۳۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ - أَوْ رَجُلًا - كَانَ يَقُمُّ الْمَسْجِدَ، فَفَقَدَهُ

النَّبِيُّ ﷺ فَسَأَلَ عَنْهُ، فَقِيلَ: مَاتَ، فَقَالَ: «أَلَا آذَنْتُمُونِي بِهِ؟»، قَالَ: «دُلُّونِي عَلَى قَبْرِه»، فَدَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ.

نه بو هوږه پړه ﷺ ده گپړېته وه: نافرته تېكى په شپېست، يان پياوړك، مزگه وتى پاك ده كرده وه (خزمه تى ده كرد)، پښه مېر ﷺ بينى ديار نيه، پرسيارى كرد، گوترا: كوچى دوايى كرد، فرمووى: «نهى بو منتان تاگادار نه كرده وه (كه مردووه بو نه وهى نوږى له سهر بكه م؟)»، فرمووى: «گوږه كه يم پى نشان بدهن»، نيشانيان دا، (پښه مېر ﷺ چو و له سهر گوږه كهى) نوږى له سهر كرد.

بَابُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمُسْلِمِ يَمُوتُ فِي بِلَادِ الشَّرِكِ

باسيک دهر بارهى نوږ كړدن له سهر موسولمانيك كه له ولاتى كافران بمرېت

٥٣٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى لِلنَّاسِ النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، وَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمَصَلَّى، فَصَفَّ بِهِمْ، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ.

نه بو هوږه پړه ﷺ ده گپړېته وه: نه و پوږهى نه جاشى كوچى دوايى كرد، پښه مېرى خوا ﷺ هه والى مردنه كهى به خه لك راگه ياند، دهر يكردن له گه ل خوږدا بردنى بو نوږگه (له دهره وهى شار)، نه وانى كرده چهنه پوليكه وه، (نوږى غايبيى له سهر نه جاشى كرد) چوار (الله اكبر)ى له سهر كرد.

بَابُ الْجُلُوسِ عِنْدَ الْقَبْرِ

باسى دانېشتن له لاي گوږ (كه تازه هه لكه ندراره و دانه پوښاره و)

٥٣٦. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِّنْ

الْأَنْصَارِ فَانْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ، وَلَمْ يُلْحَدْ بَعْدُ فَجَلَسَ النَّبِيُّ ﷺ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَجَلَسْنَا مَعَهُ.

به پرائی کوری عازیب ﷺ: ده لیت: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ: در چوین بو جه نازهی پیاویکی نه نصاری، گه یشتینه لای گوره که، هیشتا له حده که ی له لاهو بو چال نه کرابوو، پیغه مبهر ﷺ: رووه و قیبله دانیشتم تيمهش له گه لیدا دانیشتم.

بَابُ فِي الدُّعَاءِ لِلْمَيِّتِ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ

باسی دوعا کردن بو مردوو کاتیک ده خریته ناو گوره که یه وه

۵۳۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا وَضَعَ الْمَيِّتَ فِي الْقَبْرِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

ئیین عومه ر ﷺ: ده گپریته وه: پیغه مبهر ﷺ: کاتیک که مردوو له تئو گور داده نرا، ده یفه رموو: «به ناوی خوا و له سه ر سوننهت و ریبازی پیغه مبهری خوا».

بَابُ الْإِسْتِغْفَارِ عِنْدَ الْقَبْرِ لِلْمَيِّتِ فِي وَقْتِ الْإِنْصِرَافِ

باسی داوا ی لیخوشبوونکردن بو مردوو کاتی گه پانه وه (له داوا ی ناشتمن)

۵۳۸. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَّغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَسَلُّوا لَهُ بِالتَّثْنِيتِ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ».

عوسمانی کوری عهفان ﷺ: ده لیت: پیغه مبهر ﷺ: کاتیک له ناشتمنی مردوو ده بوویه وه له لای گوره که راده وه ستا و ده یفه رموو: «داوا ی لیخوشبوون بو برا که تان

بکهن، داوا بکهن له خوا بو تهوهی جیگیری بکات، له بهر تهوهی ئیستا پرسپاری لی ده کریت (فریشته کان دین پرسپاری لی ده کهن).

بَابُ كَرَاهِيَةِ الذَّبْحِ عِنْدَ الْقَبْرِ

باسی ناپه سندی سه ربړینی ئاژهل له لای گور

۵۳۹. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ»، قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: كَانُوا يَعْقِرُونَ عِنْدَ الْقَبْرِ بَقْرَةً أَوْ شَاةً.

ته نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «سه ربړینی ئاژهل له لای گور (عقر) له ئیسلامدا نییه»، عه بدورپه زاق ده لیت: مه بهستی ته وهیه له نه فامیتیدا له لای گوره که ئاژه لیان سه ر ده بری، ئیدی مانگا بووایه یان مهر.

بَابُ الْمَيِّتِ يُصَلَّى عَلَى قَبْرِهِ بَعْدَ حِينٍ

باسی نویژی مردوو له سه ر گوره که ی له دوا ی ماوهیه کی زور

۵۴۰. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ يَوْمًا فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أَحَدٍ، صَلَاتُهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ.

عوقبه ی کوری عامیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ رۆژنیکان ده رچوو بو لای ته هلی ئو حود نویژی له سه ر کردن، پاشان پوشت.

بَابُ فِي الْبِنَاءِ عَلَى الْقَبْرِ

باسيک دهرباره‌ی دروستکردنی خانوو له‌سه‌ر گۆر

٥٤١. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يَقْعَدَ عَلَى الْقَبْرِ، وَأَنْ يَقْصَصَ وَيُبْنَى عَلَيْهِ.

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گویم لێ بوو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێگه‌ری کرد له‌ دانێشتن له‌سه‌ر گۆر، پێگه‌ری کردوو هه‌لبه‌ستری (واته: گه‌چ بکری و هه‌لبه‌ستری)، قه‌ده‌غه‌ی کردوو خانووشی له‌سه‌ر دروست بکری.

٥٤٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَاتِلَ اللَّهُ الْيَهُودَ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گه‌ریته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «خوا جووله‌که بکوژی (یاخود نه‌فه‌ری خوا له‌ جووله‌که‌ی) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گۆری پێغه‌مبه‌رانیاں کردوو به‌ مزگه‌وت».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْقُعُودِ عَلَى الْقَبْرِ

باسيک دهرباره‌ی ناپه‌سندی (حه‌رامی) دانێشتن له‌سه‌ر گۆر

٥٤٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ، حَتَّى تَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئیه‌وه له‌سه‌ر پشکویه‌ک له‌ ئاگر دا بنیشت، پۆشاکه‌کانی بسووتیشت تا ده‌گات به‌ پێسته‌که‌ی

(و پیسته که شی بسووتینیت)، باشره بوی له وهی له سهر گوریک دابنیشیت».

۵۴۴. عَنْ أَبِي مَرْزِدٍ الْغَنَوِيِّ رضی الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا».

نه بو مه پرسه دی غه نه وی ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له سهر گور دامه نیشن، پرووه و گوریش نوژ مه کن (چونکه به گه وره زانینی گوره که ی تیدایه)».

بَابُ الْمَشْيِ فِي التَّلْعِ بَيْنَ الْقُبُورِ

باسی پویشتن به نه عله وه به نیو گوره کاند

۵۴۵. عَنْ أَنَسٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نِعَالِهِمْ».

نه نه س ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «کاتیک به نده ده خریته نیو گوره وه، هاوه له کانی پستی لی ده کن و ده گپریته وه، نه و گوی له ده نگي نه عله کانیان ده بیت کاتیک که ده گپریته وه».

بَابُ فِي تَحْوِيلِ الْمَيِّتِ مِنْ مَوْضِعِهِ لِلْأَمْرِ يَحْدُثُ

باسیک ده رباره ی گواستنه وهی گور له بهر پیویستی و شتیک که پروو بدات

۵۴۶. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه قَالَ: دُفِنَ مَعَ أَبِي رَجُلٍ، فَكَانَ فِي نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ حَاجَةٌ، فَأَخْرَجْتُهُ بَعْدَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ، فَمَا أَنْكَرْتُ مِنْهُ شَيْئًا، إِلَّا شَعِيرَاتٍ كُنَّ فِي لِحْيَتِهِ مِمَّا يَلِي الْأَرْضَ.

جابر رضي الله عنه دهليت: باوكم له گهل پياويكي ديكه نيزرابوو (له ئوحد)، منيش له دلمدا شتيك دروست بووبوو (پيم خوش بوو بيگوازمهوه)، بويه دواي شهش مانگ (له گوره كه ي) دهرمهينابهوه، هيچ شتيكي ناموم نهيني (كه بهسهر لاشه كهيدا هاتييت)، ته نها چهند تاله موويه كه نهيت له ريشي كه شور بووبوونهوه سهر زهويه كه (رهنگيان گورابوو).

بَابُ فِي الشَّاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسيک دهرباره ي ستاييشکردنی مردوو

٥٤٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَرُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنُوا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ مَرُّوا بِأُخْرَى فَأَثْنُوا عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ شُهَدَاءٌ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دهليت: جەنازەيە کيان بەلای پێغەمبەری خوادا ﷺ تێپەراند، خەلکی ستاییشی خێریان کرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «(ئەمە بەهەشتی) بۆ پێویست بوو»، پاشان جەنازەيەکی دیکەیان تێپەر کرد بە خراپە باسیان کرد، فەرمووی: «(ئەو دۆزەخی) بۆ پێویست بوو»، پاشان فەرمووی: «(ئێوە هەندیکتان شایەتن بەسەر هەندیکتانەو (شایەتی ئێوە بۆ کەسیک کە دەمریت حیسابی لەسەر دەکریت)».

بَابُ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ

باسيک دهرباره ي سەردانکردنی گۆرستان

٥٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ فَبَكَى، وَأَبْكَى مَنْ حَوْلَهُ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي تَعَالَى عَلَى أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، فَاسْتَأْذَنْتُ أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأَذِنَ لِي، فَزُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ بِالْمَوْتِ».

ئه‌بو هوړه‌پړه ﷺ ده‌لټ: پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سهردانى گورى دايكى كرد، خوى گريا، نه‌وانه‌ى ده‌وروپشتى هه‌مووى هينايه‌ گريان، پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: «داواى مؤله‌تم له‌ خوا كرد مؤله‌تم بدات داواى ليخوشبون بو دايكم بكهم، مؤله‌تى نه‌دام، داواى مؤله‌تم كرد كه ريگام بدات سهردانى گوره‌كه‌ى بكهم مؤله‌تى دام، بويه‌ تيوه‌ سهردانى گورستان بكهن له‌بهر ئه‌وه‌ى مردنتان بير ده‌خاته‌وه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا زَارَ الْقُبُورَ أَوْ مَرَّ بِهَا

باسى ئه‌وه‌ى ده‌گوتريټ له‌ كاتى سهردانى گورستان يان تيپه‌رپوون پييدا

٥٤٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ إِلَى الْمَقْبَرَةِ، فَقَالَ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ».

ئه‌بو هوړه‌پړه ﷺ ده‌گپريته‌وه: پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌رچوو بو گورستان، فهرمووى: «سلاوى خواتان لى بيت ئه‌ى كه‌سانى خه‌لكى ئه‌م شويته‌ له‌ پرواداران، تيمه‌ش ان شاء الله به‌ تيوه‌ ده‌گه‌ين».

کتابُ الْإِيمَانِ وَالنُّذُورِ

په رتووکی سویندخواردن و نه زکردن

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي الْإِيمَانِ الْفَاجِرَةِ

باسی هه ره شهی توند له سه ر سویندخواردنی به درو

۳۱۲

۵۵۰. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ مَضْبُورَةٍ كَاذِبًا فَلْيَتَّبِعُوا بِوَجْهِهِ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عیمرانی کوړی حوصهین رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو به تی: «هه ر که سیك سویندی مه حکه مه به درو بخوات، با شوینی خوی له نیو ناگردا دیاری بکات، که له سه ر روو ده خریته نتویه وه».

تیبینی:

(يَمِينٍ مَضْبُورَةٍ): نه و سوینده ی که له لای حاکم و دادوهر ده خوریت و بو پا به ندکړنه.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْخُلْفِ بِالْأَبَاءِ

باسيک دهریاره ی ناپه سندی سویندځواردن به باوک و باپیران

۵۵۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَدْرَكَهُ وَهُوَ فِي رَكْبٍ وَهُوَ يَخْلِفُ بِأَبِيهِ، فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لَيْسَ كُنْتُ».

عومهري کورې خه تتاب رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغمبهري خوا ﷺ پټی گه یشته ئه م له نیو کاروانیکدا بوو (کومه لیک و شتر بوو) سویندی خوارد به باوکی (سهره تاي ئیسلام بوو، نه یزانی)، پیغمبهري خوا ﷺ فرمووی: «خو اقه ده غه ی نه وه تان لی ده کات سویند به باوک و باپیرانتان بخون، نه گهر که سیک سویندی خوارد یان با سویند به خوا بخوات، یان بیده نگ بیت و سویند نه خوات».

بَابُ لَغْوِ الْيَمِينِ

باسی سویند به ده مدها تن

۵۵۲. قَالَتْ عَائِشَةُ رضي الله عنها: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ، كَلَامُ اللَّهِ، وَبَلَى وَاللَّهِ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبهري خوا ﷺ فرموویته ی: «له مال هوه که سیک ده لیت نه والله، به لی والله (مادام به سهر زمانیدا دیت ئه مه له غووی پی ده گوتړت و که فاپرته ناکه ویتته سهری)».

بَابُ الْمَعَارِضِ فِي الْيَمِينِ

باسی سویندخواردن له لاپرا (شاردنه وهی مه به ست)

۵۵۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَمِينُكَ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ عَلَيْهَا صَاحِبُكَ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پێغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «سویندخواردنه که ت نهویه که هاوړیکه ت سویند ت ده دا له سه ری و به راست ده زانی ت».

تیی نی:

لږه ناییت ته ورییه به کار بهیتریت، ناییت که سیك له سه ر شتیک تو سویند بدات، تو به نه ته تی خوت سویند له سه ر شتیک دی که بخویت، به لکوو نه و له سه ر چی سویند ت ده دات به گویره ی نه ته تی نه وه نه ک نه ته تی تو، چونکه نه مه به درو داده نریت، مروف له سه ر چی سویندیان دا، ده بیت له سه ر نه وه سویند بخوات، نه گه ر نا خوی ده خه له تییت و گونا بهار و تاوانبار ده بیت.

بَابُ الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ

باسی هه لاواردن له سویندخواردن

۵۵۴. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ فَاسْتَثْنَى، فَإِنْ شَاءَ رَجَعَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ».

ئین عومه ر رضي الله عنه دهلیت: پێغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هه ر که سیك سویندی خوارد و له سوینده کهیدا هه لاواردنی تیدا بوو (گو تی: ان شاء الله)، نه وه نه گه ر

ویستی با کاره که جیبه جی بکات، نه گهریش نه یویست با وازی لی بینیت و سوینده که ش ناکه ویت».

بَابُ الرَّجُلِ يُكْفَرُ قَبْلَ أَنْ يَخْنَثَ

باسی که سیك که فارهت بدات پيش نه وهی سوینده که ی بشکینیت

۵۰۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ، إِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَأَتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَكَفَّرْ يَمِينَكَ».

عبدورپرهمانی کوری سه موره رضی الله عنه ده لیت: پیغمبر ﷺ پیمی فهرموو: «تهی عه بدورپرهمانی کوری سه موره، نه گهر سویندت خوارد له سهر شتیک پاشان زانیت یان یوت دهر کهوت که نه وهی دیکه بکهیت باشته، نه وه برؤ بیکه و که فارهتی سوینده که ت بده».

بَابُ فِي الرَّقَبَةِ الْمُؤْمِنَةِ

باسیک دهر بارهی نازادکردنی کویله یه کی پروادار

۵۰۱. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ رضی الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، جَارِيَةٌ لِي صَكَكْتُهَا صَكَّةً، فَعَظَّمَ ذَلِكَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: أَفَلَا أُعْتِقُهَا؟ قَالَ: «إِثْنِي بِهَا»، قَالَ: فَجِئْتُ بِهَا، قَالَ: «أَيْنَ اللَّهُ؟»، قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: «مَنْ أَنَا؟»، قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: «أُعْتِقُهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ».

موعاویهی کوری حه که می سوله می رضی الله عنه ده لیت: گوتم: تهی پیغمبره ی خوا

که نیزه کیکم هیه زلله یه کم لی داوه، پیغهمبه ریش ﷺ تهو کاره ی زور له سهر گه وره کردم، بویه گوتم: ته دی نازادی نه که م؟ فهرمووی: «بیهینه بو لام»، گوتی: منیش هینام بو خزمه تی، فهرمووی: «خوا له کوئییه؟»، که نیزه که که ش گوتی: له سهره وه یه (له ناسانه)، فهرمووی: «من کیم؟»، گوتی: تو پیغهمبه ری خوا ی، فهرمووی: «نازادی بکه، چونکه به راستی پرواداره».

بَابُ الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ بَعْدَ السُّكُوتِ

باسی هه لاواردن له سوینددا له دوا ی بیده نگبون

۵۵۷. عَنْ عِكْرِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «وَاللَّهِ لَاغْزُورَ قُرَيْشًا، وَاللَّهِ لَاغْزُورَ قُرَيْشًا، وَاللَّهِ لَاغْزُورَ قُرَيْشًا»، ثُمَّ قَالَ: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

عیکریمه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گبرته وه: پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمووی ته ی: «سویند به خوا ده بیت غه زای قوره یش بکه م، سویند به خوا ده بیت غه زای قوره یش بکه م، سویند به خوا ده بی غه زای قوره یش بکه م»، پاشان فهرمووی: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ، واته: نه گهر خوا ویستی له سه ربوو (پاشان غه زای قوره یشی نه کرد، سوینده که شی شکاند و که فاره تیشی نه دا، چونکه فه تحی مه که کی کرد به بی غه زا)».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ التَّدْوِيرِ

باسی پیگریکردن له نه زر

۵۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَأْتِي ابْنَ آدَمَ النَّذْرُ الْقَدَرُ بِشَيْءٍ لَمْ أَكُنْ قَدَرْتُهُ لَهُ، وَلَكِنْ يُلْقِيهِ النَّذْرُ الْقَدَرُ قَدَرْتُهُ، يُسَخَّرُ مِنْ الْبَحِيلِ

يُؤْتِي عَلَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ يُؤْتِي مِنْ قَبْلُ».

ئەبو ھورەيرە ر.ھ دەگىزىتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ (لە ھەرموودەيەكى قودسىدا) دەھەرموئەت (خوا ھەرموويەتى): ئەو نەزرى مەرووف دەيكات ھىچ شتەك لەوقەدەرى كە من بۆم ديارى كەردوو ناگۆرەت، بەلام جار ھەيە قەدەر لەگەل نەزرى كەى ئەو يەك دەگرەو، نەزىر ئەو شتەيە (ئەو مالىە) كە لە كەسى چرووك وەردەگىردەت، ئەو مالىە لى وەردەگىردەت كە پيش نەزرى كە ئامادە نەبوو بيدات.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّنْذِيرِ فِي الْمَعْصِيَةِ

باسى ئەوھى ھاتوو دەريارەى نەزرى لە سەرىپچى خوادا

۲۱۷

۵۵۹. عَنْ عَائِشَةَ ر.ھ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعْصِهْ».

عائشە ر.ھ دەئەت: پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموويەتى: «ھەر كەسەك نەزرى كەرد و نەزرى كەى گۆرپرايەلى خوا بوو، با جىبەجى بكات، ھەر كەسەكەش نەزرى كەرد نەزرى كەى سەرىپچى خوا بوو، با نەيكات».

بَابُ مَنْ رَأَى عَلَيْهِ كَفَّارَةً إِذَا كَانَ فِي مَعْصِيَةٍ

باسى ئەو كەسەى كە پىي وایە نەزرى سەرىپچى كەفارىتى دەكەويتە سەر

۵۶۰. عَنْ عَائِشَةَ ر.ھ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَذَرِ فِي مَعْصِيَةٍ وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ».

عائشە ر.ھ دەگىزىتەو: پىغەمبەر ﷺ ھەرموويەتى: «نەزىر لەسەرىپچىدا نىيە (كەسەك

نەزری کرد نەزرە کە ی سەر پێچی بوو پێویستە بیشکینیت) و کە فارەتی سویندە کە شی بدات».

۵۶۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ لَمْ تَقْضِهِ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَقْضِهِ عَنْهَا».

عەبدوللای کۆری عەباس رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: سەعدی کۆری عوبادە رضی اللہ عنہ داوای فەتوای لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، وە پرسیری لێ کرد و گوتی: دایکم وە فاتی کردوو و نەزریکی لە سەر بوو جێبەجێ نە کردوو؟ ^(۱) پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «لە جیاتی دایکت نەزرە کە ی بۆ جێبەجێ بکە».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيِّهُ

باسی دەر بارە ی ئەو ی هاتوو کە سێک مردوو و پۆژوو قەر زدار بێت و ماله وە بۆی بگر نه وە

۵۶۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: إِنَّهُ كَانَ عَلَى أُمِّهَا صَوْمٌ شَهْرٍ أَفَأَقْضِيهِ عَنْهَا، فَقَالَ: «لَوْ كَانَ عَلَى أُمِّكَ دَيْنٌ أَكُنْتُ قَاضِيَتُهُ؟»، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى».

ئەبن عەباس رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: ئافرەتێک هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ پێی گوت: دایکم پۆژووی مانگیکی لە سەر بوو مردوو، ئایا لە جیاتی ئەو بۆی بگر مەو؟ فەرمووی: «ئەگەر دایکت قەر زدار بوایە تۆ قەر زە کەت بۆی دە دایەو؟»، گوتی: بەلێ، فەرمووی: «دە ی قەرزی خوا لە پێشترە کە بدرێتەو».

(۱) دە گوتریت: پۆژووی لە سەر بوو، یان نازاد کردنی کۆیلە بوو، خێر بوو، یان نەزریکی مۆتلەق و پەها بوو، هەر شتێک بێت باس نە کراو، بەلام نەزری کردوو و جێبەجێ نە کردوو و وە فاتی کردوو.

بَابُ فِيمَنْ نَذَرَ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِمَالِهِ

باسيک دهرباره یی ټه و که سه ی نه زړ ده کات هه موو ماله که ی بیه خشیټ

۵۶۳. عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَتَخْلَعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُمِسْكَ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ»، قَالَ: فَقُلْتُ: إِنِّي أُمِسْتُ سَهْمِي الَّذِي يَخْيَرُ.

(کاتیک که عبی کوری مالیک رضي الله عنه چاوی کویر بو، عه بدوللا دهستی باوکی ده گرت)، که عبی کوری مالیک ده لیت: گوتم: ټه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، من تهوبه م کړدوه (له و سځ که سه ی که دوا که وتن له غه زای ته بووک، خوا تهوبه که ی قبول کړدن)، له تهوبه که م ټه وه بیت که ده سته رداري هه موو ماله که م ده بم و هه مووی ده که م به خیر بو خوا و بو پیغه مبهره که ی ﷺ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «هه ندیک له ماله که ت بهیلره وه ټه مه باشته بوټ»، ده لیت: گوتم: من ټه م پشکه ی له خه بیه ر هه مه ټه وه ده هیلمه وه ټه وه ی دیکه هه مووی ده که م به خیر.

بَابُ مَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَمْ يُسَمِّهِ

باسی که سيک نه زری کړدوه و ناوی نه هیناوه (دیاری نه کړدوه)

۵۶۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَفَّارَةُ النَّذْرِ كَفَّارَةُ الْيَمِينِ».

عوقبه ی کوری عامر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «که فاره تی نه زریک که ناو نه هینرایټ، که فاره تی سولند خواردنه».

بَابُ مَنْ نَذَرَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ثُمَّ أَدْرَكَ الْإِسْلَامَ

باسی که سیّک له نه فامیدا نه زری کردووه دواپی موسولمان بووه

۵۶۵. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أُعْتَكِفَ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ لَيْلَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَوْفِ بِنَذْرِكَ».

عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ئە ی پیغمبەری خوا، من له نه فامیتیدا نه زرم کردبوو که شهوێک له که عبهی پیروژدا ئیعتیکاف بکه، پیغمبەر ﷺ پتی فەرموو: «وه فادار به بۆ نه زره کهت (جییه جتی بکه)».

کتابُ البیوع

په رتو وکی مامه له کردن

بَابُ فِي التَّجَارَةِ يُخَالِطُهَا الْخُلْفُ وَاللَّغْوُ

باسيک دهر ياره ی کرین و فروشتن سویند خواردن و
قسه ی بیمانا و ناشه رع ی تیکه کویت

۳۲۲

۵۶۶. عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي عَرَزَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُسَمِّي السَّمَايِرَةَ فَمَرَّ بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَسَمَانَا بِاسْمِ هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ التُّجَّارِ، إِنَّ الْبَيْعَ يَخْضُرُهُ اللَّغْوُ وَالْخُلْفُ، فَشَوْبُوهُ بِالصَّدَقَةِ».

قه یسی کوړی نه بو غه پرزه ﷺ ده لیت: نیمه له سه رده می پیغه مبهری خوا ﷺ بیمان ده گوترا: سه ماسپره (واته: ده لال)، پیغه مبهری خوا ﷺ به لا ماندا تپه پری ناویکی له وه باشتی لی ناین، فهرمووی: «نه ی گرو ی بازرگانان (ناومانی گوری بو بازرگان)، هم کرین و فروشتنه قسه ی بیمانا و بیسوود و سویند خواردن تیده که ویت، بویه کرین و فروشته که تان تیکه ل بکه ن به خیر».

بَابُ فِي اجْتِنَابِ الشُّبُهَاتِ

باسيک دهرباره څو دوور خستنې وه له هر شتيک که گومانى تيدا بښت

٥٦٧. عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْحَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ، وَسَأْضِرُّ لَكُمْ فِي ذَلِكَ مَثَلًا، إِنَّ اللَّهَ حَمَى حِمًى، وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَا حَرَّمَ، وَإِنَّهُ مَنْ يَزْعِمُ حَوْلَ الْحِمَى يُوْشِكُ أَنْ يُخَالِطَهُ، وَإِنَّهُ مَنْ يُخَالِطُ الرَّيْبَةَ يُوْشِكُ أَنْ يَجْسُرَ».

نوعمانى كورى به شير رضي الله عنه ده لیت: گویم لى بوو پیغه مبهري خوا ﷺ ده یغه رمو: «حلال لاشکرا و پروونه، حرامیش لاشکرا و پروونه، هه ندیک شتیش هه یه لهو نیوانه دایه، لهم بابه ته نمونه یه کتان بو ده ښمونه: خوا سنوورى هه یه، سنووره کانی خوا نهو شتانه یه که حرامی کردووه، (نمونه که نهو یه) نه گهر شوانتیک رانه مېړنکی هه بیت له نزيك پوانتیک رانه مېړه که ی بله وه پښتیت، نزيکه بچنه نیو نهو پاوانه، به لام خوټى لى بپاريزیت نهو پاريزراو ده بیت، هر که سيک تیکه لى نهو گومانانه بیت نزيکه بکه ویتته نیو حرامه وه».

بَابُ فِي أَكْلِ الرِّبَا وَمُؤْكَلِهِ

باسيک دهرباره سوو خوړ سوووه رگر

٥٦٨. عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا، وَمُؤْكَلَهُ وَشَاهِدَهُ وَكَاتِبَهُ.

عبدوللاى كورى مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ نه فرته ى کردووه لهو که سه ى سوو ده خوات، لهو که سه ى سوو ى پي ده دات، لهو که سه ى که شايه ته

و لهو كهسهی كه نووسه‌ری به لیئنامه‌ی مامه‌له‌ی سوویه (نه‌فرهت له هه‌موویان كراوه).

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْيَمِينِ فِي الْبَيْعِ

باسيک ده‌باره‌ی ناپه‌سندی سویندخواردن له کاتی کرین و فروشتندا

۵۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْحَلْفُ مَنْقَعَةٌ لِلْسَّلْعَةِ مَنْحَقَةٌ لِلْبَرَكَةِ».

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دەلیت: گویم لی بوو پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «سویندخواردنی درۆ ده‌بیته‌ هوی ره‌واجدان به‌ شتومه‌ که‌ که‌ و خیرا فروشتنی، به‌ لام به‌ره‌ که‌ت ناهیلیت و له‌ ناوی ده‌بات».

بَابُ فِي الشَّدِيدِ فِي الدِّينِ

باسيک ده‌باره‌ی هه‌ره‌شه‌ له‌ قه‌رزداریدا

۵۷۰. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يُصَلِّي عَلَى رَجُلٍ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ، فَأَتَى بِمَيِّتٍ، فَقَالَ: «أَعْلَيْهِ دَيْنٌ؟»، قَالُوا: نَعَمْ، دَيْنَارَانِ، قَالَ: «صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ»، فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيُّ: هُمَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، فَمَنْ تَرَكَ دِينًا فَعَلَى قَضَاؤُهُ وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ».

جابر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ نوژی له‌سه‌ر كه‌سيك نه‌ده‌کرد مردبیت و قه‌رزدار بیت، مردوو‌یه‌کیان هینا، فه‌رمووی: «ئایا قه‌رزى له‌سه‌ره‌؟»، گوتیان:

به لى، دوو دینار قهرزداره، فهرمووی: «خوتان نوږى له سهر هاوړیکه تان بکه ن»، نه بو قه تاده ی نه نصاری گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا، نوږی له سهر بکه نه دوو دیناره من بوی دده مده وه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نوږی له سهر کرد، دواى نه وه ی که خوا فه تحى بو پیغه مبهری خوا ﷺ کرد و غه نیمه ی ده ست که وت، فهرمووی: «من له هه موو پروادارنک له پیشرم له خودی خوښیان، هه که سینک قهرزی به جی هیشت له سهر منه من بوی دده مده وه (قهرزی قهرزداری داوه ته وه)، نه وه ی مالى به جی هیشت بو من نیه بو میراتگرانیه تی».

بَابُ فِي الْمَطْلِ

باسيک دهرباره ی دواخستنی قهرز (به نه نقه ست)

۲۲۵

۵۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «دواخستنی قهرز له لایه ن قهرزداره وه که ده ولمه ند بیت، نه وه سته مه، نه گه ریه کی که له ټیوه په وانه کرا بولای که سیکی ده ولمه ند (واته: قهرزت لای که سیکه بیت ده لیت: پرو له فلانه که سی ده ولمه ند که قهرزم لایه تی له جیاتی من لئی وه ربگره وه)، با بجیت وه ربگرته وه».

بَابُ فِي حُسْنِ الْقَضَاءِ

باسيک دهرباره ی دانه وه ی قهرز به جوانی

۵۷۲. عَنْ أَبِي رَافِعٍ رضي الله عنه: قَالَ: اسْتَسْلَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَكْرًا، فَجَاءَتْهُ إِبِلٌ مِّنْ

الصَّدَقَةِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ، فَقُلْتُ: لَمْ أَجِدْ فِي الْإِيلِ إِلَّا جَمَلًا خِيَارًا رِبَاعِيًّا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَعْطِهِ إِيَّاهُ، فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً».

ئەبو رافع رضي الله عنه دەلێت: پیغمبەری خوا ﷺ بە چکە و شترێکی بە قەرز لێ وەرگرتبوو (قەرزێ کردبوو)، پاشان و شتری صدەدەقەیی بۆ هات، فەرمانی پێ کردم و شترێک بەدەمەو بەو پیاوێ قەرزێ لێی کردبوو، گوتم: لەنیو و شترەکاندا تەنھا و شتری گەورەیی هەلبژاردەیی تێدا یە کە شەش سالی تەواو کردوو و چۆتە نیو حەوت سالیو، دانە چوارینەکانی دەرچوو و زۆر چاکە، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: «پرو ئەو چاکەیی بەدری، لەبەر ئەوێ باشتەری کەس ئەو کەسە یە کە قەرز بەباشەو دەداتەو».

٥٧٣. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ لِي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ دَيْنٌ فَقَضَانِي وَزَادَنِي.

جابیری کوپی عەبدوللا رضي الله عنه دەلێت: قەرزەم لەسەر پیغمبەر ﷺ بوو، بە زیادەو پێی دامەو. (ئەو زیادەیی وەکوو هەدیە وایە، لە کاتی قەرزکردنە ناییت مەرجی زیادە وەرگرتنی تێدا بیت، دەنا دەبێتە سوو).

بَابُ فِي الصَّرْفِ

باسيک دەربارەیی ئالوگۆرکردنی پارە

٥٧٤. عَنْ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الذَّهَبُ بِالْوَرِقِ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ».

عومەر رضي الله عنه دەلێت: پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ئالتوون بە زیو بگۆریتەو وە ریبایە، مەگەر تو بلییت: ها، ئەویش بلییت: ها، گەنم بە گەنم بگۆریتەو وە بیت بە

ړیبا، مه گهر دهست به دهست بیت، خورما به خورما بگورپته وه ړیبا په مه گهر دهست به دهست بیت، تو بلیت: ها، نه ویش بلیت: ها (نهو بلیت: وه ړیبا، نه ویش بلیت: وه ړیبا، وه ده بیت وه کوو په کیش بیت)، وه جو به جو بگورپته وه ړیبا په مه گهر تو بلیت: ها، نه ویش بلیت: ها».

بَابُ فِي بَيْعِ الثَّمَارِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صِلَاحُهَا

باسيک دهرباره ی فروشتنی به رو بووم پیش نه وهی که پیبگات

۵۷۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى يَبْدُوَ صِلَاحُهَا، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُشْتَرِيَ.

عبدوللای کوری عومر رضي الله عنه ده گپړپته وه: پڼغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردو وه بهرهمی دار بفروشریت هه تا چا کتیبه که ی دهر نه که ویت، قه ده غه ی له کریار و فروشیارش کردو وه.

بَابُ فِي زَرْعِ الْأَرْضِ بِغَيْرِ إِذْنِ صَاحِبِهَا

باسيک دهرباره ی کشتو کال کردن به بی مؤله تی خاوهن زهوی

۵۷۶. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ، فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ وَلَهُ نَفَقَتُهُ».

رافعی کوری خدیج رضي الله عنه ده لیت: پڼغه مبهری خوا ﷺ فرموو یه تی: «هر که سیک کشتو کالی کرد له زهوی که سیکدا به بی مؤله تیان، نه وه هیچ شتی که له و کشتو کالی بو نیه، نه میس چه ندیک خه رجی کردو وه پی دهر پته وه».

أَبْوَابُ الْإِجَارَةِ

باسه کانی به کریدان

فِي كَسْبِ الْمُعَلِّمِ

باسی داهاتی ماموستانای فیپرکار

٥٧٧. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه قَالَ: عَلَّمْتُ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الصُّفَّةِ الْكِتَابَ، وَالْقُرْآنَ فَأَهْدَى إِلَيَّ رَجُلٌ مِنْهُمْ قَوْسًا فَقُلْتُ: لَيْسَتْ بِمَالٍ وَأُرْمِي عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ، لَا تَيِّنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَلَأَسْأَلَنَّهُ فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَجُلٌ أَهْدَى إِلَيَّ قَوْسًا مِمَّنْ كُنْتُ أُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْقُرْآنَ، وَلَيْسَتْ بِمَالٍ وَأُرْمِي عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَ: «إِنْ كُنْتَ تُحِبُّ أَنْ تُطَوِّقَ طَوْقًا مِنْ نَارٍ فَأَقْبِلْهَا».

۳۲۸

عوبادهی کوپی صامت رضي الله عنه ده‌لئت: هه‌زارانی ته‌هلی صوففه که له مزگه‌وتدا ده‌ژیان، که‌ساتیکم له‌وانه فی‌ره قورئان و فی‌ره نووسین کرد، پیاویک له‌وان تیروکه‌وانیکی به دیاری پێ دام، گوتم: ئەمە مال نییه (شتی دنیایی نییه) و له‌پیناوی خوا تیری پێ ده‌هاوێژم و دژی کافران جیهادی پێ ده‌که‌م، به‌لام ده‌بی‌ت بچمه لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسیاری لی بکه‌م، هاتم بو خزمه‌تی گوتم: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، یه‌کیک له‌و پیاوانه‌ی که فی‌ری نووسین و قورئانم کرد، که‌وانیکی به‌ دیاری پێ داوم، مالیکی زۆر نییه (شتی دنیایی بی‌ت)، له‌ پیناوی خوادا جیهادی پێ ده‌که‌م تیری پێ ده‌هاوێژم، فهرمووی: «ته‌گهر پیت خۆشه‌ ته‌و که‌وانه‌ بی‌ته‌ ته‌وقیک له‌ ناگر ته‌وه‌ وه‌ریبگره‌».

تیبینی:

ته‌گهر که‌سیک خۆی یه‌ کلا بکاته‌وه‌ بو فی‌ربوون و فی‌رکردنی زانستی شه‌رعی و هیچ

داهاتیکى دیکه ی نه بیت که پتی بژیت، نه وه دروسته و ریگه پیدراوه به پتی پیوست
پاره ش وه ربگریت، به تاییه ت نه وړو که زانستی شهرعی خه لکی شاره زا و دانای
زور که مه و پیوستی به شوړشیکى زانستی هتمی هه یه.

بَابُ فِي كَسْبِ الْحَجَّامِ

باسيک دهر باره ی پاره ی که سيک که که له شاخ ده کات

۵۷۸. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كَسَبُ الْحَجَّامِ حَيْثُ،
وَتَمَنُّ الْكَلْبِ حَيْثُ، وَمَهْرُ الْبَغِيِّ حَيْثُ».

رافيعی کوری خه ديج رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «کاسبی
و پاره ی نه وه که سه ی که له شاخ ده کات و له بری که له شاخ وه ریده گریت، پاره که ی
پسه، که سیکش سه گ ده فروشیت، پاره ی سه گ پسه، نافرہ تیکش زینا ده کات
به پاره، پاره که ی پسه».

۵۷۹. عَنِ ابْنِ مُحَيَّصَةَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي إِجَارَةِ الْحَجَّامِ
فَنَهَاهُ عَنْهَا فَلَمْ يَزَلْ يَسْأَلُهُ وَيَسْتَأْذِنُهُ، حَتَّى أَمَرَهُ أَنْ أَعْلِفُهُ نَاضِحَكَ وَرَقِيقَكَ.

ئبن موحه یصه له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپړته وه: داوای له پیغه مبهري خوا ﷺ کرد وه
ریگای بدات کری وه ربگریت له بهرامبه ر که له شاخ کردن، پیغه مبهري خوا ﷺ
قه ده غه ی کرد، به رده وام هر پرسیری ده کرد و داوای له پیغه مبهري خوا ﷺ
ده کرد، تا فهرمانی پی کرد: نه گهر پاره شت وه رگرت، بو نازه له کت به کاری بهینه
(تالیکى نازه لی پی بکړه و بیده به نازه له کت)، یان بو کویلہ کت به کاری بهینه.

۵۸۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: اخْتَبَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَعْطَى الْحَجَّامَ أَجْرَهُ وَلَوْ

عَلِمَهُ حَبِيبًا لَمْ يُعْطِهِ.

ئيبين عهباس رضي الله عنه دهليت: كه له شاخيان بو پيغه مبهري خوا رضي الله عنه كرد، نه وهى كه له شاخه كهى بو كرد، پيغه مبهري خوا رضي الله عنه كرڼى پى دا، نه گهر پيغه مبهري خوا رضي الله عنه بيزانيايه حه رame پارهى پى نه ده دا.

٥٨١. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: حَبِمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ، وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاجِهِ.

نه نه سى كورى مالك رضي الله عنه دهليت: نه بو ته يبه كه له شاخى بو پيغه مبهري خوا رضي الله عنه كرد، فهرمانى كرد: صاعيك خورماى بده نئ له جياتى نه وه، بويه فهرمانى كرد به خاوه نه كهى كه باجى له سهر كه م بكه نه وه.

بَابُ فِي كَسْبِ الْإِمَاءِ

باسيڪ ده ربارهى ئافره تى كويله نه گهر ئيش بكات (ئايا پاره كهى حه لاله؟)

٥٨٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كَسْبِ الْإِمَاءِ.

نه بو هورده يره رضي الله عنه دهليت: پيغه مبهري خوا رضي الله عنه قه ده غهى كردوو له و پاره يهى كه ئافره ته كويله كان ده ستيان ده كه وئت.

بَابُ فِي حُلُوفِ الْكَاهِنِ

باسيڪ ده ربارهى شيرينى فالچى

٥٨٣. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَيْغِيِّ

وَحُلُوانِ الْكَاهِنِ.

ئه بو مه سعوود ﷺ له پښه مبهروه ده ﷺ ده گيرښته وه كه: پاره ی سه گ و ئافره تی زيناكار و پاره ی فالگروهه ی حه رام كردووه.

بَابُ فِي التَّلَقِّي

باسيک دهر باره ی ئه وانه ی به ره و پووی کاروان ده چن

٥٨٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السَّلْعَ حَتَّى يُهْبِطَ بِهَا الْأَسْوَاقُ».

عبداللای کوری عومر رضي الله عنه ده گيرښته وه: پښه مبهري خوا ﷺ فرموويه تی: «هه نديکتان مامه له به سهر مامه له ی هه نديکتان نه کات (له و کاته ی هيشتا له يه ک جيا نه بوونه ته وه، بۆ نموونه: پتي بلښت: به ئه وه نده مه يده ري، بيده به من، من زياترت ده ده مي، يا خود بلښت: وه ره لای من بيکړه له وي مه کړه، من به هه رزانتر ده تده مي، ئه مه حه رامه)، مه پړون به ره و پيري شتومه ک تا له سهر ئاژه له که داده گيرښت و ده هينريت بۆ بازار».

٥٨٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ تَلْقَى الْجَلْبِ، فَإِنْ تَلَقَّاهُ مُتَلَقِّ مُشْتَرٍ فَاشْتَرَاهُ، فَصَاحِبُ السَّلْعَةِ بِالْخِيَارِ إِذَا وَرَدَتِ السُّوقَ.

ئه بو هورده يره رضي الله عنه ده گيرښته وه: پښه مبهري ﷺ به پيره وه چوونی کاروانی قه ده غه کردووه (پيش ئه وه ی بگاته بازار)، خو ئه گهر که سينک به پيره وه چو و کړيار بوو شته که ی لڼ کړی، ئه وه خاوه نی که لوپه له که سهر پشکه له په شيا نبوونه وه کاتيک ده گاته بازار (بوی پوون بۆوه فيلی لڼ کراوه).

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ النَّجَسِ

باسيک دهرباره ی پښکړيکړدن له شتومه ک گرانکړدن له سه ريه کدی

۵۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَنَاجَشُوا».

نه بو هورده يره رضي الله عنه ده لیت: پښغه مبه ر ﷺ فرموويه تی: «بیته وهی مبه سستان بیت شته که بکړن و ته نها بو فیلکړدن له کړیار نرخي که لوپهل زیاد مه کن».

بَابُ مَنْ اشْتَرَى مُصْرَاءَ فَكَرِهَهَا

باسيک دهرباره ی که سيک نازه ليک بکړت
شیر له گوانيدا پاگيراييت و کړياريش ناپازی بیت

۵۸۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ اشْتَرَى شَاءَ مُصْرَاءَ فَهُوَ بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ رَدَّهَا، وَصَاعًا مِنْ طَعَامٍ لَا سَمْرَاءَ».

نه بو هورده يره رضي الله عنه ده گپړيته وه: پښغه مبه ر ﷺ فرموويه تی: «هر که سيک نازه ليکی کړی، که شیر له گوانه کانيدا کو کرابووه (حه پس کرابوو، بو ته وهی گوانی گه وره ديار بیت، بو ته وهی شیري زور تيدا بيتو فيل له خه لک بکړت)، نه و که سه ی کړيوه تی تا سی پوژ سه رپشکه، ويستی ده يگه پښتته وه، صاعیک له خواردنیشی ده داتی نه ک گهنم».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ الْحُكْرَةِ

باسيک دهرباره ی حه راکړدنې قورغکردن (قورغکاری)

۵۸۸. عَنْ مَعْمَرِ بْنِ أَبِي مَعْمَرٍ، أَحَدِ بَنِي عَدِيِّ بْنِ كَعْبٍ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ»، فَقُلْتُ لِسَعِيدٍ: فَإِنَّكَ تَحْتَكِرُ، قَالَ: وَمَعْمَرٌ كَانَ يَحْتَكِرُ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَسَأَلْتُ أَحْمَدَ مَا الْحُكْرَةُ، قَالَ: مَا فِيهِ عَيْشُ النَّاسِ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: الْمُحْتَكِرُ: مَنْ يَغْتَرِضُ السُّوقَ.

مه عمه رې كورې باوكې مه عمر، په كيك بووه له كوره كاني عه دې كورې كه عب عليه السلام ده لیت: پیغه مبه رې خوا ﷺ فهرموویه تی: «هیچ كه سیك شت قورغ ناكات مه گهر كه سیك تاوانبار و سه ریچیكار بیت»، (پاوییه كه) ده لیت: به سه عیدم گوت: تو خوت شت قورغ ده كه یت، ده لیت: مه عمر نه ویش هر شتی قورغ كړدووه ^(۱)، نه بو داود ده لیت: پرسیارم له پیشه واه حمه دې كورې حه نبه ل كړد قورغ كړدن چیه؟ گوتی: نه وه ی ژبانی خه لكی له سه ر بیت، نه بو داود ده لیت: نه وزاعی گوتوویه تی: قورغكار نه و كه سه یه ده چیت له بازاردا شت كو ده كاته وه (گرانی ده خاته بازار).

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْغَشِّ

باسی ریگری كړدن له فیلكړدن

۵۸۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِرَجُلٍ يَبِيعُ طَعَامًا فَسَأَلَهُ كَيْفَ

.....
(۱) نه م هاوه له به ریزه و تابعیه به ریزه ده لیت: نه وه هر دووكان شتان قورغ كړدووه، پیشه واه سه سن و نه وزاعی ده لیت: نه گهر كه سیك خواردن له ولایتیكي ديكه وه به نیت یه كسر نه یفروشیت، چاوه رې بكات نرخه كه ی كه مېك به رزتر بیته وه نینجا بیفروشیت، ده لیت: نه م قورغ كړدن نیه، له بهر نه وه ی نه م نه هاتووه له بازاردا شت كو بكاته وه و شتی بازار نه هیلیت، به لكوو خوی له ولات و شاریكي ديكه وه هیناویه تی، نه وه ی مه عمر و سه عیدې كورې موسه ییش له م جوړه بووه كه درسته.

تَبِيعُ؟ فَأَخْبَرَهُ فَأَوْحَى إِلَيْهِ أَنْ أَدْخِلْ يَدَكَ فِيهِ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ فَإِذَا هُوَ مَبْلُولٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ عَشَّ».

نه بو هورده پره ﷺ ده گيريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ به لای كه سيكدا تيبه پری خوار دنی ده فروشت، فهرمووی: چون ده يفروشيت؟ نه ویش پي گوت: خوا وه حی بو پيغه مبهري خوا ﷺ نارد ده ست بخهره نيو خوار دنه كه، كاتيك ده ستی ده خاته نيو خوار دنه كه سهر ده كات ژیری ته ره، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «نه وهی فيل بكات له تيمه نيبه».

بَابُ فِي خِيَارِ الْمُتَبَايعِينَ

باسيک دهر باره ی سهر پشکی کړیار و فروشیار

۳۳۴

۵۹۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «الْمُتَبَايعَانِ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ عَلَى صَاحِبِهِ مَا لَمْ يَفْتَرِقَا، إِلَّا بَيْعَ الْخِيَارِ».

عهدوللای کوری عومر ؓ ده گيريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «کړیار و فروشیار هه ردو وکیان سهر پشکن به سهر هاوه له که یانه وه، مادام له یه که جیا نه بوونه ته وه (به لاشه، نه که به قسه)، مه گهر خو یان یه کدی سهر پشک بکه ن».

بَابُ فِي فَضْلِ الْإِقَالَةِ

باسيک دهر باره ی پاداشتی قبول کړدنی هه لوه شانده وهی مامه له

۵۹۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا أَقَالَهُ اللَّهُ عَشْرَةَ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «كەسێك شتێك دەكڕیت پاشان پەشیمان دەبێتەو، (بە ھەر ھۆكارێك) ئەم شتەى گەراندەووە بۆ خواوەنەكەى، ئەگەر خواوەنەكەى لێى وەر بگرتەووە ئەووە خوا لە پۆزى قیامەتدا فریای دەكەوێت».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ الْعَيْنَةِ

باسێك دەربارەى پێگريکردن لە مامەلەى عینە

۵۹۲. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ر.ھ. قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ».

ئەبن عومەر ر.ھ. دەلیت: گویم لى بوو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموو: «ئەگەر ئێوە کڕین و فروشتنتان ئەم (عینە) بوو، دەستان گرت بە کلکی مانگاوه (خەریکی ئازەلدارى بوون)، پازى بوون بە کشتوکارکردن و وازتان لە جیهادکردن هینا، ئەووە خوا پێسوايى بەسەرتاندا زāl دەکات و لەسەرتانى ھەلناگریت تا نەگەرێنەووە بۆ ئایینەکەتان».

تێبینی:

(الْعَيْنَةُ): واتە: خودى شتەكە، بۆ نموونە: سەیارەيەك دەفروشتیت بە دە ملیۆن دینار بە قەرز، هیچت وەرنەگرتوووە یان ھەندىكت وەرگرتوووە، ھەمان سەیارە لە ھەمان كەس دەكڕیتەووە بە نۆ ملیۆنى حازرى، ملیۆنىكى دەدەیتى سەیارەكەى خۆت وەردەگریتەووە، واتە: لێرەدا تۆ هیچت نەكردوووە، خودى سەیارەكەى خۆت بۆ ھاتۆتەووە، نۆ ملیۆنت داووتە كابرا، كابرا ملیۆنىكى وەرگرتوووە دە ملیۆن قەرزازەر، ئەمە بە یەعنى عینەيە، عەینى شتەكەيە و جۆرێكە لە رێبا.

بَابُ فِي السَّلَفِ

باسيک دهر باره ی سه لهف

(السلف): زمانی نه هلی عېراقه، نه هلی حيجاز پتي ده لّين: (السّلم) سه لهف، سه لهف و سه لهف ههر قهرزه: تو شتيك ده كريت و وهریده گريت، به لام پاره نادهيت، كه چي سه لهف يان سه لهف پاره كه ده دهيت دواتر شتومه كه كه وهرده گريت، نه مه دروسته بهم شيواز و مهرجانه ی كه ئيستا له فهرموده كه باسي ده كات:

٥٩٣. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِفُونَ فِي التَّمْرِ السَّنَةَ، وَالسَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمْرٍ فَلْيُسَلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ».

ئيبين عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لّيت: پيغهمبهري خوا ﷺ هات بو مه دينه، لهو پوژگارهدا خه لّكي بو سالتيك و دوو سال و سي سال مامه لهي سه لهميان له خورمادا ده كرد، بويه پيغهمبهري خوا ﷺ (پينمايي كردن و) فهرمووي: «ههر كه سيك له خورمادا سه لهف ده كات با سه لهمه كه به جوړيك بيت پيوانه و كيشانه و كاته كه ي زانراو بيت (نه ندازه ي شته كه و كاته كه ي ديارى بكرت)».

تېبينى:

(السلم): پاره دانه به شتيك كه هيشتا شته كه بهرده ست نيه. قهرز: شته كه ده كريت و پاره كه به قهرز ده مينيتته وه، واته: پيچه وانه ي يه كدين.

بَابُ فِي مَنَعِ الْمَاءِ

باسيک ده رباره ی قه ده غه کردنى ئاو له خه لکى

۵۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْنَعَ بِهِ الْكَلْبُ».

ئه بو هوږه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «زیاده ی ئاو ی کان ی و سه رچاوه و ږووبار هر گیز قه ده غه ناکریت، (چونکه نه گهر قه ده غه بکریت) ده بیته هو ی نه وه ی له وږ و گزوگیا ږیگری لی بکریت (له گه شه کردن و پیگه یشتن)».

۵۹۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، رَجُلٌ مَنَعَ ابْنَ السَّبِيلِ فَضْلَ مَاءٍ عِنْدَهُ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ -يَعْنِي كَاذِبًا-، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِ لَهُ».

ئه بو هوږه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «سی کومه ل خه لک هه ن، خوا نایاندوینیت له ږوژی قیامه تدا: که سیک ږیواره پیوستی به ئاوه، که سیکیش ئاو ی زیاده ی هه یه ږیگری له ئاوه که ده کات لی، که سیکیش له دوا ی نوژی عه سر شتومه کیکی هه یه ده یفروشیت به سویند خواردن، - (ږاوی) ده لیت: واته: سویندی دروی خواردووه، که سیکیش به یعت ده داته پیشه وایه که نه و پیشه وایه تا مالی دونیای بداتی نه م وه فای ده بیت به رانه ری، نه گهر نه داتی وه فای ناییت به رانه ری».

بَابُ فِي ثَمَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ

باسيک دهر باره ی پاره ی عاره ق (سه رخوشکه ر) و مرداره وه بوو

۵۹۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الْخَمْرَ وَثَمَنَهَا، وَحَرَّمَ الْمَيْتَةَ، وَحَرَّمَ الْخِنْزِيرَ وَثَمَنَهُ».

ئه بو هور په ره رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: «بيگومان خوا عاره ق و پاره كه يشي حه رام كرده وه، مرداره وه بوو و پاره كه يشي حه رام كرده وه (ناييت بفروشي تي)، گوشتي به راز و پاره كه يشي حه رام كرده وه».

بَابُ فِي الشُّفْعَةِ

باسيک دهر باره ی هه لگرتنه وه ی به شي هاوبه ش (شهريك)

۵۹۷. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَرِكٍ رَبْعَةٌ، أَوْ حَائِطٌ لَا يَصْلُحُ أَنْ يَبِيعَ، حَتَّى يُؤْذَنَ لِشَرِيكِهِ، فَإِنْ بَاعَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ حَتَّى يُؤْذَنَ».

جابر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: «هه لگرتنه وه (به شوفعه) له هه موو هاوبه شيه كي خانووبه ره و باخ و باخاډا هه يه، (هيچ هاوبه شيك) بوي نيه بي فروشي تي هه تاكوو مؤلت له هاوبه شه كه ي وهرده گري تي، خو ئه گه ر فروشتي (ويستي بي فروشي تي و سوور بوو له سه ر فروشتني)، ئه وه هاوبه شه كه ي له پيشتره له هه موو كه س بو كرينه وه ي، هه تاكوو خوي مؤلت تي ده دات (كه به كه سيكي ديكه ي بفروشي تي)».

تبييني:

(الشُّفْعَةُ): واته: هه لگرتنه وه، بو نمونه: دوو كه س پيكه وه خاوه ني خانووبه كن،

په کيکيان ويستی بيفروشيت، ده بيت پرس به هاوبه شه که ی بکات، چونکه نه و له هه موو که س له پيشتره بو هه لگرتنه وهی، خو نه گهر به يې پرسى هاوبه شه که ی فروشتي، نه وه هاوبه شه که ی بوی هه يه به يې په زامه ندى کړيار و فروشيار بوخوی هه لگرتنه وه و ماموله که يان لى تيك بدات.

۵۹۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا قُسِّمَتِ الْأَرْضُ وَحُدَّتْ، فَلَا شَفْعَةَ فِيهَا».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «نه گهر زه وی دابه ش کرا و سنوور جيا کرايه وه، نه وکاته شوفعه نامييت (هر که سيک سهرپشکه به شی خوی به کی ده فروشيت و چون ده فروشيت، زهره و زيان به يه کدی ناگهي نن و سنووريان جيايه و وه کوو دوو پارچه زه وی سهر به خو وايه)».

بَابُ فِي الرِّهْنِ

باسيک دهر باره ی بارمته

۵۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَبَنُ الدَّرِّ يُحْلَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَالظَّهْرُ يُزَكَّبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَعَلَى الَّذِي يَزَكَّبُ وَيُحْلَبُ النَّفَقَةُ».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه له پيغه مبهره وه ﷺ ده گپرتنه وه که فهرموويه تي: «نه گهر نه و ناژه له ی کرا به بارمته ده دوشرا (له بهر نه وه ی په هن نايت ده ستکاری بکريت، ده بيت هه لگيريت، چونکه نه مانه ته، به لام نه گهر ناژه له بوو شیری هه بوو، نه وه ده يدوشيت له بهر نه وه ی نه گهر نه دوشريت نه و ناژه له گوانی تيك ده چيت)، نه گهر شیرداره ده دوشريت و شیره که ی ده خويته وه، له بهر نه وه ی خه رجي ده کيشيت، نه گهر ناژه له ی سواريش بوو دروسته بو سواړی به کاری به نييت، له بهر نه وه ی

ئەوئىش خەرجى دەكىشىت، ئەگەر لە پەھنیشدا بوو (ئەم دووانە دروستە بەكارىان بەئىتت)، ئەوئىشى كە شىرەكەى دەخواتەووە يان سواری دەئىت، ئەووە پىوئىستە لەسەرى نەفەقەى ئەو ئازەلانە بکات».

تېئىنى:

(الرَّهْنُ): لە زماندا واتە: حەپسکردن، بەلام لە شەرعدا: كەسێك شتێك دەكرێت پارەى نىيە، دەروات مائىك يان شتێكى لەلا دادەئىت، بۆ نموونە: شتێك دەكرێت بايى دەفترێكە، سەيارەكەى بايى دەفتر و نىوێكە، سەيارەكەى بە پەھن دادەئىت ھەر كاتێك پارەكەم بۆت ھىنا سەيارەكەم بدەرەو، ئەمە پەھنە، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتێك جۆى كرى لە پىاوێكى جۆولەكە پارەى پى نەبوو، قەلغانەكەى بە پەھن لەلاى دانا، فەرمووى: «ھەر كاتێك پارەكەم بۆت ھىنا قەلغانەكەم بدەرەو»، ئەووە پەھنى پى دەگوتريت.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَأْكُلُ مِنْ مَالِ وَلَدِهِ

باسىك دەربارەى ئەو پىاوەى لە مالى كۆرەكەى خۆى دەخوات

٦٠٠. عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ: أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي حِجْرِي يَتِيمٍ أَفْأَكُلُ مِنْ مَالِهِ؟ فَقَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَطْيَبِ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ وَوَلَدُهُ مِنْ كَسْبِهِ».

عومارەى كۆرى عومەير، لە پووریەووە دەگێریتەووە: پرسیاری لە عائشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا کردووە دەربارەى بىباوێك لە باوەشمدايە من بەخۆى دەكەم (كە كۆرى خۆیەتى)، ئایا لە ماله كەى بخۆم؟ (عائشە) گوتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «بەدلىايى پاكترين شت كە مەرووف بىخوات شتێكە بە دەستى خۆى بەدەستى ھىنايىت، مندالى مەرووفىش لە دەستكەوتى خۆیەتى».

٦٠١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «وَلَدَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ مِنْ أَطْيَبِ كَسْبِهِ، فَكُلُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پيغه مبهروه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گيرته وه كه فهرموويه تى: «مندال ده سته وتى باوكه و له پاكترين ده سته وتيه تى، بويه له مالى منداله كاتان بخون (خوتان مندالتان پيگه ياندووه، ماله كه يشى هى ثيوه)».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَأْخُذُ حَقَّهُ مِنْ تَحْتِ يَدِهِ

باسيک دهر باره ی نهو که سه ی مافی خو ی وهرده گری ت له سه رپه رشتیاره که ی

٦٠٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنْ هَذَا أُمُّ مُعَاوِيَةَ، جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ، رَجُلٌ سَحِيحٌ وَإِنَّهُ لَا يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَبَنِيَّ، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخْذُ مِنْ مَالِهِ شَيْئًا؟ قَالَ: «خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَبَنِيكَ بِالْمَعْرُوفِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گيرته وه: هيندى دايكى موعاويه ^(١) هات بو خزمه ت پيغه مبهرى خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا گوتى: نه بو سوفيان پياو يكي ره زيله، نه وه ندهم ناداتى به شى خوم و منداله كانم بكات، نايا گونا هبار دهم نه گهر شتيك له ماله كه ي بهرم، (پيغه مبهرى خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فهرمووى: «نه وه ندهى به شى خوت و منداله كانت بكات به گو يره ي عاده ت له ماله كه ي به».

٦٠٣. عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ الْمَكِّيِّ قَالَ: كُنْتُ أَكْتُبُ لِفُلَانٍ نَفَقَةَ أَيَّامٍ كَانَ وَلِيَّهِمْ فَعَالَطُوهُ بِالْفِ دِرْهِمٍ، فَأَدَّاهَا إِلَيْهِمْ فَأَذْرَكْتُ لَهُمْ مِنْ مَالِهِمْ مِثْلَهَا، قَالَ: قُلْتُ: أَقْبِضُ الْأَلْفَ الَّذِي ذَهَبُوا بِهِ مِنْكَ؟ قَالَ: لَا، حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

(١) هيندى كچى عوتبه، خيزانى نه بو سوفيان، كه له فه تحى مه كه كه دا موسوليان بوو له دواى موسوليان بوونى نه بو سوفيانى ميردى.

يَقُولُ: «أَدَّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ».

يوسفی کوری ماهه کی مه کی ده لیت: من خه رچی ژبانی هه تیوانم بو فلان که س ده نووسی که سه ره رشتیاریان بوو، نه وانیش به هه له یان برد و هه زار ده ره هه میان زیاد لی وهر گرت، نه ویش پیی دان، منیش مالی نهو هه تیوانم که وته به رده ست که دوو هینده بوو (دوو هه زار ده ره هم)، گوتی: نا، باو کم بوی گیرامه وه که وا گوئی له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «که سیك که توی به نه میندار داناوه، سپارده که ی بده وه، وه خیانه ت له که سیك مه که که خیانه تی له تو کردوه».

بَابُ فِي قَبُولِ الْهَدَايَا

باسيک ده رباره ی وهر گرتنی دیاری

۲۴۲

۶۰۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ دیاری له خه لك وهر ده گرت و پاداشتی شی دده ایه وه.

بَابُ الرُّجُوعِ فِي الْهَبَةِ

باسی په شیمان بوونه وه له به خشی نی دیاری

۶۰۵. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْعَائِدُ فِي هَبَّتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَيْئِهِ».

ئبن عبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «ههر که سیك له به خشی نی دیاری به که ی په شیان بیته وه، وه کوو نهو که سه وایه پشانه وه ی خوی

بخواته وه (واته: هينده كارېكې قېزه ونه).»

بَابُ فِي عَطِيَّةِ الْمَرْأَةِ بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِهَا

باسيک دهر باره دیاری به خشینې ټن به بی مؤله تی میړده که ی

٦٠٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَجُوزُ لِمَرْأَةٍ عَطِيَّةٌ إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا».

عه بدوللای کورې عمر رضي الله عنه ده گېرېته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووېه تی: «بو هیچ ئافره ټیک دروست نییه دیاری بدات، مه گهر میړده که ی مؤله تی بدات».

تییښی:

هه نديک له زانایان ده لېن: نابیت ئافره ت له مالی خویشی ببه خشیت به بی مؤله تی میړده که ی، پویسته میړده که ی مؤله تی بدات، به لام هیشه ریگا ده دات، واته: جمهور به پرهایی ده لېن: دروسته ئافره ت خیر بکات له مالی خوی، ده لېن: نه وه تا پیغه مبهری خوا ﷺ به ئافره تی فرموو: «خیر بکن»، که میړده کانیشیان له وې نه بوون، هه بوو نه نگوستیله که ی، هه بوو ملوانکه که ی، هه بوو بازنه که ی، هه بوو گواره که ی دهرده کرد و ده بیه خشی به بی مؤله تی میړده کانیان، که واته نه گهر کیشه دروست نه بیت، دروسته ئافره ت به بی مؤله تی میړده که ی خیر بکات و دیاری بدات.

کِتَابُ الْأَقْضِيَةِ

په رتووکي دادوه ریکردن

بَابُ فِي طَلَبِ الْقَضَاءِ

باسيک دهر باره ی که سيک داوا بکات بيته دادوه ر

٦٠٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گيرته وه که فهرموويه تي: «هر که سيک له لايه ن فهرمان پره واوه به دادوه ر دانرا له نيوان خه لکدا، نه وه به يي جه قو سه ري براوه (بو خو پاراستن و ناگادار بوونه)».

بَابُ فِي الْقَاضِيِ بِخَطِيئَةٍ

باسيک دهر باره ی نه و دادوه ره ی هه له ده کات

٦٠٨. عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: وَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ،

وَاثْنَانِ فِي النَّارِ، فَأَمَّا الَّذِي فِي الْجَنَّةِ فَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ، وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَجَارَ فِي الْحُكْمِ، فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ».

ئيبين بوره يده له باوكيه وه ﷺ له پيغهمبهروه وه ﷺ ده گيريته وه كه فهرموويه تي: «دادوه ره كان سي جورن: يه كيكيان له به هه شتدايه، دووانيان له ناگر دايه، نه وه ي كه ده چيته به هه شته وه هه ق ده زانيت و كاريشي پي ده كات، كه سيكيش كه هه قه كه بزانيت (برياري خوا و پيغهمبهر ﷺ لهو شته دا چييه)، به لام كاري پي نه كات و ستم بكات، نه وه له ناگري دوزه خدايه، كه سيكيش به نه زانين بريار له نيوان خه لكيدا بدات، نه ويش ههر له ناگر دايه».

٦٠٩. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ».

عهمري كورپي عاص راضي ﷺ ده ليت: پيغهمبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «ههر كاتيك دادوه ر كوششي كرد (بو برياري دروست) و (برياريه كه ي) پيكا، دوو پاداشتي هه يه، ههروه ها نه گهر كوششي كرد، به لام برياريه كه ي نه پيكا، نه وه پاداشتيكي هه يه».

تبييني:

نه وه تايبه ته به خه لكانتيكي تايبه ت كه هه موو سيفه ته كاني كه سي موخته هيديان تيدايه، نه وه كه سانه ناگريته وه كه كالقام و كه م زانست و كه مته رخه من، سيفه ته كاني موخته هيدي و چونه تي ئيجتihad له زانستي (أصول الفقه) به تيروته سه لي باس كراوه.

بَابُ فِي طَلَبِ الْقَضَاءِ وَالتَّسْرُعِ إِلَيْهِ

باسيک دهر باره ي داوا کردنی بوون به دادوه ر و هه لپه کردن بو ي

٦١٠. قَالَ أَبُو مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَنْ نَسْتَعْمِلَ، أَوْ لَا نَسْتَعْمِلَ عَلَى عَمَلِنَا

مَنْ أَرَادَهُ».

نه بو موسا ﷺ ده لیت: پیغمبر ﷺ فرمویه تی: «هر که سیک داوای فەرمانره وایی و بریاردان بکات نیمه پی ناده بن (ناییت خوی داوا بکات، چهنده ها کهس هه بووه داوایان کردووه پیغمبره خوا ﷺ ره تی کردوته وه)».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الرِّشْوَةِ

باسیک دهرباره ی حهرامیه تی بهرتیل

٦١١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ.

عه بدوللای کوری عمر ﷺ ده لیت: پیغمبره خوا ﷺ نه فره تی کردووه له و کهسه ی بهرتیل ده دات و له وه یشی بهرتیل وهرده گرت.

بَابُ فِي هَدَايَا الْعُمَّالِ

باسیک دهرباره ی وهرگرتنی دیاری له لایهن فەرمانبه رانه وه

٦١٢. قَالَ عَدِيُّ بْنُ عُمَيْرَةَ الْكِنْدِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، مَنْ عَمَلَ مِنْكُمْ لَنَا عَلَى عَمَلٍ فَكْتَمْنَا مِنْهُ خِيَطًا، فَمَا فَوْقَهُ فَهُوَ غُلٌّ يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَسْوَدُ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْبَلْ عَنِّي عَمَلَكُ، قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟»، قَالَ: سَمِعْتُكَ تَقُولُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَ: وَأَنَا أَقُولُ: «ذَلِكَ مَنِ اسْتَعْمَلَنَاهُ عَلَى عَمَلٍ فَلْيَأْتِ بِقَلِيلِهِ، وَكَثِيرِهِ، فَمَا أُوتِيَ مِنْهُ أَخَذَهُ وَمَا نُهِِيَ عَنْهُ انْتَهَى».

عه دی کورې عومه پرې کیندی ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «تهی خه لکینه هر که سیك کاری بو ئیمه کرد (کاری بو ده ولت کرد)، شتی کمان لی بشاریته وه ته گهر به نه ندازه ی دهرزیه کیش بیت تا سه رووتر، ته وه دزیه یان خیانه ته، له پوژی قیامت ده یه نیت»، پیاوکی رهش له نیو ته نصاریه کانداهک ته وه ی من شیوه ی نوم له بهر چاو بیت هه لسا گوتی: تهی پیغه مبهري خوا، ته وه کاره ی به منت سپاردوه لیم وه ریکره وه، پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: چی وای لی کردی وایلیت؟ گوتی: گویم لی بوو تو وات فهرموو (ته وه فهرمووده یی که ئیستا فهرمووت)، فهرمووی: «ئیستاش هر وای ده لیم، هر که سیك کاری کمان پتی سپارد چی ده ست کهوت با زور و که می به نیت، ته وه ی که پتی دراوه (وه کوو موچه) با وه ریکریت، ته وه یشی لی قه دهغه کراوه با دهستی بو نه بات».

بَابُ فِي قَضَاءِ الْقَاضِي إِذَا أَخْطَأَ

باسیك دهریاره ی به هه له داچوونی دادوه ره کاتی بریار دانداه

٦١٣. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ، فَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا، فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ».

نوم سه له مه ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «من مرو فیکم وه کوو نیوه، نیوه ش کیشه ی خوتان دین بولای من، له وانه یه له نیو نیوه که ساتیک هه بیت له به رانه ره که ی زمانپاراوتر بیت بو خسته پرووی به لگه که ی، منیش به گویره ی بیسته که بریار ده دم، ته گهر بریارم دا بو که سیك و له ماله که ی برا که یم بو داپری، ته وه با هیچ شتیك وه رنه گریت (که خوی ده زانیت هه قی ته م نییه)، چونکه ته وه

پارچه يهك له ئاگرم بۆى بړيوه».

بَابُ الْقَاضِي يَقْضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ

باسى دادوه ريکړدنى دادوهر له کاتى تورپييدا

٦١٤. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى ابْنِهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَقْضِي الْحَكَمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ».

عه بدورپه حمانى کورى نه بو به کړه، له باوکييه وه عليه السلام ده گپړيته وه: نامه ي بۆ کورپه کهى نووسى گوتى: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «با دادوهر پريار له نيوان دوو که سدا نه دات له کاتيکدا که توورپه، (چونکه دادوهرى به عاتيفه ناکريت، به لکوو ده بيت به به لگه و ده ليل پريار بدات و نه قلى له جنى خوى بيت)».

بَابُ فِي الشَّهَادَاتِ

باسيک دهرباره ي شايه تيدان

٦١٥. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشَّهَادَةِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ، أَوْ يُخْبِرُ بِشَهَادَتِهِ، قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا».

زهيدى کورى خاليدى جوهنى عليه السلام ده گپړيته وه: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «ايا پيتان بلنم باشتري شايه تيبه کان کامانه ن؟ که سيک شايه تيبه کهى دينيت، يان هه وال به شايه تيبه کهى ده دات، پيش نه وهى که داواى لى بکريت، (به مهرجنيک شايه تيبه کهى کيشه که ئالوزتر نه کات، نه گهر زانى ئالوزترى ده کات، له خووه شايه تى نادات هه تاکوو پي نه گوتريت)».

بَابُ شَهَادَةِ الْبَدَوِيِّ عَلَى أَهْلِ الْأَمْصَارِ

باسى شايه تی ده شته کى و کوچهرى به سهر که سى نيشته جيوه

٦١٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ بَدَوِيٍّ عَلَى صَاحِبِ قَرْيَةٍ».

واته: نه بو هوړه پره ﷺ ده گپړيته وه: گوئى له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو ده يفهرموو: «شايه تيدانى خيمه نشينه کان و ده وارنshine کان قبول نيه به سهر که سيک که شارنshine يان دينshine».

بَابُ الْقَضَاءِ بِالْيَمِينِ وَالشَّاهِدِ

باسى دادوه ریکردن به سویندیک و يه ک شايه ت

٦١٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى بِيَمِينٍ وَشَاهِدٍ.

ئبن عه عباس رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ به سویندیک و شايه تیک کيشه ی چاره سهر کردوه (دادوه رى پراندوته وه).

بَابُ الْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ

باسى نه وهى که سویندخوا ردن له سهر که سى داوا له سهر تو مارکراوه

٦١٨. عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: كَتَبَ إِلَيَّ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى بِالْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ.

ئيبين ئه بو موله يكه ده لیت: ئيبين عه بياس ﷺ نامه ی بۆ نووسيم كه پيغه مبهري خوا ﷺ به و جوړه برياري داوه كه وا (له كاتي مه حكه مه دا) سویند خواردن ده كه وینه سهر داوا له سهر تو مار كړا و (نه ك داوا كار).

بَابُ إِذَا كَانَ الْمُدْعَى عَلَيْهِ ذِمِّيًّا أَيْخُلَفُ؟

باسيک دهر باره ی ئه وه کاتيک داوا لیکړا و
خاوه ن په يمان بيت، ئايا سویند ده دريت؟

٦١٩. عَنِ الْأَشْعَثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَاكَ بَيِّنَةٌ؟»، قُلْتُ: لَا، قَالَ لِلْيَهُودِيِّ: «اخْلِفْ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا يَخْلِفُ وَيَذْهَبُ بِمَالِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا} آل عمران: ٧٧، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ.

ئه شعه س ﷺ ده لیت: له زه و بيه ك كيشه هه بوو له نيوان من و پياوړكي جووله كه، نكوولې كرد گوتی: هبی تو نبیه، هینام بۆ خزمهت پيغه مبهري ﷺ، پيغه مبهري ﷺ پیمی فهرموو: «ئايا تو به لگهت هه يه (كه ئهم زه و بيه هبی تویه)؟»، گوتم: نه خير، به جووله كه كه ی فهرموو: «سویند بخو»، گوتم: ئه ی پيغه مبهري خوا ﷺ ئه مه جووله كه يه سویند ده خوات و ماله كه م ده بات (سویند خواردن بۆ ئه و چييه)، خوا ئه م ثايه ته ی دابه زاند: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا}، واته: ئه وانه ی كه سویند ده خو ن سزايان ئاوا به م شيوازه يه، واته: له دونيادا پيی ده دريت، به لام له قيامه تدا خوا ی گه وړه سزای سه ختی بۆ داناو ن. تا كوتايی ثايه ته كه.

کتاب العلم

په رتووکي زانست و زانیاری

باب الحثّ علی طلب العلم

باسی هاندان بو فیربوون و گه پان به دواي زانستدا

۳۵۲

۶۲۰. عَنْ كَثِيرِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه فِي مَسْجِدِ دِمَشْقَ فَجَاءَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا أَبَا الدَّرْدَاءِ: إِنِّي جِئْتُكَ مِنْ مَدِينَةِ الرَّسُولِ ﷺ لِحَدِيثٍ بَلَغَنِي، أَنَّكَ تُحَدِّثُهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَا جِئْتُ لِحَاجَةٍ، قَالَ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنَحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ، وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، وَالْحَيَّاتَانِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ، وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ، كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا، وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ».

که سیری کوری قهیس ده لیت: دانیشتبووم له گه ل نه بو ده پداه رضي الله عنه له مزگه وتی دیمه شق، پیاوړیک هات گوتی: نهی نه بو ده پداه من له شاری پیغه مبه ری خواوه ﷺ

بۆ لای تۆ ھاتوومە، لەبەر فەرموودەیکە کە پێم گەشتوو تۆ لە پێغەمبەری خواى
 ﷺ دەگێریتەو، بۆ غەیری ئەو نەھاتوومە، ئەبو دەرداء گوتی: من بیستوومە لە
 پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک پێگایەك بگریتە بەر بۆ فێربوونی
 زانست، خوا پێگایەك لە پێگاگانى بەھەشتى بۆ ئاسان دەکات و فریشتەش
 بەلەکانى شۆر دەکاتەو و دادەنێت وەکوو پەزامەندییەك بۆ فێرخواز، ئەوێ کە
 زانا بێت ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەوی ھەیە ھەموویان داواى لێخۆشبوونی بۆ
 دەکەن، تەنانت ماسییەکان لەنیو دەریادا، گەورەیی مرۆفی زانا بەسەر مرۆفی
 خواپەرستەو، وەکوو گەورەیی مانگی چواردە وایە بەسەر تیکپرای ئەستێرەکان
 (لە شەودا)، زانیان میراتگری پێغەمبەران (ئەو زانستیان لە پێغەمبەرانەو بۆ
 ماوەتەو)، پێغەمبەرانیش دینار و دەرھەم لەدواى خۆیان جێ ناھێلن، بەلکوو
 زانستیان جێ ھێشتوو، ھەر کەسێک ئەو زانستیان لێ وەربگرێت، ئەو بەش و
 بشکیکی زۆری دەست کەوتوو».

۶۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يَسْلُكُ طَرِيقًا
 يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا، إِلَّا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقَ الْجَنَّةِ، وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ
 نَسَبُهُ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک پێگایەك
 بگریتە بەر بۆ ئەوێ تیایدا فێری زانست و زانیاری بێت، مسۆگەر خوا پێگای
 چوونە بەھەشتی بۆ ئاسان دەکات، ھەر کەسێک کردەوێکانی خراپ بێت و دواى
 بخات، ئەو پەچەلەکی پێشی ناخات (بەلێت: من کوپی فلانم یان لە ھۆزی فلانم
 یان خزمی فلانم، ئەمانە سوودی پێ ناگەیەنێت، بەلکوو کردەوێ چاکی خۆت
 پێشت دەخات)».

بَابُ فِي كِتَابِ الْعِلْمِ

باسيک دهریاره‌ی نووسینه‌وه‌ی زانست و زانیاری

٦٢٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنْتُ أَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ أَسْمَعُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أُرِيدُ حِفْظَهُ، فَتَهْتَنِي قُرَيْشٌ وَقَالُوا: أَتَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ تَسْمَعُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَشَرٌ يَتَكَلَّمُ فِي الْعُضْبِ، وَالرَّضَا، فَأَمْسَكْتُ عَنِ الْكِتَابِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَوْمَأَ بِأَصْبُعِهِ إِلَيَّ فِيهِ، فَقَالَ: «اَكْتُبْ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا يَخْرُجُ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ».

عەبدوللای کوری عەمر رضی اللہ عنہ دەلێت: ھەموو شتێک کە لە پیڤەمبەری خوا ﷺ دەبیست دەمنووسێهە، مەبەستم ئەو ھوو لەبەری بکەم، قورەیش پینگریان لێ کردم گوتیان: ھەموو شتێک مەنووسە، گوتیان: ئایا تۆ ھەموو شتێک لە پیڤەمبەری خواو ﷺ ببیستی دەنووسی، لە کاتیکدا ئەو مەروڤە قسە دەکات لە کاتی توورەبوون و پەزامەندیدا، منیش دەستم گرتەووە لە نووسین (وازم ھینا)، ئەم شتەم بۆ پیڤەمبەری خوا ﷺ باس کرد، پیڤەمبەری خوا ﷺ بە پەنجە ی ئامازە ی بۆ دەمی موبارەکی کرد و فەرمووی: «بنووسە، سوێند بەو زاتە ی گیانی منی بە دەستە جگە لە ھەق ھیچ شتێکی دیکە لەم دەمە نایەتە دەرەو (ئەگەر توورەش بێ جگە لە ھەق نالێم)».

٦٢٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَمَّا فُتِحَتْ مَكَّةُ قَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَذَكَرَ الْخُطْبَةَ خُطْبَةَ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ يُقَالُ لَهُ: أَبُو شَاةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اكْتُبُوا لِي، فَقَالَ: «اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاةٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: کاتیک فەتەحی مەککە کرا، پیڤەمبەر ﷺ ھەلسا، (پراوی دەلێت) جا باسی وتارەکە ی پیڤەمبەر ﷺ دەکات، دەلێت: پیاویک ھەلسا خەلکی یەمەن بوو ناوی ئەبو شاھ بوو، گوتی: ئە ی پیڤەمبەری خوا ﷺ، بۆم بنووسنەو

(وتاره که تم بو بنووسن)، پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «بو ته بو شاهي بنووسن».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكَذِبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهر باره ي هه پره شه ي تووند بو دروه هله ستن به زاري پیغه مبهري خواوه ﷺ

٦٢٤. عَنْ غَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: قُلْتُ لِلزُّبَيْرِ: مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تُحَدِّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَمَا يُحَدِّثُ عَنْهُ أَصْحَابُهُ، فَقَالَ: أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ كَانَ لِي مِنْهُ وَجْهٌ وَمَنْزِلَةٌ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عامري کور ي عه بدوللای کور ي زوبه ير، له باو کيه وه ﷺ (واته: له عه بدوللای کور ي زوبه يره وه) ده گپ رته وه، گوتوويه تي: به زوبه يرم گوت: چ پيگره له تو فهرمووده له پیغه مبهري خواوه ﷺ بگپ رته وه، وه کوو چو ن هاوه لان ي فهرمووده ده گپ رته وه؟ گوتي: سويند به خوا من له پیغه مبهري خوا ﷺ نزيك بووم، به لام گويم لي بووه پیغه مبهري خوا ﷺ ده يفه رموو: «ههر که سيک به ته نقه ست درو به دم منه وه بکات، با شوينتيک له ناگر بو خو ي ديار ي بکات».

بَابُ فَضْلِ نَشْرِ الْعِلْمِ

باسي پيگه و گه وره يي بلاوکردنه وه ي زانست و زانباري

٦٢٥. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسْمَعُونَ وَيُسْمَعُ مِنْكُمْ وَيُسْمَعُ مِنْ مَنْ سَمِعَ مِنْكُمْ».

ئيبين عه عباس ﷺ ده ليت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «ئيوه فهرمووده له

منه وه بیستن و بیگه یه نن به که سانیك که له ئیوه ی بیستن و ئه وانیش بیگه یه نن (واته: فرمانکر دنه نه که خه بهر).

٦٢٦. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبْلَغَهُ، قَرُبَ حَامِلٍ فِيهِ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ، وَرَبَّ حَامِلٍ فِيهِ لَيْسَ بِفَقِيهِ».

زهیدی کوری سابت رضي الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوا پرووی جوان بکات، (یان ئه وه نده ناز و نیعمه تی پی بدات که له پرویدا دیار بن، یان پرووی بدره وشیتته وه، یان په وش و ئاکاری جوان بیت)، هه ر که سیک که فهرمووده یه که له ئیمه بیستیت له بهری بکات تا بیگه یه نیت، له وانه یه زوړیک له وانه ی که فیه یان هه لگر تووه ده یگه یه نن به که سیک که له خو یان زاناتره (له وانه یه تو فهرمووده یه که پییه وه کوو پیو یست سوودی لی نه بینیت، به که سیک دیکه ی ده ده یت، ئه و زیاتر سوودی لی ده بینیت و لئی تیده گات)، له وانه یه که سیک هه لگری فیه بیت، به لام خو ی فیه نه بیت (زور سوودی لی نه بینیت)».

٦٢٧. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «وَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِهَذَاكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ».

سه هلی کوری سه عد رضي الله عنه له پیغه مبهروه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «سویند به خوا، ئه گهر خوا هیدایه تی یه که س بدات له سه ر ده سستی تو، بو ت باشتره له رانه وشتی سوور (که به نر خترین مالی عه رب بووه له کاتی خویدا)».

بَابُ الْحَدِيثِ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

باسی گێڕانهوهی زانیاری له بهنو ئیسرائیل

٦٢٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «قسه له بهنو ئیسرائیل بگێڕنه‌وه و ئاساییه».

بَابُ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى

باسیك ده‌رباره‌ی كه‌سیك فی‌ری زانستی شه‌ری بی‌ت بۆ غه‌یری خوای به‌رز

٦٢٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ ﷻ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». يَعْنِي: رِيحَهَا.

واته: ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هه‌ر كه‌سیك زانستیك فی‌ر بی‌ت كه‌ زانسته‌كه‌ ئه‌وه بی‌ت كه‌ له‌به‌ر خوا بخوێندری‌ت (مه‌به‌ستت په‌زامه‌ندی خوا بی‌ت)، به‌لام ئه‌م بۆیه بی‌خوێنی‌ت شتیك له‌ دونیای ده‌ست بکه‌ویت، ئه‌وه بۆنی به‌هه‌شت ناکات له‌ رۆژی قیامه‌تدا».

کِتَابُ الْأَشْرِبَةِ

په رتووکي خواردنه وهکان

بَابُ فِي تَحْرِيمِ الْخَمْرِ

باسيک دهر باره ی حه رامکردنی عارهق (سه رخو شکه رهکان)

۳۵۸

۶۳۰. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ سَاقِيَ الْقَوْمِ حَيْثُ حُرِّمَتِ الْخَمْرُ فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ، وَمَا شَرَابُنَا يَوْمَئِذٍ إِلَّا الْفَضِيخُ، فَدَخَلَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، فَقَالَ: إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، وَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْنَا: هَذَا مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

نه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: من مه ییم ده گیرا به سه رخه لکیدا له مالی ئه بو ته لحه، خواردنه وه ی ئیمه لهو پروژهدا ته نها فه زیخ بوو (فه زیخ عاره قیکه له خورما دروست ده کرا که تازه پی ده گات و ورد ده کریت)، پیاوینک هاته نیتومان گوتی: به دلنیا پی عارهق حه رام کرا، بانگه ری پیغه مبه ری خواش ﷺ بانگی ده کرد (عارهق حه رام کرا)، گومان: نه مه بانگه ری پیغه مبه ری خوایه ﷺ.

بَابُ الْعِنَبِ يُعَصَّرُ لِلْخَمْرِ

باسی ترئ که بگوشرئت بو ټه وهی عاره قی لی دروست بکرئت

٦٣١. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ، وَشَارِبَهَا، وَسَاقِيَهَا، وَبَائِعَهَا، وَمُتَبَاعَهَا، وَعَاصِرَهَا، وَمُعْتَصِرَهَا، وَحَامِلَهَا، وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ».

ئین عومەر رضی الله عنه ده لئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «خوا نہ فرہ تی کردووه له عاره ق و له وهی که عاره ق ده خواته وه و ټه وهی که دهیگیرئت و ټه وهی دهیفرؤشئت و ټه وهی که دهیکرئت و ټه وهی که دهیگوشئت (بو خوی یان بو غهیری خوی)، ټه وهی که داوا ده کات بوی بگوشرئت، ټه وهی که باری ده کات و هه لیده گرئت، ټه و کفسه ش که بوی دہبردئت (نہ فرہت له هه موویان کراوه)».

بَابُ الْخَمْرِ مِمَّا هُوَ

باسی عاره ق (مہی) له چی دروست ده کرئت؟

٦٣٢. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنَ الْعِنَبِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ التَّمْرِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْعَسَلِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْبُرِّ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الشَّعِيرِ خَمْرًا».

نوعمانی کوری به شیر رضی الله عنه ده لئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هه یه له ترئ مہی دروست ده کات، هه یه له خورما مہی دروست ده کات، هه یه له هه نگوین مہی دروست ده کات، هه یه له گہنم مہی دروست ده کات، هه یه له جو مہی دروست ده کات».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْمُسْكِرِ

باسی قهده غه کردن له شته سه رخوشکه ره کان

۶۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ».

ئیین عومهر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه موو شتیک که مروف سه رخوش بکات عاره قه، هه موو سه رخوشکه ری کیش حه رامه، وه ههر که سیکیش بمریت و عاره قی خواردیته وه و ئالوده ی بوویت (تهوبه ی لی نه کردییت)، ئه وه بچیته به هه شتیشه وه له به هه شتدا نایخواته وه».

تیبینی:

۳۶۰

له بهر ئه وه ی له به هه شتدا خواردنه وه ی ئه هلی به هه شت مه یه، به لام وه کوو ئه وه مه یه نیه که مروف سه رخوش بکات و توشی سه رتیشه ی بکات، به لکوو یه کیکه له خوشترین خواردنه وه ی به هه شتیه کان، پیشه وا نه وه ی ده لیت: مانای وایه ئه گهر ئه وه که سه بچیته به هه شتیش له بیرى ده چیت ئاره زووی خواردنه وه ی مه ی بکات، داوای مه ی ناکات له بهر ئه وه ی له به هه شت مروف ئاره زووی ههر شتیک بکات پی ده دریت، ئه م له بیرى ده چیت وه ئاره زووی بکات، یاخود گوتراوه: ئاره زووی ناکات، ئه گهر له بیریشی بیت بیشیبینیت ئاره زووی ناکات، بوئه وه ی بیبهش بیت له و خواردنه وه خوشه، چونکه له دونیادا خواردوویه ته وه، یاخود ده گوتریت: بچیته به هه شتیش پی نادریت.

۶۳۴. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ».

جابرى کورى عهبدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه وهى زوره کهى خه لك سهرخوش بکات، که مه کهیشى هه رame».

٦٣٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ: أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ: نَهَى عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَالْكُوبَةِ وَالْغُبَيْرَاءِ، وَقَالَ: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ».

عهبدوللاى کورى عهمر ﷺ ده گپرتته وه: پیغه مبهرى خوا ﷺ پښگرى کردووه له عارهق (له مهى خواردنه وه) و له قومار کردن، له کوبه (ده لښ: مه بهست پښ ته پله، هه یشه ده لیت: مه بهست پښى تاوله یه) و له غوبه پرا (گوتراوه: جوړیکه له خواردنه وه هه به شیه کان له گه نمه شامى دروستیان ده کرد، ئه مانه هه مووى هه رame)، وه فهرمووى: «هه ر شتیک که مروف سهرخوش بکات هه رame».

بَابُ فِي الشُّرْبِ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

باسيک ده ربارهى خواردنه وه له قاپى زپړو زيودا

٦٣٦. عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: كَانَ حُذَيْفَةُ ﷺ بِالْمَدَائِنِ فَاسْتَسْقَى، فَأَتَاهُ دِهْقَانٌ بِإِنَاءٍ مِنْ فِضَّةٍ، فَرَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَرْمِهِ بِهِ إِلَّا أَنِّي قَدْ نَهَيْتُهُ فَلَمْ يَنْتَهُ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ، وَالذَّبَاجِ، وَعَنِ الشُّرْبِ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَقَالَ: «هِيَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ».

ئبن ئه بو له يلا ده لیت: حوزه يفه ﷺ له مه داتښ بوو (شوښنيکه له عيراقدا، شاريکى گه وره يه له نيوان ديجله و به غدايه، شوښنى پادشاي فارس بووه له کاتى خوږدا) داواى تاوى کرد، که سيک له قاپيکى زيودا تاوى بو هښنا، حوزه يفه تپى گرت، گوتى: من تپم نه گرت ته نها له بهر ئه وه نه بپت که چه نده ها جاره پښى ده ليم: له قاپى زيودا تاو بو من مه هښنه ئه وه هه ر ده بهيښت، له بهر ئه وهى پيغه مبهرى خوا ﷺ پښگرى

لئى کردوو، پیغمبهرى خوا ﷺ پىگريى کردوو له ئاوريشم، له ديباج و پىگريى کردوو له خواردنهوه له قاپى زېر و زېودا، فهرمووى: «ئهمه بۆ کافرانه له دونيا، بهلام له بههشتدا ئيوه لهو قاپانهدا خواردن و خواردنهوه دهخون».

تېيىنى:

دهگوتريت: ديباج ئاوريشمىكى ناسكه، ئىستبهريق ئاوريشمىكى ئهستووهر، يان ديباج ئهو ئاوريشمانهيه بۆ جلى ژيرهوه بهكار ديت، لهبهر ئهوهى ناسك و تهنكه، وه ئىستهبرىق ئهستووهر بۆ جلى سهروه بهكار ديت، ههر دووى ههر ئاوريشمه، پیغمبهرى خوا ﷺ پىگريى کردوو له ئاوريشم بۆ پياو، بهلام بۆ ئافرهت ههلاله.

بَابُ فِي السَّاقِي مَتَى يَشْرَبُ

باسيک دهربارهى ئاوگير كهى خوى ئاو دهخواتهوه

٦٣٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شَرْبًا». عهبدوللاى كورى ئهبو ئهوفا رضي الله عنه دهگيرتتهوه: پیغمبهر ﷺ فهرموويهتى: «ئهو كهسهى كه خواردنهوه بهسهه خهلكيدا دابهش دهكات، خوى دهبيت لهدواى ههمويان بيخواتهوه».

بَابُ فِي النَّفْخِ فِي الشَّرَابِ وَالتَّنَفُّسِ فِيهِ

باسيک دهربارهى فووکردنه خواردنهوه و ههناسهدان تپيدا

٦٣٨. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ، أَوْ يُنْفَخَ فِيهِ.

ئێبن عه‌بباس (ره‌) ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) رێگری کردوو هه‌ناسه‌ بده‌يته‌ نێو قاپی خواردنه‌وه‌ (ئه‌وه‌ قاپه‌ی که‌ شتی تێدا‌یه‌)، یان فووی لێ بکه‌یت.

٦٣٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ (ره‌) مَنْ بَنَى سَلِيمَ قَالَ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (عه‌) إِلَى أَبِي فَنَزَلَ عَلَيْهِ فَقَدَّمَ إِلَيْهِ طَعَامًا فَذَكَرَ حَيْسًا أَتَاهُ بِهِ، ثُمَّ أَتَاهُ بِشَرَابٍ فَشَرِبَ فَتَأَوَّلَ مَنْ عَلَى يَمِينِهِ، وَأَكَلَ ثَمَرًا فَجَعَلَ يُلْقِي الثَّوِيَّ عَلَى ظَهْرِ أَصْبَعِيهِ السَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى، فَلَمَّا قَامَ قَامَ أَبِي فَأَخَذَ يَلْجَأُ دَابَّتِهِ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ لِي، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ».

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری بو‌سر (ره‌) له‌ به‌نو سوله‌یم ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) هات بو‌لای باو‌کم، له‌لای لایدا بو‌وه‌ میوانی، باو‌کم خواردنی پێشکه‌ش به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) کرد، هه‌یسی داوه‌ پێی (هه‌یس: خو‌رما و که‌شک و پۆن و ئارده‌ تیکه‌ل ده‌کرێت)، پاشان خواردنه‌وه‌ی بو‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) هێنا، پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) لێی خوارده‌وه‌، ئێنجا پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) دایه‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ی له‌لای راستی بو‌و، خو‌رماشی خو‌ارد، که‌ خو‌رماکه‌ی ده‌خوارد نێوکه‌که‌ی ده‌کرده‌ سه‌ر هه‌ردوو په‌نجه‌ی ناوه‌راست و په‌نجه‌ی شایه‌تومان‌ی^(١)، کاتیک پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) هه‌لسا و ویستی ب‌روات، باو‌کم هه‌لسا لغاوی و لاخه‌که‌ی گرت، گو‌تی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (عه‌) دو‌عام بو‌ بکه‌، فه‌رمووی: «خوا‌یه‌ هه‌ر پۆزیه‌ که‌ت پێ داو‌ن به‌ره‌که‌تی تێ بخه‌یت بو‌یان و لێیان خو‌ش بیت و به‌زه‌بیان له‌ گه‌ل بنو‌نیت».

(١) ناوکه‌که‌ی نه‌ده‌کرده‌وه‌ ناو خو‌رماکه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی تیکه‌ل نه‌بێت له‌ گه‌ل خو‌رماکه‌دا، ئه‌ویش نه‌ده‌بێکی جوانه‌ له‌ کاتی خو‌اردندا ئه‌گه‌ر که‌سێک شتیکی خو‌ارد نێوکی هه‌بو‌و نه‌یکاته‌وه‌ نێو ئه‌وه‌ قاپه‌ی که‌ شته‌که‌ی تێدا‌یه‌، بو‌ نمو‌ونه‌: خو‌رما ده‌خو‌یت، یان ترێ ده‌خو‌یت، یان هه‌ر میوه‌یه‌که‌ که‌ نێوکی هه‌یه‌، یان بیخه‌يته‌ سه‌ر سینییه‌که‌ یان قاپێکی دیکه‌، ئه‌گه‌ر نه‌بو‌و ده‌بخه‌ته‌ نێو ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ت یان ده‌بخه‌يته‌ سه‌ر ده‌ست به‌ جیا.

بَابُ فِي إِكْثَارِ الْأَيْتِ

باسمك دربارهی سهرپوشکردنی ده فرو قاپ و کونده

٦٤٠. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَطْفِ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِيَّاءَكَ وَلَوْ يَعُودِ تَعْرِضُهُ عَلَيْهِ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغمبره ده ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «دهرگا که ت دابخه و (بسم الله) بکه، له بهر نه وهی شهیتان ناتوانیت دهرگایه کی داخراو بکاته وه، چرا و لامپا و ناگره کان بکوژینه وه و (بسم الله) بکهن، قاپه که ت داپوشه نه گهر هر هیجت ده ست نه که وت چیلکه یه ک بخهره سهری و (بسم الله) بکه، ده می کونده که ت به په تیک بیهسته و (بسم الله) بکه».

کتابُ الْأَطْعِمَةِ

په رتووکى خواردنه کان

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الدَّعْوَةِ

باسى نه وهى هاتووه دهر باره ی وه لامدانه وهى ده عوه ت

۲۶۶

۶۴۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا».

عه بدوللای کورې عومهر رضي الله عنه ده گپړتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر به کتیک له تیه بانگ کرا بو ده عوه تی ژن گواسته وه، نه وه با پروات».

۶۴۲. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ دُعِيَ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ شَاءَ طَعِمَ، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیک ده عوه ت کرا، با وه لام بداته وه و پروات، له وی وستی لی بوو خواردن بخوات و وستی لی بوو نه خوات (به تاره ووی خویه تی به لام تاماده بیت)».

بَابُ فِي اسْتِحْبَابِ الْوَلِيمَةِ عِنْدَ النِّكَاحِ

باسيک دهر باره ی په سندیه تی داوه تکر دن له کاتی ژنه یاندا

٦٤٣. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَوْلَمَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَيْهَا أَوْلَمَ بِشَاةٍ.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: نه مبینی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه لیمه بکات بو هیچ کام له خیزانه کانی وهک نه وه لیمه یه ی که بو زهینه بی کرد، بو نه م مه ر یان بزنیکی سهر بریوه.

بَابُ إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ وَالْعِشَاءُ

باسيک دهر باره ی ئاماده بوونی خوار دن له کاتی نو یژدا

٦٤٤. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا وُضِعَ عِشَاءُ أَحَدِكُمْ، وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا يَقُومُ حَتَّى يَفْرُغَ». زَادَ مُسَدَّدٌ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ إِذَا وُضِعَ عِشَاؤُهُ، أَوْ حَضَرَ عِشَاؤُهُ، لَمْ يَقُمْ حَتَّى يَفْرُغَ، وَإِنْ سَمِعَ الْإِقَامَةَ، وَإِنْ سَمِعَ قِرَاءَةَ الْإِمَامِ.

ئیین عومه ر رضي الله عنه ده گپ رته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: «نه گهر خوار دنی ئیواره ی یه کیک له ئیوه دانرا و بانگ درا، با نه چیت بو نو یژه که ی تا له خوار دنه که ته واو ده بیت». موسه دده د نه وه شی زیاد کرد وه: عه بدوللای کوری عومه ر نه گهر خوار دنی ئیواره ی بو دابنرایه، هه لنه ده ستا تا ته واو نه بو وایه، نه گهر گوئی له قامه تیش بو وایه و گوئی له خویتدنی قورثانی ئیمامه که ش بو وایه.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ ذَمِّ الطَّعَامِ

باسيک دهربارهی ناپه سندی به خراپه باسکردنی خواردن

٦٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ.

نه بو هوره پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ هر گیز په خنه ی له هیچ خواردنیک نه گرتووه، نه گهر ثاره زووی بگردایه دهیخوارد، نه گهر چه زیشی پی نه بووایه وازی لی ده هینا و نه یده خوارد.

بَابُ التَّسْمِيَةِ عَلَى الطَّعَامِ

باسی (بسم الله) کردن له سهر خواردن

٦٤٦. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ».

عائشه رضي الله عنها، ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه گهر په کیک له تپوه نانی خوارد با (بسم الله) بکات، نه گهر له بیري کرد له سهره تادا (بسم الله) بکات، با بلیت: به ناوی خوا له سهره تا و له کوتایي».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ مِنَ أَعْلَى الصَّحْفَةِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه‌ده‌رباره‌ی خواردن له‌سه‌رووی قاپه‌که‌وه

٦٤٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی‌الله‌عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلَا يَأْكُلُ مِنْ أَعْلَى الصَّحْفَةِ، وَلَكِنْ لِيَأْكُلَ مِنْ أَسْفَلِهَا، فَإِنَّ الْبَرَكَهَ تَنْزِلُ مِنْ أَعْلَاهَا».

ئێبن عەبباس رضی‌الله‌عنہ لە پێغه‌مبەر‌ه‌وه صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم دە‌گێڕ‌یت‌ه‌وه‌ که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: «ئە‌گەر یه‌کێک له‌ ئێوه‌ خواردنێکی خوارد با له‌ به‌رزی قاپه‌که‌وه‌ نه‌یخوات، به‌لکوو له‌ ژێره‌وه‌ (له‌ لاوه‌) بیخوات (له‌به‌رده‌م و پێش‌خۆیه‌وه‌)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ت داده‌به‌زێته‌ سه‌ر به‌رزی خواردنه‌که‌».

بَابُ الْأَكْلِ بِالْيَمِينِ

باسی خواردن به‌ده‌ستی راست

٦٤٨. عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رضی‌الله‌عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم: «إِذْنُ بُئِي فَسَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ».

عومه‌ری کورپی ئه‌بو سه‌له‌مه رضی‌الله‌عنہ (مندالیک بووه‌) ده‌لێت: پێغه‌مبەر‌ی خوا صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم فه‌رموو‌ی: «کورپی‌خۆم‌نزیک‌بیه‌وه‌ و (بسم‌الله) بکه‌، هه‌روه‌ها به‌ ده‌ستی راست بخۆ، له‌پێش‌خۆشته‌وه‌ بخۆ».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَكْلِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِهَا

باسی ریگری کردن له خواردنی گوشت و شیرینی نه و په له وهرانه ی پیسخوړن

٦٤٩. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِهَا.

ثیین عومهر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی گوشتی نه و په له وهر و نازه لانه ی که پیسخوړن، شیر که یشیان نابیت بخوریته وه.

تیینی:

(الْجَلَّالَةُ): واته: نازه لی پیسخوړ.

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَكْلِ السَّبَاعِ

باسی ریگری کردن له خواردنی گوشتی درنده

٦٥٠. عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ.

نه بو سه عله به ی خوشه نی رضی اللہ عنہ ده گپرتنه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی هه موو درنده یه که که لبه ی هه بیت^(١).

٦٥١. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ.

ثیین عه بیاس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی هه موو

(١) وهك: شیرو پلنگ و چه قل و گورگ.

خاوَن كه لَبَه‌يَه ك له درنده‌كاندا (ئه‌وه‌ی درنده بیٚت و كه لَبَه‌ی هه‌بیٚت خواردنی هه‌رامه، ته‌ن‌ها كه‌م‌تیار جیا كراوه‌ته‌وه و هه‌لا له)، وه هه‌ر شتیك كه چرنووکی هه‌بیٚت له بالنده‌دا (وه‌كوو: هه‌لو، باز، نه‌سر).

بَابُ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ لَوْنَيْنِ فِي الْأَكْلِ

باسیك ده‌رباره‌ی دوو جوړ خواردن كووبكه‌یت‌ه‌وه له كاتی خواردندا

٦٥٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله: كَانَ يَأْكُلُ الْقِثَاءَ بِالرُّطْبِ.

عه‌بدو لّای كورۍ جه‌غفر عليه السلام ده‌گيرته‌وه: پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وآله خه‌یار یان تروزی به خورماوه ده‌خوارد (به‌یه‌كه‌وه خواردوو‌یه‌تی).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا طَعِمَ

باسی ئه‌و (زیکره‌ی كه موسولمان دواى نان خواردن ده‌یلت

٦٥٣. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عليه السلام قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: إِذَا رَفَعَتِ الْمَائِدَةُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا».

واته: ئه‌بو ئومامه عليه السلام ده‌یلت: كاتیك سفره و خوان هه‌لده‌گیرایه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وآله ده‌یفه‌رموو: «سوپاس و ستایش ته‌ن‌ها شایه‌نی خوایه، سوپاس و ستایشیكى زوړی پاکی بینگه‌ردی به‌ره‌كه‌تدار، خواى گه‌وره‌مان به‌سه و وه‌لا نه‌زاوین، به‌روه‌ردگارمان زاتیكه كه هه‌چ شتیك لئی بێنیا‌ز نییه».

بَابُ فِي غَسْلِ الْيَدِ مِنَ الطَّعَامِ

باسيک دهریاره‌ی ده‌ستشوشتن لهدوای نانخواردن

٦٥٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَامَ وَفِي يَدِهِ عَمْرٌ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ فَأَصَابَهُ شَيْءٌ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ».

نه‌بو هورده‌یره رضي الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «ههر که‌سیک شه‌وان بخه‌وئیت و ده‌ستی چه‌وری خواردنه‌که‌ی پیوه‌بیّت، نه‌یشوات و دواتر تووشی شتیک بوو، نه‌وه با لومه‌ی که‌س نه‌کات جگه‌ له‌ خوئی».

کتاب الطب

په رتووکى پزیشکى

باب في النشرة

باسيک دهرباره‌ی نوشړه (که جوړه نوشته‌یه که)

۳۷۴

۶۰۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّشْرَةِ فَقَالَ: «هُوَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

جابري کوري عه‌بدوللا رضي الله عنه ده‌لټت: دهرباره‌ی نوشړه پرسیار له پیغه‌مبهری خوا ﷺ کړا، ته‌ویش فهرمووی: «ته‌وه (کرده‌وه‌یه که) له کرده‌وه‌ی شه‌یتانه».

تبینی:

(النشرة): جوړه نوشته‌یه که بووه که به حساب چاره‌سهری شیت و نه‌خوش و نه‌و که‌سانه‌یان یې کردووه که بیان وا بووه جن ده‌ستی لی وه‌شاندووه، گوتراویشه: به‌شیکه له جادوو (سیحر).

بَابُ فِي الْأَذْوِيَةِ الْمَكْرُوهَةِ

باسيک دهرباره‌ی (به‌کاره‌ی نانی) دهرمانی ناپه‌سند و خراب

٦٥٦. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ رضي الله عنه: أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله عَنْ ضِفْدَعٍ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاءٍ، فَتَهَاؤُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله عَنْ قَتْلِهَا.

عەبدوڕپەرەحمەنی کۆری عوسمان رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پزیشکیک دهرباره‌ی بۆق کە بکریته‌ نیو دەرمانەو پرسیاری لە پیغه‌مبەر صلى الله عليه وآله کرد، پیغه‌مبەریش صلى الله عليه وآله ڕیگری لێ کرد کە بۆق بکوژێت.

٦٥٧. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ طَارِقٍ رضي الله عنه: سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله عَنِ الْخُمْرِ، فَتَهَاؤُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَتَهَاؤُ، فَقَالَ لَهُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنَّهَا دَوَاءٌ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله: «لَا، وَلَكِنَّهَا دَاءٌ».

سویدی کۆری تاریق رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پرسیاری کرد لە پیغه‌مبەر صلى الله عليه وآله دهرباره‌ی مەیی، ئەویش قەدەغە‌ی کرد، پاشان پرسیاری لێی کرد، ئەوجاریش قەدەغە‌ی کرد، پێی گوت: ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا، ئە‌مە چارەسەرە، پیغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وآله فەرمووی: «نەخێر هەرگیز چارەسەر نییە، بە‌لکوو نەخۆشییە».

بَابُ فِي ثَمَرَةِ الْعَجْوَةِ

باسيک دهرباره‌ی خورمای عەجوە

٦٥٨. عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ: «مَنْ تَصَبَّحَ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ».

عامیری کۆری سەعدی کۆری ئە‌بو وەققاص، لە باوکیەو رضي الله عنه لە پیغه‌مبەرەو صلى الله عليه وآله

ده گيريتته وه كه فهرموويه تى: «ههر كه سيك به يانى بكاته وه به حهوت ده نك خورماى عه جوهر (واته: به يانيان حهوت ده نك خورماى عه جوهر بخوات)، نه وه نه و پوژه نه زههر نه جادوو زههر و زيانى بى ناگه يه نيت».

بَابُ فِي الْأَمْرِ بِالْكَحْلِ

باسيك ده ربارهى فهرمان كردن به چاورشتن

٦٥٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَاكُم، وَإِنْ خَيْرَ أَكْحَالِكُمُ الْإِثْمُ: يَجْلُو الْبَصَرُ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرُ».

ئيبين عه عباس رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «له بهرگ و پوشاكدان پوشاكي سپى له بهر بكن، له بهر نه وهى باشترين پوشاكتان سپييه، مردووهر كانيشتان ههر به خامى سپى كفن بكن، باشترين نه و شته شى كه چاوى بى ده پيژن كله، كه چاو رووناك و به هيز ده كات، ههروه ها برژانگى چاويش ده روينيتته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَيْنِ

باسى نه وهى هاتووهر ده ربارهى چاوپيسى

٦٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْعَيْنُ حَقٌّ».

نه بو هورهره رضي الله عنه له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گيريتته وه كه فهرموويه تى: «چاو ههقه كارىگهري چاو شتيكى راستييه و نكوولى لى ناكرت».

٦٦١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ يُؤَمِّرُ الْعَائِشَ فَيَتَوَضَّأُ ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فه‌رمانی ده‌کرد ته‌گه‌ر گومانته‌ له‌ که‌سی‌که‌ زه‌ره‌ری لی داویت به‌ چاوی، پتی ده‌لێت: ده‌ست‌نوێژ بشوات له‌ قاپیکدا، پاشان (ئاوی ده‌ست‌نوێژه‌ که‌ دینیت)، نه‌و که‌سه‌ی که‌ تووش بووه‌ ئاوه‌ که‌ به‌ خۆیدا ده‌کات.

بَابُ فِي تَعْلِيقِ التَّمَائِمِ

باسیک ده‌رباره‌ی هه‌لواسینی نوشته

٦٦٢. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ، أَوْ حُمَةٍ».

عیم‌رانی کوری حوصه‌ین رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گیرته‌وه که‌ فه‌رموویه‌تی: «نوشته‌کردن ڕیگه‌پندراو نییه‌، ته‌نها بۆ چاوه‌زار و چاره‌سه‌ری ژه‌هری ج‌روجانه‌وه‌ری ژه‌هردار نه‌بێت».

بَابُ كَيْفِ الرُّقَى

باسی چۆنیه‌تی نوشته

٦٦٣. عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: قَالَ أَنَسُ يَغْنِي لِثَابِتٍ: أَلَا أَرَاكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: فَقَالَ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ مُذْهِبَ الْبَأْسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، اشْفِهِ شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».

عه‌بدو له‌ع‌زیزی کوری صوه‌ه‌یب ده‌لێت: ته‌نه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به‌ سابیت ده‌لێت: ئایا ڕوقیه‌ت بۆ نه‌که‌م به‌و ڕوقیه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کردی؟ گوتی: به‌لێ، بۆم بکه‌، ده‌لێت:

فهرمووی: «ئەوی پەرورەدگاری ھەموو خەلکی، ئەوی ئەو خواپەیی کە نەخۆشی لادەبەیت، شیفای ئەم نەخۆشە بدە، ھەر تۆ شیفادەری، ھیچ شیفادەریک نییە جگە لە تۆ، شیفایەکی تەواوی بدە کە ھیچ نەخۆشییەک نەھێلێت».

٦٦٤. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ لِلْإِنْسَانِ إِذَا اشْتَكَى يَقُولُ: بِرِيقِهِ ثُمَّ قَالَ يَهِي فِي التُّرَابِ: «تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِأَذْنِ رَبَّنَا».

عائیشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: کەسێک نەخۆش بووایە پیغەمبەر ﷺ بە تەقەکی ئاوی دەکرد و دەیکردە نیو خۆلەو (واتە: ھەندیک تەقی دەکردە سەر پەنجەیی دەیکردە نیو خۆلەکو)، چەندیک خۆلی ھەلگرتایە پاشان دەیخستە سەر شوینی ئەو برینە، دەیفەرموو: «خۆلی زەویە کەمان، بە تەقی ھەندیکان، شیفای نەخۆشە کەمان بدە، بە مۆلەتی پەرورەدگارمان».

٦٦٥. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ فِي نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ عَلَيْهِ بِيَدِهِ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا.

عائیشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خێزانی پیغەمبەر ﷺ دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا ﷺ نەخۆش بووایە و ئیش و ئازاری ھەبووایە سوورەتی (ناس و فەلەق) ی دەخویند بەسەر خۆیدا و فووی پێدا دەکرد، بەلام لە سەرەمەرگدا ئازارەکی زۆر زۆر بوو (نەیدەتوانی بەسەر خۆیدا بیخوینێت)، من سوورەتی (ناس و فەلەق) م بەسەردا دەخویند، بەلام دەستی خۆم بەسەر خۆیدا دەھێنا بە ئومیدی بەرەکەت (لەبەر ئەوەی دەستی پیغەمبەری خوا ﷺ موبارەکە).

بَابُ فِي الطَّيْرَةِ

باسيک دهریاره‌ی شوومی (په‌شبینی)

٦٦٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ» ثَلَاثًا، وَمَا مِنَّا إِلَّا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ.

عبداللای کورې مه‌سعوود رضي الله عنه له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ده‌گپړته‌وه که‌سی جار
فهرموویه‌تی: «تیه‌ره‌ شیرکه، تیه‌ره‌ شیرکه»، (ئیبین مه‌سعوود خوی ده‌لټت: هه‌موو
که‌سیک له‌ نیمه‌ شتی‌ تاوا له‌ دلیدایه، به‌لام چه‌ندیک‌ پشست به‌ خوای‌ گه‌وره به‌ستبیت،
خوا‌نم‌ شته‌ ناهیلټت.

تییینی:

(الطَّيْرَةُ): نه‌و‌ شته‌یه که‌ مروف به‌هویه‌وه خوی‌ تووشی‌ په‌شبینی‌ یان‌ گه‌شبینی
ده‌کات، نه‌وه‌ی‌ بی‌زراوه له‌ شهرعدا نه‌وه‌یه که‌ تووشی‌ په‌شبینیت‌ بکات.

کتاب الحُرُوفِ وَالْقِرَاءَاتِ

په رتووکى پيټه کانى قورئان
و شيوازی خویندنه وه کانى

٦٦٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَالْهَرَمِ».

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ﷺ فهرموویه تی: «خوایه په نا به تو ده گرم له په زیلی و پیری و په ککه و ته یی».

٦٦٨. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ رضي الله عنها: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ: «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ».

نه سمائی کچی یه زید رضي الله عنها ده گپړته وه: گوئی له پیغه مبه ﷺ بوو بهم شیوازه نه م نایه ته ی ده خوینده وه «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ». (واته: -عمل- به فیعلینک که عهین فیعله که ی مه کسوره، چونکه له موصحه فدا ناوا هاتووه (عَمَلٌ) به نیسم).

٦٦٩. عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ قَالَ: سَأَلْتُ أُمَّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: {إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ} هود: ٤٦؟ فَقَالَتْ: قَرَأَهَا: «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ».

شهري کورې هه وشه ب ده لیت: پر سیارم له نوم سه له مه ﷺ کرد نایا پیغه مبهري خوا ﷺ نه م نایه ته ی چو ن ده خوینده وه: {إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ}؟ گوتی: ناوای ده خوینده وه: «إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ».

٦٧٠. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَعَا بَدَأَ بِنَفْسِهِ وَقَالَ: «رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى مُوسَى لَوْ صَبَرَ لَرَأَى مِنْ صَاحِبِهِ الْعَجَبَ».

نوبه ی کورې که عب ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ نزا ی خیری بکر دایه له خو یه وه ده ستي پی ده کرد (یه که مجار دوعا و نزا ی بو خوی ده کرد، ئینجا بو جگه له خوی)، ده یفه رموو: «په حمه تی خوا له ئیمه و له مووسا بیټ، نه گهر نارامی بگرتایه نه وه له (خدری) هاوړپیه وه شتی زور سه یر و سه رسوړه یښه ری ده بیڼی (سې شتی لی بیڼی زور سه یر بوو، به لام نارامی نه گرت و لڼی جیا بووه)».

٦٧١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُهَا: {فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ} الْقَمَر: ١٥، يَغْنِي مُثَقَّلًا، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مَضْمُومَةُ الِيمِ مَفْتُوحَةُ الدَّالِ مَكْسُورَةُ الْكَافِ.

عه بدوللا ﷺ ده گپړیته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ نه م نایه ته ی ناوا ده خوینده وه: {فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ}، واته: داله که شه دده ی له سه ر بیټ، نه بو داود ده لیت: به زه ممه ی میمه که و داله که ش فه تحه ی له سه ر بیټ و کافه که ش که سه ری له ژیر بیټ (وه موصحه فه که ش هه ر به و شیوازه یه، پیغه مبهري خوا ﷺ به م شیوازه خویندوویه ته وه، مانای نایه ته که ش: نایا که س هه یه په ند و ناموژگاری له م نایه تانه وه ر بگریټ؟).

٦٧٢. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ذَكَرَتْ أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، يُقَطِّعُ قِرَاءَتَهُ آيَةً آيَةً. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ يَقُولُ الْقِرَاءَةَ الْقَدِيمَةَ: (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ).

نوم سه له مه ﷺ گیراویه ته وه خویندنه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ ناوا بووه: {بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، که میک راوه ستاوه، {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، که میک
وه ستاوه، {الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، وه ستاوه، {مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، به فه تحه ی میمه که،
(پیغه مبهر ﷺ) ثایه ت ثایه ت قورثانی خویندووه و له سهریان ده وه ستا. نه بو داود
ده لیت: گویم له نه حمده بوو ده یگوت: خویندنه وهی کونی بهم شیویه بوو: {مَلِكِ
يَوْمِ الدِّينِ}، (واته: میمه که مه ددیکی دوو حه ره که بی هه بووه و به ته لیف نوو سراوه،
نه ک فه تحه).

٦٧٣. عَنْ ابْنِ الْأَسْقَعِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَاءَهُمْ فِي صُفَّةِ الْمُهَاجِرِينَ
فَسَأَلَهُ إِنْسَانٌ: أَيُّ آيَةٍ فِي الْقُرْآنِ أَعْظَمُ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ} البقرة: ٢٥٥».

ئیین نه سقه ع ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ چووه لای نه هلی صوفه (موهاجیره
هه ژاره کان له مزگه وتدا)، که سیک پرسیری لی کرد: نه ی پیغه مبهری خوا،
که وهره ترین ثایه ت له قورثاندا کامه یه؟ پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: «{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ}».

٦٧٤. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: أَنَّهُ قَرَأَ: {هَيْتَ لَكَ} يَوْسُفَ: ٢٣، فَقَالَ: شَقِيقٌ: إِنَّا
نَقْرُؤُهَا (هَيْتُ لَكَ) يَعْنِي فَقَالَ: ابْنُ مَسْعُودٍ: أَقْرَأُهَا كَمَا عَلَّمْتُ أَحَبُّ إِلَيَّ.

ئیین مه سعود ﷺ نه م ثایه ته ی به: {هَيْتَ لَكَ}، خویندو ته وه، شه قیق گوتی: ئیمه
به {هَيْتُ لَكَ}، ده یخوینینه وه، ئیین مه سعود گوتی: بهم شیوازه ی پیغه مبهری خوا ﷺ
فیری کردووم ناوا پیمخو شتره بیخوینمه وه.

٦٧٥. عَنْ شَقِيقٍ قَالَ: قِيلَ لِعَبْدِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَنْاسًا يَقْرَأُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ} يَوْسُفَ: ٢٣، فَقَالَ: إِنِّي أَقْرَأُ كَمَا عَلَّمْتُ أَحَبُّ إِلَيَّ: {وَقَالَتْ هَيْتَ

لَکْ { یوسف: ۲۳.

شەقیق دەلیت: بە عەبدوللا (ی کوری مەسعوود) ﷺ گوترا: کەسانیک ئەم ئایەتە:
 {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ}، ئاوا دەیخویننەو، گوتی: من وا پیمخۆشە چۆن فیر کراوم
 لە لایەن پیغەمبەری خواوە ﷺ ئاوا بیخوینمەو، من دەلیم: {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ}،
 (لە موصەفە کەش ئاوايە).

کتابُ الحَمَامِ

په رتو وکی باسی گه رماو

٦٧٦. عَنْ أَبِي الْمَلِیح قَالَ: دَخَلَ نِسْوَةٌ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ عَلَى عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا، فَقَالَتْ: مِمَّنْ أَنْتُنَّ؟ قُلْنَ: مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، قَالَتْ: لَعَلَّكُنَّ مِنَ الْكُورَةِ الَّتِي تَدْخُلُ نِسَاؤُهَا الْحَمَامَاتِ، قُلْنَ: نَعَمْ، قَالَتْ: أَمَّا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَخْلَعُ ثِيَابَهَا فِي غَيْرِ بَيْتِهَا، إِلَّا هَتَكَتْ مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى».

٦٧٦. ئەبو مەلیح دەلیت: کۆمە لە ژنیکی خەلکی شام چوونە لای عایشە رضی اللہ عنہا، ئەویش گوتی: ئێوە لە کوێوە هاتوون؟ گوتیان: خەلکی شامین (لەوێوە هاتووین)، عایشە گوتی: لەوانە ئێوە خەلکی ئەو ناوچەیە بن کە ژنەکانیان دەچنە گەرماوەکان (گەرماوە گشتییەکان)، گوتیان: بەلێ، گوتی: بەلام من خۆم گویم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: «هیچ ئافەرەتێک نییە کە جلەکانی لە خۆی دانیت و لە مالی خۆی نەبیت، ئەوا بیگومان ئەو سنوورە ی نێوان خۆی و خوای شکاندوو».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ التَّعَرِّي

باسی پیگری کړدن له خوږو و تکر دنه وه

٦٧٧. عَنْ يَعْلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يَغْتَسِلُ بِالْبَرَّازِ بِلَا إِزَارٍ، فَصَعَدَ الْمِنْبَرَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ ﻋَزَّ وَجَلَّ حَيٌّ سِتِيرٌ، يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسَّتْرَ، فَإِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتِرْ».

په علا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: پیغمبه ری خوا ﷺ پیاوړکی بینی له ده شتیکی فراواندا خوۍ ده شوست به یی نه وهی که شتیکی له پیدا بیت (شروال)، دواتر پیغمبه ری خوا ﷺ چووه سهر مینبه ر همد و سنا و ستایشی خوی کرد، پاشان فهرمووی: «خوا ﷺ زور به شهرمه، وه زور داپوشه ری که موکوری خه لکیه (ئابرووی خه لك نابات)، شهرمی خوش ده ویت و داپوشینیشی خوش ده ویت، نه گهر یه کیک له ئیوه خوۍ شوست، با په رده یه که هه بیت و له بهر چاوی خه لك خوۍ نه شوات».

٦٧٨. عَنْ زُرْعَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَرْهَدٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: كَانَ جَرْهَدٌ هَذَا مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ قَالَ: جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَنَا وَفَخِذِي مُنْكَشَفَةً فَقَالَ: «أَمَّا عَلِمْتُ أَنَّ الْفَخِذَ عَوْرَةٌ».

زورعهی کوری عه بدورپه حماني کوری جه رهد، له باوکیه وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه، گوتوویه تی: جه رهد (که باوکی عه بدورپه حمانه، وه باپیری زورعه یه) یه کیک بووه له وانه ی که نه هلی صوفه بوونه و له موهاجیره هزاره کان بوونه، له مزگه وتی پیغمبه ری خوا ﷺ ماونه ته وه، ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ له لاما ن دانیش، رانم دهر که وتبوو، فهرمووی: «ئایا نازانی ران عه وره ته».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعَرِّي

باسمى ئهوهى هاتوو ده ريارهى خوړوو تکردهوه

٦٧٩. عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ قَالَ: حَمَلْتُ حَجْرًا ثَقِيلًا، فَبَيْنَا أَمْشِي فَسَقَطَ عَنِّي ثَوْبِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذْ عَلَيْكَ ثَوْبَكَ وَلَا تَمْشُوا عُرَاةً».

میسوهرى کورې مه خره مه ده لیت: بهر دیکى قورسم هه لگرت، کاتیک که ده پوښتم پوښاکه کهم به ربووه وه، پیغه مبه رى خوا ﷺ پیمى فهرموو: «پوښاکه کهت هه لېگره و له بهرې بکه وه، به پرووتى مه پوون به رېگادا».

٦٨٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عُرْيَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عُرْيَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي ثَوْبٍ».

ئبو سه عیدى خودرى ﷺ له پیغه مبه روه ﷺ ده گېرېته وه که فهرموو به تى: «با پیاو ته ماشای عه وړه تى پیاو نه کات، وه با ئا فره تیش ته ماشای عه وړه تى ئا فره ت نه کات، با پیاو له گه ل پیاودا به پرووتى له ژیر یه ک پوښاکدا نه بن، با ئا فره تیش له گه ل ئا فره تدا به پرووتى له ژیر یه ک پوښاکدا نه بن».

کتاب اللباس

پەرتووکی بەرگ و پۆشاک

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا

باسی ئەوەی دەگوێرێت لە کاتی پۆشینى پۆشاکی نوێ

۳۸۸

٦٨١. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَاءَهُ بِاسْمِهِ إِمَّا قَمِيصًا، أَوْ عِمَامَةً ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ، وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ».

ئەبو سەعیدی خودری رضي الله عنه دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ پۆشاکیکی تازەى لەبەر بکردایە بەناوی خۆیەو ناوی دەهینا، جا کراس بووایە یان میزەر بووایە ناوی دەهینا، پاشان دەیفەرموو: «سوپاس و ستایش بوو توو خوایە ئەم پۆشاکە توو پیت بەخشیم و توو پۆشتەت کردم، خوایە داواى خیر و چاکەى ئەم پۆشاکەت لى دەگەم (ناوی دەهینا)، ئەو خیر و چاکەیهش که بۆی دروست کراوه، پەناشت پى دەگرم لە شەر و خراپەى ئەو پۆشاکە، ئەو شەر و خراپەیهش که بۆی دروست کراوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَمِيصِ

باسی ئەوەی ھاتووێ دەربارەی کراس

٦٨٢. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْقَمِيصُ.

ئوم سە لەمە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: خۆشەویستترین پۆشاکی لای پیغەمبەری خوا ﷺ کراس بوو.

بَابُ فِي لُبْسِ الشُّهْرَةِ

باسی ئەوەی لەبەرکردنی پۆشاکی ناوبانگدەرکردن

٦٨٣. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ».

ئێبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ھەر کەسێک خۆی بچوینیت بە ھەر قەومێک، ئەو لەوان ئەژمار دەکەیت».

بَابُ لِبَاسِ الْغُلِيطِ

باسی لەبەرکردنی پۆشاکی ئەستوور

٦٨٤. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَخْرَجَتْ إِلَيْنَا إِزَارًا غُلِيطًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءَ مِنَ الَّتِي يُسَمُّونَهَا الْمُبْدَةَ فَأَقْسَمَتْ بِاللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُبِضَ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ.

ئەبو بوردە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: چووم بۆ لای عایشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، پۆشاکیکی ئەستووری دەرھێنا

له وانهى له يهمن دروست كرابوو، پوښاكېښ بوو كه موله بيه ده يان پې ده گوت (واته: پينه كراو)، سويندى خوارد به خوا، كه پيغه مبهري خوا ﷺ له م دوو پوښاكه دا گياني سپارد و كوچى دوايى كرد.

بَابُ فِي لُبْسِ الْحَرِيرِ لِعُذْرِ

باسيځك دهرباره ي له بهر كړدنې پوښاكې ئاوريشم به هوې نه خوښييه وه

٦٨٥. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَلِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي قُمُصِ الْحَرِيرِ فِي السَّفَرِ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بِهِمَا.

نه نه س ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ موله تي دا به عه بدو پرې حمانى كورې عه وف و زوبه يري كورې عه ووام كه كراسى ئاوريشم بپوشن له سه فهدا، به هوې نه وه ي لاشه يان ده خورا (خروويه ك له لاشه ياندا په يدا بوو، ئاوريشميش نه رمه، نه م خرووه ناهيليت، پيغه مبهري خوا ﷺ له بهر نه م حاله ته ريځاى پې دان بپوشن).

بَابُ فِي الْحَرِيرِ لِلنِّسَاءِ

باسيځك دهرباره ي ئاوريشم بو ئافره تان (چه لاله)

٦٨٦. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ حَرِيرًا فَجَعَلَهُ فِي يَمِينِهِ، وَأَخَذَ ذَهَبًا فَجَعَلَهُ فِي شِمَالِهِ ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي».

على كورې نه بو تالېب ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ پارچه يه ك ئاوريشمى به ده ستى راستى گرت و ئالتو و تيكيښى به ده ستى چه پې گرت، پاشان فهرمووى: «نه م دووانه چه رامن بو پياوانى نوممه ته كه م».

بَابُ فِي الْبَيَاضِ

باسيک دهر باره ی پوښاکى سپی

٦٨٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفَّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، وَإِنْ خَيْرَ أَكْحَالِكُمْ الْإِثْمِدُ: يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ».

ئيبن عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له نیو ره نگه کاندای پوښاکى سپی له بهر بکهن، له بهر نه وهی باشتړین پوښاکه و پاکه، مردووه کانیشن ته به پوښاکى سپی کفن بکهن، باشتړین نه وهی که چاوی پی پریژن کله (نیسمید: کلپکه له ولاتی حجاز، له نه صفه هان باشتړین جوړی هه یه)، چاو به هیز ده کات و پرووناکی چاو به هیز ده کات، برژانگیش دهر پوښته وه».

٦٨٨. عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي ثَوْبٍ دُونِ، فَقَالَ: «أَلَك مَالٌ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «مِنْ أَيِّ الْمَالِ؟»، قَالَ: قَدْ آتَانِي اللَّهُ مِنَ الْإِبِلِ، وَالْغَنَمِ، وَالْخَيْلِ، وَالرَّقِيقِ، قَالَ: «فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ أَثَرُ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ، وَكَرَامَتِهِ».

نه بولنه حوه ص، له باوکیه وه ﷺ ده گپړته وه، گوتوویه تی: هاتمه خزمه ت پیغه مبهری ﷺ به پوښاکیکى هه رزان و که مبابه خه وه (له و کاته دا ده وله مه ند بووم)، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «مال و سامانت هه یه؟»، گوتی: به لی، فهرمووی: «چیت هه یه؟»، گوتی: خوا و شتر و مهر و بز و ماین و نه سپ و کویله و خرمه تکاریشی پی دوام، فهرمووی: «نه گهر خوا مالیکى پی به خشیت، نه وه با شوینه واری نیعمه ت و پریزه که ی به سه رته وه بیبریت».

بَابُ فِي الْخُضْرَةِ

باسيک دهر باره ی پهنگی سهوز

٦٨٩. عَنْ أَبِي رَمْثَةَ رضي الله عنه قَالَ: انْطَلَقْتُ مَعَ أَبِي نُحْوٍ النَّبِيِّ ﷺ: فَرَأَيْتُ عَلَيْهِ بُرْدَيْنِ أَخْضَرَيْنِ.

ئەبو ریمسە رضي الله عنه دەلێت: لەگەڵ باوکمدا چووین بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ، بینیم (پێغەمبەر ﷺ) دوو پارچە پۆشاکێ سهوزی پۆشیبوون.

بَابُ فِي الْعَمَائِمِ

باسيک دهر باره ی میزه ره کان

٦٩٠. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ عَامَ الْفَتْحِ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ.

جابر رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: پێغەمبەرێ خوا ﷺ سالی فهتحي مه ککه، هاته نيو مه ککه وه میزه ریکی رهشی له سهردا بوو.

٦٩١. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَرْثٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَلَى الْمُنْبَرِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ قَدْ أُرْخِيَ طَرَفَهَا بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

جە عەفەرێ کورێ عەمرێ حورەیس، لە باوکییهوه رضي الله عنه ده گێڕێتهوه، گوتویهتی: پێغەمبەر ﷺ بینی له سهەر مینههر، میزه ریکی رهشی به سههرهوه بوو، لایه کهشی شوێر کردبووه خوارهوه به نێوانی هەردوو شانیدا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِسْبَالِ الْإِزَارِ

باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەی درێژکردنەوێ پۆشاک

٦٩٢. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ أَحَدَ جَانِبَيْ إِزَارِي يَسْتَرْخِي، إِنِّي لَأَتَعَاهِدُ ذَلِكَ مِنْهُ، قَالَ: «لَسْتَ مِمَّنْ يَفْعَلُهُ خِيَلَاءَ».

ئێبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ھەر کەسێک بۆ لووتبەرزێ شەروالەکەی شۆڕ بکاتەو، لە پۆژی قیامەت خوا تەماشای ناکات»، ئەبو بەکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا لایەکی شەروالەکەم شۆڕ دەبێتەو (لەبەر ئەوەی ئەبو بەکر پیاویکی لاواز بوو)، منیش چاودێری دەکەم و ھەڵیدەکێشم، فرمووی: «تۆ لەو کەسانە نیت کە بۆ لووتبەرزیت بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكِبْرِ

باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەی لووتبەرزێ

٦٩٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيمَانٍ».

عەبدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ھەر کەسێک تۆزقالێک لووتبەرزێ لە دلێدا ھەبێت ناچێتە بەھەشتەو، (ھەتا سزای خۆی وەر دەگرێت)، ھەر کەسێکیش تۆزقالێک بپروا و ئیمان لە دلێدا ھەبێت ناچێتە دۆزەخەو».

٦٩٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم: وَكَانَ رَجُلًا جَمِيلًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ حُبَّبَ إِلَيَّ الْجَمَالُ، وَأُعْطِيتُ مِنْهُ مَا تَرَى، حَتَّى مَا أُحِبُّ أَنْ يَقُوفَنِي أَحَدٌ، إِمَّا قَالَ: بِشِرَاكِ نَعْلِي، وَإِمَّا قَالَ: بِشِسْعِ نَعْلِي، أَفَمِنَ الْكِبَرِ ذَلِكَ؟ قَالَ: «لَا، وَلَكِنَّ الْكِبَرَ مَنْ بَطِرَ الْحَقُّ، وَغَمَطَ النَّاسُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پیاویك ھاتە خزمەت پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم، پیاویكی زۆر جوان بوو، گوتی: ئەم پێغەمبەری خوا من پیاویكەم زۆر ھەزم بە جوانی دیت، جەنابیشت دەبینی كە جوانیم بێ بە خشراو، (بە جوړیك پیمخۆشە و ھەز بە جوانی دەكەم كە) ھەز ناكەم ھیچ كەسێك لە سەر ووی منەو، بێت، گوتی: تەنانت نامەوێت پەتە ئەعلەكانیشی لە ھیی من جوانتر بێت، جا ئایا ئەو ھۆبەزلزانیە؟ فەرمووی: «نەخیر، بەلام ھۆبەزلزانی ئەو ھەق وەر نەگرت و خەلكیش بەكەم و سووك سەیر بكەیت».

بَابُ فِي لِبَاسِ النِّسَاءِ

بَاسِيك دەربارەوی پۆشاکی ئافەرەتان

٦٩٥. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: أَنَّهُ لَعَنَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ، وَالْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ.

ئەبن عەبباس رضي الله عنه لە پێغەمبەرەو صلى الله عليه وسلم دەگێڕێتەو: نەفرەتی کردوو لەو ئافەرەتانە و نەفرەتی کردوو بە پیاوان، نەفرەتی کردوو لەو پیاوانە و ھۆیان دەچوێن بە ئافەرەتان.

بَابُ فِيمَا تُبْدِي الْمَرْأَةُ مِنْ زِينَتِهَا

باسیڤک دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی ئاخۆ ئافرهت بۆی هه‌یه
چه‌نده‌ی له‌ جوانییه‌که‌ی به‌ده‌ره‌وه‌ بیته‌؟

٦٩٦. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ، دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ رِقَاقٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: «يَا أَسْمَاءُ، إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتْ الْمَحِيضَ لَمْ تَصْلُحْ أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا»، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفِّهِ.

عائیشه ر.ه. ده‌گێڕێته‌وه‌: ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کر ر.ه. (خوشکی عائیشه)، هات بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پۆشاکێکی ته‌نکی له‌به‌ردا بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پشتی ته‌ی کرد، فه‌رمووی: «ئه‌ی ئه‌سماء، گه‌ر ئافرهت که‌وته‌ حه‌یزه‌وه‌ (یانئێ): با‌لغ بوو)، ئیدی دروست نییه‌ هیچ شوێنێکی بیه‌ریته‌، جگه‌ له‌ تیره‌ و تیره‌»، ئاماژه‌ی بۆ روخسار و ده‌ستی کرد.

بَابُ فِي قَوْلِهِ: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ} النور: ٣١

باسیڤک دهرباره‌ی فه‌رمایشتی خوا: به‌ ئافره‌تانی بڕوادر بلی
چاویان بپۆشن سه‌یری پیاوانی نامه‌چه‌رم نه‌که‌ن

٦٩٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ} النور: ٣١، آيَةً، فَتُسَخَّ، وَاسْتُثْنِيَ مِنْ ذَلِكَ: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا} النور: ٦٠، آيَةً.

ئیه‌ن عه‌بباس ر.ه. دهرباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ}، ده‌لێت: نه‌سخ بۆته‌وه‌ و ئه‌مه‌ جیا کراوه‌ته‌وه‌: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا}، واته‌: ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ له‌به‌ر پیری، یان له‌ حه‌یز

بوونه ته وه، له مندالبوون بوونه ته وه له بهر گه وره ییان ئومیدی هاوسه رگریان نییه.

تییینی:

ئهم فهرمووده یه به لگه شه له سه ر نه وه ی که وا چه مکی (النسخ) له لای هاوه لان به مانای (تخصیص العام)، یان (تقیید المطلق) هاتووه.

بَابُ فِي الْإِنْتِعَالِ

باسيک ده رباره ی پیللو له پیکردن

٦٩٨. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ التَّيْمَنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ، فِي طُهُورِهِ وَتَرَجُّلِهِ، وَنَعْلِهِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیخوش بووه چه نده ی له توانایدا بووایه لای راست پیش بخت له هه موو کاروباریکی، له ده ستوئیز شوشتن و پرچ شانه کردن و نه عل له پیکردن (و سیواکردنی).

بَابُ فِي الصُّورِ

باسيک ده رباره ی وینه (و وینه کیشان)

٦٩٩. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ، وَلَا تِمْنَالٌ»، وَقَالَ: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ نَسْأَلُهَا عَنْ ذَلِكَ، فَانْطَلَقْنَا، فَقُلْنَا: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّ أَبَا طَلْحَةَ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِكَذَا، وَكَذَا، فَهَلْ سَمِعْتَ النَّبِيَّ ﷺ يَذْكُرُ

ذَلِكَ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ سَأَحَدُّكُمْ بِمَا رَأَيْتُهُ فَعَلَ، خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ، وَكُنْتُ أَتَحَيَّنُ قُفُولَهُ، فَأَخَذْتُ نَمَطًا كَانَ لَنَا، فَسَتَرْتُهُ عَلَى الْعَرَضِ، فَلَمَّا جَاءَ اسْتَفْتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَغْرَكَ وَأَكْرَمَكَ، فَنَظَرَ إِلَى الْبَيْتِ فَرَأَى النَّمَطَ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ شَيْئًا، وَرَأَيْتُ الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِهِ، فَأَتَى النَّمَطَ حَتَّى هَتَكَهُ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَأْمُرْنَا فِيمَا رَزَقْنَا أَنْ نَكْسُوَ الْحِجَارَةَ وَاللِّينَ». قَالَتْ: فَقَطَعْتُهُ وَجَعَلْتُهُ وَسَادَتَيْنِ، وَحَشَوْتُهُمَا لَيْفًا، فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَلَيَّ.

زهیدی کوری خالیدی جو هه نى له نه بو ته له حى ته نصارى ﷺ گوتى: گویم له پیغه مبهري ﷺ بوو ده یفه رموو: «فریسته ناچیته مالیک سه گ و په یکه ری تیداییت»، گوتى: با پرۆین بۆلای دایکی پرواداران عائشه ﷺ ده باره ی نه م فهرمووده یه پرسپاری لى بکهین، چو وین بۆ لای گوتمان: نه ی دایکی پرواداران نه بو ته له حى نه م فهرمووده یه مان له پیغه مبهري خواوه ﷺ ئاوا و ئاوا بۆ ده گیریته وه، ئایا تو شتی وات له پیغه مبهري خوا ﷺ بیستوو؟ گوتى: نه خیر، به لام شتیکتان بۆ باس ده که م خۆم بینومه له پیغه مبهري خوا ﷺ، پیغه مبهري خوا ﷺ ده رچوو بۆ یه کیک له غهزاکانی و منیش چاوه رپی گه پانه وه ی پیغه مبهري خوا ﷺ بووم، پاخه ریکی ناسک و ته نکمان هه بوو هینام به سهر نه و دارپایه له م دادا، که هاته وه پیشوازیم لى کرد گوتم: سلاوی خوات لى بیت نه ی پیغه مبهري خوا، سوپاس بۆ خوا که سه ری خستی و ریزی گرتی، نه ویش سهیری ماله که ی کرد و نه و په رده یه ی بینى، وه لامی نه دامه وه، پیناخۆ شبوونم به نیوچاوانیدا بینى، هات په رده که ی لابر د و دراندی، پاشان فهرمووی: خوا نه و شته ی به تیمه ی به خشیوه فهرمانی پی نه کردووین پۆشاک بۆ دار و به رد بکهین، ده لیت: منیش پارچه پارچه م کرد، کردمه دوو پاخه ر، پووشی دارخورمام کرده نیوی وه کوو پاخه ر به کارم هینا، نه و کاته نکوولی نه کرد.

۷۰۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجُ النَّبِيِّ ﷺ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ

قَالَ: «إِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعَدَنِي أَنْ يَلْقَانِي اللَّيْلَةَ، فَلَمْ يَلْقَانِي»، ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ جَزْؤُ كُلِّبٍ تَحْتَ بِسَاطِ لَنَا، فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مَاءً فَنَضَحَ بِهِ مَكَانَهُ، فَلَمَّا لَقِيَهِ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كُلِّبٌ وَلَا صُورَةٌ.

ئيبين عه عباس ؑ ده لیت: مه یمونه ؑ خیزانی پیغه مبه ر ؑ پی پراگه یاندم پیغه مبه ر ؑ فهرمووی: «جبریل علیہ السلام به لینی دا ئه مشه و بیت بؤ لام، به لام نه هات و یه کدیان نه بینی»، دواپی دلی پیغه مبه ر ؑ ههستی کرد که توتکه سه گیکی بجووک له زیر راخه ریکدایه، بویه جبریل علیہ السلام نه هاتووه، بویه فهرمانی کرد دهرکرا، دواپی به دهستیشی ئه و شوینه ی ئاوپرژین کرد، ئینجا به جبریل علیہ السلام گه شت، فهرمووی: ئیمه ناچینه مالیکه وه که سه گ یان وینه ی تیدا بیت.

تیبینی:

ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی شوئیک سه گی لی بخه ویت، به ئاوپرژین خاوین ده بیته وه، وینه که ش وه ک زانایان باسیان کردووه زیاتر مه به ست پی په یکه ری بت و سه نه م پیاوچاکانی پیشووه که دوا ی خویان وه ک په رستراو مامه له یان له گه ل ده کرا.

۷۰۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَانِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لِي: أَتَيْتُكَ الْبَارِحَةَ فَلَمْ يَمْنَعْنِي أَنْ أَكُونَ دَخَلْتُ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ عَلَى الْبَابِ تَمَائِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ قِرَامٌ سَرٌّ فِيهِ تَمَائِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ كُلِّبٌ، فَمُرْ بِرَأْسِ التَّمْثَالِ الَّذِي فِي الْبَيْتِ يُقَطَّعُ، فَيَصِيرُ كَهَيْئَةِ الشَّجَرَةِ، وَمُرْ بِالسَّرِّ فَلْيُقَطَّعْ، فَلْيُجْعَلْ مِنْهُ وَسَادَتَيْنِ مَبْثُوثَتَيْنِ تَوَطَّانَ، وَمُرْ بِالْكَلْبِ فَلْيُخْرِجْ»، فَقَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَإِذَا الْكَلْبُ لِحْسَنِ - أَوْ حُسَيْنٍ - ؓ كَانَ تَحْتَ نَصْدٍ لَهُمْ، فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَالتَّصَدُّ: شَيْءٌ تَوَضَّعَ عَلَيْهِ الثِّيَابُ شَبَهُ السَّرِيرِ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمووی: «جیبریل علیہ السلام ھات گوتی: دوینی ھاتم بۆلات، بەلام ئەوہی پێگری لێ کردم کہ بێمە ژوورەوہ بۆلات ئەوہ بوو، دەرگا کہ پەیکەری تیدا بوو، مالیش پەردە یەکی تیدا بوو کہ وینە ی پەیکەری تیدا بوو، سەگیکیش لە مالمەوہ بووہ، فەرمان بکە ئەو پەیکەری کہ لە لای دەرگای مالمەوہ یە با سەری لێ بکریتەوہ، کہ سەری نەما ئیدی بە پەیکەر و وینە دانانریت، وەکوو داری لێ دیت، وە پەردە کەش با بدپنریت و بکریتە دوو راخەر رایبەخەن، با دابنریت و پێی بەسەردا بنریت، فەرمان بکە با سەگە کەش لە مال دەر بکریت»، پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوانە ی جیبەجێ کرد، بەلام سەیر دەکەن سەگە کہ سەگی ھەسەن یان ھوسەین رضی اللہ عنہ بووہ، کہ لە ژێر میزێک بووہ کہ جیگایان لەسەری دانائوہ، بۆیە فەرمان بە دەرکردنی کرا و دەرکرا. ئەبو داود دەلیت: (النَّضْدُ) شتیکی پۆشاک و شتی لەسەر دادەنریت وەکوو جیگا.

کِتَابُ التَّرَجُّلِ

په رتووکى پرچ و قز داهینان

۷۰۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَفَّلٍ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ التَّرَجُّلِ إِلَّا غَبَاً.

عبداللای کوری موغه ففهل رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پرچ داهینانی (به برده و امی) ریگری لی کردووه، ته نه جار جار (ریگهی پی داوه دابهینریت).

تبینی:

واته نابیت زیده پوی بکریت و مرؤف هر خه ریکی خورازاننده وه و رابواردن بیت، به لکوو به گویره ی پیویست، بای ته وه نده که سهر و پرچ خاوین و ریکوپیک بیت و ئالوز و بلوز نه بیت به سیه تی، ته گهرنا خزمه تکردنی سهر و قز فرمانی پی کراوه و یه کیکه له سوننه ته کان.

(التَّرَجُّلُ): واته: سهر داهینان و خاوین پراگرتی و جوانکردنی.

(غَبَاً): واته: پوژیک نا پوژیک نه نجامدانی کاریک.

بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِحْبَابِ الطَّيِّبِ

باسى نه وهى هاتووه دهر بارهى په سندی بونیخوش

۷۰۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَتْ لِلنَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم سُكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا.

نه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم شووشه کی هه بووه که بونی تیدا بووه و لهو شووشه وه خوی بونیخوش کردووه.

بَابُ فِي إِصْلَاحِ الشَّعْرِ

باسیك دهر بارهى ریكخستنی قزو پرچ

۷۰۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ».

نه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «هه ر که سیك قزی هه بوو، با خزمه تی بکات و ریزی بگریت».

بَابُ فِي رَدِّ الطَّيِّبِ

باسیك دهر بارهى په تکرندنه وهی بونی خوش

۷۰۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ طَيِّبٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرَّيْحِ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ».

نه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «هه ر که سیك بونیان پی دا با ره تی نه کاته وه، چونکه بونی خوشه و هه لگرتنیشی ناسانه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَتَطَيَّبُ لِلْخُرُوجِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی ئافره ت
که بۆ ده رچوون له مال بۆن له خو ی بدات

۷۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بَخُورًا، فَلَا تَشْهَدَنَّ مَعَنَا الْعِشَاءَ». قَالَ ابْنُ نُفَيْلٍ: عِشَاءُ الْآخِرَةِ

ئه بو هوره پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر ئافره تیک بۆنی بخووری له خو ی دا (یان هه ر بۆنیک بیت که بۆنی پروات)، با ئاماده ی نو یژی عیسا نه بیت له گه ل ئیمه دا». ئیین نوفه یل ده لیت: مه به ست نو یژی خه وتتانه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّعْرِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی قزو پرچ

۷۰۷. عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَةٍ أَحْسَنَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

به راء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: هه یج که سیکم نه بینوه که فزه که ی شو ر بو ویتته وه، به لام نه گاته شانی و پوشاکیک ی سووری پوشیبت جوانتر له پیغه مبهری خوا ﷺ.

۷۰۸. عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَهُ شَعْرٌ يَبْلُغُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

به راء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ قزی هه بوو ده گه یشته نه رمای گویه کانی.

بَابُ فِي حَلْقِ الرَّأْسِ

باسيک دهربارهى سهرتاشين

۷۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله أَمَهَلَ آلَ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ، ثُمَّ أَتَاهُمْ، فَقَالَ: «لَا تَبْكُوا عَلَى أَخِي بَعْدَ الْيَوْمِ»، ثُمَّ قَالَ: «ادْعُوا لِي بَنِي أَخِي»، فَجِئَ بَنَاتَانَا أَفْرُخٌ، فَقَالَ: «ادْعُوا لِي الْحَلَّاقَ»، فَأَمَرَهُ فَحَلَقَ رُءُوسَنَا.

عەبدوللای کوری جەعفەر عليه السلام دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌رى صلى الله عليه وآله مۆله‌تى دا به‌ كه‌ سوکارى جەعفەر (كه‌ جەعفەر شه‌هید بوو) سێ پۆژ تازیه‌ بار بن، دواى سێیه‌م پۆژ هات بۆلایان، فهرمووى: «له‌ دواى ئەم‌پۆوه‌ بۆ جەعفەرى برام مه‌گرين» (جەعفەر نامۆزای بوو)، دواىی فهرمووى: «برازاكانم بۆ بانگ بکه‌ن» (كه‌ سێ کورێ هه‌بوو: عەبدوللا، عه‌ون، موحه‌مه‌د)، (پراوى كه‌ عەبدوللای کورێ جەعفەرە) ده‌لێت: ئيمه‌يان هینا بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وآله وه‌ کوو بێجووى بالنده‌ وا بووین قزمان درێژ بوو، فهرمووى: «بانگی سهرتاشم بۆ بکه‌ن»، فهرمانى پێ کرد سهرمانى تاشى.

بَابُ فِي اخْذِ الشَّارِبِ

باسيک دهربارهى کورتکردنه‌وى سمیل

۷۱۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: قَالَ: وَقَّتْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله حَلْقَ الْعَانَةِ، وَتَقْلِيمَ الْأُظْفَارِ، وَقَصَّ الشَّارِبِ، وَتَنَفَّ الْإِبْطِ، أَرْبَعِينَ يَوْمًا مَرَّةً.

ئەنەسى کورێ مالیک رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وآله بۆ تاشين و لا بردنى مووى دامپن و نینۆککردن و کورتکردنه‌وى سمیل و هه‌لکه‌ندنى مووى بنبال کاتى بۆ دیارى کردین، (كه‌ كاته‌ كه‌ به‌و جوړه‌ بوو) هه‌ر چل پوژيک جارێك (ئهو كاره‌ بکه‌ن).

دياره كه نه وه لايه نى زوريه تى، نه گهرنا وا باشته زوو زوو نه و خاوينكار بيه
بكریت، هه ر نه بیت هه فته ی جارێك.

بَابُ فِي الْخِضَابِ

باسيێك ده رباره ی په ننگردنی سه ر و پيش

٧١١. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحْسَنَ مَا غُيِّرَ بِهِ هَذَا الشَّيْبُ الْحِنَاءُ، وَالْكَتَمُ».

نه بو زه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموويه تى: «باشترين شتیک كه سه ر و
پيشی سپی بێ بگوردریت خه نه و و سمه يه».

(الْحِنَاءُ): جوړه گيايه كه په ننگه كه ی سووره (خه نه).

(الْكَتَمُ): جوړه گيايه كه په ننگی په شى لى دروست ده كړیت، نه گه ر هه ناء و كه تم
تيكه ل بكریت په ننگه كه له نيوان په ش و سووردا ده بیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي خِضَابِ السَّوَادِ

باسی نه وه ی هاتووه ده رباره ی په ننگردن به په ننگی په ش

٧١٢. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ
الرَّيَّانِ بِالسَّوَادِ، كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ، لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ».

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فرموده تى: «كەسائىك لە كۆتايى زەماندا پەيدا دەبن سەر و پىشيان رەنگ دەكەن بە رەش وەكوو پەرى سەر سىنگى كۆتر (كە بە شىوازىكى گشتى رەشە)، ئەمانە بۆنى بەهەشت ناكەن».

تەيىنى:

ئەم فرمودەيە نايىتە بەلگە لەسەر حەرامى رەنگى رەش، بەلکوو بەلگەيە بۆ ناسىنەوہى يەكئىك لە سىفەتەكانى ئەو كەسانە، چونكە ئاماژەى تەيدا نىيە كە بەھوى رەنگە رەشەكەوہ دەچنە دۆزەخ!

کتابُ الخاتم

په رتووکي نه نگوستيله (ی پیغه مبهري ﷺ)

بابُ ما جاء في اتِّخَاذِ الخاتم

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی له په نجه کردنی نه نگوستيله

۴۰۶

۷۱۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى بَعْضِ الْأَعَاجِمِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يُفْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَأَخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ ویستی نامه بنیریت بو هه ندیک له پاشا کانی غیری عه رب (وهك: کیسرا و قه یسرو ... هتد)، گوتیان: نه وان هیچ نامه یهك ناخویننه وه نه گهر موری له سهر نه بیت، نه ویش نه نگوستيله یه کی دروست کرد له زیو نه قشه که ی: محمد رسول الله بوو.

۷۱۴. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ وَرَقٍ فَصُّهُ حَبَشِيٌّ.

نه نه س رضي الله عنه ده لیت: نه نگوستيله ی پیغه مبهري ﷺ له زیو بوو، وه ستا که ی حه به شی

بوو، يان به شتوازيكى حه به شى دروست کرابوو.

بابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْحَاتَمِ

باسى وازه پنان له نهنگوستيله

٧١٥. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ رَأَى فِي يَدِ النَّبِيِّ ﷺ حَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ يَوْمًا وَاحِدًا، فَصَنَعَ النَّاسُ، فَلَبِسُوا، وَطَرَحَ النَّبِيُّ ﷺ، فَطَرَحَ النَّاسُ.

نه نه سى کورى مالک رضي الله عنه ده گيرته وه: يه ک پوژ له ده ستي پلغه مبهه ﷺ نه نه ستي له به نه وه له زيو، خه لکيش له زيو دروستيان کرد، دواي پلغه مبهه ﷺ فرپى دا و خه لکه که ش فرپيان دا.

تپيښى:

زانايانى فهرموده ناس ده لين: نهو نه نه ستي له به نه ستي پلغه مبهه ﷺ فرپى داوه و هاوه لانيش فرپيان داوه له زير بووه، دواتر نه نه ستي له به نه ستي پلغه مبهه ﷺ فرپى بو کاروبارى نامه ناردن و موړ و نيمزا له ده ست کردووه.

کِتَابُ الْفِتَنِ وَالْمَلَا حِمِ

په رتووکي ئاشووبه کان و جهنگ و کوشنار

بَابُ ذِكْرِ الْفِتَنِ وَدَلَالِهَا

باسی ئاشووبه کان و به لکه کانی

۴۰۸

۷۱۶. عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا، فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَنُ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ، وَنَسِيَ مَنْ نَسِيَ، قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ، وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ، فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ، ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ.

حوزه یفه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له نیوماندا ههستا و وتاریکی دا، لهو شوننه دا هیچ شتیک نه ما که باسی نه کات نه وهی پوو ده دات تا کوو پوژی کو تایی دنیا، نه وهی له بهری کرد نهو به بیرى ماوه و نه وهیشی له بیرى کرد نهوه له بیرى چۆته وه، بنگومان نهو هاوه لانهی که لهوئ بوون هه موویان نهوه ده زانن، جاریش هه یه من شتیکم لهو شتانه له بیر چۆته وه، به لام (کاتیک پووداوه که ده بینم) یه کسه ر به بیرم دیتته وه، هه ر وه کوو چۆن پیاویک ماوه یه ک پیاویک نابینیت، به لام هه ر که بینى یه کسه ر ده ینا سیتته وه.

۷۱۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه يَقُولُ: كُنَّا قُعُودًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ، فَذَكَرَ الْفِتَنَ فَأَكْثَرَ فِي ذِكْرِهَا حَتَّى ذَكَرَ فِتْنَةَ الْأَخْلَاسِ، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا فِتْنَةُ الْأَخْلَاسِ؟ قَالَ: «هِيَ هَرَبٌ وَحَرْبٌ، ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ، دَخْنُهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمَيَّ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي، وَلَيْسَ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَوْلِيَايَ الْمُتَّقُونَ، ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كَوْرِكٍ عَلَى صِلَعٍ، ثُمَّ فِتْنَةُ الدَّهْمَاءِ، لَا تَدْعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمَتَهُ لَطْمَةً، فَإِذَا قِيلَ: انْقَضَتْ، تَمَادَتْ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُمْسِي كَافِرًا، حَتَّى يَصِيرَ النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ، فُسْطَاطِ إِيْمَانٍ لَا يَفَاقُ فِيهِ، وَفُسْطَاطِ نِفَاقٍ لَا إِيْمَانَ فِيهِ، فَإِذَا كَانَ ذَاكُمُ فَانْتَظِرُوا الدَّجَالَ، مِنْ يَوْمِهِ، أَوْ مِنْ غَدِهِ».

عەبدوللای کوری عومەر رضي الله عنه دەلێت: لە خزمەت پیغەمبەری خوا صلی الله علیه و آله دانیشتبووین، ئەویش باسی ئاشووب و ئازاوەی کرد (کە لەمەودوا سەر هەڵدەدات)، ئیدی زۆر باسی کرد، هەتا گەشتە ئەوەی باسی فیتەنی ئەحلاسی کرد، یەکیک گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، فیتەنی ئەحلاس چییە؟ فەرمووی: «ئەوێه کە خەلکی لەبەر یە کدی پادە کەن و هەڵدین (چونکە دوژمنایەتی و شەر لە نیاوانیدا هەیە)، هەروەها مالپەفاندن و دزی و تالان سەر هەڵدەدات، پاشان بەلای دیکە سەر هەڵدەدات، (السراء) کە دوو کەله‌کە‌ی لە ژێر پێیەکانی پیاویک دێتە دەر کە پێی وایە لە خانەوادە‌ی منه، لە کاتی‌کدا لە بنە‌ماله‌کە‌ی منیش نییه، چونکە لە راستیدا تەنها ئەوانه‌ی لە‌خواترسن دۆستی منن، پاشان خەلکی لە‌سەر کە‌سیک رێک دە‌کە‌ون، وە‌کوو ئە‌وه وایە گوشتی رانی بخە‌یتە سەر ئیسقانی پە‌راسوو (ئیسکی پە‌راسووش توانای هە‌لگرتنی گوشتی رانی نییه)، پاشان ئاشووبینکی رەش و تاریک سەر هە‌ڵدە‌دات (لە‌بەر گە‌وره‌یی ئاشووبه‌کە‌ به‌ رەش و تاریک ناوی بردووه)، هیچ کە‌سیک نامینیت کە‌ پرشکی ئە‌و ئاگره‌ی بە‌رنه‌کە‌وێت، جا هەر کات گوتیان: شەر و ئازاوه‌ کۆتایی هات، دیسان سەر هە‌ڵدە‌داته‌وه، به‌ جۆ‌ریک پیاو هە‌یه به‌ یانییه‌کە‌ی پرواداره‌ ئیواره به‌ کافری ده‌کاته‌وه، هە‌تا وای لێ دیت خە‌لکی ده‌بنه‌ دوو تاقم، تاقمیکیان باوه‌رداری

تهواون و دووړووی له ټیواندا بوونی نییه، تاقمیکیش دووړووی په کلابووه و
 پروا و ټیوان له ټیواندا بوونی نییه، جا هر کات تهوه ووی دا، ئیدی چاوه پری
 ده جبال بکن له وړژدها یان به یانیه که ی.

۷۱۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْمُسْلِمُونَ أَنْ يُحَاصِرُوا
 إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى يَكُونَ أَبْعَدَ مَسَاحِلِهِمْ سَلَاَحٌ».

ټیبن عومر رضی الله عنه ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فرموویه تی: «نزیکه موسولمانان
 له مدهینه دا گمارو بدرین (بهووی دوژمن په نا بو تهوی بهن)، به جوړیک که
 دوورترین سهنگر له خوینانهوه له سلا ح ده بیت».

تیبینی:

(سلاح): شویتیکه له نزیك خه یهر.

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ السَّعْيِ فِي الْفِتْنَةِ

باسیک دهر باره ی پیکر کړدن له هه ولدان بو هه لگیر ساندنی شهر و ناژاوه

۷۱۹. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ يَكُونُ
 الْمُضْطَجِعُ فِيهَا خَيْرًا مِنَ الْجَالِسِ، وَالْجَالِسُ خَيْرًا مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرًا مِنَ
 الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرًا مِنَ السَّاعِي»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: «مَنْ
 كَانَتْ لَهُ إِبِلٌ، فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ عَمَةٌ، فَلْيَلْحَقْ بِعَنْيَمِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ
 أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ»، قَالَ: فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: «فَلْيَعْمِدْ إِلَى
 سَيْفِهِ، فَلْيَضْرِبْ بِحَدِّهِ عَلَى حَرَّةٍ، ثُمَّ لِيَنْجُ مَا اسْتَطَاعَ النِّجَاءَ».

ټه بو به کره رضی الله عنه ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فرموویه تی: «ناشوب ورو دهادت

ئەوێ پراکشاوێ باشتەر لەوێ دانیشتووێ ئەوێ دانیشتووێ باشتەر لەوێ کە بە پیوێ، ئەوێ بە پیوێ پراوەستاوێ باشتەر لەوێ کە بە پیوێ دەروا، ئەوێ کە بە پیوێ دەروا باشتەر لەوێ کە هەوڵی بو دەدات»، (ئەبو بەکر) گوتی: ئەو پیوێمبەری خوا، فەرمانم بە چ پی دەکەیت؟ فەرمووی: «ئەوێ وشتی هەیه دوا وشتەرکانی بکەوێت (دوورکەوێتەوێ لە ئاوەدانی)، ئەوێ مەر و بزنی هەیه با دوا مەر و بزنی بکەوێت (دوورکەوێتەوێ لە ئاوەدانی)، ئەوێ زەوێیەکی هەیه لەو دەشتە با پروا خەریکی زەویوزاری خۆی بیّت»، گوتی: ئەو ئەگەر کە سێک هێچ لەم شتانە ی نەبوو؟ فەرمووی: «با نووکی شمشیرەکی و تیزایی شمشیرەکی لە بەردێک بدات (تاکو بەشداری فیتنە کە نەبیّت)، پاشان هەوڵ بدات بە پیوێ توانا خۆی پزگار بکات».

بَابُ فِي تَعْظِيمِ قَتْلِ الْمُؤْمِنِ

باسیك دەربارە ی گەورە یی تاوانی كوشتنی برودار

٧٢٠. عَنْ خَالِدِ بْنِ دِهْقَانَ قَالَ: كُنَّا فِي غَزْوَةِ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ بِذُلْقِيَّةَ، فَأَقْبَلَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ مِنْ أَشْرَافِهِمْ وَخِيَارِهِمْ، يَعْرِفُونَ ذَلِكَ لَهُ، يُقَالُ لَهُ: هَانِيُّ بْنُ كُثُومِ بْنِ شَرِيكِ الْكِنَانِيِّ، فَسَلَّمَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَكْرِيَّا، وَكَانَ يَعْرِفُ لَهُ حَقَّهُ، قَالَ لَنَا خَالِدٌ: فَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَكْرِيَّا، قَالَ: سَمِعْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ تَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ، إِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا، أَوْ مُؤْمِنٌ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا».

خالیدی کۆری دیهقان دهلیت: لە غەزای قوستەنتینیە بووین لە شاری زولقییە (شاریکی پۆمییەکان بوو)، پیاویک لە باشتەرین و چاکترینی خەلکی فەلەستین هات، دەیانزانی کە ئەم پیاوێ چەند کەسیکی بەرێز و چاکە، ناویشی هانیی کۆری کولسومی کۆری شەریکی کینانی بوو، سەلامی لە عەبدوللای کۆری ئەبو زەکەریا

کرد، تهویش ئەم پیاووی دەناسی که چەند بەرپرزه، خالید پیتی گوتین: عەبدوللای کوری ئەبو زەکەریا ئەم فەرموودەیی بو گێڕاینەووە دەلێت: گویم لە ئوم دەرداء بوو، دەلێت: گویم لە ئەبو دەرداء عليه السلام بوو دەیگوت: گویم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «هەموو تاوانیک ئومید دەکریت خوا لێی خوش بێت، تەنھا ئەگەر کەسێک مردبێت و هاوبەشی بو خوا دانابیت، خوا هەرگیز لێی خوش نابیت، یان برواداریک برواداریکی کوشتیبت بە ئەنقەست».

٧٢١. عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عليه السلام فَقَالَ: لَمَّا نَزَلَتِ الْبَيِّنَاتُ فِي الْفُرْقَانِ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ} الْفُرْقَانِ: ٦٨، قَالَ مُشْرِكُو أَهْلِ مَكَّةَ: قَدْ قَتَلْنَا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ، وَدَعَوْنَا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَأَتَيْنَا الْفَوَاحِشَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ} الْفُرْقَانِ: ٧٠، فَهَذِهِ لِأُولَئِكَ، قَالَ: وَأَمَّا الْبَيِّنَاتُ فِي النَّسَاءِ: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ} النَّسَاءِ: ٩٣، الْآيَةُ، قَالَ: الرَّجُلُ إِذَا عَرَفَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا، فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ لَا تَوْبَةَ لَهُ، فَذَكَرْتُ هَذَا لِمُجَاهِدٍ، فَقَالَ: إِلَّا مَنْ نَدِمَ.

سەعیدی کوری جوبەیر دەلێت: پرسیارم لە ئیبن عەباس عليه السلام کرد، گوتی: کە ئەم نایەتە ی فوڕقان دابەزی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ}، هاوبەشدانەرانى ئەهلى مەككە گوتیان: (ئەم تاوانانە ئیمە هەموومان کردوووە)، خەڵکان بەناھەق کوشتوووە، هاوبەشمان بو خوا داناووە، زینامان کردوووە، خواى گەورە ئەم نایەتەى دیکەى دابەزاند: {إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ}، واتە: مەگەر کەسێک تەوبە بکات و بروابینێت و کردەوێ چاک بکات خوا خراپەکانیان بو دەگۆرێت بە چاکە. دەلێت: ئەم نایەتە بو کافرانە (ئەمە بو ئەهلى شيرك دابەزیووە)،

بەلام ئایەتەکی النساء: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ}، دەلیت:
 کەسێک یاسا و پێساکانی ئیسلام بزانی و ئەوجار پر واداریک بکوژیت بەناھەق و
 بەئەنقەست، ئەو دەچیتە دۆزەخەوێ تەو بەی بۆ نییە، ئەمەم باس کرد بۆ موحامەد،
 موحامەد گوتی: مەگەر کەسێک تەو بە بکات (ئەوکات خوا لێی خۆش دەبێت، ئەگەر
 تەو بە ئەکات خوا لێی خۆش نابێت).

کِتَابُ الْمَهْدِيِّ^(۱)

په رتو وکی مه هدی

۷۲۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَزَالُ هَذَا الدِّينُ عَزِيزًا إِلَى اثْنَيْ عَشَرَ خَلِيفَةً»، قَالَ: فَكَبَّرَ النَّاسُ وَصَجُّوا، ثُمَّ قَالَ كَلِمَةً خَفِيفَةً، قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ، مَا قَالَ؟ قَالَ: «كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ».

جابری کوری سه مورہ رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «نهم دینه همیشه به به هیزی و شکومه ندی ده مینیتته وه هه تا کوو دوا زده جینشین (خه لیفه)»، گوتی: خه لکه که ده ستیان کرد به (الله اکبر) کردن و هاواریان کرد، پاشان (پیغه مبهر ﷺ) به چرپه وه قسه یه کی فهرموو، (پراوی ده لیت): به باو کم گوت: نه ری باو که، چی فهرموو؟ (گوتی): فهرمووی: «هموو خه لیفه کان له قورپه یشن».

۷۲۳. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ، لَبَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَمْلُؤَهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا».

علی رضی اللہ عنہ له پیغه مبهره وه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «نه گهر ته نه ا پروژیک له

(۱) باسی موحه ممدی مه هدی که پیاوکی صالحه، له نه وهی پیغه مبهری خوا به ﷺ له کوتایی زه ماندا ده رده که ویت و ده ججالیش له دوا ی نه و دیت و نیشانه کانی دیکه ی قیامت دین، عیسا ش داده به زیت ده ججال ده کو زیت و له پشت مه هدی وه نو یز ده کات، چهند فهرمووده یه که له م باره یه وه هاتوه.

پۆژگار مابیت، (ئا له‌و پۆژهدا بئگومان ده‌بیت ئەم شتە پروو بدات)، حەتمەن دەبیت خوا پیاویکی له‌ ئال و به‌یتی من ناردوو، سەر زه‌وی پر ده‌کات له‌ دادگه‌ری، هه‌ر وه‌کوو چۆن پیش نه‌وه پر بووه له‌ سته‌م و خراپه‌کاری.

۷۲۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمَهْدِيُّ مِنْ عِثْرَتِي، مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ».

ئوم سه‌له‌مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «مه‌هدی له‌ نه‌وه‌ی منه، له‌ نه‌وه‌ی فاتیمه‌یه».

۷۲۵. عَنْ هِلَالِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وَرَاءِ التَّهْرِ يُقَالُ لَهُ: الْحَارِثُ بْنُ حَرَاثٍ، عَلَى مُقَدَّمَتِهِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: مَنْصُورٌ، يُوْطَى - أَوْ يُمَكَّنُ - لِأَلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا مَكَّنْتُ قُرَيْشَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجَبَّ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ نَصْرُهُ»، أَوْ قَالَ: «إِجَابَتُهُ».

هیلالی کوری عه‌مر، ده‌لێت: گویم له‌ پێشه‌وا علی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو ده‌یگوت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «پیاویک له‌ پشت پرووباره‌کانه‌وه (وه‌ك: بوخارا و سه‌مه‌رقه‌ند) ده‌رده‌چیت پێی ده‌گوتریت: حاریسی کوری هه‌رپاس، (ئه‌وه‌ی زه‌رعات ده‌کات)، له‌ پێشه‌وه‌ی سوپاکه‌ی پیاویکی لێیه‌ ناوی مه‌نصوره‌، مأل و سه‌روه‌ت و سامان و چه‌کی ده‌خاته‌ خزمه‌ت خه‌لافه‌ته‌که‌ی موحه‌مه‌دی مه‌هدیه‌وه (به‌هیزی ده‌کات و یارمه‌تی ده‌دات)، وه‌کوو چۆن پروو اداری قوره‌یش یارمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خویان ﷺ دا و به‌رگریان لێ کرد، پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو پروو اداریک ئه‌و حاریسه‌ سه‌ر بخت، یان ئه‌و مه‌نصوره‌ سه‌ر بخت (یان موحه‌مه‌دی مه‌هدی سه‌ر بخت، جیاوازیان نییه‌ هه‌موویان هه‌ر یه‌کن)، یان وه‌لامی بداته‌وه».

کِتَابُ الْمَلَا حِمِ

په رتو وکی داستانه کان (شهر ی گه وره)

بَابُ مَا يُذَكَّرُ فِي قَرْنِ الْمِائَةِ

٧٣٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا».

٧٣٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا».

بَابُ فِي أَمَارَاتِ الْمَلَا حِمِ

باسيک دهر باره ی نيشانه کانی شهره گه وره که

٧٣٧. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عُمْرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ، وَخَرَابٌ يَثْرِبُ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتْحُ قُسْطَنْطِينِيَّةَ،

وَفَتَحَ الْقُسْطَ ظَنِيَّةَ خُرُوجِ الدَّجَالِ»، ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الَّذِي حَدَّثَهُ، - أَوْ مِنْكِبِهِ - ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذَا لَحَقُّ كَمَا أَنَّكَ هَاهُنَا»، أَوْ «كَمَا أَنَّكَ قَاعِدٌ»، يَعْنِي مُعَاذَ بْنِ جَبَلٍ.

موعازی کوری جە بەل ﷺ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئاو دەانکرانەو هی بەیتولەقدیس (بەهۆی ئەو هی خەلک زۆر ڕووی تی دەکات)، ئەمە وێرانبوونی مەدینەیه، وێرانبوونی مەدینەش دەرچوونی شەر و جەنگە گەورەکیە، کە شەرە گەورە کە دەستی پێ کرد فەتحی قوستەتینییه دەکەن، دوا ی فەتحی قوستەتینییهش دەرچوونی دەججالە، دنیا تیک دەچیت»، دوا ی پیغەمبەری خوا ﷺ دەستی موبارەکی کیشای بەرانی یان شانی ئەو هی قسەکی بو کرد کە موعاز بو، پێی فەرموو: «ئەمە ی بۆت دەگیرمەو ڕاستییە و ڕوو دەدات تو چۆن ئیستا لێرە دانیشتوویتە هیچ گومانی تیدا نییه»، یان «تو لێرەیت، ئەو هی ئاوا ڕوو دەدات».

بَابٌ فِي تَدَايِي الْأُمَمِ عَلَى الْإِسْلَامِ

باسیك دەربارە ی کۆبوونەو هی ئوممەتان (ی کافر) لەسەر ئیسلام

٧٢٨. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَايِيَ عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَايِيَ الْأَكَلَةُ إِلَى قَضَعَتِهَا»، فَقَالَ قَائِلٌ: وَمِنْ قَلِيلٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: «بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غَنَاءٌ كَغَنَاءِ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ»، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: «حُبُّ الدُّنْيَا، وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ».

سەوبان ﷺ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نزیکە ئوممەتان لەسەر تان کۆ ببنەو ڕو لەناو بردن تان، هەر وەکوو چۆن کەسانیک لەسەر تاسیکی خواردن کۆ

دهبنهوه»، كه سيك گوتى: نهى پيغهمبهرى خوا ﷺ بۆ ئيمه لهو پۆژهدا ژماره مان كه مه؟ فهرمووى: «نه خير، ئيوه لهم پۆژهدا زۆرن، به لام وه كوو كهفى سهر دهريان، خوا لاوازى و كه ميبى ئيوه له دلى دوژمنه كان ده رده كات، خواى گه و ره ترس ده خاته دلى ئيوه»، يه كيك گوتى: نهى پيغهمبهرى خوا، ترس و لاوازى چيه كه ده يخاته دلپانه وه و لاوازمان ده كات؟ فهرمووى: «دونياتان خوش ده ویت و رقتان له مردن ده بيت».

بَابُ فِي الْمَعْقِلِ مِنَ الْمَلَا حِم

باسيک ده ربارهى په ناگه (ى موسولمانان) له کاتى شه په گه و ره كه

٧٢٩. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ فُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْغُوطَةِ، إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا: دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ مَدَائِنِ الشَّامِ».

نه بو ده رداء رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى: «قه لاى قايم و به هيزى كومه لى موسولمانان له پۆژى شه په گه و ره كه دا له (غوطة) ده بيت، له نزيك شارى كه پيى ده گوتريت: ديمه شق، كه يه كيكه له باشتري ن شاره كانى ولاتى شام».

بَابُ ارْتِفَاعِ الْفِئْتَةِ فِي الْمَلَا حِم

باسى زۆربوونى ئاشووب و ئازاوه له کاتى شه په گه و ره كه دا

٧٣٠. عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَنْ يَجْمَعَ اللَّهُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ سَيْفَيْنِ، سَيْفًا مِنْهَا، وَسَيْفًا مِنْ عَدُوِّهَا».

عهوفى كورى مالك رضي الله عنه ده ليت: پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى: «خوا دوو

شمشیر کو ناکاته‌وه له‌سهر ئه‌م ئوممه‌ته (ئهمه تاییه‌تمه‌ندیه‌تی ئه‌م ئوممه‌ته‌یه) که شمشیریک له‌خویان بیت و شمشیریک له‌دوژمنه‌که‌یان».

بابُ أَمَارَاتِ السَّاعَةِ

باسی نیشانه‌کانی دنیا تیکچوون

۷۳۱. عَنْ أَبِي زُرْعَةَ رضی‌الله‌عنه قَالَ: جَاءَ نَفَرٌ إِلَى مَرْوَانَ بِالْمَدِينَةِ، فَسَمِعُوهُ يُحَدِّثُ فِي الْآيَاتِ: أَنَّ أَوَّلَهَا الدَّجَالُ، قَالَ: فَأَنْصَرَفْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، فَحَدَّثْتُهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَمْ يَقُلْ شَيْئًا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا تُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، أَوِ الدَّابَّةُ عَلَى النَّاسِ ضُحَى، فَأَيُّهُمَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا، فَالْأُخْرَى عَلَى أَثَرِهَا». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ، وَكَانَ يَقْرَأُ الْكُتُبَ: وَأَظُنُّ أَوَّلَهُمَا خُرُوجًا تُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا.

ئەبو زورعە رضی‌الله‌عنه دە‌لێت: که‌سانیک هاتن بۆ‌لای مه‌روانی کو‌ری حه‌که‌م (والی بوو) له‌ مه‌دینه، باسی نیشانه‌کانی کو‌تاییه‌هاتنی دونیای کرد، گو‌تی: یه‌که‌م نیشانه‌ ده‌ج‌ج‌اله، ده‌‌لێت: منیش چووم بۆ‌لای عه‌بدوللای کو‌ری عه‌مر رضی‌الله‌عنه بۆ‌م باس کرد، عه‌بدوللای گو‌تی: مه‌روان هیچی نه‌گو‌تووه، (قه‌سه‌کانی وا نییه، چونکه‌ ئه‌و سه‌حابه‌ نه‌بووه تا فه‌رمووده له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بگێڕیته‌وه، جا گو‌تی:) گو‌یم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بووه ده‌یفه‌رموو: «یه‌که‌م نیشانه‌ له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی قیامه‌ت ده‌رکه‌وتن و هه‌لاتنی خۆره له‌ خۆرئاواوه، یاخود ئازه‌‌لێکه‌ به‌ پو‌ژی نیوه‌پۆ به‌ چیشته‌نگاو ده‌رده‌چیت قسه‌ له‌ گه‌‌ل خه‌‌لک ده‌‌کات، هه‌ر کامیکیان بیت له‌مه‌ ئه‌وه‌ی دیکه‌ یه‌کسه‌ر به‌‌دوایدا دیت»، له‌و کاته‌دا عه‌بدوللای کتیبی ده‌‌خوینده‌وه، گو‌تی: من پیم وایه‌ یه‌که‌میان ده‌رکه‌وتن و هه‌لاتنی خۆره له‌ خۆرئاواوه.

۷۳۲. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا قُعُودًا نَتَحَدَّثُ فِي ظِلِّ غُرْفَةٍ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَّرْنَا السَّاعَةَ، فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَنْ تَكُونَ -أَوْ لَنْ تَقُومَ- السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ قَبْلَهَا عَشْرُ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ، وَخُرُوجُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَالذَّجَالُ، وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، وَالذَّخَانُ، وَثَلَاثَةُ حُسُوفٍ، حَسَفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَحَسَفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَحَسَفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ تَخْرُجُ نَارٌ مِنَ الْيَمَنِ، مِنْ قَعْرِ عَدْنٍ، تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ».

حوزه یفه ی کوری ئوسه یدی غیفاری رضي الله عنه ده لیت: له ژیر سییه ری ژووریک له ژووره کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ دانیشتبووین قسه مان ده کرد، باسی قیامه تمان کرد، ده نگمان بهرز بووه وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «دوینا تیک ناچیت هه تا ده نیشانه له پیشیدا نه یه ن: هه لاتنی خور له خورئاواوه، ده رچوونی ئاژه لیک له زه وییه وه، هاتنی یه ئجوج و مه ئجوج، هاتنی ده ججال، دابه زینی عیسی کوری مه پیه م، دووکه له که و سی رچوون به زه ویدا، رچوونیک له رورئاوا، رچوونیک له رورهللات، رچوونیک له دوورگی عهره ب، دوا نیشانه ش ئاگریکه له وپه ری عه ده نه وه دیت که شاریکه له یه مه ن، خه لک راوده نییت و به رییان ده کات به ره و ساحه ی مه حشه ر (که ده گوتریت: زه وی شامه)».

۷۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلَيْهَا، فَذَاكَ حِينَ: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا} الْأَنْعَام: ۱۵۸، الْآيَةُ».

ئه بو هوره پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «دوینا تیک ناچیت هه تا خور له خورئاواوه هه لئه یه ت، جا کاتیک خوره هللات له خورئاواوه خه لک بیینییت هه مووی

پروا دینن، ئەمیش مانای ئەم ئایه تهیه که خوا ده فرمویت: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا}، واته: ئەو کاته پرواهینان سوود به کەس ناگهیه نیت که پیشتر پروای نه هینابیت، یان نه گهر پرواداریش بیت، به لام خراپه کار بیت و تهوبه ی نه کرد بیت تهوبه کردن سوودی یی ناگهیه نیت».

بَابُ فِي حَسْرِ الْفَرَاتِ عَنْ كَنْزٍ

باسیك ده رباره ی وشکبوونی فورات و ده رده که وتنی گه نجینه ی زیڕ

۷۳۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْفَرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغه مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نزیکه فورات گه نجینه یه ك له ئالتوونی لی دەر که ویت، هەر که سینک ئاماده بوو، با هیچی لی نه بات».

بَابُ خُرُوجِ الدَّجَالِ

باسی ده رچوونی ده ججال

۷۳۵. قَالَ حَدِيثُهُ رضی اللہ عنہ: لَأَنَا بِمَا مَعَ الدَّجَالِ أَعْلَمُ مِنْهُ، إِنَّ مَعَهُ بَحْرًا مِنْ مَاءٍ، وَنَهْرًا مِنْ نَارٍ، فَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ نَارٌ مَاءٌ، وَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ مَاءٌ نَارٌ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ، فَأَرَادَ الْمَاءَ فَلْيَشْرَبْ مِنَ الَّذِي يَرَى أَنَّهُ نَارٌ، فَإِنَّهُ سَيَجِدُهُ مَاءً.

حوزه یفه رضی اللہ عنہ دەلێت: ئەو هی که ده ججال پێیه تی من له خوی شارەزاترم پێی، ده ریا یه ك له ئاو و پروو بارێك له ئاگری پێیه، ئەو هی که نیشانی ئیوه ی دەدا ئاگره، ئەو ه ئاو ه، ئەو هیشی واتان نیشان دەدات ئاو ه، ئەو ه ئاگره، هەر که سینک له ئیوه

گه یشت به ده ججال ویستی له ئاوه که بخواته وه، با له ئاگره که بخواته وه، نه وه ی که ده بیینی ئاگره ده بیینی نه وه ئاوه.

۷۳۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَا بُعِثَ نَبِيٌّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَ أُمَّتَهُ الدَّجَالَ، الْأَعْوَرُ الْكَذَّابُ، أَلَا وَإِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ، وَإِنَّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبًا كَافِرٌ».

نه نه سی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گنبرته وه که فهرموویه تی: «خوا هیچ پیغه مبه ریکی نه ناردو وه مه گهر ئوممه ته که ی ئاگادار کردوته وه له ده ججالی کویری دروژن، ئاگادار بن نه و چاو یکی کویره، پهروه ردگاری ئیوه کویر نییه، له نیوه راستی هه ردوو چاوی له نیوچاوانی نووسراوه کافر».

۷۳۷. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ سَمِعَ بِالْدَّجَالِ فَلَيْنًا عَنْهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ، مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ».

عیمرانی کوپی حوصهین رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «ههر که سیک گوئیستی هاتنی ده ججال بوو، با خو ی لی دوور بخاته وه (به ره و لای نه چیت)، سویند به خوا گه وره پیاوی وا هه یه ده چیت بو لای ده ججال، وا گومان ده بات که پرواداره، به لام نه وهنده گومان و شوبهه کانی به هیزن پروای پی ده کات و شوینی ده که ویت».

تبیینی:

ده ججال توانایه کی زوری پی دراوه له لایه ن خواوه، نه وه ش بو تاقیکردنه وه ی ئیانی ئیانداران، سیحر ده کات، مردوو زیندوو ده کاته وه، باران ده بارینیت، پرووه ک و دانه ویله سهوز ده کات، نه وه ی که بته ویت ده یکات.

۷۳۸. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ».

نه بو دهر داء رضي الله عنه له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گپړته وه كه فهرموويه تي: «هر كه سيك ده ثايت له سهره تاي سووړه تي كه هف له بهر بكات، نه وه ده پاريزرنت له ناشووبي ده ججال».

بَابُ قِيَامِ السَّاعَةِ

باسی دنیا تیځچوون

۷۳۹. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ لَا تَعْجَزَ أُمَّتِي عِنْدَ رَبِّهَا أَنْ يُؤَخَّرَهُمْ نِصْفَ يَوْمٍ»، قِيلَ لِسَعْدٍ: وَكَمْ نِصْفُ ذَلِكَ الْيَوْمِ؟ قَالَ: «خَمْسُ مِائَةِ سَنَةٍ».

سه عدی کوړی نه بو وه ققاص رضي الله عنه ده گپړته وه: پيغه مبه ره ﷺ فهرموويه تي: «ده ولهمه نده کانی نوممه تم نومید ده که م خوا بیده سه لاتیان نه کات، توانای نه وه یان بداتی نارام بگرن نه و نیو پوړه رابو هستن»، (که نیو پوړه هژاران پیش ده ولهمه ندان ده چنه به هه شته وه)، به سه عد گوترا: نیو پوړه چه ندیکه؟ فهرمووی: «پینج سه د ساله».

کِتَابُ الْحُدُودِ

په رتووکي سزای تاوانه کان

بَابُ فِي الْحَدِّ يُشْفَعُ فِيهِ

باسيک دهر باره ی تکا کردن له دهرکردنی سزای شه رعی

۴۲۴

۷۴۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا؟ - يَغْنِي - رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، حَبُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أُسَامَةُ، ائْتَشْفَعْ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟». ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا هَلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمِ اللَّهُ، لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړته وه: کارى نه و نافرته مه خزوومیه ی که دزی کرد، قوره یشی خه فته بار کرد، بونه وه ی نابروویان نه چیت له نیو هوزه کانی دیکه دا (به نو مه خزووم هوزیکى گوره یه له قوره یش)، گوتیان: کى ده چیت له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ قسه بکات؟ گوتیان: کى ده ویریت پروات بو نه م بابه ته، جگه له نوسامه ی کوری زهید

خۆشه‌ويستی پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ؟ ئوسامه قسه‌ى له‌گه‌ل کرد (و داواى کرد ده‌ستى نه‌پرېته‌وه)، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرمووى: «ئه‌ى ئوسامه تو هاتوويت تکا ده‌که‌يت بو ئه‌وه‌ى سنووریک له‌ سنووره‌کانى خوا جيبه‌جى نه‌کریت»، دواى ئه‌وه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ هه‌لسا وتارى دا، فرمووى: «ئوممه‌تانى دیکه خوا بۆيه له‌ناوى بردوون يه‌کيک له‌ هوکاره‌کان ئه‌وه بووه، کاتيک که‌سيکى ناودار دزى بکرديا به‌سهردا جيبه‌جى ده‌کرد، سویند به‌ کاتيک که‌سيکى لاواز دزى بکرديا به‌سهردا جيبه‌جى ده‌کرد، سویند به‌ خواى گه‌وره ئه‌گه‌ر فاتيمه‌ى کچى موحه‌ممه‌د ﷺ دزى بکات، ئه‌وه ده‌ستى ده‌پریم».

٧٤١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ إِلَّا الْحُدُودَ».

عائشه رضى الله عنها ده‌لێت: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرموويه‌تى: «گه‌وره و خاوه‌ن پيگه‌کان ئه‌گه‌ر تووشى هه‌له و ترازانتیک بوون، چاوپۆشيان لى بکه‌ن، جگه له سزا شه‌رعیه‌کان».

٧٤٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تَعَاقُوا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ، فَمَا بَلَغَنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ وَجَبَ».

عه‌بدو‌ل‌لای کورێ عه‌مری کورێ عاص رضى الله عنه ده‌گیریته‌وه: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرموويه‌تى: «له‌ نێوان خۆتاندا ئه‌گه‌ر که‌سيک تاوانى کرد و سزای له‌سه‌ر بوو، له‌ يه‌کدى خۆش بن، به‌لام ئه‌گه‌ر بگات به‌ من، من جيبه‌جى ده‌که‌م».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَعْتَرِفُ بِحَدٍّ وَلَا يُسَمِّيهِ

باسيک ده‌رباره‌ى ئه‌وه که‌سه‌ى ده‌لێت سزام له‌سه‌ره و ناوى سزاكه‌ش ناهي‌نیت

٧٤٣. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنِّي أَصَبْتُ

حَدَّثَنَا، فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، قَالَ «تَوَضَّأْتَ حِينَ أَقْبَلْتُ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «هَلْ صَلَّيْتَ مَعَنَا حِينَ صَلَّيْنَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «أَذْهَبَ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ عَفَا عَنْكَ».

نه بو نومامه ﷺ ده گپړېته وه: پیاوړېک هاته خزمهت پیغهمبه رﷺ گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا، من تاوانیکم کردووه تووشی سزای شهرعی بووم، له سهرم جیبه جی بکه، فهرمووی: «دهستویرت شوست که هاتی بو ئیره؟»، گوتی: به لئی، فهرمووی: «نه ی کاتیک نیمه نویژی به کومه لمان کرد له گه لمان نویژت کرد؟»، گوتی: به لئی، فهرمووی: «ده برؤ خوا لیت خوش بووه».

بَابُ مَا يَقْطَعُ فِيهِ السَّارِقُ

باسی نهو شته ی دهستی دزی له سهرده پردریت

۷۴۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا».

عائشه رﷺ له پیغهمبه روه ﷺ ده گپړېته وه که فهرموویه تی: «دهستی دز ده برېته وه له روبعه دیناریک بهر وه سهره وه».

۷۴۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَطَعَ فِي مِجَنٍّ ثَمَنَهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمَ.

ئبن عومر رﷺ ده گپړېته وه: پیغهمبه ری خوا ﷺ دهستی که سیکي بریه وه که قه لغانیکي دزیوو، نرخه که ی سی دهرهم بووه (واته: روبعه دیناریک بوو).

بَابُ الْقَطْعِ فِي الْخُلْسَةِ وَالْخِيَانَةِ

باسی دهستبرین له سهر شت رڼاندن و خیانهت

۷۴۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ عَلَى الْمُتَنَبِّهِ

قَطْعٌ، وَمَنْ انْتَهَبَ نَهْبَةً مَشْهُورَةً فَلَيْسَ مِنَّا».

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «که سیک که شتیک ده بات وه کوو تالانی و به بهرچاوی خه لکه وه ده بیات، نه وه ده سترینی له سر نیه، نه گهر که سیک شتیکی ناوا بیات که نه شاردرایتته وه، نه وه له نیمه نیه».

بَابُ فِي الْمَجْنُونِ يَسْرِقُ أَوْ يُصِيبُ حَدًّا

باسیک دهربارهی شیت دزی بکات یان سنوورهکان بشکیپیت

۷۴۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبُرَ».

دایکمان عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپرتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «قه لم له سر سئ که س هه لگیراوه: نوستوو هه تا به ناگا دیتته وه، شیت تا کوو چاک ده بیتته وه، مندالیش هه تا گه وره ده بیت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسْرِقُ فِي الْغَزْوِ أَيْقَطُّ؟

باسیک دهربارهی نهو که سهی له غهزا دزی دهکات، ئایا دهستی دهرپریتته وه؟

۷۴۸. عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ: كُنَّا مَعَ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ فِي الْبَحْرِ، فَأَتَيْتِ بِسَارِقٍ يُقَالُ لَهُ: مُضَدَّرٌ، قَدْ سَرَقَ بُخْتِيَّةَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَقْطَعُ الْأَيْدِي فِي السَّفَرِ، وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَقَطَعْتُهُ».

جونادهی کوری نه بو ئومه ییه ده لیت: له گهل بوسری کوری نه پرتاتا له غهزایه ک

بووین له ده‌ریا، دزیکیان هینا ناوی میصدهر بوو، وشتړیکې (بوختی) دزیبوو، (وشتړی خوراسانی مټی ملدریژه)، بوسر گوتی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «ده‌ستی دز له سه‌فه‌ردا نابردړیت، نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بووایه ده‌ستیم ده‌پری».

بَابُ فِي الرَّجْمِ

باسيک ده‌رباره‌ی به‌ردبارانکړدن

۷۴۹. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا: الثَّيْبُ بِالثَّيْبِ جَلْدُ مِائَةٍ وَرُمِّي بِالْحِجَارَةِ، وَالْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدُ مِائَةٍ وَنَفْيُ سَنَةٍ».

عوباده‌ی کورې صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «لیم وهر‌بگرن، لیم وهر‌بگرن خوا رڼی بو دوزینه‌وه، (بو‌نه‌و ئافره‌تانه‌ی خوا له‌باره‌یانه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: {حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا} النساء: ۱۵)، پیاوې هاوسه‌ردار و ئافره‌تی هاوسه‌ردار و کورې گه‌نج و کچی گه‌نج (هیې زیناکار) پیکه‌وه سزا ده‌درین، پیاو و ئافره‌تی هاوسه‌ردار یه‌کی سه‌د قامچیان لی ده‌دریت، دوایش به‌ردباران ده‌کرین (تا‌کوو ده‌مرن)، کور و کچی (بی‌هاوسه‌ر) یش یه‌کی سه‌د قامچیان لی ده‌دریت و سالی‌کیش دوور ده‌خرینه‌وه.

۷۵۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ مَا عِزُّ بْنُ مَالِكٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ، فَطَرَدَهُ، ثُمَّ جَاءَ فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ، فَقَالَ: «شَهِدْتُ عَلَى نَفْسِكَ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، أَذْهَبُوا بِهِ فَأَرْجُمُوهُ».

ئبن عه‌باس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: ماعیزی کورې مالیک هات بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوو

جار دانی پیدا هیڼا که زینام کردووه، پیغه مبهري خوا ﷺ ده ریکرد، دوايي هاته وه دوو جاری دیکه دانی پیدا نا، پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «ئه وه چوار جار شایه تی له سهر خوټ بدهیت، بییهن سزای شهرعیی له سهر جیبه جی بکه ن».

۷۵۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِمَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ: «لَعَلَّكَ قَبَلْتَ، أَوْ عَمَزْتَ، أَوْ نَظَرْتَ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «أَفَنِكَتَهَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ أَمَرَ بِرَجْمِهِ.

ئيبن عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ به ماعیزی کورې مالیک ده فهرمویت: «له وانه یه ماچت کردییت، له وانه یه ده ست لې داییت، له وانه یه تهماشات کردییت» (هر بؤئه وه ی پروات، بگه پیره وه زینات نه کردووه با هددی خوات له سهر جیبه جی نه که ین، پیغه مبهري خوا ﷺ حزی نه ده کرد حد له کهس ده ربکات)، هر ده یگوت: نه خیر، (ئهمیش ده یزانی تاوانی کردووه و ده یویست له دنیا پاک بیته وه پیش قیامت)، فهرمووی: «ئه ی له گه لی جووت بویت؟»، گوتی: به لی، فهرمووی: دواي ئه وه فرمانی کرد که سزای شهرعیی له سهر جیبه جی بکریت.

بَابُ فِيمَنْ عَمِلَ عَمَلٌ قَوْمِ لُوطٍ

باسيک ده رباره ی ئه و که سه ی کرده وه ی قهومی لووطی کردووه (نیړبازی)

۷۵۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ، وَالْمَفْعُولَ بِهِ».

ئيبن عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیکتان بینی کرده وه ی قهومی لووط ده کات، بکه ر و له گه لکراو هه ردو وکیان بکوژن».

جېبه جيڪردنى ئەم سزا شەرعىيانه كارى دەسەلات و دەولەتە، نەك تاك، بۆيە بە
هېچ جورىك نايىت تاك تاكى كۆمەلگا ھەلسن بە جېبه جيڪردنى سزا شەرعىيەكان،
ئەگەرنا فەوزا و ئاژاوە لەنتو كۆمەلگا دروست دەيىت.

بَابُ إِذَا أَقْرَأَ الرَّجُلُ بِالزَّيْنَاءِ، وَلَمْ تُقَرَّ الْمَرْأَةُ

باسىك دەربارەى ئەوہى كاتىك پياو دان دەنيىت
بە زينا وژنەكەش دانى پيدا نايىت

۷۰۳. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَاقْرَأَ عِنْدَهُ أَنَّهُ زَنَى بِامْرَأَةٍ
سَمَّاها لَهُ، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْمَرْأَةِ، فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْكَرَتْ أَنْ تَكُونَ
زَنْتٌ، فَجَلَدَهُ الْحَدَّ وَتَرَكَهَا.

۴۲۰

سەھلى كورى سەعد رضي الله عنه لە پىغەمبەرەوہ ﷺ دەگىرىتەوہ: پياويك ھاتە لاى پىغەمبەرى
خوا ﷺ دانى نا بەوہى كە زىناى كردووە لەگەل ئافرەتيكدا و ناوى ئافرەتەكەشى
ھىنا، پىغەمبەرى خوا ﷺ بەكىكى نارد بۆلاى ئافرەتەكە پرسىارى كرد (ئايا تۆ لەگەل
ئەم پياوہ زىنات كردووە؟) نكوولى كرد كە زىناى كرديىت، جەلدى لە پياوہ كە دا،
بەلام وازى لە ئافرەتەكە ھىنا (لەبەر ئەوہى مادام شايت نيبە و خۆشى دانى پيدا
نايىت، ناچار وازى لى دەھىترىت، نتوان خۆى و خواى گەورە).

بَابُ فِي الرَّجُلِ يُصِيبُ مِنَ الْمَرْأَةِ دُونَ الْجَمَاعِ،
فَيَثُوبُ قَبْلَ أَنْ يَأْخُذَهُ الْإِمَامُ

باسيک دهریارهی نهو پیاوهی ژنی که ماچ بکات و
جووت نه بیئت و تهوبه بکات پیئش ئیمام بیگریئت

۷۵۴. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ عليه السلام: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله وسلم، فَقَالَ: إِنِّي عَاجِلْتُ امْرَأَةً مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ، فَأَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا، فَأَنَا هَذَا، فَأَقِمْ عَلَيَّ مَا شِئْتَ، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْكَ لَوْ سَتَرْتَ عَلَى نَفْسِكَ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله وسلم شَيْئًا، فَانْطَلَقَ الرَّجُلُ، فَاتَّبَعَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله وسلم رَجُلًا، فَدَعَاهُ، فَتَلَا عَلَيْهِ، {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ} هود: ۱۱۴، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَهُ خَاصَّةٌ أَمْ لِلنَّاسِ كَافَّةٌ؟ فَقَالَ: «لِلنَّاسِ كَافَّةٌ».

عبداللہ عليه السلام ده‌لێت: پیاویک هاته خزمهت پیغه‌مبهر صلى الله عليه وآله وسلم گوتی: من له ئافره‌تیک نزیك بوومه‌ته‌وه هه‌موو شتی که له‌گه‌لی کردووه جگه له زینا، له شوینیکی دوور له مه‌دینه، ئیستا من له‌بهر ده‌ستدام چۆن ویستت لێه سنووری خوای گه‌وره‌م به‌سه‌ردا جیه‌جی بکه (من ئاماده‌م و پابه‌ندم)، عومه‌ر رضی الله عنه گوتی: خوای گه‌وره بو‌تی دا‌پۆشیوه بو‌ خۆت له‌سه‌ر خۆتی دانا‌پۆشیت (پرو له‌ نیوان خۆت و خوا ته‌وبه بکه)، پیغه‌مبهر صلى الله عليه وآله وسلم وه‌لامی نه‌دا‌یه‌وه، پیاوه‌که دوا‌یی پۆشیت، پیغه‌مبهر صلى الله عليه وآله وسلم پیاویکی به‌دوادا نارد بانگی کرد ئه‌م ئایه‌ته‌ی به‌سه‌ردا خوینده‌وه: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ}، واته: نوێژ بکه له‌ هه‌ردوو لای پۆژه‌وه ^(۱)، تا کۆتایی ئایه‌ته‌که، پیاویک گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئه‌مه تاییه‌ت بو‌ ئه‌وه، یان بو‌ هه‌موو

(۱) هه‌ردوولا ده‌گوتریت: لای یه‌که‌می به‌یانییه نوێژی پۆژ، لای دووه‌می نیوه‌پۆژ و عه‌سه‌ره، زوله‌فیش له‌ شه‌ودا مه‌غریب و عیشایه، واته هه‌ر پینج نوێژه فه‌رزه‌کان بکه له‌بهر ئه‌وه‌ی چاکه خرابه‌که ده‌سپێته‌وه، واته تو‌ نه‌گه‌ر نه‌و شته‌شت کردووه که نوێژت کردووه له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خوا صلى الله عليه وآله وسلم ده‌بیته هۆی سپینه‌وه‌ی نه‌و تاوانانه‌ت، واته هه‌ددی له‌سه‌ر نییه.

خه لکه؟ فهرمووی: «(نهم حوکه) بۆ تیکرای خه لکه».

بَابُ الْحَدِّ فِي الْخُمْرِ

باسی دهرکردنی سزای شهرعی له سهر مه یخوۆر

۷۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ، فَقَالَ: «اضْرِبُوهُ»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَمِنَّا الضَّارِبُ بِيَدِهِ، وَالضَّارِبُ بِتَعْلِهِ، وَالضَّارِبُ بِثَوْبِهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: أَخْزَاكَ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تَقُولُوا هَكَذَا، لَا تَعِينُوا عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ».

ئه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده گپړیته وه: بیا ویکیان هینا بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم عاره قی خوار دبو وه، فهرمووی: «لئی بدهن»، ئه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: هه بوو به ده ست لئی ددها، هه بوو به نه عله که ی لئی ددها، هه بوو به پۆشاکه که ی لئی ددها، کاتیک که له لیدانه که ی بوونه وه، هه ندیک لهو که سانه ی لهو ی بوون گوتیان: ئه ی خوا ریسوات بکات، پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «وا مه لئین، یارمه تیده ری شهیتان مه بن به سهریدا (له بهر ئه وه ی شهیتان تاوانی بۆ دپارزینیته وه بۆ ئه وه ی سهر شوړی بکات، ئیوه ش ئه گهر دوعای سهر شوړی لئ بکه ن، وهک ئه وه وایه یارمه تی شهیتان دان دابیت به سهر براهه تاندا)».

بَابُ إِذَا تَتَابَعَ فِي شَرْبِ الْخُمْرِ

باسیک دهر باره ی که سی ئالووده بوو به مه یخواردنه وه

۷۵۶. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَا أَدِي - أَوْ مَا كُنْتُ لِأَدِي - مَنْ أَقْمْتُ عَلَيْهِ حَدًّا، إِلَّا

شَارِبِ الْخَمْرِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْنَ فِيهِ شَيْئًا، إِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ قُلْنَاهُ نَحْنُ.

علی (علیه السلام) ده‌لَیت: دییه و خوینی هیچ که سَنَک ناده‌م که حه‌ددی به‌سه‌ردا جَیبه‌جی بکه‌م، مه‌گه‌ر که سَنَک جه‌ل‌دی لی بده‌م له‌به‌ر مه‌یخواردنه‌وه و بم‌ریت، نه‌وه خوینه‌که‌ی ده‌ده‌م، چونکه پیغهمبه‌ری خوا (علیه السلام) هیچ شتیکی له‌مه‌یان به‌سوننه‌ت دانه‌ناوه (یانی زیاد له‌چل، مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه نه‌گه‌رنا فهرمووده‌کان هه‌یه پیغهمبه‌ری خوا (علیه السلام) جه‌ل‌ده‌ی داوه و فهرمانیشی کردووه)، (به‌ل‌کوو هه‌شتاکه) شتیکه که ئیمه گوتوو‌مانه (پیشه‌وا عومه‌ر هه‌شتاکه‌ی کردووه له‌به‌ر نه‌و حیکمه‌ته).

بَابُ فِي التَّغْزِيرِ

باسِیْک ده‌ریاره‌ی ته‌مبی‌کردن

٤٣٢

٧٥٧. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «لَا يُجْلَدُ فَوْقَ عَشْرِ جَلَدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ﷻ».

ئهبو بو‌رده (علیه السلام) ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغهمبه‌ری خوا (علیه السلام) ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گه‌ر که سَنَک سنووریک له‌سنووره‌کانی خوای به‌زاندییت، نه‌گه‌رنا که‌س له‌ده جه‌ل‌د زیاتری لی نادریت (وه‌کوو ته‌مبی‌کردن)».

کتاب الدیات

په رتو وکی خوینبایی

بابُ الإمام يأمرُ بالعفوِ في الدِّم

باسی نه وه که دهسه لاتدار داوا دهکات به لیووردنی (تاوانبار)
که که سیکی کوشتووه

۷۵۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم رُفِعَ إِلَيْهِ شَيْءٌ فِيهِ قِصَاصٌ، إِلَّا أَمَرَ فِيهِ بِالْعَفْوِ.

نه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: نه مبینیوه پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم له توله سه ندنه وه دا هیچ
شتیکی بولا بهرز بکریته وه، مه گهر فهرمانی کردووه به لیخوشبوونی.

بابُ يُقَادُّ مِنَ الْقَاتِلِ

باسی توله کردنه وه له بکوژ

۷۵۹. عَنْ أَنَسِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ جَارِيَةً وَجِدَتْ قَدْ رُضَّ رَأْسُهَا بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَقِيلَ لَهَا:

مَنْ فَعَلَ بِكَ هَذَا؟ أَفَلَانَ؟ أَفَلَانَ؟ حَتَّى سَمِّيَ الْيَهُودِيَّ، فَأَوَمَّتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيَّ، فَأَعْتَرَفَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.

نه نه س ﷺ ده گپړتته وه: کيژوله يه کي بجووک بينرايه وه سهری له نيوان دوو به رددا شکيندرا بوو، پي گوترا: کي وای لي کردیت؟ ئايا فلانه کهس بوو، ئايا فلانه کهس بوو؟ تا ناوی جووله که يه کيان هينا فلانی جووله که وای لي کردوویت؟ به سهری تاماژه ی کرد جووله که يه کيان هينا، (پاش نه وهی) دانی پيدا نا، پيغه مبهري خوا ﷺ فرمانی کرد سهری بخه نه نيوان دوو به رده وه.

بَابُ دِيَاتِ الْأَغْصَاءِ

باسی خوینبايي نه ندامه کانی لهش (چه نده؟)

۴۲۵

۷۶۰. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْأَصَابِعُ سَوَاءٌ عَشْرٌ مِنْ الْإِبِلِ».

نه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پيغه مبهري وه ﷺ ده گپړتته وه که فهرموويه تي: «په نجه کان يه کسانن (په نجه ی ده ست بيت، يان بچ بيت، ته نانه ت نه گهر په نجه بجووک کانیش بيت)، هر يه کيک له وانه نه گهر بپرديتته وه خوینبايي به کي ده وشتره».

۷۶۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْأَصَابِعُ سَوَاءٌ، وَالْأَسْنَانُ سَوَاءٌ، الثَّيْبَةُ وَالضَّرْسُ سَوَاءٌ، هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ».

نين عبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گپړتته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «په نجه کان هه موويان يه کسانن، ددانه کانیش دووانه کان يان خرينه کان يه کسانن، نه وه و نه وهش يه کسانن (په نجه ی گه وره و په نجه ی گچکه)».

۷۶۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَتَيْنِ مِنْ هَذَيْلٍ قَتَلَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى

وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا زَوْجٌ وَوَلَدٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِيَّةَ الْمَقْتُولَةِ عَلَى عَاقِلَةِ الْقَاتِلَةِ، وَبَرَّأَ زَوْجَهَا وَوَلَدَهَا، قَالَ: فَقَالَ عَاقِلَةُ الْمَقْتُولَةِ: مِيرَاثُهَا لَنَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا، مِيرَاثُهَا لِزَوْجِهَا وَوَلَدِهَا».

جاییری کوری عہدوللا ﷺ دہ گپرتہ وہ: دوو ئافرہ ت لہ ہوزہیل یہ کیکیان ئہ وہی دیکہی کوشت، ہر یہ کیک لہ وانہ میردی ہہ بوو مندالشی ہہ بوو، پیغہ مہری خوا ﷺ خوینبایی کوژراوہ کہی خستہ سہر کہ سوکاری بکوژہ کہ، میردہ کہی و مندالہ کہی، تہ بریتہ کرد لہ وہی کہ خوینبایی بدن (خوینبایی ناکہ ویتہ سہر میرد و مندالہ کہی، دہ کہ ویتہ سہر کہ سوکاری ئافرہ تہ کہ)، کہ سوکاری کوژراوہ کہش گوتیان: میراتی ئہ مہ بو ئیمہ یہ، پیغہ مہری خوا ﷺ فہر مووی: «نہ خیر، میراتہ کہی بو کور و میردہ کہ یہ تی».

بَابُ فِيمَنْ تَطَبَّبَ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَأَغْنَتْ

باسيک دہ ربارہی کہ سیک بہ بی زانیاری خوی
بکات بہ پزیشک و زیان لہ نہ خوشہ کہ بدات

۷۶۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَطَبَّبَ، وَلَا يُعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ، فَهُوَ ضَامِنٌ».

عہمری کوری شوعیب، لہ باوکیہ وہ، لہ باپیریہ وہ ﷺ دہ گپرتہ وہ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہر موویہ تی: «ہر کہ سیک خوی بکات بہ پزیشک و چارہ سہری خہ لکی بکات و نہ زانریت کہ ئہ مہ پزیشک و شارہ زایی ہہ یہ (ہر زہرہ ریکی لہ نہ خوشیک دا)، ئہ وہ زہمانہ (و دہ بیت بوی بیژریت و خوینباییہ کہی لی دہ سہ نریت)».

کتاب السنّة

په رتو وکی سوننه ت

باب شرح السنّة

باسمى راقه کړدنى سوننه ت

۴۲۸

۷۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَرَّقَتِ النَّصَارَى عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً».

نه بو هور په رپه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمو ویه تی: «جووله که بوونه حه فتا و یه ک، یان حه فتا و دوو کومه له وه، گا وره کانیش بوونه حه فتا و یه ک، یان حه فتا و دوو کومه له وه، نوممه تی منیش ده بیته حه فتا و سی کومه ل».

تبیینی:

ثم فرموده یه هه موو که س مافی نه وه ی نییه به ثاره زووی خو ی و بو سه رخستنی بیرو باوه ر و گرووی خو ی به کاری بینیت و پی و ا بیت گروویه کانی دیکه ی

موسولمانان لهو حهفتا و سئ كومه له يهن، چونكه گومانى تيدا نبيه موسولمان به ههر ناويك بن مادام نه هلى قيبله بن و له چوار چيوه ي ئيسلامدا بن، هه موويان به يهك كومه ل هه ژمار ده كرين.

بَاب فِي لُزُومِ السُّنَّةِ

باسيک دهرياره ي پابه ندبوون به سوننه ته وه

٧٦٥. عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَّكِئًا عَلَى أُرَيْكْتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَذْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبِعْنَاهُ».

عوبه يدو لّلاى كورى نه بو رافيع، له باوكيه وه عليه السلام له پيغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم ده گيرپته وه كه فهرموويه تى: «با كه سى وا نه بينم پالى دا بپته وه له سه ر لايه كانى و له سه ر جيگاي رازاوه، فهرمانى بو بيت لهو شتانه ي كه من فهرمانم پي كردووه له كاروبارى ديندا، يان له وه ي كه من ريگريم لى كردووه، بليت: نازانم شتى وام نه بيستووه ئيمه نه وه ي له قورئاندا هه بيت شوين قورئان ده كه وين (شوين سوننهت ناكه وين)».

٧٦٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «أَلَا هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ».

عه بدو لّلاى كورى مه سهوود رضي الله عنه له پيغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم ده گيرپته وه كه فهرموويه تى: «ئاگادار بن نه وانه ي كه پوډه چن له شتدا، زیده پړوی ده کهن (سنور ده به زین له وته و له کرده ودا)، نه وانه تیا چوون».

تیبینی:

مه به ست قوولبوونه وه و زیده پړوی له شتى پوچ، كه نه و كه سه ته كليفي نه وه ي لى

نه کراوه، نه گه رنامه بهستی نه وه نییه مروّف بیر له هیچ نه کاته وه و به دوای حیکمهت و زانیاری ورددا نه گه پیت، نه خیر، نه وه فهرمانی پی کراوه که نه نجام بدریت.

بَابُ مَنْ دَعَا إِلَى السُّنَّةِ

باسی نه و که سهی بانگه وازی خه لک بکات بو پیاپی پیغه مبه ر ﷺ

۷۶۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا».

نه بو هورده پره ﷺ ده گپ رته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک خه لکی به ره و هیدایهت بانگ بکات، به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی که شوینی که وتوون پاداشتی هه یه، بی نه وه ی هیچ له پاداشتی نه وانش که م بیته وه، ههر که سیک خه لکی به ره و گومرای بانگ بکات، نه وه به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی شوینی که وتوون گوناھی هه یه، بی نه وه ی هیچ له گوناھی نه وانش که م بیته وه».

تبینی:

واته: ههر که سیک به رچاوی خه لکی پروون بکاته وه به رانه ر به به رنامه ی خوا، هه روه ها خه لکی فیری زانست و زانیاری بکات، نه وه پاداشتی نه وانه شی بو دیت که شوینی ده که ون، بی نه وه ی له پاداشتی خو یان که م بیته وه، پیچه وانه که شی به پیچه وانه وه یه.

۷۶۸. عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعْدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا، مَنْ سَأَلَ عَنْ أَمْرِ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرَّمَ عَلَى النَّاسِ، مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ».

سەعد ر.ه. دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فرمودیەتی: «گەرەترین تاوانباری موسولمانان کەسیکە کە پرسیار لە شتیک بکات کە حەرام نە کرایت بەهۆی پرسیارە کە ی ئەووە لەسەر خەلک حەرام بکەیت».

تییینی:

ئەم فرمودە یە بۆ کاتی پوژگاری پیغمبەری خوا ﷺ کە ئایەت دادەبەزی، ئیستا حەلأل و حەرام کۆتایی هاتوو، بەلام ئەو کاتە ئەگەر کەسیک پرسیاری کردبیت لە شتیک و بەهۆی ئەووە ئەو شتە حەرام کرایت، ئەو تاوانیکی گەرە ی بەرانبەر موسولمانان ئەنجام داو، بەلام ئەو پرسیارانە ی سەبارەت بە پوونکردنەو ی ئایینە و صەحابە پرسیاریان لە پیغمبەری خوا ﷺ کردوو ئەو ناگریتەو، بەلام پرسیاریکە بۆ پوچوون و زیدەپۆییە لە شتیکدا پتویست نییە، هەر زۆر پرسیار دەکات هەتا شتە کە حەرام دەبیت، بەبێ ئەو ی پتویست بیت و گرینگ بیت ئەو دە یگریتەو.

بَابُ فِي الْخُلَفَاءِ

باسیك دەربارە ی جینشینەکان

٧٦٩. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ ر.ه.: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا؟». فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا، رَأَيْتُ كَأَنَّ مِيزَانًا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ فَوُزِنْتُ أَنْتُ وَأَبُو بَكْرٍ فَرَجَحْتُ أَنْتُ بِأَبِي بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَأَبُو بَكْرٍ، فَرَجَحَ أَبُو بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَعُثْمَانُ، فَرَجَحَ عُمَرُ ثُمَّ رُفِعَ الْمِيزَانُ، فَرَأَيْنَا الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئەبو بەکرە ر.ه. دەگریتەو: پوژنیک پیغمبەر ﷺ فرمودی: «کێ لە ئێوە خەونێکی بینیوە؟»، پیاویک گوتی: من، (گوتی:) بینیم لە ئاسمانەو شتیک وەکوو تەرازوو دابەزی، ئیدی جەنابت و ئەبو بەکر کیشران، تۆ لە سەر ووی ئەووە بویت، هەر وها عومەر

و ئەبو بە کر کیشران، ئەبو بە کر قورستر بوو، عومەر و عوسمان کیشران، عومەر قورستر بوون، پاشان تەرازوووە کە هەلگیرایەو، لەو کاتەدا بە پوخساری زانیان کە پیغەمبەری خوا ﷺ پیناخۆش بوو. (پێدەچیت مەبەستی ئەو بووبیت کە خیلافەتی بێ کیشە و گیروگرفت زوو کوتایی دیت، بۆیە پیناخۆش بوو).

۷۷۰. عَنْ سَفِينَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ، أَوْ مُلْكُهُ مَنْ يَشَاءُ».

سەفینە رەزەدەلەیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «خیلافەت لەسەر پێیازی پیغەمبەرایەتی سی (۳۰) سەڵ، پاشان خوا ی گەورە مۆلک بە هەر کەسێک دەدات کە وستی لێ بیت».

تییینی:

سی (۳۰) سەڵ کە:

جێنشینایەتی پێشەوا ئەبو بە کر ﷺ: (۲) سەڵ و (۳) مانگ و (۱۰) پۆژ بوو.

جێنشینایەتی پێشەوا عومەر ﷺ: (۱۰) سەڵ و (۵) مانگ و (۲۱) پۆژ بوو.

جێنشینایەتی پێشەوا عوسمان ﷺ: (۱۱) سەڵ و (۱۱) مانگ و (۹) پۆژ بوو.

جێنشینایەتی پێشەوا عەلی ﷺ: (۴) سەڵ و (۹) مانگ و (۷) پۆژ بوو.

جێنشینایەتی پێشەوا حەسەنیش نزیکە ی (۷) مانگ، ئەمە هەمووی سی (۳۰) سەڵ و چەند مانگێک دەکات، ئەمە جێنشینایەتی پیغەمبەرایەتی ﷺ بوو.

بَابُ فِي فَضْلِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهر باره ی پیگه و گه وره یی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ

۷۷۱. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَبِزْ أُمَّتِي الْقُرْنُ الَّذِينَ بُعِثَتْ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، -وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَذْكَرَ الثَّالِثِ أَمْ لَا-، ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ، وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيَنْذِرُونَ، وَلَا يُؤْفُونَ، وَيَحْثُونُونَ، وَلَا يُؤْتَمَنُونَ، وَيَفْشُو فِيهِمُ السَّمَنُ».

عیمپرانى کورې حوصه یڼ ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «باشترینى نوممه ته که م نه وانه ن که من تییا نده نیردراوم، پاشان نه وانه ی داوای نه وان، ئنجا نه وانه ی داوای نه وان، -خوا زاناره نازانم سییه می باس کردیان نا-، پاشان که سانیک په یداده بن شایه تی دده ن بی نه وه ی داوای شایه تییا ن لی بکریت^(۱)، نه زر ده که ن و جیه جی ناکه ن و ناپاکى ده که ن و ده ستيپاک نین، قه له وى تیا ياندا دهرده که ویت».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهر باره ی ریگریکردن له جنيودان به هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ

۷۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَتَفَقَّ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ».

نه بو سه عید ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «جنیو مه دهن به هاوه لانم، سویند به و خوایه ی گیانی منی به ده سته نه گهر یه کیک له نیوه به نه ندازه ی کیوی

(۱) به لام ریوایه تی دیکه که ده فهرموت: باشترین شایه ت نه وه یه که شایه تی ددهات پش نه وه ی داوای لی بکریت، نه مه بو نه وه یه هه قیک نه فهورتیت، به لام نه میان شته که زانراوه داوای لی نه کراوه له خزیوه شایه تی ددهات.

ئو حود ئالتوون بيه خشيت، ناگاته ئه وهى ئه وان كه مشتت، يان نيو مشت بيه خشن».

بَابُ مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ

باسى ئه وهى كه به لگه يه له سهر (په سندی) بیده نگیوون له کاتی ئاشووبدا

۷۷۳. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَظِيمَتَيْنِ».

ئەبو بەکره رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبهري خوا ﷺ به حه سه نى كورى عه لى رضي الله عنه فهرموو: «ئەم كورەى من پياوێكى گه وره ی لى دەرده چیت و ئومید ده كه م خواى گه وره چاكسازى و ناشته وایى بكات له سهر ده ستى ئەم له تىوان دوو كۆمه لى گه وره له موسولمانان».

بَابُ فِي الْقَدَرِ

باسیك ده رباره ی قه ده ر

۷۷۴. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَعْلِمَ أَهْلَ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: فَفِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: «كُلُّ مُبْتَسِّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

عیمرانی كورى حوصه ين رضي الله عنه دەلێت: پرسیار كرا له پێغه مبهري خوا ﷺ: ئەى پێغه مبهري خوا، ئایا ده زانریت كى به هه شتییه و كى دۆزه خیه؟ فهرموو: «به لى»، (یه كێك) گوتى: ئیدی خه لك بۆ كار ده كات؟ فهرموو: «هه موو كه سیك بۆچی دروست كرابیت، كرده وهى ئەو شوینه ی بۆ ئاسان كراوه».

بَابُ فِي ذَرَارِيِّ الْمُشْرِكِينَ

باسيک دهر باره‌ی مندالی هاو به شدانه ران

۷۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ، كَمَا تَنَاجَى الْإِبِلُ مِنَ بَهِيمَةِ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحِسُّ مِنْ جَدْعَاءَ؟»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ؟ قَالَ: «اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ».

ټه بو هور په رپه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فهر موویه تی: «همو و مندالیک له سره سروشتی خوا په رستی و خواناسی له دایک ده بیت، دواپی دایک و باوکی ده یک نه جووله که، یان ده یک نه نه سپرانی، (یان ده یک نه ناگر په رست)، (وینه دینیته وه و ده فهر مویت): وه ک چوڼ به چکه ی ناژه ل که له دایک ده بیت، به سه لامه تی له دایک ده بیت، نایا هیچ ده بین گونی برایت، یا خود داخ کرایت؟ (نه خیر، به لکو و دواپی مروف ده ستکاری ده کات)، گوتیان: نه ی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ هه والمان پی بده به حالی نه و مندالانه که به بچو وکی دهرن سره نجامیان چییه؟ فهر مووی: «خوا زانتره داخو (نه گهر گه وره بوونایه) چ کرده وه یه کیان ده کرد».

بَابُ فِي الرُّؤْيَةِ

باسيک دهر باره‌ی بینینی خوا له پوژی دواپی

۷۷۶. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جُلُوسًا، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْلَةً أَرْبَعَ عَشْرَةَ، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تَغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: «{فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا} طه: ۱۳۰».

جهریری کوری عهبدوللا ﷺ ده لیت: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشتبوون،
ته ماشای مانگی چواردهی کرد، فهرمووی: «تیوه پهروردگارتان ده بینن (له پوژی
قیامه تدا) ههر وه کوو چۆن ئەم مانگه ده بینن که پتوستان به قهره بالغیکردن نییه،
ئه گهر توانیتان شهیتان به سهرتاندا زال نه بیت بو نوژی به یانی و نوژی عهسر،
ئه م نوژیانه له سهره تای کاته کهیدا بکهن»، پاشان ئەم ئایه تهی خوینده وه: «{فَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا}، واته: خوا به پاک بگره و
سوپاس و ستایشی بکه (واته: نوژی بکه) له پیش خووه لاتن و له پیش خورئاو ابوون».

بَابُ فِي الْقُرْآنِ

بَاسِيكَ دَه بَارَهی قورئان

۷۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْرِضُ نَفْسَهُ عَلَى النَّاسِ
فِي الْمَوْقِفِ، فَقَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ، فَإِنْ قُرِئَ شَأْنٌ قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ
كَلَامَ رَبِّي».

جابیری کوری عهبدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ خوی پیشانی خه لکی
دهدا له مهوقیفدا (شونیکه له مه ککه)، فهرمووی: «ئایا پیاویک ههیه بمباته وه بو
لای قهومه کهی په نام بدات، له بهر نه وهی قوردهش ڕیگریم لی ده کهن فهرماشتی
پهروردگارم بگهیه نم».

بَابُ فِي الشَّفَاعَةِ

باسيک دهر باره‌ی تکارندن (الشفاعة)

۷۷۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي».

نه نه‌سی کوری مالیک رضي الله عنه له پیغه مبه‌روه ﷺ ده گپرتیه‌وه که فهرموویه‌تی: «تکاریری من (له قیامه‌تدا) نه‌وانه‌ش ده‌گریته‌وه که گونا‌هی گه‌وره‌یان هه‌یه».

۷۷۹. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ».

جابر رضي الله عنه ده‌لیت: گویم لی بوو پیغه مبه‌ره ﷺ ده‌یفه‌رموو: «به‌هه‌شتیه‌کان له به‌هه‌شتدا ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه».

بَابُ فِي ذِكْرِ الْبُعْثِ وَالصُّورِ

باسيک دهر باره‌ی زیندوو بوونه‌وه و فووکردن به‌که‌ره‌نادا

۷۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُ الْأَرْضَ، إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ».

نه‌بو هوره‌پره رضي الله عنه ده‌گپرتیه‌وه: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «زه‌وی هه‌موو لاشه‌ی ئاده‌میزاد ده‌خوات جگه‌ له کلینچه، مروّف له‌وه دروست کراوه و دواتریش له‌وه دروست ده‌کرتیه‌وه».

تییینی:

پیغه مبه‌رانی خوا سه‌لات و سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیّت، وه‌کوو خویان لاشه‌یان

دهمینیتیه وه، خوی گه وره حهرامی کردوو له سهر زهوی لاشه ی پیغه مبه ران
برزیتیت و بخوات.

بَابُ فِي الْمَسْأَلَةِ فِي الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

باسیک ده رباره ی پرسیری نیو گوږ و سزای گوږ

۷۸۱. عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا سُئِلَ فِي الْقَبْرِ فَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ ﷻ: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ} إبراهيم: ۲۷».

به پرائی کوری عازیب رضی الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «کاتیک موسولمان له نیو گوږدا پرسیری لی ده کریت، نه گهر نه ویش وه لامی دایه وه، شایه تی بدات به (لا إله إلا الله)، به محمد (رسول الله ﷺ)، نه وه مانای نه م نایه ته ی خوی گه وره یه ﷻ که ده فهرمویت: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ}، واته: خوا پرواداران جیگیر ده کات به وته ی جیگیر که وته ی (لا إله إلا الله) یه له ژیان ی دونیا و له قیامه تیشدا که مه به ست پئی نیو گوږه».

۷۸۲. عَنْ عَرْفَجَةَ رضی الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَتَكُونُ فِي أُمَّتِي هَنَاتٌ، وَهَنَاتٌ، وَهَنَاتٌ، فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ وَهُمْ جَمِيعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّمَا مِنْ كَانَ».

عهر فه جه رضی الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «له نیو نوممه تی مندا خراپه و نازاوه گپری ده بیت و خراپه و نازاوه گپری ده بیت و خراپه و نازاوه گپری ده بیت، ههر که سیک ویستی جیاوازی بخاته نیوان موسولمانانه وه، ریزی موسولمانان پارچه پارچه بکات له کاتیکدا یه ک ریزن، نه وه به شم شیر لی

بدن، جا نهو کهسه هر کهسیک بیت».

بَابُ فِي قِتَالِ اللُّصُوصِ

باسیک دهریارهی جهنگان له گهل دز

۷۸۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ أُرِيدَ مَالُهُ بِغَيْرِ حَقٍّ فَقَاتَلَ فَقُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ».

عبداللای کوری عمر رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فهرموویه تی: «هر کهسیک خه لکی ویستی ماله کهی به ناهق بیات، نه میش شهری له سر کرد له پیناو ماله کهیدا کوژرا، نه وه شهیده».

۷۸۴. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ، أَوْ دُونَ دَمِهِ، أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ».

سه عیدی کوری زید رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فهرموویه تی: «هر کهسیک له پیناو مالیدا بکوژریت شهیده، هر کهسیک له پیناو بهرگریکردن له ناموسیدا (خیزانی یان کچی یان خزمیکی نزیکى، بیانه ویت دستدریزی بکه نه سهریان، بهرگری بکات و بکوژریت شهیده)، هر کهسیک له پیناو خوینیدا بکوژریت شهیده، هر کهسیک له پیناوی ثابینه کهیدا بکوژریت شهیده».

کِتَابُ الْأَدَبِ

په رتو وکی نه دهب

بَابُ فِي الْحِلْمِ وَأَخْلَاقِ النَّبِيِّ ﷺ

باسيک دهر باره ی نه رمونیانی و په وشت جوانی پیغه مبه ر ﷺ

۴۵۰

۷۸۵. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ بِالْمَدِينَةِ وَأَنَا غُلَامٌ لَيْسَ كُلُّ أَمْرِي كَمَا يَشْتَهِي صَاحِبِي أَنْ أَكُونَ عَلَيْهِ مَا قَالَ لِي فِيهَا: «أَفَّ قَطُّ»، وَمَا قَالَ لِي: «لِمَ فَعَلْتَ هَذَا»، أَوْ: «أَلَا فَعَلْتَ هَذَا».

نه نه س ﷺ ده لیت: ده سال خزمه تی پیغه مبه ر م ﷺ کرد له مه دینه دا، من مندال بووم، هه موو شتیکیش له و خزمه ته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده مکرد به م شیوازه نه بووه که پیغه مبه ری خوا ﷺ پی رازی بیت، (بیگومان هه له م هه بووه، به لام) هه رگیز پی می نه فهرمووه: «توف له ده ست»، یان پی می نه فهرمووه: «بو نه م نیشته کرد»، یان: «بو نه م نیشته نه کرد»^(۱).

(۱) واته: هه موو نیشه کانیشم به گویره ی ویستی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه بووه، به لام هه رگیز گله یی و گازنده شی نه کردووه، که نه مه په وشت جوانی پیغه مبه ری خوا یه ﷺ له ماوه ی ده سالدا گله یی له که سیک نه کردووه!

بابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ الْغَضَبِ

باسی نه وهی ده گوټری له کاتی تو په ییدا

۷۸۶. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَنَا: «إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيُضْطَجِعْ».

نه بو زهړ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پی فرمووین: «نه گهر یه کیك له ټیوه تووړه بوو، به پیوه بوو با دابنیشیت، نه گهر تووړه بوونه که ی پویشیت باشه، نه گهرنا با پال بکه ویت».

بابُ فِي التَّجَاوُزِ فِي الْأَمْرِ

باسیک دهر باره ی لیووردی و ئاسانکاری

۷۸۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷺ فِي أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ بِهَا.

دایکبان عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: هر گیز پیغه مبهری خوا ﷺ سهریشک نه کراوه له نیوانی دوو شتاند ا حتمن کامه ی ئاسانه نه وهی هه لبراردوه مادام گوناح نه بوو بیت، نه گهر گونا هیش بوو بیت، نه وه له هه موو خه لکی لی دوو رتر بووه، هر گیز پیغه مبهری خوا ﷺ بو نه فسی خو ی ټوله ی نه سه ندو ته وه، نه نها (کاتیک ټوله ی سه ندو ته وه) نه گهر سنوور و هر امر اوه کانی خوی بهرز بهزیرابن، نه وکات ټوله ی وهر گرتو ته وه بو خوا.

۷۸۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَادِمًا وَلَا امْرَأَةً قَطُّ.

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: هر گیز پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه له خزمه تکاریکی داوه، نه له خیزانیک له خیزانه کانی داوه.

بَابُ فِي حُسْنِ الْعِشْرَةِ

باسیك دهر باره ی جوان مامه له کردن

۷۸۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم إِذَا بَلَغَهُ عَنِ الرَّجُلِ الشَّيْءُ لَمْ يَقُلْ: «مَا بَالَ فُلَانٍ يَقُولُ؟»، وَلَكِنْ يَقُولُ: «مَا بَالَ أَقْوَامٍ يَقُولُونَ كَذَا وَكَذَا؟».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغمبره صلی اللہ علیہ وسلم نه گهر کاریکی نابه جیی له که سیکه وه بی بگه یشتایه، نه یده یفه رموو: «ئه مه فلانه کهس بو ئهم قسه یه ی کردوو، یان بو ئهم کرده وه ی کردوو؟»، به لکوو ده یفه رموو: «چییه ئه وه کهسانیک وا ده لین و وا ده لین؟».

۷۹۰. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: «يَسُّ ابْنُ الْعَشِيرَةِ»، أَوْ «يَسُّ رَجُلِ الْعَشِيرَةِ»، ثُمَّ قَالَ: «ائْذَنُوا لَهُ». فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَيْتَ لَهُ الْقَوْلَ وَقَدْ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ، قَالَ: «إِنَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ، أَوْ تَرَكَهُ، النَّاسُ لِاتِّقَاءِ فُحْشِهِ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیاویك داوا ی مؤله تی له پیغمبره صلی اللہ علیہ وسلم کرد، پیغمبره صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «(مؤله تی بدن، به لام) ئه مه خراپترین کهسی عه شیره ته که ی خو یه تی»، یان: «ئه مه خراپترین پیاوی عه شیره ته که ی خو یه تی»، دوا ی فهرمووی: «مؤله تی بدن»، کاتیک هاته زووره وه پیغمبره صلی اللہ علیہ وسلم نه رمی له گه لیدا نواند، به نه رمی قسه ی له گه ل کرد، عائشه رضی اللہ عنہا گوتی: ئه ی پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تو نه رمیت له گه لدا نواند، که چی پیشتیش ئه وه ی که فهرمووت (دهر باره ی) فهرمووت، فهرمووی: «خراپترین کهس له پوژی قیامت لای خوا که سیکه که خه لك وازی لی بینیت و

خۆی لى بپاريزىت بۆ خۇپاراستن لە خراپىيە كانى».

بَابُ فِي الْحَيَاءِ

باسىك دەربارەى شەرم و شكۆ

٧٩١. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ الشُّبُوهِ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْ قَافِعَلْ مَا شِئْتَ».

ئەبو مەسعوود رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەو هی که خەلکی پێی گەیشتوو لە قسەى پىغەمبەرانى سەرەتا (ئەم شتەیان بۆ ماوەتەو دەستاو دەست و دەماو دەم که ئەمە قسەى پىغەمبەرانە) ئەگەر هاتو شەرمەت نەکرد، ئەو هەرچییەك دەکەیت بیکە».

بَابُ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ

باسىك دەربارەى پەوشتجوانى

٧٩٢. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ».

عائشە رضي الله عنها دەلىت: گویم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «کەسى وا هەیه لە پرواداران بە پەوشتجوانى دەگاتە پلەى کەسىك که بە پۆز بەپۆزوو بیت و بە شەو شەونویژ بکات».

٧٩٣. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ

حُسْنُ الْخُلُقِ.

ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ لہ پیغمبرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم دەگیریتەوہ کہ فەرمووبەتی: «لە تەرازووی کردەوہ چاکەکاندا هیچ شتیک قورستر نییە لە ڕەوشتجوانی».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ التَّمَادُحِ

باسیك دەربارەى ناپەسندى مەدحى ڕوو بە ڕوو

٧٩٤. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ لَهُ: «قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: «إِذَا مَدَحَ أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَحْسِبُهُ، كَمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَ، وَلَا أَزْكِيهِ عَلَى اللَّهِ».

عەبدوڕبەرەحمانی کوڕی ئەبو بەکرە، لە باوکیەوہ صلی اللہ علیہ وسلم دەگیریتەوہ: پیاویک لە خزمەت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم مەدح و سەنای پیاویکی دیکەى کرد، پیغمبرەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «ئەوہ ملی براکەت یری»، سێ جار وای فەرموو، پاشان فەرمووی: «ئەگەر کەسێک لە ئێوە مەدح و سەنای براکەى خۆی کرد و چار نەبوو ھەر دەیویست مەدحی بکات، با بڵیت: من وا گومان دەبەم ئەم کەسە وا بێت، ھەر وەکوو پێویستە بڵیت: کەس بەپاک ناگرم لە سەر ووی خواوہ (خوا زانائەرە بە بەندەکان)».

بَابُ فِي الرَّفْقِ

باسیك دەربارەى نەرمونیانی

٧٩٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ: يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ».

عه‌بدو‌ل‌لای کوری موغه‌فهل ﷺ ده‌گپ‌یت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «بی‌گومان خوا نه‌رمونیانه‌ له‌گه‌ل به‌نده‌کانی، نه‌رمونیانی خو‌ش ده‌و‌یت، نه‌وه‌ی به‌ نه‌رمونیانی ده‌به‌خشی‌ت، به‌ توند‌وتی‌زی ناب‌ه‌خشی‌ت».

٧٩٦. عَنْ شُرَيْحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ الْبَدَاوَةِ، فَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَبْدُو إِلَى هَذِهِ التَّلَاعِ، وَإِنَّهُ أَرَادَ الْبَدَاوَةَ مَرَّةً فَأَرْسَلَ إِلَيَّ نَاقَةً مُحْرَمَةً مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ، فَقَالَ لِي: «يَا عَائِشَةُ، ارْفُقِي فَإِنَّ الرَّفْقَ لَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا تُزِعَ مِنْ شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ».

شوره‌یح ﷺ ده‌ل‌یت: پرس‌یارم کرد له‌ خاتوو عایشه ﷺ ده‌رباره‌ی ده‌رچوون بو‌ بادیه‌ (مانه‌وه‌ له‌ ده‌شت‌دا)، گو‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رده‌چوو بو‌ لای تیل‌اع، ر‌و‌ژیک‌یان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ویستی ده‌رب‌ج‌یت بو‌ ده‌روه‌ه و‌ش‌ری‌کی بو‌ ناردم له‌و و‌ش‌ترانه‌ی که بو‌ سواری به‌ کار نه‌ه‌ین‌رابوون، و‌ش‌تری سه‌ده‌قه‌ بوو، پ‌یمی فه‌رموو: «ئه‌ی عایشه، نه‌رمونیان به‌، به‌راستی نه‌رمونیانی له‌ هه‌ر ش‌تی‌ک‌دا هه‌ی‌یت جوانی ده‌کات، له‌ هه‌ر ش‌تی‌ک‌یش‌دا دا‌بر‌ن‌یت نا‌ش‌یر‌ینی ده‌کات».

ت‌بی‌نی:

(التَّلَاع): یانی ر‌پ‌ره‌وی ئاو له‌ سه‌ره‌وه‌ بو‌ خواره‌وه‌، که ئاو د‌یت‌ه‌ خواره‌وه‌، ده‌چوو‌ه‌ نه‌و شو‌ین‌انه‌.

بَابُ فِي شُكْرِ الْمَعْرُوفِ

باسی‌ک ده‌رباره‌ی سوپاس‌کرد‌نی چاکه‌کار

٧٩٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه لہ پيغەمبەر ھوہ ﷺ دە گېرىتەوہ کہ فەر موویە تی: «سوپاسی خوا ناکات، ئەو کەسە ی سوپاسی خە لک نە کات».

۷۹۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ، جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي.

جاییری کوری سەمورە رضي الله عنه دە لیت: کاتیک یە کیکان دە چو وینە خزمەت پيغەمبەر ﷺ، کۆتا ریزی دانیشن لہ کوی بووایە لەوی دادە نیشن.

بَابُ مَنْ يُؤْمَرُ أَنْ يُجَالِسَ

باسی ئەوہی کە فەرمان کراوہ مروف ھاو نیشینی کی بیت

۷۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّخَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دە لی: پيغەمبەری خوا ﷺ فەر موویە تی: «پرووحە کان کۆمە لیک سەربازی مەشقیپکراون ئەو ەندە ی کە یە کدی دە ناسن ھوگری یە کدی دە بن، ئەو ەندە یشی کە یە کدی نە ناسن و لە یە ک دوور بن، جیاوازی دە کەو یتە نیوانیانەوہ و ھوگری یە کدی نابن».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْمِرَاءِ

باسیک دەربارە ی ناپە سندییە تی مشتومر و شەرە قسە

۸۰۰. عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: «بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا».

نه بوو موسای نه شعهری ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک یه کیک له هاوه لانی
ده نارد بو هندیك له کاروباره کانی، ده یفه رموو: «موژده دهر بن (بو خه لکی) و دووریان
مه خه نه وه (له دین)، ئاسانکار بن، سه ختگیری و قورسی مه کهن (له دیندا)».

بَابُ الْهَدْيِ فِي الْكَلَامِ

باسی شیوازی باش له قسه کردن و گفتوگودا

۸۰۱. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَانَ فِي كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَرْتِيلٌ، أَوْ
تَرْسِيلٌ.

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده یگوت: قسه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له سه رخو بووه،
وشه کان و جووله کانی دهر بریوه.

۸۰۲. عَنْ عَائِشَةَ ﷺ قَالَتْ: كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَلَامًا فَضْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ
سَمِعَهُ.

عائشه ﷺ ده لیت: فه رمایسته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ نیوانیان هه بوو (تیکه ل و
به په له په ل نه بوو)، به جوړیک هر که سیک گوئیستی بووايه لئی تیده گه یشته.

بَابُ فِي الْخُطْبَةِ

باسیک دهر باره ی وتاردان

۸۰۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشَهُّدٌ، فَهِيَ
كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەوہ ﷺ دەگێڕێتەوہ کہ فەرموویەتی: «هه موو وتاریک که شایه تومانی تیدا نه بیئت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله)، ئەوہ وە کوو دەستیکی براو وایه، که هیچ سوودیکی نه بیئت».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ السَّمْرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

باسی ناپه سنیدی قسه کردن له دواى نوێژى عیسا

٨٠٤. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْهَى عَنِ التَّوَمِّ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثِ بَعْدَهَا.

ئەبو بەرزە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەى کردووه پیش نوێژی عیسا بخەویت (لەبەر ئەوەی کاتەکەى کورتە لەوانەیه بۆ نوێژی عیسا خەبەرت نه بیئتەوہ و نوێژی به کۆمەلت بفهوتیت)، قسه کردنیش له دواى عیسا (لەبەر ئەوەی لەوانەیه مەرووف شه و نوێژی یان نوێژی به یانی بفهوتیت).

بَابُ فِي التَّنَاجِي

باسیك دەر بارەى چپە چپکردن (ی دوو کەس بە تەنها)

٨٠٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَنَجَّى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْزِنُهُ».

عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «(ئەگەر سێ کەس بوون)، با دووانیان جیا لەوہی سییەم چپە چپ نہ کەن، چونکە ئەوہ دەبیئتە ھۆی ئەوہی خەفەتی پێ بخوات، (گومانی لە دلدا دروست بیئت کہ پەنگە باسی ئەو بکەن)».

بَابُ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ

باسىڭ دەر بارەى پیاویک لە شوینی خۆی هەلسیت و پاشان بگەریتەو

۸۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «ئەگەر کەسێک لە مەجلیس هەلسا و چوو دەرەو، پاشان گەراپەو ئەو لە هەموو کەس شایانترە بەو شوینەى خۆی».

بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ وَلَا يَذْكُرَ اللَّهَ

باسى ناپەسندی ئەوێ کەسێک لە کۆرپێک هەلسیت و یادى خوا نەکات

۸۰۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ، إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خوا فرموویەتی: «هیچ کۆمەلێک نییە لە شویتیکدا هەلسن و زیكری خویان نەکردیت، بێگومان وەك ئەو وایە لەسەر لاشەى گۆندرێژیکى بۆگەن هەلسابن، ئەو مەجلیسە دەبێتە پەشیانی بۆیان (لە رۆژى قیامت)».

بَابُ فِي كَفَّارَةِ الْمَجْلِسِ

باسيک دهرباره‌ی که فاره‌تی مه‌جلیس

۸۰۸. عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: بِأَخْرَةِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْمَجْلِسِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا كُنْتُ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى، فَقَالَ: «كَفَّارَةٌ لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ».

ئەبو بەرزە ئەسەلمی رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ لە کوتایی مه‌جلیسیدا که بیویستایه هه‌لبستیت ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»، پیاویک گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، تو ئیستا شتیک ده‌فه‌رموویت، پیشتر نه‌تده‌فه‌رموو، فه‌رمووی: «ئەمه‌ دو‌عای که فاره‌تی مه‌جلیسه».

بَابُ فِي الْقَتَاتِ

باسيک دهرباره‌ی دووزمانی

۸۰۹. عَنْ حُذَيْفَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ».

حوزه‌یفه رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئەوه‌ی دووزمانی ده‌کات (و ناشووب ده‌نیته‌وه) ناچیت به‌هه‌شته‌وه».

بَابُ فِي ذِي الْوَجْهَيْنِ

باسيک دهرباره‌ی که‌سی دوو‌پوو

۸۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ، الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِهِ، وَهَؤُلَاءِ بِوَجْهِهِ».

ئه‌بو هوریره رضی اللہ عنہ ده‌گپرتیه‌وه: پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموویه‌تی: «خراپترینی نیو خه‌لکی، که‌سی دوو‌رووه: ده‌چیت بو‌لای ئه‌ملا به‌روویک و به‌رهو ئه‌ولاش به‌روویکی دیکه».

تبینی:

پیشه‌وانه‌وه‌وی ده‌لئیت: ده‌رواته‌لای ههر که‌سیک بو‌ئه‌وه‌ی پازییان بکات به‌دلی ئه‌وان قسه‌ده‌کات که‌له‌گه‌لیاندایه‌پیچه‌وانه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌ی، ده‌چیته‌لای به‌رانبه‌ره‌که‌ش وا ده‌لئیت، ئه‌مانه‌خراپترین که‌سن، ده‌گوتریت: ئه‌مه‌ئه‌گه‌ر بو‌مه‌به‌ستی چاکسازی نیوان خه‌لکی بیت دروسته، به‌لام بو‌به‌رژه‌وه‌ندی خوی بیت حه‌رامه.

بَابُ فِي الْغَيْبَةِ

باسیك ده‌رباره‌ی غه‌یبه‌تکردن

۸۱۱. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا، -قَالَ غَيْرُ مُسَدِّدٍ: تَعْنِي قَصِيرَةً-، فَقَالَ: «لَقَدْ قُلْتُ كَلِمَةً لَوْ مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ». قَالَتْ: وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا، فَقَالَ: «مَا أَحَبُّ إِلَيَّ حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا».

عائشه رضی اللہ عنہا ده‌لئیت: به‌پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ وسلم گوت: سه‌فیه‌ت به‌سه‌که‌ئاوا و ئاوايه، -جگه‌له‌موسه‌دده‌له‌پاوییه‌کان گوتوویه‌تی: مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بووه‌کورته‌بالا بووه-، ئه‌ویش فه‌رمووی: «له‌راستیدا قسه‌یه‌کت کرد ئه‌گه‌ر تیکه‌لی ئاوی ده‌ریای بکه‌یت بو‌گه‌نی ده‌کات»، عائشه‌گوتی: جاریکیان لاسایی که‌سیکم کرده‌وه‌بو‌پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ وسلم، ئه‌ویش

فهرمووی: «ئەگەر ئەوەندە و ئەوەندەم بدەنێ (لە مالی دنیا) هەرگیز پێمخۆش نییه
لاسابی یەك كەشیش بکەمەوه».

۸۱۲. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرِّبَا الْإِسْطِطَالََةَ فِي
عِزِّ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ».

سەعیدی کۆری زەید رەزید لە پێغەمبەرەوه ﷺ دەگێڕێتەوه کە فەرموویەتی: «بێگومان
خراپترین جۆری ڕیبا و سووخورێ، بریتییه لە: زێدەپۆشکردن و قسەی ناشرین
گوتن و بەسووک تەماشاکردن و باسکردنی ناموسی موسولمان بەناھەق».

۸۱۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ
بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَحْمُسُونَ وُجُوهُهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا
جَبْرِيلُ، قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحْمَ النَّاسِ، وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ».

ئەنەسی کۆری مالیک رەزید دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «کاتێک کە
شەپەرەویم پێ کرا و بەرز کرامەوه بۆ ئاسمان، بەلای کەسانێکدا تێپەڕیم کە نینۆکیان
هەبوو لە مس، دەموچاو و سینگی خۆیان پێ دەپێ، گوتم: ئەی جیبریل ئەمانە
کین؟ گوتی: ئەمانە کەسانێکن گوشتی خەڵک دەخۆن باسی ناموس و کەسایەتیان
دەکەن».

۸۱۴. عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ
بِلِسَانِهِ، وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ، لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ
مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ».

ئەبو بەرزە ئەسەلمی رەزید دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەی ئەوانەی
بە زمان پڕوایان هێناوه! بەلام نیمان نەچۆتە نێو دلێانەوه، غەیبەتی موسولمانان مەکەن،
بەدوای کەموکۆرییەکانیاندا مەگەڕێن، چونکە هەر کەسێک بەدوای کەموکۆریاندا

بگهړیت، خواش به دواى که موکوپړی نه ودا ده چیت، هر که سیکیښ خوا به دواى که موکوپړدا بچیت، له مالې خویدا نابرووی دهبات (په رده ی له سهر هه لده مالیت و عه یی دهرده خات)».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّجَسُّسِ

باسيک دهر باره ی ریگریکردن له سیخوړی

۸۱۵. عَنْ مُعَاوِيَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ، أَوْ كِدْتَ أَنْ تُفْسِدَهُمْ». فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه: كَلِمَةٌ سَمِعَهَا مُعَاوِيَةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَفَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا.

موعاویة رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «تو نه گهر به دواى که موکوپړیه کانی خه لکدا بگهړیت (له نیو خه لکدا باسیان بکهیت)، نه وه تیکیان ددهیت، یان خه ریکه تیکیان بدهیت»، نه بو دهر داء ﷺ گوتی: فهر موودیه که بووه پیشه ووا موعاویة رضي الله عنه له پیغه مبهری خواى ﷺ بیست، خواى بهرز به هویه وه سوودی پی گه یاند.

۸۱۶. عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: أُتِيَ ابْنُ مَسْعُودٍ رضي الله عنه فَقِيلَ: هَذَا فَلَانٌ تَقْطُرُ لِحْيَتُهُ خَمْرًا، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِنَّا قَدْ نُهَيْنَا عَنِ التَّجَسُّسِ وَلَكِنْ إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ نَأْخُذُ بِهِ.

زهیدی کوړی وهب ده لیت: پیاوړیک هات بولای ئین مه سعود رضي الله عنه گوتی: فلانه که سه عاره ق به ریشیدا ده چوپړته وه، عه بدوللا رضي الله عنه گوتی: ئیمه ریگریان لی کراوه له جاسووسی کردن، به لام نه گهر خوی شتیکمان بو ناشکرا بکات و لی بیین، نه وه لومه ی ده کهین و سزای ددهین له سهر نه وه.

بَابُ الْمُوَاحَاةِ

باسی نواندنی برایه تی (له بهر خوا)

۸۱۷. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ، عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

سالم، له باوکی رضی اللہ عنہ له پیغه مبهروه وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «موسولمان برای موسولمانه سته می لی ناکات، پشتی بهرنادات، که سیک پیوستی برایه کی جیه جی بکات خوا پیوستیه کانی نه و جیه جی ده کات، هر که سیک خهم و گرفتی موسولمانیک لابه ریت و چاره سهری بکات خوا خهم و گرفته کانی پوژی قیامه تی بو چاره سهر ده کات و لایده بات، هر که سیک عهیی برای موسولمانی داپوشتیت، خوا له پوژی قیامه ت عهیی داده پوشتیت».

بَابُ فِي التَّوَاضُّعِ

باسیک ده رباره ی ساده یی

۸۱۸. عَنْ عِيَاذِ بْنِ حِمَارٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ».

عیازی کوپی حیمار رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهره ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «خوا وه حی

بۇ ناردم كه ئىوه ساده بن بهرانبهريه كدى، تا هيچ كه سيك ستم له كهس نه كات، كهس شانازی به سهر كهسى ديكه دا نه كات و خوى پى له خه لك گوره تر نه بيت.

باب في النهي عن سب الموتى

باسيک دهر باره ی پښتو کړدن له جنودان به مردوو

۸۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ، وَلَا تَقْعُوا فِيهِ».

عائشه رضى الله عنه ده ليت: پښتو مبهري خوا ﷺ: «نه گهر هاورپه كتان (كه سيكتان) مرد، وازی لی بهین و قسه نه شیاوی پى مه لین».

باب في النهي عن البغي

باسيک دهر باره ی پښتو کړدن له زولم و ستم

۸۲۰. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدَّخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِثْلُ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ».

نه بو به كړه رضى الله عنه ده ليت: پښتو مبهري خوا ﷺ: «هيچ گوناهيك نيه كه هينده به په له خاوه نه كهى په لكيش بكات بو سزای خوا (هر له دونيا)، سهر بارى نه وېش كه بوى هله گيريت له دواړو، نه وانش بریتين له: ستم و ده ستريزى و پچراندنى په يوه ندى خزمایه تى (نه و دوو گوناوه زور به په له خاوه نه كيان تووشى سزا ده بن)».

بَابُ فِيمَنْ يَهْجُرُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ

باسيک دهرباره ی نه و که سه ی قسه ناکات له گهل برای موسولمانی

۸۲۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ».

نه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویه تی: «یه کدی مه بوغزینن، نیره یی به یه کدی مبه بن، پشت له یه کدی مه کن، بهنده ی خوا بن، پیکه وه برا بن، دروست نیه بو هیچ موسولمانیک له سی شه و زیاتر قسه له گهل برای موسولمانی نه کات».

۸۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ كُلَّ يَوْمِ اثْنَيْنِ، وَخَمِيسٍ فَيُغْفَرُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَيْنِ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءٌ، فَيُقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم هَجَرَ بَعْضَ نِسَائِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَابْنُ عُمَرَ هَجَرَ ابْنًا لَهُ إِلَى أَنْ مَاتَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «إِذَا كَانَتِ الْهَجْرَةُ لِلَّهِ فَلَيْسَ مِنْ هَذَا بَشَيْءٍ». وَإِنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَطَى وَجْهَهُ عَنْ رَجُلٍ.

نه بو هورده پره رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فہرموویه تی: «دهرگاکانی به هشت هه موو پوژانی دوو شه ممه و پینج شه ممه ده کرینه وه، له و دوو پوژهدا هه موو بهنده یه ک لئی ده بوورد ریت که هیچ شتیکی نه کرد بیته هاوبه شی خوا، مه گهر که سیک له نیوان خو ی و برا کهیدا ساردی هه بوو بیت، نه و کاته خوا ده فہرمو بیت: نه م دوو که سه دوا بخن جاری لیان خوش نابم هه تا وه کوو ناشت ده بنه وه و ریک

ده‌که‌ون و رق و کینه نامینیت له نیوانیاندا»، ئه‌بو داود ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پشتی له هه‌ندیک له خیزانه‌کانی کردووه چل پوژ، ئیبن عومه‌ریش پشتی له کوریک‌کی کردووه تا مردووه (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌نها فه‌رمووده‌یه‌کی په‌ت کردۆته‌وه)، ئه‌بو داود ده‌لّیت: ئه‌گه‌ر پشتیکردنه‌که‌ بو خوا بوو له‌پیناو دین بوو، ئه‌وه‌ ئه‌م فه‌رموودانه‌ نایگریته‌وه، (پیشه‌وا) عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز پیاویکی بینوه ده‌موچاوی خۆی داپۆشیوه بو ئه‌وه‌ی نه‌ییینیت.

بَابُ فِي الظَّنِّ

باسیك ده‌رباره‌ی گومانبردنی خراپ

٨٢٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا».

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌گيریته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئاگادار بن خۆتان له گومانی خراپ بپاریزن، چونکه گومانی خراپ درۆترین قسه‌وباسه، هه‌روه‌ها به‌شوین هه‌ست و خوستی خه‌لکه‌وه مه‌بن و سیخو‌ری مه‌که‌ن».

بَابُ فِي إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

باسیك ده‌رباره‌ی ئاشتکردنه‌وه‌ی نیوان خه‌لک

٨٢٤. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟». قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ».

ئەبو دەرداء رضي الله عنه دەلّیت: پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: «ئایا شتیكتان پى بلىم كه له پۆژوو و نوێژ و بەخشین پلهی چاكەى بەرزتره؟»، گوتیان: بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا (پىمان بلى)، فەرمووی: «ئاشتەوايى و پىكخستنى نىوانى خەلكى، هەروەها خراپە و تىكدانى نىوانى خەلكى دىن رادەمالىت و دەتاشىت».

بَابُ فِي الرَّحْمَةِ

باسىك دەربارەى بەزەيى و مپەرەبانى

٨٢٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ اَرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ».

عەبدوللای کوری عەمر رضي الله عنه فەرموودە کە دەیگە یەتیت بە پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتى: «ئەو کەسانەى مپەرەبان و بەبەزەیین خوا بەزەبیان لە گەل دەنوینت، ئیوە بەزەبیان بیتهو بە خەلكى سەر زەوى، ئەوەى لە ئاسمانە بەزەيى بە ئیوەدا دیتەو».

بَابُ فِي النَّصِيحَةِ

باسىك دەربارەى نواندى دلسۆزى

٨٢٦. عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ»، قَالُوا: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «لِلَّهِ وَكِتَابِهِ وَرَسُولِهِ، وَأَئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ، وَعَامَّتِهِمْ، أَوْ أئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَامَّتِهِمْ».

تەمیمی دارى رضي الله عنه دەلّیت: پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: «بەراستى ئایین بریتیە له دلسۆزى، بەراستى ئایین بریتیە له دلسۆزى، بەراستى ئایین بریتیە له دلسۆزى».

گوتیان: ئەی پیغەمبەری خوا دلسۆزییە بۆ کێ؟ فەرمووی: «بۆ خوا، بۆ قورئانە کە ی، بۆ پیغەمبەرە کە ی، بۆ پیشەوایانی موسولمانان و تیکرای موسولمانان بە گشتی».

بَابُ فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمِ الْقَبِيحِ

باسیك دەربارە ی گۆرینی ناویك كەوا ناخوۆش و ناشیرین بیٔ

٨٢٧. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ، وَقَالَ: «أَنْتِ جَمِيلَةٌ».

ئيبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دە گێڕێتەو: ئافەرەتێك ناوی عاصیە بوو (واتە: یاخیوو)، پیغەمبەری خوا ﷺ ناوێ کە ی گۆری فەرمووی: «تۆ ناوت جەمیلە یە (واتە: جوان)».

٨٢٨. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ: أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ، سَأَلَتْهُ: مَا سَمَّيْتَ ابْنَتَكَ؟ قَالَ: سَمَّيْتُهَا مَرْةً، فَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ هَذَا الْأَسْمِ، سُمِّيْتُ بَرَّةً، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَزُكُّوا أَنْفُسَكُمْ، اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ». فَقَالَ: مَا نُسَمِّيْهَا؟ قَالَ: «سَمُّوْهَا زَيْنَبَ».

موحەممەدی کوپی عەمری کوپی عەتاء دە گێڕێتەو: زەینەبی کچی ئەبو سەلەمە پرسباری لێ کرد کچە کەت ناو ناوێ چ ی؟ گوتی: ناوم ناوێ چاکە کار، گوتی: پیغەمبەری خوا ﷺ پێگەری لەو ناوێ کردوو، گوتی: من خووم بە بەرپرە (واتە: چاکە کار) ناو نرابووم، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: «تەزکیە ی نەفسی خۆتان مە کەن خوا خۆی زاناترە کێ لە ئێوێ چاکە کارە»، گوتی: ئە ی کچە کەم ناو بنێم چ ی؟ فەرمووی: «ناوی بنین زەینەب».

٨٢٩. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «مَا اسْمُكَ؟». قَالَ: حَزْنٌ، قَالَ: «أَنْتَ سَهْلٌ». قَالَ: لَا، السَّهْلُ يُوطَأُ وَيُمْتَنُّ، قَالَ

سَعِيدٌ: «فَطَلَنْتُ أَنَّهُ سَيُصِيبُنَا بَعْدَهُ حُزُونَةٌ».

سه عیدی کوری موسه ییب، له باوکیه وه، له باپیرییه وه ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ به باوکی سه عیدی کوری موسه ییبی فهرمووه: «ناوت چییه؟»، گوتوو یه تی: ناوم حه زنه (حه زن: زه وییه که بهرز و نزمی تیدا بیت و تهستور بیت، به مانای خهم و خه فه تیش دیت)، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «(نه خیر، حه زن باش نییه) تو سه هل و ئاسانی (یان به مانای زه وی تهخت)»، گوتی: نه خیر ئه گهر زه وییه که تهخت بیت خه لک به سه ریدا ده روات و سووکایه تی یی ده کریت به یی به سه ریدا ده رۆن، حه زم له وه نییه (یانی ناوه که ی پیغه مبه ری خوا ی ﷺ روت کرده وه)، سه عید ده لیت: له مه وه زانیم بنه مالهی ئیمه له مه ودوا خهم و خه فه تی لی ناپریت!

۸۳۰. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «وَعَيَّرَ النَّبِيُّ ﷺ اسْمَ الْعَاصِ، وَعَزِيزٍ، وَعَتَلَةَ، وَشَيْطَانٍ، وَالْحَكَمِ، وَغَرَابٍ، وَحَبَابٍ، وَشِهَابٍ، فَسَمَّاهُ هِشَامًا، وَسَمَّى حَرْبًا سَلْمًا، وَسَمَّى الْمُضْطَجِعَ الْمُتْبِعَ، وَأَرْضًا تُسَمَّى عَفْرَةَ سَمَّاهَا خَضِرَةَ، وَشَعْبَ الضَّلَالَةِ، سَمَّاهُ شَعْبَ الْهَدَى، وَبَنُو الزَّنِيَّةِ، سَمَّاهُمْ بَنِي الرَّشْدَةِ، وَسَمَّى بَنِي مُغَوِيَةَ، بَنِي رِشْدَةِ».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: تَرَكْتُ أَسَانِيدَهَا لِلِاخْتِصَارِ.

ئه بو داود ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ هه ندیک ناوی گۆریوه: ناوی عاصی گۆریوه (واته: یاخیوو)، عه زیزی گۆریوه (ده لئین: له بهر ئه وه ی ناوی خوایه)، عه ته له ی گۆریوه (به مانای توندوتیژی)، شه یتانی گۆریوه، حه که می گۆریوه (له بهر ئه وه ی خوا ی گه وره حه که مه خوا ی گه وره بریار ده دات)، غوراب (قه له ره ش) ی گۆریوه (له بهر ئه وه ی خراپترین بالنده یه ده چیتته سه ر که لاک و به دوای شتی پیسدا ده گهریت)، حوبابی گۆریوه (ده لئین: له بهر ئه وه ی ناوی شه یتان بووه و به ماریش ده گوتریت)، وه شیهابی گۆریوه (له بهر ئه وه ی پشکوی ئاگره که بهرده بیته وه)، شیهابی کردووه به هیشام، حه رب (جهنگ) ی کردووه به ناشتی (سلیم)، (الْمُضْطَجِع) که سی پاکشاوی

گۆریو (مانای تەمبەلی تێدایە) کردوویەتی بە (الْمُنْبَعَث) ئەوێ کە هەڵدەستیتەو و دەژییتەو و بەرز دەبیتهو، زەوییهك ناوی عیفرە بوو زەوییه کە کەوا هیچ شتیکی لێ نەپروئ ناوی ناو سەوزایی، دۆلیك ناوی دۆلی گومپایی و ویلی بوو ناوی ناو بە دۆلی پێنمایی، ئەوێ زینا پێیانی فەرموو ئەوێ پێگای راست، بەنو موغویە و ویل و گومپابوونی گۆریو بۆ ئەوێ پێگای راست، ئەبو داود دەلیت: بۆیە سەنەدی ئەوانەم باس نەکردوو بۆ کورتکردنەو و کورتبەری.

بَابُ فِي الْأَلْقَابِ

باسیك دەربارەى نازناو

٨٣١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْيَدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ: سَيِّدٌ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا، فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ ﷻ».

عەبدوللای کۆری بۆرەیدە، لە باوکیەو عليه السلام دەگێڕیتەو، گوتوویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بە مەروفی دووروو مەلێن: گەرەم، لەبەر ئەوێ ئەگەر ئەو گەرەتان بیت، ئێوە خواى گەرەتان ﷻ توورە کردوو».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكَذِبِ

باسیك دەربارەى هەرهشەى توند لەسەر درۆکردن

٨٣٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَكْذِبَ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا، وَعَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى

الرَّيِّ، وَإِنَّ الرِّيّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْذُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا».

عبداللہ ﷺ دہلیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فرمویہ تی: «خوتان له درؤ پیاریزن، چونکہ درؤ (خاوه نہ کہی) بہرہو خراپہ کاری دہبات، کاری خراپہش بہرہو ناگری دہبات، مروؤف درؤ دہکات و بہشویں درؤدا دہگہریت، ہہتا وای لی دیت له لایہن خواوہ ناوی بہ درؤزن تومار دہکریت، (ہہروہا فرمویہ تی): پابہند و پہیوہست بن بہ راستیہوہ، چونکہ راستگوی (خاوه نہ کہی) بہرہو چاکہ و چاکہ کاری پہلکیش دہکات، چاکہ کاریش بہرہو بہہشتی دہبات، پیاو راست و راستگو دہبیت و بہشویں راستیہوہ دہبیت، بہجوریک ہہتا کوو له لایہن خواوہ بہ راستگو ناوی تومار دہکریت».

۸۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ».

ئہبو ہورہیرہ ﷺ دہگیریتہوہ: پیغمبرہری ﷺ فرمویہ تی: «مروؤف ئہوہندہی بہسہ کہ گوناہبار بیت ہہر شتیکی بیست بیگیریتہوہ (بہبی بہدواداچوون)».

بَابُ فِي حُسْنِ الظَّنِّ

باسيک دہبارہی گومانی باش

۸۳۴. عَنْ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَرْوَرُهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ وَقُمْتُ، فَأَنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي، وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيَّ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيٍّ» قَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي

مَنْ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَفْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا» أَوْ قَالَ: «شَرًّا».

صه‌فیه ﷺ دە‌لێت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ له ئیعتیکافدا بوو، منیش شه‌و هاتم سه‌ردانم کرد، ئیدی قسه‌م له‌گه‌ڵیدا کرد و هه‌ستام پۆشتم، نه‌ویش له‌گه‌ڵ من هه‌ستا بۆئه‌وه‌ی به‌پریم بکات، شوینی مانه‌وه‌ی صه‌فیه له‌ ماله‌که‌ی ئوسامه‌ی کوری زه‌ید بوو (دواتر بوو به‌ مالی ئوسامه)، له‌و کاته‌دا دوو پیاو له‌ نه‌نسا‌ره‌کان به‌ویدا په‌ت بوون، جا که پێغه‌مبەریان ﷺ بینی په‌له‌یان کرد (خیرا پۆشستن)، پێغه‌مبەریش ﷺ فەرمووی: «په‌له‌ مه‌که‌ن و هیواش بن، ئا ئه‌وه‌ صه‌فیه‌ی کچی حویه‌یه‌یه»، گوتیان: پاک و بێگه‌ردی بۆ خوا، ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ (چۆن گومان به‌ تۆ ده‌به‌ین)، فەرمووی: «له‌ راستیدا شه‌یتان به‌شوین خوینی ده‌ماره‌کانی مرۆفدا دیت و ده‌چیت، بۆیه‌ ترسام که‌وا شتیکتان بخاته‌ دله‌وه‌»، یان فەرمووی: «خراپه‌ و گومانی خراپ بخاته‌ دلتانه‌وه‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِرَاحِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گه‌لته‌کردن

٨٣٥. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، احْمِلْنِي، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّا حَامِلُوكَ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ». قَالَ: وَمَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَهَلْ تِلْدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ».

ئه‌نه‌س ﷺ دە‌لێت: پیاویک هات بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبەر ﷺ گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا و لاخیکێ سواریم بده‌یه، پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی: «بێچووی و شتریکت ده‌ده‌ینی»، گوتی: جا من چی له‌ بێچوو و شتر بکه‌م (خۆ بۆ سواری نابیت؟) پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: «ئه‌ی و شتریش (و شتری گه‌وره‌) هه‌ر بێچووی و شتری مێیه‌ نییه‌».

ئەو فەرموودەیه ئەوەمان فێر دەکات لەوە لամدانەووە پەلە نەکەین هەتا جوان لە قسە ی بەرانبەر تینەگەین و پانەمێنین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَشَدِّقِ فِي الْكَلَامِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارە ی ئەوانە ی زۆر قسە دەکەن

۸۳۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ ﷻ يُبْغِضُ الْبُلْغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ تَخَلُّلَ الْبَاقِرَةِ بِلِسَانِهَا».

عەبدوللای کوری عەمر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بەراستی خوا ڕقی لەو کەسە یە کە زیدە پۆیی دەکات لە کاتی قسە کردن و قسە ی زل دەکات و زمان لە هەموو کون و کەلین دەگیرێت (بۆ هینانی قسە ی زل)، هەر وەکوو چۆن مانگا بە زمانی پووش و پەلاش و لەوە پ ڕادەمالێت».

۸۳۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ، فَخَطَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ - يَعْنِي لِبَيَانِهِمَا - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسِحْرًا». أَوْ «إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لِسِحْرٌ».

عەبدوللای کوری عومەر رضی اللہ عنہ دەلی: دوو پیاو لە پۆژھەلاتەووە هاتن و قسە یان کرد، خەلکە کەش لە پەوانیژی ئەوان سەریان سووڕ ما و کاریگەرییان تی کرا، بۆیە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «بیگومان جوان پوونکردنەووە (جوان قسە کردن لە جی خۆیدا) دەلێی جادوووە»، یان فەرمووی: «بەراستی هەندی پوونکردنەووە جادووی تیدایە (سەرنجی بەرانبەر ڕادەکیشیّت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّؤْيَا

باسی نهوهی هاتوووه ده ربارهی خه ونبینین

۸۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ يَقُولُ: «هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا»، وَيَقُولُ «إِنَّهُ لَيْسَ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ التَّبَوُّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ».

نه بو هورپه پره ﷺ ده گپرتتهوه: هه ركات پیغه مبه ری خوا ﷺ له نوژی به یانی ته و او ده بوو، ده یفه رموو: «ایا هیج یه کیک له تبوه نه وشه و خه ونی بینوه؟»، ده یفه رموو: «بیگومان له دوا ی من پیغه مبه رایه تی نامینیت، جگه له خه ونی باش و چاک (که موسولمان خو ی بینیت، یان که سی چاک خه ونی پیوه بینیت)».

۸۳۹. عَنْ وَكِيعِ بْنِ عُدُسٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي رَزِينٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الرُّؤْيَا عَلَى رَجُلٍ طَائِرٌ، مَا لَمْ تُعَبَّرْ، فَإِذَا عُبِّرَتْ وَقَعَتْ». قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَلَا تَقْصُهَا إِلَّا عَلَى وَادٍّ، أَوْ ذِي رَأْيٍ».

وه کیعی کوری عودوس، له نه بو په زینی مامیه وه ﷺ ده گپرتتهوه، گوتویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خه ون له سه ر پییه و جیگیر ناییت و ده روات، مادام لیکدانه وه ی بو نه کراییت، جا هه ركات لیکدانه وه ی بو کرا دیته جی»، پاوی ده لیت: پیماویه فهرمووشی: «هه رگیز مه یگپرنه وه ته نها بو که سی خوشه ویست نه بیت، یان ته نها بو که سیکی ناقل و ژیر و تیگه یشتوو نه بیت».

۸۴۰. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْخُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ لِيَتَعَوَّذْ مِنْ شَرِّهَا، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەلیت: گویم لى ىبوو پىغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: «خەوبىنىنى باش لە خواوەيه، خەونى ناخۆشیش لە شەیتانەو، بۆیه هەر کات یەکیکتان شتیکى بىنى (لە خەودا) و پىیناخۆش بوو، با سى جار تف بکاتە لای چەبى، پاشان پەنا بگریت (بە خوا) لە خراپەى ئەو خەونە، چونکە ئەو کات هیچ زیانیکى پى ناگەيەنیت».

٨٤١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ، فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ، أَوْ لَكَائِمًا رَأَى فِي الْيَقَظَةِ، وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ھەر کەسێک لە خەونیدا منى بىنى، ئەو بە بەخەبەرى من دەبینیت، یان وەکوو ئەو وایە منى بەزىندوویى بىنیت، ھەرگىز شەیتان ناتوانیت خۆى بە من بچوینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّنَاوُبِ

باسى ئەوێ ھاتوو ھەربارەى باویشکدان

٨٤٢. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ عَلَىٰ فِيهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ».

ئەبو سەعیدى خودرى رضی اللہ عنہ دەلیت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ھەرکات یەکیکتان باویشکى دا با دەستى بخاتە سەر دەمى، چونکە (لەو کاتەدا) شەیتان دەچیتە نێوێو».

٨٤٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ، وَيَكْرَهُ التَّنَاوُبَ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ، وَلَا يَقُلْ هَاهُ هَاهُ، فَإِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «لە راستیدا خوا پڕمینی خوش دەوێت و باویشکی بێ ناپەسند و خراپە، بۆیە ھەر کات یەکیکتان باویشکی ھات، با چەندە دەتوانیت بیگێڕیتەو، با نہلێت: ھا، ھا، (دەنگی لێ نہهینیت)، چونکە ئەو لە شەیتانەو و لەو کاتەدا شەیتان پێی پێدەکەنیت».

بَابُ فِي الْعَطَاسِ

باسیک دەربارە پڕمین

٨٤٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ھ. عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَيَقُولَ هُوَ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحَ بِأَلْكُمُ».

٤٧٧

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەگێڕیتەو: پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: «ھەر کات یەکیکتان پڕمی با بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)، واتە: سوپاس بۆ خوا لە ھەموو بارودۆخێکدا، با براکە یان ھاوڕێکەشی (لەو ئەمدا) بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، واتە: خوا پرەحمت پێ بکات، ئەویش پێی بلیتەو: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْكُمُ)، واتە: خوا پڕنوینیتان بکات و کاروبارتان چاک بکات».

بَابُ كَيْفَ يُشَمَّتُ الذِّي

باسی چۆنیەتی وەلامدانەوێ ناموسولمان کاتیک دەپڕمیت

٨٤٥. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ ر.ھ. قَالَ: كَانَتِ الْيَهُودُ تَعَاطُسُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ: رَجَاءً أَنْ يَقُولَ لَهَا يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَكَانَ يَقُولُ: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بِأَلْكُمُ».

نه بو بورده، له باو كيه وه ﷺ ده گيرته وه، گو تويه تی: جووله كه له خزمهت پیغه مبهردا
 ﷺ ده پزمین، به ئومیدی ئه وهی پیغه مبهرد ﷺ بیان بفرموت: خوا ره حمتان پی
 بکات، به لام پیغه مبهرد ﷺ ده بفرموو: «خوار پی راستان پیشان بدات و کاروبارتان
 چاک بکات».

بَابُ فِي النَّوْمِ عَلَى طَهَارَةٍ

باسیك ده باره ی نووستن به ده ستوێژ وه

٨٤٦. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبِيتُ عَلَى ذِكْرِ
 طَاهِرًا، فَيَتَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ».

موعازی کوپی جه بهل ﷺ ده لیت: پیغه مبهرد ﷺ فرمویه تی: «هه ر موسولمانیک
 شهو به یادی خوا وه و به پاکی بخهویت، ئینجا شهو به ئاگا بیته وه و داوای خیری
 دنیا و دواړوژ له خوا بکات، به دلنیا یی خوا داواکه ی وهرده گریت».

٨٤٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَضَى حَاجَتَهُ فَعَسَلَ
 وَجْهَهُ، وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ.

ئین عه عباس ﷺ ده گيرته وه: پیغه مبهردی خوا ﷺ شهو ینک هه ستایه وه و چو وه
 سه رئاو، دوا یی ده ست و ده موچاوی شوست، پاشان نوسته وه.

بَابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ النَّوْمِ

باسی ئه وه ی ده گو تریت له کاتی خهوتن

٨٤٨. عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرُقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الَّتِي تَحْتَ حَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ فِينِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ، عِبَادَكَ ثَلَاثَ مَرَارٍ».

حهفصه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خیزانی پیغمبهر ﷺ ده گیریتهوه: ههر کات پیغمبهری خوا ﷺ بیوستبایه بخهویت، دهستی راستی دهخسته ژیر پروومه تی راستی، پاشان دهیفرموو: «خوایه ئه و پوژهی که بهنده کانت زیندوو ده که یته وه له سزا و توو په بی خۆت بمپاریزه، سی جار ئه وهی دووباره ده کرده وه».

٨٤٩. عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا نَامَ قَالَ: «اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ». وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ الشُّعُورُ».

حوزهیفه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ههر کات پیغمبهر ﷺ دهخوت دهیفرموو: خوایه به ناوی توو هیه ده ژین و ده مرین (ژیان و مردنمان له دهستی تودایه) ههر کات له خه ویش هه ستابایه دهیفرموو: «سو پاس و ستایش بو ئه و خوایه ی له دوا ی مردن زیندوو ی کردینه وه، سه ره نجامی گه رانه وهش ههر بو لای ئه وه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ

باسی ئه وهی ده گوتری کاتی که به یانی ده بیته وه

٨٥٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مُرْنِي بِكَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ، وَإِذَا أَمْسَيْتُ، قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، قَالَ: قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أَمْسَيْتُ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: ئەبو بە کری صدیق رضی اللہ عنہ گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ چەند وشە یەکم بێ بلی کە ھەر کات بەیانیم کردووە بیانلێم و ئیوارەشم کردووە ھەر بیانلێم، فەرمووی: «بلی: خوا بە دەبێتەری ئاسانەکان و زەوی، ئەو زاتە ی کە بە ھەموو پەنھان و ئاشکرایە ک ئاگاداریت، خواوەنی ھەموو شتێک کە مافی خواوەنداریتی ھەر بۆ تۆیە، شایەتی دەدەم کە ھیچ پەرستراویکی بە ھەق بوونی نییە جگە لە تۆ، پەنا دەگرم بە تۆ لە خراپە ی نەفسی خۆم، ھەروەھا لە خراپە ی شەیتان و ھاوبەشدانانی، فەرمووی: ئەگەر بەیانیت کردووە و ئیوارەت کردووە و چوویتە سەر جێگا (بۆ نوستن) ئەو زیکرە بلی».

٨٥١. عَنْ بُرَيْرَةَ عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ أَوْ حِينَ يُمَسِّي: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ أَوْ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

بۆرەیرە لە باوکیەو رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو: فەرموویەتی: «ھەر کە سێک بەیانی دەکاتەو یان ئیوارە دەکاتەو بلیت: خوا بە تۆ پەرورەدگاری منیت، دروستت کردووم و من بەندە ی تۆم، من لەسەر بەلێن و پەیانە کەمم (کە تۆ بپەرستم)، بەپێی ئەو ی لە توانمدا یە، پەنا دەگرم بە تۆ لەو خراپە یە ی کە خۆم ئەنجام داوە، دان دەنێم بە نێعمەتە کانت، ھەروەھا دان دەنێم بە گوناھە کاند، جا لێم خۆش بە، چونکە کەس نییە لە گوناھەکان خۆش بێت جگە لە تۆ، ئەگەر لە پۆژە کەیدا یان شەو کەیدا بمریت، دەچیتە بەھەشتەو».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ

باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی چوونه‌ده‌ر له‌ مال

٨٥٢. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

ئوم سه‌له‌مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: هه‌رگیز پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ماله‌كه‌ی من ده‌رنه‌چووه‌ مه‌گه‌ر سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌ر به‌رز كردۆته‌وه‌ و فه‌رموویه‌تی: «خوایه‌ په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌ وه‌ی كه‌ له‌ ڕینگه‌ی هه‌ق لا‌بده‌م یان لا‌مبده‌ن، یان تووشی تاوان بم و بخلیسكیم یان بمخلیسكینن، هه‌روه‌ها له‌ وه‌ش كه‌ سته‌م له‌ كه‌سێك بكه‌م یان سته‌مم لێ بكه‌یت، یان نه‌زانی به‌رانبه‌ر كه‌سێك بكه‌م یان نه‌زانی و نه‌فامی به‌رانبه‌رم بكه‌یت».

بَابُ إِخْبَارِ الرَّجُلِ الرَّجُلَ بِمَحَبَّتِهِ إِيَّاهُ

باسی ئه‌وه‌ی كه‌سێك كه‌سێکی خۆش وێست هه‌والی پێ بدات

٨٥٣. عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ».

مێقدامی کوپی مه‌عدی که‌ریب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌ كه‌ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر كه‌سێك كه‌سێکی خۆش وێست (كه‌سێك برای موسولمانی خۆی خۆش بویت)، ئه‌وه‌ با پێی بلیت كه‌ خۆشی ده‌وێت».

بَابُ فِي الدَّلَالِ عَلَى الْخَيْرِ

باسيک دهرباره‌ی که سیک ریگه‌ی چاکه نیشانی خه‌لک بدات

۸۵۴. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَبْذِعُ بِي فَأَحْمِلْنِي، قَالَ: «لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكَ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ ائْتِ فُلَانًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَحْمِلَكَ»، فَأَتَاهُ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».

ئەبو مەسعوودی ئەنصارى رضی اللہ عنہ دەلیت: پیاویک هات بو خزمەتی پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم گوتی: ئەو پیغمبەری خوا، من و لاخە نەماوە و لاخی سواریم پێ بدە، فەرمووی: «هیچ و لاخیکم لە لا نییه (لەم کاتەدا) تا بتدەم، بەلام بچۆ بو لای فلان کەس کە هیوام وایە پێت بدات»، ئەویش چوو بو لای و لاخی سواری پێ دا، ئینجا هاتەوێ بو خزمەت پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و هەوالی پێ دا (کە و لاخی پێ داوێ)، ئەوجار پیغمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: «هەر کەسیک کە سیکی دیکە پێنوینی بکات بو ریگای چاکە، ئەو بە ئەندازە‌ی ئەو کەسە چاکە‌ی بو دەنووسرێت».

بَابُ فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ

باسيک دهرباره‌ی چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا

۸۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هەر گیز مندال ناتوانیت پاداشتی باوکی بداتەوێ، مەگەر ببینیت باوکی کۆلەیه و ئەویش بیکڕیتەوێ و ئازادی

بکات».

۸۵۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «يَلْعَنُ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَلْعَنُ أَبَاهُ، وَيَلْعَنُ أُمَّهُ، فَيَلْعَنُ أُمَّهُ».

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بیگومان له گه وره ترینی گونا هه کان نه وه یه که سیک نه فرهت له دایک و باوکی بکات»، گوترا: نه ی پیغه مبهری خوا، جا چو ن پیاو نه فرهت له دایک و باوکی ده کات؟ فهرمووی: «(پیاو هه یه) نه فرین له باوکی که سیک ده کات، نه ویش نه فرین له باوکی نه وه ده کات، نه فرهت له دایکی که سیک ده کات، نه وه که سه ش نه فرهت له دایکی نه وه ده کات».

تییینی:

واته: له بهر نه وه ی نه وه ده ستی شخه ری ده کات و ده بیته هو ی نه وه ی که سیکی دیکه جنیو و قسه ی سووک به باوک و دایکی بگوتری ت، نه وه وه کوو نه وه وایه خو ی قسه که بکات و نه فره ته که بکات.

۸۵۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَبَرَّ الْبِرِّ صَلََةُ الْمَرْءِ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ، بَعْدَ أَنْ يُؤَلَّى».

ئین عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له راستیدا باشرین چاکه کاری (که که سیک بیکات) په یوه ندی کومه لایه تی و خوشه ویستییه له گه ل نه وه که سانه ی که خوشه ویست و هاوړی باوکی بووه، (نه وه په یوه ندیه ش) له دوای نه مانې باوکه وه (ده ست پی ده کات)».

بَابُ فِي مَنْ ضَمَّ الْيَتِيمَ

باسيک دهربارهی ئەو کەسەى سەپەرشتیى بیباوکان دەکات

٨٥٨. عَنْ سَهْلِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ». وَقَرَنَ بَيْنَ أَصْبَغِيهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ

سەهل (ڕ) دەگێڕێتەو: پێغه مبهەر (ﷺ) فەرموویهتی: «من و ئەو کەسەى هاوکار و پشٹیوانی بیباوکانه (کەفیلی ژیا نیانه) وەکوو ئەو دوو پەنجەین لە بەهەشتدا». لە کاتی فەرماشته کەدا هەردوو پەنجەى نیو هەراست و پەنجەى شایه تمانى بهیه کەوه جوت کرد (واته: ئاوا لهیهک نزیکن له بهههشتدا).

بَابُ فِي حَقِّ الْجَوَارِ

باسيک دهربارهی مافی دراوسێ

٨٥٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو: أَنَّهُ ذَبَحَ شَاةً فَقَالَ: أَهْدَيْتُمْ لِحَارِي الْيَهُودِيِّ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ».

عەبدوللای کوری عەمر (ڕ) دەگێڕێتەو: مەریکی (بو خیر) سەر بریوو، گوتی: ئەری بەشی دراوسێ جووله کەهەتان داوه؟ چونکە گوتم لە پێغه مبهری خوا (ﷺ) بوو دەیفەرموو: «بەردەوام جیبریل ئامۆزگاری دەکردم و پرایدەسپاردم بە باشبوونم لە گەل دراوسێ، هەتا وا گومانم برد کە دراوسێ میرات لە دراوسێ دەگریت!».

٨٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ».

ئەبو ھورەيرە ر.ھ. دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموويەتى: «ھەر كەسك پرۆاى بە خوا و پرۆزى دواى ھەيە با پرز لە ميوانى بگريت، ھەر كەسك پرۆاى بە خوا و پرۆزى دواى ھەيە با دراوسىكەى ئەزىيەت نەدات، وە ھەر كەسك پرۆاى بە خوا و پرۆزى دواى ھەيە با قسەى چاك بكات، يان بىدەنگ بىت».

بَابُ كَيْفِ الْإِسْتِئْذَانِ

باسى چۆنيەتى مۆلەتوەرگرتن

٨٦١. عَنْ رَجُلٍ مِّنْ بَنِي عَامِرٍ: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي بَيْتٍ فَقَالَ: أَلَيْحَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِحَادِمِهِ: «اخْرُجْ إِلَى هَذَا فَعَلَّمَهُ الْإِسْتِئْذَانَ، فَقُلْ لَهُ: قُلِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟»، فَسَمِعَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟ فَأَذِنَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ، فَدَخَلَ.

پياويك لە بەنو عامير دەگيرتەو: داواى مۆلەتى چوونە ژوورەو ھى لە پىغەمبەر ﷺ کردوو ھە لە مالهو ھەبوو، گوتوويەتى: ئايا بيمە ژوورەو؟ پىغەمبەرىش ﷺ بە خزمەتکارەكەى ھەرموو: «بچۆ دەرى بۆلاى ئەو پياو ھە و فيرى مۆلەتوەرگرتنى بکە و پىي بلئى: (سەرەتا بلئى) السلام عليكم، (ئەوجار بلئى): ئايا بيمە ژوورەو؟ کابراش گونى لىبوو بۆيە گوتى: -السلام عليكم- ئەرى (مۆلەت ھەيە) بيمە ژوورەو؟»، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ مۆلەتى پى دا و کابراش ھاتە ژوورەو ھە. (واتە: سەرەتا سەلامکردن سوننەتە و راستە، ئەوجار بلئى: مۆلەت ھەيە؟).

بَابُ كَمْ مَرَّةً يُسَلِّمُ الرَّجُلُ فِي الْإِسْتِئْذَانِ

باسی نه وهی که پیاو له کاتی مؤله وه توه رگرتندا چه ند جار سه لام ده کات

۸۶۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبِلِ الْبَابَ مِنْ تِلْقَاءِ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ مِنْ رُكْنَيْهِ الْأَيْمَنِ، أَوِ الْأَيْسَرِ، وَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، وَذَلِكَ أَنَّ الدُّورَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا يَوْمَئِذٍ سُتُورًا.

عه بدوللای کوری بوسر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر بهاتبایه بهر ده رگای که سیک به ره و پرووی ده رگا که پانه ده وه ستا و بجیته ژووره وه، به لکوو له گوشه ی راسته وه، یان له گوشه ی چه پی ده رگا وه پاده وه ستا و ده یفه رموو: -السلام علیکم، السلام علیکم- (دوو جار)، نه وه نه و کاته بوو که خانووه کان په رده و دیواری چه وشه یان نه بوو.

بَابُ الرَّجُلِ يَسْتَأْذِنُ بِالذَّقِّ

باسی مؤله توه رگرتن به له ده رگادان (یان جه په س)

۸۶۳. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه: أَنَّهُ ذَهَبَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي دَيْنِ أَبِيهِ فَدَقَّقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟». قُلْتُ: أَنَا، قَالَ: «أَنَا أَنَا»، كَأَنَّهُ كَرِهَهُ.

جابر رضی الله عنه ده گپړته وه: چوو به خزمه ت پیغه مبهر ﷺ له بهر نه و قهرزه ی که له سه ر باوکی بووه، (ده لیت: که چووم) له ده رگام دا، نه ویش فهرمووی: «نه وه کییه؟»، گوتم: منم، فهرمووی: «منم، منم»، وه کوو بلتیت پیی ناخوش بوو (چونکه ده بیت بلتیت: منم فلان که سم، ناوی خوت بلتیت).

بَابُ فِي إِفْشَاءِ السَّلَامِ

باسیك دەر بارەى بڵاو كردنەوێ سلاو

٨٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أُدْلِكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەرێ خوا ﷺ فەرموویەتی: «سوێند بەو کەسەى گىانى منى بە دەستە، ناچنە بە ھەشت ھەتا ئیمان نەھێنن، پڕواشتان تەواو ناییت ھەتا یە کدیتان خۆش نەوێت! جا ئایا کارێکتان بێ بێتم ئەگەر ئەنجامى بدەن بە ھۆیەو ھە کدیتان خۆش دەوێت؟ لەتێو خۆتان سلاو بڵاو بکەنەو».

بَابُ كَيْفِ السَّلَامِ؟

باسى چۆنیەتى سلاوکردن

٨٦٥. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ، ثُمَّ جَلَسَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَشْرٌ»، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ: «عَشْرُونَ»، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ: «ثَلَاثُونَ».

عیمەرانی کۆری حوسەین رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پیاویک ھات بو خزمەت پێغەمبەر ﷺ گوتی: -السَّلَامُ عَلَيْكُمْ-، پێغەمبەریش ﷺ وەلامی سلاو ھە دایەو، پاشان دانیش، ئینجا

پیغمبر ﷺ فرمودی: «ئەو دە»، پاشان یه کیکی دیکه هات و گوتی: -السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ- وه لامي سلاوه که ی دایه وه، ئینجا دانیشت، ئینجا فرمودی: «ئەو بیست» (چونکه وشه ی -ورحمة الله- ی زیاد کرد)، پاشان یه کیکی دیکه هات و گوتی: -السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ-، ئەویش وه لامي سلاوه که ی دایه وه، ئەویش دانیشت، ئینجا فرمودی: «ئەو سی».

تییینی:

مه بهستی خوشه و یستمان ﷺ له وه ی فرمودی: (۱۰) و (۲۰) و (۳۰) واته: ئەو نده خیر و چاکه ی بۆ نووسرا.

بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ بَدَأَ السَّلَامَ

باسیك ده رباره ی گه وره یی ئەو كه سه ی كه سه رته تا سلاو ده كات

۸۶۶. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ».

ئەبو ئومامه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغمبره ی خوا ﷺ فرمودیه تی: «له پیشتین كه س (شایسته بیت به پاداشتی خوا) له لای خوا، ئەو كه سه یه كه سه رته تا سلاو ده كات».

بَابُ مَنْ أَوْلَى بِالسَّلَامِ؟

باسی ئەوه ی كه كی له پیشتره بۆئەوه ی سه لام بكات؟

۷۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ،

وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ».

نه‌بو هوږه‌پړه ﷺ ده‌لټ: پڼغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «(ياساكه به‌و جوړه‌يه) گچكه سه‌لام له گه‌وره ده‌كات، نه‌و كه‌سه‌ى پړى ده‌كات سه‌لام له كه‌سى دانېشتو ده‌كات، هه‌روه‌ها كه‌مېش سه‌لام له زوړان ده‌كن».

بَابُ فِي السَّلَامِ عَلَى النِّسَاءِ

باسيک ده‌رباره‌ى سه‌لام‌کردن له ئافره‌تان

٨٦٨. عَنْ أَسْمَاءِ ابْنَةِ يَزِيدَ: مَرَّرَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ ﷺ فِي نِسْوَةٍ فَسَلَّمَ عَلَيْنَا.

نه‌سائى كچى يه‌زيد ده‌گېږيته‌وه: پڼغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لاماندا تېپه‌رى كو‌مه‌ليك ئافره‌ت بووين، نه‌وېش سه‌لامى لى كړدين.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِيَامِ

باسى نه‌وه‌ى هاتووه‌ ده‌رباره‌ى له‌به‌ره‌ه‌ستان

٨٦٩. عَنِ الْبَرَاءِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا».

به‌راء ﷺ ده‌لټ: پڼغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «هه‌ر دوو موسولمانيك به‌يه‌ك بگهن و ته‌وقه له‌گه‌ل يه‌كدى بكهن، نه‌وه بينگومان له گونا‌هه‌كانيان ده‌بوو‌ردرين پېش نه‌وه‌ى له‌يه‌كدى جيا بينه‌وه».

٨٧٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ أَهْلَ قُرَيْظَةَ لَمَّا نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدٍ أَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ فَجَاءَ عَلَى حِمَارٍ أَقْمَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ أَوْ إِلَى

خَيْرُكُمْ»، فَجَاءَ حَتَّى قَعَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئەبو سەعیدی خودری ﷺ دەگێڕێتەو: کاتیەک بەنو قورەیزە هاتن پازی بوون بە دادوەریی سەعد ﷺ، پیغمبەر ﷺ ناردی بەدوایدا، ئەویش بەسواری گویدرێژێکی سپی هات، جا پیغمبەر ﷺ فرمووی: «لەبەر گەورە کەتان یان لەبەر باشترینتان هەستەو»، جا کە هات لە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ دانێشت.

تییینی:

ئەم فرموودەیە ئەوەی تێدایە کە هەستانەو وەك پێزنواندن بۆ کەسی پێزدار و براگەورە و کەسی بەتەمەن دروستە، بەتایبەت ئەگەر لەنیو کۆمەلگایەك هەلەستانەو مانای بەسووک سەیرکردن و بێپێزی لێ وەرەگیرا، گرینگە پەچاوی نەریت و باوی ئەو کۆمەلگایە بکەیت.

نیوہرۆك

- ٧ سیفہ تہ کانی و شکو و گہورہ بی ﷺ
- ٩ چہ ند پرتنایہ کی پیوست یو خونہری خوشہ ویست
- ١٠ پیشہ کی
- ١٢ بہرنامہ ی کارکردمان لہم پرۆژہ یہ:
- ١٤ پوختہ ی ژبانی ئیام نہ بو داود ﷺ
- ٢٢ بہرتووی پاکو خاوتنی
- ٢٢ باسی دوورکەوتنہ و خۆپہ نادان لہ کاتی سہرئاو کردندا
- ٢٣ باسی ئەو (دوعایہ ی) مرؤف دەیلێت لہ کاتی چوونہ سہرئاو
- ٢٣ باسیک دہربارہ ی کەسیک کە بەیدەستوێژی یادی خوا بکات
- ٢٤ باسی ئەو (زیکرہ ی) مرؤف دەیلێت لہ کاتی دەرچوون لہ سہرئاو
- ٢٤ باسی سیواک
- ٢٥ باسی پیوستییہ تی (فہرزیہ تی) دەستوێژ
- ٢٥ باسی ئەوہ ی کە ئاو پیس ناییت
- ٢٦ باسی دەستوێژ شوشتن بہ ئاوی پاشاوە ی سہگ
- ٢٧ باسی پاشاوە ی پشیلہ
- ٢٩ باسی دەستوێژ شوشتن بہ ئاوی دہریا
- ٢٩ باسیک دہربارہ ی ئەوہ ی ئایا پیاو دہتوانیت لہ تہنگاویدا نوێژ بکات؟
- ٣٠ باسی زیادہرۆییکردن لہ (بہ کارھێنانی) ئاودا
- ٣١ باسیک دہربارہ ی جوان دەستوێژ شوشتن
- ٣١ باسیک دہربارہ ی ئەوہ ی کەسیک پیش دەستشوشتن دەست بخاتہ نیو دہفری ئاوە کە
- ٣٢ باسی چۆنیہ تی دەستوێژی پیغہ مہر ﷺ

- باسى دەست خستنه نيو ريش (له كاتى دەستنويز) ۳۲
- باسى مەسحکردن لەسەر خوففەكان ۳۳
- باسى كاتدانان بۆ مەسحکردن ۳۳
- باسى چۆنیهتى مەسحکردن ۳۴
- باسى ئەو زىكرەى كە مرقوف لەدواى دەستنويز دەيليت (له زىكرەكان) ۳۵
- باسى كەسيك هەر پينچ نويزە كە بە يەك دەستنويزەو بەكات ۳۶
- باسىك دەر بارەى ئەو ئەگەر كەسيك گومانى هەبوو لە دەستنويزشكانى ۳۷
- باسىك دەر بارەى دەستنويز شوشتنەو بەهۆى خەوتن ۳۷
- باسىك دەر بارەى مەزى ۳۸
- باسى دەستنويز شوشتنەو بۆ كەسيك كە دەيهويت دووبارە سەرچيى بكات ۳۹
- باسىك دەر بارەى خەوتنى كەسى لەشگران ۳۹
- باسىك دەر بارەى تەوقەکردنى كەسى لەشگران ۴۰
- باسىك دەر بارەى ئىمام كە لەشگران بيت و پيشنويزى بۆ خەلك بكات و لەبىرى نەيت ۴۰
- باسىك دەر بارەى ئەو كەسەى لە خەودا تەرى بيبيت ۴۱
- باسىك دەر بارەى خۆشوشتن بەهۆى لەشگرانى ۴۱
- باسىك دەر بارەى ئەو كە ئافرەت قزى بەستبوو، بۆ خۆشوشتن دەيكاتەو ۴۲
- باسىك دەر بارەى خواردن و تىكەلاوى لە گەل ئافرەتى حەيزدار ۴۲
- باسىك دەر بارەى چوونە لاى ئافرەتى حەيزدار (بۆ سەرچيى) ۴۳
- باسى ئەوانەى پىوايهتى ئەوهيان كەردووه: ئەگەر حەيز تەواو بوو ئافرەت واز لە نويز ۴۴
- ناهييت ۴۴
- باسى تەيه مموومکردن ۴۴
- باسىك دەر بارەى خۆشوشتن لە پوژى هەينيدا ۴۵
- باسى ئەوهى كە مىزى مندال بەر پۆشاك بكەويت ۴۶
- باسى زەوييەك كە مىزى لەسەر دەكریت ۴۷

- باسيڭ دهرباره‌ی پاکبونه‌وه‌ی زه‌وی کاتيک وشک ده‌بيته‌وه ۴۸
- باسی پیسییه‌ک بهر نه‌عل بکه‌ویت (نه‌عل و پیلاو) ۴۸
- په‌رتووک‌ی نوڙ ۵۰
- باسی فه‌رزیوونی نوڙ ۵۰
- باسيڭ دهرباره‌ی کاته‌کانی نوڙ ۵۱
- باسيڭ دهرباره‌ی کاتی نوڙی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و چۆنیه‌تی نوڙکردنی تییاندا ۵۲
- باسيڭ دهرباره‌ی کاتی نوڙی عیسا ۵۲
- باسيڭ دهرباره‌ی کاتی نوڙی به‌یانی ۵۴
- باسيڭ دهرباره‌ی پارڙگاریکردن له‌ کاتی نوڙه‌کان ۵۴
- باسيڭ دهرباره‌ی نه‌وه‌ که‌ تیام نوڙه‌که‌ی دوا بخات و له‌ کاتی خۆی نه‌یکات ۵۵
- باسيڭ دهرباره‌ی نه‌وه‌ که‌سه‌ی ده‌خه‌ویت له‌ کاتی نوڙ یاخود له‌ بیرى ده‌چیت ۵۷
- باسی دروستکردنی مزگه‌وت له‌ ټیو مالاندا ۵۹
- باسيڭ دهرباره‌ی نه‌وه‌ زیکره‌ی مروّف ده‌لیت: له‌ کاتی چوونی بو ټیو مزگه‌وت ... ۵۹
- باسی نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی نوڙ له‌ کاتی چوونه‌ ټیو مزگه‌وت ۶۰
- باسيڭ دهرباره‌ی پڼگه‌ و پاداشتی دانیشتن له‌ مزگه‌وتدا ۶۰
- باسی که‌ی فه‌رمان ده‌کړیت به‌ منداّل نوڙ بکات؟ ۶۱
- باسی چۆنیه‌تی بانگدان ۶۱
- باسيڭ دهرباره‌ی قامه‌ت ۶۴
- باسی ده‌نگبه‌رزکردنه‌وه‌ له‌ بانگداندا ۶۴
- باسی نه‌وه‌ی که‌ پیویسته‌ له‌سه‌ر بانگبږ ټاگای له‌ کاتی بانگدان بیت ۶۴
- باسی نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی پارانه‌وه‌ له‌ نیوان بانگ و قامه‌تدا ۶۵
- باسی نه‌وه‌ی که‌ ده‌گوتریت له‌ کاتی گوښیستبوونی بانگبږ ۶۵
- باسی نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی دوعا و پارانه‌وه‌ له‌ کاتی بانگدا ۶۷
- باسی ده‌رچوون له‌ مزگه‌وت له‌دوای بانگدان ۶۷

- باسىڭ دەر بارەى ئەوەى قامەت كراوہ و ئىيام نەھاتوۋە و خەلك بەدانىشتەوہ چاۋەرپى
 ۶۸ دەكەن.
- باسىڭ دەر بارەى ھەرپەشەى وازھىنەرانى نوپۇزى بەكۆمەل
 ۶۸
- باسىڭ دەر بارەى پىڭگە و گەرەبى نوپۇزى بەكۆمەل
 ۶۹
- باسى ئەوہى ھاتوۋە دەر بارەى گەرەبى و پاداشتى پىكردن بۇ نوپۇزى
 ۶۹
- باسى ئەوہى ھاتوۋە دەر بارەى چوون بۇ نوپۇزى بەتارىكى
 ۶۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەو كەسەى دەچىت بۇ مزگەوت و نوپۇز تەواۋ بوۋە
 ۷۰
- باسى ئەوہى ھاتوۋە دەر بارەى چوونى ژنان بۇ مزگەوت
 ۷۱
- باسىڭ دەر بارەى كۆباسى پىشونپۇزى و گەرەبىيەكەى
 ۷۳
- باسى پىشونپۇزىكردى مىوان
 ۷۳
- باسى پىشونپۇزىكردى بەدانىشتەوہ
 ۷۴
- باسى ئىيام كە دواى سەلامدانەوہ پروۋى بۇ لاي خەلك دەسوۋرپىت
 ۷۵
- باسى ئەوہى كە فەرمان كراوہ بە نوپۇزخوۋىن لەپەپرەوكردى ئىيام
 ۷۵
- باسى پىڭ و راستكردى پىزەكانى نوپۇزى
 ۷۶
- باسى ئەوہ سوننەتە كى لەدواى ئىيام بىت لە پىزدا، كى ناپەسندە دوا بىكەوۋىت
 ۷۷
- باسى ئەو كەسەى بەتەنيا نوپۇز دەكات لەدواى پىزى نوپۇزخوۋىنان
 ۷۷
- باسى كەسىك كە پىش چوونە پىزى نوپۇزخوۋىنان دەچىتە پىكۋەوہ
 ۷۸
- باسى ئەو شتەى كە نوپۇزخوۋىن دەيكات بە بەرەست
 ۷۸
- باسى فەرمانكردى بە نوپۇزخوۋىن بە پالنان بەو كەسەى كە دەبەوۋىت لە پىشەوہ تىپەپىت
 ۷۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەوہى كە سوترەى ئىيام سوترەى نوپۇزخوۋىنانىشە
 ۷۹
- باسى ئەوہى كە گوتوۋىتەنى: ئافرەت نوپۇز ناپىت
 ۸۰
- باسى بەرزكردەوہى دەستەكان لە نوپۇزدا
 ۸۱
- باسى دەستپىكى نوپۇزى
 ۸۱
- باسى ئەو كەسانەى دەلین: ئەگەر لە دوۋەم پىكاتدا ھەستايەوہ دەست بەرز دەكاتەوہ
 ۸۲

- باسی ئەو دوعایانەى نوێزى پى دەست پى دەکرىت. ۸۲
- باسی ئەوانەى بە زىکرى (سبحانک اللھم وبھمدک) دەست بە نوێژ دەکەن. ۸۳
- باسی کورتکردنەوہى نوێژ بەھۆى ڤوودانى ڤووداویک. ۸۴
- باسیک دەربارەى کورتکردنەوہى نوێژ. ۸۵
- باسی ئەوہى ھاتووہ دەربارەى ڤورٹانخویندن لە نوێزى نیوہ ڤوڤا. ۸۶
- باسی ئەوہى خویندنى فاتیحەى پى ناپەسندە کاتیک ئیھام بەدەنگى بەرز ڤورٹانى خویند. ۸۷
- باسی ئەوہى کە نەخویندەوار و غەیرە عەرەب خویندنى چ ئەندازەیک لە ڤورٹانیان بەسە. ۸۷
- باسی دانیشتن لە نىوان ھەردوو سوجدەکەدا. ۸۸
- باسی دوعاکردنى نىوانى سوجدەکاندا. ۸۹
- باسی نوێزى کەسیک کە پىشتى ڤیک ناکاتەوہ لە ڤکووع و سوجدە. ۸۹
- باسی ئەوہى مرقوف دەبلیت لە ڤکووع و سوجدەکانیدا. ۹۰
- باسیک دەربارەى دوعا لە ڤکووع و سوجدەدا. ۹۱
- باسی پارانەوہ لە نوێژدا. ۹۳
- باسی سوجدە بردن لەسەر لووت و دەم و چاو. ۹۴
- باسی گریان لە نوێژدا. ۹۴
- باسی ناپەسندى وەسوەسە و دالغە لە نوێژدا. ۹۵
- باسی ئاوردانەوہ لەتێو نوێژدا. ۹۵
- باسی جوولەکردن لەتێو نوێژدا. ۹۶
- باسی وەلامدانەوہى سەلام لەتێو نوێژدا. ۹۷
- باسی گوتنى ئامین لەدواى ئیھامەوہ. ۹۷
- باسی چەپلەلیدان لە نوێژدا. ۹۸
- باسی ئامازەکردن لەتێو نوێژدا. ۹۸
- باسی ڤیاویک لەتێو نوێژدا خوێ بە گۆچانەکەى دابدات. ۹۹

- باسى رېڭرىكرىدن لە قىسە كىردن لە نېۋەزۇدا ۱۰۰
- باسى تەحيات ۱۰۱
- باسى سەلاۋاتىدان لە سەر يېڭەمبەر ﷺ لەدۋاى تەحيات ۱۰۲
- باسى ئەۋەى دەگۈترىت لەدۋاى تەحيات ۱۰۲
- باسىك دەر بارەى سەلامدانەۋە (لە نۆزۇدا) ۱۰۳
- باسى (اللە اكبر) كىردن لەدۋاى نۆزۇ ۱۰۴
- باسىك: ئەگەر كەسىك يېنىچ پىكات نۆزۇ كىرد ۱۰۵
- باسى نۆزۇ سۈننەتى پىۋا لە مالىكەى خۇيدا ۱۰۵
- باسەكانى نۆزۇ ھەينى ۱۰۶
- باسى يېڭە ۋ گەۋرەى پۇزۇ ۋ شەۋى ھەينى ۱۰۶
- باسى يېڭە ۋ گەۋرەى پۇزۇ ھەينى ۱۰۷
- باسى ئەنجامدانى نۆزۇ ھەينى لە پۇزۇكى باراناۋىدا ۱۰۷
- باسى نۆزۇ ھەينى بۇ كۆيلە ۋ ئافرىت (ئايلا لە سەر ئەۋان پىۋىستە؟) ۱۰۸
- باسىك: ئەگەر پۇزۇ ھەينى ۋ پۇزۇ جەزىن كەۋتە يەك پۇزۇ ۋە ۱۰۸
- باسى لە پۇزۇ ھەينى لە نۆزۇ بەيانى چى بخۋىترىت؟ ۱۰۹
- باسىك دەر بارەى دانانى مېنبەر ۱۰۹
- باسى دانىشتىن كاتىك ۋ تارخۋىن دەچىتە سەر مېنبەر ۱۱۰
- باسى كۈرتكىر دىنەۋەى ۋ تار ۱۱۰
- باسى قىسە كىردن لە كاتىكدا ۋ تارىيىز ۋ تار دەدات ۱۱۱
- باسى مۇلەتۋەر گىرتى كەسى دەستىۋىز شىكاۋ لە ئىيام ۱۱۱
- باسىك: كاتىك كەسىك دەچىتە مزگەۋت ۋ تارىيىز ۋ تار دەدات ۱۱۲
- باسى ھەنگاۋنان بەسەر شان ۋ مىلى خەلىكىدا لە پۇزۇ ھەينىدا ۱۱۳
- باسى ئەۋە كەسەى بە پىكاتىكى نۆزۇ ھەينى پادەگات ۱۱۳
- باسى ئەۋە (كە سۈننەتە) لە نۆزۇ ھەينىدا چى سوۋرەتىك دەخۋىترى ۱۱۴

- باسی نوئیزی هەردوو جەژنە کە (پەمەزان و قوربان) ١١٤
- باسی (کاتی) و تاری پۆژی جەژن ١١٥
- باسی (الله اکبر) گوتن لە جەژنە کاندای ١١٦
- باسی ئەوەی کە لە جەژنی قوربان و پەمەزاندا دەخوێندرێت ١١٦
- کۆباسی بابەتە کانی نوئیزی داواکردنی باران و لقو پۆبە کانی ١١٧
- باسیک دەربارە ی ئەو کەسە ی نوێژە بارانە دە کات کە ی پۆشا کە ی هەڵدە گیرێتە وە ١١٨
- باسی دەست بەرزکردنە وە لە کاتی دوواکردن لە نوێژە بارانە دا ١١٨
- باسی نوئیزی خۆرگیران ١١٩
- باسی قورئان خوێندن لە نوئیزی خۆرگیراندا ١٢٠
- باسی چارە دان بۆ نوئیزی خۆرگیران ١٢٠
- باسی خێرکردن لە کاتی خۆرگیراندا ١٢١
- ئەو شتانە ی پە یوە ندیان هە یە بە نوئیزی سە فەرە وە ١٢١
- باسی نوئیزی گە شتیار ١٢١
- باسی ئە وە کە چ کاتیک (گە شتیار) نوێژە کە ی کورت دە کاتە وە ١٢٢
- باسی بانگدان لە گە شتدا ١٢٢
- باسی کۆکردنە وە ی دوو نوێژە کان ١٢٣
- باسی قورئان خوێندن کورت لە نوئیزی گە شتدا ١٢٥
- باسی ئە نجامدانی نوئیزی سوننەت و نوئیزی ویتەر بە سواری و لاخ ١٢٥
- باسی نوێژ کردن بکات بە سواری بە هۆی پاسا وە وە ١٢٥
- باسی ئە وە کە لە چ کاتیک گە شتیار نوێژ بە تە وای دە کات ١٢٦
- باسی ئە وە ی پە یوە سته بە نوئیزی سوننەت و ئە و پرکاتانە ی کە سوننەتن ١٢٧
- باسی دوو پرکات (سوننەتی پیش نوئیزی) بە یانی ١٢٧
- باسی پوخت و ئاسانکردنی دوو پرکات سوننەتی پیش نوئیزی بە یانی ١٢٨
- باسی ئە و کەسە ی نوئیزی چوو وە کە ی دە یگیرێتە وە ١٢٩

- باسی چوار پکات پیش نویژی نیوه پۆ و چوار پکات دواى نویژی نیوه پۆ. ۱۲۹
- باسی نویژی (سوننه تی) پیش نویژی شیوان. ۱۳۰
- باسی نویژی چیشته نگاو. ۱۳۱
- باسیك ده باره ی نویژی پۆژ. ۱۳۲
- باسی هه ستانه وه بۆ شه ونویژ. ۱۳۲
- باسی كه سیك نه تی هیناوه شه ونویژ بکات كه چی ده خه ویت. ۱۳۳
- باسی شه ونویژ دوو پکات دوو پکاته. ۱۳۴
- باسیك ده باره ی دهنگ بهرز کردنه وه له قورئان خویندنی شه ونویژدا. ۱۳۴
- باسیك ده باره ی شه ونویژ. ۱۳۶
- باسی فه رمانکردن به هاوسهنگی له نویژدا (نه کورت نه دريژ). ۱۳۸
- باسیك ده باره ی شه و زیندوو کردنه وه له مانگی په مه زاندا. ۱۳۹
- باسیك ده باره ی شه وی قه در. ۱۴۰
- باسه کانی به شبهه شکردنی قورئان و به ته رتیل خویندنه وه ی قورئان. ۱۴۱
- باسیك ده باره ی شه وه ی كه له چه ند پۆژدا قورئان بخویندريت. ۱۴۱
- باسی شه و بابه تانه ی په یوه ندی به سوجه وه هه یه و چه ند سوجه ی قورئان خویندن هه یه له قورئاندا. ۱۴۳
- باسی شه وه ی ده گوتريت له سوجه دا. ۱۴۳
- باسی شه و بابه تانه ی په یوه ندی به ویتروه هه یه. ۱۴۳
- باسی به لگه ی شه وه كه ویترونه ته. ۱۴۳
- باسی قونووت خویندن له ویتردا. ۱۴۴
- باسیك ده باره ی کاتی ویترونه. ۱۴۵
- باسی هاندان بۆ شه ونویژ. ۱۴۶
- باسیك ده باره ی پاداشتی قورئان خویندن. ۱۴۶
- باسی سوورپه تی فاتیهه. ۱۴۷

- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی ئایه‌تی کورسی ۱۴۷
- باسیك ده‌بارهی پیگه‌ی سووره‌تی ئیخلاص ۱۴۸
- باسی دوعا و پارانه‌وه ۱۴۹
- باسی ئه‌وه‌ی که ده‌گوتریت دوا‌ی سه‌لامدانه‌وه ۱۵۱
- باسیك ده‌بارهی داوا‌ی لیخوشبوون کردن ۱۵۳
- باسی ناپه‌سندی دوعا‌کردنی خراب له‌ منداڵ و مال و سامانی خۆت ۱۵۵
- باسی سه‌لاواتدان له‌سه‌ر غه‌یری پیغه‌مبه‌ر ﷺ (ئایا دروسته‌ یان نا؟) ۱۵۶
- باسی دوعا کردن به‌نهیئنی بو موسولمان ۱۵۶
- باسی که‌سیك که له‌ که‌سانیک بترسیت چی ده‌لیت؟ ۱۵۷
- باسیك ده‌بارهی په‌ناگرتن ۱۵۷
- په‌رتووکی زه‌کات ۱۶۰
- باسی ئه‌و شتانه‌ی زه‌کاتیان تیدا واجبه ۱۶۰
- باسی ئه‌وه‌ی که که‌نز چیه‌؟ هه‌روه‌ها باسی زه‌کاتی خشل ۱۶۱
- باسی ئه‌و پیاوه‌ی شتیکی کردۆته‌ خیر و دوا‌ی ده‌یکرپته‌وه ۱۶۲
- باسی زه‌کاتی کۆبله ۱۶۳
- باسی زه‌کاتی کشتوکال ۱۶۳
- باسی زه‌کاتی سه‌رفیتره ۱۶۴
- باسی که‌سیك ده‌وله‌مه‌ند بیت و بو‌ی دروست بیت زه‌کات وه‌ربگریت ۱۶۶
- باسی ئه‌ندازه‌ی ئه‌و زه‌کاته‌ی ده‌دریت به‌ یه‌ك که‌س ۱۶۶
- باسی ناپه‌سندی داوا‌کردن ۱۶۷
- باسی پیدان (ی یارمه‌تی) له‌به‌ر خاتری ناوی خوا ۱۶۷
- باسی پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر خه‌زینه و به‌یتولمالی موسولمانانه ۱۶۸
- باسیك ده‌بارهی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ۱۶۸
- باسیك ده‌بارهی چرووکی ۱۶۹

- ١٧٢ بهرتووکی شتی دۆزراوه
- ١٧٤ بهرتووکی پۆرپهسمی چهج
- ١٧٤ باسی فهزبوونی چهج
- ١٧٥ باسیك ده‌باره‌ی ئافرهت به‌بی مه‌چرهم چهج بکات
- ١٧٦ باسی بازراگانیکردن له کاتی چهج
- ١٧٦ باسیك ده‌باره‌ی چه‌جکردنی منداڵ
- ١٧٧ باسیك ده‌باره‌ی میقاته‌کان (شوینه‌کانی ئیحرابه‌ستن)
- ١٧٨ باسی بۆن له خۆدان له کاتی ئیحرامدا
- ١٧٨ باسیك ده‌باره‌ی مانگای قوربانی (په‌شه‌ولاخ: مانگا، گا، گامیش)
- ١٧٨ باسیك ده‌باره‌ی نه‌جامدانی چهج و عومره‌ به‌یه‌که‌وه
- ١٧٩ باسی که‌سیك چهج له‌بری که‌سیکی دیکه بکات
- ١٧٩ باسی ماچکردنی به‌رده‌ په‌شه‌که
- ١٨٠ باسی پارانه‌وه له ته‌وافدا
- ١٨٠ باسی پاوه‌ستان له عه‌ره‌فه
- ١٨١ باسی که‌سیك شه‌وانی مینا له مه‌که‌که بمینیتته‌وه (ئایا دروسته‌؟)
- ١٨١ باسیك ده‌باره‌ی په‌جمکردنی شه‌یتان
- ١٨٢ باسی سه‌رتاشین و کورته‌کردنه‌وه‌ی
- ١٨٣ باسی ته‌وافی ئیفازه له کاتی چه‌جدا
- ١٨٣ باسی ته‌وافی مالئاوایی
- ١٨٤ باسیك ده‌باره‌ی سه‌ردانکردنی مه‌دینه
- ١٨٤ باسیك ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی له مه‌دینه چه‌رامه
- ١٨٤ باسی سه‌ردانکردنی گۆرستان
- ١٨٦ بهرتووکی هاوسه‌رگیری
- ١٨٦ باسی هاندان بۆ هاوسه‌رگیریکردن

- باسی فرمانکردن به هاوسه رگيرکردن له گه ل کهسی پابه ند به ئيسلام ۱۸۷
- باسی ئه وهی هه رچی به ره چه له ك حه رام ده بیئت، به هوی شیریدانی شه وه حه رام ده بیئت ۱۸۸
- باسی ئه وهی که ئایا که متر له پینج جار شیر خواردن ده یکاته مه حره م ۱۸۸
- باسی ئه و ئافره تانه ی که نابیت پیاو به یه که وه له ژیر نیکاحی خۆیدا کۆیان بکاته وه ۱۸۹
- باسیك ده رباره ی ژن به ژن ۱۹۰
- باسیك ده رباره ی حه لاکردن ۱۹۰
- باسیك ده رباره ی ناپه سندی داخوازی پیاویك به سه ر داخوازی برا که یه وه ۱۹۱
- باسیك ده رباره ی که سیك ده یه ویت ئافره تیک بخوازیئت، دروسته بروات سه یری بکات ۱۹۱
- باسیك ده رباره ی سه ره شتیار ۱۹۲
- باسیك ده رباره ی وه رگرتی بۆ چوونی ئافره ت (کاتی ماره پرین) ۱۹۲
- باسی ماره یی ۱۹۳
- باسی ئه وهی ده گوتریت وه ك پیروزیایی بۆ کهسی تازه زه واجر دوو ۱۹۴
- باسیك ده رباره ی دابه شکردنی شه وه کان له نیوان هاوسه راندا ۱۹۴
- باسی پیاویك ژنه که ی مه رچی بۆ دابیت که له شوینی خوی بمینیتته وه ۱۹۵
- باسیك ده رباره ی مافی ئافره ت له سه ر پیاوه که ی ۱۹۵
- باسیك ده رباره ی لیدانی ئافره تان ۱۹۶
- باسی ئه وهی فرمان کراوه به چاوداخستن له حه رام ۱۹۶
- باسیك ده رباره ی کۆباسی هاوسه رگیری ۱۹۸
- باسیك ده رباره ی که فاره تی پیاویك بچیتته لای خیزانی له حه یزدا ۱۹۸
- په رتووی ته لاق (جیا بوونه وه) ۲۰۰
- کۆباسه کانی بابه تی جیا بوونه وه (طلاق) ۲۰۰
- باسیك ده رباره ی ئه و پیاوه ی ژنیک له میرده که ی هه لده گیریتته وه (خوی ماره ی ده کات) ۲۰۰

- باسىك دەر بارەى ئافرىتىك داۋا لە پياۋەكەى دەكات كە ھاۋسەرەكەى تەلاق بدات ۲۰۱
- باسىك دەر بارەى تەلاقى سوننى (شەرى) ۲۰۱
- باسىك دەر بارەى پەيوەندى نىت بە تەلاقەۋە ۲۰۲
- باسىك دەر بارەى پەيوەندى خوتخوتە بە تەلاقەۋە ۲۰۲
- باسىك دەر بارەى خولع (خۇداپىنىى ژن لە مىردەكەى) ۲۰۳
- باسىك: ئايا ئەگەر مىرد بوۋە موسولمان ژنەكەى بۇ دەگەپىندىتەۋە؟ ۲۰۳
- باسى ئەۋەى كە مىندال لەسەر جىگەى كى لەدايك بىت ھى ئەۋە ۲۰۴
- باسىك دەر بارەى گىرانەۋەى ئافرىت (دۋاى تەلاقدان) ۲۰۵
- باسىك دەر بارەى كەنيزەكەى كە مىردەكەى بىرىت (ئايا عىددەى ئەم چەندە؟) ۲۰۵ ...
- باسى ئافرىتى سى جار تەلاقداۋا ناتوانىت شوۋ بىكەتەۋە بە مىردەكەى، تا شوۋ بەپياۋىكى
- دىكە نەكات ۲۰۶
- باسىك دەر بارەى بەگەرەزانىنى زىنا ۲۰۶
- پەرتۈۋكى پۇژۋو ۲۰۸
- باسى مانگى كۈچى (جار ۋايە سىيە) جارى ۋايە بىست و تۈيە ۲۰۸
- باسىك: ئەگەر مانگى يەكشەۋەى شەعبان بەھۋى ھەۋر ديار نەبوۋ ۲۱۰
- باسى ئەۋەى دەلىت: ئەگەر ھەۋر بوۋ ئىۋە سى (پۇژ) بەپۇژۋو بن ۲۱۱
- باسىك دەر بارەى كەسىك ھەموو شەعبان بەپۇژۋو دەبىت و دەيگەيەنىت بە پەمەزان
- ۲۱۱
- باسىك دەر بارەى شايتەدانى يەك كەس لەسەر بىنىنى مانگى نۆى (ى يەكشەۋەى)
- پەمەزان ۲۱۲
- باسىك دەر بارەى جەختكردەۋە لەسەر پارشيوكردن ۲۱۲
- باسى كاتى پارشيوكردن ۲۱۳
- باسىك دەر بارەى ئەۋ كەسەى گۆى لە بانگ دەبىت و قاپى بەدەستەۋەيە ۲۱۳
- باسى ئەۋەى كە سوننەتە بەپەلە و لە كاتى خۇيدا پۇژۋو بشكىنرىت ۲۱۴
- باسى پۇژۋوشكاندن پىش خۇرئاۋابون ۲۱۴

- باسيڭ دەر بارەى بەرپۇژووبوون بەيچ پىچراندن (پۇژ و شەو) ۲۱۵
- باسى غەيپە تىكرىدىن بۇ كەسى پۇژوۋەوان ۲۱۵
- باسى كەسى پۇژوۋىگىر بەئەنقەست خۇي پىشپىتتەۋە ۲۱۶
- باسى ماچكىردىن بۇ پۇژوۋەوان ۲۱۶
- باسى كەسىڭ (پۇژوۋىگىر) لەيىرى چوۋ شتى خوارد ۲۱۷
- باسى دواخستنى گىپرانەۋەى مانگى رەمەزان ۲۱۷
- باسيڭ دەر بارەى ئەۋ كەسەى مردوۋە و پۇژوۋ قەرزدار بوۋە ۲۱۷
- باسى بەرپۇژووبوون لە سەفەردا ۲۱۸
- باسى ھەلبىزاردنى بەرپۇژوۋنەبوون لە گەشتدا ۲۱۸
- باسيڭ دەر بارەى بەرپۇژووبوون لە جەئەننەكان ۲۱۹
- باسى ناپەسندى تايپە تىكرىدىن پۇژى ھەينى بەرپۇژوۋىگىرتىن ۲۱۹
- باسيڭ دەر بارەى بەرپۇژووبوون لە مانگى موخەپرەمدا ۲۲۰
- باسيڭ دەر بارەى بەرپۇژووبوون لە مانگى شەعباندا ۲۲۱
- باسيڭ دەر بارەى پۇژوۋىگىرتى شەش پۇژ لە شەۋال ۲۲۱
- باسيڭ دەر بارەى پۇژوۋىگىرتى دوۋشەممە و پىنجشەمەن ۲۲۱
- باسيڭ دەر بارەى پۇژوۋىگىرتى دە پۇژى سەرەتاي مانگى زىلحىججە ۲۲۲
- باسيڭ دەر بارەى پۇژوۋىگىرتى سى پۇژ لە ھەموۋ مانگىكىدا ۲۲۳
- باسيڭ دەر بارەى ئەۋەى كە پۇژوۋىگىر بانگ دەكرىت بۇ خواردنى ھاۋسەرگىرى ۲۲۴
- باسى ئىعتىكاف (لە مزگەۋتدا) ۲۲۴
- باسى ئەۋ كەسەى لە ئىعتىكافە و دروستە بىچىتەۋە مائەۋە بۇ پىۋىستى خۇي ۲۲۵
- پەرتوۋكى تىكۋشان لەپىناۋ خوادا ۲۲۶
- باسى كۆچكىردىن و شوينى نىشتەجىبوونى دەشتەكيان ۲۲۶
- باسيڭ دەر بارەى ئەۋەى ئايا كۆچكىردىن كۆتايى ھاتوۋە؟ ۲۲۷
- باسيڭ دەر بارەى بەردەۋامبوونى جىھاد ۲۲۸

- ۲۲۸ باسیك ده‌رباره‌ی پاداشتی جیهادکردن
 ۲۲۹ باسیك ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ی گه‌رانه‌وه له جیهادکردن له‌پیناو خوای به‌رز
 ۲۲۹ باسیك ده‌رباره‌ی ئەو كه‌سه‌ی بی‌پروایه‌کی كوشتووه
 ۲۳۰ باسیك ده‌رباره‌ی ئەو س‌ریه‌ی (ده‌چیت بۆ غه‌زا) غه‌نیمه‌تی ده‌ست ناكه‌وێت
 ۲۳۰ باسیك ده‌رباره‌ی ئیشك‌گری به‌ران‌به‌ر دوژمن
 ۲۳۱ باسی ناپه‌سندی وازه‌ینان له‌ غه‌زا
 ۲۳۱ باسیك ده‌رباره‌ی مۆله‌تدان بۆ كه‌سی خاوه‌ن پاساو نه‌چیت بۆ جیهاد
 ۲۳۲ باسی ئەندازه‌ی پتووست بۆ تیکۆشان له‌پیناو خوا
 ۲۳۲ باسیك ده‌رباره‌ی بویری و ترسنۆکی
 ۲۳۳ باسیك ده‌رباره‌ی تیرهاو‌یشتن
 ۲۳۳ باسی ئەو كه‌سه‌ی ده‌جه‌نگیت بۆ ئەوه‌ی وشه‌ی خوا به‌رز بێت
 ۲۳۴ باسیك ده‌رباره‌ی پێگه‌ و پاداشتی شه‌هیدی
 ۲۳۴ باسیك ده‌رباره‌ی شه‌فاعه‌ت‌کردنی شه‌هید
 ۲۳۵ باسیك ده‌رباره‌ی ئەو پیاوه‌ی جیهاد ده‌كات و دایك و باو‌کی پیناننا‌خۆشه
 ۲۳۶ باسیك ده‌رباره‌ی غه‌زا‌کردنی ئاف‌ره‌ت
 ۲۳۶ باسی دوعا‌کردن له‌ کاتی پێك‌گه‌یشتن (ی سوپای موسوڵمانان و سوپای كاف‌ران)
 باسیك ده‌رباره‌ی كه‌سیك داوای شه‌هیدی له‌ خوای گه‌وره‌ بكات (خوای گه‌وره‌ پله‌ی
 ۲۳۷ به‌رزی شه‌هاده‌تی یێ بیه‌خشیت)
 ۲۳۷ باسیك ده‌رباره‌ی له‌به‌ر‌کردنی قه‌ل‌غانه‌كان (ی جه‌نگ)
 ۲۳۸ باسی ئەو زی‌كره‌ی كه‌سیك ده‌ی‌لی له‌ کاتی چوونه‌ گه‌شتدا
 ۲۳۸ باسیك ده‌رباره‌ی دوعا‌کردن له‌ کاتی مالتا‌وا‌ییه‌ك‌ر‌د‌ندا
 ۲۳۹ باسیك ده‌رباره‌ی به‌یانی زوو ده‌ر‌چوون بۆ سه‌فه‌ر
 ۲۴۰ باسیك ده‌رباره‌ی ئەوانه‌ی گه‌شت ده‌كه‌ن و یه‌ك‌يك ده‌كه‌نه‌ گه‌وره‌یان
 ۲۴۰ باسیك ده‌رباره‌ی گوپ‌رایه‌لی (ی فه‌رمان‌په‌روایان)

- باسی له کاتی پووبه پوو بوونه وهی دوزمندا چ دوعایه ک بکهیت؟ ۲۴۱
- باسی فیلکردن له جهنگدا ۲۴۱
- باسیځ دهرباره ی له سهر چی هاوبه شدانه ر جهنگی له گه ل ده کریت ۲۴۲
- باسیځ دهرباره ی نه وهی چ کاتیک گونجاوه بۆ پووبه پووونه وهی دوزمن ۲۴۳
- باسیځ دهرباره ی ریزه کانی جهنگ (له مهیدانی جهنگ) ۲۴۴
- باسی دهرباره ی کوشتنی ئافرهت (ی بیپروایان له جهنگدا) ۲۴۴
- باسیځ دهرباره ی ناپه سندی سوتاندنی دوزمن به ئاگر ۲۴۵
- باسی کوشتنی بنده یه ک که پیشنیازی موسولمانبوونی بۆ نه کریت ۲۴۶
- باسیځ دهرباره ی چاکه کردن به سهر بنده وه به یی به رانبهر (ئازاد بکریت) ۲۴۶
- باسیځ دهرباره ی بهردانی به ند به پاره ۲۴۸
- باسی وه فاکردن به په بیان ۲۴۸
- باسیځ دهرباره ی پشه واکه خوی سهروکاری په یانه که ده کات ۲۴۸
- باسیځ دهرباره ی وه فابوون بۆ خاوهن په بیان و حهرامی هه لوه شانده وهی په یانه که ی ۲۴۹
- باسیځ دهرباره ی نوینهر و تیردراو (ی کافران) ۲۴۹
- باسیځ دهرباره ی په یاندانی ئافره تیک به کافریک (که پاریزراو بیت) ۲۵۰
- باسیځ دهرباره ی (الله اکبر) گوتن له کاتی پویشتن به شوینی به رزدا ۲۵۱
- باسیځ دهرباره ی سوجهی شوکر ۲۵۱
- باسیځ دهرباره ی مانه وه له زه ویی هاوبه شدانه ران ۲۵۲
- په رتووی قوربانیکردن ۲۵۴
- باسیځ دهرباره ی مانگا و وشر بۆ چه ند که س ده بیت؟ ۲۵۴
- باسیځ دهرباره ی مه پیک که له بری کومه لیک ده کریت قوربانی ۲۵۴
- باسیځ دهرباره ی پیکریکردن له به نیشانه گرتنی ئاژه ل، هه روه ها به زهی هاتنه وه به ئاژه لی قوربانی ۲۵۵
- باسیځ دهرباره ی هۆزه بانه ۲۵۶

- ۲۵۸ پەرتووکی پراوکردن.
- ۲۵۸ باسئك دەر باره‌ی پراگرتنی سه‌گ بۆ پراوکردن یان هەر شتئکی دیکه
- ۲۵۹ باسئك دەر باره‌ی نیچیرئك که یه‌کئك له پارچه‌کانی لی بوویته‌وه.
- ۲۶۰ پەرتووکی وه‌سییه‌تکردن
- ۲۶۰ باسی ئەو شته‌ی فه‌رمانی پی کراوه له وه‌سییه‌تکردندا.
- ۲۶۱ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی خرابی زیانگه‌یانندن له کاتی وه‌سییه‌تکردن.
- ۲۶۲ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی وه‌سییه‌تکردن بۆ میراتگر
- ۲۶۲ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی کاتی کوتاییهاتنی ماوه‌ی هه‌تیوی
- ۲۶۳ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی هه‌ره‌شه‌ی سه‌بارت به‌ خواردنی مالی هه‌تیوو
- ۲۶۳ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی ئەو به‌لگه‌یه‌ی که‌وا کفنی مردوو له‌سه‌ر کوی ماله‌که‌یه
- ۲۶۴ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی خیرکردن بۆ مردوو
- ۲۶۴ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی که‌سی مردوو که وه‌سییه‌تی نه‌کردبیت خیری بۆ بکرت؟
- ۲۶۶ پەرتووکی میرات
- ۲۶۶ باسئك دەر باره‌ی که‌لاله
- ۲۶۷ باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی میراتی کور و کچ و نه‌وه
- ۲۶۸ باسئك دەر باره‌ی میراتی خزمانی پشتی
- ۲۶۹ باسئك دەر باره‌ی میراتی خزمانی لای ژن (خزم له‌ ژنانه‌وه)
- ۲۶۹ باسی ئەوه‌ی ئایا موسولمان میرات له‌ کافر ده‌گریت؟
- ۲۷۰ باسی که‌سئك پیش دابه‌شکردنی میراتییه‌که‌ موسولمان ببیت
- ۲۷۱ باسئك دەر باره‌ی هاو‌به‌یانیتی
- ۲۷۴ پەرتووکی باج و فه‌رمان‌ه‌وایی و ده‌ستکه‌وت
- باسی چی پئویسته له‌سه‌ر ئیام له‌ مافی خه‌لکی (مافی خه‌لکی به‌سه‌ر فه‌رمان‌ه‌وا و

- ۲۷۴ کار به دهسته وه چیه؟
- ۲۷۵ باسی ئه وهی هاتووه سه بارهت به داواکردنی بهر پرسیارییه تی
- ۲۷۵ باسیك ده بارهی دانانی وه زیر
- ۲۷۶ باسیك ده بارهی كه سیك سه ره رشتی كاری زه كات بكات
- ۲۷۷ باسی ئه وهی هاتووه ده بارهی به یعه تدان
- ۲۷۷ باسیك ده بارهی پۆزی خواردنی فه رمانه واکان
- ۲۷۸ باسیك ده بارهی دیاریدان به فه رمانه به ران
- ۲۷۹ باسیك ده بارهی دزیکردن له زه كات و ده سته كوت
- ۲۷۹ باسیك ده بارهی پۆزی و مووچه ی مندال
- ۲۸۰ باسیك ده بارهی تایبه تمه ندیه كانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له مال و ساماندا
- ۲۸۱ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی بریاری زهوی خه بیهر
- ۲۸۱ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی تائف
- ۲۸۲ باسیك ده رکردنی جووله كه له دوورگه ی عه رب
- ۲۸۳ باسیك ده باره ی وه قفكردنی زهوی رهش و زهوی عه نه
- ۲۸۴ باسیك ده باره ی شیوازی توندوتیژی له وه رگرتنی سه رانه دا
- ۲۸۵ باسیك ده باره ی زیندوو كرده وه ی زهویه مردووه كان
- ۲۸۵ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی خه زینه و ئه و مافه ی كه تیی دایه
- ۲۸۶ په رتووكی جه نازه
- ۲۸۶ باسی سه ردانكردنی ئافره تی نه خۆش
- ۲۸۷ باسیك ده باره ی سه ردانكردنی خاوه ن په یانه كان
- ۲۸۷ باسیك ده باره ی چه ندين جار سه ردانكردنی نه خۆش
- ۲۸۸ باسی ده رچوون (له شوین و ولات) به هۆی تاعوونه وه
- ۲۸۸ باسی دوعا كرده بۆ نه خۆش كه خوا شیفای بدات له كاتی سه رداندا
- ۲۸۹ باسی دوعا كرده بۆ نه خۆش له كاتی سه ردانكردندا

- ۲۹۰ باسنىك دەر بارەى ناپەسندى و خراپى خۆزگەخوۋازى بۆ مردن.
- ۲۹۱ باسى مردنى كىتوپ و لەناكاو.
- ۲۹۱ باسى ئەۋەى كە لە كاتى مردندا گومانى چاك بە خوا بردن سوننەتە.
- ۲۹۲ باسى ئەۋەى كە پاكراگرتنى پۆشاكى كەسنىك كە نىزىكى مردنە سوننەتە.
- ۲۹۲ باسى ئەۋەى سوننەتە بگوترىت لەلاى مردوو.
- ۲۹۳ باسنىك دەر بارەى چىرپاندن بە گویدا.
- ۲۹۴ باسنىك دەر بارەى گوتنى: (إنا لله وإنا إليه راجعون) لە كاتى ناخۇشىدا.
- ۲۹۵ باسى ئەۋەى كە ئارامگرى لە سەرەتاي ناخۇشىيە كەدايە.
- ۲۹۵ باسنىك دەر بارەى گريان لەسەر مردوو.
- ۲۹۶ باسنىك دەر بارەى شىن و پۆرۈكردن.
- ۲۹۶ باسنىك دەر بارەى شوشتنى شەھىد.
- ۲۹۷ باسنىك دەر بارەى (چۆنىەتى) كفن.
- ۲۹۸ باسنىك دەر بارەى ماچكردنى مردوو.
- ۲۹۸ باسنىك دەر بارەى ناپەسندى گواستەۋەى مردوو لە شارنىك بۆ شارنىكى دىكە.
- ۲۹۹ باسنىك دەر بارەى پۆشتىنى ئافرەتان بەشويىن جەنازەدا.
- ۲۹۹ باسى فەزلى نوپۇز كىردن لەسەر جەنازەو شاردنەۋەى.
- ۲۹۹ باسى ھەلسان لەبەر جەنازە.
- ۳۰۰ باسى شوپىنكەۋەتنى جەنازە بەسۋارى.
- ۳۰۰ باسى پۆشتىن لە پىش جەنازەۋە بەپى.
- ۳۰۱ باسى پەلە كىردن لە بردنى جەنازەدا.
- ۳۰۱ باسى ناشتنى مردوو لە سەرەتاي خۆرەھەلاتن و كاتى خۆرئابوون.
- باسنىك: ئەگەر جەنازەى كۆمەللىك ژن و پىياۋ دانرا بۆ نوپۇز لەسەر كىردن، كامىيان پىش
- ۳۰۲ دەخىرىت؟
- ۳۰۳ باسى ئىپام كە نوپۇزى لەسەر مردوو كىرد لە كۆيۈە پادەۋەستىت؟

- باسی چ شتیک له سهر جه نازه ده خویندریت؟ ۳۰۳
- باسی دوعا کردن بۆ مردوو ۳۰۴
- باسی نوئز کردن له سهر گۆر ۳۰۴
- باسیک دهرباره ی نوئز کردن له سهر موسولمانیک که له ولاتی کافران بمریت ۳۰۵
- باسی دانیشن له لای گۆر (که تازه هه لکه ندراره و دانه پوشراره) ۳۰۵
- باسی دوعا کردن بۆ مردوو کاتیک ده خریته ناو گۆره که یه وه ۳۰۶
- باسی داوای لیخو شبو و نکردن بۆ مردوو کاتی گه پانه وه (له داوای ناشتن) ۳۰۶
- باسی ناپه سندی سه رپرینی ئازه ل له لای گۆر ۳۰۷
- باسی نوئزی مردوو له سهر گۆره که ی له داوای ماوه یه کی زۆر ۳۰۷
- باسیک دهرباره ی دروستکردنی خانوو له سهر گۆر ۳۰۸
- باسیک دهرباره ی ناپه سندی (حهرامی) دانیشن له سهر گۆر ۳۰۸
- باسی پویشن به نه عله وه به تپو گۆره کاند ۳۰۹
- باسیک دهرباره ی گواسته وه ی گۆر له بهر پیوستی و شتیک که پروو بدات ۳۰۹
- باسیک دهرباره ی ستایشکردنی مردوو ۳۱۰
- باسیک دهرباره ی سهردانکردنی گۆرستان ۳۱۰
- باسی نه وه ی ده گوتریت له کاتی سهردانی گۆرستان یان تپه ربوون پید ۳۱۱
- په رتووکی سویندخواردن و نه زرکردن ۳۱۲
- باسی هه ره شه ی توند له سهر سویندخواردنی به درۆ ۳۱۲
- باسیک دهرباره ی ناپه سندی سویندخواردن به باوک و باپیران ۳۱۳
- باسی سویند به ده مه داهاتن ۳۱۳
- باسی سویندخواردن له لارا (شاردنه وه ی مه به ست) ۳۱۴
- باسی هه لاواردن له سویندخواردن ۳۱۴
- باسی که سیک که فاره ت بدات پیش نه وه ی سوینده که ی بشکینیت ۳۱۵
- باسیک دهرباره ی ئازادکردنی کوبله یه کی پروادار ۳۱۵

- ۳۱۶ باسى ھەلاۋاردن لە سوئنددا لەدوای بېدەنگېۋون
- ۳۱۶ باسى پېگىرىكىردن لە نەزر
- ۳۱۷ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى نەزرى لە سەرىپچى خوادا
- ۳۱۷ باسى ئەۋەى كەسەى كە پىيى واىە نەزرى سەرىپچى كەفەرەتى دەكەۋىتە سەر
- ۳۱۸ باسى دەربارەى ئەۋەى ھاتوۋە كەسىك مردوۋە و پۇژوۋ قەرزدار بېت و مالمەۋە بۆى بىگرنەۋە
- ۳۱۹ باسىك دەربارەى ئەۋەى كەسەى نەزر دەكات ھەموۋ مالمە كەى بېەخشىت
- ۳۱۹ باسى كەسىك نەزرى كەردوۋە و ناۋى نەھىناۋە (دىارى نەكەردوۋە)
- ۳۲۰ باسى كەسىك لە نەفامىدا نەزرى كەردوۋە دۋاىى موسولمان بوۋە
- ۳۲۲ بەرتوۋكى مامەلە كەردن
- ۳۲۲ باسىك دەربارەى كېرىن و فرۆشتن سوئندخواردن و قسەى بېيانا و ناشەرى تېبىكەۋىت
- ۳۲۳ باسىك دەربارەى خۆدوۋورخستەۋە لەھەر شتىك كە گومانى تېدا بېت
- ۳۲۳ باسىك دەربارەى سوۋخۆر سوۋوۋەرگەر
- ۳۲۴ باسىك دەربارەى ناپەسندى سوئندخواردن لە كاتى كېرىن و فرۆشتندا
- ۳۲۴ باسىك دەربارەى ھەپەشە لە قەرزدارىدا
- ۳۲۵ باسىك دەربارەى دۋاخستى قەرز (بەئەنقەست)
- ۳۲۵ باسىك دەربارەى دانەۋەى قەرز بەجۋانى
- ۳۲۶ باسىك دەربارەى ئالگوگۆر كەردنى پارە
- ۳۲۷ باسىك دەربارەى فرۆشتنى بەروبوۋم پېش ئەۋەى كە پېىگات
- ۳۲۷ باسىك دەربارەى كشتوكال كەردن بەبى مۆلەتى خاۋەن زەۋى
- ۳۲۸ باسەكانى بەكەردان
- ۳۲۸ باسى داھاتى مامۇستاي قىركار
- ۳۲۹ باسىك دەربارەى پارەى كەسىك كە كەلەشاخ دەكات
- ۳۳۰ باسىك دەربارەى ئافرەتى كۆپلە ئەگەر ئىش بكات (ئايا پارە كەى ھەلا؟)

- باسيک دهرباره‌ی شیرینی فالچی ۳۳۰
- باسيک دهرباره‌ی ثوانه‌ی به‌رو و پووی کاروان ده‌چن ۳۳۱
- باسيک دهرباره‌ی پیگریکردن له شتومه‌ک گر انکردن له سه‌ر یه‌کدی ۳۳۲
- باسيک دهرباره‌ی که‌سیک ناژه‌لنک بکړیت شیر له گوانیدا راگیراښت و کړیاریش نارازی
پیت ۳۳۲
- باسيک دهرباره‌ی حه‌رامکردنی قورغکردن (قورغکاری) ۳۳۳
- باسی پیگریکردن له فیلکردن ۳۳۳
- باسيک دهرباره‌ی سه‌رپشکی کړیار و فروشیار ۳۳۴
- باسيک دهرباره‌ی پاداشتی قبولکردنی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی مامه‌له ۳۳۴
- باسيک دهرباره‌ی پیگریکردن له مامه‌له‌ی عینه ۳۳۵
- باسيک دهرباره‌ی سه‌له‌ف ۳۳۶
- باسيک دهرباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ئاو له خه‌لکی ۳۳۷
- باسيک دهرباره‌ی پاره‌ی عاره‌ق (سه‌رخوشکه‌ر) و مرداره‌وه‌وو ۳۳۸
- باسيک دهرباره‌ی هه‌لگرتنه‌وه‌ی به‌شی هاوبه‌ش (شه‌ریک) ۳۳۸
- باسيک دهرباره‌ی بارمته ۳۳۹
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و پیاوه‌ی له مائی کوره‌که‌ی خو‌ی ده‌خوات ۳۴۰
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی مافی خو‌ی وهرده‌گریت له سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌ی ... ۳۴۱
- باسيک دهرباره‌ی وهرگرتنی دیاری ۳۴۲
- باسی په‌شیانېوونه‌وه له به‌خشینی دیاری ۳۴۲
- باسيک دهرباره‌ی دیاری به‌خشینی ژن به‌بی مؤله‌تی می‌رده‌که‌ی ۳۴۳
- په‌رتووی دادوه‌ریکردن ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی که‌سیک داوا بکات بیته دادوه‌ر ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و دادوه‌ره‌ی هه‌له‌ده‌کات ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی داواکردنی بوون به‌دادوه‌ر و هه‌له‌په‌کردن بوی ۳۴۵

- باسىڭ دەربارەى ھەرامىيەتى بەرتىل ۳۴۶
- باسىڭ دەربارەى ۋەزگرتنى ديارى لەلايەن ھەرمانبەرانەۋە ۳۴۶
- باسىڭ دەربارەى بەھەلەداچوونى دادوۋەر لە كاتى پريارداندا ۳۴۷
- باسى دادوۋەرىكردنى دادوۋەر لە كاتى تورەييدا ۳۴۸
- باسىڭ دەربارەى شاھتيدان ۳۴۸
- باسى شاھتەى دەشتەكى و كۆچەرى بەسەر كەسى نىشتەجىۋە ۳۴۹
- باسى دادوۋەرىكردن بە سوئندىڭ و يەك شاھت ۳۴۹
- باسى ئەۋەى كە سوئندخواردن لەسەر كەسى داۋا لەسەر تۆماركراۋە ۳۴۹
- باسىڭ دەربارەى ئەۋە كاتىڭ داۋالنىكراۋ خاۋەن پەيمان بىت، ئايا سوئند دەدرىت؟ ۳۵۰
- پەرتوۋكى زانست و زانيارى ۳۵۲
- باسى ھاندان بۇ فېربوون و گەران بەدۋاى زانستدا ۳۵۲
- باسىڭ دەربارەى نوۋسىنەۋەى زانست و زانيارى ۳۵۴
- باسىڭ دەربارەى ھەپەشەى تووند بۇ درۆھەلبەستن بە زارى پىغەمبەرى ﷺ ۳۵۵
- باسى پىڭگە و گەۋرەيى بىلاۋكردنەۋەى زانست و زانيارى ۳۵۵
- باسى گىپرانەۋەى زانيارى لە بەنو ئىسرائىل ۳۵۷
- باسىڭ دەربارەى كەسىڭ فېرى زانستى شەرىى بىت بۇ غەيرى خواى بەرز ۳۵۷
- پەرتوۋكى خواردنەۋەكان ۳۵۸
- باسىڭ دەربارەى ھەرامكردنى عارەق (سەرخۆشكەرەكان) ۳۵۸
- باسى ترى كە بگوشرىت بۇ ئەۋەى عارەقى لى دروست بكرىت ۳۵۹
- باسى عارەق (مەى) لە چى دروست دەكرىت؟ ۳۵۹
- باسى قەدەغەكردن لە شتە سەرخۆشكەرەكان ۳۶۰
- باسىڭ دەربارەى خواردنەۋە لە قاپى زىپ و زىودا ۳۶۱
- باسىڭ دەربارەى ئاۋگىپ كەى خۆى ئاۋ دەخواتەۋە ۳۶۲

- باسيڭ دهرباره‌ی فووکرده خواردنه‌وه و هه‌ناسه‌دان تییدا ۳۶۲
- باسيڭ دهرباره‌ی سه‌رپۆشکردنی ده‌فر و قاپ و کونده ۳۶۴
- په‌رتووکی خواردنه‌کان ۳۶۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوه‌ت ۳۶۶
- باسيڭ دهرباره‌ی په‌سندییه‌تی داوه‌تکردن له‌ کاتی ژنه‌یناندا ۳۶۷
- باسيڭ دهرباره‌ی ئاماده‌بوونی خواردن له‌ کاتی نوێژدا ۳۶۷
- باسيڭ دهرباره‌ی ناپه‌سندی به‌ خراپه‌ باسکردنی خواردن ۳۶۸
- باسی (بسم الله) کردن له‌ سه‌ر خواردن ۳۶۸
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خواردن له‌ سه‌رووی قاپه‌که‌وه ۳۶۹
- باسی خواردن به‌ ده‌ستی راست ۳۶۹
- باسی پێگریکردن له‌ خواردنی گوشت و شیری ئه‌و په‌له‌وه‌رانه‌ی پیسخۆرن ۳۷۰
- باسی پێگریکردن له‌ خواردنی گوشتی درنده ۳۷۰
- باسيڭ دهرباره‌ی دوو جۆر خواردن کۆبکه‌یته‌وه له‌ کاتی خواردندا ۳۷۱
- باسی ئه‌و (زیکره‌ی که‌ موسولمان دوا‌ی نان خواردن ده‌یلت ۳۷۱
- باسيڭ دهرباره‌ی ده‌ستشستن له‌ دوا‌ی نانخواردن ۳۷۲
- په‌رتووکی پزیشکی ۳۷۴
- باسيڭ دهرباره‌ی نوشره‌ (که‌ جۆره‌ نوشته‌یه‌ که‌) ۳۷۴
- باسيڭ دهرباره‌ی (به‌کاره‌ینانی) ده‌رمانی ناپه‌سند و خراپ ۳۷۵
- باسيڭ دهرباره‌ی خورمای عه‌جوه ۳۷۵
- باسيڭ دهرباره‌ی فه‌رمانکردن به‌ چاوپشتن ۳۷۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاوپیی ۳۷۶
- باسيڭ دهرباره‌ی هه‌لواسینی نوشته ۳۷۷
- باسی چۆنییه‌تی نوشته ۳۷۷
- باسيڭ دهرباره‌ی شوومی (په‌شبینی) ۳۷۹

- پەرتوۋكى پىتەكانى قورئان
- ۳۸۰ و شىۋازى خويندەنەۋەكانى
- ۳۸۴ پەرتوۋكى باسى گەرماۋ
- ۳۸۵ باسى پىگىرىكىردن لە خۆپوۋوتكىردنەۋە
- ۳۸۶ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خۆپوۋوتكىردنەۋە
- ۳۸۸ پەرتوۋكى بەرگ و پۆشاك
- ۳۸۸ باسى ئەۋەى دەگوتىت لە كاتى پۆشىنى پۆشاكى نوى
- ۳۸۹ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كراس
- ۳۸۹ باسىك دەربارەى لەبەركردنى پۆشاكى ناۋبانگدەركردن
- ۳۸۹ باسى لەبەركردنى پۆشاكى ئەستور
- ۳۹۰ باسىك دەربارەى لەبەركردنى پۆشاكى ئاورىشم بەھۋى نەخۇشىيەۋە
- ۳۹۰ باسىك دەربارەى ئاورىشم بۆ ئافرەتان (حەللە)
- ۳۹۱ باسىك دەربارەى پۆشاكى سى
- ۳۹۲ باسىك دەربارەى پەنگى سەۋز
- ۳۹۲ باسىك دەربارەى مېزەرەكان
- ۳۹۳ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى درىژكىردنەۋە پۆشاك
- ۳۹۳ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى لوۋتەرزى
- ۳۹۴ باسىك دەربارەى پۆشاكى ئافرەتان
- باسىك دەربارەى ئەۋەى ئاخۇ ئافرەت بۆى ھەيە چەندەى لە جوانىيەكەى بەدەرەۋە يىت؟
- ۳۹۵ باسىك دەربارەى فەرماشتى خوا: بە ئافرەتانى پروادار بلى چاۋيان بېۋىشن سەيرى
- ۳۹۵ پىۋانى نامەخېم نەكەن
- ۳۹۶ باسىك دەربارەى پىلاۋ لەپىكىردن
- ۳۹۶ باسىك دەربارەى وىنە (و وىنەكىشان)
- پەرتوۋكى پىچ و قز داھىنان
- ۴۰۰

- باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەى پەسندى بۆنىخۆش ۴۰۱
- باسىڭ دەربارەى پىڭخستى قژ و پرچ ۴۰۱
- باسىڭ دەربارەى پەتکردنەوہى بۆنى خۆش ۴۰۱
- باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەى ئافرەت کە بۆ دەرچوون لە مأل بۆن لە خۆى بدات ۴۰۲
- باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەى قژ و پرچ ۴۰۲
- باسىڭ دەربارەى سەرتاشىن ۴۰۳
- باسىڭ دەربارەى کورتکردنەوہى سمىل ۴۰۳
- باسىڭ دەربارەى پەنگکردنى سەر و پىش ۴۰۴
- باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەى پەنگکردن بە پەنگى پەش ۴۰۴
- پەرتووکی ئەنگوستیلە (ی پیغەمبەر ﷺ) ۴۰۶
- باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەى لە پەنجەکردنى ئەنگوستیلە ۴۰۶
- باسی وازھىنان لە ئەنگوستیلە ۴۰۷
- پەرتووکی ئاشووبەکان و جەنگ و کوشتار ۴۰۸
- باسی ئاشووبەکان و بەلگەکانى ۴۰۸
- باسىڭ دەربارەى پىڭرىکردن لە ھەولدان بۆ ھەلگىرساندنى شەر و ئاژاوە ۴۱۰
- باسىڭ دەربارەى گەورەى تاوانى کوشتى پروادار ۴۱۱
- پەرتووکی مەھدى ۴۱۴
- پەرتووکی داستانەکان (شەرى گەورە) ۴۱۶
- ئەوہى باس کراوہ لە سەد سأل (جارىڭ خوا تازە کەرەوہى ئایىنەکەى دەتیرىت) . ۴۱۶
- باسىڭ دەربارەى نىشانەکانى شەرە گەورە کە ۴۱۶
- باسىڭ دەربارەى کۆبوونەوہى ئوممەتان (ی کافر) لە سەر ئىسلام ۴۱۷
- باسىڭ دەربارەى پەناگە (ی موسولمانان) لە کاتى شەرە گەورە کە ۴۱۸
- باسی زۆربوونى ئاشووب و ئاژاوە لە کاتى شەرە گەورە کە دا ۴۱۸
- باسی نىشانەکانى دونیا تىکچوون ۴۱۹

- ٤٢١ باسټيک دهرباره ی وشکېوونی فورېت و دهرده که وټنی گهنجینه ی زیړ.
- ٤٢١ باسی دهرچوونی ده ججال
- ٤٢٣ باسی دونیا ټيکچوون.
- ٤٢٤ په رتو وکی سزای تاوانه کان.
- ٤٢٤ باسټيک دهرباره ی ټکا کردن له دهرکردنی سزای شهرعی.
- ٤٢٥ باسټيک دهرباره ی ټهو که سه ی ده لیت سزام له سهره و ناوی سزاکه ش ناهيټیت ...
- ٤٢٦ باسی ټهو شته ی ده سټی دزی له سهر ده پردريټ
- ٤٢٦ باسی ده سټبرين له سهر شت پرفاندن و خيانه ت
- ٤٢٧ باسټيک دهرباره ی شيت دزی بکات يان سنوره کان بشکينيټ
- ٤٢٧ باسټيک دهرباره ی ټهو که سه ی له غه ز دزی ده کات، ټايا ده سټی ده پردريټه وه؟ ...
- ٤٢٨ باسټيک دهرباره ی به ردبارانکردن
- ٤٢٩ باسټيک دهرباره ی ټهو که سه ی کرده وه ی قه ومی لوو طی کردووه (ټيربازی) ...
- ٤٣٠ باسټيک دهرباره ی ټهو ی کاتيک پياو دان ده ټيت به زينا و ژنه که ش دانی پيدا نانيت
- باسټيک دهرباره ی ټهو پياو ی ژتيک ماچ بکات و جووت نه يټ و ته و به بکات پيش ټيام
- ٤٣١ بيگريټ
- ٤٣٢ باسی دهرکردنی سزای شهرعی له سهر مه يخوړ
- ٤٣٢ باسټيک دهرباره ی که سی ټالووده بوو به مه يخواردنه وه
- ٤٣٣ باسټيک دهرباره ی ته ميټکردن
- ٤٣٤ په رتو وکی خوټنبايی.
- باسی ټهو که ده سه لاټدار داوا ده کات به ليټووردنی (تاوانبار) که که سيکی کوشتووه
- ٤٣٤ باسی ټوله کردنه وه له بکوړ
- ٤٣٥ باسی خوټنبايی ټه ندامه کانی له ش (چه نده؟)
- باسټيک دهرباره ی که سيک به يي زانياری خو ی بکات به پزیشک و زیان له نه خو شه که
- ٤٣٦ بدات

- ۴۳۸ پەرتووکی سوننەت
- ۴۳۸ باسی ڤاڤه کردنی سوننەت
- ۴۳۹ باسیك دەر باره‌ی پا به ند بوون به سوننه ته وه
- ۴۴۰ باسی ئەو كه سه‌ی بانگه‌وازی خه‌لك بكات بو ڤی یازی پیغه مبه‌ر ﷺ
- ۴۴۱ باسیك دەر باره‌ی جینشینە كان
- ۴۴۳ باسیك دەر باره‌ی پیگه‌و گه‌وره‌یی هاوه‌لانی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ
- ۴۴۳ باسیك دەر باره‌ی ڤیگر یکردن له جنیودان به هاوه‌لانی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ
- ۴۴۴ باسی ئەوه‌ی كه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر (په‌سندی) بیده‌نگ بوون له کاتی ئاشووبدا
- ۴۴۴ باسیك دەر باره‌ی قه‌ده‌ر
- ۴۴۵ باسیك دەر باره‌ی مندالی هاو به‌شدانه‌ران
- ۴۴۵ باسیك دەر باره‌ی بینینی خوا له ڤوژی دوا یی
- ۴۴۶ باسیك دەر باره‌ی قور ټان
- ۴۴۷ باسیك دەر باره‌ی تكا كردن (الشفاعة)
- ۴۴۷ باسیك دەر باره‌ی زیندوو بوونه‌وه و فوو كردن به كه‌ڤه‌نادا
- ۴۴۸ باسیك دەر باره‌ی ڤرسیاری تیو گۆږ و سزای گۆږ
- ۴۴۹ باسیك دەر باره‌ی جه‌نگان له‌گه‌ل دز
- ۴۵۰ پەرتووکی ئەده‌ب
- ۴۵۰ باسیك دەر باره‌ی نه‌رمونیانی و ڤه‌وشتجوانی پیغه مبه‌ر ﷺ
- ۴۵۱ باسی ئەوه‌ی ده‌گوتری له کاتی توڤه‌بییدا
- ۴۵۱ باسیك دەر باره‌ی لیبوورده‌یی و ئاسانکاری
- ۴۵۲ باسیك دەر باره‌ی جوان مامه‌له‌کردن
- ۴۵۳ باسیك دەر باره‌ی شه‌رم و شكۆ
- ۴۵۳ باسیك دەر باره‌ی ڤه‌وشتجوانی
- ۴۵۴ باسیك دەر باره‌ی نا په‌سندی مه‌دحی ڤووبه‌ڤوو

- ۴۵۴ باسنىڭ دەر بارەى نەرمونىيانى
- ۴۵۵ باسنىڭ دەر بارەى سوپاسى كىردى چا كە كار
- ۴۵۶ باسى ئەۋەى كە فەرمان كراۋە مەرۋف ھاۋنشىنى كىيىت
- ۴۵۶ باسنىڭ دەر بارەى ناپەسندىيەتى مەشۇمىر ۋ شەرەقسە
- ۴۵۷ باسى شىۋازى باش لە قسە كىردى ۋ گەتۈگۈدا
- ۴۵۷ باسنىڭ دەر بارەى ۋ تاردان
- ۴۵۸ باسى ناپەسندىيە قسە كىردى لەدۋاى نۆيۈزى عىشا
- ۴۵۸ باسنىڭ دەر بارەى چەچى كىردى (ى دۋۋ كەس بەتەنھا)
- ۴۵۹ باسنىڭ دەر بارەى پىۋاۋىك لە شۋىنى خۋى ھەلسىت ۋ پاشان بگەرپتەۋە
- ۴۵۹ باسى ناپەسندىيە ئەۋەى كەسىك لە كۆرپىك ھەلسىت ۋ يادى خۋا نەكات
- ۴۶۰ باسنىڭ دەر بارەى كەفەرەتى مەجلىس
- ۴۶۰ باسنىڭ دەر بارەى دۋۋزىمانى
- ۴۶۰ باسنىڭ دەر بارەى كەسى دۋۋرۋو
- ۴۶۱ باسنىڭ دەر بارەى غەبىيە تىكردى
- ۴۶۳ باسنىڭ دەر بارەى رېگىرى كىردى لە سىخۋىرى
- ۴۶۴ باسى نۋاندنى براپەتى (لەبەر خۋا)
- ۴۶۴ باسنىڭ دەر بارەى سادەى
- ۴۶۵ باسنىڭ دەر بارەى رېگىرى كىردى لە جىنۋدان بە مردۋو
- ۴۶۵ باسنىڭ دەر بارەى رېگىرى كىردى لە زولم ۋ ستەم
- ۴۶۶ باسنىڭ دەر بارەى ئەۋ كەسەى قسە ناكات لە گەل براى موسولمانى
- ۴۶۷ باسنىڭ دەر بارەى گومانىردى خراپ
- ۴۶۷ باسنىڭ دەر بارەى ئاشتى كىردى ئەۋەى نىۋان خەلك
- ۴۶۸ باسنىڭ دەر بارەى بەزەبى ۋ مېرەبانى
- ۴۶۸ باسنىڭ دەر بارەى نۋاندنى دىلسۋزى

- باسيڭ دهرباره‌ی گۆپینی ناویڭ که‌وا ناخۆش و ناشیرین بیټ. ۴۶۹
- باسيڭ دهرباره‌ی نازناو. ۴۷۱
- باسيڭ دهرباره‌ی هه‌په‌شه‌ی توند له‌سه‌ر درۆکردن. ۴۷۱
- باسيڭ دهرباره‌ی گومانی باش. ۴۷۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی گالته‌کردن. ۴۷۳
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی ئه‌وانه‌ی زۆر قسه‌ ده‌که‌ن. ۴۷۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی خه‌ونبینین. ۴۷۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی باویشکدان. ۴۷۶
- باسيڭ دهرباره‌ی پژمین. ۴۷۷
- باسی چۆنیه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌ی ناموسولان کاتیک ده‌پژمیت. ۴۷۷
- باسيڭ دهرباره‌ی نووستن به‌ده‌ستنوژوه. ۴۷۸
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی خه‌وتن. ۴۷۸
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتری کاتیک به‌یانی ده‌بیته‌وه. ۴۷۹
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی چوونه‌ده‌ر له‌ مال. ۴۸۱
- باسی ئه‌وه‌ی که‌سیڭ که‌سیڭی خۆش ویست هه‌والی یی بدات. ۴۸۱
- باسيڭ دهرباره‌ی که‌سیڭ ریڭه‌ی چاکه‌ نیشانی خه‌لک بدات. ۴۸۲
- باسيڭ دهرباره‌ی چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا. ۴۸۲
- باسيڭ دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی سه‌په‌رشتی بیباوکان ده‌کات. ۴۸۴
- باسيڭ دهرباره‌ی مافی دراوسی. ۴۸۴
- باسی چۆنیه‌تی مۆله‌توه‌رگرتن. ۴۸۵
- باسی ئه‌وه‌ی که‌ پیاو له‌ کاتی مۆله‌توه‌رگرتندا چه‌ند جار سه‌لام ده‌کات. ۴۸۶
- باسی مۆله‌توه‌رگرتن به‌ له‌ده‌رگادان (یان جه‌په‌س). ۴۸۶
- باسيڭ دهرباره‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی سلاو. ۴۸۷
- باسی چۆنیه‌تی سلاوکردن. ۴۸۷

باسىك دەر باره ی گه وره یی ئه و كه سه ی كه سه رتا سلا و ده كات ٤٨٨

باسى ئه وه ی كه كئ له پيشتره بؤ ئه وه ی سه لام بكات؟ ٤٨٨

باسىك دەر باره ی سه لام كردن له ئافره تان ٤٨٩

باسى ئه وه ی هاتووه دەر باره ی له به رهه ستان ٤٨٩